

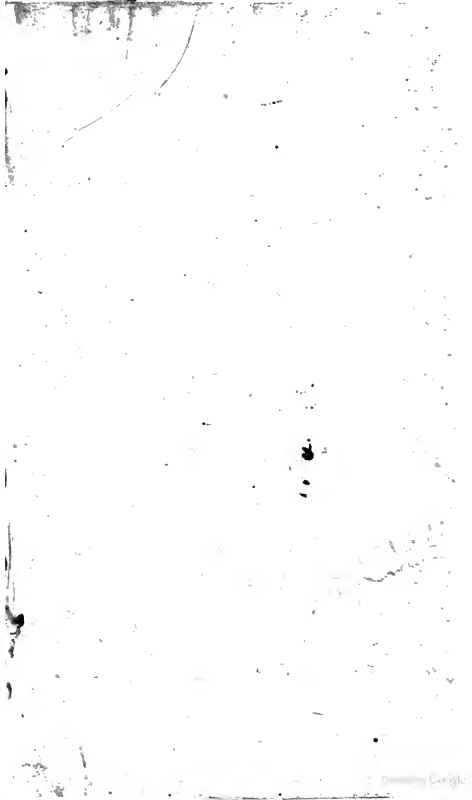
M 6

3-f

25

~~6-3-f-25~~

INSTITUTIONES LINGUÆ GRÆCÆ.

Olim quidem scriptæ

à

NICOLAO CLENARDO,

*Nunc autem ab erroribus multis expurgata,
meliori ordine digesta,*

Atque ita locupletatæ, ut altera parte prodeant
auctiores, studio atque operâ

GERARDI O. VOSSII.

*Editio novissima; multa accessione ab ultima Authoris
manu locupletior reddita: indiceque duplici
plurimis modis adaucta.*

AMSTELODAMI.

Apud JOANNEM JANSSONIUM.

c l o l o c l v.

Ab

TYPOGRAPHUS LECTORI

Studioſo Salutem.

Ecce Tibi , quifquis ades ſe-
dulus Græcarum literarum
indagator , novum hunc , de
addiſcendis Græcæ linguæ

Præceptis ſaniori emendatione repur-
gatum foetum , quem poſt fatalem ſuum
diſceſſum his in terris expoſitum in-
genti cum fructu utendum poſt ſe re-
linquere voluit Vir , (ut cæteras in-
genii ipſius divini dotes ſilentiô præ-
teream) . ad miraculum uſque , dum
adhuc in vivis eſſet , perdoctus , jam
verò εν αἰῶνι æterno munere beatus ,
Gerh. Joh. Voſſius ; Opusculum , in-
quam , apprimè ſtudiorum tuorum
promovendo commodo utile , & hâc
ultimâ editione præprimis ſalutare ,
* 2 mul-

LECTORI S.

multisque in locis vivâ adhuc Authoris nominati manu correctius elaboratum, atque ut plurimum auctius redditum, unâ cum Indice utriusque linguae locupletissimo tibi tradimus; in quo facillimo jam labore, tam junioribus quàm ætate adultis ad manus, si qua fortassis desiderantur adhuc memoriæ infigenda, nomina sese petita offerre possunt. Tuum erit, Amice Lector, hoc salutare studium à Latinitate separatum nullo modo ventis tradere, quamdiu etiam hâc vitali aurâ Pia Fata concedent posse frui: Cum verè omnium bonarum artium Parens extitisse præ cæteris Græcia audiat; cui & meritò maximam partem Latinitas nostra acceptum referendum habet, quicquid indè eximium doctumque lectionis ὅλῳ (quod dicitur) τῷ θυλάκῳ in suum usum-

usumfructum derivatum hausit imbitque. Unicumillum Romanæ Elo-
quentiæ Phosphorum , M. Tullium
Ciceronem , tibi ob oculos sistas pre-
cor ; quando in aureo suo (qui in-
scribitur de Officiis) libello , tam
anxiis paterni amoris sui affectibus
M. Filium Athenis studiorum causâ
commorantem ad jucundam & valdè
necessariam utilissimæ hujus linguæ
doctrinam adhortatur, ἡδίστην ζυζυγίαν
utrumque studium appellando , ne
vixisse postea audiat μέλ' ἀμυσίας, sed
par futurus hoc nomine existeret in
duplici linguarum facultate. Lauda-
bilem sanè Romani pectoris senten-
tiam ! dignam omnium literatorum
pectori firmiter ut infigatur , existen-
tem. Itaque hæc , studiose Amator,
admonitus , in succum & sanguinem
fac data præcepta vertas ; tuoque

LECTORI S.

bono cum fructu hoc divinum studium
memoriâ menteque haurias , imbi-
basque , sicque longam ætatem su-
premi Numen tibi det vivere ; Vale,
Valecto !

B E-

BENEVOLE LECTOR,

A*Am annus est nonagesimus sextus, quod vir doctiss. NICOLAUS CLENARDUS, Diestensis, præcepta Grammatices Græcæ in lucem dedit. Quo nomine, se non mediocriter ei debere, scholæ profitentur. In qualemcunque tamen societatem hujus gloriæ venit RUTGERUS RESCIUS, literarum Græcarum in trilingui Grudiorum collegio quondam Professor; cujus operâ in concinnandis istis usus Clenardus fuit. Utinam verò, vel Clenardo postea otium, vel Rescio voluntas fuisset, magis magisque expoliendi illa, quæ tanto cum applausu in gymnasia passim recipiebantur! Sed Clenardus, postquam hæc juris publicifecisset; profectus est in Hispanias; ubi Literis imbuuit fratrem Lusitaniæ regis. Longeque jam alia mente agitans, noctes diesque sollicitudine eâ afficiebatur,*

A D L E C T O R E M.

quo pacto infelices Muhammedani converti possent ad religionem Christianam. Hoc autem videbat effici non posse, nisi sacra Biblia in linguam Arabicam converterentur. Itaque ipse in Mauritaniam abiit, ac jam bonæ spei plenus totum se Arabicis literis dedit. Sed insidiis aliquanto post appetitus, redire in Hispanias cogitur; ubi à Mendozâ prorege benignè excipitur hospitio, atque anno 1510 XLII; vel circiter, vivendi finem facit. Hæc propterea à me commemorantur, ut, quicumque sanctum hoc viri propositum, ac longinquam ejus peregrinationem cogitabunt, mirentur minus, quòd editione istâ contentus, de aliis potiùs, quàm de linguæ Græcæ præceptis, laborandum sibi putarit. Interea, ob præclaram adeò voluntatem benè merendi, non de literis modò, sed etiam de Religione Christianâ, dignissimus profectò videtur, cui honoris illud habeatur, ut, quamquam alii postea feliciùs eadem tractarint, non propter-

A D L E C T O R E M.

propterea tamen patiamur labores summi viri in contemptum, vel oblivionem, venire: sed potius, quæ benè ab eo dicta sunt, grato animo retineamus; quæ minus perspexit, castigemus; si qua supersint, resecemus; quæ desunt, suppleamus. Ea mens fuit Illustrissimum Hollandiæ ac West-Frisiæ Procerum, quando fecere decretum, ut eadem linguæ Græcæ præcepta in omnibus hujus provinciae scholis obtinerent; inque novâ Grammatices editione adornandâ, (cujus mihi imposita fuit cura) quatenus publica illud utilitas permitteret, Clenardi præcipuè vestigiis insisteretur. Ex his satis intelligunt omnes, nec plagii, nec inertiae esse, quod scriptorem eum penè totum exscripserim, nec infirmioris esse judicii, quod, cùm tot nobiles Grammatici extarent, (quos inter, judicio meo, longè supra alios eminent, Angelus Caninius, & Fridericus Sylburgius) iis tamen Clenardi præcepta atque exempla prætulerim, nec ferè
re-

A D L E C T O R E M .

recesserim à verbis ejus , nisi vel perspicuitatis ratio ita exigeret , vel dies ipsa veriora nos ac meliora docuisset. De ordine tamen paullo mihi amplius permittendum putavi: nec id temerè , nisi me ratio fugit. Clenardo enim propositum illud erat , ut priùs in tirunculorum gratiam paradigmata cum facilioribus aliquot regulis afferret : hinc ea , quæ , utpote difficiliora , provectiores solùm spectarent , vel Annotationum , vel alio sub nomine , complecteretur. At illa nunc scholarum Bataviæ ratio est , ut non antè ad institutiones hasce admittatur puer , quàm è paradigmatum libellis seorsim excusis prima hauserit elementa. Quæ igitur res Clenardum impulit , minimè nos tangit : eoque omnino ex re discentium fuit , ut , quæ non temerè ille à propriis avulserat sedibus , ea non leviori de causâ nos in propria ac nativa reduceremus loca. Fortasse autem primâ aliquem facie terrebit , quod tam luculenta Clenardo accessio facta sit. Verum

A D L E C T O R E M.

rùm enim verò non usque adeò me oblectavit labor hic Grammaticus, ut cum certo graviorum meliorumque studiorum dispendio, ulterius eum producere liberet, quàm necesse erat. Sed videbam pleraque ita tradita esse, ut vel obscuritas, vel imperfectio, sæpius destitueret discentium spem. Adde quod non eo hæc animo chartis commisi, ut puer omnia ad verbum ediscere cogeretur: sed delectum eorum commisi magistris: qui faciliè per se videbunt, quæ captui discentium conveniant, quæ non item. Et tamen ipse etiam, ut ex parte aliqua onus hoc docentibus levarem, plurima, quæ tuto prætereuntur, ad oram potiùs adjeci, vel typis discrevi: atque, ubi relatum est mihi, deficere minorum literarum formulas, quæ talia essent, vel hujusmodi uncis [ ] inclusi, vel lineâ ad latus oppositâ ab aliis distinxi. Cetera doctoribus commisi: minime ignarus, illam esse Bataviæ felicitatem, ut non parum ea jaclare nunc se possit aliquot

A D L E C T O R E M.

*aliquot scholarum moderatoribus : quippe ejus
planè ingenii atque eruditionis , ut ad majora
longè nati esse videantur : nedum in ejusce-
modi minutis monitore quoquam indigeant.
Vale. Lugduni Bat. Anno cld lcc xxxii.
Kal. Maji.*

GER. JOH. VOSSIUS.

GRÆ-

GRÆCORUM LITERÆ

sunt viginti quatuor^b: in quibus considerantur hæc tria:

^a Græcè
εἰχέτα,
id est, e-
lementa,
sive
ῥάμμα-
τα.
^b Sexde-
cim lite-
ras Ca-
ddmus è
Phœnicia
attulit;

Figura, Nomen, & Potestas^c.

A α	Αλφα	Alpha	a
B β	Βητα	Beta	b

A

Figura,

A. B. Γ. Δ. Ε. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ.

His Palamedes bello Trojano adjecit quatuor; nempe unam duplicem Ξ; ne necesse haberent scribere γσ, vel xσ item tres adspiratas, Θ, Φ, Χ ne opus esset scribere, ut Iones antiqui solent, Τ Η, Π Η, Κ Η. Quanquam alii duas ex iis Epicharmio tribuere malint, Θ & Χ. Quatuor istis Simonides addidit quatuor alias; nempe duas vocales longas Η & Ω ac totidem consonas duplices, Ζ & Ψ. Priores quidem duas ad quantitatem distinguendam; quod non aliter fieri potuit, quam vel geminando vocales hoc pacto Ε Ε, Ο Ο vel figurâ novâ, quæ tantundem valeret. Ζ autem, & Ψ, ut compendium essent harum literarum Δ Σ, & Π Σ, vel Β Σ. Nec illud consideratione indignum, quatuor esse literas, Ζ, Θ, Τ, Φ, quas nesciant Romani, nisi in vocibus, quas à Græcis, vel aliunde, acceperint: uti sunt *Zephyrus, thesaurus, hymnus, propheta*. Quintam etiam addunt Χ unde *carus* malunt, quàm *charus*. Veteres tamen etiam *pulchrum* scripsere; ac plerique *sepulchrum*, & *Orchus*: ut de tribus hisce auctor est Servius in 111 Georg. Sed ἀναλογία *sepulcrum* requirit; ut *simulacrum, lavacrum*: & alia à supinis venientia. ^c Certant hodie de rectâ pronuntiatione trium literarum, β, η, & υ ex quibus β vulgò pronuntiant ut digamma Æolicum, sive V consonum: η, & υ, ut i. Vulgaremque earum pronuntiationem, & ceterarum, in quibus itidem peccatur, inter ceteros propugnat Achilles Statius, observationum difficultium cap. xxiii & xxiv. Sed β valet B Romanum; E. g. Græcum βίβη sonat, ut Romanum *bini*: quemadmodum Cicero testatur lib. ix, epistolâ 22 ad Pætum, cujus initium, *Anno verecundiam*. Η valere ē longum, auctores sunt Terentianus Maurus, & Ausonius. Cratinus etiam apud Ælium Dionysium ait, fatuum quendam procedere iustar ovis, quæ dicat βη, βη. At oves non sonant bi, vel vi. Τ quidem non effertur, ut η Romanum, quod propius accedit ad Ο Τ: sed tamen minùs ab eo abit, quàm ab i. Nam & res clamar, & veteres Grammatici consentiunt, Romanos pro eo η usurpare. Unde liquet mediam obtinere naturam, ac valere η Gallicum. Quæ pluribus non persequar, cùm abundè hæc singula evincant illi, qui de rectâ linguæ Græcæ pronuntiatione scripserunt.

<i>a</i> Sed an-	<i>Figura, Nomen,</i>	<i>&</i>	<i>Potestas.</i>
te γ, α, ξ,	Γ γ Γ	Γάμμα	Gamma g ^a
aut χ, so-	Δ δ Δ	Δέλτα	Delta d
nat ut n	Ε ε	ΕΨΙΛΟΝ	Epsilon e tenue, seu breve.
fractum :	Ζ ζ Ζ	Ζήτα	Zeta z
ut ἄγγελος	Η η	Ητα	Eta e longum.
angelos,	Θ θ Θ	Θήτα	Theta th
nuntius;	Ι ι	Ιωτα	Iota i vocale.
πέρφανος	Κ κ	Κάππα	Cappa c
perphan-	Λ λ	Λάμβδα	Lambda l
ca, appa-	Μ μ	Μυ	My m
ri; λύξ	Ν ν	Νυ	Ny n
lynx, sin-	Ξ ξ	Ξι	Xi x
gulius,	Ο ο	Οΐμικρον	Omicron o parvū, seu breve.
vel lynx	Π π π	Πι	Pi p
fera;	Ρ ρ ρ	Ρω	Rho r
ἔσχος en-	Σ σ Ϛ ϛ ^b	Σιγμα	Sigma s
chos, ha-	Τ τ Τ	Ταυ	Tau t
sta. In	Υ υ	ΥΨΙΛΟΝ	Ypsilon y u Gallicum.
quibus	Φ φ φ	Φι	Phi ph
medius	Χ χ	Χι	Chi ch
est sonus	Ψ ψ	Ψι	Psi pf (long.
inter γ,	Ω ω	Ωμέγα	Omega o magnum, seu
& v. A-			
pertum			
hoc in			
vulgato			
Franco-			
rum no-			
mine, qui			
Græcis			
Φεάγχοι.			
<i>b</i> Sed in			
fine vo-			
cis, ε, ac			
juxta ve-			
teres co-			
dicēs, e-			
tiam in			
medio, si			
prior			
compo-			

Breves^d, ε, ο.
 Longæ^e, η, ω.
 Ancipites^f, α, ι, υ, quæ ita dicuntur, quòd
 in quibusdam syllabis sint breves, in qui-
 busdam longæ, in quibusdam nunc bre-
 ves, nunc longæ.^g Ut,

fiti vox in hanc literam desinat: ut, εἰσεύρω, infero. *e* Græcis φωνήεντα, pu-
 τα γράμματα. *d* βραχέα. *e* μακρά. *f* κοινά, vel δίχρονα. *g* Vulgò se-
 ptem statuimus vocales; reverà autem vel decem sunt, vel quinque solùm.

Nam,

Ut, α semper breve in ἄγω, *duco*: longum semper in λαός, *populus*: modò breve, modò longum, in ἀήρ, *æther*, vel καλός, *pulcher*. De quibus plenius in Prosodia.

Nam, ut rectè argumentatur Sextus Empiri-

cus, si ε diversa est litera ab η, & ο est alia, quàm ω etiam α, ι, υ, cùm breves sunt, diversæ fuerint literæ ab α, ι, υ, longis. Sin quantitas diversa non efficit literam diversam; nec ε, & ο, diversæ erunt ab η & ω. Et sanè pro quinario numero etiam Latini sunt, qui, non habitâ ratione disparis quantitatis, quinque solum constituunt vocales.

Ex vocalium conjunctione fiunt Diphthongi: quæ vel propriæ sunt, vel impropriæ.^a

^a Diphthongorum vera pronuntiatio facile colligitur ex

Propriæ^b, in quibus clarè exauditur sonus utriusque vocalis: ut αι, αυ, ει, ου, οι, ου.^c

iis, quæ antea de singularum literarum potestate diximus. Ut tamen alios etiam Græcè loquentes

Impropriæ^d, in quibus sonus subjunctivæ obscurior est: ut ε, η, ω, ηυ, υι, ωυ.^e

Hinc petitur divisio

Vocalium in { Præpositivas,^h α, ε, η, ο, ω. Quibus ex eo nomen, quod in diphthongis præponantur.
Subjunctivas,ⁱ ι, υ. Quæ ita dictæ, quod subsequantur. In υi tamen υ etiam præpositiva est.

A 2

Fa-

intelligamus; scire opus, vulgò αι efferri, ut ε; ει, οι, υι, & η, ut ι; αυ, ut α; ου & ηυ, ut ε; ωυ, ut ε. ^b Dicuntur Græcis βρωτοι, id est, bene sonantes. ^c Veteres Attici pro ου scribebant ο ut λόγo, pro λόγo. Sic apud Athenæum in poculo inscriptum, Διονύσσo, pro Διονύσσo. Idem docent Velius, & alii veterum. Uti contra Iones dixere, & scripsere Ου pro Ο· νῆσo pro νόσo. ^d Græcis ἀρωτοι, & χακάρωτοι, id est, non sonantes, & male sonantes. ^e Hodie α pronuntiatur, ut nuda vocalis: olim absque dubio subjunctiva audiebatur, sed obscurius, quàm fit in αι. Idem de η, & ο, iudicium esto. ^f Sunt, qui solas α, η, ο impropriis diphthongos censeant, quia solæ nudæ instar vocalis proferantur. Sed eos vulgaris pronuntiatio decipit. Quid quodd veteres Attici, antequam vocales longas recepissent, in dativo singulari pro η, vel ο, scripsere ει, οι. Ut τῇ τιμῇ, pro τῇ τιμῇ τοῦ λόγου, pro τῇ λόγo. ^g Est η, in ηυχόμενo ab εὐχόμενo in Ionico αἰώς pro αἰώς. & sunt alia id genus: eoque non sequendus Chalcondylas, vel Lascaris, qui hasce duas prætereunt. *ἡ παρὰ τὰ κλητὰ. ἡ παρὰ τὰ κλητὰ.*

Faciunt verò subjunctivæ per se syllabam, quoties duobus in apice punctis notantur: πείς, παῖς, *puer* vel *puella*, disyllabum: αὔπν, ἄπνος, *insomnis*, trisyllabum. Ceterum in tribus, α, η, ω, iota non ad latus affigitur, sed infra sub-
 scribitur. Si tamen majuscula sit figura, ad la-
 tus adscribitur, hoc pacto: Αι, Ηι, Ωι.^a

^a Apol-
 lonius

hoc lib.

συνταξ-

συνταξ-

φασιν, τῷ

ι, & συν-

όντι τῷ

vocat.

^b Quæ

Græcis

itidem

σύνταξ-

τα.

^c Græcis

ἀνωτα, ut

semivo-

cales

ὑμῖν τα.

Mutæ

tenues

CONSONANTIVM^b divisio.

Tenues, π, κ, τ.
 Mutæ^c { Mediæ, ς, γ, δ.
 { Adspiratæ, φ, χ, θ.

Dupli- { ζ, quod ponitur pro δσ, unde Dores
 ces, ^d { pro eo, trajectis literis, usurpant σδ.^e
 { ξ, pro κσ, γσ, χσ.
 { ψ, pro πσ, βσ, φσ.^f

Liquidæ^g sive immutabiles^h quatuor, λ,

μ, ν, ρ.

Semi-

ψα: mediæ μέση adspiratæ, sive densæ, δασέα. Ex hisce cognatæ sunt π, β, φ: item κ, γ, χ: itidem τ, δ, θ. Quæ cognatio, sive affinitas, attendi debet in vocum inflexione, atque origine. Nam cognatæ faciliè commutantur. Media enim si exiliùs efferatur, fit tenuis: sin crassiùs proferatur, fit densa, sive adspirata. Et si autem novem numerent mutas, reverà tantum sunt sex. Sed tenues, si adspirentur, & figuram mutant, & nomen.
^d Græcis διπλά. At verò duplices propriè non sunt literæ, sed literarum compendia. Nam, ut rectè argumentatur Sextus Empiricus, si elementum est, quod non constat ex aliquibus: quæ duplex vocatur, non erit elementum, quia constat ex aliquibus. Ne tamen jugulare videamur tot seculis reconciliare sic ea possumus, ut duplicia quidem dicā-

τα, at non συγχέτα. Nempe ut latius pateat γαμμα, quam συγχέτα. ^e Ut φασίδω pro φασίδω. Queritur autem, num φασίδω pronuntiari debeat, ut φασ-δω, an verò ut φασ-σδω: Sed ζ valere σδ, legas apud Sextum Empiricum quoque adversus Grammaticos cap. v. Interdum autem in vocis etiam initio σδ pro ζ reperias. Quomodo Dores, & Æoles dixerε σδυός pro ζυός. Et in Goltzii nummo est, ΣΔΕΤΣ ΕΛΕΤΘΕΡΟΣ.
^f De χσ, & φσ, potuerant præterire Grammatici, cùm desit exemplum.
^g Græcis ὑγρά. ^h Græcis ἀμετάβολα.

Semivocalis σ , nec liquida est, nec duplex;
sed sui plane juris. ^a

^a Unde
à Græcis

$\alpha\sigma\eta\mu\omicron\nu$ & $\mu\omicron\nu\alpha\delta\iota\kappa\omicron\nu$ appellatur, quasi ignobile, ac nullâ insignitum notâ; & solitarium; vel, $\mu\omicron\nu\alpha\rho\iota\varsigma$, quasi singulare quid:

DE ACCENTU, SPIRITU, & Apostropho.

Accentus ^b sunt tres, { Acutus (') $\Theta\epsilon\acute{o}\varsigma$, $\Theta\epsilon\acute{o}\varsigma$, *Deus*: $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$, $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$, *sermo*: $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\mu\epsilon\nu$, $\tau\gamma\pi\tau\omicron\mu\epsilon\nu$, *verberamus*.
Gravis (`) $\pi\mu\grave{\eta}$, *timè*, *honor*.
Circumflexus (~) $\pi\iota\omega$, $\rho\iota\omega$, *facio*: $\beta\omicron\alpha\tau\epsilon$, $\beta\omicron\alpha\tau\epsilon$, *clamatis*.

^b Græcè
τόν $\circ$ ὁ
ὄξυς, ὁ
βαρὺς, ὁ
ὀρε-
σά-
μεν $\circ$.

Acutus, & circumflexus, attollunt syllabam,
quam afficiunt; gravis deprimit.

SPIRITVS duo; ^c Asper, sive densus (') $\alpha\acute{\mu}\alpha$, *hama*, *simul*. Lenis, sive tenuis (`) $\epsilon\gamma\omega$, *egò*, *ego*.
Semper autem vocalis, aut diphthongus, initio dictionis alterum possidet è spiritibus. ^d

Ex qui-
bus acu-
tus lo-
cum ha-
bet in
tribus ul-
timis se-
dibus.

Consonans ρ principio quidem adspiratur ^e, $\rho\acute{\omega}\mu\eta$, *rhòme*, *robur*: in medio verò si geminetur, priore loco levigatur; posteriore adspiratur, $\pi\acute{\omicron}\rho\acute{\rho}\omega$, *porrho*, *longè*.

Circum-
flexus in
duabus
ultimis.
Gravis in
omni
syllaba,
quæ non

Apostrophos ^f nota est rejectæ vocalis, α , ϵ ,
sed in sola ultima scribitur. Quæ $\acute{\alpha}\zeta\omega$, sive acutum, habent in fine, dicuntur $\acute{\alpha}\zeta\acute{\upsilon}\tau\omicron\nu\alpha$ quæ $\epsilon\iota\tau\eta\ \mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$, ut vocat Apollonius, hoc est, in penultima, ea vocantur $\mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$ quæ in antepenultima, $\mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$. Quæ circumflexum in ultima, $\mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$ quæ in penultima, $\mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$. Quæ non habent in ultima acutum, aut circumflexum, $\mu\alpha\kappa\iota\sigma\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$ quia ubicunque non annotatur accentus primarius, sive acutus, aut circumflexus, ibi gravis intelligitur. ^c Græcis $\delta\alpha\sigma\upsilon$, & $\psi\lambda\omicron\nu\ \pi\iota\omega\mu\alpha$. Veteres autem sic tenuem π pingunt, sic densum ρ . In majusculis verò literis non solet spiritus adscribi. ^d Ac υ quidem semper habet densum. ^e Sive sic malis, *asperatur*; ut loquitur Capella. Et id Græcis $\delta\alpha\sigma\upsilon\mu\epsilon\tau\eta$. ^f $\alpha\pi\omicron\sigma\tau\omicron\phi\omicron\varsigma$, apostrophus; *aversio*. Rejiciuntur eâ duæ vocales breves, ι , & ϵ .

notatur
accentu;

^a 3 ^{i, o}

$\delta\upsilon\kappa$

6 PARTES ORATIONIS.

duæ item an-
cipites,
α, & ι,
sed so-
lùm,
quando
corri-
piuntur:
duæ præ-
terea diphthongi αι, & οι· quod fit ob sequen-
tem vocalem: quæ si adspiraretur, migrat præce-
dens tenuis in adspiratam: πάντᾳ ἔλεγον, *omnia*
dixi, πάντ᾽ ἔλεγον, *pantelegon* (prolatio enim
est in moremunicæ dictionis): ἀπὸ ἑ, ἀφ' ἑ,
ἑ· χεῖρ ἑ, *contra quem*, καθ' ἑ· νύκτῃ ὅλλω, *noctem*
totam, νύχθ' ὅλλω.^a

terea diphthongi αι, & οι· cujus causa est, quod extremo loco censeantur
breves in ratione accentuum. Nec vocales hæc diphthongi semper ob se-
quentem vocalem rejiciuntur, sed si ita usus ferat: ut omnino eâ in re judi-
cio sit opus. Quandoque etiam vocalis rejicitur, sequente consonâ. Nam ut
in compositione dicitur κατ' εἶς pro κατὰ εἶς, *depone*: ita & extra composi-
tionem παρ' εἶς, *apud Deum*. Interdum & initialis tollitur vocalis: ut
ἀγαθὶ, pro ὡς ἀγαθὶ, *ô bone*. Sic Iliad. λ. ψ. 607. τῷ μὲν χειρὶ σμῖνι θυμῷ,
pro τῷ ἱμῷ. Sed κῆρυξ hoc appellat Apollonius l. i i. πῶς σιωπᾷ. *sec. x i v.*
a Quæ si dividi debent, sic divides νύχ-θ' ὅλλω. Unde de ceteris conjectura.
Sic Gretserus. Malim ego νύ-χθ' ὅλλω. Nam dicimus νύ-κτα.

PARTES ORATIONIS

sunt Octo: ^b

^b Græcis

ἄρθρον,
ὄνομα,
ἀντωνυ-
μία, ῥή-
μα, μέλο-
ς, ὁπίρ-
ρημα,
συνέθε-
σις,
μεθόρισ-
τος.

Quarum
partium
quinque
prioris
declina-

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum,
Participium, Adverbium^c, Conjunctio,
Præpositio.

Casus quinque: Nominativus, Geniti-
vus, Dativus, Accusativus, Vocativus^d. siqui-
dem Ablativo Græci carent^e.

Numeri tres: Singularis, Dualis, Plura-
lis^f.

Utimur duali, cum de duobus est sermo:
præ-

hiles, tres postremæ indeclinabiles. ^c Adverbio Græci subiecere Interje-
ctionem, quam Romani ab ea separârunt, idque sapientius. Interjectiones
enim non possunt verbis coherere: ut rectè à Servio traditum est. Adverbia
autem plurimum coherere verbis, semperque iis jungi possunt: unde & *Ad-*
verbia dicuntur. ^d Gr. Πῶς δὲ εἶα ὄνομαστική, ῥητική, ὁρίστική, αἰτιατική,
κ, κλητική. ^e Nec tamen carent vi Ablativi, sed utuntur ejus loco Dativo,
quandoque etiam Genitivo. ^f Gr. ἀριθμὸς ἐνικός, δυϊκός, πλῆθυστικός.

præsertim si res geminæ sint: ut, τῶ ὀφθαλμῶ
βλέπον, *duo oculi vident*. Plurali autem utimur,
cum res explicantur plures duabus: ut, ὀφθαλ-
μοὶ βλέπουσι, *oculi vident*. Sed etsi duale non so-
leat poni pro plurali: plurale tamen sæpe usur-
patur pro duali. Imo interdum & substanti-
vum in uno, adjectivum in altero numero
ponitur: qua de re in Syntaxi agetur.

In duali est vox eadem Nominativi, Accusa-
tivi, & Vocativi: itidem Genitivi, & Dativi.
Sic in Plurali semper similes sunt Nominativus
& Vocativus.

Profertur autem aliquid, vel lingua com-
muni; quâ qui utitur, certi loci indigena a-
gnosci nequit: vel dialecto quâpiam, sive lin-
guæ pro gentis diversitate differentiâ. Quales
præcipuè sunt, Attica, Ionica, Dorica, & Æo-
lica.

A 4

DE

Quibus

vulgò accensent communem, sed perperam, cùm ei accidunt Dialecti. Io-
nicâ usi Herodotus, & Hippocrates: Doricâ Theocritus, & Pindarus: Atti-
câ, Aristophanes, & Demosthenes: Æolicam videre est in reliquiis Sapphus,
& Alcæi; quem Æolicè scripsisse Apollonius auctor est lib. 111. cap. xxxi.
Utinam verò monumenta eorum ad nos integra pervenissent. Nam vetus
lingua Latina penè universa conflata est ex Æolica, ac Dorica: eoque mul-
tum ea res lucis adferret ad vocum Romanarum originem, ac proprieta-
tem, melius intelligendam. Quod si quam addere his Dialectum lubear, ea
esto poetica: quando multa sibi Poëtæ permiserunt, quæ minimè in usu
essent. Ex Strabonis loco memorato etiam discimus, duas esse ex his prin-
cipes Dialectos, Atticam, & Doricam. Nam Attici sunt Iones, undè & no-
men mari Ionio, quod inter Italiam, & Græciam. Et Dorica eadem ac
Æolica, unde Pindarus, quem convenit Doricè scripsisse, ait, Ode 1 Olym-
piorum, se uti *Ἰωνίδι μολεῖν*. Quanquam verò Doricam dialectum *ἰωνικὴν*
vocet Malchus, sive Porphyrius in Pythagoræ vita: Jamblichus tamen in
Pythagoræ vita c. xxxiv confert eam cum Ionica, eamque judicat omnium
præstantissimam: atque hanc esse causam, cur eam elegerint Pythagoras,
& Epicharmus.

Græcè
ὀφθαλ-
μοὶ, Ἀπ-
κὴ, ἰω-
νικὴ, Δω-
ρικὴ, &
Ἰωνικὴ,
Cæterum
ex Stra-
bone ini-
tio libri
ostavi
cogno-
scimus,
quatuor
esse Dia-
lectos,
Atticam,
Ionicam,
Doricam,
&
Æoli-
cam.

DE ARTICULO.

ARTICULUS est duplex: Præpositivus, & Postpositivus^a.

Præpositivum vocant, quòd nominibus præponatur. Inflectitur autem sic:

Mascul. Sing. Nominativus δ^b , Genit. $\tau\tilde{\epsilon}$, Dat. $\tau\tilde{\omega}$, Acc. $\tau\tilde{\omicron}\nu$.

Dual. Nomin. & Acc. $\tau\tilde{\omega}$, Genit. & Dat. $\tau\tilde{\omicron}\nu$.

Plural. Nomin. $\omicron\iota$, Genit. $\tau\tilde{\omega}\nu$, Dat. $\tau\tilde{\omicron}\iota\varsigma$, Acc. $\tau\tilde{\epsilon}\varsigma$.

Fœm. S. η , $\tau\tilde{\eta}\varsigma$, $\tau\tilde{\eta}$, $\tau\tilde{\iota}\acute{\upsilon}$. D. $\tau\tilde{\alpha}$, $\tau\tilde{\alpha}\iota\nu$. P. $\alpha\iota$, $\tau\tilde{\omega}\nu$, $\tau\tilde{\alpha}\iota\varsigma$, $\tau\tilde{\alpha}\epsilon\varsigma$.

Neut. S. $\tau\tilde{\omicron}$, $\tau\tilde{\epsilon}$, $\tau\tilde{\omega}$, $\tau\tilde{\omicron}$. D. $\tau\tilde{\omega}$, $\tau\tilde{\omicron}\iota\nu$. P. $\tau\tilde{\alpha}$, $\tau\tilde{\omega}\nu$, $\tau\tilde{\omicron}\iota\varsigma$, $\tau\tilde{\alpha}\iota$.

Articulus hic, uti & subjunctivus, vocativum ignorat; pro quo in declinationibus utimur Adverbio vocandi, $\tilde{\omega}$, $\tilde{\omicron}$.

Articulus subjunctivus est, $\tilde{\omicron}\varsigma$, $\tilde{\eta}$, $\tilde{\omicron}$, valens Relativum, *qui, quæ, quod*.

Mascul. S. $\tilde{\omicron}\varsigma$, $\tilde{\epsilon}$, $\tilde{\omega}$, $\tilde{\omicron}\nu$. D. $\tilde{\omega}$, $\tilde{\omicron}\iota\nu$. P. $\tilde{\rho}\iota$, $\tilde{\omega}\nu$, $\tilde{\omicron}\iota\varsigma$, $\tilde{\epsilon}\varsigma$.

Fœm. S. $\tilde{\eta}$, $\tilde{\eta}\varsigma$, $\tilde{\eta}$, $\tilde{\eta}\nu$. D. $\tilde{\alpha}$, $\tilde{\alpha}\iota\nu$. P. $\tilde{\alpha}\iota$, $\tilde{\omega}\nu$, $\tilde{\alpha}\iota\varsigma$, $\tilde{\alpha}\epsilon\varsigma$.

Neut. S. $\tilde{\omicron}$, $\tilde{\epsilon}$, $\tilde{\omega}$, $\tilde{\omicron}$. D. $\tilde{\omega}$, $\tilde{\omicron}\iota\nu$. P. $\tilde{\alpha}$, $\tilde{\omega}\nu$, $\tilde{\alpha}\iota\varsigma$, $\tilde{\alpha}$.

Dativus $\tilde{\omega}$ adspiratur: Adverbium autem vocandi $\tilde{\omega}$ lenem habet spiritum, nec iota subscriptum.

Præpositivi Articuli officium est rem certam significare: $\delta\alpha\pi\acute{\omicron}\delta\ \&\ \mu\omicron\iota\ \tau\tilde{\omicron}\ \beta\iota\beta\lambda\iota\omicron\nu$, *redde mihi librum*, nempe istum certum, de quo inter nos

^a Græcè
 $\alpha\rho\theta\epsilon\rho\upsilon$
 $\alpha\rho\theta\epsilon\tau\alpha$
 $\chi\lambda\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, $\eta\gamma$
 $\epsilon\pi\omicron\tau\alpha$
 $\chi\lambda\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$.

Sed accuratius loquendo, unus solum est articulus, nempe qui

vulgo præpositivus vocatur.

At qui postpositivus dicitur, est

pronomen relativum: ut significatio ostendit.

^b Hi duo articuli

δ , η , accen-

tum in nomi-

nativo singula-

ri & plu-

rali non habent.

Reliqui

verò casus articulorum tam præpositivorum, quàm subjunctivorum, aliquo semper notantur tono: circumflexo quidem in genitivis, & dativis, cujuscvis numeri: aliàs verò acuto; qui tamen semper fere ob dictionis consequentiam mutatur in gravem.

nos constat: quanquam Attici, ornatûs gratiâ, nunc addant Articulum, nunc rursus auferant^a. Habet præterea locum in divisionibus, adjunctâ Conjunctione $\mu\epsilon\lambda\lambda\acute{o}$, & $\delta\epsilon$ ut, $\acute{o}\mu\epsilon\lambda\lambda\acute{o}$, $\acute{o}\delta\epsilon$ hic quidem, ille autem: $\tau\acute{o}\nu\mu\epsilon\lambda\lambda\acute{o}$, $\tau\acute{o}\nu\delta\epsilon$ hunc quidem, illum verò.

^a Sic fortasse Athenienſis Apollodorus, bibliothecæ

Adhæc pro interrogativo sumitur in Genitivo, & Dativo: ut, $\tau\acute{\alpha}$; pro, $\tau\acute{\iota}\nu$ $\textcircled{\text{C}}$; cuius? $\tau\acute{\omega}$; pro, $\tau\acute{\iota}\nu$; cui? Ponitur & pro Infinito: ut, $\epsilon\acute{\iota}\tau\omega$, pro $\epsilon\acute{\iota}\pi\upsilon\iota$, si cui. Sic Lucianus: $\text{A}^{\prime}\gamma\omega\omega\acute{\iota}$, $\tau\acute{\omega}\chi\epsilon\eta\pi\iota\varsigma\textcircled{\text{C}}$ $\sigma\alpha\mu$. Nescio, cui oporteat credere. Capitur & pro Demonstrativo Pronomine: $\tau\acute{o}\nu$, pro $\tau\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon$, hunc: $\tau\acute{\iota}\omega$, pro $\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\iota}\omega$, hanc. Id quod crebrum est, adjectis Conjunctionibus $\delta\epsilon$, & $\gamma\epsilon$ $\acute{o}\delta\epsilon$, $\eta\delta\epsilon$, $\tau\acute{o}\delta\epsilon$. $\acute{o}\gamma\epsilon$, $\eta\gamma\epsilon$, $\tau\acute{o}\gamma\epsilon$ pro $\acute{\epsilon}\tau\textcircled{\text{C}}$, $\alpha\upsilon\tau\eta$, $\tau\acute{\alpha}\tau\omega$. itidem in reliquis casibus: $\tau\acute{\alpha}\delta\epsilon$, $\tau\acute{\omega}\delta\epsilon$, $\tau\acute{o}\nu\delta\epsilon$ pro $\tau\acute{\alpha}\tau\epsilon$, $\tau\acute{\alpha}\tau\omega$, $\tau\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon$. Attici pro $\acute{o}\delta\epsilon$, & $\tau\acute{o}\delta\epsilon$, dicunt $\acute{o}\delta\iota$, & $\tau\acute{o}\delta\iota$ ^b.

lib. 111. $\delta\iota\alpha\tau\acute{\iota}\mu\eta\kappa\upsilon\kappa\eta\sigma\alpha\mu\lambda\delta\epsilon\acute{\iota}\nu$ Jo- vem cum cygno congregatum. Nam usitatus multò, $\delta\iota\alpha\kappa\upsilon\kappa\eta\sigma\alpha\mu\lambda\delta\epsilon\acute{\iota}\nu$.

Subjunctivi Articuli componuntur cum nomine infinito $\pi\epsilon\varsigma$, $\pi\acute{\nu}\acute{o}\varsigma$. Masc. $\acute{o}\varsigma\eta\varsigma$ ^c, $\acute{\epsilon}\pi\upsilon\iota$ $\textcircled{\text{C}}$, $\acute{\omega}\pi\upsilon\iota$, $\acute{\omega}\pi\upsilon\iota\alpha$. In genit.

A 5

$\tau\acute{o}\delta\iota$, $\tau\acute{\iota}\delta\iota$, $\tau\acute{\omega}\delta\iota$. In quibus putatur i majorem habere demonstrandi vim, quasi sit à priori parte adverbii $\acute{i}\delta\epsilon$, ecce: quomodo & hicce videri possit à posteriori parte adverbii ecce; quasi sit, hic ecce. ^c Unde aliud compositum, $\acute{\epsilon}\nu$ addito, $\acute{o}\varsigma\epsilon\acute{\iota}\nu$, quicumque: $\eta\tau\iota\varsigma\epsilon\acute{\iota}\nu$, quacumque: $\acute{o}\tau\iota\epsilon\acute{\iota}\nu$, quodcumque. Componitur etiam $\acute{o}\varsigma$ cum articulo præpositivo, sed tantummodo in genitivo & dativo, tum singulari, tum plurali: $\acute{o}\tau\omega$, cuius; $\acute{o}\tau\epsilon$, cui; $\acute{o}\tau\omega\upsilon$, quorum; $\acute{o}\tau\omega\iota\varsigma$, quibus. Sed additur quandoque $\kappa\omega\delta$, $\acute{o}\tau\omega\kappa\omega\delta$, $\acute{o}\tau\epsilon\kappa\omega\delta$. $\text{A}^{\prime}\tau\eta\alpha$, qua, est neutrum plurale, ex $\acute{\alpha}\tau\eta\iota\alpha$, juxta nonnullos. Vel potius est Atticum pro $\acute{\alpha}\tau\epsilon\alpha$, quod aliquibus placet esse ex $\acute{\alpha}$ & Megarensi $\sigma\acute{\epsilon}$ pro $\tau\eta\iota\alpha$. Hic quoque $\acute{o}\omega$ juncto legitur $\acute{\alpha}\tau\eta\acute{\epsilon}\nu$, & $\acute{\alpha}\sigma\acute{\alpha}\tau\omega\omega$. Etiam ex subjunctivo articulo, & verbo $\epsilon\acute{\iota}\nu$, sunt, constatum $\acute{\epsilon}\nu\iota\omega\iota$, sunt qui, aliqui: quod in plurali solo declinatur, ut nomina tertiæ declinationis. Etiam ab $\acute{o}\varsigma$ sunt duo relativa: $\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, quantum; & $\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, qualis. Quorum interrogativa sunt $\pi\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, quantum; & $\pi\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, qualis: responsiva autem $\tau\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, tantus; $\tau\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, talis. Item $\tau\omega\sigma\acute{o}\delta\iota$, $\tau\omega\iota\acute{o}\delta\iota$, & Atticè $\tau\omega\sigma\acute{o}\delta\iota$, $\tau\omega\iota\acute{o}\delta\iota$. A $\pi\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, & $\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$ etiam sunt $\acute{o}\pi\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, quantum; & $\acute{o}\pi\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, qualis: unde $\acute{o}\pi\acute{o}\sigma\acute{o}\delta\iota\epsilon\acute{\iota}\nu$, quantumcumque; & $\acute{o}\pi\acute{o}\iota\acute{o}\delta\iota\epsilon\acute{\iota}\nu$, qualiscumque. Quemadmodum autem relativa sunt $\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, & $\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$, interrogativa $\pi\acute{o}\iota\textcircled{\text{C}}$, & $\pi\acute{o}\sigma\textcircled{\text{C}}$;

10 DECLINATIONES.

πόσῳ, ὀνλνα. Fœm. ἡπς, ἡσιν. Neut. ὅ, π, ἔπιν. Scribitur autem, ὅ, π, per distinctiunculam, ut differat à conjunctione ὅπ, quòd. Additur & ita & relativum περ ὅσπερ, ἡπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. est ἄλκῳ, quantus; interrogativum πῶς, quantum; responsivum πῶς, tantus. Unde πῶς, tantus. De quo etiam in Pronominibus dicemus. α Hypodiaστοlen vocant.

DE NOMINE:

ac primum de

DECLINATIONIBVS SIMPLICIBVS.

DECLINATIONES aliæ sunt nominum simplicium; aliæ contractorum^b.

^b ἡπλῶν κλίσεων, κ, ἡ σιω- κλησίων. Ex vulgari opinione; At reverrà sunt tantum tres: nam secunda sub prima, quarta sub tertia comprehenditur; ut in secunda isosyllaba dicemus.

Simplicium sunt quinque^c: quarum priores quatuor *parisyllaba*^d dicuntur, quòd casus obliqui syllabas pares habeant recto.

Genitivus pluralis semper definit in *ων*^e.

In primâ autem, & secundâ simplicium, circumflectitur in ultimâ.

Dativus singularis in declinationibus parisyllabis definit in *α, η, vel ω*, nempe cum i subscripto^f.

Accusativus in *ν* cum vocali Nominativi, reservatâ ejus quantitate, & accentu.

Neutorum tres casus similes: Nominativus, Accusativus, & Vocativus. Quæ in singulari numero varias habent terminationes: pluraliter autem semper exeunt in *α*, præterquam in

Atticis quartæ parisyllabæ.

Attici

opponuntur *ἡπσύλλατοι*, *imparisyllaba*. ^e Dualis in *νν*, præcedente *α*, vel *ο*. ^f Videntur negligentius jam olim in dativis pro *α, η, & ω*, quandoque præterisse subjunctivam. Nam Sextus Empiricus adversus Grammaticos cap. ix negat sententiam quicquam detrimenti accipere, siue Dativum cum i scribamus, siue absque eo.

Attici in omni declinatione Vocativum formant similem Nominativo ^a.

^a Vt apud Bionem,

χαῖρε φίλῳ & apud Sophoclem Ajace Flagell. ὦ φίλτατ' Αἴας Item Odyss. γ. ὦ φίλῳ. Quæ, & alia, exempla adducit Apollonius lib. 1. p. 51. Ac lib. III, monet, Macedones, & Thessalos, usurpare vocativum pro nominativo. Ita ὁ Θυέστω, Iliad. β. γ. 107.

PRIMA DECLINATIO.

PRIMA est Masculinorum ^b in ας, ὁ Αἰνεΐας ^c, ^b Ita re-
Æneas: vel in ης, ὁ Χρύσης, Chryses: ὁ ληστής, &c Urbanus: non
latro: quorum Genitivus in ς, Dativus in α, vel item
η, diphthongum impropriad, Accusativus in commu-
αν, vel λω, Vocativus in α, vel η, secundum nium in
terminationem Nominativi. Dualia, & Plu- ας, quod
ralia, conveniunt cum articulo Fœminino, ait La-
ablato τ. scaris. Ta-
men &
Priscia-
nus in
quincto
ait, dici
ὁ χρῖς λη-
στής. Sed
ληστής
structurâ
semper
masculi-
num.

S. { ας, } ου, { α, αν, α. } D. α, αιν. P. α, ὦν, αἰς,
          { ης, } η, { η, λω, η. } ας, αι.

S. ὁ Αἰνεΐας, ὁ Αἰνεΐς, τῷ Αἰνεΐᾳ, τὸν Αἰνεΐαν, ὦ Αἰ-
νεΐα.

Dual, τῷ Αἰνεΐᾳ, τοῖν Αἰνεΐαιν, ὦ Αἰνεΐα.

P. οἱ Αἰνεΐαι, τῶν Αἰνεΐῶν, τοῖς Αἰνεΐαις, οὗτοι Αἰνεΐας,
ὦ Αἰνεΐαι.

ὁ Χρύσης, τῷ Χρῦσῃ, τὸν Χρῦσλῳ, ὦ Χρῦ-
ση ^d.

ὁ ληστής, τῷ ληστῇ, & ita deinceps.

Geni- alterum

sit poeticum. At in prosa est Αἰνείας, ut in Aëtis 1x. 33. Indéque Homero ipsi Αἰνεΐδα, ac Latinis quoque Æneada, secundâ correptâ. Αἰνείας verò dixere, ut Ἀνδρείας Matth. iv. 18. Similiter quoque id nomen scribitur Athenæo lib. vii, & Dioscoridi initio operis. Attamen Nonnus quoque metri causâ Ἀνδρείας extulit:

Ἀνδρείας μισθῶν ἀλιθὺς μὲν πόντιον ἄχλῳ.

Andreas hominum piscator ad aquatilem prædam.

^d Apud Menandrum tamen est ὦ λήχης de quo Apollonius lib. 1. σκωτάξ.

Genitivus nominum in *ας* Doricè exit in *α*, ut *ὁ Αἰνείας*, τῷ *Αἰνεία*. Quorum exemplo nonnulla & recepto more genitivum faciunt in *α*, præcipuè propria: *ὁ Θωμάς*, τῷ *Θωμά*^a, *ὁ Ἰσίδας*, τῷ *Ἰσίδα*. Sic appellativa: *ὁ βορρᾶς*, *boreas*, τῷ *βορρᾶ*. *ὁ παίπας*, *papa*, vel *pater*, τῷ *παίπα*. Quædam in communi lingua utramque obtinent terminationem: ut, *Ἀρχύτας*, *Ἀρχύτα*, vel *Ἀρχύτα*, *Πυθαγόρας*, *Πυθαγόρα*, vel *Πυθαγόρα*. & aliqua appellativa, ut *πατριοκτοίας*, *patricida*, *μητριοκτοίας*, *matricida*, *ὁ ἐνιθνηέας*, *aucers*, *ἡνιάδας*, *homo generosus*.

Vocativus Nominum in *της* exit in *α*^b breve: *τοξότης*, *sagittarius*; *ἰππηλάτης*, *equitator*; *προφήτης*, *propheta*: *ὦ τοξότα*, *ἰππηλάτα*, *προφήτα*^c. Sic Gentilia, *Σκύθης*, *ὦ Σκύθα*^d, *Scytha*. & Poëtica in *πης*, *κυνώπης*, *ὦ κυνώπα*, *impudens*. & composita ex Verbis *μετρώ*, *metior*: *πωλώ*, *vendo*: *τείλω*, *tero*: *γεωμέτρης*, *geometra*: *βιβλιοπώλης*, *bibliopola*: *παιδοεικής*, *puerorum exercitator*: *ὦ γεωμέτρα*, &c. Sic *λάγνης*, *lascivus*, *ὦ λάγνα*. Sed quæ in *σης* desinunt, utramque terminationem habent: ut, *ληστής*, *latro*, *ὦ ληστή*, vel *λησά*. Sic *πελταστής*, *peltatus*, seu *cetratus*: *ἀκοντιστής*, *jaculator*: *Ὀρέστης*, *Orestes*: *Θυέστης*, *Thyestes*^e.

SE-

^a Sic quandoque in propriis & abjiciunt terminationem in *ας* ut τῷ *ας*, τῷ *ας*.
^b Sed *α* retinent hæc propria, *Αἰήτης*, *Αἰήτης*, *Αἰνχρίτης*, *Καλλιπύτης*.
^c Reservato accentu in eadem syllabâ; excepto *Διπύτης*, *dominus*, *ὦ Διπύτα*.
^d Sic *Πέρσης*, *ὦ Πέρσα*, cum gentile est;
 Sed proprii viri

retinet *α*. Hesiodus ἐν ἱγ. γ. 297: Operare, ὦ Πέρσα, divinum genus. *Εργάζο, Πέρση, δῖον γένος*.
^e Poëtæ hujusmodi vocativos in *α* usurpant pro nominativis, quod jam nobis supra monitum. Latini non in istis tantum id faciunt, sed in iis etiam, quæ ab *ας* veniunt; ut, *Sofia*, *Anchisa*.

SECUNDA DECLINATIO^a.

SECUNDA Declinatio tantum est Fœmini-
 Snorum: quæ desinunt vel in α, ut ἡ μῦσα,
 missa: vel in η, ut ἡ πρῆ, honor. Genitivus in ης,
 Dativus in η diphthongum, Accusativus in αν,
 vel ω, Vocativus in α, vel η, juxta terminatio-
 nem Nominativi. Dualia & Pluralia perinde se
 habent, atque in prima Declinatione.

Sing. α, ης, η, αν, α. Dual. α, αιν. Pl. αι, ων, αις, ας, αι.
 η, ω, η.

ἡ μῦσα, τῆς μύσης, τῇ μύσει, τὴν μύσαν, ὦ μῦσα.
 ἡ πρῆ, τῆς πρῆς, τῇ πρῇ, τὴν πρῆν, ὦ πρῆ.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum (hoc est,
 quod non subsequitur consonantem), faciunt
 Genitivum in ας, Dativum in α diphthongum,
 Λήδα, Λήδας, Λήδα, Leda. Μάρθα, Μάρθας, Μάρ-
 θα, Martha. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, dies. Φιλία,
 Φιλίας, Φιλία, amicitia^b.

Itidem Ἀθλῶα, Pallas; Ναυσικᾶ, Nausicæ; &
 μινᾶ, mina, servant α in Genitivo, & Dativo;
 Ἀθλῶας, Ἀθλῶα, & cetera: fiunt enim per Cra-
 sin à desinentibus in α purum, Ἀθλῶαα, Να-
 σικᾶα, μινᾶα. Etiam à Θέκλα, Thecla, est Θέκλας,
 Θέκλα.

TER-

ad primam referuntur. At secundæ fuerint illa in α & ω, ut apud Latinos
 exeuntia in er, us, & us. Quarta non est diversa à priori, cum solum differ-
 rat dialecto. Quare quæ vulgò quintæ dicuntur, fuerint tertiæ: uti apud
 Latinos. Distributio istiusmodi ob convenientiam cum Latina expeditior,
 faciliorque est vulgari. Nihilominus ne studio innovandi molestiores effe-
 mus aliter assuetis, passi sumus & nos consuetudine abripi, velut torrente.
^b Horum imitatione Latini veteres dixerunt terras, pro terra; imo & esca,
 pro esca; Latonas, pro Latona. Ac remansit paterfamilias pro paterfamilia.

^a Rectius
 ex secun-
 dâ hac,
 & pri-
 mâ, una
 fiat de-
 clinatio,
 ut ea
 partim
 sit ma-
 sculino-
 rum in
 ας, & ης
 quorum
 geniti-
 vus desi-
 nat in α,
 vel e-
 tiam α.
 partim
 fœmini-
 norum in
 α, vel η,
 quorum
 geniti-
 vus ex-
 eat in ης,
 vel ας.
 Quomo-
 do & La-
 tinis
 quatuor
 illæ ter-
 minatio-
 nes no-
 minativi

TERTIA DECLINATIO.

Ad tertiam etiam reduci debent illa in *ι*, & *υ*, per apocopen facta; *ἄλφι*, pro *ἄλφιλον*, *ἑρε*, pro *ἑριον*, *λα*, *να*; *ῥόφι*, pro *ῥόφιλον*, *πν*, *πνιχ*.

TERTIA declinatio complectitur Masculina, Fœminina, & Communia, in *ος*; *ὁ λόγος*, *sermo*: *ἡ ὁδός*, *via*: *ὁ ἄνθρωπος*, *homo*: *ὁ ἄσινος*, *asinus*: *ἵππος*, *equus*: & adjectiva: *ὁ χρησῖμος*, *utilis*: *ὁ φρόνιμος*, *prudens*. Complectitur & neutra in *ον*: *τὸ ξύλον*, *lignum*². Vocativus, præterquam in neutris, desinit in *ε*^b. Genitivus, Dativus, & Accusativus, item Dualia, & Pluralia, sequuntur Articulum Masculinum & Neutrum.

Sing. *ος*, *ς*, *ω*, *ον*, *ς*. Dual. *ω*, *οιν*. Plur. *οι*, *ων*, *αις*, *ς*, *οι*.
ον, *ον*, *α*, *α*.

Simile est *ὁ λόγος*, *τῷ λόγῳ*^c, *τῷ λόγῳ*, *τῷ λόγον*, *ὡς λόγῳ*, & *ς*.
ἡ ὁδός, *τῇ ὁδῷ*, *τῇ ὁδῷ*, *τῇ ὁδῷ*, *ὡς ὁδῷ*, & *ς*.
ὁ ἄνθρωπος, *τῷ ἄνθρωπῳ*, *τῷ ἄνθρωπῳ*, *τῷ ἄνθρωπον*, *ὡς ἄνθρωπον*, & *ς*.
τὸ ξύλον, *τῷ ξύλῳ*, *τῷ ξύλῳ*, *τῷ ξύλον*, *ὡς ξύλον*, & *ς*.

Tertiæ Declinationis Neutra hæc abjiciunt *ν*, more Attico^d: *ἄλλο*, *aliud*: *τὸ τελεικῶς*, *tantum*, *tam grande natu*: *τοῖς*, *tale*: *ποσῶς*, *tantum*. Sic Pronomina, *τῷ*, *hoc*: *ἐκεῖνο*, *illud*: *αὐτό*, *ipsum*. Interdum tamen habent *ν*, *ποσῶν*, *ποσῶν*. Sic *τὸ αὐτόν*, *idem*^e, pro *τῷ αὐτό*.

heus tu: more Attico. *ε* Veteres Attici, ante receptas Samiorum, five Ionum, literas, scribebant hoc pacto, *ὁ λόγος*, *τὸ λόγῳ*, *τοῖς λόγοις*. Nam *ο* pro *ου* scribebant, & *οι* pro *φ*. Testes Velius Longus, & alii. *d* uti & in articulis *τὸ*, *κ*, *δ*. *e* Et apud Aristophanem *πνιχ*, pro *πνιχ*.

QUARTA DECLINATIO.

QUARTA Declinatio Atticorum est propria, vertentium vocales præcedentis Declina-

clinationis in ω: alioqui genere consentit: nam continet Masculina, Fœminina, & Communia in ω. ὁ Μενέλεως, *Menelaus*: ἡ ἄλως, *area*: ὁ καὶ ἡ ὄρεως, *fertilis*: & Neutra in ων, τὸ ὄρεων, *fertile*. Omnes casus desinunt in ω, vel monophthongo, vel diphthongo. vertitur enim ο in ω. οἱ in ω, subscribendo ι· in ω, abjecto υ. Neutorum quoque α migrat in ω. Hoc modo:

Sing. ως, ω, ω, ων, ως. Dual. ω, ων. Pl. ω, ων, ως, ως, ω.

ων, ων, ων.

ω,

ω, ω.

ὁ Μενέλεως, τῷ Μενέλεω, τῶ Μενέλεω, τὸν Μενέλεων, ᾧ Μενέλεως.

ἡ ἄλως, τῇ ἄλῳ, τῶ ἄλῳ, τὴν ἄλῳ, ᾧ ἄλως.

ὁ καὶ ἡ ὄρεως, τῷ καὶ τῆς ὄρεω, τῶ καὶ τῇ ὄρεω.

τὸ ὄρεων, τῷ ὄρεω, τῶ ὄρεω, τὸ ὄρεων.

Quartæ declinationis nomina deducta ex ος tertiæ, mutant α penultimam longam in ε; ναὸς, νεὼς, *templum*: λαὸς, λεὼς, *populus*^a.

Quinque etiam accusativum faciunt sine ν: ὁ Ἄθως, τὸν Ἄθω^b, *Athos*, sive *Athon*, *mons Graecia*: ἡ ἔως, τὴν ἔω, *αυτοῖα*: ἡ Κέως, τὴν Κέω, *Ceos*, sive *Cea*, *insula*: ὁ λαγὼς, τὸν λαγῶ, *lepus*, ἡ Κῶς, τὴν Κῶ, *Cos insula*. Unum quoque in ως neutrum est, τὸ χρέως, τῷ χρέω, *debitum*^c.

QVIN-

ἀνίλως. Ac par ratio in compositis à γῆα, *terra*; κρίας, *caro*; κέρας, *cornu*; γῆρας, *senectus*; γέλως, *risus*; χρέως, *debitum*; λεὼς, *populus*; πλέως, *navigatio*. Ut λεπτόγως, *tenuem habens terram*; ἡδύκρεως, *suaetem habens carnem*; χρυσέκρεως, *aurea habens cornua*. ^b Legas tamen Ἄθων apud Herodotum, Ἄλγων apud Plutarchum, aliâque apud alios. ^c Pro quo & τὸ χρεὼν dicitur. Duo item neutra in ω, apud Philonem ἀγήρεω, *senii expertus*, apud Plutarchum ἐπίπλεω, *plenus*.

a At bre-
vis ma-
net; κα-
λῶ, tu-
dens, κα-
λῶς· ταὸς,
ραυο,
ταὼς·
λαγος, le-
pus, λα-
γῶς. Ac-
centus
non mu-
tatur in
polyfyl-
labis,
et si ulti-
ma sit
longa. Ut
ἐλαῶ,·
προπι-
τιμ,
ἐλεως·
ἀνίλαῶ,
inclo-
pens,

QUINTA DECLINATIO.

α ἀφελπιο-
σύλλαβος.

QUINTA Declinatio imparisyllaba^a complectitur omnia genera, & terminationes plurimas. Genitivus Nominativum superat, exiens in *ος*, Dativus in *ι*, Accusativus in *α*, Vocativi sæpe vox eadem, ac Nominativi. Dualis Nominativus *ε*, Genitivus *οιν*. Pluralis Nominativus *ες*, Genitivus *ων*, Dativus *σι*, Accusativus *ας*. At Neutrorum tres casus plurales in *α*.

Sing. Nominativus varius, *ος, ι, α*. Vocativus varius. Dual. *ε, οιν*. Plur. *ες, ων, σι, ας, ες*.

α, α, α.

S. ὁ Τιτᾶν, τῷ Τιτᾶνος, τῷ Τιτᾶνι, τὸν Τιτᾶνα, ὦ Τιτᾶν.

D. τῷ Τιτᾶνε, τοῖν Τιτᾶνοιν, ὦ Τιτᾶνε.

P. οἱ Τιτᾶνες, τῶν Τιτᾶνων, τοῖς Τιτᾶσι, οὗτοι Τιτᾶ-
νας, ὦ Τιτᾶνες. Τίτῃ.

Terminationes quintæ declinationis.

b Indeclinabilia quæque sunt, apocopen passiva: ut ὕδα, pro ὕδαμα, τεκνυα, σκίπα, pro σκίπασμα, tegmen- tum; ἀλεια, pro ἀλει- φαρ, pin- guetia.

A literâ finita formant Genitivum in *αί* & *τὸ βῆμα, & βήμαί* & *gradus, tribunal*.

Nomina literarum sunt indeclinabilia^b, τὸ ἀλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα. Sic & quæ aliter, quàm in *α*, desinunt: ut *μῦ, ξί, ῥῶ*. Sed *ε, υ, ο, ω*, inflectuntur ratione adjectivorum, *ψιλὸν, μει- κρόν, μέγα*.

I | *ί* & *ί*, unum substantivum, τὸ μέλι, μέλι & *mel*, cum compositis. Adjectiva Neutra communium legem servant: ὁ καὶ ἡ δῶχαις, τὸ δῶχαι, δῶχάει & *gratiosus, a, um*: ὁ καὶ ἡ φιλόπαίς, τὸ φιλόπαί, φιλοπάτεδ & *patria studiosus, a, um*: sic etiam τὸ πῖ, πνός, aliquid,

aliquid, vel aliquod, ut Commune ὁ καὶ ἡ τις, πνὸς, aliquis, aliqua.

F { ἰϞ• τὸ σίνηπι, σινήπιϞ, *sinapi*. Sic κόμμι, *gummi*: κιννάβαρι, *cinnabaris*: πέπερι, *peper*. Sed hujusmodi accepere Græci à Barbaris.

υϞ• τὸ γόνυ, γόνυϞ, *genu, geniculum*.

T^b { εϞ• τὸ ἄσυ, ἄσεϞ, *urbs*: τὸ πῶν, πῶσεϞ, *grex ovium, ovile*. Sic neutra Masculinorum in υς ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ, ἡδέϞ, *jucundus, um; suavis & suave*.

Ω { ὁϞ• ἡ Δηλῶ, ΔητόϞ, *Latona* d. ανϞ• ὁ παιᾶν, παιᾶνϞ, *raan, hymnus*, inprimis in laudem Apollinis: ὁ Πᾶν, Πᾶνς, *Pan, deus pastorum*: τὸ μέλαν, μέλανϞ, *virgum, atramentum*.

AN { ανιϞ• Participia sunt: τὸ τύψαν, τυψαν-
ιϞ, *quod verberavit*. Sic Adjectivum τὸ πᾶν, παντός, *omne*, more Masculini πᾶς, παντός, *omnis*.

ενϞ• τὸ τέρεν, τέρενϞ, *tenerum*.

EN { ενιϞ• τὸ χερειν, χερεινιϞ, *gratum, urbanum*: ut Masculinum χερεις, *gratus*, sive cui gratia inest, *venustus*. Sic Participia, ὁ τυφθεις, τὸ τυφθεν, & τυφθενιϞ, *verberatus, verberatum*.

HN { λωϞ• ὁ Ἐλλω, Ἐλλωος, *Græcus*: ἡ σειρῶ, σειρῶϞ, *siren, insecti genus non dissimile api*: item Siren, fabularum mulierum una.

B

arte poetica, in fine cap. 21, ait, quinque esse, puta substantiva, quæ in υ definant; nempe πῶν, γόνυ, ἡδύς, ἄσυ. c Sed in prosa γόνυτιϞ. Sic τὸ δῶν, τὸ δῶνιϞ, δῶντιϞ. Vide infra caput de anomalis. d At δῶ pro δῶμα indelictabile est e Χερειν, κοινῶς, et χερειν pro paro-

Aristoteles in arte poetica, in fine cap. 21, ait, tria solum esse, quæ in i definant, μέλι, κόμμι, πέπερι. præterit κιννάβαρι, ut peregrinum. Imò Athenæus lib. 2. auctor est, nullam vocem Græcam, puta substantivam, in e definire præter μέλι. Nam πίπει, κόμμι, κωρι, peregrina esse. b Aristoteles in arte poetica

■ Sic Eustathius ; sed alii rectius censent ἀρεῖ quam ille rectum monosyllabicum non agnoscat. Ab ἀρεῖ est dativus pluralis ἀρεῖσι.

ενΘ· ὁ ποιμὴν, ποιμὴνΘ, pastor: ἡ φρενὴ, φρενός, mens: ὁ καὶ ἡ ἄρσιν, ἄρσενΘ, mas: ὁ καὶ ἡ τέρην, τέρενΘ, tener, tenera. Ἀρην, agnus, per syncopen facit ἄρνός.

IN { ενΘ· ὁ δελφίν, δελφίνΘ, delphin piscis: ἡ αἰκτὴν, αἰκτίνΘ, radius: ὁ καὶ ἡ θιν, θινός, litus: cujusmodi nominativus etiam effertur per us, δελφίς, αἰκτὶς, θίς. Uti & ἴν, fibra: ῥίν, naris: Σαλαμίν, Salamin: quæ aliàs in Σ desinunt.

ON { ονΘ· τὸ μείζον, μείζονΘ, majus: à communibus in ων.
ονΙΘ· cujusmodi participia sunt: ut τὸ πύπλον, τύπλονΙΘ, verberans.

OYN { οδος· τὸ δῖπεν, δῖποδος, ut com. δῖπες, bipes.
ενΙΘ· quæ participia sunt, τὸ τυπέν, τυπένΙΘ, verberaturum.

TN { ιωΘ· ὁ μόστω, μόστωΘ, turris, propugnaculum ligneum: & quorum Nominativus etiam in us definit: Γόρτω, vel Γόρτυς, Gortys, civitas Creta: ὁ Φόρκω, vel Φόρκυς, Phorcys, Neptuni filius, & Medusa pater.

ωτΘ· quæ participia sunt: ut τὸ ζδγνώ, ζδγνώτΘ, jungens.

ΩΝ { ωνΘ· ὁ κλών, κλωνός, ramus: ὁ αἰών, αἰώνΘ, ævum: ὁ Πλάτων, ΠλάτωνΘ, Plato: ἡ μήκων, παρανερ: ἡ Σιδών, Sidon, urbs Phœnicia.
ονΘ· ὁ πείων, πείονΘ, serra: ἡ χελιδών, χελιδόνΘ, hirundo: & communia, ὁ καὶ ἡ διδαίμων, διδαίμονΘ, felix: & ita comparativa, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, κρείσσονΘ, melior.

Κύνων,

Κύων, canis, facit κυῶς per syncopen.

ῶντος· ὁ Ξενοφῶν, Ξενοφῶνι, Xenophon.

ονί· δρεχίων, δρεχίονι, draco: & participia; ὁ τυπίων, τυπίονι, verberans: ὁ τυπών, τυπόνι, qui verberavit, & similes aoristi secundi activi.

ἔντ· τυπῶν, τυπῆντος, verberaturus: & alia participia futuri secundi activi.

Item circumflexa præsentis in primâ, & tertiâ, circumflexorum: ut, ὁ ποιῶν, ποιῆντος, faciens: δηλῶν, δηλῆντος, manifestans.

κῆς· ὁ θώρεξ, θώρεκτος, pectus, thorax: ἡ κύλιξ, κύλικτος, poculum, calix: ὁ καὶ ἡ μείρεξ, μείρεκτος, adolescens: ἡ αἰλώπηξ, αἰλώπεκτος, vulpes, mutat ἡ in e.

γος· ὁ ἄρπαξ, ἄρπαγος, rapax: ὁ καὶ ἡ οἰσροπλήξ, οἰσροπλήγος, astro percitus: ὁ τέτιξ, τέτιγος, cicada. Sic λυγξ, λυγγός, singultus: sed λυγξ, λυγκός, lynx.

χος· ὁ καὶ ἡ βήξ, βηχός, tussis: ἡ θείξ, τευχός, capillus, pro adspirata sumit tenuem, τ pro θ, ne duæ syllabæ adspiratæ immediatè sese excipiant^b.

κλος· ὁ ἀναξ, ἀνακλος, rex: ἡ νύξ, νυχλός, nox.

αρος· ὁ μῆκαρ, μῆκαρος, beatus. Sic & τὸ νέκταρ, νέκταρος, nectar, robus deorum; interdum etiam cibi eorum, sed rarò: itidem ψαίρ, ψαρός, sturnus.

αλος· τὸ ἥπαρ, ἥπαλος^d, jecur, hepar: τὸ δέ-

B 2

λεαρ,

anomalum tamen est apud poëtas ἡ δῆμυρ, κκορ, δῆμυρτος, reserato p.

a Cum
ἔντ hoc sit ex
ῶντος,
termina-
tio ea re-
ctius for-
tasse præ-
tereatur.
Sanè ex-
tra contra-
ctio-
nem nul-
la habent
ἔντος.
b In dati-
vo plura-
li redit
θ, θεῖ·
nempe
quia non
sequitur
adspirata
χ, sed te-
nuis x.
c Sic γά-
λα, γά-
λακλος,
quasi à
γάλαξ,
lac.
d Sic po-
ëtica
εἶδαρ,
εσκα;
ἡμυρ,
dies. Ac

a Sed in
tribus his
etiam est
contra-
ctio: quia
dicimus
δέληι^α,
δέληι^π
σητός, ση-
π^ι φρη-
τός, φρη-
π^ι.

λεαρ, δελεία^α, *esca, quâ animalia capiuntur*,
illecebra: σείαρ, adeps: φρέαρ, puteus^a.

Indeclinabilia sunt: ὁ μῶμαρ, *stultus*: τὸ
ὄναρ, *somnium*: sed pro ὄνα^ι, ὄνείρα^ι
dicitur.

EIP

ειρ^α ὁ φθείρ, φθειρός, *pediculus*: ἡ χείρ,
manus: ὁ καὶ ἡ πολύχειρ, *multimanus*: ὁ ἀντί-
χειρ, *pollex*.

HP

ηρ^α ὁ Σήρ, Σηρός, *Ser*, unus è *Serum* popu-
lo; & *vermis nens sericum*: ὁ λυτήρ, λυτήρ^α,
pelvis: τὸ κῆρ, κηρός, *cor*: ἡ κῆρ, κηρός, *fatum*, *sorte*.

ερ^α ὁ αἰθήρ, αἰθήρ^α, *aether*. Sic ὁ αἰήρ,
aër: ὁ αἰστήρ, *stella*: ὁ δαήρ, *levir*.

In multis verò est syncope^b: ὁ πατήρ,
πατέρ^α, πατρός, *pater*: ἡ μήτηρ, μητήρ^α, μη-
τρός, *mater*: sic compositum Δημήτης, *Ceres*:
item ἡ θυγάτηρ, *filia*: γαστήρ, *venter*. At ὁ ἀνῆρ,
vir, ἀνέρ^α, ἀνδρός, *assumit d*.

OP

ορ^α τὸ ἦτορ, ἦτορ^α, *cor*, *animus*: & inde
compositum, ὁ μεγαλήτωρ, μεγαλήτορ^α,
magnanimus.

TP

υρ^α ὁ ψῖθυρ, ψῖθυρ^α, *susurro*: ὁ καὶ ἡ μάρ-
τυρ, μάρτυρ^α, *testis*: & Neutrum τὸ πῦρ,
πυρός, *ignis*.

ΩP

ωρ^α ὁ Φῶρ, Φωρός, *fur*: ὁ ἰχῶρ, ἰχῶρ^α,
sanies tenuior, vel *aqueosius illud in sanguine*:
τὸ ἔλωρ, ἔλωρ^α, *captura*, *præda*.

ορ^α ὁ Νέσωρ, Νέστωρ^α, *Nestor*: ὁ Ἐκλωρ,
Ἐκλωρ^α, *Hector*: ὁ καὶ ἡ ἀπῆτωρ, ἀπῆτορ^α,
carens patre: ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, *carens matre*.

Ex-

b Hæc
syncope
tantum
est in ge-
nitivo, &c
dativo,
singulari.
Nam ca-
sus reli-
qui ἀνα-
λόγως de-
clinan-
tur. Nisi
quoddà
θυγάτηρ
etiam in
aliis casu-
bus o-
mittitur.
Uc θυγά-
τηρ, θυ-
γάτρ^ι,
θυγάτρ^ι,
θυγάτρ^ι,
θυγάτρ^ι,
θυγάτρ^ι.

Etiam Δημήτηρ in prosa facit Δημήτρ^α, Δημήτρε, Δημήτρ^ι.

Excipe, τὸ ὕδωρ, ἔϋδαί@, aqua^a, quasi ab ὕδας· nam heteroclitum est.

ανί@· ut, ὁ γίγας, gigas, γίγανί@. Sic ἡ ἀνδραῖς, statua: ὁ αἰχμᾶς, sarcininis genus. Item ὁ πῦρ, πῦρ, omnis, cum compositis ἀπας, & σύμπας, cunctus^b.

ανί@· ὁ μέλας, niger, ὁ τάλαις, miser, μέλανί@, τάλανί@.

ΑΣ ἡ μοναῖς, μοναῖδ@, monas, unitas: λαμπᾶς, λαμπᾶδ@, lampas, lucerna: aut Communia: ut, ὁ κρήνη φυzaῖς, φυζαῖδ@, exil, profugus^c.

αἰί@, Neutrum: τὸ γῆρας, γῆραί@, senectus: τὸ ἄλας, ἄλαί@, sal.

Οἱ λαῖς, lapis, facit λάα@, & contractè λαῖ@. At contractum λαῖς habet λαός.

αὐτὸς· unum Fœmininum: ἡ δαῖς, δαίτῃς, convivium: & unum Neutrum, τὸ σαῖς, σαιτὸς, farina aquâ subacta.

ΑΙΣ αὐδ@· ut Communis ὁ κρήνη παῖς, puer, puella, quod facit παιδός. Sic composita ejus, ἀπαις, sine liberis, carens filiis: ἑπαις, felix liberis, seu bonos habens liberos.

ΑΥΣ αὐός· ἡ γῆρας, γῆραός, anus, vetula. Sic ἡ ναῦς, navis, ναός^d. Ionicè rectus est νηός^e, gen. νηός^f.

ΕΣ ἔ@, Neutra Communium in ης· τὸ ἀληθές, ἔαληθέ@, verum.

B 3

ΕΙΣ

rali γῆρας, & ναός. e Et dixit νηός. f Sic plurali νῆες pro ναῖς. At Accusativo ναῖς pro ναός.

ενός· ὁ κλείς, κλεινός, *peccen*. Sic adjectivum
εἰς, ἐνός, *unus* : & inde composita, μηδεῖς,
& ἑδεῖς, *nullus*.

ΕΙΣ { ἐνὶ Θ· ὁ Σιμόεις, Σιμόενι Θ·, *Simois*, *Simo-*
ἐντίς, *nomen fluvii in Phrygia*: ἢ Ὁ πόεις, Ὁ πό-
ενι Θ·, Ὀρύς, Ὀρύντις, *civitas in Locris*. Itidem
Adjectiva: ὁ χαρείς, χαρένι Θ·, *cui gratia*
inest, gratus, venustus : & participia ; ut
ὁ τυφθεῖς, τυφθένι Θ·, *verberatus*.

Ατ ἡ κλείς, *clavis*, τῆς κλειδός, τῇ κλειδί,
τῷ κλειῖδα, & κλειν· & in plurali κλείς, *cla-*
ves: Matth. xvi. vers. 19.

ΕΥΣ { ἐν Θ· communiter, ἤ Θ· Ionicè, ἕως At-
ticè: ὁ βασιλεύς, τῷ βασιλέι Θ·, βασιλῆι Θ·,
βασιλέως, *rex*: de hoc postea.

ἡ Θ· ὁ λέβης, λέβηι Θ·, *lebes, cacabus* : ἡ
ἐσθῆς, ἐσθῆτι Θ·, *vestis*: item Substantiva Fæ-
minina, quæ fiunt ab adjectivis in *os* ex-
euntibus: ut, κακός, *malus*: ἡ κακότης, κακό-
τηι Θ·, *malitia*: αἰσεῖ Θ·, *urbanus*: ἡ αἰσιότης,
αἰσιότηι Θ·, *urbanitas*, &c.

ἡνι Θ· ὁ πμῆς, πμῶτι Θ·, *honoratus*: δα-
φνῆς, δαφνῶτι Θ·, *laureus*: quæ contracta
sunt ex πμῆς, δαφνῆς.

ἐνι Θ· Κλήμης, Κλήμει Θ·, *Clemens*: Οὐά-
λης, Οὐάλενι Θ·, *Valens*: similiâque à Lati-
nis * accepta.

ε Θ· ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένη Θ·, *Demosthe-*
nes: ὁ Ἡρακλῆς, Ἡρακλέι Θ·, *Hercules*: ἡ τε-
ήρης,

* Græci
in his N
amittunt
ante Σ·
quomo-
do &
Ὀρπίσις
dicitur

pro Hortensius : in quo lapsus Lambinus, qui Hortensius contra ἀναλογία
maluit, quia Græcè sit Ὀρπίσις.

ήρης, τελήρης, *triremis*: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ἀλη-
θής, *verus, vera*.

ὄφις, ὄφις, *serpens*: ἡ πόλις, πόλις,
urbs.

ὁ Πάρις, Πάρις, *Paris*: ἡ κρηπίς,
κρηπίς, *basis, fundamentum*, item *crepida*:
& *Communia*: ὁ καὶ ἡ ἀπολις, ἀπολις, *ex-*
torris, exul.

ὡς, *ut*, ἡ χάρις, χάρις, *gratia*: cum
compositis; ὡς, *gratus*; ἄχως, *in-*
gratus.

ΙΣ

ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνις, *avis, ales*: ἡ
μέρις, μέρις, *funiculus*.

ὡς, *ut*, ἡ θέμις, θέμις, *jus, fas*. Pro quo
& θέμις, *dicitur*. Sic χάρις non tantum
χάρις, *sed* & χάρις, & χάρις, *fa-*
cit; si *Lascarim* audimus. A quo alii dis-
sentiunt, imprimis de Genitivo χάρις.

Nomen infinitum, ὁ καὶ ἡ τίς, τὸ τί, *ali-*
quis, quidam, facit πνός. Interrogativum
autem, τίς, τί, τίς, *quis, quae, quod*: acutâ
penultimâ. Sic ὅστις, ὅστις, *qui*.

ΟΣ

ὅς, τὸ τεῖχος, τεῖχος, *murus*: & reliqua
Neutra.

ὅπως, τὸ πειφόος, πειφόος, *quod verbera-*
vit. Cujusmodi participia sunt.

ὁός, ὁ καὶ ἡ βῆς, τῆ καὶ τῆς βοός, *bos*: ὁ
χῆς, τῆ χῆς, *mens*.

ὡς, ὁ καὶ ἡ βῆς, τῆ καὶ τῆς βοός, *bos*: ὁ
χῆς, τῆ χῆς, *mens*.

ὡς, ὁ καὶ ἡ βῆς, τῆ καὶ τῆς βοός, *bos*: ὁ
χῆς, τῆ χῆς, *mens*.

B 4

c Cujus-
modi
ἡ sunt ex

contractione, πλακίς, πλακίς, πλακίς, *placenta*:
κῆς, &c. Par ratio est in aliis tum communibus: ut, ῥοδός, ῥοδός, *mel-*
lus; μέλις, μέλις, *tum proprius*, ut, ἡμέτις, ὀπῆς, Σιμῆς.

a Unde
nomen
propriū
Themis-
sini, &
Nympha
Themista
apud
Hygi-
nūm, &
Θιμι-
σθίην a-
pud Ho-
merum.

b Sed At-
ticè pro
ἔστιν,
ἔστιν, di-
citur
quoque
ὅτι, ἔτι.

οὐς } ἡ οὐρανός, ὁ πᾶν, Opus, Opantis.
ὄν } ὁ ὁδός, ὁ δόντ, dens: & Parti-
cipia: ut, ὁ δός, δόντ, qui dedit.

ἡ Ὀ'πῆς, Ὀ'πῆνι, Opūs, Opūntis.

ὁντι οὐδὲς, ὁ δόντι, dens: & Parti-
cipia: ut, ὁ δὲς, δόντι, qui dedit.

Ceterum $\pi\acute{o}\delta\varsigma$, $\pi\omicron\delta\omicron\varsigma$, *pes*: sic compo-
sita: ut, $\alpha\pi\epsilon\varsigma$, $\alpha\pi\omicron\delta$ ⌕ , *carens pedibus*. At
 $\tau\omicron$ $\epsilon\varsigma$, $\omega\pi\omicron\varsigma$ ^a , *auris*.

υ. ὁ μὲς, μύος, mus: ὁ ἰχθύς, vel ἰχθύς,
ἰχθύς, ρίς: ἡ χέλυς, χέλυς, chelys, cithara.

ἐξ· ὁ ὀξύς, ὁ ξέξ, *acutus, velox* : ὁ ἡδύς, *suavis* : ὁ ὠκύς, *velox*.

εως, Atticè : ὁ πῆχυς, πήχεως, cubitus : ὁ
πρέσβυς, senex : ὁ πέλεκος, securis^b.

υδ ἡ χλαμύς, χλαμύδ , *chlamys, ge-*
 ΤΣ *nus vestis: ὁ καὶ ἡ νέηλυσ, νεήλυνδ , qui nūper*
venit; ὁ καὶ ἡ ἐπηλυσ, advenā.

பதினாறு. ஹேர்பஸ், கெர்புதினா, *galea*.

ῥῶτ' ὁ ζῶνς, ζῶνῶτ', *jungens: &c*
similia Participia verborum in MI.

A μάρτυς tantum est Dativus pluralis
μάρτυσι.

ωιΘ: ὁ γέλως, γέλωιΘ, risus: ὁ φῶς, φω-
 τὸς, vir: τὸ φῶς, φωτὸς, lux, lumen: ὁ χρῶς,
 χρῶτὸς, cutis.

αδ θ· ut, η φως, φως θ·, pustula, macula
rubens, quales quæ igne inusta.

αἰσῶς ἢ αἰδῶς, αἰδοῦ, pudor; ἢ ἡδῶς, ἡδοῦ,
αἰσῶς.

οἱ οὖν ὡς, περὶ φῶς, περὶ φῶτος, qui verbe-
ravit: & similia præterita participia.

ωϞ· ὁ Τρωὺς, Τρωὺς, Τρως, Trojanus: ὁ Μίνως, ΜίνωϞ, Minos: ὁ ἥρως, ἥρωϞ, heros.

ΑΣ ΛΘ· ὁ ἄλς, ἄλός, *sal*: ἡ ἄλς, αἰλός, *mate*,
apud poëtas.

ΝΕ νθΘ· ἡ ἑλμινς, ἑλμινθος, *lumbicus*: Τίρως,
ΤίρωθΘ, *Tiryns*, oppidum *Laconica*.

ΡΣ ριΘ· ὁ μάκαρς, μάκαριΘ, quod & μά-
καρς, μάκαρΘ, *beatus*.

{ πΘ· ὁ ὦψ, ὦπς, *oculus*, *visus*: ἡ λαίλαψ,
λαίλαπΘ, *procella*: ὁ Κύκλωψ, ΚύκλωπΘ,
Cyclops.

{ ΨβΘ· ὁ Ἀραβς, ἈραβΘ, *Arabs*: ὁ Φαῖψ,
Φαῖος, *palumbus*: ἡ Φλεῖψ, Φλεβός, *vena*.

{ ΦΘ· Κίνυψ, ΚίνυφΘ, *fluvius Africa*: ἡ
κατήλιψ, κατήλιφΘ, *columen*, *scala*.

Et hætenus de Genitivo.

ACCUSATIVUS singularis exit in α· τὸν Τι-
τῶνα, *Titanem*. Excipiuntur:

I. Nomina in ις, & υς, quorum genitivus in
ρις purum. Nam faciunt hæc accusativum per ν,
ὁ ὄφις, ὄφιΘ vel ὄφεως, ὄφιν, *serpens*: ὁ βότρυς,
βότρυΘ, βότρυω, *racemus*: ὁ ὀξύς, *acutus*, ὀξέΘ,
ὀξύ. Sed hæc quoque α· habent: τὸν βότρυα, ἢ
ὀξέα, in primis apud poëtas.

II. Barytona in ις, & υς, declinata non pu-
rè, sortiuntur utramque^a terminationem: ἡ ἔρις, *a* Nempe
ἐριδΘ, πλὴ ἐριδα & ἐριν, *lis*, contentio: ὁ νέηλυς, *ν* quoque
νεήλυδΘ, τὸν νεήλυδα & νέηλυω, *qui recens ad-*
venit. *habet*,
quia lon-
nicè de-
clinan-
tur per ες
purum.

III. Nomina in αυς faciunt αυν· ἡ ναῦς, ναός,
ναῦν, *navis*: ἡ γεαῦς, γεαός, γεαῦν, *anus*, *vetula*. Sic
& υς, ὡς ut, εἰ βῆς, βος, βοός, βῆν· raro autem in
α·, τὸν βόα.

Ὁ πατήρ, *pater*: ὁ πατήρ, & πατὴρ, τὸν πατήρα tantum: ἡ μήτηρ, *mater*, ἡ μήτηρ, & μητὴρ, τὴν μητέρα tantum: ἡ γαστήρ, *venter*, ἡ γαστήρ, & γαστήρ, τὴν γαστέρα tantum: ad differentiam nominum ἡ πάτρα, *patria*; ἡ μήτρα, *matrix*; ἡ γάστρα, quod & γάστρη, *concauum vas*, vel etiam *carina*, seu *alveus navis*.

VOCATIVUS idem ac nominativus: ὁ Τίτιον, ὦ Τίτιον.

^a Dico *barytona*, quia oxytonorum dispar est ratio, ut

ἰμέριον, ἰμέριον, ὦ ἰμέριον.

Dico *flexa* in *an-* *ion*, vel *onion*, quia

οὐχ ἔλκω, οὐχ ἔλκω, ὦ ἔλκω, κλημης, κλημης, ὦ κλημης, non habent in vocativo.

^b Participia tamen vocativum

formant similem nominativo: ut, ὁ τύψας, ὦ τύψας.

Excipe nomina *barytona*^a flexa per *anion*, vel *onion*, quæ ablato *τος* formant vocativum^b: ὁ Αἴας, Αἴαντιον, ὦ Αἴαν, *Ajax*: λέων, λέοντιον, ὦ λέον, *leo*.

Similiter adjectiva in *ων*, & *εις*^d, ablato *τος*, vel *ος*, formant vocativum per *εν*: τέλειον, τὸ τέλειον, ὦ τέλειον, *tener*: χαλκίος, τὸ χαλκίον, ὦ χαλκίον, vel etiam ὦ χαλκή, *gratiosus*. Sic Σιμόεις, ὦ Σιμόεν, *Simois*, fluvii nomen.

Pariter *barytona* in *ωνος* or, & *ας* αν, & in *ωνος*, faciunt vocativum abjecto *ος*: ut, ὁ Νέστωρ, Νέστοριον, ὦ Νέστωρ, ὁ Ἐκτωρ, ὦ Ἐκτωρ, παντοκράτωρ, ὦ παντοκράτωρ, *omnipotens*: ὁ μέλας, μέλαντιον, ὦ μέλαν, *niger*: ὁ ταίλας, ταίλαντιον, ὦ ταίλαν, *miser*: ὁ δαίμων, δαίμοντιον, ὦ δαίμων, *demon*: ὁ ἡλεῖμων, ἡλεῖμοντιον, ὦ ἡλεῖμων, *misericors*. Sic ὁ ἡκύων, κύνων, *canis*.

Ex his quædam^c polysyllaba accentum retrahunt

formant similem nominativo: ut, ὁ Πύρρος, ὦ Πύρρος. ^c Sic ὦ Πολυδάμαν, sed Poëtice Homero, ὦ Πολυδάμα, ὦ Αἴα, ὦ Θέα. Sed Attice tamen ὦ Αἴας apud Sophoclem. Latini illa in *A* imitantur. Ut ὁ Παλλὰς, *Æneid*. ὁ Καλχὰς, *Senec. Troad*. ^d Præter participia in *εις* ut, τυφθεῖς, τιφθεῖς, ubi similiter idem vocativus, & nominativus. ^e Nec enim id per-

hunt in antepenultimam : ut , ὁ Ἀπόλλων, Ἀπόλ-
λωνⓈ, ὡς Ἀπόλλων· ὁ Ἀγαμέμνων, ἈγαμέμνωνⓈ,
ὡς Ἀγαμέμνων· ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, κακοδαίμωνⓈ,
ὡς κακοδαίμων, infelix. Sic, βελλίων, βελλίονⓈ,
ὡς βέλλιον· αἰρείων, αἰρείονⓈ, ὡς αἰρεῖον, melior : ac si-
miles comparativi. Quædam etiam polysylla-
ba, quorum genitivus definit in ὦνⓈ, faciunt
ον, retracto itidem accentu : ut , ὁ Ποσειδῶν, Πο-
σειδῶνⓈ, ὡς Πόσειδον, Neptunus.

Sita à ὀρίω, ut, δαίφρων, prudens, ὡς δαίφρον. Sic ὡς ἀγανόφρον, mitis.

Gravitona in ης, habent ες, μήτηρ, ὡς μήτηρ,
mater^a. Sic, ἡ θύγατηρ, filia, ὡς θύγατες· ἡ Δημήτηρ,
Ceres, ὡς Δήμητερ· ubi accentus retrahitur.
Idem fit in acutis quatuor, πατήρ, δαήρ, σωτήρ,
άνήρ, pater, levir, id est, mariti frater, servator,
vir : ὡς πάτερ, δάερ, σῶπερ, άνερ.

Diphthongi in ας, & υς, deponunt· ὡς βα-
σιλᾶς, βᾶς, παλαῖς, ὁ rex, bos, placenta. Præter
ὡς πᾶς^b, ὁ pes, & ὡς ὀδᾶς, ὁ dens. Sic, ὁ καὶ ἡ παῖς,
puer, puella : cum compositis ; ὅπαις, liberis se-
lix ; ἄπαις, liberis carens.

Gravitona quoque in ις, & υς, poëticè, &
oxytona in ις, rejiciunt· ut, ὡς ὄφις, βότρυς, ὁ ser-
pens, raceme, Ἀμαρυνθίς, ὡς Ἀμαρυνθίς^c. Sic ad-
jectiva^d oxytona in υς· ut, ὁ ὀξύς, acutus, ὡς ὀξύ.
Et monosyllaba, ὁ μῦς, mus, ὡς μῦς· ἡ ὄρυς, quer-
cus, ὡς ὄρυς.

Nomina primæ declinationis contractorum
desinentia in ης faciunt ες· ut, ὁ Δημοφθένης, ὡς
Δημόφθενης, Demosthenes.

xit Statius. c Sic apud Maronem est Eclog. 1, Ἀμυγυλλί.
substantiva ; ut liquet ex χλαμύς, ὡς χλαμύς, chlamys.

D A-
λαμπρὸς di-
Non

petuum:
nam à
Λακιδάι-
μων, Λα-
κιδάι-
μωνⓈ,
est ὁ Λα-
κιδάιμων.
Sic ὡς Πα-
λαῖμων,
ὡς Μα-
χᾶων &
compo-

a Excipe
ὁ πῆρ, πῆ-
ρⓈ, ὡς
πῆρ.

b Ut di-
stingua-
tur ab
adverbio
ποδ. At
compo-
sita, ut
sunt.

δίπυς,
τείπυς,
μελάμ-
πυς, πο-
λύπυς,
quia hic
discrimi-
ne eo
non opus
est, vi-
dentur

τρίναλόως
in « desin-
tere. Sa-
nè ὁ Με-
λαμπρὸς di-

Non

DATIVUS Pluralis fit à Singulari, posito

σ ante ι· τῷ βότρυι, τοῖς βότρυσι, *racemo, racemis* : & literæ, δ, θ, ν, τ, sunt rejiciendæ : λαμπάδι, λαμπάσι, *lucerna, lucernis* ; ὄρνιθι, ὄρνισι, *avi, avibus* ; Τιτᾶνι, Τιτᾶσι, *Titani, Titanibus* ; λέβητι, λέβητι, *lebeti, lebetibus*.

¶ Nam penultima dativi pluralis nequit esse minor, quam dativi singularis: eoque, si antè erat longa, abjecta autem consona futura effect brevis; adsciscendo subjunctivam fiet longa, ut in exemplis productis videre est. Sin ante erat brevis: vel quan-

Quod si, consonantibus abjectis, penultima, quæ prius longa erat, corripitur, fiet diphthongus : λέοντι, λέονσι, *leoni, leonibus* ; πηνί, πηνίσι, *ponenti, ponentibus* : aut vocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hic in plurali habebitur longa: Αἰάντι, Αἰάνσι, *Ajaci, Ajacibus* ; ἱσάντι, ἱσάνσι, *statuenti, statuentibus*.

Quæ exeunt in ξ, ψ, aut diphthongum, adjectione ς faciunt Dativum Pluralem : ὁ ἄρπαξ, ἄρπαξι· ὁ Ἄρξψ, Ἀρξψι· ὁ βασιλεύς, βασιλεύσι· βῆς, βησι· *ταραχ, Arabs, rex, vos*. At ὁ πῦς, τοῖς ποσι, *pes* ; τὸ ὄς, *auris, ὠτι, ὠσι*.

Τιδίς, *filius*, &δρομίδίς, *cursor*, pro ἡδίσι, &δρομίδισι, faciunt ἡέσι, &δρομέσι.

Illa in ηρ, quæ syncopen patiuntur, Dativum Pluralem faciunt in άσι· πατὴρ, πατέρϑ, πατέρος, τῷ πατέρι, τοῖς πατέρισι, *pater* ; sic μηλέρισι, θυγατέρισι, ἀνδρότερισι, *matribus, filiabus, viris* : & similia.

Item ἡίς, *filius*, facit etiam ἡάσι. Sed γαστήρ, *venter*, potius habet γαστήρισι.

ATQUE hæ quidem Declinationes appellantur Simplicēs. Ceterum cū inter tam varia

ria

titas manebit, ut φρενί, *menti*, ερσι· vel longa fiet positione; ut, ῥήτορι, *rethori*, ῥήτορι· μέντερι, *testi*, μέντερι· ἄλι, *sali*, ἄλι· ὅ Sic φωνήσι, *φωνήσι*· pro quo tamen in cunctis Apollonii editionibus compluribus locis constanter φωνήσι legas.

ria nomina Quintæ Declinationis, quædam Genitivum faciant in Θ purum, & reliquos item casus in terminationem puram: fit ut in multis accadat Synæresis, aut Crasis, duabus syllabis in unam contractis: ut, τὸ τεῖχος, *murus*, τῆ τείχε Θ , & per Crasim τείχης τῷ τείχει, & per Synæresim τείχεα & similia. Ideoque quædam sunt Declinationes nominum contractorum.

Συναίρεσις, *contractio*^a, propriè est vocalium servatarum in diphthongum contractio: ut, τείχε Θ , τείχεα, *mu ρ o*: εἰ, in ε ι .

^a Ut συναίρεσις, contractio.

Κεῖσις, *commixtio*, quum, non servatis vocalibus, duæ syllabæ commiscentur in unam: ut, τείχε Θ , τείχης, ε θ in ϵ · τείχεα, τείχη, ε α in η .

Cum verò contractio omnis fiat è duabus vocalibus^b: consequitur, contrahi non posse casus eos, ubi non est ejusmodi vocalium concursus: quales sunt vocativi singulares, & dativi plurales.

^b Sed in recto etiam ex vocali, & diphthongo.

go: ut, ὁ πλάκε Θ s, *πλακῆς*, *placenta*: item in verbis, ut, ποίεις, ποιεῖς, *facis*.

PRIMA DECLINATIO

CONTRACTORUM.

PRIMA Declinatio contractorum est nominum Masculinorum, Fœmininorum, & Communium in η s. Neutrorum verò adjectivorum in ϵ s, & substantivorum in $\omicron$ s. quorum Genitivus definit in $\epsilon\theta$ s. ac ferme in omnibus casibus fiunt Crases ex ϵ , & vocali, vel diphthongo sequente, hoc modo:

a Sic in
profa
etiam le-
gas sine
crasi

συγγνώμῃ,
cognati.

Neutra
quædam

contra-
huntur

in εἰ, ut

σκέλεθ',
cras,

σκέλει,
σκέλει.

At ὁ αὐτός
pro ὁ αὐτός

oculi,
per apo-

copen
dicitur.

b Geniti-
vus hic

sæpius
in soluta

oratione
legitur

incon-
tractus :

ut ἀνδρά-
ων, flo-

τυμῇ ;
καρδίων,

λυστο-
γυνῇ ;

ὀρίων,
πονη-
τικῇ.

c Α κλῖος
legas in

plurali
κλίαι.

Sed fortasse hæc syncope veriùs, nisi α fuerit longum.

d ἡ μονήρης,
ὑπὲρ τριῶν, διήρης, δίρημι, τετλήρης, τριήρημι, intellectu voce ναῦς, ναυία.

e Propria dico ; quia appellativa, ὑπερκλῆης, gloriofus, ἀκλῆης, inglorius,
declinantur ἀπλῶς, ut Δημοσθένης.

υς, εἰ, η,

η, οῖν.

εις, ὧν,

εἰς, εἰς.

S. υς, εος, εἰ, εα, ες. D. εε^a, εοιν, P. εες, έων^b, εστ, εας, εες.

ες,

ες, ες.

η,

η, η.

ος,

ος, ος.

εα,

εα, εα.

Quadruplex igitur contractio fit.

I. εο in υ.

II. εἰ in εἰ.

III. εε, & εα, non sequente consonâ, in η^c ;
sequente autem, in εἰ.

IV. in ceteris ε abjicitur.

S. ὁ Δημοσθένης, τῷ Δημοσθένεθ', θένεος, τῷ Δημο-
σθένει, θένει, τὸν Δημοσθέnea, θένη, ὧ Δημοσθέnees.

D. τῷ & ὧ Δημοσθέnees, θένη, τοῖν Δημοσθένέοιν,
θενοῖν. P. οἱ & ὧ Δημοσθέnees, θένεις, τῷ Δημο-

σθένέων, θενῶν, τοῖς Δημοσθέнесι, absque contra-
ctione: τῷ Δημοσθέnea, θένεις.

ἡ τετλήρης^d, τριήρημι, τῆς τετλήρεθ', ήρης, τῇ τετ-
λήρει, ήρει.

ὁ & ἡ ἀληθής, νεύς, α, τῷ & τῇ ἀληθέος, ἀληθῶς ;
τὸ ἀληθές, νεύς, τῷ ἀληθέθ', ηθῶς, τῷ ἀλη-
θεί, ηθει.

τὸ τεῖχθ', μιγύς, τῷ τείχεθ', τείχως, & ita
deinceps.

Propria^e à κλέθ' composita variè contra-
huntur : ut, Nom. Η'ερκλέης, Η'ερκλῆς. G. Η'-

ερκλέεος, ές, ὄς. & Ionicè Η'ερκλέηθ', ἡθ'. D.

Η'ερκλείει, έι, εἰ, &c. Voc. Η'ερκλέες, contractè

κλέες,

κλίαι. Sed fortasse hæc syncope veriùs, nisi α fuerit longum.

d ἡ μονήρης,
ὑπὲρ τριῶν, διήρης, δίρημι, τετλήρης, τριήρημι, intellectu voce ναῦς, ναυία.

e Propria dico ; quia appellativa, ὑπερκλῆης, gloriofus, ἀκλῆης, inglorius,
declinantur ἀπλῶς, ut Δημοσθένης.

κλῆες, Ἡρακλῆες. Sic Θεμισκλῆς, Περικλῆς, Σοφοκλῆς, familiāque.

Nomina in *ης*, quorum nominativus desinit in *ης* putum, accusativo singulari etiam contrahuntur in *α*: *διφύης*, *διφύεα*, *διφύῃ*, vel *διφυᾶ*, *ingeniosus*: *ὕγιης*, *ὕγιεα*, *ὕγιῃ*, vel *ὕγιᾶ*, *sanus*. Estque contractio in *α*, quæ Attica est, usitatior.

SECUNDA DECLINATIO

CONTRACTORUM.

SECUNDA Declinatio est Masculinorum, Fœmininorum, & Communium in *is*. & Neutorum tam adjectivorum, quàm substantivorum in *i*.

S. 15, 16, 17, 18, 19. D. 15, 16, 17, 18, 19. P. 15, 16, 17, 18, 19.

				t_3	t_3	t_4
t_1		t_2	t_1	t_{α}	t_{α}	t_{α}

Crasēs fiunt in *ι* longum, idque in paucis :
Sing. Dativo *ιι* in *ι*. Plurali Nominativo *ιες*, in
ις. Accusativo similiter *ιας*, in *ις*. Reliqui casus
sine contractionē. Neutorum Plurale *ια*, in *ι*.
Accusativus singularis extra neutra, semper in
ιν. Vocativus in *ι*, ablato *ι* Nominativi.

S. ὁ ὄφεις, τὸ ὄφιον, τὸ ὄφιον, ὄφι, τὸν ὄφιν, ὡς ὄφι.

Et Plurale, οἱ & ὡς ὄφεις, ὄφεις, τὸν ὄφιας, ὄφεις, *serpens*. Sic ἡ πόλις, πόλις, *utbs*. ὁ χαρὶ ἡ νῆστις, νῆστις, *jejunio*.

Neutrum τὸ σῖνῃπ, σινῇπΘ, σινῇρι. Plurale
σινῇπια, σινῇπ.

Iones

• Sequor
opinio-
nem
nunc
vulga-
rem. Re-
verâ au-
tem ge-
nitivi in
• po-

Iones hæc Nomina flectunt per ε•^a, fitque crasis primæ Declinationis: τῷ ὄφει, ὄφει, τῷ ὄφει, ὄφει. οἱ & ᾧ ὄφει, ὄφει. τῷ ὄφει, ὄφει. Alii autem casus non contrahuntur.

Atticus genitivus^b singularis εως, ὄφειως. Dual. εων, ὄφειων. Plur. εων, ὄφειων, accentu semper in antepenult.

• tius Ionici videntur, communes in •, uti Attici in εως. Quippe illis • utitur Herodotus, qui Ionicè scripsit. • Estque Atticus hic genitivus etiam in communi lingua usitator genitivis in •, vel •.

TERTIA CONTRACTORUM.

• Quæ
Dores, &
Æoles
efferrunt
per •.
Uti &
eorum
imitatio-
ne Lari-
ni. Ut,
Ἀχιλλεύς,
Ἀχιλλεύς,
Ἀχιλλεύς;
Ὀδυσ-
σεύς,
Ὀδυσσεύς,
Ὀδυσσεύς;
Περσεύς,
Περσεύς,
Περσεύς.
Atque
hinc li-
quet,

TERTIA est masculinorum in •^c. Genitivus communis in •^c unde in quibusdam casibus fit crasis, more primæ Declinationis. Ionicus autem in •^c, ex quo non fit contractio.

•^c, •^c, •^c.
S. •^c, •^c, •^c, •^c, •^c. D. •^c, •^c. P. •^c, •^c, •^c, •^c, •^c.
•^c, •^c, •^c. •^c, •^c. •^c, •^c.
S. ὁ βασιλεύς, rex, τῷ βασιλεί, τῷ βασιλεί, λεί.
P. οἱ βασιλεῖς, λεί, τῷ βασιλεί, λεί.

Vocativus in •, ὦ βασιλεῦ. Dativus Pluralis in •σι, τοῖς βασιλεῦσι.

Ionicè τῷ βασιλεῖ, τῷ βασιλεῖ, τῷ βασιλεῖ, λεί, &c.

Atticus Genitivus singularis in •^f, τῷ βασιλεί.

QUAR-

cur Latini nunc Achillei dicant ab Achilleus, nunc Achillis, ab Achilles. Sic Ulyssai, & Ulyssis, Perseai, & Perseus, Perseus, & Perseus. d In nominativo duali contrahunt nonnulli • in • sed eam contractionem improbant doctiores. e Attici veteres pro ἰππεῖς dixere ἰππεῖς. f Nisi κοινῶς, & Atticè, in • Ionicè autem in •, vel •. Quod verius censeo. Nam Herodotus, scriptor Ionicus, per • effert. g Qui genitivus Atti-

eus

QUARTA CONTRACTORUM.

QUARTA est Fœmininorum in ω , & $\omega\varsigma$. η $\Lambda\eta\lambda\omega$, Latona: η $\alpha\iota\delta\omega\varsigma$, pudor. Quorum Genitivus in $\acute{\omicron}\textcircled{\text{G}}$, contrahitur in $\acute{\epsilon}\varsigma$. $\tau\eta\varsigma$ $\Lambda\eta\tau\acute{\omicron}\textcircled{\text{G}}$, $\tau\eta\varsigma$. Dativus $\acute{\omicron}\iota$, $\acute{\omicron}\iota$, $\tau\eta$ $\Lambda\eta\tau\acute{\omicron}\iota$, $\Lambda\eta\tau\acute{\omicron}\iota$. Accus. $\acute{\omicron}\alpha$, $\acute{\omicron}$, $\tau\eta\omega$ $\Lambda\eta\tau\acute{\omicron}\alpha$, $\Lambda\eta\lambda\omega$. Vocativus $\acute{\omicron}\iota$, $\acute{\omicron}$ $\Lambda\eta\lambda\acute{\omicron}\iota$. Dualis, & Pluralis, ut in tertia simplici Declinatione: $\tau\acute{\omega}$ $\Lambda\eta\lambda\omega$, $\alpha\iota$ $\Lambda\eta\tau\acute{\omicron}\iota$. *cus non contrahitur, præterquam in iis, quæ ante $\omega\varsigma$ habent vocalem, aut diphthongum: ut, $\acute{\omicron}$ $\Pi\epsilon\iota\pi\alpha\iota\delta\iota\varsigma$, $\Pi\iota\pi\alpha\iota\varsigma$, & $\chi\acute{\omicron}\delta\iota\varsigma$, *congius, mensura Attica, & $\chi\acute{\omicron}\iota\omega\varsigma$, $\chi\acute{\omicron}\omega\varsigma$. Eorundem accusativus contrahitur in α : $\tau\acute{\omega}\nu$ $\Pi\epsilon\iota\pi\alpha\iota\alpha$, $\Pi\epsilon\iota\pi\alpha\iota\alpha$, $\tau\acute{\omega}\nu$ $\chi\acute{\omicron}\iota\alpha$, $\chi\acute{\omicron}\alpha$. Similiterque in δ $\Sigma\tau\epsilon\iota\mu\iota\delta\iota\varsigma$, & aliis. α Cum acuto; pro quo circumflexus est in dativo.**

QUINTA CONTRACTORUM.

QUINTA Declinatio continet Neutra in $\alpha\varsigma$ purum, & in $\rho\alpha\varsigma$. Genitivus Communis $\alpha\iota\textcircled{\text{G}}$, Ionicus $\alpha\textcircled{\text{G}}$, ex quo fit crasis Attica.

$\omega\varsigma$, α , α , $\acute{\omega}\nu$,
 $\alpha\textcircled{\text{G}}$, $\alpha\iota$, $\alpha\epsilon\iota$, $\alpha\acute{\omicron}\iota\nu$,
 Sing. $\alpha\varsigma$, $\alpha\iota\textcircled{\text{G}}$, $\alpha\iota\iota$, $\acute{\alpha}\varsigma$, $\alpha\varsigma$. Dual. $\alpha\tau\epsilon$, $\acute{\alpha}\tau\iota\nu$,
 α , $\acute{\omega}\nu$, $\alpha\varsigma$, α ,
 $\alpha\alpha$, $\acute{\alpha}\omega\nu$, $\alpha\alpha$, $\alpha\alpha$,
 Plur. $\alpha\acute{\alpha}$, $\acute{\alpha}\tau\omega\nu$, $\kappa\alpha\iota$, $\alpha\acute{\alpha}$, $\alpha\acute{\alpha}$.

δ Etiam pro $\kappa\acute{\rho}\iota\alpha\varsigma$ $\kappa\acute{\rho}\iota\epsilon$ contrahitæ apud Theocritum, Idyll. 1, $\chi\acute{\rho}\iota\varsigma$ 6, legas.

$\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha\varsigma$, $\varsigma\alpha\tau\omicron$, $\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha\iota\textcircled{\text{G}}$, $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha\textcircled{\text{G}}$, $\kappa\acute{\rho}\epsilon\omega\varsigma$. $\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha\iota\iota$, $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha\iota$, $\kappa\acute{\rho}\epsilon\alpha$. Sic $\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\varsigma$, $\varsigma\omicron\tau\eta\eta$, ξ $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\iota\textcircled{\text{G}}$, $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\textcircled{\text{G}}$, $\kappa\acute{\epsilon}\rho\omega\varsigma$ semperque contractio est ex α .

34 DE NOMINIB. CONTRACT.
DE NOMINIBUS CONTRAHI

*solitis extra quinque eas declinationes, quæ
Contractorum vocantur.*

MULTA etiam nomina contrahuntur in tribus primis declinationibus parisyllabis: multa item in quinta, quæ ad superiores quinque declinationes è quinta ortas referri non possunt.

Ad primam parisyllabam pertinent contracta in ης ex εας. ὁ Ἑρμίας, Ἑρμης, Mercurius: ὁ Ἑρμῆς, Ἑρμῆ, τῷ Ἑρμῆϊ, Ἑρμῆ, τὸν Ἑρμῆαν, Ἑρμῆω, atque ita in reliquis casibus.

Quæ in omnibus casibus contrahuntur, dicuntur ὀλοπαθῆ.

quæ non in omnibus, sed in multis duntaxat, πλοπαθῆ.

hæc simpliciter malis esse à masculinis in ες.

S. εας vel ἐης, ἐς, εἶ vel ἐῖ, εἶαν vel εἶω, εἶα vel ἐῖ.

D. εἶα, εἶαν.

P. εἶα, εἶον, εἶα, εἶα, εἶα.

Sic ὁ Ἀπελλέας, Ἀπελλῆς, Apelles; ὁ Θαλέας, Θαλῆς, Thales.

In secunda contractio fit in ᾶ, vel ῆ. In ᾶ bifariam: nempe vel ex ᾱα, ut ἡ μινᾶα, μινᾶ, Mina; ἡ Ἀθινᾶα, Ἀθινᾶ, Minerva; ἡ Ναυσικάα, Ναυσικᾶ, Nauficaë: vel ex εᾶ, si præcesserit, aut vocalis: ut, ἡ ἄργυρέα, ἄργυρᾶ, argentea; ἡ πορφυρέα, πορφυρᾶ, purpurea; ἡ ἐριᾶα, ἐριᾶ, lancea.

In ῆ itidem dupliciter: ex εᾶ, præcedente consonante aliâ, quàm ρ, ut, ἡ γέα, γῆ, terra; ἡ χρευσία, χρευσῆ, aurea; ἡ λεοντία, λεοντή, leonina: vel ex ὀη. ut, ἡ αἰπλόη, αἰπλή, simplex; ἡ διπλόη, διπλή, duplex:

plex: similiáque, quæ in omnibus numeris, & casibus, contrahuntur, ut mox videbimus.

In tertiâ contrahuntur nomina in ὅ in omnibus casibus & numeris.

Sing. ὁ νόος, νῆς, mens; ὁ νόος, νῆς, τῷ νόῳ, νῶ, τὸν νόον, νῆν, ᾧ νόῳ, νῆ.

Dual. τῶ νόῳ, νῶ, accentu acuto, τοῖν νόοιν, νοῖν.

P. οἱ καὶ ᾧ νόοι, νοῖ, τῶν νόων, νῶν, τοῖς νόοις, νοῖς, τοῖς νόοις, νῆς.

Sic composita, ὁ εὐνοός, εὐνῆς, benevolus; ὁ ἀνοός, ἀνῆς, amens. Item ὁ ῥοός, ῥῆς, fluxus; ὁ πλόος, πλῆς, navigatio; ὁ χνόος, χνῆς, lanugo; ὁ χροός, χρῆς, cutis, aut, corpus amictum cutē: & horum composita: ut, ὁ κατάρροός, κατάρρῆς, defluxus; ὁ καλὶρροός, καλὶρρῆς, pulchri fluxus, pulchra habens fluentia; ὁ ἐκπλόος, ἐκπλῆς, enavigatio; ὁ ἐπιπλόος, ἐπιπλῆς, navigatio adversus aliquem; ὁ ἀπλόος, ἀπλῆς, navigatio facilis; ὁ ἄχνοός, ἄχνῆς, expers lanuginis; ὁ ῥοδόχροός, ῥοδόχρῆς, roseum habens colorem. Et adjectiva, ὁ ἀπλόος, ἀπλῆς, simplex; ὁ διπλόος, διπλῆς, duplex; ὁ τετραπλόος, τετραπλῆς, triplex; ὁ περὶ τετραπλόος, περὶ τετραπλῆς, quadruplex; ὁ ἀσφρόός, ἀσφρῆς, frequens, densus. Quorum Fœminina, & Neutra, similiter ubique contrahuntur.

Fœmin. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῇ, τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῶ, & ita deinceps.

Neut. τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν, ᾧ ἀπλόῳ, ἀπλῶ, & c. ut in

Mascul. P. τὰ ἀπλόα, ἀπλᾶ. Item composita ex Ionico ἡ μνέα, pro μνᾶ. ut, ὁ δῖμνος, ὁ τρῖμνος, ὁ τετράμνος, duarum, trium, quatuor minarum.

Sic ὁ χρυσῆς, aureus; ὁ ἀργυρῆς, argenteus; ὁ χαλκῆς.

Hujusmodi composita non contrahuntur in neutris, nominativo, accusativo, & vocativo pluralis.

Nec enim ὁ πλόος, πλῆς, sed tantum ὁ πλόος, πλῆς, & c. In genitivo etiam potius ὁ πλόος, πλῆς, quam ὁ πλόος, πλῆς.

Ut hic accentus sit in penultima.

Ubi accentus rejicitur in ultimam.

Retrahitur hic accentus contra regulam.

a Similis
accentus
in sub-
stantivis
ὁ ἀδελφε-
ός ἐστι, fra-
tris filius,
ὁ θυγα-
τερὸς ἐστι,
filia fi-
lius, ex
ὁ ἀδελ-
φός ἐστι,
& ὁ θυγα-
τερὸς ἐστι.

b Nam à
puris no-
minibus
esset po-
tius,

ἢ χρυσῶν,
ἢ χαλκῶν.

c Sicut et
tiam est
accusati-
vus fœ-
mininus
ex οἷας,
salvas.

d Sicut pro
οἷας a-

gnoscent
Hesy-
chius &
Suidas.

e Com-
munis est
contra-
hendi
modus,

κῶς, ατεως; ὁ σιδηρῶς, ferreus; ὁ φοινικῶς, raphanus,
&c. fiunt à finitis in εϙ, ὁ χρύσεϙ, ὁ δρυῖνεϙ,
ὁ χαλκεϙ, &c. pro, ὁ χρύσεως, ὁ δρυῖνεως, ὁ χαλ-
κῶς, &c. Irregulariter enim accentus locum
suum non servat.

A contractis veniunt b fœminina, ἡ χρυσῶν, ἡ
χαλκῶν, ἡ δρυῖνεϙ neutra, τὸ χρυσῶν, τὸ χαλκῶν,
τὸ δρυῖνεϙ.

Οὐ σάϙ, σῶς, saluus, integer; σὺν οἷας, σῶς c.
Neutrum, τὸ σάον, σῶν, τὰ σάα, σῶ d.

Neutra verò in εον sic inflectuntur per Cra-
sim: Sing. τὸ καὶ ὅ σέον, ὅ σῶν, ος, οβῶν; ὅ σέας, ὅ σῶ,
τῶ ὅ σέω, ὅ σῶ. Dual. τῶ ὅ σέω, ὅ σῶ, acuto accentu,
τοῖν ὅ σέοιν, ὅ σῶν. Plur. τὰ ὅ σέα, ὅ σῶ c. Genitivus, &
Dativus, ut in Masculino.

In quinta declinatione per Crasin fiunt: ὁ π-
μῆς, ὁ πμῶν, ex f ὁ πμῆς, ὁ πμῆν, ho-
ποταμῶς; ὁ μελιῶς, ὁ μελιῖν, ex ὁ μελιόως, τῶ
μελιτόν, mellitus.

Sic ὁ πλάκῶς, ὁ πλάκῶν, ex ὁ πλάκῶς, τῶ
πλάκῶν, placenta; ὁ Σιμῶς, Simois fluvius; ἡ
Ὀπῶς, Opus, civitas in Locris ἡ Ἀμαθῶς, Amathus.

In ἡρ ut, τὸ ἡρ, ὁ ἡρ, ver; πὴ κῆρ, ὁ κῆρ, cor; à
τὸ ἔαρ, τῶ ἔαρ, τὸ κέαρ, ὁ κέαρ. Addunt τὸ
σῆρ, τῶ σῆρ, sebum, à σῆας. Sed hoc σῆας facit.

Οὐ παῖς, τῶ παῖδος, ab ὁ παῖς, τῶ παῖδ, puer.

Item, ὁ λάας, λαῖς, lapis; τῶ λάα, λαῖ, τῶ
λάαι, λαῖ.

Neu-

nisi quod nominativo, accusativo, & vocativo pluralis εα, & εα contrahuntur in α. Sic apud Suidam, κατὰ ἀργυρεῶν, ἡ χρυσῶν, canistra argentea, & au-
tea. Nempe κατὰ ex κῆνις, à τὸ κῆνιον, κῆν. f Contrahuntur & ho-
rum fœminina, ac neutra: ut, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν, ex ἡ τιμῶσα, τὸ
τιμῶν ἡ μελιῶσα, & Atticè ἡ μελιτόσα, τὸ μελιῶν, ex ἡ μελιῶσα, τὸ
μελιῶν. Genitiv. τὴ τιμῶσας, τὴ μελιῶσας, & ita in aliis casibus.

Neutra in υ, τὸ ἄσυ, τὰ ἄστυ, ἡτῆς; τὸ πῶν, τὰ πῶντι, γρῆς; licet flectantur per ε in Genitivo tamen non contrahuntur. Sed legitur τῶ ἄστυ, ἄστυ, & τὰ ἄστυα, ἄστυ².

Acuta in υς, τὰ εἶ, Crasim patiuntur in Dativo Singularis, Nominativo, Accusativo, & Vocativo Pluralis: ὁ ἡδύς, *suavis*: τὰ ἡδέε, τῶ ἡδέϊ, ἡδέϊ· οἱ & ὦ ἡδέες, ἡδέϊς· ἄντ' ἡδέας, ἡδέϊς. Sic ὁ ὀξύς, *acutus*: ὁ δειμύς, *acerbus*; similiaque. Sed horum neutra pluralia non contrahuntur.

Illa in υς, υ, contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo Pluralis: ὁ βότρυς, *racemus*, τὰ βότρυ, οἱ & ὦ βότρες, ἄντ' βότρυας, βότρυς, semper facta Crasi in υ. Sic ὁ νέκυσ, *mortuus*: ὁ σείχυσ, *spica*: ὁ ἰχθύς, *piscis*; ἡ ἄρξυς, *rete*.

Imparisyllaba in ςς similiter contrahuntur in tribus illis casibus Pluralis: ὁ βῆς, τὰ βοῶς, *bos*: οἱ & ὦ βόες, βῆς· ἄντ' βόας, βῆς.

Comparativa in ων contrahuntur in Accusativo Singularis Communis generis, & tribus casibus Pluralis in omni genere, Nominativo, Accusativo, & Vocativo: prius autem eliditur υ, ac deinde fit Crasis ex α, & sequente vocali: ὁ καὶ ἡ μείζων, *major*: τὰ καὶ τῆς μείζον, τῇ καὶ τῇ μείζονα, μείζονα, μείζω· οἱ, αἱ, καὶ ὦ μείζονες, μείζονες, μείζεις· ἄντ' καὶ τὰς μείζονας, μείζονας, μείζεις· (non μείζως, ut ἄντ' βόας, βῆς, non βῶς: quod Accusativus Pluralis quintæ Declinationis semper contrahatur, ut Nominativus) τὰ & ὦ μείζονα, μείζονα, μείζω^b.

a In pluralivo etiam Isocrates in Oratione pænegyricâ, ferè in medio, p. 139. dixit τὰ ἰδία ἄστυ, pro ἄστυα. Similèq; ab adjectivo neutro τὸ ἡμισυ, dimidium, est τὰ ἡμισυ, ut apud Aristotelem lib. 6, cap. 10, Metaph. eis τὰ ἡμισυ, in dimidia.

b Etiam Syncope hic se offert. Ut ὁ χρεῖων, deterior,

C 3

A N O-

Dativ. χρεῖωνι, χρεῖων, & ei in η verso, χρεῖωνι. Iliad. α. ὕψ 80, ἀνδρὶ χρεῖωνι, viro deteriori. Itidem χρεῖων legas, pro χρεῖωνα. Odyss. ε. ὕψ. 228.

ANOMALA GENERE.

Tertia declinationis, vel quinta.

Quæ
genus
mutare
dicuntur
in plura-
li, olim
videntur
habuisse
gemi-
nam ter-
minatio-
nem os,
& ov.

Quomo-
do dici-
tur ὁ Ἀ-

σμὸς & τὸ
δεσμὸν,
unde οἱ
δεσμοί,
& τὰ
δεσμέ.

Sic dici-
mus ὁ

βύτυρον,
& τὸ βύ-

τυρον,
butyrum;

ὁ γάρυξ,
τὸ γάρον,

garrum;
ὁ ἰώτης,

τὸ ἰώτιον,
dorsum;

ἡ ἀντίδο-
τος, τὸ

ἀντίδοτον,
antido-

tum.

ἅ Apud

poetas
etiam est

τὰ δόρυκα, pro οἱ δόρυες, cana.

c Quod & Apollonius innuit lib. 2. c. 7.

d Imò apud Sophoclem, in Ajace flegell. ὕψ. 291, observatur τὸ σάλαπιγξ.

apud Euripidem, in Hecubâ ὕψ. 370; ἡ δόξης apud Synesium, τὸ συμπεροξ.

Singulariter Masc. sunt, ὁ δεσμὸς, *vinculum*: ὁ δί-
φρος, *biga*: ὁ ἐρεμὸς, *remus*: ὁ ζυγὸς, *jugum*:
ὁ κύκλος, *circulus*: ὁ λύχνος, *lucerna*: ὁ μοχλὸς, *ve-*
ctis: ὁ νῶτος, *dorsum*: ὁ σταθμὸς, *statio*, *libra*: ὁ τεράχην-
λος, *collum*: ὁ σῖτος, *cibus* ἐστὶν *frumentum*. Pluraliter
Neutra, τὰ δεσμά, τὰ δίφρα, τὰ ἐρεμά, &c. ab
inusitatis neutris in ov. Reperimus tamen etiam
στὴν δεσμῆς, στὴν κύκλως, στὴν λύχνως^b.

Sic Fœmininum, ἡ κέλδυσ, *via*: & Com-
mune, ὁ ἢ ἡ τάρταρος, *tartarus*. Plural. τὰ κέλδυσ-
ται, τὰ τάρταρα. Sed invenias & τὰς κελδύδας.

Item Neutrum τὸ στάδιον, *stadium*, facit οἱ στά-
διοι: quamvis & τὰ στάδια reperitur.

Hæc fœminina, ἡ γυνῶαιξ, *mulier*: ἡ ὁδὸς, *via*:
ἡ πόλις, *civitas*: ἡ χεὶρ, *manus*: in Nominativo, &
Accusativo Dualis Numeri, videntur generis
Masculini, quia dicitur, τὼ γυνῶαικε, τὼ ὁδῶ, τὼ
πόλιε, τὼ χεῖρε. Sed verisimilius est, Atticè ar-
ticulum τὼ cum nonnullis nominibus pro τὰ
usurpari^c: quomodo & legitur, τὼ φύσει, τὼ
ἡμέρα, τὼ τέχνα^d.

Quædam autem istorum etiam τὰ admit-
tunt: quomodo τὰ πόλιε legitur apud Iso-
cratein.

ANO-

ANOMALA DECLINATIONE.

Quædam ab eadem nominativi terminatio-
ne obliquos habent diversæ declinationis. Ho-
rum alia sunt primæ, & quintæ: ut, ὁ Δάρης,
Dares: ὁ μύκης, fungus: ἡ Δάρη, & Δάρη, ἡ μύ-
κη, & μύκη, ὁ Ἄρης, τῷ Ἄρει, Ἄρη, vel Ἄρεος,
Mars. Sic ὁ Θαλῆς, τῷ Θαλί, & ὁ Θάλη, Thales:
Χρέμης, τῷ Χρέμει, & Χρέμη, Chremes.

Propria quoque Nomina primæ contracto-
rum habent interdum casus parisyllabos: ὁ Ἀ-
ριστοφάνης, τῷ εὖρος, Aristophanes, ἡ Ἀριστοφάνει-
α, οἱ Ἀριστοφάνειαι, τῶν Ἀριστοφάνειων. Sic composita
ab ἑτ, annus: ὁ ἐπὶ ἑτάτης, τῷ εἶ, οἱ ἐπὶ ἑτάται,
τῶν ἐπὶ ἑτάταις, septennis.

Quædam sunt tertiæ, & quintæ: ut, ὁ νῆς,
mens, ἡ νῆ, vel ὁ νῆς, ἡ νοῶς, ut, ὁ βῆς, ἡ βοῶς, bos.

Itidem composita ab ὁ πῆς habent ἡ οἰδῆ, vel
ἡ δίπης, ἡ δίποδ, δίπυ, bipes. Sic ὁ τρίπης,
tripipes: ὁ ἐπὶ τρίπης, septipes: ὁ Οἰδίπης, Oedipus, quod
& ὁ Οἰδιπόδης, ἡ Οἰδιπόδης.

Quædam in ως sunt quartæ, vel quintæ: ut
ὁ ἥρως, heros: ὁ Μίνως, Minos: ὁ κάλως, funis, ru-
dens: ἡ ω, aut ἡ ω. Sic ὁ γέλως, risus: ὁ ἔρως,
amor: ἡ ω, vel τῷ ω.

Sunt alia, quæ, pro diversa nominativi ter-
minatione, diversimodè declinentur. Ut quan-
do à Genitivo imparisyllabo formatur Nomi-

C 4

na. ὁ Dares,

vel Dare. Sic hujus Chremetis, & Chremis. e Præcipuè in Accusativo.
Unde ἡ Δημοδίνην, Δημοδίνην, Σωκράτην. Ac similiter reperias ἡ Ἑκαλῆν
ab ἡ Ἑκαλῆ. In vocativo ὦ Σωκράτη. Ac similiter Latini etiam dicunt
ὁ Socrate, ut Cicero in Protagora, teste Prisciano in 6. d Hinc & Latini
Oedipi, & Oedipidi; Polypi, & Polypidi.

nativus, qui declinatur parisyllabè. ὁ ἐπιάπης, ἔπιάποδⓄ unde ὁ ἐπιαπόδης, τῷ ἐπιαπόδῃ, *septipes*: ὁ μάρτυρ, τῷ μάρτυρος, ὁ μάρτυρος, τῷ μαρτύρῃ, *testis*: ὁ ψίθυρ, τῷ ψίθυρος, ὁ ψίθυρος, τῷ ψιθύρῃ, *susurro*.

Aliàs quoque diversus est Nominativus: ut ὁ μάκαρ, τῷ μάκαρⓄ, *beatus*: vel ὁ μάκαρς, τῷ μάκαρῃⓄ, vel ὁ μακάριⓄ, τῷ μακαρίῃ. Sic τὸ δάκρυ, ἔδάκρυⓄ, & τὸ δάκρυον, τῷ δακρύῃ, *lacryma*.

Ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ, vel ὁ Μωσδῆς, τῷ ΜωσέⓄ, quod etiam per υ scribitur, Μωϋσῆς, Μωϋσδῆς, *Moses*.

Τὸ γόνυ, *genū*; τῷ γόνυⓄ, & metathesi γυνὸς: item τῷ γόναιⓄ^a. Unde plurali γόνατα, & per epenthese γέναιτα^b.

Τὸ δόρυ, *lignum, hasta*, τῷ δόρυⓄ, & per metathese τῷ δόρεος^c. item τῷ δόρεῃⓄ, & per epenthese τῷ δόρεῃⓄ^d.

Ὁ υἱός, τῷ υἱῷ. ὁ υἱίς, τῷ υἱίⓄ, υἱῷ. ὁ υἱός, τῷ υἱέως, *filius*.

Ὁ λάας, *lapis*, ἔλάαςⓄ, & crasi λαῶⓄ. ὁ λαῶς, τῷ λαῶ, vel λαάκ. & ὁ λαῖς, τῷ λαῖⓄ. & similia non pauca.

Genitivus quoque interdum varius est ejusdem Nominativi: ἡ χεῖρ, *manus*, τῇ χειρὸς, & Poëtice χειρός. unde receptus Dativus Pluralis ταῖς χερσὶ, & Genitivus Dualis ταῖν χεροῖν.

Quandoque casus partim sumuntur ab uno, partim

^a In pro-
sa præci-
puè. Vul-
gò aiunt,
γόναιⓄ
esse à
γόναι; ἀ-
γαλέως
quidem,
sed non
arbitror,
rectum
hunc us-
pam in-
veniri.

^b Pro
quo &
γόναι di-
citur,
sive per
μεταθε-
σιν ex
γόναι, si-
ve per
syncopen ex γέναιτα.

^c Ut dativo δαρεί, & poëtice δορεί. ^d Unde
in plurali δάρετα, & per syncopen δοδρε. Α δάρετα est δαρέταⓄ à δαδ-
ρα, ὁ δάρεⓄ, & ὁ δάρεⓄ, *lignus*. Vulgò τὰ δάρετα censent à recto τὸ δά-
ρες, ut τὰ δάρετα à τῷ δάρε. Sed non puto, τὸ δάρε, vel τὸ δάρε, alibi,
quàm apud Grammaticos, inveniri.

partim ab alio: ut ἡ γυνάμειξ, inusitatum; pro quo ἡ γυνή, mulier, τῆ γυναικός, τῇ γυναικί, τῷ γυναικί, ὡ γυνάμει, sine ξ. ut quandoque ὡ ἀνὰ, ab ὁ ἀνὰξ, rex. Sic τὸ γάλα, lacte: τῷ γάλακτι, ab inusitato γάλαξ. Nam tria, ὁ ἀνὰξ, ἡ νύξ, & τὸ γάλαξ, rex, nox, lacte, Genitivum habent in κλος, pleonastico literæ τ, ὅ ἀνακτι, τῆ νυκτός, τῷ γάλακτος.

Ὁ Ζεὺς, Iupiter, ὁ Διὸς, τῷ Διὶ, τὸν Δία, à Nom. Δις, Vocat. ὡ Ζεῦ. Poëticè etiam ὁ Ζεὺς, ὁ Ζηνός, τῷ Ζηνί, τὸν Ζεῦα.

Neutra quædam in αρ Genitivum habent in ατος, ab inusitatis Nominibus in ασι ut, τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατος, jecur: ab ἥπασι. Sic τὸ ἥμαρ, dies: τὸ σιδεαρ, esca: τὸ φρέαρ, puteus: τὸ σέαρ, adeps: τὸ δέλεαρ, esca, illecebra: τὸ ὄνειαρ, utilitas, cibi, pecunia: τὸ ἔθαρ, uber, mamma in bestiiis: τὸ κάρεαρ, caput. Adde his τὸ σκῶρ, merda, τῷ σκαίος: τὸ ὕδωρ, aqua, ὁ ὕδατος. b. converfis ω in α. Pro ὕδωρ Poëticè dicunt τὸ ὕδου, τῷ ὕδεου.

Ἡ δάμαρ, uxor, facit τῷ δάμαρτι, ab inusitato δάμαρ.

Ζάν. b Tamquam ab ὀδας, ut τῷ φρέατι, tamquam à φρέας τὸ ἥμαρ vero tenuatum Eustathius μετασημελιῶσαι vult ab ἡμέρα, ut τὸ ἡδου, συνιῶσαι, mutato etiam spiritu, ab ἡδονῇ Eoles formant.

Τὸ ἄς, auris, τῷ ὠτός, & in ω mutato: ut superius dictum *.

* pag. 24.

Habet & anomalia locum in adjectivis. Ut, ὁ πολὺς, multus, τὸν πολύν. & Neutrum τὸ πολύν. Reliquos omnes casus c in quovis Genere, ac Numero, sumit ab inusitato Nominativo πολλός. ut, τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῆς πολλῆς, τῇ

c Nempe in lingua Communi. Nam Iones,

C 5

πολλῇ. Dores,

& Poëte, usurpant πολλός in omni genere, & casu. Ac similiter iidem dicunt μεγάλου pro μέγας.

παλῇ. & sic deinceps. Sed poetæ πολὺς integrè flectunt, ut ἡδύς. unde πολέες, πολέων, &c.

Ὁ μέγας, magnus, ἢ μέγαν, & Neutrum τὸ μέγα. Cetera omnia, per tria Genera, & totidem Numeros, accipiuntur ab inusitato Nominine

• Apol-
lonius
lib. 11.
Sect. 6.
ait, μεγα-
λῶ, πολ-
λῶς, ὕδατος,
γυναιξ,
non o-
mnino
interci-
disse,
quia, et si
non re-
periantur
eo casu,
inve-
niantur
tamen in
obliquis.
b. Æschyl-
lus usur-
pat τὸ ὦ
μεγάλα.
c. Nisi
placet,
hæc esse
primæ.
Nam, ut
primæ
est, Θω-
μάς, τῇ
Θωμάδι.
sic pri-
mæ sit

μεγάλῳ^a. ut, τῷ μεγάλῳ, τῷ μεγάλῳ^b. ἢ μεγάλης, ἢ μεγάλης, & reliqua.

Quædam declinantur, nec tamen ad ullam superiorum declinationum^c possunt referti: ut, monosyllaba circumflexa^d in ῆς, quæ Genitivum formant ablato σ. ὁ Δρῆς, τῷ Δρῇ, Dres: ὁ Τρῆς, τῷ Τρῇ, Tres. Sic dissyllabum ὁ Ποδῆς^e, τῷ Ποδῇ, Podes.

Idem faciunt Diminutiva circumflexa in ῶς. ὁ Καμῶς, τῷ Καμῷ, τῷ Καμῷ, ἢ Καμῶν, Camylus: ὁ Διονῶς, Bacchulus: ὁ Κλαυῶς, Clausylus. Quæ peculiare hoc habent, quòd Dativus singularis non desinat in ι.

Sic ὁ Ἰησῶς, τῷ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν, Iesus.

Quædam destituuntur numero singulari: ut festorum nomina: velut, Διονύσια, Liberalia: Βαφόνια, Boalia: Παναθήναια, Quinquatria, &c.

Item nonnullæ urbium appellationes: ut, αἱ Θῆβαι, Theba: αἱ Ἀθῆναι, Athena: τὰ Μέγαρα, Megara.

Adhæc alia quædam: ut, τὰ ἄλφιτα pro vi-
ctui^f: τὰ ἑπλίμια, mulcta, pæna, &c.

Duali,

ὁ Τρῆς, ἢ Τρῇ. Utrobique genitivus sit ablato σ nominativi. Sic ab Ἀπὺ-
λίας, Ἀπὺλῆς, formant non solum Ἀπὺλῆν, Ἀπὺλῆν, sed etiam Ἀπὺλῆν.
d Cujusmodi contracta sunt ex ἰα. e Ita Gaza. Sed Priscianus, lib. 6.
scribit Πόδης, & parissyllabè inflectit: ut, quod in accusativo dicat habere
Πόδιν, & Πόδιντα. f Nam pro farina hordeacea habet singularem.

Duali, & plurali, vel carent, vel rariùs inveniuntur: ἡ γῆ^a, terra: ὁ αἶθρ, aër: τὸ πῦρ, ignis: τὸ ἔλαιον, oleum: ἡ ἁλς, mare.

Quædam eâdem terminatione per omnes casus efferuntur^b, ut sunt:

I. Nomina literarum: ut, τὸ γ, τὸ δ. Legitur tamen τὰ σίγματ^a, τὰ σιγμαίων^d.

II. Materialiter posita: ut, ἡ πρώτη τὸ λόγ^o, prior syllaba vocis λόγ^o.

III. Peregrina: ut, ὁ Α' δ' α' μ, Α' β' γ' α' μ, Γ' α' κ' ω' β.

Præterea nec variantur, quæ mutilantur per apocopen: ut, τὸ δ' ω, pro τὸ δ' ωμα, domus: τὸ κάρ^o, vel κάρη pro τὸ κάρλων, caput. Eurip. Med. versu 1371, circa finem. σὺ κάρ^o, tuo capiti^c.

Quædam in paucis duntaxat casibus inveniuntur: unde vocantur ὀλιγόπλωτ^a. ut, οἱ φθόις, ex φθόις. & σὺ φθόις, ex φθόιας, placenta genis, ex filigine, & caseo cribrato.

Sic triptoton. Gen. ἀλλήλων. Dativ. ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοισ. Accus. ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἀλλήλα. Quod in duali exponitur, alter alterius: in plurali, alius aliorum, alii aliorum, inter se mutuò.

Genitivo, & dativo, destituuntur hæc neutra: τὸ δέμας, corpus: τὸ σέλας, fulgor: τὸ λέπας, rupes, promontorium: τὸ ἡδ^o, suavis: τὸ ὄφελ^o, pro ἰτί- utilitas: τὸ βρέτας^f, simulacrum: τὸ ὄναρ, somnium^g.

DE

stiarum: ut, κοῖ, vox suilla: aut inanimorum; ut, θρηπαιλό, sonus cithara. Ἀκλινον quoque νάφθα, flos bituminis Babylonici. Ac numeralia à quinario usque ad centenarium: de quibus postea. Sæpe etiam ἀκλίον est δυ^o & προνομεν δ' εἶνα: ut postea dicitur. f Apud Hesychium tamen est βράττι. exponiturque, ἀπηνειοσμεν^h. g Sic Doricum τὸ κῆς, pro κρίας, caro: τὸ δ' i,

^a αἱ γὰρ, apud Aristot. est, in probl. secundone 23.

^b Γαιάων, apud Hom.

^c Hujusmodi vocant

^d ἀκλίον, indeclinabilia.

^e Epitheta tamen literarum declinantur: ut, ψάδον, μινον, μέγα.

^f Illo usus Xenophon,

^g Hell. hoc Platonis Comicus.

^h Item quæ extenduntur per paragonem: ut ἰτέρη, pro ἰτί- ex, altera. Et voces be-

DE VARIATIONE ADJECTI-

vorum per genera^a, quam Motio-
nem vocant.

τὸ ἄγιον, *sanctus*,
ut suprā
dictum
est, geni-
tivus est
τῷ ἁγίῳ
dativus
τῷ ἁγίῳ,
quasi ab
ἁγίῳ, quod
Doricum
foret, ut
ἁγίῳ, pro ἁγίῳ
dicimus.
Etiam
huc re-
ferre pos-

TERTIÆ Declinationis Masculini in *ο*
puri, aut *ρ*ο, Fœmininum est *ω* non
puri, *η*. Neutrum autem est *ον*. ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία,
τὸ ἅγιον, *sanctus, a, um*: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ
ἀνθηρὸν, *floridus, a, um*: ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλόν,
pulcher, a, um. Excipe, ὁ ὄγδοος, ἡ ὄγδοή, *per* η,
octavus, a: item, ὁ ἀπλός, ἡ ἀπλόη, *simplex*: &
reliqua à *πλό*ο composita. Ex neutris excipi
ἄλλοι, *alius*, & pauca alia, quæ v abjiciant, su-
perius diximus.

sis τὸ σκῶρ, *merda*; & τὸ ὕδωρ, *aqua*; quorum genitivi τῷ σκῶρι, & τῷ ὕδατι,
videntur aliunde esse. ^a Variatio per tria genera vocatur *τρισχῆμα*, ut no-
men sic variatum *τρισχῆμα*. Sic Apollonius *τρισχῆμα ὀνόματα*, & ὑπὸ *τρισ-*
χῆματι τίπτεται.

Attici *ος* communiter accipiunt, maximè in
compositis, & derivatis: ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, τὸ
φιλόσοφον, *sapientia studiosus, a, um*: ὁ καὶ ἡ πάμφι-
λος, τὸ πάμφιλον, *omnibus amicus, a, um*: ὁ καὶ ἡ
κόσμιος, τὸ κόσμιον, *ornatus, moderatus, a, um*: ὁ καὶ
ἡ φρόνιμος, τὸ φρόνιμον, *pruderis*.

Quartæ Declinationis Commune *ως*, Neu-
trum *ων*. ὁ καὶ ἡ βῆχων, τὸ βῆχων, *fertilis, fertile*.

Quintæ commune *ων*, τὸ ἐν. ὁ καὶ ἡ τέλειος, ^b
τὸ τέλειον, *tener, a, um*: ὁ καὶ ἡ ἄρσεν, τὸ ἄρσεν, *ma-*
sculus, a, um. Sed pro ἡ τέλειος etiam *τέπεινα* di-
citur.

^b Atti-
men ἡ τί-
λειος nuf-
quam,
nisi apud
Gram-
maticos,
occurrit:
ut tutius dicas, ἡ *τέπεινα*.
quomodo apud Euripidē in *Medea*.
ὑψὺ 905, est, *τέπεινα* ὕψος, *tener aspectus*.

Com-

Commune ων, Neutrum ον· ὁ καὶ ἡ δῶδαιμων, τὸ δῶδαιμον, *felix*. Sic comparativa, ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *major, majus*.

At masculinum ων, facit ωσα, ον· ut participia: ὁ τύπλων, ἡ τύπλωσα, τὸ τύπλον, *verberans*.

Ὁ ἐκὼν, *libens*, habet ἡ ἐκῶσα, τὸ ἐκόν· sed compositum ejus ὁ ἀκων, *invidius*, ἡ ἀκῶσα, τὸ ἀκον.

Masculinum ας, Fœmininum αινα, Neutrum αν· ὁ μέλας, *niger*; ὁ πόλας, *miser*; ἡ μέλαινα, *nigra*; ἡ πόλαινα, *miseria*: τὸ μέλαν, *nigrum*; τὸ πόλαν, *miserum*. Excipe, ὁ μέγας, *magnus*; ἡ μεγάλη, τὸ μέγα· de quo antea dictum. Et ὁ πᾶς, *omnis*, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omne*: sic composita, ὁ ἅπας, ὁ σύμπας, *universus*. Item participia in ας· ut ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψας, *qui verberavit*: ὁ ἰσᾶς, ἡ ἰσᾶσα, τὸ ἰσᾶν, *statuens, sistens*.

Commune ης^a, τὸ ἐς· ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus, a, um*.

Commune ις compositum, τὸ ι· ὁ καὶ ἡ ὤχα-
εις, *gratiosus*: Φιλόπαλις, *studiosus patriæ*: τὸ ὤ-
χαεις, *gratiosum*: Φιλόπαλις, *studiosum patriæ*.

Masculin. υς· ἡ εῖα, τὸ υ· ὁ γλυκύς, ἡ γλυκεῖα, τὸ γλυκὺ, *dulcis*. Sic ὁ ὀξύς, *celer*: ὁ ἡμισυς, *dimidius*. Excipe, ὁ πολὺς, *multus*: de quo in heteroclitis.

Commune υς, τὸ υ· ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *non lacrymans*.

Ὡς participiorum, ἡ ῥα, τὸ ὅς· ut, ὁ πλυφῶς, *qui verberavit*, ἡ πετυφῆα, τὸ πετυφός· sic ὁ πετυπῶς, ῥα, ὅς^b.

Masculin. ὁ εις, ἡ εἰσα, τὸ ἐν· ὁ χαρίεις, ἡ χαρί-
εσσα, τὸ χαρίεν, *gratiosus, a, um*. Excipe, εἰς, μία, *in*, *verbo*, *ισμη*.

^a Sed ἡς
contra-
dictum fa-
cit ἅπασι,
ὡς ut à
τιμῆσι,
τιμῆσαι,
τιμῆναι,
est τιμῆς,
τιμῆσαι,
τιμῆναι,
honora-
tum, pre-
tiosum.

^b De ἰσῆς
vide in-

fra in
verbo
ισμη.
ἐν,

ἐν, cum compositis : & participia in εἰς, quæ faciunt, εἶσα, ἐν· ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν, qui varulavit : ὁ πιθεῖς, ἡ πιθεῖσα, τὸ πιθέν, ponens.

Commune ὅς, τὸ ὄν· ὁ καὶ ἡ πολύς, τὸ πολύπην, *multipes* : ὁ καὶ ἡ ὄνως, τὸ ὄνεν, *benivolus*, *a, um*.

Quidam*, similitudine linguæ Latinæ decepti, statuunt aliqua omnis generis sub una terminatione. Cujusmodi esse aiunt, ὁ, ἡ, ἔ τὸ ἄρπαξ, *rapax*: item, ὁ, ἡ, τὸ μάκαρ, *beatus*, *a, um*. Sed pro τὸ ἄρπαξ dicendum τὸ ἀρπακτικός· pro τὸ μάκαρ, τὸ ὀδαιμεν. Imò in fœminino quoque legas μάκαιρα apud Orpheum, sive Onomacritum. Quare iis accedimus, qui nulla unius terminationis adjectiva agnoscunt.

DE FORMATIONE SEU MOTIONE Substantivorum.

F O E M I N I N A etiam ducuntur à substantivis, ad discernendum sexum.

À prima quidem declinatione profecta ex-cunt in πς· ut,

ὁ προφήτης, *propheta*; ἡ προφήτις, *qua prædicit futura*, vulgò *prophetissa*.

ὁ προΐτης, *præfectus*; ἡ προΐτις, *præfecta*.

ὁ ὄψαρχος, *maritus*; ἡ ὄψαρχίς, *uxor*.

ὁ Σκύθης, *Scythia*; ἡ Σκυθίς, *mulier è Scythia*, &c.

Vel in τελ· ut,

ὁ ψάλτης, *psallere doctus*; ἡ ψάλτρια, *psaltria*.

ὁ ποιητής, *poëta*; ἡ ποιήτρια, *poëtria*.

Vel in τεῖς, quomodo ab ὁ αὐλητής, *tibicen*, est ἡ αὐλητεῖς, *tibicina*. Pro quo & ἡ αὐλητρία dicitur.

Ab ὁ

a Sed
contra-
ctum ὅς,
facit
ὅσα, ὅν.
ut, ab ὁ
μιλιθής,
ὅσων, ὅν,
est, ὁ μι-
λιθής, ἡ
μιλιθής-
σα, τὸ
μιλιθής-
μελλens,
a, um.
• In his
Clenar-
dus.

Ab ὁ δεσπότης, dominus, ἡ δεσπότης est, & ἡ δεσποίνα, domina.

Ab ὁ ἰχθυοπώλης, piscium venditor, quoque est ἡ ἰχθυοπώλαινα, quæ pisces vendit.

Hæc terminatio in αῖνα locum etiam habet in iis, quæ veniunt à tertia declinatione. Ut:

ὁ λύκος, lupus; ἡ λύκαινα, lupa.

ὁ σκορπίος, scorpius; ἡ σκορπαινα, scorpana, piscis.

Aliàs definunt in η, vel α^ο ut,

ὁ δῶλος, servus; ἡ δῶλη, serva.

ὁ θεός, Deus; ἡ θεά, quod & poëtice θεαῖνα, dea.

Vel in ις^ο ut,

ὁ ἀμνός, agnus; ἡ ἀμνίς, agna.

ὁ κυνηγός, venator; ἡ κυνηγίς, venatrix.

Quæ veniunt à quinta, definunt fere in αῖνα. Ut quorum masculina in ων exeunt.

ὁ τέκτων, faber; ἡ τέκταινα, fabricatrix.

ὁ θεράπων, vel θεράψ, famulus; ἡ θεράπεινα, quod & θεράπεινις, famula.

ὁ Λάκων, Lacon, Spartanus; ἡ Λάκαινα, Lacena.

ὁ λέων, leo; ἡ λέαινα, leona.

ὁ δράκων, draco mas; ἡ δράκαινα, draco femina, &c.

Vel in ας^α ut quorum masculina definunt in ξ, ψ, vel ς^ο.

Ὁ ἀναξ, rex, dominus; ἡ ἀνασσα, regina, regis uxor, soror, aut filia.

Ὁ φαΐς, palumbus; ἡ φαΐσα, & Atticè φαίτη, palumba.

Ὁ βασιλεύς, rex; ἡ βασίλισσα, regina.

a Quod poëtis est generis communis.

ὁ Ab αξ, vel αψ, est αςα. ab ηξ, vel ης, αςα. ab ιξ, δς, ιςα. ab υς, υςα.

c Quæ & βασίς imò & βασίλεια, idque, ut puto, ἀναλογίαν, cum simile sit, ac ἱερῶς, ἱέρεια, de quo mox: ceterum Menandri quoque est βασίλις.

ὁ πένης

ὁ πένης, *pauper*; ἡ πένησα, *pauper aliqua*.

Et gentilia multa, ut :

• Vel
potius ὁ
Θρηξ.
Nam
Θραξ,
Θρηξ,
Ionice
Θραξ,
Θρηξ,
unde ἡ
Θρησσα.

ὁ Θραξ, *Thrax*; ἡ Θρησσα, *Thressa*.

ὁ Κρηξ, *Cretensis*; ἡ Κρησσα, *Cressa*.

ὁ Φοίνιξ, *Phœnix*; ἡ Φοίνισσα, *Phœnissa*.

ὁ Κίλιξ, *Cilix*; ἡ Κίλισσα, *Cilissa*.

ὁ Λίβυς, *Libys*; ἡ Λίβυσα, *Libyssa*.

Quædam etiam desinunt in εα ab ὄς, vel
ειρα ab ης, ut :

ὁ ἱερός, *sacerdos mas*; ἡ ἱέρεια, *sacerdos fœmina*.

ὁ σωτήρ, *servator*; ἡ σώτειρα, *servatrix*.

ὁ ὀλετής, *interemptor*; ἡ ὀλέτειρα, *interemtrix*.

Sic poëtica.

ὁ πρεσβύς, *senex*; ἡ πρεσβειρα, *vetula*.

ὁ δοτής, *dator*; ἡ δότεира, *datrix*.

Nisi malis hoc esse à δότης.

Ab ἔχς, *viperamas*, est, ἔχδινα, *viperafœmina*.

GRADUS COMPARATIONIS.

Comparatio, alia regularis est, alia irregu-
laris. Regularis est nominum excuntium
in ας, ης, ους, εις, υς, & αν.

Comparativus masculinus est in περ. Superlativus in ται. Quâ ratione verò, aut li-
tera tollatur, aut vocalis permutetur, planum
est ex sequentibus exemplis.

ας. ὁ μέλας, μελάνηρ, μελάντατ, *niger*,
nigrior, *nigerrimus* : à neutro in αν, addendo πε-
ρ, & ται.

ης. ὁ δισέβης, δισεβέστερ, δισεβέστατ, *pius*,
magis pius, *piissimus* : à neutro in ες.

ὁ ἐνδοξότερος, gloriosus, ἐνδοξότερος, gloriosior, ἐνδοξότατος, gloriosissimus.

ὁ πενότερος, mitis, πενότερος, mitior, πενότατος, mitissimus.

ὁ σοφός, sapiens, σοφώτερος, sapientior, σοφώτατος, sapientissimus. Formantur à positivo, permutando ε in τερος, & τος.

ὁ εὐρύς, latus, εὐρύτερος, latior, εὐρύτατος, latissimus: à neutro in υ.

εἰς ὁ χαριεὶς, gratiosus, χαριέστερος, magis gratiosus, χαριέστατος, maximè gratiosus: à masculino εἰς, eliso ι.

ἁπλῆς, simplex, ἁπλῆστερος, simplicior, ἁπλῆστατος, simplicissimus: à positivo in ἁς.

ὁ ἡρόων, modestus, ἡροονέστερος, modestior, ἡροονέστατος, modestissimus: à nominativo plurali in ες.

Ex ὁ, præcedente longâ vocali, vel naturâ, vel positione, fit ὁτερος, & ὁτατος, per ο μικρόν. ut, ὁ ἐνδοξότερος, gloriosus, πενότερος, mitis. Alioqui si præit brevis, per ὡτερος, & ὡτατος, per ω. ut, ὁ σοφός, sapiens. At ὁ κενός, vacuus, κενότερος, magis vacuus, κενότατος, vacuissimus: ὁ στενός, angustus, στενότερος, angustior, στενότατος, angustissimus. Reperitur tamen quoque κενώτερον, & στενώτερον.

Quædam etiam, præcedente ancipiti, utramque habent vocalem: ut, ὁ ἴσος, equalis, ἰσύτερος, vel ἰσώτερος, equalior: ὁ ἰκανός, aptus, ἰκανότερος, vel ἰκανώτερος, magis aptus.

Per syncopen ab ὁ πορφύρεος, purpureus, est

D

πορ-

a Septem hic memoratis terminationibus addunt aliqui octavam ap. ut ὁ μακάριος, beatus, unde μακάριότερος, beatior, μακαριότατος, beatissimus.

b Imo sic meliores codices: ut omnino tutius ita scribatur.

περφυρώτερ, pro περφυρεώτερ, *magis purpureus*: quæ syncope & in aliis invenitur.

Eorum, quæ irregulariter comparantur, alia propiùs, alia longiùs, ab analogis recedunt.

Propiùs illa in os, quæ comparantur per ἰων, & ις. Ut,

^a Quasi à καλός. O' καλός, *pulcher*, καλλίων ^a, *pulchrior*, κάλλιστος, *pulcherrimus*.

O' αἰχρὸς, *turpis*, αἰχρίων, *turpior*, εἰσο ε, αἰχρίστος, *turpissimus*. Sic,

O' οἰκτρὸς, *miserabilis*, οἰκλίων, *miserabilior*, οἰκλίστος, *miserabilissimus*.

^b Ionicè ἐχθρὸς, *inimicus*, ἐχθρίων, *inimicior*, ἐχθρίστος, *inimicissimus*.

^c Similiter à μακρός, longus, εἰσο δ, *facilis*, εἰσο δ, *facillior*, εἰσο δ, *facillimus*;

& per synæresin, ῥάων, ῥᾶς.

Hæc etiam ὀξύτονα in υς. ὀβάθυς, *profundus*:

ὀβραδύς, *tardus*: ὀγλυκὺς, *dulcis*: ὀήδύς, *suavis*:

ὀπαχύς, *crassus*: ὀταχύς, *celer*: ὀώκὺς, *velox*:

ὀβραχύς, *brevis*: habent ὑπερ, & ὑταί, vel ἰων

& ις. ut, ὀβαθύς, βαθύτερ, βαθύταί, &

βαθίων, βάθιστος, *profundior*, *profundissimus*. Por-

τὸ etiam in ἰων eliditur, ac præcedens conso-

na mutatur in ας. ut, βαθίων, βάσων, ταχίων,

ταίσων, *celerior*: παχίων, πάσων, *crassior*: γλυ-

κίων, γλύδων, *dulcior*.

Propiùs item ad analogia accedunt, quæ faciunt ἴσερ, & ἴσαι. ut,

O' λαλ, *loquax*; λαλίστερ, *loquacior*, λαλίσταί, *loquacissimus*.

Quo-

Quomodo & alia multa ab Atticis comparantur: ut,

Ὁ λάρνϑ, libidinosus; λαγνίστερϑ, libidiniosior, λαγνίσταίϑ, libidiniosissimus.

Ὁ ὀλίγος, paucus; ὀλιγίστερϑ, paucior; ὀλιγίσταίϑ, paucissimus.

Ὁ ἀλαζών, superbus; ἀλαζωνίστερϑ, superbior, ἀλαζωνίσταίϑ, superbissimus.

Sic ab ὁ πτωχός, mendicus, πτωχίσταίϑ, mendicissimus.

ab ὁ βλάξ, stupidus, βλακίσταίϑ, stupidissimus.

ab ὁ ὀψοφάγος, orsoniorum amans, ὀψοφαγίσταίϑ, orsoniorum amantissimus.

Iidem Attici dicunt,

ab ὁ ἀκραγής, intemperans, ἀκραγίσταίϑ, intemperantissimus.

ab ὁ ψαδής, mendax, ψαδίσταίϑ, mendacissimus.

Quædam etiam iidem Attici, atque item ones, efferunt per ἔστερϑ, & ἔσταίϑ ut,

Ὁ πρᾶδαίϑ, studiosus, πρᾶδαιέστερϑ, studiosior, πρᾶδαιέσταίϑ, studiosissimus.

Ὁ ἀφθονϑ, invidia expers, largus, ἀφθονέστερϑ, invidia magis expers, largior, ἀφθονέσταίϑ, invidia maximè expers, largissimus.

Ὁ ἀκραγίϑ, merus, non mixtus, ἀκραγέτεστερϑ, minime mixtus, ἀκραγέσταίϑ, minimè mixtus.

Sic ὁ ἀνιηρός, maiorem adferens: ὁ ἀμορφϑ, informis: ὁ δίκαιϑ, justus: ὁ ἀρχαῖϑ, antiquus.

Atticè etiam quædam, in αἰϑ, faciunt αἰτεϑ, & αἰπαίϑ, per syncopen: ut, ὁ πικλαιός, νε-

a Quod & ὀλιγίστοι. Etia à τερπνός, jucundus, non tantum est τερπνότατος, sed etiam τέρπειςϑ.

b Ἀφθονία est apud Eupollium, si miléque ἄπορσις, apud Pindarum, Ode 2 Olympiorū, πρᾶσις, apud Apolloniū, lib. 4, αἰεῖ σωμα-

της, παλαιότερον, παλαιότερον. Sic ὁ γρηαιὸς, senex ὁ γρηαιὸς, γρηαιὸς: & alia quædam.

Imò in aliis & extra syncopen hoc fit: ὁ ἰδιόν, proprius, ἰδιαιότερον, magis proprius, ἰδιαιότερον, maxime proprius. Sic ὁ ἡσυχόν, quietus ὁ ἴσος, æqualis: ὁ μέσος, medius: ὁ ὠλησίον, propinquus: ὁ ὄψιον, setus.

Ὁ φίλον, amicus, facit φίλιον, magis amicus, φίλιον, amicissimus, per syncopen: φιλιώτερον, φιλιώτερον. poëtice φίλιος. Attice etiam φιλαίτερον, φιλαίτερον.

Est & ab ὁ πέπων, maturus, πεπαιότερον, maturior, πεπαιότερον, maturissimus.

Sunt verò alia adjectiva, quæ longius ab analogia recedant. Ut,

Ὁ ἀγαθὸς, bonus, ἀμείνων, melior, unde nullus superlativus;

Βίλιον & βιλίων, vel est à βάλω, jacio, vel juxta alios, à βάλωμι, volo, ut ab optando	βέλιον ^a , κρείστων ^b , μελιώτερον ^c , λωίων ^d ,	βέλιον, κρείστων, ἀμείνων, λωίων,	} optimus.

quæ duo poëtica sunt: uti & comparativus κρείων. Cæterum ἀναλόγως etiam in superlativo invenitur ἀγαθώτατον.

Optimus. ^a à βέλως, fortis, est κρείων, unde esset κρείων sed pro eo dicitur κρείων, & Attice κρείων. ^c Ab Ἀρης, Mars, quasi dicas, magis Martiaui, five bellicosior, vel fortior. ^d à λῶ, quod à θέλω, uti hoc ab ἐθέλω, scilicet, sic λῶων, & λῶς, ut ab optando optimus. Synæresis autem dicitur quæ λῶων, λῶς. ^e Apud Josephum, & alios. Sed reprehendit illud Lætanus: uti & κορυφαίον. cujus positivus κορυφαίον vim habet superlativi, vestigia, eminent.

Ο κακός, *malus*, κακίων, } κακί-
 tem χείρων, } 5^{ος},
 & poëticè χερείων, } χει-
 Invenitur & poëticè κακώτερος. } ριστος, } *peffimus*.

Ο μέγας, *magnus*, μείζων^a, *major*, μέγιστος, *maximus*.

Ο μικρός, *parvus*, regulariter, μικρότερος, *minor*, μικρότατος, *minimus*.

sed elegantius irregulariter, ἐλάττων^b, ἐλάχιστος. item in comparativo ἥσων } sine superlativo^c.
 vel μείων }

Ο πολὺς, *multus*, πλείων, πλείς^d, *plurimus*.

Etiam à comparativis, & superlativis, descendunt alii comparativi, aut superlativi.

A compara-
 tivis: ut à
 { λωίων, *melior*, λωίτερος.
 { μείων, *minor*, μειότερος.
 { ὤτερος, *prior*, ὤτεράτερος.
 { ῥάων, *facilior*, ῥαότερον; in
 neutro genere, Ionicè ῥήτερον.
 { καλίων, *pulchrior*, καλσιώτερον.
 { χερείον, *pejus*, χερείοτερον, &
 χειρότερον.

A superla-
 tivis: ut à
 { χείριστος, *peffimus*, χειριστότερη, in
 fœmin. gen. apud Hippocr.
 { κύνδιστος, *illustriissimus*, κύνδιστατος.
 { ἐλάχιστος, *minimus*, ἐλαχιστότερος.
 { ἔχρατος^e, *ultimus*, ἐχαιώτατος.

D 3

Fit

μείων, μέισος. ^d Pro πόλιων, πόλις^{ος}. ^e Nisi ἔχρατος superlativorum numero eximi placeat, quia nullus se ejus offert positivus, aut comparativus.

Fit quandoque & comparatio ex substanti-
vis: ut, à τὸ κέρδιον, *lucrum*, κερδίων, *lucrosior*,
κέρδις, *lucrosissimus*.

Ὁ βασιλεύς, *rex*, βασιλῶτερ, *magis regius*,
βασιλεύται, *regno dignissimus*.

Ὁ ῥίγ, *rigor*, ῥιγίων, *horridior*, *terribi-*
lior, *deterior*, ῥίγας, *maximè horrendus*.

a Hom.

Odyss. v.

ys. iii, &

Dionys.

Alex.

Ὁ Θεός, *Deus*, θεώτερ^a, *divinior*.

Ὁ φῶρ, & ὁ κλέπτης, *fur*, φωρόται, & κλε-
πίται, *furacissimus*.

Ὁ πλῆκτος, *percussor*, πληκίται, *promptissi-*
mus ad percutiendum.

b Simile

ab ἡ

καμίῳ,

brassica,

est κραμ-

εῖται,

apud A-

ristopha-

nem,

in E-

quit.

quasi di-

cas, bras-

sicissimus,

pro bras-

sica olen-

tissimus.

c Quasi

dicat,

qui plus

possit ser-

re seu por-

tare.

d Etiam

φέρτις,

& φέρ-

ς.

Ὁ πότης, *potor*, πολίται, *bibacissimus*^b.

Descendunt etiam nomina comparativa, &
superlativa, ab aliis orationis partibus.

Ita à Pronomine αὐτός, *ipse*, est αὐτόται.

Sed hoc à Comicis fictum est, ut à Latinis *ipissi-*
simus.

Res planior est in Verbis. Ut à

φέρω, *fero*, est φέρτερ^c, *præstantior*, φέρτα-
τος^d, *præstantissimus*.

δίδω, *relinquo*^e, δίδτερ^f, *secundus*, δίδται-
τ, *postremus*.

Item in participiis: ut, ab ὁ ἔρρωμένος, *validus*,
ἔρρωμενέστερ, *validior*, ἔρρωμενέσαι, *validissi-*
mus.

Ab Adverbiis: ἄνω, *supra*, ἀνώτερ, *superior*,
ἀνώται, *supremus*: κάτω, *infra*, κατώτερ, *in-*
ferior,

e Juxta Etymologum. f Quem primus post se relinquit. Sic La-
tinis à sequendo *secundus*. Sed fortasse potius à δύο fit δύοτερ, in-
de δίδτερ.

seior, καὶ ὠτάι Θ, *infinus* : πέρρω, *longè*, πέρρωτερος, *remotior*, πέρρωτάι Θ, *remotissimus*.

Sic ab ἔσω, *intra*: ἐξω, *extra*: πρὸς ὦ, *ante*.

At ab ἐγγύς, *propè*, ἐγγύπερ Θ, ἐγγύτατ Θ vel ἐγγύων, ἐγγύς Θ, *propior*, *proximus*.

Ab ὀπίσω, *reiro*, ὀπίπερ Θ, *posterior*, ὀπίστατος, *postremus*.

A πρώτ, *mature*, ἐστ πρώταίται Θ, *maturrimus*, *omnium primus*.

Item ab ὕψι, *altè*, ἐστ ὕψις Θ, *altissimus*: & apud Poëtas ab ὤφρα, *cito*, ἐστ ὠφέρερ Θ, *citior*.

A præpositionibus: ut ab

ὑπέρ, *super*, ὑπέρπερ Θ, *superior*, ὑπέρτατ Θ, & per syncopen, ὕπερ Θ, *supremus*.

A πρὸ, *ante*, πρὸτερ Θ, *prior*, πρὸτάι Θ, & ἐλίσσῳ τ, *factaque crasi*, πρώτ Θ, *primus*.

NUMERALIA CARDINALIA.

SINGULAR. Mascul. ὁ εἷς, ὁ ἕνός, τῷ ἐνί, τὸν ἕνα, *unus, unius, uni, unum*. Fæmin. ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῷ μιᾶν. Neutr. τὸ ἐν, τῷ ἐνός, τῷ ἐνί, τὸ ἐν. Similiter flectuntur composita eorum, ὁ μηδεὶς, ὁ ἑδεὶς, *nullus*. Unde plurales, οἱ μηδέγες, οἱ ἑδέγες, *nulli*. Sed Herodotus pro iis dicit, οἱ μηδαμοί, οἱ ἑδαμοί· unde τῶν μηδαμῶν, τοῖς μηδαμοῖς, &c.

Dualia, τῷ δύο^a, & δύο Atticè, *duo*. Gen. & D. τῶν δυοῖν, & in Fæminino, ταῖν δυεῖν· ac poëticè in Dativo, δυσί^b.

D 4

Plu-

duobus, duabus. ^b More pluralium, quomodo utitur eo Lucas, Actor. xx. 1, vers. 33. ἢ ἐκείνου διδωμά ἐκείνου δισί, & *jussit eum*, nepote Paulum, *vinciri catenis duabus*. uti & δυῶν pro δυοῖν.

Pluralia Communia, οἱ, αἱ τρεῖς, τρεῶν, τοῖς, ταῖς τρεσὶ, τῶν, τὰς τρεῖς, tres, trium, tribus, tres. Neutra, τὰ τρία, τῶν, τοῖς τρεσὶ, τὰ τρία, tria, trium, tribus, tria. Sic οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσα-
 ρα, quatuor: τῶν τεσσαράων τοῖς, ταῖς, τοῖς τεσσαρσιν.
 τῶν, τὰς τεσσαράς, τὰ τέσσαρα.

a Atticè, οἱ, αἱ τεσσαρες, τὰ τέσσαρα & ita deinceps.

b Alcma tamen δουκαδίκον, pro δουκαδίκῳ, vel δωδίκῳ, dixit. Item Hesiodus ἐς ἑγ. ὕψ. 694. & Callimachus, epigr. 10, ὕψ. 2. τετρακόντων fle- ctunt à τετρακόντα. Sed hujusmodi non temerè imitanda.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia^b: Πέντε, quinque, ἕξ, sex, ἑπτά, septem, ὀκτώ, octo, ἐννέα, novem, δέκα, decem: ἑνδεκά, undecim, δώδεκα, duodecim, δεκατρεῖς, tredecim, δεκατέσσαρες, quatuordecim, δεκαπέντε, quindecim, δεκαἕξ, sedecim, δεκαἑπτά, septendecim, δεκαοκτώ, octodecim, δεκαεννέα, novendecim, εἴκοσι, viginti: εἴκοσι πέντε, viginti & unus, εἴκοσι δύο, viginti duo, &c. τετρακόντα, triginta, τεσσαράκοντα, quadraginta, πενήκοντα, quinquaginta, ἑξήκοντα, sexaginta, ἑβδομήκοντα, septuaginta, ὀγδοήκοντα, octoginta, ἐννεήκοντα, nonaginta, ἑκατὸν, centum. Hinc declinantur οἱ Ἀφρόσιοι, ducenti, αἱ Ἀφρόσιαι, ducentae, τὰ Ἀφρόσια, ducenta; οἱ Τρεακρόσιοι, trecenti; οἱ Τεσσαράκροσιοι, quadringenti; οἱ Πεντάκροσιοι, quingenti; οἱ Ἑξακρόσιοι, sexcenti, οἱ ἑπτακρόσιοι, septingenti; οἱ ὀκτακρόσιοι, octingenti; οἱ ἐννεακρόσιοι, non- genti; οἱ χίλιοι, mille; οἱ διχίλιοι, bis mille; οἱ τρισ- χίλιοι, ter mille; οἱ τετρακίχλιοι, quater mille; οἱ πεντακίχλιοι, quinquies mille; οἱ ἑξακίχλιοι, sex- ties mille; οἱ ἑπτακίχλιοι, septies mille; οἱ ὀγδοα- κίχλιοι, octies mille; οἱ ἐννεακίχλιοι, novies mil- le; οἱ μύριοι^c, decies mille; οἱ δισμύριοι, vicies mille;

c Μύριοι decies mille: μυ- εἰος, in- finiti. Eu-

stath. Μύρια μ' τὰ ἀπλῶς πολλὰ, μύρια ὅ τὰ ἐν δέκα χιλιάσι. Id est, Μύρια significat indefinite multa, μύρια verò multitudinem decem millium.

mille; οἱ τρισμύριοι, *tricies mille*; & ita in reliquis.

Ordinalia; ὁ πρῶτος, *primus*; ὁ δεύτερος, *secundus*; ὁ τρίτος, *tertius*; ὁ τέταρτος, *quartus*; ὁ πέμπτος, *quintus*; ὁ ἕκτος, *sextus*; ὁ ἑβδομος, *septimus*; ὁ ὄγδοος, *octavus*; ὁ ἑνναῖος, *nonus*; ὁ δέκατος, *decimus*; ὁ ἑνδέκατος, *undecimus*; ὁ δωδεκάτιος, *duodecimus*; ὁ τρισκαδέκατος, *decimus tertius*; ὁ τεσσαρεσκαδέκατος, *decimus quartus*; &c. ὁ εἰκοστὸς, *vicesimus*; ὁ εἰκοστὸς πρῶτος, *vicesimus primus*; ὁ εἰκοστὸς δεύτερος, *vicesimus secundus*; &c. ὁ τριακοστὸς, *tricesimus*; ὁ τεσσαρεσκοστὸς, *quadragesimus*; ὁ πεντηκοστὸς, *quingagesimus*; ὁ ἑξηκοστὸς, *sexagesimus*; ὁ ἑβδομηκοστὸς, *septuagesimus*; ὁ ὀγδοηκοστὸς, *octogesimus*; ὁ ἑννεηκοστὸς, *nonagesimus*; ὁ ἑκατοστὸς, *centesimus*; ὁ διακοσιοστὸς, *ducentesimus*; ὁ τριακοσιοστὸς, *trecentesimus*; ὁ τετρακοσιοστὸς, *quadringentesimus*; &c. ὁ χιλιοστὸς, *millesimus*; ὁ διχίλιος, *bis millesimus*; ὁ μυριοστὸς, *decies millesimus*; ὁ δισμυριοστὸς, *vicies millesimus*; ὁ τρισμυριοστὸς, *tricies millesimus*; & sic deinceps.

Numeralia abstracta sunt: ἡ μονάς, *unitas*; ἡ δυάς, *duitas*; ἡ τριάς, *trinitas*; ἡ τετράς, *quaternitas*; ἡ πεμπάς, *quinarius*; ἡ ἑξαβάς, *senarius*; ἡ ἑπτάς, *septenarius*; ἡ ὀγδοάς, *octonarius*; ἡ ἑννεάς, *novenarius*; ἡ δεκάς, *denarius*; ἡ ἑκατάς, *centenarius*; ἡ χιλιάς, *millenarius*; ἡ μυριάς, *myrias*, *decies millenarius*, subaudi semper numerus.

Numeri multiplicantes: ὁ ἀπλῆς, *simplex*; ὁ διπλῆς, *duplex*; ὁ τριπλῆς, *triplex*, &c.

Numerum, cum aliorum, tum ponderis, designant ὁ διπλάσιος, *duplus*; ὁ τριπλάσιος, *triplus*; ὁ τετραπλάσιος, *quadruplus*, &c.

Tempus, siue dierum numerum, indicant, ὁ τρίαινα, tertianus; ὁ τετραίαινα, quartanus; ὁ πεμπταίαινα, quintanus; ὁ ἑξαίαινα, sextanus; ὁ ἑβδομαίαινα, septimanus; ὁ ὀκταίαινα, qui octo dierum est; ὁ ἐνναίαινα, qui novem dierum est; ὁ δεκαίαινα, qui decem dierum est, &c. Ut, πυρετός ὁ τρίαινα, febris tertiana; quæ & simpliciter ὁ τρίαινα, ut, ὁ τετραίαινα, febris quartana; ὁ πεμπταίαινα, quintana. Sic δωδεκαίαινα ἡμέρας, duodecimo ab interitu die sepelitur.

DE NUMERORUM NOTIS.

ET si non sit hic proprius agendi locus de numerorum notis: tamen insignis ejus doctrinæ usus facit, ut occasione eorum, quæ proximè diximus, hæc, quia & ipsa numeros spectent, subjungamus.

Græci notas arithmeticas trifariam literis exprimunt. Primùm ita, ut literæ singulæ, pro ordinè, quem obtinent in alphabeto, numerum aliquem designent. Itaque A valet unum: B autem duo: Γ tria: Δ viginti quatuor: atque ita in cæteris. Hoc pacto Homerici libri distinguuntur.

Alter modus fit per notas viginti septem: nempe per literas viginti quatuor, & tria ἐπίσημα. Hæ dividuntur in tres novenarios. Primus ex iis est unitatum: atque cum constituunt octo primæ literæ, & nota ε, quæ sexto loco collocatur: estque nota senaria: ac vocatur ἐπίσημον βαῦ, & simpliciter etiam ἐπίσημον^a. Alter novenarius decadum est: & constituitur octo sequentibus literis, ac nota ς, vel ζ, quæ hic nonum occupat locum, estque nonagenaria, & vocant κοφὴ vel ἑξήπαι: unde equi hanc notā insisti ἑξήπαι πᾶι* dicebantur. Tertius novenarius est centuriarum: & continet octo extremas literas, & notam nongentariam, nono & ipsam hic loco collocatam. Estque ejusmodi, θ, ac vocatur σάνπι, quia conflata est ex inverso παῖ, hoc est, σίγμα, & incluso π. A qua nota equi dicti

* Et etiam ab Hieronymo vocatur ὀπίσημον in Pl. 77. sed in editione Erasmianna perperam pro ὀπίσημον erat ὀπίσημον quod Victorius correxit. * Apud Aristoph. in Nubibus, act. 1, sc. 4.

dicti *συνφόροι*, vel *συνπρόροι*. Sunt igitur notæ numerorum tales.

I	2	3	4	5	6	7	8	9	
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'	
10	20	30	40	50	60	70	80	90	
ι'	κ'	λ'	μ'	ν'	ξ'	ο'	π'	ϙ'	
100	200	300	400	500	600	700	800	900	
ρ'	σ'	τ'	υ'	φ'	χ'	ψ'	ω'	Ϙ'	

Itaque in voce
A B P A-
Ξ A Σ
habemus
365.
Nam
A 1
B 2
P 100
A 1
Ξ 60
A 1
Σ 200.

Summa 365; quot sunt dies anni. Eoque hoc nomen sanctum dicebat Basilides hæreticus: testibus Irenæo, Epiphanio, Hieronymo, Augustino, Theodoreto. Vixit temporibus Hadriani Imperatoris, & deinceps.

Atque hic quidem apex superimponitur. Sed si millenarium, atque ultra, exprimere velis; lineola ea subscritur. Ita α, valet mille; β, bis mille; γ, ter mille; ι, decena millia; ρ, centum millia, &c. Hosce numeros componere, non est difficile. Nam α' erit XI, κβ' XXII, λγ' XXXIII, ρδ' CIV, α, ε' fuerit CIΩV, &c. α, χ, κ, ε' erit annus præsens CIΩ IΩC XXVI.

Tertia numeros scribendi ratio est per sex literas majusculas.

- I valet I, idque, ut aiunt, ab'ia, pro *μία, una*.
 Π πέντε, id est, *quinque*.
 Δ δέκα, id est, *decem*.
 Η εκατόν, id est, *centum*: quod veteres Iones sic scribebant: Η ΕΚΑΤΟΝ, præfixo Η, ad signandum spiritum asperum, ut fit apud Latinos.
 Χ χίλια, id est, *mille*.
 Μ μύρια, id est, *decem millia*.
 Π verò circumscribebatur cæteris numeris, præterquam I. & signabat cum numerum quinquies sumendum, qui includeretur: ut Α valet quinquies decem, hoc est, *quinquaginta*: Η signat *quingenta*: Ε signat *quinque millia*: Μ quinque myriadas, sive *quinquaginta millia*.

ὁ πένης, *pauper*; ἡ πένησα, *pauper aliqua*.

Et gentilia multa, ut :

Vel
potius ὁ
Θρᾷξ.
Nam
Θρᾷξ.
Θρᾷξ.
Ionice
Θρῆξ.
Θρῆξ.
unde ἡ
Θρῆσσα.

ὁ Θρᾷξ, *Thrax*; ἡ Θρῆσσα, *Thressa*.

ὁ Κρῆς, *Cretensis*; ἡ Κρῆσσα, *Cressa*.

ὁ Φοῖνιξ, *Phœnix*; ἡ Φοίνισσα, *Phœnissa*.

ὁ Κίλιξ, *Cilix*; ἡ Κίλισσα, *Cilissa*.

ὁ Λίβυς, *Libys*; ἡ Λίβυσα, *Libyssa*.

Quædam etiam desinunt in εῖα ab ὤς, vel εἶρα ab ης, ut :

ὁ ἱερῶς, *sacerdos mas*; ἡ ἱέρεια, *sacerdos femina*.

ὁ σώτηρ, *servator*; ἡ σώτειρα, *servatrix*.

ὁ ὀλετήρ, *interemptor*; ἡ ὀλέτειρα, *interemptrix*.

Sic poetica.

ὁ πῆσβυς, *senex*; ἡ πῆσβυρα, *vetula*.

ὁ δοτήρ, *dator*; ἡ δότηρα, *datrix*.

Nisi malis hoc esse à δότης.

Ab ἔχς, *vipera mas*, est, ἔχιδνα, *vipera femina*.

GRADUS COMPARATIONIS.

Comparatio, alia regularis est, alia irregularis. Regularis est nominum excuntiam in ας, ης, ους, εις, ςς, & ων.

Comparativus masculinus est in περ. Superlativus in τῷ. Quâ ratione verò, aut littera tollatur, aut vocalis permutetur, planum est ex sequentibus exemplis.

ας. ὁ μέλας, μελάντερ, μελάντατ, *niger*, *nigrior*, *nigerrimus*: à neutro in αν, addendo περ, & τῷ.

ης. ὁ δῖσεβης, δῖσεβερ, δῖσεβῆτατ, *pius*, *magis pius*, *pissimus*: à neutro in ες.

οἰνδοξοῦ, gloriosus, ἐνδοξότερον, gloriosior, ἐνδοξότατον, gloriosissimus.

οἰπεῖ, mitis, πεῖότερον, mitior, πεῖοτάτω, mitissimus.

σοφός, sapiens, σοφώτερον, sapientior, σοφώτατον, sapientissimus. Formantur à positivo, permutando ε in περ, & τω.

υς· οἰρύς, latus, ῥύτερον, latior, ῥύτατον, latissimus: à neutro in υ.

εις· οἰχαρίεις, graciosus, χαρίεστερον, magis graciosus, χαρίεστατον, maximè graciosus: à masculino εις, eliso ι.

ς· οἰπλῆς, simplex, ἀπλῆστερον, simplicior, ἀπλῆστατον, simplicissimus: à positivo in ς.

ων· οἰζώφρων, modestus, ζωφρονέστερον, modestior, ζωφρονέστατον, modestissimus: à nominativo plurali in ες^a.

Ex ο, præcedente longâ vocali, vel naturâ, vel positione, fit ὅτερον, & ὅτατον, per ο μικρόν· ut, οἰνδοξοῦ, gloriosus, πεῖ, mitis. Alioqui si præit brevis, per ὡτερος, & ὡτατος, per ω· ut, οἰσοφός, sapiens. At ο κενός, vacuus, κενότερον, magis vacuus, κενότατον, vacuissimus: ο σενός, angustus, σενότερον, angustior, σενότατον, angustissimus. Reperitur tamen quoque κενώτερον, & σενώτερον^b. Quædam etiam, præcedente ancipiti, utramque habent vocalem: ut, ὀἶσος, equalis, ὀσώτερος, vel ὀσώτερον, equalior: ὀἰκανός, aptus, ὀικανότερος, vel ὀικανώτερον, magis aptus.

Per syncopen ab ο πορφύρεον, purpureus, est

D

περ-

^a Septem hic memoratis terminationibus addunt aliqui octavam ap· ut ὀ μακάριος, beatus, unde μακάριος, beatior, μακάριστατον, beatissimus.

^b Imo sic meliores codices: ut omnino tutius ita scribatur.

περφυρώτερ, pro περφυρεώτερ, magis perfringens: quæ syncope & in aliis invenitur.

Eorum, quæ irregulariter comparantur, alia propiùs, alia longiùs, ab analogis recedunt.

Propiùs illa in os, quæ comparantur per ίων, & ις. Ut,

^a Quasi à καλλύς. Ο' καλός, pulcher, καλλίων ^a, pulchrior, κάλλις, pulcherrimus.

Ο' αἰχρὸς, turpis, αἰχρίων, turpior, εἰς αἰχρίς, turpissimus. Sic,

Ο' οἰκτερός, miserabilis, οἰκλίων, miserabilior, οἰκλίσ, miserabilissimus.

^b Ionicè ἐνίδι.

Ο' ἐχθρὸς, inimicus, ἐχθρίων, inimicior, ἐχθρίς, inimicissimus.

^c Similiter à μακρός, longus, eliso

Ο' ῥάδιος ^b, facilis, eliso ^d, ῥατίων, facilior, ῥατίς, facillimus;

εἰς, fit μικρίων, longior, μικρίστος, longissimus. ubi

& per synæresin, ῥαίων, ῥαίς.

& a in convertitur. Vel est à

Hæc etiam ὀξύτονα in υς. ὀβάθυς, profundus:

πρό, μήκος, longitudo.

ὀβραδύς, tardus: ὀγλυκὺς, dulcis: ὀήδύς, suavis:

d Atticè in ῖ.

ὀπαχύς, crassus: ὀταχύς, celer: ὀώκὺς, velox: ὀβραχύς, brevis: habent ὑπερ, & ὑταί, vel ίων

Per D, quia perit media syl- labæ adspirata.

& ις. ut, ὀβαθύς, βαθύτερ, βαθύταί, & βαθίων, βάθις, profundior, profundissimus. Por-

ro etiam in ίων eliditur, ac præcedens consona mutatur in os ^d. ut, βαθίων, βάσων, ταχίων, τάσων, celerior: παχίων, πάσων, crassior: γλυκίων, γλύδων, dulcior.

Propiùs item ad analogia accedunt, quæ faciunt ίτερ, & ίταί. ut,

Ο' λάλλ, loquax; λαλίτερ, loquacior, λαλίταί, loquacissimus.

Quomodo & alia multa ab Atticis comparantur: ut,

Ὁ λάρνϑ, libidinosus; λαρνίστερϑ, libidiniosior, λαρνίσταίϑ, libidiniosissimus.

Ὁ ὀλίγος, paucus; ὀλιγίστερϑ, paucior; ὀλιγίστατϑ^a, paucissimus.

Ὁ ἀλαζών, superbus; ἀλαζωνίστερϑ, superbior, ἀλαζωνίσταίϑ, superbissimus.

Sic ab ὁ πτωχός, mendicus, πτωχίσταίϑ, mendicissimus.

ab ὁ βλάξ, stupidus, βλακίσταίϑ, stupidissimus.

ab ὁ ὀφθαλμός, orsoniorum amans, ὀφθαλμίστατϑ, orsoniorum amantissimus.

Iidem Attici dicunt,

ab ὁ ἀκρατής, intemperans, ἀκρατίσταίϑ, intemperantissimus.

ab ὁ ψαδής, mendax, ψαδίσταίϑ, mendacissimus.

Quædam etiam iidem Attici, atque item Iones, efferunt per ἔστερϑ, & ἔσταίϑ. ut,

Ὁ σπουδαῖϑ, studiosus, σπουδαιέστερϑ, studiosior, σπουδαιέσταίϑ, studiosissimus.

Ὁ ἀφθονός, invidia expers, largus, ἀφθονέστερϑ, invidia magis expers, largior, ἀφθονέσταίϑ, invidia maximè expers, largissimus.

Ὁ ἀκράϑ, merus, non mixtus, ἀκρατέστερϑ, minimè mixtus, ἀκρατέσταίϑ, minimè mixtus.

Sic ὁ ἀνιηρός, maiorem adferens: ὁ ἄμορφος, informis: ὁ δίκαιος, justus: ὁ ἀρχαῖος, antiquus.

Atticè etiam quædam, in αἰϑ, faciunt αἰτέϑ, & αἰτάίϑ, per syncopen: ut, ὁ πελαγός, νε-

^a Quod & ὀλίγος. Etia à τερπνός, jucundus, non tantum est τερπνότατος, sed etiam τέρπνισϑ.

Ὁ ἄρδινίστατον est apud Euporium, si milèque ὀπτησιον apud Pindarum, Ode 2 Olym-piorū, πτωδαιέστερον apud Apolloniū, lib. 4. αἰεῖ σιω-ταξ.

inus, παλαιότερ, παλαιάτ. Sic ὁ γεραίος, senex: ὁ ἀρχαῖος, tardus: & alia quædam.

Imò in aliis & extra syncopen hoc fit: Ut, ὁ ἰδι, proprius, ἰδιαιότερ, magis proprius, ἰδιαιάτ, maximè proprius. Sic ὁ ἥσυχ, quietus: ὁ ἴσος, equalis: ὁ μέσ, medius: ὁ πλησί, propinquus: ὁ ὄψι, serus.

Ὁ φίλ, amicus, facit φίλτερ, magis amicus, φίλτατ, amicissimus, per syncopen: pro φιλωτέρ, φιλώτατ. poëticè φίλις. Atticè etiam φιλαίτερ, φιλαίτατ.

Est & ab ὁ πέπων, maturus, πεπαίτερ, maturior, πεπαίτατ, maturissimus.

Sunt verò alia adjectiva, quæ longiùs ab analogia recedant. Ut,

Ὁ ἀγαθός, bonus, ἀμείνων, melior, unde nullus superlativus;

<p>• Βίλπι- • & • βιλτίων, • vel est à • βίλλω, • jacio, vel • juxta alios, à • βύλλωμαι, • volo, ut • ab optando • optimus.</p>	<p>βέλτερ, vel βελίων^a, κρείστων^b, melior; δρείων^c, λωτών^d,</p>	<p>βέλεις, } κρείεις, } optimus. ἀρεῖς, } λῶς, }</p>
--	---	--

quæ duo poëtica sunt: uti & comparativus δρείων. Cæterùm ἀναλόγως etiam in superlativo invenitur ἀγαθώτατ.

Ὁ κα-

^a à κράτις, fortis, est κρατίων, unde esset κρείστων sed pro eo dicitur κρείστων, & Atticè κρείπων. ^c Ab Ἄρης, Mars, quasi dicas, magis Martialis, sive bellicosior, vel fortior. ^d à λῶ, quod à ἔλω, uti hoc ab ἐδέλω, το, fit λῶων, & λῶς, ut ab optando optimus. Synæresi autem dicitur quoque λῶων, λῶς. • e Apud Josephum, & alios. Sed reprehendit illud Lucianus: uti & κορυβαῖτατ. cujus positivus κορυβαῖος vim habet superlativi, vestigialis, eminens.

Ο κακός, *malus*, κακίων, κακί-
 item χείρων, χειρότερ, } 5°, }
 & poëticè χερείων, χει- } χεί- }
 Invenitur & poëticè κακώτερος. } ριστος, } *pejissimus*.

Ο μέγας, *magnus*, μείζων^a, maior, μέγιστος, *maximus*.

Ο μικρός, *parvus*, regulariter, μικρότερος, minor, μικρότατος, *minimus*.

sed elegantius irregulariter, ἐλάττων^b, ἐλάχιστος.
 item in comparativo ἥσων }
 vel μείων } sine superlativo^c.

Ο πολὺς, *multus*, πλείων, πλείς^d, plurimus.
 Etiam à comparativis, & superlativis, descendunt alii comparativi, aut superlativi.

A comparativis: ut à
 { λωίων, *melior*, λωίτερος.
 { μείων, *minor*, μειότερος.
 { πρῶτερος, *prior*, πρῶτεράτερος.
 { ῥαίων, *facilior*, ῥαϊότερον; in
 neutro genere, Ionicè ῥηίτερον.
 { καλλιίων, *pulchrior*, καλλιιώτερον.
 { χερείον, *pejus*, χερείότερον, &
 χειρότερον.

A superlativis: ut à
 { χείριστος, *pejissimus*, χειριστότερη, in
 { ῥαίστος, *illustriissimus*, ῥαίστατος.
 { ἐλάχιστος, *minimus*, ἐλαχιστότερος.
 { ἔχρατος^e, *ultimus*, ἐχραιώτατος.

D 3

Fit

μείων, μείσος. ^d Pro πολίων, πόλις^o. ^e Nisi ἔχρατος superlativorum numero eximi placeat, quia nullus se ejus offert positivus, aut comparativus.

Fit quandoque & comparatio ex substanti-
vis; ut, à τὸ κέρδιον, *lucrum*, κερδίων, *lucrosior*,
κέρδιον, *lucrosissimus*.

Ὁ βασιλεύς, *rex*, βασιλότερον, *magis regius*,
βασιλότερον, *regno dignissimus*.

Ὁ ῥίγος, *rigor*, ῥιγίων, *horridior*, *terribi-*
lior, *deterior*, ῥίγος, *maximè horrendus*.

Hom. Ὁ Θεός, *Deus*, θεώτερον^a, *divinior*.

Odyss. Ὁ φῶρ, & ὁ κλέπτης, *fur*, φωρότερον, & κλε-
πότερον, *furacissimus*.

Dionys. Alex. Ὁ πλῆκτος, *percussor*, πληκτέον, *promptissi-*
mus ad percutiendum.

b Simile Ὁ πότης, *potor*, πολέον, *bibacissimus*^b.

ab ἡ Descendunt etiam nomina comparativa, &
κατάμαχον, *brassica*, superlativa, ab aliis orationis partibus.

est καμά-
χον, *Ita à Pronomine αὐτός, ipse, est αὐτότερον.*
apud A-
ristopha-
simus. *Sed hoc à Comicis fictum est, ut à Latinis ipsi-*

nem, *Res planior est in Verbis. Ut à*

in E-
quit. *φέρω, fero, est φέρτερον^c, praestantior, φέρτα-*
quasi di-
cas, *τος^d, praestantissimus.*

ficissimus, *δίδω, relinquo^e, δίδτερον^f, secundus, δίδτα-*
pro bras-
fica olen-
tissimus. *τερον, postremus.*

c Quasi *Item in participiis: ut, ἀπὸ ἐρρωμένον, validus,*
dicas, *ἐρρωμένον, validior, ἐρρωμένον, validissi-*
qui plus *mus.*

possit ser-
re seu por-
tare. *Ab Adverbiis: ἄνω, supra, ἀνώτερον, superior,*
ἀνώτερον, *supremus: κάτω, infra, κατώτερον, in-*
d Etiam *ferior,*

φίρτις, & φέρ-

ς. e Juxta Etymologum. f Quem primus post se relinquit. Sic La-
tinis à sequendo secundum. Sed fortasse potius à δύο fit δυότερον, in-
de δίδτερον.

ferior, καὶ ὠτάι ©, *infimus*: πῶρῶ, *longè*, πῶρῶτερος, *remotior*, πῶρῶτάι ©, *remotissimus*.

Sic ab ἔσω, *intra*: ἐξω, *extra*: πρῶσω, *ante*.

At ab ἐγγύς, *propè*, ἐγγύτερος ©, ἐγγύτατος © vel ἐγγίῳν, ἐγγίς ©, *propior*, *proximus*.

Ab ὀπίσω, *reiro*, ὀπίσσω ©, *posterior*, ὀπίσσωτος, *postremus*.

A πρῶτῳ, *mature*, ἐστὶ πρῶταίτατος ©, *maturrimus*, *omnium primus*.

Item ab ὑψί, *altè*, ἐστὶ ὑψίστος ©, *altissimus*: & a-
pud Poetas ab ὤφρα, *cito*, ἐστὶ ἀφάρετος ©, *citior*.

A prapositionibus: ut ab

ὑπέρ, *super*, ὑπέρτερος ©, *superior*, ὑπέρτατος ©,
& per syncopen, ὑπαίτατος ©, *supremus*.

A πρῶ, *ante*, πρῶτερος ©, *prior*, πρῶτάτος ©, &
ἐλίστο τ, *factaque crasi*, πρῶτος ©, *primus*.

NUMERALIA CARDINALIA.

SINGULAR. Mascul. ὁ εἷς, ὁ ἕνός, τῷ ἐνὶ, τὸν
ἕνα, *unus, unius, uni, unum*. Fæmin. ἡ μία, τῆς
μιάς, τῇ μιᾷ, τῷ μιᾷ. Neutr. τὸ ἐν, τῷ ἐνός, τῷ
ἐνὶ, τὸ ἐν. Similiter flectuntur composita eorum,
ὁ μηδεὶς, ὁ ἑδείς, *nullus*. Unde plurales, οἱ μηδέ-
νες, οἱ ἑδένες, *nulli*. Sed Herodotus pro iis dicit,
οἱ μηδαμοί, οἱ ἑδαμοί: unde τῶν μηδαμῶν, τοῖς μηδα-
μοῖς, &c.

Dualia, τῷ δύο^a, & δύο Atticè, *duo*. Gen. &
D. τῶν δυοῖν, & in Fæminino, ταῖν δυεῖν. ac
poëticè in Dativo, δυσὶ^b.

D 4

Plu-

duobus, duabus. ^b More pluralium, quomodo utitur eo Lucas, Actor.
xx. 1, vers. 33. καὶ ἐκέλευσε δεδωῆαι ἀλύσειν δυοῖ, & *jussit eum*, nepote
Paulum, vinciri catenis duabus. uti & δυῶν pro δυοῖ.

^a Δύο sic-
pe est
ἀκρίτων,
idque o-
ranium
& gen-
rum, &
cauum:
ut non
solum
valeat
duo, vel
duæ, sed
etiam
duorum,
duarum;

Pluralia Communia, οἱ, αἱ τρεῖς, ἧ τριῶν, τοῖς, ταῖς τρισι, τῶν, τὰς τρεῖς, tres, trium, tribus, tres. Neutra, τὰ τρία, ἧ τριῶν, τοῖς τρισι, τὰ τρία, tria, trium, tribus, tria. Sic οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσα-
 ρα, quatuor: ἧ τεσσαράων, τοῖς, ταῖς, τοῖς τεσσαρσι, τῶν, τὰς τεσσαρας, τὰ τέσσαρα.

a Atticè, οἱ, αἱ τετ-
 τρες, τὰ
 τέσσαρα.
 & ita de-
 inceps.

b Alcma-
 tamen
 δουκαί-
 δειον,
 pro δου-
 καίδηκα,
 vel δώ-
 δεκα, di-
 xit. Item
 Hesiodus
 ἐν ἱγ.
 ὕψ. 694.
 & Calli-
 machus,
 epigr. 10,
 ὕψ. 2.
 τετρακόν-
 των fle-
 ctunt à
 τετράκον-
 τα. Sed
 hujus-
 modi
 non te-
 merè i-
 mitanda.

A quatuor usque ad centum sunt indeclina-
 bilia^b: Πέντε, quinque, ἕξ, sex, ἐπὶ, septem, ὀκτώ, octo, ἐννέα, novem, δέκα, decem: ἑνδεκά, undecim, δώδεκα, duodecim, δεκατρεῖς, tredecim, δεκατέσ-
 σαρες, quatuordecim, δεκαπέντε, quindecim, δεκαἕξ, sedecim, δεκαεπὶ, septendecim, δεκαοκτώ, octo-
 decim, δεκαεννέα, novendecim, εἴκοσι, viginti: εἴκο-
 σιῖς, viginti & unus, εἴκοσι δύο, viginti duo, &c. τετρακόντα, triginta, τεσσαράκοντα, quadraginta, πενήκοντα, quinquaginta, ἑξήκοντα, sexaginta, ἑβδο-
 μήκοντα, septuaginta, ὀγδοήκοντα, octoginta, ἐννε-
 μήκοντα, nonaginta, ἑκατὸν, centum. Hinc decli-
 nantur οἱ Διῇκόςιοι, ducenti, αἱ Διῇκόςιοι, ducen-
 τα, τὰ Διῇκόςιοι, ducenta; οἱ Τριῇκόςιοι, trecenti;
 οἱ Τεσσαράκόςιοι, quadingenti; οἱ Πενῇκόςιοι, quin-
 genti; οἱ Ἑξακόςιοι, sexcenti, οἱ ἑπῇκόςιοι, septingen-
 ti; οἱ ὀκῇκόςιοι, octingenti; οἱ ἐννεακόςιοι, non-
 genti; οἱ χίλιοι, mille; οἱ διχίλιοι, bis mille; οἱ τρισ-
 χίλιοι, ter mille; οἱ τετρακισχίλιοι, quater mille; οἱ
 πενῇκισχίλιοι, quinquies mille; οἱ ἑξακισχίλιοι, se-
 xies mille; οἱ ἑπῇκισχίλιοι, septies mille; οἱ ὀγδοα-
 κισχίλιοι, octies mille; οἱ ἐννεακισχίλιοι, novies mil-
 le; οἱ μύριοι^c, decies mille; οἱ δισμύριοι, vicies
 mille;

c Μύριοι
 decies
 mille: μυ-
 ρίοι, in-
 finiti. Eu-

stath. Μύρια μὲν τὰ ἀπλῶς πολλὰ, μύρια δὲ τὰ ἐν δέκα χιλίοσι. Id est, Μύ-
 ρει significat indefinite multa, μύρια verò multitudinem decem millium.

mille; οἱ τρισμύριοι, *tricies mille*; & ita in reliquis.

Ordinalia; ὁ πρῶτος, *primus*; ὁ δῶτερος, *secundus*; ὁ τρίτος, *tertius*; ὁ τέταρτος, *quartus*; ὁ πέμπτος, *quintus*; ὁ ἕκτος, *sextus*; ὁ ἑβδομος, *septimus*; ὁ ὀγδοος, *octavus*; ὁ ἔνατος, *nonus*; ὁ δέκατος, *decimus*; ὁ ἑνδέκατος, *undecimus*; ὁ δυοκαίδέκατος, *duodecimus*; ὁ τρισκαίδέκατος, *decimus tertius*; ὁ τεσσαρεσκαίδέκατος, *decimus quartus*; &c. ὁ εἰκοστὸς, *vicesimus*; ὁ εἰκοστὸς πρῶτος, *vicesimus primus*; ὁ εἰκοστὸς δῶτερος, *vicesimus secundus*; &c. ὁ τριακοστὸς, *tricesimus*; ὁ τεσσαρακοστὸς, *quadragessimus*; ὁ πενήτηκοστὸς, *quingagesimus*; ὁ ἑξήκοστὸς, *sexagesimus*; ὁ ἑβδομηκοστὸς, *septuagesimus*; ὁ ὀγδοηκοστὸς, *octogesimus*; ὁ ἑννεήκοστὸς, *nonagesimus*; ὁ ἑκατοστὸς, *centesimus*; ὁ διακοσιοστὸς, *ducentesimus*; ὁ τριακοσιοστὸς, *trecentesimus*; ὁ τετρακοσιοστὸς, *quadringentesimus*; &c. ὁ χίλιος, *millesimus*; ὁ διχίλιος, *bis millesimus*; ὁ μυριοστὸς, *decies millesimus*; ὁ δισμυριοστὸς, *vicies millesimus*; ὁ τρισμυριοστὸς, *tricies millesimus*; & sic deinceps.

Numeralia abstracta sunt: ἡ μονάς, *unitas*; ἡ δυάς, *duitas*; ἡ τριάς, *trinitas*; ἡ τετράς, *quaternitas*; ἡ πεμπάς, *quinarius*; ἡ ἑξάς, *senarius*; ἡ ἑπτάς, *septenarius*; ὁ ὀγδών, *octonarius*; ὁ ἑννών, *nonenarius*; ὁ δέκατος, *denarius*; ὁ ἑκατόν, *centenarius*; ἡ χίλις, *millenarius*; ἡ μυριάς, *myrias*, *decies millenarius*, subaudi semper numerus.

Numeri multiplicantes: ὁ ἀπλῆς, *simplex*; ὁ διπλῆς, *duplex*; ὁ τριπλῆς, *triplex*, &c.

Numerum, cum aliorum, tum ponderis, designant ὁ διπλάσιος, *duplus*; ὁ τριπλάσιος, *triplus*; ὁ τετραπλάσιος, *quadruplus*, &c.

58 DE NUMERORUM NOTIS.

Tempus, sive dierum numerum, indicant, ὁ τρίαινα, tertianus; ὁ τετραίαινα, quartanus; ὁ πεμπταίαινα, quintanus; ὁ ἑξαίαινα, sextanus; ὁ ἑβδομαίαινα, septimanus; ὁ ὀκταίαινα, qui octo dierum est; ὁ ἐνναίαινα, qui novem dierum est; ὁ δεκαίαινα, qui decem dierum est, &c. Ut, πυρετός ὁ τρίαινα, febris tertiana; quæ & simpliciter ὁ τρίαινα, ut, ὁ τετραίαινα, febris quartana; ὁ πεμπταίαινα, quintana. Sic δωδεκαίαινα ἡμερίται, duodecimo ab interitu die sepelitur.

DE NUMERORUM NOTIS.

ET si non sit hic proprius agendi locus de numerorum notis: tamen insignis ejus doctrinæ usus facit, ut occasione eorum, quæ proximè diximus, hæc, quia & ipsa numeros spectent, subjungamus.

Græci notas arithmeticas trifariam literis exprimunt. Primum ita, ut literæ singulæ, pro ordine, quem obtinent in alphabeto, numerum aliquem designent. Itaque A valet unum: B autem duo: Γ tria: Δ viginti quatuor: atque ita in cæteris. Hoc pacto Homerici libri distinguuntur.

et etiam ab Hieronymo vocatur ὁ τρισημίων in Ps. 77. sed in editione Erasmianna perperam pro ὁ τρισημίων erat ὁ τρισημίων quod Victorius correxit.

Alter modus fit per notas viginti septem: nempe per literas viginti quatuor, & tria ἐπίσημα. Hæ dividuntur in tres novenarios. Primus ex iis est unitatum: atque eum constituunt octo primæ literæ, & nota ε, quæ sexto loco collocatur: estque nota senaria: ac vocatur ἐπίσημον βαῦ, & simpliciter etiam ἐπίσημον^a. Alter novenarius decadum est: & constituitur octo sequentibus literis, ac nota Ϛ, vel Ϝ, quæ hic nonum occupat locum, estque nonagenaria, & vocant κοφὴ vel κ'ωπη: unde equi hanc notā inliti κ'ωπηται^a dicebantur. Tertius novenarius est centuriarum: & continet octo extremas literas, & notam nongentariam, nono & ipsam hic loco collocatam. Estque ejusmodi, Ϟ, ac vocatur σανπι, quia conflata est ex inverso πσν, hoc est, σνγμσ, & incluso π. A qua nota equi dicti

* Apud Aristoph. in Nubibus, act. 1, sc. 4.

dicti *συνφώρας*, vel *συνφώρας*. Sunt igitur notæ numerorum tales.

I	2	3	4	5	6	7	8	9	
α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	η'	θ'	
10	20	30	40	50	60	70	80	90	
ι'	κ'	λ'	μ'	ν'	ξ'	ο'	π'	ϙ'	
100	200	300	400	500	600	700	800	900	
ρ'	σ'	τ'	υ'	φ'	χ'	ψ'	ω'	Ϙ'	

Summa 365; quot sunt dies anni. Eoque hoc nomen sanctum dicebat Basilides hæreticus: testibus Irenæo, Epiphanio, Hieronymo, Augustino, Theodoro. Vixit temporibus Hadriani Imperatoris, & deinceps.

Atque hic quidem apex superimponitur. Sed si millenarium, atque ultra, exprimere velis; lineola ea subscibitur. Ita α, valet mille; β, bis mille; γ, ter mille; δ, dena millia; ρ, centum millia, &c. Hosce numeros componere, non est difficile. Nam ια' erit XI, κβ' XXII, λγ' XXXIII, ρδ' CIV, αε' fuerit CIΩV, &c. α, ζ, κ, ε' erit annus præsens CIΩ IΩC XXVI.

Tertia numeros scribendi ratio est per sex literas majusculas.

I valet I, idque, ut aiunt, ab ια, pro μια, una.

Π πέντε, id est, quinque.

Δ δέκα, id est, decem.

Η εκατόν, id est, centum: quod veteres Iones sic scribebant: Η ΕΚΑΤΟΝ, præfixo Η, ad signandum spiritum asperum, ut fit apud Latinos.

Χ χίλια, id est, mille.

Μ μύρια, id est, decem millia.

Π verò circumscribebatur cæteris numeris, præterquam I. & signabat eum numerum quinquies sumendum, qui includeretur: ut Α valet quinquies decem, hoc est, quinquaginta: Η signat quingenta: Ξ quinque millia: Μ quinque myriadas, sive quinquaginta millia.

DE NOMINIBUS DERIVATI-

vis : ac primum de Patronymicis.

* p. 54.
55.

DERIVATIVA, vel à nominibus veniunt, vel à verbis : paucis exceptis, quæ fiunt ab adverbis, aut præpositionibus : ut quidam comparativi, ac superlativi, quos superiùs * attulimus ; item ὁ πρῶτος, qui est anni superioris, à πρῶσι, anno superiore, ante; ὁ χθρῶτος, vel ὁ χθρῶτος, hesternus, à χθρῶς, & χθρῶς, heri.

A nominibus veniunt quintuplicia : patronymica, gentilia, possessiva, diminutiva, & quæ peculiariter denominativa appellantur.

Patronymica masculina ferè desinunt in δης. ac formantur à genitivis exeuntibus in s, & os.

Ab s è prima declinatione fit áδης. ut, Ἡ Αἰνεῖς, Ænea, ὁ Αἰνεαάδης, Æneades : Ἡ Ἰππότας, Hippota, ὁ Ἰπποταάδης, Hippotades : Ἡ Βορέας, Borea, ὁ Βορεάδης, Boreades : Ἡ Λαέρτης, Laërta, ὁ Λαερτιάδης, Laërtiades, inserto iota.

Ab s è tertia fit ίδης. ut, Ἡ Κρόνως, Saturni, ὁ Κρονίδης, Saturnius : vel áδης, si sit s purum ; ut, Ἡ Ἥλις, Helii, ὁ Ἡλιαάδης, Heliades.

Ab @ quintæ itidem fit ίδης. ut, Ἡ Λητώ, Latona, ὁ Λητοάδης, Latonius. Sic Ἡ Ἀμφιτρύων, Amphitryonis, ὁ Ἀμφιτρυωνίδης, Amphitryonius ; &, epenthesi Ἡ ἄλφα, ὁ Ἀμφιτρυωνιαάδης. Ἡ Πηλέ, Pelei, ὁ Πηλεΐδης, & contractè ὁ Πηλεΐδης. Ionicè autem Ἡ Πηληΐ, unde ὁ Πηληΐδης, & poëtica epenthesi ὁ Πηληϊάδης, Pelides, sive Pelei filius, Achilles.

Scd

Sed Iones^a patronymica in *ιδης*, formant per *ιδων* ut, *ὁ Κρονίδης*, *ὁ Κρονίων*, *Saturnius*, sive *Saturni filius*: *ὁ Πηλείδης*, *ὁ Πηλείων*, *Pelides*, sive *Pelei filius*. Sic *ὁ Ἀκτορίδης*, *ὁ Ἀκτορείων*, *Actoris filius*.

^a *Æoles*
in *ἰδίας*,
ut, *ἰδίας*

Œemininorum terminationes sunt, *ας*, *ις*, *νη*.

As, & *ις*, veniunt à masculinis in *δης*, elisâ syllabâ *δη* ut, *ὁ Ἡλιάδης*, *Solis filius*, ἢ *Ἡλιάς*, *Solis filia*: *ὁ Ἰλιάδης*, *Iliades*, ἢ *Ἰλιάς*, *Ilias*: *ὁ Πελαμίδης*, *Priami filius*, ἢ *Πελαμῖς*, *Priami filia*: *ὁ Τυωδαρίδης*, *Tyndari filius*, ἢ *Τυωδαρῖς*, *Tyndari filia*: *ὁ Καδμίδης*, *Cadmi filius*, ἢ *Καδμῖς*, &, inserto *η*, *Καδμῆς*, *Cadmeis*, *Cadmi filia*: *ὁ Ἀτλαντιάδης*, *Atlantis filius*, ἢ *Ἀτλαντιάς*, *Atlantis filia*: *ὁ Νεσσερίδης*, *Nestoris filius*, ἢ *Νεσσερῖς*, *Nestoris filia*.

Exeuntia in *νη*, formantur ferè à genitivo in *α*· *τῷ Ἀδράστῃ*, *Adraști*, ἢ *Ἀδράστῃν*, *Adraști filia*: *τῷ Ὠκεανῷ*, *Oceani*, ἢ *Ὠκεανίνῃ*, *Oceani filia*: Sed si sit purum, inseritur *ω*· ut, *τῷ Ἀκελαίῳ*, *Saturni*, ἢ *Ἀκελαίωνῃ*, *Saturni filia*: *τῷ Ἰκαρίῳ*, *Icarii*, ἢ *Ἰκαρώνῃ*, *Icarii filia*. Fit quoque *ώνη* ab *ίων*· ut, *ὁ Ἡελίων*, ἢ *Ἡελώνῃ*, *Eetionis filia*.

Masculina in *δης* sunt primæ simplicium; in *ων*, quintæ: Œeminina in *νη* sunt secundæ simplicium; *ας* & *ις*, quintæ.

DE GENTILIBUS.

GENTILIA fere desinunt in *της*.

ut, ἢ *Σπάρτη*, *Laconica urbs*; *ὁ Σπαρτιάτης*, *Spartiatas*: ἢ *Ἡπειρος*, *Epirus*; *ὁ Ἡπειρώτης*, *Epirota*.

αἰⓈ ut, ab αἰ Ἀθῆναι, *Athena*, ὁ ἈθῆναιⓈ,
Atheniensis: ab ἡ Ρώμη, *Roma*, ὁ ΡωμαῖⓈ,
Romanus.

ιⓈ ut, ab ἡ Βαβυλῶν, *Babylon*, ὁ ΒαβυλώνιⓈ,
Babylonius: à τὸ Βυζάντιον, *Byzantium*, ὁ Βυζάν-
 τιⓈ, *Byzantius*: ab ἡ Αὐλῖς, quæ *Boeotia urbs*,
 ὁ ΑὐλίδιⓈ, *Aulide natus*: nempe à genitivo
 ΑὐλίδⓈ.

ῶς ut, à τὸ Σύνιον, *Sunium*, promontorium Atti-
 cæ, ὁ Σενιδῶς, qui è *Sunio* est: ab ἡ Ἀλεξάνδρεια,
 (cujus nominis civitates octodecim, & ultra,
 numerantur,) ὁ Ἀλεξάνδρως, *Alexandrinus*.

Sunt & formæ quædam peregrinæ potius,
 quam Græcæ; à Græcis tamen receptæ; qua-
 lis est

ῖνⓈ ut, ὁ ἈμπελῖνⓈ, *natus ex Liguria civita-*
te, quæ ἡ ἈμπελⓈ dicta: similèque à τὸ Ρή-
 γιον, ὁ Ρηγῖνος, in *Rhegio, Italia natus oppido*: à τὸ
 Ἀσώριον, quod *Sicilia oppidum*, ὁ ἈσωεῖνⓈ,
 qui *natus ibi*.

ηνός ut, ab ἡ Νίσιβις, quæ *urbs ad Tigrim sita est*,
 pro ὁ Νισιβίτης dicitur ὁ Νισιβηνός, *Nisibe na-*
tus: item ab ἡ Σωφλῶν, quæ *regio est Armenia*
majoris, ὁ Σωφλῶνός, *Sophenenus*: ab ἡ Ἐκβά-
 τανα, quæ *Media metropolis*, ὁ Ἐκβάττανός, *Ec-*
batanenus.

Quædam & duplici formâ efferuntur: ut,
 ab ἡ Ἀμάσεια, quæ *Ponti urbs*, ὁ Ἀμασός, & ὁ
 Ἀμασιώτης, *Amasiensis*: ab ἡ Γερραῖα, quæ *Phry-*
giæ civitas, ὁ Γερρανός, & ὁ Γερραειάτης; *Gera-*
niensis: ab ἡ ΔῆλⓈ, quæ *Cycladium insularum*

una, ὁ Δηλίος, & ὁ Δηλίτης, *Delius*. Imo ab ἡ Πάλλω, quæ *Thracia civitas*, atque item *Attica populus*, dicitur ὁ Παλλικός, ὁ Παλλικαῖος, ὁ Παλλήνιος, & ὁ Παλλινίτης, *Pallenensis*.

Fœminina sæpe in σα desinunt: ut ἡ Κρήσα, *Cressa*: ἡ Κίλισσα, *Cilissa*: quibus similia multa superius adduximus.

Sæpe autem communi denominativorum formâ fiunt. Ut, ab ὁ Ἀθηναῖος, cui αἱ Ἀθῆναι, *Athena*, patria, fit fœmininum, ἡ Ἀθηναῖα, *Attica*: ab ὁ Βακτριανός, cui Βακτρία, *Bactra*, *Scythia regio*, patria, ἡ Βακτριανή, *Bactriana*.

Quandoque & formantur more patronymicorum: ut, ab ὁ Σιγείος, ἡ Σιγεία, qui, & qua è *Sigeo*, *Troadis urbe*, est: ab ὁ Σαρνείος, ἡ Σαρνεία, qui, & qua è *Sumio* est, *Attica promontorio*: item ab ὁ Ἰταλός, *Italus*, ἡ Ἰταλὶς, *Itala*: itidem non tantum ἡ Βυζαντία, & ἡ Βαβυλωνία: sed etiam ἡ Βυζαντις, & ἡ Βαβυλωνίς dicitur, *Byzantio*, & *Babylone orta*.

In nonnullis verò ἀναλογίας ratio minimè servatur: ut, ὁ Τρώς dicitur, tum *gentis conditor*, tum *vir Trojanus*. Similisque est ὁ Θεσσαλός, seu *conditor Thessalia*, seu *indigena*: ἡ Ὀδυσσεΐς, & *civitas Hiberia* est, & pariter de *incolis* dicitur. Sic ἡ Πεδιεύς, *Caria civitas*, & *cives ejus*. Atque hic idem est genus: quod variat in aliis quibusdam: ut, αἱ Περσικαὶ πόλεις, *Persia civitas*: οἱ Περσικαὶ πολῖται, *cives ejus urbis*. Plura de hujusmodi gentilibus suppedabit *Hermolaus* in epitome *Ethnicorum Stephani*.

DE POSSESSIVIS.

POSSESSIVA veniunt, & à propriis, & ab appellativis: ac interdum desinunt in eos, vel ιϞ.

ιϞ ut, ὁ Ἑκτώρ, *Hector*, ὁ ἙκτόρεϞ, *Hectoreus*.

ιϞ ut, ὁ πατήρ, *pater*, ὁ πατρώϊϞ pro quo in oratione solutâ contractè dicitur ὁ πατρώϞ, *patrius*, *paternus*.

Sed sæpius exeunt in ειϞ, vel κς.

ειϞ ut, ὁ Ἀχιλλεύς, *Achilles*, ὁ ἈχιλλεϊϞ, *Achilleus*.

α ut apud Latinos κς ut, ἡ Δῆλος, *Delos*, *Cycladum una*, ὁ Δηλιακός, *Deliacus*.

Quædam utramque habent terminationem: ut, ὁ βασιλεύς, *rex*, ὁ βασιλεϊϞ, & βασιλικός, *regius*, *regalis*: ὁ Πλάτων, *Plato*, ὁ ΠλατώνειϞ, & ὁ Πλατωνικός, *Platonicus*: ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπινος, *homo*, ὁ ἀνθρώπειος, & ὁ ἀνθρώπινης, pro quibus etiam dicitur ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπινος, & ὁ ἡ ἀνθρώπωνος, *humanus*.

DE DIMINUTIVIS.

Ab ὑποκο-
ειζιῶς,
verbu
blandiri:
in quo
non mi-
nimus
usus di-
minuti-
vorum.

DIMINUTIVORUM, quæ ὑποκοριστικά^b vocantur, variæ sunt formæ.

Quædam pauciores habent syllabas primitivo. Uti exeuntia in

ις ut, ὁ ἄξρις, *taxillus*: ex ὁ ἄξρεῖαλϞ, *talus*: ἡ Ἀμφίς, *Amphius*, nomen proprium, ex ὁ ἈμφιάρεϞ, *Amphiaraus*: ἡ Χάλδης, *Chaldea*, ex ὁ Χαλδαῖος, *Chaldaus*. Doricum ὁ καὶ ἡ Φίν-
πς,

ῆς, *amiculus carissimus*, vel *amicula carissima*, ex
ὁ φίλτατος, aut ἡ φιλήτατη. Ac fortalsè eo-
dem pertinent verbalia in τεις·ut, ἡ αὐλήτεις,
ex ἡ αὐλήτεια, *tibicina*: ἡ ὄρχησεις, ex ἡ ὄρχή-
σεια, *saltatrix*.

αξ·ut, ὁ βῶμαξ, ex ὁ βωμολόχος, *scuttra*: ὁ πῖσ-
σαξ, ex ὁ πῖσσαλος, *raxillus*.

ηξ·ut, ἡ σπήληξ, ἐ τὸ σπήλαιον, *spelunca*.

ω·ut, ἡ κερδῶ, *vulpecula*, ex ἡ κερδᾶλη, *vulpes*.

Quædam numerum syllabarum æqualem
habent primitivo. Ut in

ς· ἡ θερσπαινίς, *ancillula*, ab ἡ θερσπαινα, *ancilla*:
ἡ ἑταιρίς, *meretricula*, ex ἡ ἑταῖρα, *amica*: κρη-
νίς, *fonsiculus*, à κρήνη, *fons*.

ξ· ὁ λίθαξ, *lapillus*, ab ὁ λίθος, *lapis*.

γξ· ἡ φύσιγξ, *vesicula*, ex ἡ φύσα, *vesica*. At ἡ λα-
ίγξ, *lapillus*, ab ὁ λαῖας, vel etiam ab ὁ λαῖς, *lapis*.

Quædam plures habent syllabas. Quorum
fasculina definunt in

υ·ut, ὁ ναυίλητος, ex ὁ ναύτης, *nauta*.

ε·ut, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπίσκος, *homuncio*, ab ὁ ἄν-
θρωπος, *homo*: ὁ χιωνίσκος, ab ὁ χιὼν,
tunica: ὁ παιδίσκος, ab ὁ παῖς, *puer*.

ου·ut, ὁ ὄστιχος, *quantulus*, ab ὁ ὄσος, *quan-
tus*: ὁ πύρρικός, *rusculus*, ex ὁ πυρρὸς, *rusus*.

α Poëticoδ
ἑσπερ.

ου·ut, ὁ κύλιχυνος, *caliculus*, vel *pyxis calicis for-
mâ*, juxta Pollucem, ab ἡ κύλιξ, *calix*.

ς, vel υλλίς·ut, ἡ ἀτρεακίυλλίς, vel ἡ ἀτρεακίυλλίς,
pina cnico similis, quasi *fusulum* dicas, ab ὁ ἄ-
ρεακίος, *fusus, colus*; quos antiquitus mulie-
res ex illa spina faciebant.

υλῶ· ut, ὁ μικύλῶ, *parvulus*, ἐ Dorico ὁ μικῆς, pro ὁ μικρός, *parvus*: ὁ δειμύλῶ, *acutulus*, ab ὁ δειμύς, *acutus*: ὁ ἔρωτύλῶ, *amatorculus*, ab ὁ ἔρως, *amor*.

δῶς· ut, ὁ λαγιδῶς, *lepusculus*, ex ὁ λαγός, seu ὁ λαγώς, *lepus*: ὁ ἔρωιδῶς, *amatorculus*, ab ὁ ἔρως, *amor*: ὁ ἀειδῶς, ab ὁ ἀετός, *aquila*.

ῶν· ut, ὁ μωρίων, *stultulus*, ab ὁ μωρός, *stultus*: ὁ χλωρίων, ab ὁ χλωρός, *viridis*.

Fœminina exeunt in

ῶ· ut, ἡ λαίνιῶ, *lenula*, ab ἡ λαῖνα, *lena*.

ῖσκη· ut, ἡ μειρεγκίσκη, *adolescentula*, quemadmodum masculinum ὁ μειρεγκίσκῶ, *adolescentulus*, ab ὁ καὶ ἡ μείρεξ, *adolescens*.

ίχνη· ut, ἡ πολίχνη, *oppidulum*, ex ἡ πόλις, *oppidum*: ἡ κυλίχνη, *caliculus*, ex ἡ κύλιξ, *calix*.

άκνη· ut, ἡ πιθάκνη, *doliolum*, ἐκ ὁ πῖθῶ, *dolium*.

αῖς, sive αἰῖς· ut, ἡ φυσαῖς, *vesicula*, ex ἡ φύσκα, *vesica*.

υῖς, sive υἰῖς· ut, ἡ ἀνπερεσυῖς, *rivalicula*, ab ὁ ἀνπερεσῆς, *rivalis*.

Neutra terminantur in

ιον· idque vel paroxytonum, ut, τὸ βιβλίον, *libellus*, ex ἡ βιβλῶ, *liber*: τὸ παιδίον, *puellus*, ex ὁ παῖς, *puer*: vel proparoxytonum, ut, τὸ ἀνδρώπιον, *homuncio*, ab ὁ καὶ ἡ ἀνδρωπός, *homo*: τὸ γερόνιον, *senecio*, ex ὁ γέρων, *senex*: τὸ νοτίδιον, *animulus*, ab ὁ νῆς, *mens*. Quandoque autem τὸ ι est subjunctiva è diphthongo: ut, τὸ γυναιον, *muliercula*, ab ἡ γυνή, *mulier*: τὸ αἰγίσιον, *vasculum*, à τὸ αἶς, *vas*.

Multa

Multa autem in *ιον*, alterâ syllabâ crescunt.

Ut sunt:

I. Exeuntia in *αῖδιον, αῖκιον, αῖριον, αῖστον, αῖφιον.*

αῖδιον ut, τὸ κρεῖαδιον, *caruncula*, à τὸ κρέας, *caro*: τὸ ἐλαῖδιον, *oleolum*, à τὸ ἔλαιον, *oleum*².

αῖκιον ut τὸ πτηνάκιον, *putricula*, ab ἡ πτήνη, *pu-* ² At τὸ
κρεῖαδιον,
apicula,
est à τὸ
κρεῖαδιον,
quod ab
ἡ κρεῖα,
apicula.
trix.

αῖριον ut, τὸ δοξάριον, *gloriola*, ab-ἡ δόξα, *gloria*: τὸ ὀνάριον, *asellus*, ex ὁ ὄν, *asinus*: τὸ ὠάριον, à τὸ ὦον, *ovum*.

αῖστον ut, τὸ ἀδελφάστον, *sororcula*, ab ἡ ἀδελφή, *soror*: τὸ κρεῖαστον, *puellula*, ab ἡ κόρη, *puella*.

αῖφιον ut, τὸ χωράφιον, *agellus*, ex ὁ χωρ, *ager*.

II. Finita in *ήδιον, aut ήνιον.*

ήδιον ut, τὸ γήδιον, *agellus*, ab ἡ γῆ, *terra*, *ager*.

ήνιον ut, τὸ στήνιον, *pectusculum*, è τὸ στήν, *pectus*.

III. Terminata in *ίδιον, είδιον, οίδιον, vel*

ίσκιον.

ίδιον ut, τὸ πατερίδιον, *paterculus*, ab ὁ πατήρ, *pater*: τὸ χοιρίδιον, *porcellus*, ab ὁ χοῖρ, *porcus*.

είδιον ut, τὸ δαμαλείδιον, *juvencula*, ex ἡ δάμαλις, *juvencula*: τὸ αἰλυσείδιον, *catenula*, ex ἡ αἴλυστις, *catena*.

οίδιον ut, τὸ βοίδιον, per synæresin, è τὸ βοῖδιον, *bucula*, ab ὁ βῆς, *bos*.

ίσκιον ut, τὸ κυλίσκιον, *caliculus*, ex ἡ κύλιξ, *calix*: τὸ ῥημαλίσκιον, *verbulum*, ex τὸ ῥῆμα, *verbum*.

IV. Finita in *ύδιον, ύριον, ύπιον, & ύφιον.*

ύδιον ut, τὸ μύδιον, *musculus*: ex ὁ μῦς, *mus*: τὸ βοτρυδιον, *racemulus*, ex ὁ βότρυς, *racemus*.

ὑδριον· ut, τὸ βιβλύδριον, *libellus*, ex ἡ βίβλος, *liber*: τὸ κωμύδριον, *viculus*, ex ἡ κώμη, *vicus*: τὸ τεχνύδριον, *ars parvula*, ab ἡ τέχνη, *ars*.

ὑψιον· ut, τὸ μειρεκύψιον, *adolescens*, ab ὁ καὶ ἡ μείρεξ, *adolescens*: τὸ βρεφύψιον, *infantulus*: τὸ βρέφους, *infans*: τὸ εἰδύψιον, *poëmatium*, τὸ εἶδος, *species poëmatis*.

ὕφιον· ut, τὸ κερδύφιον, *lucellum*, τὸ κέρδος, *lucrum*: τὸ ζώφιον, *animalculum*, τὸ ζῷον, *animal*. Sed τὸ ξύλον, *lignum*, pro τὸ ξυλύφιον in codd. MSSis invenias τὸ ξυλίφιον, & τὸ ξυλήφιον, *ligillum*.

V. Finita in ῶδιον, è nominibus in ῶς· ut, τὸ λαγῶδιον, *lepusculus*, ex ὁ λαγῶς, *lepus*: τὸ καλώδιον, *funiculus*, ex ὁ κάλως, *funicus*.

Crebro autem fit, ut ex uno plura formantur diminutiva: ut ab ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, *homo*, τὸ ἄνθρωπιον, τὸ ἄνθρωπάριον, ὁ ἄνθρωπίσκος, *hominulus*, *homuncio*. Sic ab ἡ κόρη, *puella*, ἡ κερείσκη, τὸ κέριον, τὸ κερείσιον, τὸ κερείσκιον, & τὸ κερείδιον· ab ὁ ἵππος, *equus*, ὁ ἵππίσκος, τὸ ἵππάρειον, & τὸ ἵππίδιον· ab ὁ χιτών, *tunica*, ὁ χιτωνίσκος, τὸ χιτώνιον, & τὸ χιτωνάριον· ab ὁ λόγος, *sermo*, τὸ λογάριον, τὸ λογίδιον, & τὸ λογύδριον, *sermunculus*.

Imò interdum è diminutivis procedunt alia diminutiva: ut quædam ex dictis: item τὸ πολίχγιον, *minutum oppidulum*; ab ἡ πόλις, *oppidum*; quod ab ἡ πόλις, *oppidum*: τὸ ἱμαλιδάριον, τὸ ἱμαλίδιον, quod τὸ ἱμάτιον· uti hoc ἐστὶν εἶμα, *indumentum, vestimentum*: τὸ χλανισκίδιον, ἐστὶν

ἐ τὸ χλανίσκιον, quod ex ἡ χλανίς: uti hoc ab ἡ χλαῖνα, *lana*. Sic Latini dicunt, *puer, puellus, puellulus: tener, tenellus, tenellulus: cista, cistula, cistella, cistellula*, quod apud Plautum * legas.

* in Rud.

act. 4.

sc. 4.

ys. 30.

in Cist.

act. 3.

ys. 7.

in Amph.

act. 2.

sc. 2.

ys. 24.

NEc diminutio hæc in appellativis solum, sed etiam in propriis locum habet. Imò & hic similiter quædam, ut significationem primitivi, ita syllabarum quæque numerum imminuunt. Terminationes eorum variæ sunt.

5. Ut, ὁ Μηνᾶς, *Menas*, ex ὁ Μηνόδωρος, *Menodorus*. Nam Appiano Pompeii libertus est ὁ Μηνόδωρος, qui Latinis *Menas*. Sic ὁ Μητρεῖς, *Metras*, est ex ὁ Μητρεόδωρος, *Metrodorus*: ὁ Ζηνᾶς, *Zenas*, ex ὁ Ζηνόδωρος, *Zenodorus*: ὁ Κοσμάς, *Cosmas*; ex ὁ κέσμιος, *modestus*. Doricè atque Ionicè ὁ Θεόδωρος, *Theudas*, ex ὁ Θεοδοῖος, *Theodosius*: ὁ Θωμάς, *Thomas*, ex ὁ Θωμάσιος, *mirabilis*.

ut, ὁ Ῥόδιος, *Rhodiolus*, ab ὁ Ῥόδιος, *Rhodius*.

ut, ὁ Διονῦς, secundum Eustathium, ex ὁ Διονύσιος, *Dionysius*, vel *Bacchicus*; vel Διόνυσος, *Dionysus*, sive *Bacchus*.

ut, ἡ Ἀμφίς, *Amphis*, ex ὁ Ἀμφιάρεος, *Amphiaraus*: ἡ Ἰφίς, *Iphis*, ex ἡ Ἰφιδάνασσα, *Iphianassa*, juxta Etymologum.

ut, ἡ Ὑψώ, *Hypso*, ex ἡ Ὑψιπύλη, *Hypsipyle*, *altas poras habens*: ἡ Σαπφώ, *Sappho*, ex ἡ Σάπφειρα, *Sapphira*.

Quædam æqualem habent numerum syllabarum. Ut in

ὁ Βαθύκλος, *Bathyllus*, ex ὁ Βαθυκλῆς, *Bathycles*: ὁ Θρασύκλος, *Thrasyllus*, ex ὁ Θρασυκλῆς, *Thrasycles*: ὁ Αἰστυκλος, *Aristyllus*, ex ὁ Αἰστυκλῆς, *Aristycles*. Ortè &

ut, Doricum Θεόζεελος, ex Θεόζεως, pro Θεόεις.

Quædam syllabarum numero vincunt primitivum. Ut masculina hæc in

ιλ[⊙] ut, ὁ Ζωῖλος, *Zoilus*, ex ὁ ζῶς, *vivus*: ὁ Χοιρίλος, *Choirilus*, ex ὁ χοῖρος, *porcus*. Sed si λ geminetur, retrahitur accentus: ut, ὁ Μέγχιλος, *Megillus*, ex ὁ μέγας, *magnus*.

ιν[⊙] ut, ὁ Φιλίνος, *Philius*, ab ὁ φίλος, *amicus*: ὁ Χαρίνος, *Charinus*, ab ἡ χάρις, *gratia*.

ιχ[⊙] ut, ὁ Ἀμύνιχος, *Amyntichus*, ex ὁ Ἀμύνος, *Amyntas*: ὁ Λεόνιχος, *Leontichus*, ex ὁ Λέων, *Leo*: ὁ Θυνόνιχος, *Thunonichus*, ex ὁ Θύνων, *Thuo*.

ιω[⊙] ut, ὁ Ἡφαισίων, *Hephestion*, ab ὁ Ἡΰφαιστος, *Vulcanus*: ὁ Ἡέλιων, *ætion*, ab ὁ αἶψος, *aquila*: ὁ Αἰχρίων, *Turpio*, ex ὁ αἰχρὸς, *turpis*.

ύλ[⊙] ut, ὁ Χρεμύλος, *Chremylus*, ab ὁ Χρέμης, *Chremes*: ὁ Ἡδύλος, *Hedulus*, ab ὁ ἡδὺς, *suavis*, *jucundus*: ὁ Σιμύλος, *Simulus*, ab ὁ σιμὸς, *simus*: ὁ Μικκύλος, *Micyllus*^a, ex Dorico ὁ μικκὸς, *parvus*, pro ὁ μικκύλος, *parvulus*, geminato λ, & retracto accentu.

^a Est apud Lucianum, & Suidam: ut frustra sit Caninius, cum Micyllus damnat.

Item fœminina in

ια[⊙] ut, ἡ Τελέσιαια, *Telefilla*, ab ἡ τέλεισις, *perfectio*: ἡ

Πραξιαια, *Praxilla*, ab ἡ πράξις, *actio*.

υια[⊙] ut, ἡ Νίκυια, *Nicylla*, ab ἡ νίκη, *victoria*: ἡ Κτήσυλα, *Ctesylla*, ab ἡ κτήσις, *acquisitio*.

ια[⊙] ut, ἡ Κόρινθα, *Corinna*, ab ἡ κόρη, *puella*: ἡ Φίλινα, *Philinna*, ab ἡ φίλη, *amica*: ἡ Ἡέρια, *Erinna*, quasi dicas, *vernula*, à τὸ ἥρ, *ver*.

ίχη[⊙] ut, ἡ Μητιχη, *Metiche*, ab ἡ μῆτις, *consilium*.

α[⊙] ut, ἡ Ἀναξω, *Anaxo*, ab ὁ ἀναξ, *rex*: ἡ Θεανω, *Theano*, ab ἡ θεά, *dea*: ἡ Εἰδω, *Ido*, ab ἡ Εἰδοθία, *Idothea*: ἡ Ἀναξω, *Anaxo*, ab ἡ Ἀναξίθια, *Anaxitheia*.

υλλίς[⊙] ut, ἡ Ἀμάρυλλίς, *Amaryllis*, ab ἡ ἀμάρω, *fossa*, *meatus*.

^b In Anthologia, de vetula libidinosâ.

αίς[⊙] ut, ἡ Κοτυτταίς^b, *parva Cotytto*, ab ἡ Κοτυττώ, *quæ dea turpitudinis est*.

Ac denique neutra in

ίδιον[⊙] ut, τὸ Βοιωτῖδον, *Bœotidium*, ex ὁ Βοιωτὴς, *Bœotus*. *Bacchi*

Bacchi Epitheton: τὸ Ξανθίδιον, *Xanthidium*, ex ὁ Ξανθίας, *Xanthias*, servus, ita à flavis capillis dictus.

Atque hæc dicta sunt de variis diminutivorum terminationibus: in quibus doctissimorum Grammaticorum judicium secuti sumus. Interim putamus, esse plusscula ex his, quæ inde quidem, unde diximus, profecta sint: a Sand
nihil
manifestus, propriè tamen non significant imminutionem sui primitivi^a: etsi aliter viris eruditis persuasum fuit.

quam quædam terminationem habere diminutivorum, significationem primitivam. Ut in appellativis χρυσίον, à χρυσός, aurum; ἀργύρεον, ab ἀργύρος, argentum; ποίμνιον, à ποίμνη, grex; τεῖχος, à τεῖχος, murus.

DE DENOMINATIVIS.

DEnominativorum terminationes varix sunt: quarum præcipuas adferemus.

Masculina terminantur in

ης ut, ὁ οἰκέτης, servus, verna, ab ὁ οἶκος, domus:

ὁ δημότης, plebeius, ab ὁ δῆμος, populus.

ος ὁ παρδαῖος, studiosus, ab ἡ παρδή, studium:

ὁ παντοῖος, varius, à τὸ πᾶν, universum.

ὁ ἐρῶν, celestis, ab ὁ ἐρῶν, calum.

ὁ ἵππος, equestris, ab ὁ ἵππος, equus.

ὁ σωμύλος, loquax, à τὸ σῶμα, os; ubi & quantitas mutatur.

ὁ κάριμος, frugifer, ab ὁ καρπός, fructus.

ὁ ἀληθινός, verax, ab ὁ καὶ ἡ ἀλήθεια, verus, a.

ὁ ἀνθηρός, floridus, à τὸ ἀνθῆ, flos.

ἐσὶ ὁ ἐκέστος, voluntarius, ab ὁ ἐκὼν, volens:

ὁ ὑπέρστος, venturus perpetuo, non interiens, ab

ὁ ὑπὸν, venturus.

εις ὁ χαρίεις, gratiosus, ab ἡ χάρις, gratia: ὁ

ἀμάρθιος, arenosus, ab ἡ ἀμάρθος, arena.

ὠν· ἡ ἀμπελὼν, *vineæ*, ab ἡ ἀμπελῶ, *vitis*. Sic ὁ δαφνὼν, *lauretum*, ab ἡ δάφνις, *laurus*: ὁ ἐλαιὼν, *olivæ*, à τὸ ἐλαιον, *oleum*: ὁ οἶνὼν, *cella vinaria*, ab ὁ οἶνῶ, *vinum*.

ὠδης· ὁ καὶ ἡ λιθὼδης, *lapideus*, ab ὁ λίθος, *lapis*: ὁ καὶ ἡ ταρραχὼδης, *turbulentus*, *tumultuosus*, ab ἡ ταρραχή, *tumultus*, *turba*.

αν quoque in nonnullis invenitur: ut, ab ὁ ἔτης, *socius*, ὁ ἑτῶν· unde vocativus ὦ τῶν, pro ὦ ἑτῶν, ὦ amice. Sic ab ὁ μέγας, *maximus*, ὁ μεγιστῶν· ut & Latinè *megistan*, sive potius plurali *megistanes*.

Quædam autē variè desinunt: ut, ab ἡ ἀμαθής, *arena*, ὁ καὶ ἡ ἀμαθὼδης, & ὁ ἀμαθῶδης, *arenosus*.

Fœmininorum hæ sunt terminationes:

της· ut, ἡ κακότης, *malitia*, ab ὁ κακός, *malus*: ἡ ταχύτης, *celeritas*, ab ὁ ταχύς, *celer*.

εία· ἡ εὐσέβεια, *pietas*, ab ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, *pius*, α: ἡ δεσποτεία, *dominatus*, ab ὁ δεσπότης, *dominus*: ἡ μοιχεία, *adulterium*, ab ὁ μοιχός, *adulter*.

ία· ἡ εὐτυχία, *felicitas*, ab ὁ καὶ ἡ εὐτυχής, *felix*: ἡ ἀτυχία, *infelicitas*, ab ὁ καὶ ἡ ἀτυχής, *infelix*. Huc refer οἶα ab adjectivis in ες· ut, ἡ εὐνοία, *benevolentia*, ab ὁ εὖνς, *benevolus*: ἡ ἀφῆρσις, *profluvium*, ab ἡ ἀφῆρς, quod à ἀφῆρῶ, *profluo*, *difflo*.

ύνη· ut, ἡ δικαιοσύνη, *justitia*, ab ὁ δίκαιος, *justus*: ἡ σωφροσύνη, *temperantia*, ab ὁ σώφρων, *temperans*.

His adde fœminina in πς, τς, ac τελα, à masculinis in τής derivata: de quibus dictum fuit * in motione substantivorum.

DE VERBALIBUS.

Proficiſcuntur verbalia à voce activâ, paſſivâ, & mediâ.

Ex activis fiunt, vel à præſenti, vel ab aoristo ſecundo.

A præſenti veniunt fœminina in η, vel εια, vel ις. Ut, ἡ νίκη, *victoria*, à νικάω, *vinco*: ἡ βασιλεία, *regnum*, à βασιλεύω, *regno*: ἡ δύναμις, *potentia*, à δύνανμι, *possum*. Item neutra in ος ut, τὸ εἶδος, *species*, ab εἶδω, *video*. Et adjectiva in ης ut, ὁ κτῆς, *continuus*, α, à σῶζω, *contineo*.

Ab aoristo ſecundo ſunt fœminina in η, vel εα ut, ἡ λάχη, *ſors*, à λαχεῖν, *ſortitum eſſe*: ἡ ιδέα, *species*, ab ιδεῖν, *vidiſſe*. Et neutra in ος ut, τὸ πάθος, *paſſio*, à παθεῖν, *paſſum eſſe*: τὸ λάχ, idem, ab ἡ λάχη, *ſors*, atque ab eâdem origine, nempe à λαλχάνω, *ſortior*. Et adjectiva in ης ut, ὁ κτῆς, *defectus*, α, um, ab ἐπιπείν, *deſicere*.

Ex paſſivis formantur à tribus perſonis ſingularibus perfecti paſſivi.

A primâ perſonâ fiunt ſinita in μα, μη, μϑ, & μων.

In μα ut, πέπραγμα, *egi*, τὸ πᾶγμα, *actio*, *negotium*: πέφασμαι, Atticè pro πέφασμμαι, *apparui*, τὸ φάσμα, *viſum*: εἶμαι, *indutus ſum*, ab ἔω, *induo*, τὸ εἶμα, *indumentum*, quod retinet augmentum.

In μη ut, ὠσμαι, ab ὤζω, *oleo*, ἡ ὁσμή, *odor*: κέχασμαι, à χαίνω, *hiu*, ἡ χάσμα, *hiatus*: μέμνημαι, à μνάω,

μνάω, moneo, ἡ μνήμη, memoria. Sic ἡ στιγμή, punctum: ἡ γραμμὴ, linea: ἡ πμὴ, honor: ἀ σίζω, pungo: γράφω, scribo: τίω, honoro.

In μός· ut, ἔψαλμαι, ἀ ψάλλω, psallo, ὁ ψαλμός, canticum, psalmus: μεμόλυσμαι, ἀ μολύνω, inquinio, ὁ μολυσμός, inquinatio.

In μων· ἔγνωσμαι, ἀ γνώω, nosco, ὁ γνώμων, index: ἡ λήμμαι, ἀ ἐλέεω, misereor, ὁ ἐλεήμων, misericors.

A secunda fiunt in ις, & ια.

In ις· ut, λέλεξαι, dictus es, ἡ λέξις, dictio: ποίησαι, factus es, ἡ ποίησις, poësis.

In ια· ut, τέθυσαι, sacrificatus es, ἡ θυσία, sacrificium: δεδοκίμασαι, exploratus es, ἡ δοκιμασία, exploratio: ἡτοίμασαι, promptè parasti, ἡ ἐτοιμασία, promptitudo.

Sed imprimis in compositis cum α, &, & δυς. Ut, κέκελαι, judicatus es, ἡ ἀκελασία, q. d. indiscretio, sive judicii neglectus: τέταξαι, ordinatus es, ἡ ὀταξία, ordo decens: πέπεαξαι, egisti, rem gessisti, ἡ δυσπεαξία, infelicitas in rebus gerendis.

A verbis nonnullis in αινω descendit utraque terminatio: ut, ἀ υγραίνω, humecto, ὕγρανται, unde ἡ ὕγρασις, & ἡ ὕγρασία, humectatio: ἀ ξηραίνω, sicco, ξήρανται, unde ἡ ξήρασις, & ἡ ξηρασία, siccatio: ἀ θερμαίνω, calefacio: φλεγμαίνω, inflammo: ἰαχναίνω, attenuo.

Ad terminationem σις refer σιϑ, & σιμη· ut, θαυμάζω, miror, θαυμάσαι, unde ὁ θαυμάσιϑ, mirabilis: ὁρᾷω, video, ὠρᾷσαι, unde ὁ ὁρᾷσιμη, visibilis.

A ter-

A tertia persona veniunt exeuntia in

τὸς ut, ὁ ἀκούσας, qui audiri potest, ab ἀκούω,
audio.

τῆς· ut, ὁ δίκαστής, *index*, à δικάζω, *judico*.

τῆς· ut, ὁ χαρῆς τῆς, nota in scripta, à χαρίσ-
σω, sculpo.

τῶν ὁρῶν, ὁρῶν, *orator*, ab antiquo ῥέω, *dico*.

Illa in τὸς, nunc activam significationem habent : ut, ὁ στωικός, *intelligens*; ἀ στωικός, *intelligo*.

Nunc passivam, idque saepius: ut, ὁ ὀφθαλμὸς, visibilis; ab ὀφθαλμῶ, video: ὁ πεπρωμένος, coctus vel coctibilis *; ἀπὸ πέπω, coquo: ὁ θετός, positus, adaptatus; ἀπὸ τίθημι, pono, adapto.

Interdum & utramque: ut, ὁ δυνάτο̃ς, potis,
& possibilis; ἂ δύναιμαι, possum.

Quandoque præter actionem, & passionem, etiam tempus notant: ut, ὁ ἀμῆλός, *messis*, & *messis tempus*^a; ab ἀμᾱώ, *meto*: ὁ ἀλοῆλός, *tritura*, vel *tritura tempus*; ab ἀλοᾱώ, *tero*.

^a Si Hefychio credi-

In compositione sæpe retrahitur accentus :
ut, ὁ ἀόρατος ◯ invisibilis : ὁ ἀδύνατος ◯, qui facere, vel
fieri non potest : ὁ δύσπεντος ◯, concoctus difficilis : ὁ συν-
θετός ◯, compositus.

Terminationi τῆς vicina est πῆς. Ut, καθάρω, purgo; ὁ καθαρτὴς, purgator; ὁ καθαρῆκός, purgandi vim habens. Sic ὁρῶ, video; ὁ ὀρτὴς, spectator; (pro quo tamen potius dicitur ὁ θεατὴς.) ὁ ὀρῆκός, vim habens videndi.

A termination *της* veniunt adjectiva in *της*-
 effe rationem

tio, ὁ ἀεργὸς, arationis tempus; ὁ νεατὸς, novalis ager, vel ipsa telluris renovatio, ὁ νεατὸς, tempus renovandi agrum.

ειϑ, & substantiva in τηρία, & τίριον ut, σω-
ζω, *servo*, ὁ σωτὴρ, *servator*, ὁ σωτήριϑ, *salutaris*,
ἡ σωτηρία, *salus*: πῶω, *bibo*, ὁ ποτὴρ *, *poculum*, aut
mensura genus, τὸ ποτήριον, *poculum*.

* Eurip.
in Cy-
clope,
ῥf. 150;
& in Al-
ceste,
ῥf. 755.
& He-
sych.

Α τίριϑ autem, τηρία, τίριον, κτ συγκροτῶ
fiunt τριϑ, τρια, τριον ac naturam assument sub-
stantivorum: ut, ὁ ἰατρός, *medicus*, velut ὁ ἰατή-
ριϑ, ab ἰάομαι, *medeor*: ἡ πάλαιστρα, *lucta locus*, ἡ
παλαίω, *luctor*: τὸ δίδωκετον, *merces*, quæ doctōri
debetur, ἡ διδάσκω, *doceo*.

Præter terminationes superiores est & τὺς
apud poëtas: ut, ὁ ὄρχησϑς, *ars saltandi*, ab ὄρ-
χείομαι, *salto*: ὁ ἐδῆτς, *es*, ab ἔδω, *edo*.

Etiam à tertia persona formantur illa in ἔον,
quæ Latinorum gerundium exprimunt: ut, γέ-
γραπται, *scriptum est*, γραπτέον, *scribendum est*:
λέλεκται, *dictum est*, λεκτέον, *dicendum est*.

Quod sitribus generibus varientur, velut
gerundiva fuerint: ut, ὁ γραπτέριϑ, ἡ γραπτεία, τὸ
γραπτέον, *scribendus, a, um*: similiâque adjectiva.

In verbalibus à præterito passivo profectis
interdum non servatur vocalis præteriti. Nam
& ε in α conversum, hîc redit: ut, τρέφω, *nutrio*,
τρέφωμαι, τὸ τρέμμα, *pecus altilis*: σπείρω, *semi-*
no, ἑσπαρμαι, τὸ σπέρμα, *semen*. H quoque inter-
dum mutatur in ε^a. ut, ὄρρω, *invenio*, ὄρρωμαι,
τὸ ὄρρημα, vel τὸ ὄρρεμα, *inventum*: γνέωμαι, *fio*,
γενήσῃ, ἡ γνέσις, *generatio*: ἀφαιρέω, *aufero*,
ἀφείρημαι unde τὸ ἀφαίρεμα, *quod auferitur*; ἡ
ἀφαίρεσις, *ablatio*; ὁ καὶ ἡ ἀναφαίρειϑ, *qui, quæ-*
ve, auferri non potest.

* Nisi i-
stiusmo-
di dedu-
cere ma-
lis à ver-
bis in μι.
Vide,
quæ in-
ferius;
cap. de
defecti-
vis, di-
centur in
verbo
ἔω.

Α φάγω etiam (unde ὁ φάκλος) pro ὁ ἀφάκλω, ablatâ præpositivâ, dicimus ὁ ἀφάκλω, inevitabilis: ut, πέτυκλαι, pro πέτρυκλαι, à τρύχω, paro, fabrico.

Quandoque & σ exteritur: ut, à γνώω, nosco, ἔγνωσα, ὁ γνώος pro γνωσός, cognitu facilis, cognitus: à χρώω, coloro, κέχρωσμαι, unde τὸ χρώμα, color.

Et contrâ interdum σ additur: ut, δίδημι, ligo, δέδεμαι, ὁ δεσμός, vinculum. Interdum & alia consonans assumitur. Ut, ὀρχέομαι, salto, ὤρχημαι, ὁ ὀρχηθμός, saltatio: σκαίρω, salio, ἔσκαρμαι, ὁ σκαρθμός, saltus. Sic ὁ αὐχμός, squalor ex siccitate, ab αὖω, sicco. Atque hæc de iis, quæ veniunt à voce passiva.

Ex voce media veniunt verbalia à præterito perfecto: ac sæpiùs desinunt in @, vel η.

@ ut, λέγω, dico, λέλογα, dixi, ὁ λόγος, oratio: λείπω, linquo, λέλοιπα, reliqui, ὁ λοιπός, reliquus.

η ut, τρέφω, nutrio, τέτρεφα, nutriti, ἡ τροφή, nutrimentum.

Quædam & utroque modo formant verbalia: ut, à τέμνω, secō, τέτομα, secui, ὁ τομός, scindens, incidens, ὁ τόμος, pars resecta, ἡ τομή, sectio, incisio.

Sed pro η est α, si ε antecesserit: ut, φθείρω, corrumpo, ἐφθορα, corrupti, ἡ φθορά, corruptio: κείρω, tondeo, κέκερα, totondi, ἡ κερὰ, tonsura, inferto υ.

Formantur quoque ab hoc tempore verbalia in

ῥῥ· ut, ὁ φθορῥῥ, *corruptor*; ἂ φθείρω, *corruptor*.

ἰμῥ· ut, ὁ ἀπόειμῥ, *qui solet conferi*; ἀπείρω, *fero*.

ἄνον· ut, τὸ ξόανον, *simulacrum sculptum*; ἂ ξέω, *scalpo*.

ξ· ut, ἡ φλόξ, *flamma*; ἂ φλέγω, *ardeo*: ἡ ῥώξ, *ruptura*; ἂ ῥήσσω, *rumpo*, *cujus præter. med. ἔρρωξα, rupi, η* converso in ω.

Verbalibus vicina sunt participialia: ut, ἀεῖμι, *sum*, ὦν, ἔσσε, *existens*, atque inde, ἡ ἔσσία, *essentia*: paræ ratio in compositis: ut, ἀπαρῥα, *præsens*, ἡ παρῥία, *præsentia*: ἀἀπαρῥα, *absens*, ἡ ἀπαρῥία, *absentia*.

DE PRONOMINIBUS.

Æoles
ἔγω, teste
Apollonio, lib.
2. c. 13.
Solent
enim hi
retrahere
accen-
tum, cof-
que imi-
tantur
Romani.
Sic iidem
Æoles
ἔμων,

pro

ἡμῶν· ἄμμιν, pro ἡμῖν.

b Vocativo quidem caret: sed pro eo, quod Latinis ὁ tu, vel *heus tu*, Græcè dixeris, ὦ τῦ. *c* Vulgo nominativum statuunt ὁς, non minori, ut puto, errore, quàm, si primitivum pronomen *sui*, ἂ *suis*, esse dicatur. Si tamen vulgarem sententiam sequi visum, dicere conveniat, duplex esse ὁς: unum primitivum, pro *in*: alterum possessivum pro *suis*.

PRONOMEN primæ personæ. Sing. ἐγώ^a, *ego*: ἐμῶ, ἐμοί, ἐμέ· & per aphæresim, μῶ, μοί, μέ. Dual. νῶι, νῶ· νῶιν, νῶν. Plural. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς. Atticè in nominativo & dativo dicitur, ἐγῶγε, ἐμοιγε· in aliis casibus divi-
sim, ἐμῶγε, ἐμέγε.

Secundæ personæ. Sing. σὺ, τι: σῶ, σοί, σέ^b.
D. σφῶι, σφῶ· σφῶιν, σφῶν. P. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς· hic υ, illic η.

Tertiæ personæ. Sing. ^c ἑ, *sui*: οἱ, ^ε· D. σφῶε, σφῆ·

σφῆ²· σφῶν, σφίν. P. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφας.
Hæc tria sunt primitiva.

Ex horum trium genitivis fiunt possessiva octo.

A genitivis singularibus: ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή, τὸ ἐμὸν, meus, a, um: ὁ σὸς, ἡ σή, τὸ σὸν, tuus, a, um: ὁ ὄς, ἡ ὄν, suus, a, um.

A genitivis dualibus: ὁ νωῖτερ, noster duorum. ὁ σφωῖτερ, vester duorum.

A genitivis pluralibus^b: ὁ ἡμέτερ, noster: ὁ ὑμέτερ, vester: σφέτερ, suus. Quæ differunt ab illis è duali ortis, quia illa de duobus, hæc de pluribus dicuntur.

Horum omnium Masculina declinantur, ut ὁ λόγ, sermo. Neut. ut τὸ ξύλον, lignum. Fœm. trium in η, ut ἡ τιμή, honor: reliquorum quinque in εα inflectenda, ut ἡ ἡμέρα, dies: ὁ νωῖτερ, noster duorum, ἡ νωῖτέρα, nostra duorum; & ita in aliis.

Demonstrativa duo: ὁ ἄτος, hic: ἐκεῖν, ille.

Masc. S. ὁ ἄτος^c, hic, τῆς, hujus, τῷ, huic, τῶν, hunc, ὡ ἄτος. D. τῶν, hi duo, τῶν, horum duorum, ὡ τῶν. P. ἄτοι, hi, τῶν, horum, τῶν, his, τῶν, hos, ὡ ἄτοι.

Fœmin. S. αὐτή, hæc; ταύτης, hujus; ταύτῃ, huic; ταύτῃ, hanc; ὡ αὐτή. Dual. ταύτα, hæc dua; ταύταιν, harum duarum; ὡ ταύτα. P. αὐταί, hæc; τῶν, harum; ταύταις, hiis; ταύτας, has; ὡ αὐταί.

Neut.

niuntque à τὸ δίδω, solum. Unde & ὁ ἀλλοδαπός, alio natu setu. c Com-
ponitur ὅτι cum τοῖ, talis; τὸς, tantus; τῇ, tantum. Unde τοῖς, talis, τοῖς, & τῇ, tantus, tantum.

a Σφί, & σφεῖς, Latini exprimere non possunt, cum sui careat nominativo, tum singulari, tum plurali: sed utuntur his Græci pro casibus ab αὐτοῖς eoque exponendum, ipsi, ipsæ, ipsa.
^b Etiam à genitivis pluralibus veniunt duo gentilia, ὁ ἡμεδαπός, noster; ὁ ὑμεδαπός, vester; quorum interrogativum est ὁ ποδαπός, cuius: ve-

Neut. S. τὸ, hoc; τῆς, hujus; τῷ, huic; τῷ, hoc; ὡς τῷ. D. τῷ, hac duo; τῶν, horum duo-
rum; ὡς τῷ. P. ταῦτα, hæc; τῶν, horum; τῶ-
ν, huius; ταῦτα, hæc; ὡς ταῦτα.

Masc. ἐκεῖν, ille. Fœm. ἐκείνη, illa. Neut.
ἐκεῖνο, illud, sine v declinandum: ut, ὁ λόγος, ser-
mo, ἡ πρῆ, honos, τὸ ξύλον, lignum.

4 Hanc
ἐν δεικτι-
κῶς ἐπ-
ἐκτασιν
ἵ fieri eis
μειζονα
δείξιν, ad
majorem
demon-
stratio-
nem, ait
Apollon-
ius,
lib. 11,
sect. v.
ubi fufe
de hac
extensio-
ne agit.
6 Est fa-
nè & al-
terum

Attici demonstrativis^a addunt iota acutum:
ἐπὶ, αὐτῇ, τῶν, & sæpius, τῇ. Gen. τῇ, τα-
ντῇ, τῇ. D. τῇ, ταυτῇ, &c. In plurali neut.
ταῦτα, & ταῦ. Sic ἐκείνοσι, ἐκείνῃ, ἐκείνοι.

Relativum unum^b, αὐτός, ipse: omnium per-
sonarum: αὐτός ἐγώ, ipse ego: αὐτός σὺ, ipse tu:
αὐτός ἐκεῖν, ipse ille. Masc. αὐτός. Fœmin. αὐ-
τή. Neut. αὐτό: ut, ὁ λόγος, sermo, ἡ πρῆ, honos,
τὸ ξύλον, lignum. Neut. αὐτό, sine v, ut τὸ, &
ἐκεῖνο.

Assumpto quoque articulo dicitur ὁ αὐτός, &
significat, idem.

Composita tria, ἐμαυτῷ^c, mei ipsius: σεαυτῷ,
tui

relativum, ὅς, qui. Neque enim causa est satis gravis, cur qui pronomen
sit apud Latinos, ὅς, non sit apud Græcos. Sed in re exigui momenti hanc
visum est refragari sententiæ receptæ, quæ articulis duobus propriam clas-
sem tribuerunt. ^c Εἰμαυτῷ putabat Trypho esse à possessivo ἐμός, sed
Apollonius docet esse à genitivo ἐμεῖ: parque ratio est in σεαυτῷ, & ἐαυ-
τῷ. Querat aliquis, cur non dicatur ἐμαυτὸς τίμῳ, vel σεαυτὸς ἐπαίσῳ.
Ratio est, quia talia significant αὐτοπαθεῖν, hoc est, passionem sui reci-
procam; eoque differunt à nomine ἀλλήλων, quod significat actionem ab
persona in personam transeuntem. Nam ἀλλήλων ἔκυσαν, valet ἄλλος ἄλλῳ
ἔκυσαν & ἀλλήλους ἐπαίσαν, valet, ἄλλος ἄλλους ἐπαίσαν. Unde etiam co-
gnoscimus, unde ἀλλήλων componatur, & cur id ipsum careat quoque no-
minativo. Vide Apollonium tum de nomine hoc, tum tribus illis prono-
minibus, lib. 2, cap. 23, & sequentibus. Cæterum Homerus ἐμαυτῷ, σεαυ-
τῷ, ἐαυτῷ, nusquam agnoscit, sed ἐμὲ αὐτὸν, σὶ αὐτὸν, ἢ αὐτὸν, vel ἀπλῶς, αὐ-
τὸν

ἐνὶ ἑαυτοῖς : *ἐαυτοῖς*, *ῥαυτοῖς* : carent autem Nominativo.

τὸν nec
in plurali
ἐμαυτοῖς,

ῥαυτοῖς, *ῥαυτοῖς*, sed *ἡμεῖς αὐτοῖς*, *ὑμεῖς αὐτοῖς*, *οἱ αὐτοῖς*. Et sanè qui Homerum judicarunt linguæ Græcæ *κατόνα*, posteriora hæc damnabant. Nam ut *ἑαυτὸν* resolves in *ἐαυτὸν*, non possis similiter *ῥαυτοῖς* resolvere. Ut compositio hæc contra rationem recepta usu videatur. Vide Casaubonum in Athenæum lib. animadvers. iv. cap. xxv i 2. pag. 204.

Primæ personæ Masc. *ἐμαυτοῖς*, *mei ipsius*; *ἐμαυτῶ*, *mihi ipsi*; *ἐμαυτὸν*, *me ipsum*. Fœm. *ἐμαυτῆς*, *mei ipsius*; *ἐμαυτῇ*, *mihi ipsi*; *ἐμαυτῶν*, *me ipsam*. Neutr. *ἐμαυτοῖς*, *mei ipsius*; *ἐμαυτῶ*, *mihi ipsi*; *ἐμαυτὸ*, *me ipsum*.

Secundæ personæ : *σεαυτοῖς*, *tui ipsius*; *σεαυτῶ*, *tibi ipsi*; *σεαυτὸν*, *te ipsum*; *σεαυτῆς*, *tui ipsius*; *σεαυτῇ*, *tibi ipsi*; *σεαυτῶν*, *te ipsam*; *σεαυτοῖς*, *tui ipsius*; *σεαυτῶ*, *tibi ipsi*; *σεαυτὸ*, *te ipsum* : & per Crasim, *σπαιτοῖς*, *σπαιτῶ*, *σπαιτὸν*, &c.

Tertiæ personæ : *ἐαυτοῖς*, *sui ipsius*; *ἐαυτῶ*, *sibi ipsi*; *ἐαυτὸν*, *semet ipsum*; *ἐαυτῆς*, *sui ipsius*; *ἐαυτῇ*, *sibi ipsi*; *ἐαυτῶν*, *se ipsam*; *ἐαυτοῖς*, *sui ipsius*; *ἐαυτῶ*, *sibi ipsi*; *ἐαυτὸ*, *semet ipsum*. Cumque duo præcedentia tantum habeant Singulare : hoc declinatur etiam pluraliter, & conjunctim, & divisim : *ἐαυτῶν*, & *σφῶν αὐτῶν*, *sui ipsorum*; *ἐαυτοῖς*, & *σφίσιν αὐτοῖς*, *sibi ipsis*; *ἐαυτέας*, & *σφᾶς αὐτέας*, *se ipsos*. Sic *ἐαυτῶν*, *sui ipsarum*; *ἐαυταῖς*, *sibi ipsis*; *ἐαυταῖς*, *se ipsas*; *ἐαυτῶν*, *sui ipsorum*; *ἐαυτοῖς*, *sibi ipsis*; *ἐαυτὰ*, *se ipsa*. Et hujus quidem plurale in omnes quoque quadrat personas : *ἐαυτῶν*, *nostrum*, *vestrum*, *sui ipsorum*; *ἐαυτέας*, *nos*, *vos*, *se ipsos*. Sic & interdum singulariter, *ἐαυτοῖς*, *tui ipsius*; *ἐαυτὸν*, *te ipsum*. Quum reperiuntur adspirata, *αὐτοῖς*, *αὐτῶ*,

¶ Nisi
crasin
malis vo-
care :
quod
non mi-
nus pla-
cet.

δ δεινα
unâ ter-
minatio-
ne est u-
triusque
numeri :
nam δει-
να, ille, &
illi: est-
que plu-
rimùm ἀκρίως unde dicimus, τὸ δεινα, τῷ δεινα, τὸν δεινα. Quandoque
tamen facit τὸ δεινατ, τῷ δεινατι. At δεινα, δεινε, δεινα, sunt ab inusi-
tato δεις, illa.

αὐτῷ, αὐτὸν, & similia, aphæresis^a est pro αὐτῷ,
ἐαυτῷ, ἐαυτόν.

Infinitum Pronomen vocant, ὁ δεινα, *quidam*,
nescio quis : & sic declinatur :

N. { ὁ, ἡ, τὸ,
δεινα^b,
& poëticè
ὁ δεις.

G. { τῷ, τῇς, τῷ,
δεινα. item
τῷ δειναί, &
τῷ δεινα.

D. { τῷ, τῇ, τῷ,
δεινε, &
τῷ δειναί, &
τῷ δεινα.

A. { τὸν
τῷ } δεινα.

DE VERBIS.

VERBO accidunt numerus, persona, tem-
pus, modus, & conjugatio.

DE NUMERIS ET PERSONIS.

¶ Sed
Æoles,
uti & eo-
rum
exemplo
Romani,
refugere
dualem,
tanquam
super-
fluum,
atque
etiam

NUMERI sunt tres^c, ut in Nominibus.
Personæ totidem: τὸ πῆν, *verbere*; τὸ πῆς,
verberas; τὸ πῆι, *verberat*.

Prima pluralia in πῆν excludit primam. dua-
lem.

Secunda, & tertia dualis, sunt pares, quan-
do tertia pluralis definit in ι, vel in αι· alioqui
impares.

DE

novellum. Antiquissimi enim, ut & Diomedes observat, plurativo conten-
ti fuere. Quod si dualis recentior est plurali, illud simul consequitur, rectius
eum formari à plurali, quàm contra.

DE TEMPORIBUS.

TEMPORA in universum sunt novem : præsens , quintuplex præteritum , & triplex futurum. Nam præteritum , vel est *ὁρισμένον* , sive *definitum* ; vel *ἀόριστον* , sive *indefinitum*. *ὁρισμένον* est , quod certam præteriti temporis significationem habet. Estque vel imperfectum , vel perfectum , vel plusquamperfectum. *ἀόριστον* dicitur , quia nunc pro perfecto , nunc pro plusquamperfecto , quandoque etiam pro imperfecto ^a ponitur. Tempus hoc sub duplici forma habet vim eandem. Vulgò dicitur aoristus primus , & secundus , quia respicitur ad Græcum , *ὁρισμένον* , id est , *tempus*. Futurum item primum , & secundum , terminatione , non significatione , differunt. Tertium dicitur paulo post futurum : quo utimur , cum quid impendere videtur. Sed hoc tantummodo locum habet in voce passiva.

^a Imo & præsentis , & futuro , ut postea plenius explicabitur.

DE MODIS.

IN modorum numero à Latinis eo differunt Græci , quòd hîc optativus , & subjunctivus , differant terminatione : eoque verè modi censeantur diversi.

In indicativo tempora omnia propriam habent flexionem.

Ceteri omnes modi , participiæque , ab indicativo pendent : inque iis eadem est vox præ-

sentis, & præteriti imperfecti: item perfecti, & plusquamperfecti.

Primam personam non agnoscit imperativus.

In imperativo etiam, & subjunctivo, aoristis utimur, cum futurum significatur.

DE CONJUGATIONE.

TRES sunt verborum formæ, sive, ut Græci vocant, *Ἀφ' ἑσῆς*, activa, passiva, & media.

Quarum prima ita vocatur, quia verba, quæ co modo terminantur, plurimum actionem notant: altera ita dicitur, quia verba ejus formæ plurimum passionem significant: tertia autem, quia, quæ sic conjugantur, partim activam, partim passivam terminationem sequuntur; atque adeo in uno tempore activam, in alio passivam, interdum & utrobique utramque significationem habent; ut distinctiùs postea explicabitur.

Quod si non terminationem, sed significationem attendas; iis, quæ ἐνέργειαν, sive actionem, vel πάθος, sive passionem, notant, addi oportet, quæ τὰ ἑδέτερον, live neutra, appellantur: ut, ζῶ, vivo: θάλλω, germino: πλάττω, ditiesco.

* Sanè aliam significationis, aliam terminationis estimationem, vel ostendat μέχομαι, rugno, & πάσχω, patior. quorum illud est αὐτὸ ἐνεργητικόν, ut Gaza vocat, hoc est, per se activum: hoc αὐτὸ παθητικόν, ut idem appellat, hoc est, per se passivum: nec tamen vel hoc propterea ad activam, vel illud ad passivam, pertinet conjugationem.

Verba

DE CHARACTERISTICA. 85

Verba formæ activæ vel in ω desinunt, vel in μ . Priora, vel barytona sunt; ut, $\tau\upsilon\pi\omega$, *verbero*; vel circumflexa; ut, $\pi\omega\omega$, *facio*. Barytona ita dicuntur, quia gravi tono^a pronuntiatur ultima syllaba; $\lambda\epsilon\iota\beta\omega$, *libo*, *fundo in sacris*; $\lambda\epsilon\gamma\omega$, *dico*; &c. Siquidem in omni syllaba, quæ non signatur accentu, intelligitur gravis, qui ob id vocatur *accentus syllabicus*.

^a Qui Græcè $\delta\ \beta\alpha\rho\upsilon\varsigma\ \tau\acute{\epsilon}\nu\omega$.

In conjugatione Barytonorum sunt quatuor consideranda.

I. Augmentum.

II. Vocalis præcedens characteristicam; quam, quia plurimum tenet proximum ab ultimo locum, penultimam appellamus.

III. Figurativa, sive characteristicam.

IV. Terminatio, sive omne id, quod ponitur post characteristicam.

DE CHARACTERISTICA^b.

A Characteristica, quia formatrix est conjugationis, ordiemur.

^b Seu Figurativa, vel Formativa.

Præcipuè autem habetur ratio præsentis, futuri primi, & præteriti perfecti, quando hinc cetera pendent tempora. Perfectum præteritum vocatur $\acute{o}\ \pi\epsilon\rho\alpha\chi\epsilon\iota\mu\epsilon\lambda\epsilon$ ^c. futurum, $\acute{o}\ \mu\epsilon\lambda\lambda\omega\upsilon$. quæ Grammatici notant litteris π , & μ .

^c Puta $\chi\epsilon\rho\iota\omega$.

^d Quemadmodum &

Characteristica præsentis in prima conjugatione est prima consonans β , cum cognatis π , & ϕ . Sed π interdum assumit τ ^d.

in nominibus; ut, $\acute{o}\ \pi\acute{o}\lambda\epsilon\mu\omega$, $\acute{o}\ \pi\acute{o}\lambda\epsilon\mu\omega\varsigma$, *bellum*.

In secundâ est secunda consonans γ , cum

F 3

cogna-

26 DE CHARACTERISTICA.

cognatis κ , & χ . Sed κ nonnunquam assumit τ .

hoc in-
star no-
minum
quorundam: ut
 $\alpha\upsilon\alpha\lambda\iota$ pro $\alpha\upsilon\alpha\kappa$, ab
 $\alpha\upsilon\alpha\zeta$ &
similibus: sibi $\alpha\varsigma$.

In tertiâ est tertia consonans δ , cum cognatis τ , & θ .

Atque ita novem mutæ sunt characteristicarum primarum conjugationum.

In quartâ, characteristicæ est quarta consonans ζ quæ quia ex σ componitur, eò sociat sibi $\alpha\varsigma$.

In quintâ, characteristicæ est una ex liquidis, λ , μ , ν , & ρ .

In sextâ est characteristicæ vocalis quævis præter η , ac quævis diphthongus propria, unaqueque impropria υ .

Huic conjugationi ultimus datus est locus, quia ex eâ promanant verba circumflexa; quibus barytona simpliciora sunt, eoque priora.

In futuris omnibus (si quintam exceperis, ubi eadem est characteristicæ ac præsentis) semper est σ sed in prima adsciscunt sibi characteristicam primæ, ut fiat ψ in secundâ, & verbis quartæ sequentibus secundam, adsciscunt characteristicam secundæ, ut fiat ξ .

Præteriti characteristicæ in primâ est ϕ in secundâ, & verbis quartæ sequentibus secundam, est χ in ceteris semper est κ .

Quæ omnia sequens tabula oculis subjicit.

CHA-

ferius dicemus. Sed vide, an non justius excipi debeat $\nu\acute{\alpha}\omega$, *glomero*, cum compositis $\delta\alpha\nu\acute{\nu}\omega$, $\theta\epsilon\gamma\acute{\nu}\omega$, atque aliis.

CHARACTERISTICÆ
PRIMÆ CONJUGATIONIS.

In

Præf.	Fut.	Præt.
β, λείβω	λείψω	λέλειφα, libo, fundo.
π, τέρπω	τέρψω	πέτερφα, delecto.
φ, γράφω	γράψω	γέγραφα, scribo.
πι, τύπιω	τύψω	τέτυφα, verbero.

SECUNDÆ.

γ, λέγω	λέξω	λέλεχα, dico.
κ, πλέκω	πλέξω	πέπλεχα, plico.
χ, τρέχω	τρέξω	πέτρεχα, curro.
κλ, πίκω	πέξω ^a	πέπεχα, ratio.

TERTIÆ.

δ, ἄδω	ᾶσω	ἤκα, capio.
τ, αἰνύτω	αἰνύω	ἤνυκα, perficio.
θ, πλῆθω	πλήω	πέπληκα, impleo.

QUARTÆ.

ζ, παίζω	παίξω	πέπαιχα, ludo.
σ, ὀρύσσω	ὀρύξω	ῶρυχα, fodio.
ζ, φράζω	φράζω	πέφρακα, dico.
σ, πλάσσω	πλάζω	πέπλακα, fingo.

Attici pro gemino σ usurpant geminum
 η^b. ὀρύσσω, ὀρύττω, fodio: πλάσσω, πλάττω, fingo:
 γλῶσσα, γλῶττα, lingua.

a à τίκω,
 unde, as-
 sumpto
 τ, effec-
 τίκτω
 pro quo,
 in
 conver-
 so, dici-
 mus τί-
 κτω.

b Non
 etiam η,
 ut Gaza
 refert in
 primò τ
 eis τίσ-
 σαα.

Nempe
 eum de-
 cepit,
 quod li-
 brarii η
 similiter
 ac τγ
 exara-
 rent. Ur-
 banum
 vide lib.
 secundo.

Q U I N T Æ.

λ, φαίλω	λ	ψαλῶ	{	ἐψαλκα, <i>canto fidibus.</i>
μ, νέμω	μ	νεμῶ	{	νενέμηκα, <i>distribuo.</i>
ν, φαίνω	ν	φανῶ	{	πέφαγκα, <i>ostendo.</i>
ξ, σπεύρω	ξ	σπερῶ	{	ἐσπαρκα, <i>sero, semino.</i>
μν, τέμνω	μ	τεμῶ	{	τέλέμηκα, <i>scindo, seco.</i>

Liquidæ, λ, μ, ν, ξ, dicuntur immutabiles, quod in futuro non mutantur, sed permanēant, ut in præsentī.

S E X T Æ.

α, γελαίω	{	γελαίῳ	{	γεγέλακα, <i>rideo.</i>
ε ² , τελέω	{	τελέῳ	{	τετέλεκα, <i>finio.</i>
ι, τίω	{	τίῳ	{	τέπκα, <i>honoro.</i>
ο, ὁμόω	{	ὁμόῳ	{	ᾠμοκα, <i>juro.</i>
υ, δύω	{	δύῳ	{	δέδυκα, <i>subeo.</i>
ω, ῥώω	{	ῥώῳ	{	ῥῥώκα, <i>roboro.</i>
αι, παίω	{	παίῳ	{	πέπαικα, <i>ferio.</i>
αυ, φαύω	{	φαύῳ	{	ἔψαυκα, <i>tango.</i>
ει, σείω	{	σείῳ	{	σέσεικα, <i>quatio.</i>
ει, ἱπῶδῳ	{	ἱπῶδέῳ	{	ἵπῶδκα, <i>equito.</i>
οι, οἶω	{	οἶῳ	{	ᾠκα, <i>fero, puto.</i>
ξ, κρέω	{	κρέῳ	{	κέκρεκα, <i>pulso.</i>
υ, ὀπύω	{	ὀπύῳ	{	ᾠπυκα, <i>ineo.</i>

Ex quibus verba in ᾠῳ poëtica sunt: ac veniunt à verbis desinentibus in έῳ ut, à πᾶλέῳ, πᾶλώῳ, *navigo*: vel αῳ ut, à ζάῳ, ζώῳ, *vivo*; ἡβᾶῳ, ἡβῶῳ, *pubesco*: vel ὀῳ, ut δῶῳ, δῶῳ, *do*; ὑπνῶῳ, ὑπνώῳ, *dormio*.

Ex his, quæ de characteristica diximus, non difficile erit ex præsentī statuere de præterito, & fu-

& futuro. Solam excipio quartam conjugationem: ubi diximus, alia sequi secundam, alia tertiam. Id discrimen hoc loco exponemus.

Verba quartæ, quorum characteristica in præsentis est ζ, ferè sequuntur tertiam: ut, φερίζω, dico, φερίζω· βαδίζω, vado, βαδίζω. Cujusmodi sunt amplius quadringenta.

Quædam verò sequuntur secundam:

Uti hæc dissyllaba:

σάζω, stillo:	τίζω, pungo:
κράζω, clamo:	γρύζω, grunnio:
ρίζω, adspargo, perfundo:	φέζω, facio, sacrifico:
σφύζω, salio, palpo:	βαύζω, latro, vaubor,

Lucret.

Item tria hæc, quæ, ut sonantiora fiant, ante ξ assumunt γ·

λίζω, sono, cano,	λίγξω ^a	^a Unde Homer. Iliad. 8. ψf. 125. λίγξαι pro ίλιγξαι. Alii fin- gunt the- ma ίίγξαι.
κλάζω, clangor,	κλάγξω ^a	
πλάζω, seduco, modò huc, modò illuc jacto,	πλάγξω.	

Etiam secundam sequuntur hæc χετλιαστικά, sive miserationi apta:

αιάζω, ejulo, ab αἶ· οἰμώζω, ploro, ab οἶμοι.	^a Unde Homer. Iliad. 8. ψf. 125. λίγξαι pro ίλιγξαι. Alii fin- gunt the- ma ίίγξαι.
όλολύζω, ululo; σεκάζω, gemo.	

Item hæc polysyllaba:

αἰλάπαζω, populo:	αἰλαλάζω, júbilo, clamo alala.
ἑλερίζω, torqueo, clamo ἑλελᾶ, desleo.	
αἰτύζω, seu αἰτήύζω, consterno:	θρυλλίζω, contero.
σταλάζω, stillo:	στειρίζω, firmo, stabilio.
μερμηρίζω, cogito: κανάζω, claudico. Hesych.	
ἑγχαλίζω, præbeo: συφελίζω, percutio.	

90 DE CHARACTERISTICA.

Denique, sunt &, quæ nunc secundam, nunc tertiam sequuntur. Cujusmodi sunt dissyllaba hæc :

δαίζω, divido, discerpo: τείζω, strideo:

τεύζω, murmuro:

παίζω, ludo:

quod communiter

παίζω facit, sed Atti-

cè παίσω, unde συμ-

παίσῳ, collusor, ἀπι-

παισται.

Item hæc trisyllaba:

^a Sed
σαλπίζω
usitate, at
poëtice
σαλπίζω.

σαλπίζω, buccino ^a:

βασιάζω, porto:

ἀρπάζω, rapio:

νυκτάζω, necto, dormito:

ἀλίζω, aspernor, ignominia afficio:

Φαίζω, aio, dico.

At exeuntia in ασω, vel τῳ, sequuntur secundam: ut,

περάσω, vel περάτῳ, ago, περάξω, σπείτῳ, oni-

ro, σάξω.

παύσῳ, percutio, παύξῳ, ὀρύσῳ, fodio, ὀρύξῳ.

Excipe dissyllaba hæc, quæ tertiam sequun-

tur:

ea voce
significetur, non
expo-

πείσῳ, inspergo:

πέσῳ, coquo:

λαύσῳ, video:

λίσῳ, supplico, ploro:

βεγιάσῳ, ferreo, bullio:

πλάσῳ, fingo:

νάσῳ, complano, premo:

πίσῳ, pinso, tundo:

πεάτῳ, vendo ^b.

Item hæc polysyllaba:

ιμάσῳ, lotis cado:

ινάσῳ, perfundo, obliuo:

ἐρέσῳ, remigo ^c.

πῳ, vel

ἀρύσῳ. Addunt & ἀρύσῳ, quod idem notat, ac facere dicitur ἀρύξῳ, & ἀρύσῳ. Verum ἀρύξῳ quidem est ab ἀρύσῳ, ἀρύσῳ autem ab ἀρύω.

Θεῖον

φείσω in futuro secundam sequitur, in per-
to tertiam: nam facit φείξω, πέφεικα, non
φειχα; quod repudiatur, ne aspiratæ duæ
incurrant.

Sunt & quæ utramque præsentis, & simpli-
m habeant futuri characteristicam: ut,

σφάζω, & σφάσσω, jugulo, σφάξω.

φοινίζω, & φοινίσσω, rubefacio, φοινίξω.

μάζω, & μάσσω, subigo, μάξω.

Atque hæc de characteristicâ seu figurativâ
iusque conjugationis, in præsentis, præterito,
futuro: quorum trium aliquod reliqua tem-
pora sequuntur. Unde & cognata vocantur
tempora, quorum eadem est figurativa: ut Præ-
sens, & Imperfectum, τίπῃ, ἔτυπον. Perfe-
ctum, & Plusquamperfectum, πέτυφα, ἐπέτυφον.
Aoristus primus, & Futurum primum, ἔτυφα,
ύψω. Sic Aoristus secundus, Futurum secun-
um, & Præteritum Medium, cognationem in-
er se habent, ἔτυπον, τυπῶ, πέτυπα.

DE AUGMENTO.

Augmentum est, quo verbum in initio au-
getur.

Cum verò novem sint tempora; tria ex iis
nusquam habent augmentum, præsens, futu-
um primum, & secundum: tria ubique habent
augmentum, perfectum, plusquamperfectum,
& paulo-post-futurum: tria in indicativo ha-
bent augmentum, non extra indicativum; im-
perfectum, aoristus primus, & aoristus secun-
us.

Au-

Augmentum est vel temporale, vel syllabicum.

Temporale est, quo dictio augetur tempore.

Tempus autem hîc nihil aliud est, quàm mora in pronuntiando: quæ alterâ parte diuturnior est in longâ, quàm in brevi. Unde illa, duo; hæc, unum tempus habere dicitur.

Habet hoc augmentum locum in verbis, quæ incipiunt à vocali, aut diphthongo mutabili.

Vocales mutabiles^a sunt tres: α, ε, ο. quarum priores in η mutantur, tertia in ω.

α Φωνήν-
τα ματε-
σολικαί.
Quibus
oppo-
nuntur
ἀμετάβο-
λα.

Diphthongi mutabiles itidem sunt tres: αι, αυ, οι. in quibus similiter α mutatur in η, & ο in ω. at ι subscriptur, υ verò adscribitur: ita αι fit η, αυ fit ηυ, οι fit ω.

Si verbum incipiat ab aliâ vocali, aut diphthongo; nulla fiet mutatio propter augmentum: nisi quòd, si anceps, ι vel υ, fuerit in præsentî, ea hîc propter augmentum censetur longa.

Quæ ipsa cum exemplis sequens completur tabella.

Vocales	Mu- tabi- les,	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha, \\ \epsilon, \\ \omicron, \end{array} \right\}$	in	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \text{ἀνύω, ἥνυον, perficio, perficie-} \\ \text{bam.} \\ \eta, \text{ἐλθῶ, ἤλθον, venio, ebam.} \\ \omega, \text{ὑπάζω, ὕπαζον, præbeo, bā.} \end{array} \right\}$
	Immuta- biles,	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \text{ἤχέω, ἤχεον, resono, resonabam.} \\ \iota, \text{ἱξέω, ἱξέον, aucupor, aucupabar.} \\ \upsilon, \text{ὕβειζω, ὕβειζον, contumelia affi-} \\ \text{cio, ebam.} \\ \omega, \text{ὤθω, ὤθον, impello, impellebam.} \end{array} \right\}$		

Μη- ταβί- les,	{ αῖ, αυ, οι, }	in {	ἡ, αἶρω, ἤρον, tollo, tollebam.
			ἡ, αὐξάνω, ἡύξανον, augeo, bā.
Immutabiles,	{	{	ω, οἰκίζω, οἰκίζον, habito, abam.
			ει, εἰσάγω, εἰσάζον, assimilo, labam.
{	{	{	δι, διδύω, διδύον, dirigo, gebam.
			ει, εἰσάγω, εἰσάζον, vulnero, abam.

EXCEPTIO I,

De verbis simplicibus, quæ communi linguâ non
augentur, etsi incipiant à vocali aut
diphthongo mutabili.

Quatuor servant α.

ἄω, spiro, ἄον ut distet ab ἤον, quod ab
ο, sum: αἶω, audio, αἶον ut differat ab ἡον, quod
ο εἶω, vel εἶμι, eo.

ἀνέσσω, insuetus sum, ἀνέσσωον, ne concur-
ant duo η.

Eadem ratio est in

ἀνδίζομαι, tadio afficior, fastidio, ἀνδίζομαι.

Οἱ autem servant profecta

οἶν num,	{	οἶνίζω, vinum respicio vel redoleo.	{	Sed duo hæc interdum mu- tant οι.
		οἶνίζομαι, vina comparo.		
		οἶνοποτίζω, vinum poto.		
		οἶνόω, in vinum verto,		
		οἶνοχέω, vinum in- fundo.		

^a Quod
& οἰσπῖω.
Sed hoc
activè
etiam ca-
pitur. Ac
pro eo
legas
quoque
οἰσπῖω.

^b Addunt
vulgo οἰ-
δαῖναι, vel
οἰδαῖναι,
τυμνο;
cum ta-
men id
veniat ab
οἰδαῖναι,
unde
οἰδαῖναι,
apud He-
sychium
& Suidā.

ab οἰωνός, volucris,
augurium,

ab οἰαξ, temo, guber-
naculum navis,

His adde

οἰόομαι, solus ago,

οἰμαῖω, impetu ruo,

οἰσπῖω^a, æstro concitor,

οἰκτρέω, domū custodio,

Οἰμῶζω, ploro, quod

ce, οἰμῶζον facit, & οἰμῶζον^b.

οἰωνίζομαι,
οἰωνοσκοπέω,
οἰωνοπολέω,

οἰαχίζω,
οἰακνομέω,
οἰακροσφείω,

ab οἰῶ, solus.

ab οἰμῶ, semita.

ab οἰσπῶ, æstrum.

ab οἰκτρός, custos domū.

ab οἰμοί, ejulantium vo-

ce, οἰμῶζον facit, & οἰμῶζον^b.

ab οἰμοί, ejulantium vo-

EXCEPTIO II,

De Simplicibus, quæ aliter augentur
ac dictum est.

Vocale in plurima non in η mutant, fed
augent addito ι.

ἔχω, habeo:

ἔπω, dico:

ἔλω, inusitatum thema, pro αἰρέω, capio; ἔλκω

ἔλκω, & ἔλκύνω, traho.

ἔρπω, & ἔρπύζω, serpo:

ἔσῃκω, sto:

ἔπομαι, sequor:

ἔρέω, dico, interrogo:

ἔστιαω, convivium celebro:

ἔάω, sino:

ἔω, induo, colloco:

ἔρύω, traho:

ἔθω, consuesco:

ἔθίζω, consuefacio:

ἔργάζομαι, operor:

ἔλίσσω, volvo:

ἔζομαι^c, sedeo.

ἔχω, εἶχον, non ἤχον & ita in reliquis.

^c Hoc ad-
dit Hero-
dianus.

ἔπω, εἶπον, dixi: εἰπὲ, dic: εἰπὼν, qui dixit: in omnibus modis servat augmentum.

ἑσῆκω, sto, perssto, permaneo: εἰσῆκεν, steteram, lusquamperfectum Medium: nam perfectum ηκα sine augmento: nisi id verius sit Activum b ἑστημι, & ἑστακα dicatur per α, more Dorico.

ἕω, sive ponatur pro induo, sive pro sedere ju- ro, colloco, facit in passivo præterito εἶμαι, indu- is sum, sedi.

ἔρέω, dico: εἶρηκα, εἶρημαι unde εἰρήδην, & eli- ο, ἐρήδην.

ἔθω, consuesco: εἴωθα, præteritum medium, ex pleonasmum τᾷ ω.

E ante o retinet ε, sed mutat o in ω. ut ἐορτά- ω, ferior, ἐώρταζον, pro ἡορτάζον.

EXCEPTIO III,

*De Compositis, quorum alia in initio, alia in me-
dio, alia utrobique augentur.*

○ Composita quædam in medio augentur. * Non item, si immuta- bilis sit: nam ab εἰσάγω, convivio excipio, est εἰσά- χεον à δισωπῶ, exoro, pu- dore affi- cio. flecto, εἰδισ- αἶπον.
○ Hujusmodi sunt, quæ post δι, & δυς, ha- ent vocalem mutabilem^a. Ut, δῶρεκά, sanctè ito, vel juramentum religiosè servo, δῶρεκην δυ- πρεσῶ, morosus sum, δυσηρέσην.

Sic διεργεῶ, beneficio afficio: διαγελίζομαι, ita nuntio, bonum nuntium affero: δυσαπισῶ, dis- culter credo, diffido.

Præterea in medio augentur composita ex ræpositione & verbo, quorum etiam simpli- ia sunt in usu: βάλλω, jacio; προσβάλλω, adjicio,

προσ-

πρὸς ἑαυτὸν, non ἐπὶ ὅς ἑαυτὸν. Sic ἀλλοιάσω, *mutabo*; ἐναλλοιάσω, *immuto*, ἐνήλλασσον.

Item composita ex præpositione & nomine, vel derivata à nomine composito cum præpositione: ut, ἀναγενέω, *ministro*, διηγόνειν· ἀναχαί-
νίζω, *repro ago*; ἀναχαίτιζον· ἀναπαυόνδέω, *conita-
fatus ago*, παρπαυόνδεον· ἀναφιλῶ, *propheto*,
ἀναφιλῶν· σιωεργέω, *in opere adjungo*, σιωή-
γεον, &c.^a

^a Simili-
ter in
tempori-
bus aliis.

Ut, ὅτι-
δημῶ,
πεπεγ-
νός, ὅτι-
ἀδύμη-
χε· ὅτι-
ορκῶ, pe-
juro, ὅτι-
ἀνέκχε·
ἀπὸ τετα-
ρῶ, *praesum*,
ἐπιστά-
τηκε.

^b Sic in
præter-
ito perf.
παπα-
νῆα, &c
aoristo,
ἐπαπα-
νῆα.

Nonnulla autem eorum, quæ cum præposi-
tione componuntur, nunc initio, nunc in me-
dio augentur: ut, ab ἐμπολάω, *lucro* (cujus
simplex non est in usu: alii ex πωλέω, *vendo*, fa-
ciunt), tum ἐμπεπολήκαμιν legitur apud Lucianum,
tum ἐμπόληκας apud Sophoclem.

Nonnulla utrobique augentur: ut,
ἐνοχλέω, *turbo*, ἐνώχλην.
ἀνορθῶ, *corrigo*, ἐνώρθην.
παροινέω, *vinolentiâ pecco*, ἐπαρώνεον.^b
ἀνέχομαι, *patior, tolero*, ἐνείχομην, & in aoristo
secundo ἐνεσχόμην· ἀμπέχομαι, *induo*, ἐπι-
εμπεσο, ἐμπεσχόμην.

At initio augentur, quæ è duobus nomini-
bus, aut è nomine, vel pronomine, & verbo
componuntur, sive potius à nomine ex istis
composito derivantur: ut,

φιλοσοφέω, *philosophor*, ἐφιλοσόφην.
αὐτομολέω, *sponde venio*, ἐαυτομόλην.
βιβλιοπωλέω, *libros vendo*, ἐβιβλιοπώλην.

Sic χειρᾶγωγέω, *manu ducor*: ὀρθοβατέω, *in
stratus incedo*: ἀκροδογέω, *summas sspicas lego*: ἀκρο-
δολεῖν.

τοβολέω, lapides jacio: οἰκονομέω, administro, &c.^a

Item, derivata à nomine composito cum privativo, vel ὁμῶς, simul: ut,

ab ὁ ἄφρων, insipiens; ἀφρονέω, insipiens sum, ἡφρόνεν.

ab ὁ ὁμόφρων, concors, sive ejusdem sententia; ὁμοφρονέω, concors sum, idem sentio, ὡμοφρόνεν.

Sic ἀτυχέω, infelix sum; ab ὁ καὶ ἡ ἀτυχής; felix.

ὁμολογέω, consentio, confiteor; ab ὁ ὁμόλογος, consentiens.

Item, venientia à nomine cum δὺς compositio^b, sequente consonante: ut,

ab ὁ καὶ ἡ δὺςτυχής, infelix; δὺςτυχέω, infelix sum, ἐδυστύχεν.

ab ὁ καὶ ἡ δὺςχερής, difficilis; δὺςχεραίνω, agrefero, ἐδυσχέραινον.

Vel etiam sequente vocali immutabili: ut, ὠπέω, pudore flecto, exoro, ἐδυσώπειον.

Composita item cum præpositione, si ea ni-

addit ad significatum: ut,

διδω, καθιδιδω, dormio, ἐκάθιδδον.^c

G

οἶγω, το, ut ἡ-
γῶται, &c

ἡγῶται. Sic ἐνιχυράζομαι, sive ἐνχυράζομαι, oppignero, quod ab ἐνιχυρον, ἡχυρον, pignus; interdum initio, interdum medio augetur, interdum iento caret. ^b Addunt alii, fieri idem in iis, quæ veniunt à nomine composito cum δι. Ut, ab ἡ καὶ ἡ διπλής, vilis, διπλίζω, vilipendo, κατέλιπον. Hoc Atticorum est, qui & in aliis δι mutant, ut postea dicitur. At lin-
communis δι retinet immutatum, etiam in hujusmodi compositis. Ut, γῶ, rationi consentaneus; διλογέω, benedico, διλόγην, in Psal. ὁ καὶ ἡ
πῖος, pius, δισέλω, pietatem colo, δισέλεν. ^c Dicitur & καθιδδον, ac-
in penultima, & absque augmento. Nam composita è dissyllabis à
inchoatis, si in medio augentur, vel nullum habent augmentum, cir-
cum-

cum fle-
ctunt pe-
nultimā.
Ut, ουά-
γω, cogo,
ουώηγον
παρείκω,
concedo,
παρείκον
καθήκω,
devenio,
καθήκον.
a De quo
aliquan-
tū post.
b Rede-
unte v,
in quod
γ erat
mutatū
ob se-
quens κ.

οἶγω, ἀνοίγω, aperio, ἡνοίγον.

ἴσημι, ὁπίσσεσθαι, scio, ἡπιστάμεν. quod &
absque augmento ὁπιστάμεν. Vide Imperf. Ver-
bi Med. ἴσσεσθαι. pag. 234.

Item quædam, quorum simplicia non sunt
in usu: ut,

ἀμφισβηῶ, dubito, ἡμφισβήτην.

ἀντιβόλω, supplico, οὔ, ἡντιβόλην.

ἀντιδικέω, contra adversarium ago, ἡντιδίκην.

At sunt alia hujus generis, quæ in medio au-
geantur: ut,

ὑπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & Atticè ἀπὴ λαυον.

ὑπὶ χειρῶ, aggredior, ἐπεχειρῶν.

ἐγκωμιάζω, celebro, laudo, ἐνεκωμιάζον^b, &
assumpto γ, ἐνεγκωμιάζον.

DE AUGMENTO SYLLABICO.

Augmentum Syllabicum est, quo verbum
augetur numero Syllabarum: atque ha-
bet locum in verbis incipientibus à consonan-
te. Fitque hoc modo. In temporibus, quæ so-
lūm in indicativo habent augmentum, ut sunt
imperfectum, aoristus primus, & secundus,
tantūm præponitur ε· ut, τύπῳ, ἔτυπον, ἔτυψα,
ἔτυπον.

Litera ρ propter syllabicum augmentum ge-
minatur: ῥίπῳ, ῥοjicio, ἔρριπον· & ρ posterius
adspiratur, prius lenem habet spiritum. siqui-
dem nulla syllaba desinit in adspiratam: sed si
litera geminetur, prior est tenuis: ἡ Ἀττικὴ, ἡ
Σαπφῶ, ὁ Βάκχος, Attica, Sappho, Bacchus.

In

In temporibus verò, quæ etiam extra indicativum augentur, ut sunt, perfectum, plusquamperfectum, & paullo post futurum, tum quidem idem ac imperfecti augmentum erit, si ε, augmentum syllabicum, fuerit positione longum: ut,

σπεύρω, ἔσπευρον, ἔσπαρκα, *semino, seminabam, avi.*
 ζέω, ἔζεον, ἔζεκα, *serveo, servebam, ferbui.*
 ξέω, ἔξεον, ἔξεκα, *polio, poliebam, polivi.*
 ψάλλω, ἔψαλλον, ἔψαλκα, *cano fidibus, canebam, cecini.*

Sin ε sit breve, aut anceps; in præterito perfecto, & cognatis temporibus, repetitur prima consonans præsentis^a, hoc modo:

τύπτω, πέτυφα, *verbero, avi,*
 γράφω, γέγραφα, *scribo, scripsi.*

Ancipitem hîc dico, siue communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida: ἔρχομαι, ἔκλινον, ἔκρινον, *scribebam, inclinabam, judicabam.*

In quibusdam, licet ε sit breve, aut anceps, nunc prima consonans repetitur, nunc omititur: ut,

βλάπτω, *vireo,* ἐβλάστηκα, & βεβλάστηκα.
 βιβλάω, *consulo,* ἐβέλωκα, & βεβέλωκα.
 κρύπτω, *occulto,* ἔκρυφα, & κέκρυφα.
 βλακδύομαι, *torreo,* ἐβλάκδωμαι, & βεβλάκδωμαι.
 At καθαίρω, *purgo,* solum habet ἐκαθαίρωκα.

Quorum principium est γ, non repetunt primam consonantem^b: ut, γνώω, *nosco,* ἔγνωκα.
 γνωρίζω, *potum reddo,* ἐ γνώρικα. Sic γηγορέω, *vigilo,* ἔγηγόρηκα.

^a Vocant hoc ἀναδιπλασίωσιν, siue duplicationem:

quam & Latini

inter-

mitantur: ut,

sallo, se-

felli, si-

milia-

que, pe-

puli, tetu-

li, pepigi,

& alia.

^b Idque,

ut vide-

tur, ad

vitan-

dam κα-

κοφωνίας,

ac inju-

cundum

sonum.

a Nec enim id perpetuum.

Nam legitur & ἐκτῆμαι,

pro κί-κτῆμαι.

Item ἐκ-τακα, à

κτείνω, occido:

ἐκτίσμαι, à κτίζο-

μαι, con-

ducor. Re-

petitio

autem

primæ con-

sonantis in

his, quæ

sic inci-

piunt,

Æolica

esse vide-

tur.

Contrà repetunt eam interdum^a incepta à κί, πί, & μν. quia hæc apud poëtas communem faciunt syllabam. Ut, κίχομαι, *acquirō, possideo, κέκλήμαι, πτόω, cado, πέπωκα, μνῶμαι, memini, μέμνημαι.*

Quæ ab adspiratis incipiunt, pro repetendis adspiratis substituunt tenues.

Θείνω, τέθακα, *stimulo, avi.*

Φαίνω, πέφαγκα, *luceo, luxi.*

χαίρω, κέχαρκα, *gaudeo, gavisus sum.*

Plusquamperfectum etiam aliud recipit ante consonantem repetitam: ut, τέπφα, ἐπ-τύφειν, *verberaveram.*

Sed quandoque hoc tempus contentum est incremento perfecti. Ut, κεκάρκεν, pro ἐκε-

κάρκεν, à κείρω, *tondeo: πεθεμελίωτο, pro ἐπεθεμε-*

λίωτο, à θεμελιόομαι, *fundor, aris.*

In compositis ab εκ ante augmentum dici-
mus εξ. ut, ἐκφέρω, *effero, ἐξέφερον.* Composita
ab εν, & σω, quæ ν mutârant, vel abjecerant,
recipiunt illud. Εἰδέπω, *relinquo, ἐνέλειπον. συρ-
ράπτω, converro, σωέρεπτον. συσρέφω, converto,
συνέρεφον.*

OBSERVATIO.

De Augmento Attico, & Ionico.

b Nam ε, five so- lum, five in di- phthon- go, mu- tant in η.

A Tticè^b εἰ mutatur in η, & εἰ in ηύ. ut, εικάζω, *similo, εἴκαζον, Atticè ἤκαζον.*

ἄχομαι, *precor, ἄχόμειν, Atticè ηύχόμειν.*

ἄδω, *dormio, ἄδον, Atticè ηῦδον.*

Sic

LABICO.
 erdum in
 etas comm
 i, acq
 ināomai, po
 , prope

DE AUGM. SYLLABICO. 301

Sic εἶδεν, ἤδεν, *noveram*, plusquamperfectum
 ab εἶδω, *nosco*, *scio*.

Apud Atticos syllabicum augmentum ver-
 titur in temporale, eoque fit duplex: ἔμελλον,
 ἤμελλον, *debebam*; ἐβλόμην, ἤβλόμην, *volebam*;
 ἐδυνάμην, ἤδυνάμην, *poteram*.

Attici inchoatorum ab α brevi, ε, & ο^a, præ-
 terito communi præfigunt duas priores literas
 præsentis.

εἰρίζω, *contendo*, ἤρικα, ἐρήρικα. Passivum ἐρή-
 ρισμαι.

ἀγείρω, *congrego*, ἤγερκα, ἀγήγερκα, ἀγή-
 γερμαι.

ὄλλω, *perdo*, ὤλα, ὄλωλα, præteritum Me-
 dium est.

Corripitur autem præteriti Attici tertia syl-
 laba, si trium syllabarum numerum excesserit;
 hoc modo: vertitur η in ε· ω in ο· ει & & abji-
 ciunt ε· οι & & subjunctivam.

αἰλήθω, ἤληκα, αἰλήλεκα, *molo*:

ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρέτηκα, *interrogo*:

αἰλείφω, ἤλειφα, αἰλήλιφα, *ungo*:

ἐλθέθω, ἤλθκα, ἐλήλυκα, *venio*:

ἐτοιμάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα, *paro*:

αἰκίω, ἤκα, αἰκίκα, *audio*.

At ἐρείδω, *firmit*, ἤρεικα, ἐρήρεικα, ἐρήρει-
 σμαι, ἐρήρειδα· ut differat ab ἐρήρικα, verbi εἰ-
 ρίζω, *contendo*.

Verbum εἶδω, εἶδο, ἦκα, ἔδηκα, & interjecta
 syllaba δο, ἐδήδοκα^b. Passivum ἐδήδομαι.

a Etiam
 ab η in
 voce η-
 μῶ, ca-
 do, incli-
 no, citant
 Gram-
 matici
 ἐμήμικα,
 posito ε
 pro η,
 quia pri-
 ma debet
 esse bre-
 vis, ut
 mox di-
 cetur.

b Nisi
 cum Eu-
 stathio
 malis, ab
 εἶδω, esse
 ἤδοκα,
 hinc At-
 ticὸν εἶ-
 δοκα.

Augmentum est vel temporale, vel syllabicum.

Temporale est, quo dictio augetur tempore.

Tempus autem hîc nihil aliud est, quàm mora in pronuntiando: quæ alterâ parte diuturnior est in longâ, quàm in brevi. Unde illa, duo; hæc, unum tempus habere dicitur.

Habet hoc augmentum locum in verbis, quæ incipiunt à vocali, aut diphthongo mutabili.

Vocales mutabiles^a sunt tres: α, ε, ο. quarum priores in η mutantur, tertia in ω.

α Φωνήεν-
τα μετα-
βολικά.
Quibus
oppo-
nuntur
ἀμετάβο-
λα.

Diphthongi mutabiles itidem sunt tres: αι, αυ, οι. in quibus similiter α mutatur in η, & ο in ω. at ι subscriptur, υ verò adscribitur: ita αι fit η, αυ fit ηυ, οι fit ω.

Si verbum incipiat ab aliâ vocali, aut diphthongo; nulla fiet mutatio propter augmentum: nisi quòd, si anceps, ι vel υ, fuerit in præsentī, ea hîc propter augmentum censetur longa.

Quæ ipsa cum exemplis sequens completur tabella.

Vocales	Mutabiles,	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha, \\ \epsilon, \\ \omicron, \end{array} \right\}$ in $\left\{ \begin{array}{l} \eta, \acute{\alpha}\nu\acute{\omega}, \eta\eta\upsilon\omicron\nu, \text{perficio, perficiebam.} \\ \eta, \epsilon\lambda\acute{\alpha}\theta\omega, \eta\lambda\acute{\alpha}\theta\omicron\nu, \text{venio, ebam.} \\ \omega, \acute{\omicron}\pi\acute{\alpha}\zeta\omega, \acute{\omega}\pi\acute{\alpha}\zeta\omicron\nu, \text{præbeo, bā.} \end{array} \right.$
	Immutabiles,	$\left\{ \begin{array}{l} \eta, \eta\chi\acute{\epsilon}\omega, \eta\chi\epsilon\omicron\nu, \text{resono, resonabam.} \\ \iota, \iota\acute{\xi}\acute{\alpha}\omega, \iota\acute{\xi}\acute{\alpha}\omicron\nu, \text{aucupor, aucupabar.} \\ \upsilon, \upsilon\beta\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega, \upsilon\beta\epsilon\acute{\iota}\zeta\omicron\nu, \text{contumelia afficio, ebam.} \\ \omega, \acute{\omega}\theta\omega, \acute{\omega}\theta\omicron\nu, \text{impello, impellebam.} \end{array} \right.$

Diphthongi	Mu- tabi- les,	{ ai, au, oi, }	in	η, αἶρω, ἤρω, tollo, tollebam.
				ηυ, αὐξάνω, ἡύξανον, augeo, bā.
	Immutabiles,	{		ω, οἰκίζω, ὠκίζον, habito, abam.
				ει, εἰσάγω, εἰσάζον, assimilo, labam.
		{		δι, διδύω, διδύων, dirigo, gebam.
				υ, ὑτάζω, ὑτάζον, vulnero, abam.

EXCEPTIO I,

De verbis simplicibus, quæ communi linguâ non
augentur, etsi incipiant à vocali aut
diphthongo mutabili.

Quatuor servant α.
ἄω, spiro, ἄν· ut distet ab ἦν, quod ab
ἔω, sum: αἶω, audio, αἶον· ut differat ab ἥιον, quod
ab εἶω, vel εἶμι, eo.

ἀνῆσσω, insuetus sum, ἀνῆσσαν, ne concu-
rant duo η.

Eadem ratio est in

ἀνδίζομαι, tedio afficior, fastidio, ἀνδίζομαι.

Οἱ autem servant profecta

ab οἶν vinum,	{	οἶνίζω, vinum respicio vel redeleo.	} Sed duo hæc interdum mu- tant οἱ.
		οἶνίζομαι, vina comparo.	
		οἶνοποτίζω, vinum poto.	
		οἶνόω, in vinum verto, vino modicè repleo.	
		οἶνοχέω, vinum in- fundo.	

ab

^a Quod
& οἰσπῶ.
Sed hoc
activè
etiam ca-
pitur. Ac
pro eo
legas
quoque
οἰσπῶ.

^b Addunt
vulgo οἰ-
δῶ, vel
οἰδ' αἶνω,
tumeo;
cum ta-
men id
veniat ab
οἰδ' αἶνω,
unde
οἰδ' αἶνω,
apud He-
sychium
& Suidā.

ab οἰωνός, volucris,
augurium,

{ οἰωνίζομαι,
οἰωνοσκοπέω, } auguror.
οἰωνοπολέω,

ab οἶαξ, rem, guber-
naculum navis,

{ οἶακίζω,
οἶακονομέω, } gubernor, gu-
bernaculum
οἶακροσφείω, } navis rego.

His adde

οἰόομαι, solus ago,

ab οἷ, solus.

οἰμάω, impetu tuo,

ab οἷμα, semita.

οἰσπῶ^a, æstro concitor,

ab οἷσπ, æstrum.

οἰκτρέω, domū custodio,

ab οἰκτρός, custos domūs.

Οἰμῶζω, ploro, quod
ce, οἰμῶζον facit, & ὤμωζον^b.

ab οἷμοι, ejulantium vo-

EXCEPTIO II,

De Simplicibus, quæ aliter augmentur
ac dictum est.

V Ocalem ε plurima non in η mutant, sed
augment addito.

ἔχω, habeo:

ἔπω, dico:

ἔλω, inusitatum thema, pro αἰρέω, capio; ἔλκω,

ἔλκέω, & ἔλκύνω, traho.

ἔρπω, & ἔρπύζω, serpo:

ἔρήκω, sto:

ἔπομαι, sequor:

ἔρέω, dico, interrogo:

ἔσιάω, convivium celebros:

ἔάω, sino:

ἔω, induo, colloco:

ἔρύω, traho:

ἔθω, consuesco:

ἔθίζω, consuefacio:

ἐργάζομαι, operor:

ἐλίσσω, volvo:

ἔζομαι^c, sedeo.

ἔχω, ἔχον, non ἤχον & ita in reliquis.

^c Hoc ad-
dit Hero-
dianus.

ἔπω,

ἔπω, εἶπον, dixi: εἰπὲ, dic: εἰπὼν, qui dixit: in omnibus modis servat augmentum.

ἑσῆκω, sto, persto, permaneo: εἰσῆκεν, steteram, plusquamperfectum Medium: nam perfectum ἑσῆκα sine augmento: nisi id verius sit Activum ab ἑστημι, & ἑστακα dicatur per α, more Dorico.

ἔω, sive ponatur pro induo, sive pro sedere jubeo, colloco, facit in passivo præterito εἶμαι, indutus sum, sedi.

ἔρῶ, dico: εἶρηκα, εἶρημαι, unde εἰρήδην, & εἰρήσω, εἰρήδην.

ἔωθω, consuesco: εἶωθα, præteritum medium, per pleonasmum τῷ α.

E ante o retinet ε, sed mutat o in ω. ut ἐορῶζω, ferior, ἐώρῶζον, pro ἡορῶζον.

EXCEPTIO III,

De Compositis, quorum alia in initio, alia in medio, alia utrobique augentur.

Composita quædam in medio augentur. Hujusmodi sunt, quæ post α, & δυς, habent vocalem mutabilem^a. Ut, ἀσπεκῶ, sanctè juro, vel juramentum religiosè servo, ἀσπεκῶν δυσαρεσῶ, morosus sum, δυσηρέσων.

Sic ἀεργεῶ, beneficio afficio: ἀαγγερίζομαι, lata nuntio, bonum nuntium afferro: δυσαπισῶ, difficulter credo, diffido.

Præterea in medio augentur composita ex præpositione & verbo, quorum etiam simplicia sunt in usu: βάλλω, jacio; προσβάλλω, adjicio,

^a Non item, si immutabilis sit: nam ab ἀσπεκῶ, convivio excipio, est ἀαγγερίζω, exoro, pudore afficio. stulto, id est, ἀπιστοῖ.

προσ-

πρὸς ἑαυτὸν, non ἐπὶ ἑαυτὸν. Sic αἰλιάσσω, *minu-
to*; ἐναλλάσσω, *immutato*, ἐνήλλασσον.

Item composita ex præpositione & nomine, vel derivata à nomine composito cum præpositione: ut, Ἀφικνέω, *ministro*, διηκόνειν· ἀναχαί-
ζω, *retro ago*, ἀναχαίπτειν· ἀντιστάνδω, *contra
factus ago*, παρ᾽αντίδω· προφητεύω, *propheto*,
προφητεύειν· συνερχέω, *in ore adjuvo*, συνέρ-
χων, &c.^a

^a Simili-
ter in
temperi-
bus aliis.
Ut, ὀπι-
θιμῶ, *per-
egri-
por*, ὀπι-
θιμήμ-
η· ὀπι-
ορκῶ, *re-
jeto*, ὀπι-
ώκηκα·
ὀπίσσω,
præsum,
ἐπιστά-
τηκα.

^b Sic in
præter-
ito perf.
παπαρώ-
κηκα, &
aoristo,
ἐπαπαρώ-
κηκα.

Nonnulla autem eorum, quæ cum præposi-
tione componuntur, nunc initio, nunc in me-
dio augentur: ut, ab ἐμπολάω, *lucror* (cujus
simplex non est in usu: alii ex πωλέω, *vendo*, fa-
ciunt), tum ἐμπεπολήκαμιν legitur apud Lucianum,
tum ἡμπόληκας apud Sophoclem.

Nonnulla utrobique augentur: ut,
ἐνοχλέω, *turbo*, ἐνώχλην.
ἀνορθόω, *corrigo*, ἀνώρθην.
παροινέω, *vinolentiâ pecco*, ἐπαρώνεον^b.
ἀνέχομαι, *patior, tolero*, ἡνεχώμην, & in aori-
sto secundo ἡνεχώμην· ἀμπέχομαι, *induo*, ἐπι-
εμύεο, ἡμπεχώμην.

At initio augentur, quæ à duobus nomini-
bus, aut à nomine, vel pronomine, & verbo
componuntur, sive potius à nomine ex istis
composito derivantur: ut,

φιλοσοφέω, *philosophor*, ἐφιλοσόφην.

αὐτομολέω, *sponte venio*, ἡυτομόλην.

βιβλιοπώλῃω, *libros vendo*, ἐβιβλιοπώλην.

Sic χειρ᾽αγωγέω, *manu duco*: ὀρθοβατεύω, *re-
ctus incedo*: ἀκροδογέω, *summas spicas lego*: λι-
ζεβολέω.

ῥοβολέω, lapides jacio: οἰκονομέω, administro, &c.^a Ἐξήναι, quia derivatum est à

Item, derivata à nomine composito cum privativo, vel ὁμῶς, simul: ut,

ab ὁ ἄφρων, insipiens; ἀφρονέω, insipiens sum, ἡφρόνεν.

ab ὁ ὁμόφρων, concors, sive ejusdem sententia; ὁμοφρονέω, concors sum, idem sentio, ὡμοφρόνεν.

Sic ἀτυχέω, infelix sum; ab ὁ καὶ ἡ ἀτυχής; infelix.

ὁμολογέω, consentio, confiteor; ab ὁ ὁμόλογος, consentiens.

Item, venientia à nomine cum δυς composito^b, sequente consonante: ut,

ab ὁ καὶ ἡ δυςτυχής, infelix; δυςτυχέω, infelix sum, ἐδυστύχεν.

ab ὁ καὶ ἡ δυςχερής, difficilis; δυςχεραίνω, agrefero, ἐδυσχέραινον.

Vel etiam sequente vocali immutabili: ut, δυσωπέω, pudore flecto, exoro, ἐδυσώπεον.

Composita item cum præpositione, si ea nihil addit ad significatum: ut,

ᾤδω, καὶ ᾤδω, dormio, ἐκάθ᾽ ᾤδον.^c

G

οἶγω, ut ἡγ-
γῶτο, &c

παρεγύνει. Sic ἐντυχάζομαι, sive ἐχτυχάζομαι, oppignero, quod ab ἐντυχον, sive ἐχτυχον, pignus; interdum initio, interdum medio augetur, interdum augmento caret. ^b Addunt alii, fieri idem in iis, quæ veniunt à nomine composito cum δι. Ut, ab ἡ καὶ ἡ δὲ τέλης, vilis, δὲ τελέζω, vilipendo, νυτέλιζον. Sed hoc Atticorum est, qui & in aliis δι mutant, ut postea dicitur. At lingua communis δι retinet immutatum, etiam in hujusmodi compositis. Ut, ὁ δὲ λογος, rationi consentaneus; δὲ λογέω, benedico, δὲ λόγην, in Psal. ὁ καὶ ἡ δὲ σέβης, pius, δὲ σέβω, pietatem colo, δὲ σέβην. ^c Dicitur & καὶ ᾤδον, accentu in penultima, & absque augmento. Nam composita è dissyllabis à vocali inchoatis, si in medio augentur, vel nullum habent augmentum, circum-

cum fle-
 etunt pe-
 nultima.
 Ut, σιωά-
 γω, cogo,
 σιωήζον·
 παρείκω,
 concedo,
 παρείκον·
 καθήκω,
 devenio,
 καθήκεν.
 a De quo
 aliquan-
 tū post.
 b Rede-
 unte v,
 in quod
 γ erat
 mutatū
 ob se-
 quens κ.

οἶγω, ἀνοίγω, aperio, ἡνοίγον.

ἴσθμι, ἔπισταμαι, scio, ἡπιστάμεν. quod &

absque augmento ἔπιστάμεν. Vide Imperf. Ver-
 bi Med. ἴσκαμαι. pag. 234.

Item quædam, quorum simplicia non sunt
 in usu: ut,

ἀμφισβηῶ, dubito, ἡμφισβήτην.

ἀντιβόλω, supplico, oro, ἡντιβόλων.

ἀντιδικέω, contra adversarium ago, ἡντιδίκεν.

At sunt alia hujus generis, quæ in medio au-
 geantur: ut,

δοπλάω, fruor, ἀπέλαυον, & Atticè ἀπήλαυον.

ἔπιχειρῶ, aggredior, ἐπεχείρην.

ἐγκωμιάζω, celebro, laudo, ἐνεκωμιάζον^b, &
 assumpto γ, ἐνεγκωμιάζον.

DE AUGMENTO SYLLABICO.

Augmentum Syllabicum est, quo verbum
 augetur numero Syllabarum: atque ha-
 bet locum in verbis incipientibus à consonan-
 te. Fitque hoc modo. In temporibus, quæ so-
 lum in indicativo habent augmentum, ut sunt
 imperfectum, aoristus primus, & secundus,
 tantum præponitur ε· ut, τύπῳ, ἔτυπον, ἔτυψα,
 ἔτυπον.

Litera ρ propter syllabicum augmentum ge-
 minatur: ῥίπῳ, 'projicio, ἔρριπον· & ρ posterius
 adspiratur, prius lenem habet spiritum. siqui-
 dem nulla syllaba definit in adspiratam: sed si
 litera geminetur, prior est tenuis: ἡ Ἀττὶς κ· ἡ
 Σαπφώ, ὁ Βάκχος, Attica, Sappho, Bacchus.

In

In temporibus verò, quæ etiam extra indicativum augentur, ut sunt, perfectum, plusquamperfectum, & paullo post futurum, tum quidem idem ac imperfecti augmentum erit, si ε, augmentum syllabicum, fuerit positione longum: ut,

σπεύρω, ἔσπευρον, ἔσπαρκα, *semino, seminabam, avi.*
 ζέω, ἔζεον, ἔζεκα, *ferveo, fervebam, ferbui.*
 ξέω, ἔξεον, ἔξεκα, *polio, poliebam, polivi.*
 ψάλλω, ἔψαλλον, ἔψαλκα, *canto fidibus, canebam, cecini.*

Sin ε sit breve, aut anceps; in præterito perfecto, & cognatis temporibus, repetitur prima consonans præsentis^a, hoc modo:

τύπῳ, τέπφα, *verbero, avi,*
 γράφω, γέγραφα, *scribo, scripsi.*

Ancipitem hîc dico, sive communem vocalem, quam sequitur muta cum liquida: ἔγραφον, ἔκλινον, ἔκλεινον, *scribebam, inclinabam, judicabam.*

In quibusdam, licet ε sit breve, aut anceps, nunc prima consonans repetitur, nunc omit-

titur: ut,
 βλαστέω, *vireo*, ἐβλάστηκα, & βεβλάστηκα.
 βελάω, *consulo*, ἐβέλωκα, & βεβέλωκα.
 κρύπτω, *occulto*, ἔκρυφα, & κέκρυφα.
 βλακδύομαι, *torreo*, ἐβλάκδυμαι, & βεβλάκδυμαι.
 At καθαίρω, *purgo*, solum habet ἐκαθαίρωκα.

Quorum principium est γν, non repetunt primam consonantem^b: ut, γνῶω, *nosco*, ἐγνωκα.
 γνωρίζω, *potum reddo*, ἐγνώρικα. Sic γηγυρέω, *vigilo*, ἐγγηγύρηκα.

^a Vocant hoc ἀναδιπλασιασμόν, sive duplicationem: quam & Latini interdum imitantur: ut, *fallo, sefello*, similiaque, *peruli, tetuli, pepigi*, & alia.
^b Idque, ut videtur, ad vitandam κακοφωνίαν, ac injuncundum sonum.

a Nec enim id perpetuum. Nam legitur & ἐκτιμῶ, μέμνημαι. pro κί- κλημαι. Item ἐκ- τακα, à κίειν, occido: ἐκτίσμαι, à κίλιζο- μαι, con- dor. Re- petitio autem primæ conso- nantis in iis, quæ sic inci- piunt, Æolica esse vide- tur.

Contrà repetunt eam interdum^a incepta à κί, πί, & μν quia hæc apud poëtas communem faciunt syllabani. Ut, κέχομαι, *acquirō, possideo,* κέκλημαι· πτόω, *cado,* πέπωκα· μνάομαι, *memini,* μέμνημαι.

Quæ ab adspiratis incipiunt, pro repetendis adspiratis substituunt tenues.

θείνω, τέθακα, *stimulo,* avi.

φαίνω, πέφαγκα, *luceo,* luxi.

χαίρω, κέχαρκα, *gaudeo,* gavisus sum.

Plusquamperfectum etiam aliud recipit ε ante consonantem repetitam: ut, τέτυφα, *επε- τύφειν, verberaveram.*

Sed quandoque hoc tempus contentum est incremento perfecti. Ut, κεκάρκειν, pro ἐκε- κάρκειν, à κείρω, *tondeo:* πεθμελίωτο, pro ἐπεθμε- λιώτο, à θμελιόομαι, *fundor,* aris.

In compositis ab εκ ante augmentum dici- mus εξ· ut, ἐκφέρω, *effero,* ἐξέφερον. Composita ab εν, & σιν, quæ ν mutârant, vel abjecerant, recipiunt illud. Εἰλείπω, *relinquo,* ἐνέλειπεν· συρ- ράπτω, *converro,* σινέραπτον· συσρέφω, *converto,* σινέσρεφον.

OBSERVATIO.

De Augmento Attico, & Ionico.

b Nam ε, five so- lum, five in di- phthon- go, mu- tant in η.

Atticè^b ει mutatur in η, & ω in ηύ· ut, εικάζω, *similo,* εἰκαζον, Atticè ἤκαζον. ὄχομαι, *precor,* ὀχόμειν, Atticè ἠύχόμειν. ὄδω, *dormio,* ὄδον, Atticè ἠύδον.

Sic

DE AUGM. SYLLABICO. 101

Sic εἶδεν, ἦδεν, *noveram*, plusquamperfectum ab εἶδω, *nosco*, *scio*.

Apud Atticos syllabicum augmentum vertitur in temporale, eoque fit duplex: ἔμελλον, ἤμελλον, *debebam*; ἐβλόμην, ἔβλόμην, *volebam*; ἐδυνάμην, ἤδυνάμην, *poteram*.

Attici inchoatorum ab α brevī, ε, & ο^a, præterito cōmuni præfigunt duas priores literas præsentis.

εἰρίζω, *contendo*, ἦρικα, ἐρήρικα. Passivum ἐρήρισμαι.

ἀγείρω, *congrego*, ἤγερεκα, ἀγήγερεκα, ἀγήγερεμαι.

ὄλλω, *perdo*, ὤλα, ὄλωλα, præteritum Medium est.

Corripitur autem præteriti Attici tertia syllaba, si trium syllabarum numerum excesserit; hoc modo: vertitur η in ε· ω in ο· ει & ου abjiciunt ε· οι & ου subjunctivam.

a Etiam ab u in voce ἡμῶν, ἐνδο, inclino, citant Grammatici ἐμῆμικτο, posito « pro » quia prima debet esse brevis, ut mox dicitur.

ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, *nolo*:

ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐηρώτηκα, *interrogo*:

ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, *ungo*:

ἐλδίδω, ἤλδωκα, ἐλήλυκα, *venio*:

ἐποιμάζω, ἠποίμακα, ἐτητίμακα, *paro*:

ἀκύνω, ἤκωκα, ἀκύνωκα, *audio*.

b Nisi cum Eustathio malis, ab εἶδω, esse ἤδωκα, hinc Atticὸν εἶδωκα.

At ἐρείδω, *firmit*, ἤρεικα, ἐρήρεικα, ἐρήρισμαι, ἐρήριδα· ut differat ab ἐρήρικα, verbi εἰρίζω, *contendo*.

Verbum ἔδω, *edo*, ἦκα, ἔδωκα, & interjecta syllaba δο, ἐδήδοκα^b. Passivum ἐδήδομαι.

Sic ἄγω, *duco*, assumit γο: ἦχα, ἄνηχα, ἀνή-
 γοχα^a sed Euphonia tollit γ, ἀνήοχα^a.

^a Bæoti-
 cè ἀγεί-
 χα, * in
 es muta-
 to.

Iones interdum & inceptis ab αι præfigunt duas lite-
 ras thematis: ut, αἰρέω, *capio*, αἶρηκα, ἀράρηκα^a unde
 ἀναραρηκώς, apud Herod. Terps.

Inceptis ab ο, vel ω, Præteritum Atticum
 præfigit ε.

ὄρῳ, ὠρῳκα, ἐὼρῳκα, *video*.

οἶγω, ὦγα, ἐὼγα, *aperio*: unde fit ἀνέωγα.

ὦθω, *impello*, ὦσμαι, ἐώσμαι.

ὠνέομαι, εἰμι, ὠνήμαι, ἐώνημαι.

Idem fit in Præterito Imperfecto: ἐώρων, *vi-
 debam*: ἐωνέμην, *emebam*: & consimilibus.

Sic εἶκω, *assimilo*, *conveniens sum*: Medium
 Præteritum facit οἶκα unde ἐοικα, *similis sum*.

Accidit hoc & in Aoristis aliorum quoque
 verborum: ut,

ἄγνυμι *frango*, ab ἄγω habet ἦξα, & Att. ἐα-
 ξα. Sic ἦκα, ἔηκα, *nisi*: unde ξυνέηκα, *commisi*;
 item, *intellexi*: εἶπα, ἔειπα, *dixi*, παρῴσεντα, *allocu-
 tus sum*: ὠσαύην, ἐωσαύην, *impuli*. Sed hujus-
 modi magis Poëtarum sunt.

^b Contra
 cano-
 nem ge-
 neralem,
 quo ε,
 augmen-
 tum syl-
 labicum,
 semper
 habet

Cæterum ε, augmentum Atticum, spiritum
 fortitur præsentis^b: ὄρῳ, ὠρῳκα, ἐὼρῳκα, *vidi*:
 ὠνέομαι, ὠνήμαι, ἐώνημαι, *emi*.

Interdum etiam Attici inceptis ab ε, & ω,
 quæ non recipiunt temporale augmentum,
 præponunt ε ut,

ἐρέω, *meio*: perf. ἔρηκα, Atticè ἐἔρηκα^c.

ὦθω,

spiritum lenem: ut, θάπλω, *sepelio*, ἰθάπλον. * c Unde apud Aristo-
 phanem, in *Lysistratâ*, γλ. 406, in composito, ἐπείρηκα, *imminxi*.

ᾠθω, pello: aor. I. ᾠσα, Atticè autem ἔωσα.

Attici præterea pro incremento λε, & με, ponunt ει diphthongum.

λήβω, sumo, λέληφα, εἴληφα.

μείρομαι, sortior, μέμαρμαι, εἴμαρμαι. ex quo εἴμαρμην, fatum.

Atticum Plusquamperfectum temporaliter initio augetur.

ἀγήγεκα, congregavi, & ἐγήγεκα, excitavi, ἡγή-
γέσκειν.

ὀρώρυχα, fodi, ὠρώρυχεν.

ἀκήκησα, audivi, ἡκηκέειν.

Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram; ab ἐλήλυκα & ἐλήλυθα, quæ ab ἐλδύθω, venio.

At ἑολπα, speravi, ἐώλπεν. ἑορξα, feci, πατρavi, ἐώργεν. ἑοικα, similis sum, ἐώκειν. augentur secunda syllaba, pro ἡόλπεν, ἡόργεν, ἡοίκειν.

Iones in aoristo secundo usurpant augmentum perfecti: ut, κάμνω, laboro; ἔκαμον, κέκαμον. χάζω, recedo; ἔχαδον, κέχαδον. τύκω, αρ-
ρατο; ἔτυκον, τέτυκον. δαίω, discō; ἔδαον, δέδαον.
μάεπῳ, prebendo; ἔμαρπον, μέμαρπον.

PROXIMUM erat, ut de Mutatione penulti-
mæ ageretur. Sed quia hæc pro temporibus ac conjugationibus variat; commodius ea doctrina in paradigmatis flexione, unà cum temporis cujusque formatione explicabitur. Nunc videamus

DE TERMINATIONE.

DE Terminatione sunt hæ regulæ.

I. Eadem est terminatio præsentis & futurorum ejusdem modi. Excipe futura prima quintæ conjugationis, & futura secunda cujuscunque conjugationis, quæ circumfle-ctuntur: inque conjugando præsentis adsciscit *i*, & *o* adsciscit *u*.

II. Aoristus secundus in voce activâ, & mediâ, est ejusdem terminationis, ac imperfectum ejusdem vocis. Sed in infinitivo activo circumfle-ctitur ultima; in participio verò acuitur.

III. In voce mediâ præsens, & imperfectum, eandem habent vocem, ac passivum. Perfectum ac plusquamperfectum eandem habent terminationem, ac activum. Itaque tantum aoristus primus peculiarem habet terminationem. nam aoristum secundum cum imperfecto, ac futura cum præsentis convenire, antea diximus.

ACTI-

A C T I V U M.

A C T I V U M.			Sing.			Dual.		Plural.			
			Perf.	1	2	3	2	3	1	2	3
M O D I	{ Præs. & Fut. 1.		ω	εις	ει	ει	ετον	ετον	ομω	ετε	εσι.
	{ Fut. 2.		ω̃	εις	ει̃	ει̃	ει̃τον	ει̃τον	ομω̃	ει̃τε	εσι̃.
	{ Imperfect. & Aor. 2.		ον	ες	ε	ε	ε̃λον	ε̃τλw	ομω	ετε	ον.
I N D I C A - T I V I	{ Perf.		α	ας	ε	ε	α̃λον	α̃τλw	αμω	ατε	ασι.
	{ Plusquamperf.		ειν	εις	ει	ει	ει̃λον	ει̃τλw	ειμω	ει̃τε	εισιw.
	{ Aor. 1.		α	ας	ε	ε	α̃λον	α̃τλw	αμω	α̃τε	αw.
I M P E R A - T I V I	{ Præs. Perf. Aor. 2.		ε	ε	ε̃τω	ε̃τw	ε̃τον	ε̃τwv	ει̃τε	ε̃τωσw.	
	{ Aor. 1.		ον	α̃τω	α̃λον	α̃τwv			α̃τε	α̃τωσw.	
O P T A - T I V I	{ Pr. Perf. Aor. 2. Fut. 1.		ειμe	οις	οι	οι̃τον	οι̃τλw	οι̃τλw	οιμω	οι̃τε	οι̃εν.
	{ Fut. 2.		ο̃ιμe	ο̃ις	ο̃ι̃	ο̃ι̃τον	ο̃ι̃τλw	ο̃ι̃τλw	ο̃ιμω	ο̃ι̃τε	ο̃ι̃εν.
	{ Aor. 1.		α̃ιμe	α̃ις	α̃ι	α̃ι̃λον	α̃ι̃τλw	α̃ι̃τλw	α̃ιμω	α̃ι̃τε	α̃ι̃εν.
S U B J U N C T I V U S u b i q u e			ω	ης	η	η̃τον	η̃τον	η̃τον	ωμω	η̃τε	ωσι.
I N F I N I - T I V I			{ Præs. Fut. 1.		ειν. Aor. 2, Fut. 2, ε̃ιν.						
			{ Perf.		ει̃ναι. Aor. 1. α̃ι.						

P A S S I V U M.

INDICATIVI	{ Præs. & Fut. triplex.		ομη η	ετη ομεθον εοθον	ομεθα εοθε	οντα.
	Imperf.		ομην &	ειο ομεθον εοθον	ομεθα εοθε	οντο.
	{ Perf.		μεη σται	τα μεθον θον	μεθα θε	(vel ντα.) μῆλοι εἰσι, θε
	{ Plusquamperf.		μεω σο	το μεθον θον	μεθα θε	(vel ντο.) μῆλοι ἦσαν.
IMPERA- TIVI	{ Aor. I, & 2.		λεω ης	η τον	ητω ητω	ησται.
	{ Præs.		&	εοθω	εοθε	εοθωσται.
	{ Perfect.		σο	θων	θε	θωσται.
	{ Aor. I, & 2.		ηθι	ητων	ητε	ητωσται.
OPTATIVI	{ Præs. & Fut. triplex.		οιμην οιο	οιθω οιθον οιδω	οιμεθα οιοθε	οιντο.
	{ Perfect.		{ μῆλος μῆλος μῆλος	μῆω μῆω μῆω	μῆλοι μῆλοι μῆλοι	μῆσαι.
	{ Aor. I, & 2.		{ εἴλω εἴης εἴη	εἴθω εἴθον εἴητω	εἴηθε εἴηθε εἴηθε	εἴησται.
	{ Præs.		ωμην η	ηται ωμεθον ηθον	ωμεθα ηοθε	ωντα.
SUBJUN- CTIVI	{ Perf.		{ μῆλος μῆλος μῆλος	μῆω μῆω μῆω	μῆλοι μῆλοι μῆλοι	μῆσαι.
	{ Aor. I, & 2.		{ ὦ ἦς ἦ	ἦτον ἦτον ἦτον	ἦτε ἦτε ἦτε	ῶσται.

INFINITIVI Præs. & Fut. triplex. 3^{ay}. Perf. 3^{ay}. Aor. 1, & 2. ἵναί.
 { Præs. & Fut. triplex. ὁμολοῖ, ὁμολῶ, ὁμολῶν.
 PARTICIPII Perfect. μέλει, μέλῃ, μέλον.
 Aor. 1, & 2. εἶς, εἶσα, ἐν.

M E D I U M.

Terminatio Aoristi primi in voce media; quam solam huic voci peculiarem esse, supra ostendimus.

INDIC. αἶψα ὦ αἶψον αἶψον αἶψα αἶψα αἶψα
 IMPER. αἶψα αἶψον αἶψον αἶψον αἶψον αἶψον
 OPTAT. αἶψα αἶψον αἶψον αἶψον αἶψον αἶψον
 SUBJUN. ὡμῃ ἢ ἡται ὡμῃ ἡται ὡμῃ ἡται
 INFIN. αἶψα. PART. αἶψα, αἶψα, αἶψον.

Tempora circumflexa, ut fut. 2.

INDIC. ἔμῃ ἢ εἴται ἔμῃ εἴται εἴται ἔμῃ
 OPTAT. εἴψα εἴψον εἴψον εἴψον εἴψον εἴψον
 INFIN. εἴψα. PART. ἔμῃ, ἔμῃ, ἔμῃ.

VER.

VERBI ACTIVI, MODI

INDICATIVI

Præsens^a.

^a Quod
thema di-
citur,
quia pri-
mò po-
nitur in
verbo, à
πίσιδιαι,
ponere.

- S. *τύπιω, τύπεις; τύπει, verbero, as, at,*
D. *τύπιέων, τύπιέων, verberatis, ant, duo,*
P. *τύπιον, τύπεις, τύπισι, mihi, atis, ant.*

Imperfectum.

- S. *ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, tabam, bas, bat,*
D. *ἐτύπιέων, ἐτυπέτω, abatis, abant, duo,*
P. *ἐτύπιον, ἐτύπεις, ἔτυπον, mihi, atis, ant.*

IMPERFECTUM formatur à præsentì, mutando ω in ov , & addendo augmentum: *τύπιω, ἔτυπον.*

Dativis pluralibus, aut personis in i desinentibus, additur v , sequente vocali: *τοῖς λέεσιν ἐκείνοις, leonibus illis: τύπισιν αὐτὸν, verberant ipsum.* Sic personis in e , *ἔτυπεν ἐκεῖνον, verberabat ille.*

Attici tertiis personis in i , vel e , addunt litteram v , etiam ante consonantem: *τύπισιν, vel ἔτυπεν τῶτον, verberant, vel verberabat hunc.*

Tertia pluralis par primæ singulari, *ἔτυπον.* Sed Bœoti in imperfecto, & aoristo secundo, hanc personam faciunt syllabis parem primæ plurali: *ἐτύπιον, ἐτύπισαν. ἐτύπον, ἐτύπων.* unde sunt illa; *εἰδῶσαν, noverunt; ἐμάθωσαν, didicerunt; ἤλθωσαν, venerunt; ab εἶδον, ἔμαθον, ἤλθον.*

Præteritum perfectum.

S. *πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε, verberavi, stis, vit,*
 D. *τέλυφαλον, τέλυφαλον, vifstis, auerunt, duo,*
 P. *τέλυφαμυ, τέλυφαλε, τέλυφασι, vimus, stis, tunt.*

In formatione temporum ultra imperfectum duo hæc observentur.

I. Si in præsentī sit *πλ, κλ, λ,* aut *μν*, abjicienda est posterior. Ita *τύπλω*, fit *τύπω*^a. *πύκλω*, *πα-*
τίω, *πέκω*^b. *ψάλλω*, *fidibus cano*, *ψάλλω*. *πέμνω*, *se-*
πο, *πέμω*.

^a Nempe
 τ. post π,
 & κ, ab-
 jicitur ut
 litera ad-
 scititia.
^b A quo
 πύκλω fa-
 ctum,
 verso e
 in ι, ut
 alibi di-
 cemus.

II. Verba quartæ, si sequantur secundam, inguntur desinere in *γω*. sin tertiam sequuntur, finguntur desinere in *δω*. Sic *ὀρύττω*, *fodio*, *πύκνω* fa-
ctum,
 ingitur esse *ὀρύγω*. unde *ὀρύξω*, *ὠρυχά*. uti à
λέγω, *dico*, *λέξω*, *λέλεχα*. Contra *φράζω*, *lo-*
quor, fingitur esse *φράδω*. unde *φράσω*, *πέφρα-*
κα. ut ab *ἄδω*, *satio*, *ἄζω*, *ἤκα*.

Hæc duo pertinent ad omnia tempora ultra imperfectum; nunc de præteriti perfecti formatione seorsum videamus.

PERFECTUM fit à præsentī, addendo augmentum, & mutando ultimam syllabam in primâ conjugatione in *φα*. ut, *τύπλω*, *τύπω*, *πέ-*
τυφα.

In secundâ, & verbis quarta secundam sequentibus, in *χα*.

λέγω, *dico*, *λέλεχα*,
παίζω, *ludo*, *πέπαιχα*.

In tertiâ, & verbis quarta tertiam sequentibus, item sextâ, in *κα*.

παλήθω,

VERBI ACTIVI, MODI

INDICATIVI

Præsens^a.

Quod
thema di-
citur,
quia pri-
mò po-
nitur in
verbo, à
πίδεσθαι,
ponere.

- S. *τύπιω, τύπεις, τύπει, verbero, as, at,*
D. *τύπέλον, τύπέλον, verberatis, ant, duo,*
P. *τύπιμεν, τύπέτε, τύπεσι, mim, atis, ant.*

Imperfectum.

- S. *ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, tabam, bas, bat,*
D. *ἐτύπελον, ἐτυπέτω, abatis, abant, duo,*
P. *ἐτύπιμεν, ἐτύπέτε, ἔτυπον, mus, atis, ant.*

IMPERFECTUM formatur à præsentì, mutando ω in ov , & addendo augmentum: *τύπιω, ἔτυπον.*

Dativis pluralibus, aut personis in i desinentibus, additur v , sequente vocali: *τοῖς λέεσιν ἐκείνοις, leonibus illis: τύπιδσιν αὐτὸν, verberant ipsum.* Sic personis in e , *ἔτυπεν ἐκεῖν* Θ , *verberabat ille.*

Attici tertiis personis in i , vel e , addunt litteram v , etiam ante consonantem: *τύπιδσιν, vel ἔτυπεν τῶτον, verberant, vel verberabat hunc.*

Tertia pluralis par primæ singulari, *ἔτυπον.* Sed Bœoti in imperfecto, & aoristo secundo, hanc personam faciunt syllabis parem primæ plurali: *ἐτύπιμεν, ἐτύπισαν. ἐτύπιμεν, ἐτύπισαν* unde sunt illa; *εἶδον, noverunt; ἐμάθον, didicerunt; ἤλθον, venerunt; ab εἶδον, ἐμαθον, ἤλθον.*

Præteritum perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberavi, *sti, vit,*
 D. τέτυφαιον, τέτυφαιον, *vistis, auerunt, duo,*
 P. τέτυφαμεν, τέτυφατε, τέτυφασι, *vimus, stis, tunt.*

In formatione temporum ultra imperfectum duo hæc observentur.

I. Si in præsentī sit πλ, κλ, λλ, aut μν, abjicienda est posterior. Ita τύπλω, fit τύπω^a. πίκλω, πα- ^a Nempe
 ριο, τέκω^b. ψάλλω, *fidibus cano, ψάλλω. τέμνω, se-* ^b τ, post π,
 co, πέμω. ^c & x, ab-

II. Verba quartæ, si sequantur secundam, jicitur ut
 finguntur desinere in γω. sin tertiam sequun- litera ad-
 tur, finguntur desinere in δω. Sic ορύττω, *fodio,* scititia.
 fingitur esse ορύγω. unde ορύξω, ωρύχα. uti à ^b A quo
 λέγω, dico, λέξω, λέλεχα. Contra φερίζω, *lo-* ^c τωπω fa-
 quor, fingitur esse φερίδω. unde φερίσω, πέφε- ^d ctum,
 χα. ut ab αἶδω, *satio, αἶζω, ἤκα.* ^e verso e
 in i, ut
 alibi di-
 cemus.

Hæc duo pertinent ad omnia tempora ultra imperfectum; nunc de præteriti perfecti formatione seorsum videamus.

PERFECTUM fit à præsentī, addendo augmentum, & mutando ultimam syllabam in primâ conjugatione in φά. ut, τύπλω, τύπω, τέ-
 τυφα.

In secundâ, & verbis quarta secundam sequentibus, in χα.

λέγω, dico, λέλεχα,
 παίζω, ludo, πέπαιχα.

In tertiâ, & verbis quarta tertiam sequenti-
 bus, item sextâ, in κα.

παλήθω,

πλήθω, impleo, πέπληκα.

φράζω, loquor, πέφρακα.

γελάω, rideo, γεγέλακα.

In quinta ultima litera mutatur in κα.

Sed dissyllaba mutant ε, αι, & ει, in α.

Quod autem ad characteristicas attinet, λ

& ρ manent.

a Juxta
Chæro-
boscum.

σέλλω, mitto, ἔσταλκα.

b Perpe-
ram di-
cunt, ca-
pere

φαίνω, luceo, πέφαγκα.

σπείρω, semino, ἔσπαρκα.

tempora
à μέγας.

M servatur quidem, sed adsciscitur η.

νέμω, pascō, νενέμηκα, pro νένεμκα.

βρέμω, fremo, βεβρέμηκα.

c Latè
sumtum,

κάμνω, laboro, κεκάμηκα, & per syncopen

ita ut sit
unum ex

κέχημηκα. Ac similiter per syncopen à δέμω,

præter-
itis quin-
que, &

στρω, & τέμνω, seco, dicitur δέδμηκα, & τέτμηκα.

præter-
itum tam
indicati-
vi activi,

N vertitur in γ φαίνω, luceo, πέφαγκα μο-

quàm in-
dicativi

λύνω, inquino, μεμόλυγκα. Semper enim ν ante

medii:

γ, κ, ξ, χ, migrat in γ. Κερδαίνω, lucrō, facit

nam ἦκα
ab ἦμι

κεκέρδακα, abjecto ν.

est aor. i.
indic. act.

Dissyllaba quoque in είνω, ίνω, ύνω, abji-

& ἦκα ab
ἦκα est

ciunt ν.

perf. in-
dic. me-
dii: reli-

κλείνω, interimo, ἔκλεικα.

qua sunt
perf. in-
dicativi

κρίνω, accuso, judico, κέκρικα.

activi.

θύνω, impetu feror, τέθυκα.

Μένω, maneo^b, facit μεμύρηκα. Nam accipit η

instar eorum, in quibus characteristica est μ.

Interdum autem casu ita fit, ut à multis ver-

bis idem veniat præteritum^c. Velut ἦκα ab ἦδω,

delecto: ἔζω, colloco, pono: ἔω, induo, colloco: ἦκω,

venio: ἦμι, jacio.

DE VERBO BARYTONO. III

Perfecti Attici penultimam & dissyllabi primæ & secundæ conjugationis vertunt in ο· πέμ-
πω, mitto, πέπεμφα, communiter, Atticè πέπεμ-
φα· βρέχω, irrigo, βέβρεχα, βέβροχα.

Plusquamperfectum.

S. ἐτέλυφειν, ἐτέλυφεις, ἐτέλυφθι, verberaveram,
ras, rat.

D. ἐτέλυφειτον, ἐτέλυφείτω, ratis, rant, duo.

P. ἐτέλυφειμεν, ἐτέλυφειτε, ἐτέλυφισαν, ramus, ra-
tis, rant.

A Perfecto deducitur, converso α in εν. In
fronte sumitur ε, si Perfectum incipiat à con-
sonante: τέτυφα, ἐτέλυφειν². alioqui idem prin-
cipium: ἤνυκα, ἤνυkein, *perfecti, perfeceram.*

Atticè prima singularis plusquamperfecti
amittit ν· ἐτέλυφην ἐγώ, verberàram ego. Sic ἤδη
pro ἤδειν, ab εἶδω, scio, video. Tertia autem
pluralis Atticè effertur per εσαν· ἐτέλυφεσαν, ἤ-
δεσαν.

SEQUITUR χρόνⓄ αἰόςⓄ, sive *tempus*
infinitum: quod ita vocari constat, quia in-
certa sit temporis significatio. Sed hoc non uno
omnes modo explicant. Vulgo ita appellari
aiunt, quia non liqueat, paullone, an multo
ante, res præterierit. Sed hic usus aoristi, vix
amquam à scriptoribus observatur. Verius
igitur sic dicitur, quia nunc pro perfecto, nunc
pro plusquamperfecto, quandoque etiam pro
imperfecto ponatur. Imò non præteriti tan-
tùm; sed crebrò etiam præsentis significatio-
nem

² Au-
gmen-
tum syl-
labicum
in plus-
quam-
perfecto
sæpè o-
mittitur
etiam in
prosa: ut
πεπονηκ-
ε, καχείρω-
το, &c.

nein habet, præsertim in infinitivo^a: interdum & futuri, maximè in imperativo, & subjunctivo. Quæ omnia usus docebit.

Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε, verberavi, sibi, auit.

D. ἐτύψατον, ἐτύψατον, vists, erunt, duo.

P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν, vimus, istis, erunt.

Fit à futuro primo, mutando ω in α, & addendo augmentum: τύψω, ἔτυψα.

Aoristus primus interdum non servat consonantem futuri. Ut, ἔπω, εἶπα, dico: ἐνέγκω, ἤνεγκα, fero; (Ionicè ἐνείκω, ἤνεικα) τίθημι, ἔθηκα, pono: δίδωμι, ἔδωκα, do: ἵημι, ἤκα, mitto. Duo prima etiam in reliquis modis usurpantur: tria ultima minimè.

Quatuor scribuntur purè: χέω, fundo, ἔχεα, vel Æolicè ἔχθρα· καίω, vel καίω, accendo, ἔκηα· σβένω, agito, ἔσθρα· ἀλδένω, evito, ἤλθρα· sublatâ futuri consonante.

Adde κέω, cubo, ἔκεια· ἀκένω, sano, ἤκεια, unde ἀκεία· ἔκω, apud Hom.* δένω, invenio, ἔδθα, apud Hesychium. Et videtur ab aoristo activo ἔπερα, similiter esse medius ἔπεράμεν, emi: quod alii ex ἐπερασάμεν per syncopen fieri putant. Etiam adfertur à grammaticis ex poëtâ antiquo, ἔλθα, à λαένω, video.

Augmentum utriusque aoristi idem est ac imperfecti.

ἀνύω, ἤνυσον, ἤνυσαι, perficio, perficiebam, perfeci.

τύπιω, ἔτυπιον, ἔτυψα, verbero, abam, avi.

Penul-

Uta-
pud Xe-
nophon-
tem de
Rep. La-
cedæmo-
niorum:
Βέλομαι
ἢ καὶ αἰς
βασιλεῖς
καὶ τῶν
πολλῶν
συμῆ-
κας ὁ Δι-
κέρῃ
ἐποίησε,
διηγέσθαι.
Sen-
tentia
est, Volo
deinceps
exponere,
sive, nunc
exponam,
quia pa-
cta au-
ctore Ly-
curgo fue-
rint inter
regem &
civita-
tem. Est
proposi-
tio ejus,
quod
proximè
exponet:
ut διηγέ-
σθαι
non pos-
sit habe-
re signi-
ficatio-
nem
præteriti,
sed præsentis aut futuri.

* Iliad. π. ὕψ. 29.

Penultima in aoristo primo est eadem, quæ in futuro, ac semper naturâ, aut positione, longa:

παίω, παίω, ἔπαισα, *percutio, percutiam, percussi.*

κλαίω, κλαύω, ἐκλαυσα, *deploro, deplorabo, deploravi.*

λέγω, λέξω, ἔλεξα, *dico, dicam, dixi.*

φλέγω, φλέξω, ἐφλεξα, *incendo, incendam, incendi.*

Quod si futuri penultima corripitur; ut in quinta fit Conjugatione: producendæ erunt vocales, hoc pacto. Si α penultima futuri, extra diphthongum sit in præsentis; migrabit in η· veniens autem ex αι, Atticè quidem vertetur in η, Communiter verò manebit; sed longum in aoristo, cùm breve sit in futuro.

α α η, ψάλλω, ψαλλῶ, ἔψηλα, *digitis pulso, sive fidibus cano, nam, ini.*

θαίλλω, θαλλῶ, ἔθηλα, *pullulo, abo, avi.*

αι α η, μιαίνω, μιανῶ, ἐμίμνα, *Atticè: sædo, abo, vi^a.*

αι α α, μιαίνω, μιανῶ, ἐμίμνα, *Communiter: sædo, &c.*

φαίνω, φανῶ, ἔφηνά, *in lucem edo, am, idi.*

φαίνω, φανῶ, ἔφανα, *Communiter, in lucem edo, &c.*

Si penultima sit ε, advocatur ι, ut fiat diphthongus ει.

ει ε ει, σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, *semino, abo, avi.*

ἐγείρω, ἐγερῶ, ἠγειρα, *expergesfacio, am, eci.*

H

ε ε ει,

4 Etiam
γαμῶ,
uxorem
duco, barytono-
rum mo-
re Atticè
facit ἔγ-
μα.

ε ε ει, σείλω, σελῶ, ἔσειλα, *mitto, mittam, misi.*
 ἀγγείλω, ἀγγεῖλῶ, ἡγγείλα, *nuntio, abo, avi.*

At ι, & υ, breves in futuro, producuntur in aoristo.

κρίνω, κρίνῶ, ἔκρινα, *judico, abo, avi.*

κλίνω, κλινῶ, ἔκλινα, *inclino, abo, avi.*

ὀτρύνω, ὀτρυνῶ, ὤτρυνα, *instigo, abo, avi.*

μολύνω, μολυνῶ, ἐμόλυνα, *conspurgo, abo, avi.*

Supra, cum de temporibus ageremus, monitum, nobis ἀόριστον τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον, sic dici, subintellecto vocabulo masculino Græco τὸ κρίνω, quemadmodum præteritum, ac futurum, cum dicimus, subaudimus vocabulum neutrum Latinum *temporis*: Illud verò notandum omnino est, quòd, cum aoristus pro perfectò sumitur, ut sumitur sæpe, quemadmodum etiam pro plusquamperfectò, ac imperfectò, designetur tempus jam recens præteritum; contrà ac si præterito perfectò utamur, tum enim agimus de tempore non adèd. nuper elapso. Sic Evangelista Matthæus * notat, Magos venisse ex Oriente, τῶν Ἰσραὴλ ἡγουμένων, non Ἰσραὴλ ἡγουμένων, ut doceat, venisse eos, Jesu nuperè, non jam diu, nato. Atque hinc etiam confutavimus * eos, qui, quòd Magos ex Oriente tredecim dierum spatio id itineris non potuisse conficere existimarent, anno, vel biennio vulgarem Christi natalem anticipant. Vide etiam Casaubonum, exercit. 2 ad Annal. Ecclesiast. Baron. cap. 9.

Aoristus secundus.

* Nisi
 malis
 esse ab
 imperfe-
 cto: ut,
 ἔτυπον,
 ἔτυπον.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, *verberavi, &c.*

D. ἐτύπειον, ἐτυπέτιω,

P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Fit à præsentī * mutando ω in ον, & adden-
 do

ἐλάττον, ἐλάττον. Vel quemadmodum à præsentī est futurum primum; inde aoristus primus: ita à præsentī erit futurum secundum; unde aoristus secundus, τύπω, τύψω, ἔτυψα, τύπω, ἔτυπον.

do augmentum, ut in imperfecto. Sed in aoristo hoc penultima est brevis, ac ferme una ex ancipitibus, α, ι, υ. Proinde vocales præsentis ita mutantur.

η	} in α	λήβω, ἔλαβον, capio, cepi:
ω		τρώγω, ἔτρωγον, comedo, comedi:
αι		καίω, ἔκαον, ὠτο, uffi:
αυ		παύω, ἔπαον, sedo, sedavi:
ε		δέρω, ἔδαρον, excorio, excoriavi.

ει	} in ι	λείπω, ἔλιπον, linquo, liqui:
ου		φύγω, ἔφυγον, fugio, fugi:
ο		ἀκέω, ἤκον, audio, audivi.

Sed ε non mutatur, nisi vel sequatur liquida; ut in quintâ semper fit: vel præcedat. ut, ὠλέκω, plico, ἐπλακον κλέπτω, furor, ἐκλαπον, excludo τ epentheticum, ut in ἔτυπον. Sic τρέφω, nutrio, ἔτρεφον quod apud poëtas passivam habet significationem. Imò nec ε mutant quatuor ista, licet liquida præcedat: λέγω, dico; φλέγω, ardeo; βλέπω, video; ἐνέγκω, fero. ^a Τέμνω, seco, facit ἔταμον ^b, & interdum ἔτεμον.

Dissyllaba verò quintæ conjugationis pro ei capiunt α· ἀπείρω, semino, ἔσπαρον· κείρω, tondeo, ἔκαρον. At trissyllaba perdunt ι· ὀφείλω; ὠφελομαι, debeo, debui: ἀγείρω, congreco, ἤγερων.

Dissyllaba, quæ incipiunt à vocali, aut diaphthongo, necessariò ^d producunt penultimam e.

H 2

αἶδω,

Vel ὄρελον, poëticè. ^d Ex doctrinâ de augmento. ^e Corripitur tamen penultima in quibusdam per resolutionem: ut, ἡδω, deleto, ἡδον, ἔαδον: ἄγω, vel ἄγνυμι, frango, ἤγον, ἔαγον. aut per reduplicationem: ut ἄγω, duco, ἄγον ἄερον, ἀπτο, ἤερον, unde ἀερεῶν, Odyss. 4, ψf. 252.

^a Sylburgius p. 331, istis addit τίκω, pario, ἔτεκον.

Sed parum caute; quia sermo de iis, ubi præcedat vel sequatur liquida. Ea in τίκω est nulla.

^b Nisi potius ἔταμον est ab Ionico & Dorico τάμνω quod Homero frequens.

Et sanè id verius.

116 DE VERBO BARYTONO.

ἄδω, cano, ᾄδον. εὑρέω, invenio, εὑρον.
 ἔλω, traho, ἔλκω, traho, ἔλκω.
 ἔπω, dico, εἶπον. ἔχω, habeo, ἔχον.
 ἤκω, venio, ἤκω. ἄγω, ago, ἄγω.

& Atticè ἤζαγον.
 quod usitatus:

* Extra
 tamen
 indicati-
 vum est
 ποιέν.

εἶδω, video: εἶδον nam ἴδον poëticum^a est:

Est & ab ἐλδύθω, venio, ἤλθον sed per synco-
 pen ex ἤλυθον.

Etiam eorum, quæ consonantem elidere
 non potuere, penultima longa est positione.
 ut,

Vide p.
 103.

μαρπύω, prehendo, ἔμαρπον. ἐνέγκω, fero,
 ἤνεγκον.

πέρθω, vasto, ἔπαρθον. δέσχω, video, ἔδαρθον.
 pro quibus, ut corripiatur penultima, metathe-
 si poëtica dicitur, ἔπαρθον, ἔδεσθον.

Πλήσσω quoque, percutio, facit ἐπληθον, & in
 passivo ἐπλήγην, quod ad ictum corporis per-
 tinet: at ἐπλάθον, vel ἐπλάγην, ad consterna-
 tionem animi.

In sextæ conjugationis circumflexis, nihil
 ob penultimam mutabitur: ἔχω, habeo, ἔχον.
 εὑρέω, invenio, εὑρον. βλαστέω, germino, ἔβλαστον.
 δακνέω, sono, ἔδακνον. ὀλισθέω, ὀλισθον, cado.

Hæc item duo pro adspiratâ sumunt me-
 diam:

σμύχω, urō, ἔσμυζον. ψύχω, refrigero, ἔψυζον.

Hæc verba in πῶ desinentia, pro caracte-
 risticâ tenui in aoristo secundo sumunt adspi-
 ratam:

ἄπῳ,

ἄπιω, *necto*, ἡφον· ἐάπιω, *tingo*, ἔβαφον·

θάπιω, *sepelio*, ἔταφον· σκάπιω, *foedio*, ἔσκαφον·

ῥάπιω, *sumo*, ἔρραφον· ῥίπιω, *jacio*, ἔρριφον·

δρύπιω, *unguibus lacero*, ἔδρυφον·

Hæc verò sunt in *mediam* ;

καλύπιω, *occuro*, ἐκάλυβον· κρύπιω, *occuro*, ἐκρυβον·

βλάπιω, *lædo*, ἔβλαβον, à poëtico, ἐλάβω.

Sed multa verba in *πω* exeuntia, in *activâ* voce, aut nunquam, aut vix reperias, quæ in voce passiva sunt usitata. Quomodo à *κύνω*, *pronum me inclino*, est *ἐκυνον*, inusitatum; usitatius *ἐκύνω*. & ita *ἐκλάπιω*, dicitur potius, quàm *ἐκλαπον*, *furatus sum*. Ac par ratio in *ἀπὴλ* *λάγλω*, *evasi*, *liberatus*, *defunctus sum*; *ἐβλάβω*, *detrimentum accepi*; *ἐσκάφω*, *foßus sum*; *ἐκρύφην*, & *ἐκρύβω*, *occultatus sum*; *ἐτάφω*, *sepultus sum*; *ἔρριφω*, *precipitatus sum*; *ἐσμύγλω*, *absumptus sum*; *ἐδρύφω*, *laceratus sum*; *ἔρράφω*, *consutus sum*.

Multa verba destituuntur aoristo secundo, & temporibus inde formatis. Sic à *λήγω*, *desino*, nec *ἐληγον*, nec *ἐλαγον* dicitur: nec à *κρῶω*, *pulso*, dicitur *ἐκροον*.

Huc refer polysyllaba in *άω*^b, & *έω*. nec enim à *ἑασιλάω*, *rego*, *ἑασίλω* dicitur: aut *ἐπαίδω* à *παιδάω*, *instituo*: nec *ᾠροον*, ab *ᾠρέω*, *divertio*; pro quo utimur aoristo primo *ᾠρῶσα*. Ab *ἄκῶω*, *audio*, *ἡχον* poëticum est: pro quo oratores *ἡκῶσα* dicunt.

Nec polysyllaba in *ύω*, & *έω*, habere hoc

a Pro
ἔθραφον,
aspirata
abgente
in te-
nuem, ob
sequen-
tem aspi-
ratam
sylla-
bam

b Adde
αύω ut,
ἑαύω, cu-
bo, diver-
sor, trans-
igo.

tempus, argumento est, quòd carent futuro secundo: ut, ἰχύω, *valeo*: ὁπύω, *uxorem habeo*.

Destituuntur quoque eo multa verba quartæ conjugationis. nec enim, ut à φερίζω, *loquor*, dicimus ἔφεριδον, ita à πλαίω, *singo*, (etsi & ipsum sequatur tertiam) ἐπλαδον dicimus. Atque in primis hoc locum habet in polysyllabis. nec enim à βαδίζω, *gradior*, φρονίζω, *considero*, ἐρέω, *temigo*, στείω, *stabilio*, φυλάω, *custodio*; dicere licet ἐβιάδον, ἐφρόνιδον, ἤρεδον, ἐστήεον, ἐφύλαγον & ita in aliis, in quibus primum tantum futurum^a usurpatur.

^a Ut igitur in istis solùm prius futurum, ita & solùm prior aoristus est in usu.

Denique carent eo multa verba circumflexa, ac in μι desinentia: de quibus postea dicetur.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψει, τύψει, *verberabo, abis, abit.*

D. τύψελον, τύψελον, *tabitis, abunt, duo.*

P. τύψομεν, τύψετε, τύψασι, *bitum, tis, bunt.*

Fit à præsentī, mutando ultimam syllabam, in primā conjugatione, in ψω. τύπῃω, τύψω.

In secundā, & verbis quartæ secundam sequentibus, in ξω. ut, λέγω, *dico*, λέξω. παίζω, *ludo*, παίξω.

In tertiā, & verbis quartæ tertiam sequentibus, item in sextā, in σω. ut ἄδω, *sumo*, ἄζω. φερίζω, *loquor*, φερίζω. γελάω, *rideo*, γελάζω.

Sed in quintā, ultima futuri circumflectitur, penultima verò corripitur, abijciendo alteram immutabilem; ψάλλω, *cano* fidibus, ψαλῶ. aut

voca-

beo: μέλλω, *cura est*: μέλλω, *futurus sum*: αὖξω, *augeo*: ἔψω, *coquo*: αἰλέξω, *arceo*, *auxilior*: οἰκλείρω, *miseror*: ἔρρω, *perditum eo*: ἰν' ἡζω. θελήζω, ὀφειλήζω. ab obsoletis, θελέω, θελῶ, &c. Sic etiam ἐβλόμην, *volo*, ἐβλήσομαι, *tanquam à βελέομαι*, ἐβλέμην. Atticorum enim est, è circumflexis facere Barytona.

Quædam utrumque habent futurum: ut, βάλλω, *jacio*, βαλῶ, & βαλλήζω. Sic χαίρω, *gaudeo*, χαρῶ, & χαίρηζω.

Imò quædam ex regulari futuro formant alterum, tanquam è præsentī contracto. Ut, χαίρω, *gaudeo*, χαρῶ, *χαρήζω*. Sic εἶρω, *dico*, ἐρῶ, *ἐρήζω*.

Diffyllaba hæc in ἔω, Æolicè assumunt v in futuro: πλέω, *navigo*; ῥέω, *fluo*; χέω, *fundo*; πνέω, *spiro*: futura, πλεύζω, ῥεύζω, &c. Sic θέω, *curro*, θύσσομαι^a. Νέω pro nato, facit νύζω, & νήζω^b, at pro neo, tantum habet νήζω. Δέω, *opus habeo*, indigeo, facit δεήζω.

Itidem Æolicè, κλαίω, *fleo*, facit κλαύζω. καῶ item, vel καίω, *uro*, καύζω. quibus tamen oratores quoque utuntur.

Quædam verba^c sextæ conjugationis abjiciunt σ^d apud poëtas. Uti à χέω, *fundo*, χύω, pro χύζω. à κέω, *cubo*, κείω. unde κατὰ κείεπαι, *cubitus ibitis*: à δέω, quo Alcæus usus pro *invenio*, δήω, *inveniam*. Sic κλείω, *laudabo*: ἐξανύω, *perficiam*. ἐρύσσι^e pro ἐρύσσει, *distrahent*. Quibus omnibus usus Homerus.

Cætera de futuris verborum in ἔω, αἶω, ἔω, persequemur n verbis circumflexis.

^a Pro quo δέω-
σέμεν,
apud
Thucyd.
^b Juxta
Eustath.
^c Vide
Ang. Ca-
ninium.
^d Prout
in aor. i.
fieri, su-
pra, pag.
112, di-
ximus.
^e Iliad. o,
vers. 351.

*Futurum secundum.*S. *τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ,*D. *τυπεῖτον, τυπεῖτον,*P. *τυπεῖμεν, τυπεῖτε, τυπεῖσι.*

Fit à secundo Aoristo^a, ablato incremento, & *ον* vertendo in *ῶ* circumflexum: *ἔτυπεν, τυπῶ*. Quæ igitur aoristo secundo carent, ea quoque destituuntur futuro secundo: ut, *ἰαύω, diversor*: *ἰπῶ ἄω, equito*, & alia, de quibus in aoristo secundo^b dictum est.

In multis etiam, quæ in aoristo secundo sæpius inveniuntur, futurum secundum raro usurpatur: sed utimur tum futuro primo: quemadmodum & in nonnullis futurum secundum usitatus est primo.

TEMPORA extra indicativum formantur ab indicativi temporibus homonymis, sive idem nomen habentibus, mutando terminationem indicativi in terminationem alterius modi, vel participii: e. g. a præsentī *τίπῶ* veniunt hæc præsentia, *τύπε, τύποιμι, τύπῳ, ἡς*, &c. *τύπειν, τύπων*, idque mutata terminatione *ω* in *ε, οίμι, ω, ἡς*, &c. *ειν, & ων, σον, &c.* Item à præterito *ἔτυπα*, fiunt præterita hæc, *ἔτυπε, ἔτυποιμι, &c.* Atque ita in aliis temporibus.

• Vulga-
rem Mo-
dorum
ordinem
retinui-
mus. Re-
ctius ta-
men A-
pollon.
hoc or-
dine Mo-
dos con-
stituit :
Indicati-
vus, Sub-
juncti-
vus, O-
ptativus,
Impera-
tivus, In-
finitivus,
Sanè
Subjun-
ctivus
multò
majorem
habet af-
fini-
tatem
cum In-
dicativo,
quàm
Modi ce-
teri : ut
liquet ex
iis quæ
idem A-
pollo-
nius dis-
seruit,
lib. I I I.

I M P E R A T I V I *

Præsens, & Imperfectum.

- S. τύπτε^b, τυπῆτω, verbera, verberet.
D. τύπτελον, τυπῆτων, verberate, berent, duo.
P. τύπτετε, τυπῆτωσαν, verberate, erent.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. τέτυφε, τετυφῆτω, verberaveris, verit.
D. τέτυφέλον, τετυφῆτων, eritis, erint, duo.
P. τέτυφετε, τετυφῆτωσαν, raveritis, erint.

Quasi dicas, fac verberaveris, sive, hoc age, ut postmodò verberasse dicaris. Ergo, licet hic forma sit præteriti, tamen futuri magis significatio est.

Aoristus primus.

- S. τύψον, τυψάτω, verberato tu, berato ille.
D. τύψαλον, τυψάτων, verberatote, anto, duo.
P. τύψατε, τυψάτωσαν, verberatote, anto.
Ἀξον ἀξάτω, ab ἄγνυμι, frango.
Ἀξον ἀξάτω, ab ἄγω, duco.

Aoristus secundus.

- S. τύπε, τυπέτω,
D. τύπελον, τυπέτων,
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Imperativi tertiam pluralē Attici faciunt si-
mitem genitivo plurali participiorum ejusdem

tem-

• *ἔπει σωλ.* cap. xxi x. ^b Pro secundâ singulari aut plurali, utimur etiam prima plurali Subjunctivi. Ut, cum *τύπτεμεν* dicimus *καὶ σὺ μὲν ψ* pro *τύπτε* vel *τύπτετε*. Causa est, quia præstantioris est alicui imperare. Quare ne quis videatur imperare, ut, si dicat, verbera, cede; se ipsum quoque comprehendit, & dicit, verberemus, cedamus, vide Apollonium, lib. I I I, cap. x x v.

temporis: τυπρόνων, τυφάνων, τυπόνων, pro τυπλέτωσαν, τυφάτωσαν, τυπέτωσαν.

Secundus aoristus ultimam gravat, τύπε. Sed acuuntur ἐλθὲ, veni: ὦρὲ, inveni: εἰπὲ, (retento etiam augmento) dic. Sic Atticè λαβὲ, cape: & ἰδὲ, vide: cum Communiter dicatur λάβε, ἰδε.

Εἰπὼν pro εἰπὲ, more Syracusano, quo ονρονitur pro ε. At εἰπον, εἰπάτω, ut τύπον, τυφάτω.

OPTATIVI^a

Præsens, & Imperfectum.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι, verberarem, es, et.

D. τύποιτον, τυποίτῳ, τaretis, rent, duo.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν, mus, tis, ent.

Præteritum Perfectum, & Plusquamperf.^b

S. τεύφοιμι, τεύφοις, τεύφοι, βem, ses, set.

D. τεύφοιτον, τεύφοίτῳ, ssetis, sent, duo.

P. τεύφοιμεν, τεύφοίτε, τεύφοιεν, mus, &c.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, beraverim, ris, rit.

D. τύψαιτον, τυψαίτῳ, taveritis, rint, duo.

P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν, mus, tis, rint.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι,

D. τύποιον, τυποίτῳ,

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι, verberem, res, ret.

D. τύποιον, τυποίτῳ, retis, rent, duo.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν, remus, retis, rent.

Futu-

^a Optativus moodus, ἢ δὲ κλιτὴ ἑγκλισις.. Itaque gaudet Adverbis εἰθε & εἰθε, ut ἄρα convenit Imperativis. Sed εἰθε non discernit personam: ἐόque ὤρελον affirmatur, ad indicandam personam cui aliquid optatur. Vide Apollon. lib. 111, cap. 22, & 23. ^b Etiam per præteritum optari docet Apollon. lib. 111, cap. 24.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ,

D. τυποῖτον, τυποίτω,

P. τυποῖμεν, τυποίτε, τυποῖεν.

Ut Latini Optativis præponunt *utinam*; sic Græci suum εἴθε ut, εἴθε τυποῖμι, *utinam verberarem*.

Omniū Optativorum penultima est diphthongus: in activis, primi aoristi αι, in cæteris οι. Neutra autem diphthongus in fine habetur brevis: ut, δέσποισι, *inveniret*: αὐξάνοι, *augeret*: φιλήσω, *amavisset*: χερζώσω, *inauravisset*.

Secundum futurum circumflectitur: alioqui vox eadem ac secundi aoristi.

Usitatissimus est & apud Atticos Optativi primus Aoristus Æolicus:

S. τύψαι, τύψαις, τύψει,

D. τυψείατον, τυψείατω,

P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψαιαν, *verberaverim, &c.*

Optativo Æolico non utuntur Attici, nisi in secunda & tertia singulari, τύψαις, τύψει, & tertia plurali, τύψαιαν.

S U B J U N C T I V I

*Præsens, & Imperfectum.*S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ, *verberem, vel verberarem, res, &c.*

D. τύπηλον, τύπητον,

P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Easdem

Easdem habet terminationes, quas præsens indicativi: sed vocales breves mutantur in longas^a. Ac cætera quoque tempora similiter inflectuntur.

^a sub-
scribitur,
v. verò
abjicitur,

Præteritum Perfectum, & Plusquamperf.

S. τεύρω, τεύρης, τεύρη, verberaverim, vel verberavisset.

D. τεύρηλον, τεύρητον,

P. τεύρωμεν, τεύρητε, τεύρωσι.

Aoristus primus, vel Futurum perfectum primum.

S. τύρω, τύρης, τύρη, verberavero, rit, &c.

D. τύρηλον, τύρητον,

P. τύρωμεν, τύρητε, τύρωσι.

Aoristus secundus, vel Fut. perf. sec.

S. τύπω, τύπης, τύπη,

D. τύπηλον, τύπητον,

P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Inflexioni Subjunctivorum adhibent multi Conjunctionem εἰν^a ut, εἰν τύπῳ, si verberem.

Subjunctivi secunda & tertia persona, tam Barytonorum, quam Circumflexorum, & Verborum in μι, continet diphthongum impropriam: εἰν τύπῃς, τύπῃ ποιῃς, ποιῇ πῃς, πῃ. Sed in duali, & plurali, est vocalis tantum η· τύπητε, ποιῇτε, πῇτε.

Futurum subjunctivi sæpe circumloquuntur Græci per præteritum participii, & verbum substantivum.

S. εἰν

S. εἰς τὴν τελευτῶς, ὦ, ἦς, ἦ.

D. τελευτότε, ἦτον, ἦτον.

P. τελευτότες, ὦμυ, ἦτε, ὦσι.

Hoc est, *verberavero, is, it, &c.*

Utuntur & verbo substantivo temporis futuri: γεγεφώς ἔσμαι, *scripsero.*

At plusquamperfectum subjunctivi circumloquuntur per εἴλω, εἴης, εἴη, &c. Ut, εἴλω γεγεφώς, *scripsissem*; εἴης γεγεφώς, *scripsisses*, &c.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum, τύπλειν, *verberare.*Perfectum, & Plusquamperfectum, τετυφέ-
ναι, *verberavisse.*Aoristus primus, τύψαι, *verberavisse.*

Aoristus secundus, τυπεῖν.

Futurum primum, τύψειν, *verberaturum esse.*

Futurum secundum, τυπεῖν.

Secundi aoristi, & futuri secundi, vox eadem est.

In quinta conjugatione sæpe idem est futurum primum ac secundum: inprimis si vocalis anceps præcesserit: ut, φαεῖν, κειεῖν, πλυνεῖν. à φαίνω, *ostendo*; κείνω, *judico*; πλύνω, *lavo.*

Infinitivis autem gerundiorum quoque & supinorum loco utimur: qua de re in Syntaxi dicetur.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

ὁ τύπων, ἔ τύποντο,
 ἡ τύπῃσα, τῆς τυπῆσης,
 τὸ τύπον, ἔ τύποντο.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ὁ τεύφως, ἔ τεύφωτο,
 ἡ τεύφῃα, τῆς τεύφῆας,
 τὸ τεύφως, ἔ τεύφωτο.

Aoristus primus.

ὁ τύψας, ἔ τύψαντο,
 ἡ τύψασα, τῆς τυψᾶσης,
 τὸ τύψαν, ἔ τύψαντο.

Aoristus secundus.

ὁ τυπῶν, ἔ τυπῶντο,
 ἡ τυπῆσα, τῆς τυπῆσης,
 τὸ τυπῶν, ἔ τυπῶντο.

Futurum primum.

ὁ τύψων, ἔ τύψοντο,
 ἡ τύψῃσα, τῆς τυψῆσης,
 τὸ τύψον, ἔ τύψοντο.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, ἔ τυπῶντο,
 ἡ τυπῆσα, τῆς τυπῆσης,
 τὸ τυπῶν, ἔ τυπῶντο.

Omne tempus apud Græcos suum habet participium: non item apud Latinos: unde est, quod Latini nonnulla haut aliter, quàm periphrasi, possint exprimere.

Præsens quidem, & imperfectum, *τύπων*, utroque modo transfertur, *verberans*, vel etiam *qui verbero*, aut *verberabam*: *qui verberas*, aut *verberabas*: *qui verberat*, aut *verberabat*: ac par ratio est utriusque futuri, *τύψων*, *τυπῶν*, *verberaturus*, vel *qui verberabo*, *bis*, *bit*.

At in præterito, & aoristo utroque, omnino circumlocutione opus est. Ut, *ὁ πετυφῶς*, *ὁ τύψας*, *ὁ τυπῶν*, *qui verberavi*, vel, *qui verberasti*, vel, *qui verberavit*^a.

^aSic cum *πετυφῶς* plusquamperfecti habet significationem: *qui verberaveram*, *qui verberaveram*, *qui verberaverat*.

Nonnunquam præteritum activum redditur per participium passivum. Ut, *τύψας λίθην*, *percussus lapide*, vel *cum percussissem*.

Ad verbum tamen quædam reddere possumus per deponentia Latinorum. Ut, *λαλῶς*, vel *λαλήσας*, *locutus*: *ὁ κεκλοφῶς*, vel *κλέψας*, *furatus*.

Interdum etiam præterita, & aoristos, per præsens transferre licet. Sed quando id fieri possit, ex sententia loci cognoscitur.

Aoristus secundus acuitur: *τυπῶν*, *τυπόν* .

Secundum futurum circumflectitur: *τυπῶν*, *τυπῆν* .

Participia Masculina & Neutra pertinent ad quintam Nominum declinationem: Fœminina verò ad secundam.

VERBI PASSIVI,

INDICATIVI

Præsens.

S. τύπλομαι, τύπλη, τύπλεται, verberor,

D. τυπλόμεθον, τύπλεθον, τυπλεθον,

P. τυπλόμεθα, τύπλεθε, τύπλονται.

Præsens hoc formatur à præsentis activo, mutando ω in ομαι· τύπω, τύπομαι.

Interdum in hoc tempore committitur syncope. Ut, οἶμαι, pro οἶομαι, ruo. Sic pro λέομαι λᾶμαι, lavo: unde λᾷται, λαναιται; λᾷθε, λαναιmini; λᾷνται, λαναιται.

Passivi secunda persona Præsentis, & Futuri, in η· τύπη, τυφθήσῃ, τυπήσῃ, πλύψῃ. Perfecti autem in σαι, πεποίησαι· ut & Præsentium à Verbis in μι· πήγμαι, πήγῃ· quem morem & in Barytonis quibusdam cernimus: φάγομαι, edam: φάγεσαι, pro φάγη· & in circumflexis, καυχάομαι, ᾤμαι, glorior: καυχάεσαι, καυχᾷσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ. Et contra quædam à Verbis in μι desinunt in η, more Barytonorum: κάθημαι, sedeo, κάθη· ὀπίσταμαι, scio, ὀπίσῃ· δυνάμαι, possum, δύνη· pro κάθησαι, ὀπίσαι, δυνάσαι. Sic perfectum μέμνημαι, μέμνη, pro μέμνησαι, memini.

Quatuor^a finiunt Attici in ει· βέλομαι, βέλῃ, volo: οἶομαι, οἶῃ, ruo: ὄψομαι, ὄψῃ, videbo: ἔομαι, ἔῃ, & facta Crasi, εἶ, sum, es.

Prima pluralis non definit in μέν, & ideo integer habetur Dualis: in quo secunda & tertia

^a Veteres Attici in omnibus hujus temporis verbis mutabantur in ει· sed recentiores retinuerunt tantum in quatuor istis hic commemoratis.

similes, quod tertia pluralis exeat in *αι*, ut supra dictum est. *

* p. 82.

Imperfectum.

S. ἐνπιόμην, ἐτύπην, ἐτύπηντο, *abar*,

D. ἐνπιόμεθον, ἐτύπασθον, ἐνπιέσθην,

P. ἐνπιόμεθα, ἐτύπασθε, ἐτύποντο.

Fit ab imperfecto activo, mutando *ον* in

Vel à
præsentī
passivo,
mutan-
do ομην
in ἐμην,
& ad-
dendo
augmen-
tum: τυ-
πηναι,
ἐνπιό-
μην.

ομην. ἐνπην, ἐνπιόμην.

Ut in præsentī, ita & hīc, interdum syncope occurrit. Quomodo usitatè dicitur ὤμην, pro ὠόμην, ab οἶμαι, pro οἶομαι, *puo*.

Perfectum.

S. πέτυμαι, πέτυψαι, πέτυπαι, *atus suin*,

D. πέτυμμεθον, πέτυφθον, πέτυφθον,

P. πέτυμμεθα, πέτυφθε, πετυμμένοι εἰσίν.

PERFECTUM hoc fit à præterito activo, mutando extremam syllabam in *μαι* ut mox distinctiùs explicabitur.

Secunda persona exit in *σαι*, actu scilicet, aut potestate. Actu, ut κέχελασαι, *judicatus es*. Potestate, ut πέτυψαι, *λέλεξαι*. nam *ψ*, & *ξ*, continent etiam *σ*.

Excipe μέμνημαι, *memini*; quod μέμνη, & interdum μέμνησαι facit.

Tertia semper in *ται* desinit.

Secunda, & tertia Dualis, ac secunda Pluralis, fiunt à tertia Singulari, mutatis tenuibus ante *αι* in proprias adspiratas, idque in omni Conjugatione: πέτυπαι, πέτυφθην, πέτυφθε.

Secun-

Secunda, & tertia Dualis, ac secunda Pluralis, interserunt σ, quoties tertia singularis desinit in τω purum. Ut, νέμω, ράσσω, νενέμηται, νενέμησθον, νενέμησθε· ποξέω, jaciunt, τεποξέτω, τεποξέσθον, τεποξέσθε.

Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & verbum Substantivum, quoties tertia Singularis non desinit in τω purum: τέτυπται, πετυμμήσθαι· At tertiâ singulari finitâ in τω purum, citra circumlocutionem fit tertia pluralis, interponendo ν ante τω· ut νενέμηται, νενέμυνται.

In primâ conjugatione mutatur φα perfecti activi in μται, ψαι, πται· ut, τέτυφα, τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.

In secundâ conjugatione, & verbis quartæ, sequentibus secundam, mutatur χα activi in γμαι, ξαι, κται· ut, λέλεχα, λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται, dictus sum: ὤρυχα, ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται, fossus sum.

Secunda
conjug. { λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται,
λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον,
λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμήσθαι·

Quarta
conjug. { ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται,
ὠρύγμεθον, ὠρυχθον, ὠρυχθον,
ὠρύγμεθα, ὠρυχθε, ὠρυγμήσθαι·

Disyllaba primæ & secundæ Conjugationis, quæ Attico Præterito mutant ε in ο, hic repetunt· ε· λέγω, dico, λέλοχα, λέλεγμαι· κλέπω, furo, κέκλωφα, κέκλεμμαι· invenitur & κέκλαμμαι, furto ablati sum.

Quæ habent *pe* cum aliqua consonante, vertunt *e* in *α*: *ἐρέφω*, *ἐρεφα*, *ἐραμμαι*, *verio*: sed *βρέχω*, *βέρεχα*, *βέρεγμαι*, *irrigo*.

Quædam ejusdem conjugationis ex *α* abjiciunt præpositivam: ut, *τεύχω*, *fabricor*, *πέτευχα*, *πέτυγμαι*, *φάγω*, *fugio*, *πέφωχα*, *πέφυγμαι*. Similiter in tertiâ à *πώθομαι*, *sciscitor*, *audio*, est *πέπυσμαι*.

In tertiâ, & verbis quartæ conjugationis, quæ eam sequuntur, mutatur *κα* in *μαι*, *σαι*, *ται*: ut *πέπεικα*, *πέπεισμαι*, *πέπεισαι*, *πέπεισαι*, *sum persuasus*, &c. *πέφρακα*, *πέφρασμαι*, *πέφρασαι*, *πέφρασαι*, *dictus sum*.

Tertia conjug. { *πέπεισμαι*, *πέπεισαι*, *πέπεισαι*,
πεπέισμεθον, *πέπεισθον*, *πέπεισθον*,
πεπέισμεθα, *πέπεισθε*, *πεπεισμένοι εἰσίν*.

Quarta conjug. { *πέφρασμαι*, *πέφρασαι*, *πέφρασαι*,
πεφράσμεθον, *πέφρασθον*, *πέφρασθον*,
πεφράσμεθα, *πέφρασθε*, *πεφρασμένοι εἰσίν*.

In quintâ mutatur *κα* in *μαι*, *σαι*, *ται*, reliquis etiam liquidis manentibus: ut, *ἐψαλκα*, *ἐψαλμαι*, *ἐψαλσαι*, *ἐψαλται*, *plectro mihi lusum est*: *ἐπαρκα*, *ἐπαρμαι*, *ἐπαρσαι*, *ἐπαρται*, *scinatus sum*.

Quinta conjug. { *ἐψαλμαι*, *ἐψαλσαι*, *ἐψαλται*,
ἐψάλμεθον, *ἐψαλθον*, *ἐψαλθον*,
ἐψάλμεθα, *ἐψαλθε*, *ἐψαλμένοι εἰσίν*.
      { *ἐπαρμαι*, *ἐπαρσαι*, *ἐπαρται*,
ἐπάρμεθον, *ἐπαρθον*, *ἐπαρθον*,
ἐπάρμεθα, *ἐπαρθε*, *ἐπαρμένοι εἰσίν*.

Fini-

Finite in *νω*, aut *μνω*, sicut activum perfectum habent in *ηκα*, sic passivum in *ημαι* ut, *νέμῃκα*, *νενέμημαι*, *passus sum*: *τέλέμηκα*, *τετέμημαι*, *factus sive sectus sum*. nam interpositum fuit *η*.

νέμῃκα, { *νενέμησθαι*, *νενέμηται*,
νέμω, { *νενεμήμεθον*, *νενέμησθον*, *νενέμησθον*,
 { *νενεμήμεθα*, *νενέμησθε*, *νενέμησθαι*.

Sic *τέλέμηκα*, *τέλεμησθαι*, *τετέμηται*, &c.

Verba in *νω*, ut faciunt perfectum activum in *γκα* ita passivum flectunt in *μμαι*, *σθαι* ut, *πέφαγκα*, *πέφαμμαι*, *πέφανσθαι*, *ostensus*, vel *manifestatus sum*.

φαίνω, { *πέφαμμαι*, *πέφανσθαι*, *πέφανται*,
ostendo. { *πεφαίμεθον*, *πέφανθον*, *πέφανθον*,
 { *πεφαίμεθα*, *πέφανθε*, *πεφαμμένοι εἰσίν*.

Sic *μεμόλυνκα*, *μεμόλυμαι*, *μεμόλιωσθαι*, &c. *pollutus sum*.

Perfectum passivum à verbis in *νω*, pro *μμ* sumit Atticè *σμι* *μιάίνω*, *factus*; *μεμιάσμαι* *μολύνω*, *inquinus*; *μεμόλυσμαι*. Sic *φαίνω*, *arrateo*; *πέφασμαι*.

Dissyllaba in *ίνω*, *είνω*, & *ύνω*, abjiciunt *ν*, ut in activo: nec tamen assumunt *σ* ante *μαι* ut *κρίνω*, *judico*, *κέκριμαι* *κλείνω*, *interficio*, *ἐκτάμαι* *θύνω*, *impreiufector*, *τέθυμαι*.

κρίνω, { *κέκριται*, *κέκρισθαι*,
 { *κεκρίμεθον*, *κέκρισθον*, *κέκρισθον*,
 { *κεκρίμεθα*, *κέκρισθε*, *κέκρινται*.

κλείνω, { *ἐκτάμαι*, *ἐκτασθαι*,
 { *ἐκτάμεθον*, *ἐκτάσθον*, *ἐκτάσθον*,
 { *ἐκτάμεθα*, *ἐκτάσθε*, *ἐκτάνται*.

πέρυμαι, πέρυσαι, πέρυται,
 θάωω { πέρυμεθον, πέρυσθον, πέρυσθον,
 πέρυμεθα, πέρυσθε, πέρυσθαι.

Sic & polysyllaba defectiva, quæ à primitivis puris tempora sua desumunt: ut, ἰδρύνω, ἵστυο, ἰδρυκα, ἰδρυμαι.

In sextâ conjugatione interdum καὶ in μαι mutatur, more quintæ: ut, πτόξδω, jaculis peto, πτόξδουμαι^a. interdum in σμαι, more tertiæ: ut, αἰκώω, audio, ἡκασμαι.

^a Sic δῖω, vincio, δῖκα, δίδιμαι. Dicitur tamen δισμῆς, vinculum, quæ à δίδιμαι.

Sexta conjug. { πτόξδω { πτόξδουμαι, πτόξδουσαι, πτόξδουται,
 { πτόξδόμεθον, πτόξδουσθον, πτόξδουσθον,
 { πτόξδόμεθα, πτόξδουσθε, πτόξδυσθαι.
 αἰκώω { ἡκασμαι, ἡκασσαι, ἡκασται,
 { ἡκασμέθον, ἡκασθον, ἡκασθον,
 { ἡκασμέθα, ἡκασθε, ἡκασμῆσσι εἶσι.

Σ assumunt quinque hæc, in quibus characteristica est vocalis:

χεῖω, imeo: μύω, claudio:

βύω, obturo: ἐλκύνω, traho:

γνώω, nosco: quod postremum etiam penultimam brevem mutat in longam: ἔγνωκα, ἔγνωσμαι.

Item σ assumunt verba in οῶ, quæ ex se faciunt verba in ὠννυμι ut,

ζόω, cingo: χόω, aggero:

χερόω, coloro: πόω, valeo.

Quamquam hoc non tantum ἔρρωσμαι, sed & ἔρρωμαι facit.

Præterea assumunt σ hæc decem, quorum characteristica est diphthongus:

κναιώω,

κναίω, <i>feco</i> :	παίω, <i>ferio</i> :
παλαίω, <i>impingo</i> :	ῥαίω, <i>pecco</i> :
θραύω, <i>frango</i> :	κλείω, <i>claudio</i> :
σείω, <i>moveo</i> :	κελεύω, <i>jubeo</i> :
οἶω, <i>fero</i> :	αἰκνύω, <i>audio</i> .

Quædam modò assumunt σ, modò non : ut,
 κρέω, *pulso*, κέκρημαι, & κέκρησμαι.
 ἐλαύνω, *sive* ἐλαίω, *pello*, ἤλαμαι, & ἤλασμαι.

Plusquamperfectum.

S. ἐπετύμμεν, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, *verberatus erat*,

D. ἐπετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐπετύφθην,

P. ἐπετύμμεθα, ἐτέτυφθε, πετυμμέθιοι ἦσαν.

PLUSQUAMPERFECTUM fit à primâ perfecti, mutando *μαι* in *μεν*; &, si præfens à consonâ incipiat, præponendo ei ε· τέτυμμαι, ἐπετύμμεν.

Secunda & tertia mutat αι è secundâ & tertiâ perfecti in ο· τέτυψαι, ἐτέτυψο· τέτυπαι, ἐτέτυπτο.

Tertia pluralis exit in ντι, si singularis designat in τι purum : ἐκέκλειο, *accusatus erat*; ἐκέκλειο, *accusati erant* : alioqui circumloquimur per verbum Substantivum : ἐτέτυπτο, πετυμμέθιοι ἦσαν.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, *verberatus fui*,

D. ἐτύφθημεν, ἐτυφθήτην,

P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertiâ perfecti, mutando *αι* in *ιω*, & abjiciendo consonam repetitam; sed tenues ante *αι* mutantur in proprias aspiratas: *πέτυπται*, verberatus est; *ἐτύφθιω*, verberatus fui: *λέλεκται*, dictus est; *ἐλέχθιω*, dictus fui: *πέπεισται*, persuasus est; *ἐπείσθιω*, persuasus fui.

a à *ράιν-
μι*, vel
ραίνω,
quali ef-
fet *ῥαίω*,
vel *ῥίω*,
valet,
sum po-
tens.
b à *μναι-
ω*, *με-*
μνίω.

Aoristi primi passivi, *ἐρρώσθην*^a, & *ἐμνήσθην*^b, assumpserunt *σ*, quum sit in præterito, *ἐρρώσται*, *μέμνηται*. Contrà *ἰσώσθην* perdit *σ* nam præterit. *σέσωσται*, à *σώζω*, *seruo*.

Ceterum *ἰγνώσθην* regulariter fit à Barytono *γνώω*, *μ. γνώσω*, *posco*, *π. ἔγνωκα*, *ἔγνωσμαι* unde *ἰγνώσθην*.

Etiā *ἰδυνάσθην*, & Atticè *ἡδυνάσθην*, à *δυνάω*, *valet*, *possum*. sed *ἰδυνήθην*, & Atticè *ἡδυνήθην*, à *δυνάω*, *possum*: *μ. δυνήσω*.

Penultima hujus temporis eadem est ac perfecti: at *ἄρῃθην* & *ἐπῆνέθην* per systolen; ab *ἄρῃμαι*, *inventus sum*; & *ἐπῆνῃμαι*, *laudatus sum*. Sic composita ab *αἰρέω*, *αἰρῶ*, *carpo*: *καθηρέθην*, *destructus sum*: *αἰφῆρέθην*, *ablatus sum*: & simplex *ἡρέθην*: à præteritis *ἤρημαι*, *καθήρημαι*, *αἰφῆρημαι*.

Sic *ἐρρήθην* ab *ἔρρημαι*, quod & *ἐρρήθην* unde *ῤηθεῖς*, *dictus*.

Illa quæ verterant præterito ε in α, hîc rursus per ε scribuntur: *σρέφω*, *ἔσραμμαι*, *ἔσρέφθην*, *verto*.

In tertia plurali quandoque est syncope: ut, *ἡγέθησαν*, *ἡγεθησαν*, *congregati sunt*: *ἐκοσμήθησαν*, *ἐκόσμηθησαν*, *ornati sunt*.

Aoristus secundus.

- S. ἐτύπλω, ἐτύπης, ἐτύπη,
 D. ἐτύπῃλον, ἐτυπήτλω,
 P. ἐτύπημφο, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Fit ab aoristo secundo activo, mutando *ον* in *λω* ut, ἐτυπον, verberavi: ἐτύπην, verberatus fui, vel varulavi.

Caret uterque aoristus primâ Duali: nam inflexionem habet Activorum: siquidem Plurale in *μφο* definit.

Futurum primum.

- S. τυφθήσμαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται,
 D. τυφθήσμεθον, τυφθήσεθον, σεσθον,
 P. τυφθήσμεθα, τυφθήσεσθε, συντεμ.

Fit ab aoristo primo, mutando *ν* in *σμαι*, & abjiciendo augmentum: ut, ἐτύφην, verberatus fui, τυφθήσμαι, verberabor.

Futurum secundum.

- S. τυπήσμαι, τυπήσῃ, τυπήσεται,
 D. τυπήσμεθον, τυπήσεθον, σεσθον,
 P. τυπήσμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Fit à secundo aoristo, mutando *ν* in *σμαι* ut, ἐτύπην, verberatus fui, τυπήσμαι.

Paullo pòst futurum.

- S. τετύφομαι, τετύφῃ, τετύφεται,
 D. τετύφόμεθον, τετύφεσθον, τετύφεσθον,
 P. τετύφόμεθα, τετύφεσθε, τετύφονται.

Fic à secunda Perfecti, interposito ομ· τέτυ-
ψαι, verberatus es: πτύψομαι, mox verberabor, &
penè jam verberatus sum: servatque augmentum
in omni modo.

TEMPORA extra Indicativum formantur
à temporibus Indicativi ejusdem nominis: ut
* p. 121. diximus * in voce Activâ. Observandum au-
tem est, quia Imperativus caret primâ personâ,
secundas personas in eo formari debere à per-
sonâ secundâ Indicativi: quod inprimis requi-
ritur in Præterito Perfecto.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. τύπῃς, τυπῃέσθω, verberare, verberetur, &c.

D. τύπῃέσθον, τυπῃέσθων,

P. τύπῃέσθε, τυπῃέσθωσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. τέτυψο, πτύψθω, verberatus esto, &c.

D. τέτυψθον, πτύψθων,

P. τέτυψθε, πτύψθωσαν.

Secunda persona fit à secundâ Plusquamper-
fecti: ἐτέτυψο, τέτυψο· ἐλέλεξο, λέλεξο· ἐπέπει-
σο, πέπεισο· ὤρυξο, ὤρυξο, &c.

Tertia verò à tertia ejusdem temporis, mi-
grante το in θω, & reliquis item tenuibus in
adspiratas: ἐτέτυπθω, πτύψθω· ἐλέλεχθω, λελέχθω·
ἐπέπεισθω, πεπείσθω. Quod si το sit purum, assu-
mitur σ· ἐκέχετο, κέκείσθω.

Aoristus primus.

S. τύφθη, τυφθήτω, verberator tu, &c.

D. τύφθητον, τυφθήτων,

P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristi desinunt in θ· sed prior hic in π, propter alterum θ præcedens: τύφθη, non τύφθηθι.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι², τυπήτω, verberator tu, &c.

D. τύπηλον, τυπήτων,

P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Ut de secunda aoristi primi diximus, sic ter-
tia singularis utriusque, & reliqui numeri, per
τ, non θ· τυφθήτω, τύφθητον, τυφθήτων. Sic in
2^{OG}. 2. τυπήτω, τύπηλον, &c.

cope 7 n, φθάρη. Sic κλέεσθι pro κλέεσθην, à κλέεσθαι, clamo. Item
in verbis in μι ut αἰτώσθι pro αἰτώσθην, ab αἰτώσθαι, jubes.

• In Ao-
risto se-
cundo
sæpius
est Syn-
cope; ut,
φθάρη,
αἰτώσθαι,
κλέεσθαι,
αἰτώσθαι,
& Syn-
cope.

O P T A T I V I

Præsens, & imperfectum.

S. τυπτοίμην, τύπτοις, τύπτοις, verberarer, &c.

D. τυπτοίμεθον, τύπτοις, τυπτοίς,

P. τυπτοίμεθα, τύπτοις, τυπτοίς.

Omnium Optativorum penultima est di-
phthongus.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

{ εἶμι, verberatus sim, vel fuerim,
esset vel fuisset, &c.

S. τυπτοίμην { εἶμι,
εἶς,
εἶν,

D. π-

D. πλυμμεύω { εἶλον,
εἶήτιω,

P. πλυμμεύοι { εἶμεν,
εἴητε,
εἴησαν.

In verbis barytonis semper opus est periphrasi per Participium, & verbum Substantivum.

In sexta tamen conjugatione quædam sine periphrasi efferuntur. Ut, à λύω, *solvo*, perfectum passivum indicativi est λείλυμαι. Optativi perf. & plusq. λελύμεν^a. Et conjugatur hoc pacto:

S. λελύμεν, λελῶ, λελῶτο,

D. λελύμεθον, λελῶσθον, λελύσθην,

P. λελύμεθα, λελῶσθε, λελῶντο.

Aoristus primus.

S. τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη, *verberatus sum,*
vel fuerim.

D. τυφθείηλον, τυφθείήτιω,

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Optativorum prima pluralis in εἶμεν, patitur syncopen in omnibus Verbis: τυφθείημεν, τυφθείμεν unde formatur tertia τυφθεῖεν. Consimiliter à Verbis in μι, πθείημεν, πθείμεν, πθεῖεν.

^a Vide & Sic εἶεν, *essent*; pro εἴησαν, ab εἶμεν^{*}.

p. 187,
& 222.

Aoristus secundus.

S. τυπέω, τυπέης, τυπέη,

D. τυπέητεν, τυπέήτιω,

P. τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησαν.

Futurum primum.

S. τυφθήσῃμιν, τυφθήσῃς, τυφθήσῃσι, verberer,

D. τυφθήσῃμεθον, τυφθήσῃσθον, σῃσθῃν,

P. τυφθήσῃμεθα, τυφθήσῃσθε, σῃντο.

Futurum secundum.

S. τυπήσῃμιν, τυπήσῃς, τυπήσῃσι,

D. τυπήσῃμεθον, τυπήσῃσθον, σῃσθῃν,

P. τυπήσῃμεθα, τυπήσῃσθε, τυπήσῃντο.

Paullo post futurum.

S. τεύψῃμιν, τεύψῃς, τεύψῃσι, mox verberer,

D. τεύψῃμεθον, τεύψῃσθον, ψῃσθῃν,

P. τεύψῃμεθα, τεύψῃσθε, τεύψῃντο.

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. τύπῃμαι, τύπῃς, τύπῃται, verberer, vel verberarer,

D. τύπῃμεθον, τύπῃσθον, τύπῃσθον,

P. τύπῃμεθα, τύπῃσθε, τύπῃνται.

Subjunctivi secunda persona singularis diathongus est impropria: τύπῃς, ποίῃς, πθῃς.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. τύπῃμην, ὦν, ἦς, ἦ, verberatus sim, vel fuerim, essem, vel fuissim,

D. τύπῃμεθα, ἦτον, ἦτον,

P. τύπῃμεθα, ὦμεθα, ἦτε, ὦτε.

Et hic, & in Optativo, circumloquimur hoc perfectum, ut tertiam pluralem indicativi; nempe

142 DE VERBO BARYTONO.

neinpe per Participium perfectum, & verbum
Substantivum: quod in Optativo est *εἴλω*, in
Subjunctivo *ᾔ*.

Aoristus primus.

S. *τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ, verberatus sim,*
vel fuerim, ero, vel fuero.

D. *τυφθῆτεν, τυφθῆτον,*

P. *τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.*

Aoristus secundus.

S. *τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ,*

D. *τυπῆτεν, τυπῆτον,*

P. *τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.*

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

τύπτεσθαι, verberari.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

πετύφθαι, verberatum esse, vel fuisse.

Aoristus primus.

τυφθῆναι, verberatum esse.

Aoristus secundus.

τυπῆναι.

Futurum primum.

τυφθήσεσθαι, verberatum iri.

Futurum secundum.

τυπήσεσθαι.

Paullo pōst futurum.

πελύφθεσθαι, mox verberatum iri.

Infinitivi in $\alpha\upsilon$ sunt à secunda plurali Indicativi ejusdem temporis, verso ϵ in α · $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\delta\epsilon$, $\tau\upsilon\pi\lambda\epsilon\delta\alpha\upsilon$. Sed in præterito perfecto retrahitur α accentus: $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\theta\epsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\phi\theta\alpha\iota$.

α Vel, ϵ
malis,
promo-
vetur.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

δ $\tau\upsilon\pi\lambda\acute{o}\mu\epsilon\lambda\alpha$, ξ $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, qui verberatur,
 η $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta$, θ $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\varsigma$,
 δ $\tau\upsilon\pi\lambda\acute{o}\mu\epsilon\lambda\omicron\nu$, ξ $\tau\upsilon\pi\lambda\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

δ $\tau\epsilon\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, ξ $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, verberatus,
 η $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta$, θ $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\varsigma$,
 δ $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\omicron\nu$, ξ $\tau\epsilon\lambda\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$.

Aoristus primus.

$\tau\upsilon\phi\theta\epsilon\iota\varsigma$, ξ $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\nu\iota$, verberatus,
 $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\iota\sigma\alpha$, θ $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\iota\sigma\eta\varsigma$,
 δ $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\nu$, ξ $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\epsilon}\nu\iota$.

Aoristus secundus.

$\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\varsigma$, ξ $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\nu\iota$,
 $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\alpha$, θ $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\eta\varsigma$,
 δ $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\nu$, ξ $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\nu\iota$.

Futurum primum.

$\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\lambda\alpha$, ξ $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, verberandus,
 $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta$, θ $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\varsigma$,
 δ $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\lambda\omicron\nu$, ξ $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$.

Futurum secundum.

$\tau\upsilon\pi\eta\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\lambda\alpha$, ξ $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha$,

η $\tau\upsilon$

144 DE VERBO BARYTONO.

ἡ τυπησομένη, ἡ τυπησομένης,
τὸ τυπησόμενον, ἡ τυπησομένης.

Paullo post futurum.

ὁ τελευτόμενος, ἡ τελευτομένης, τοῦ τελευτῶντος,
ἡ τελευτομένης, ἡ τελευτομένης,
τὸ τελευτόμενον, ἡ τελευτομένης.

DE VERBO MEDIO.

Media
hæc for-
ma simi-
liter
Græcis
μεσότης.
Apollon.
lib. 111,
cap. 31.
Sic eidē
μεσότη-
τος ἔστι
μέσος,
verba
media,
lib. 111,
cap. 7.

VERBUM Medium ita vocatur, quia & terminatione, & significatione, nunc vocem activam refert, nunc passivam. Nam præteritum perfectum, & plusquamperfectum, sequuntur in omnibus modis terminationem activam: ut, πέτυπα, ἐτέλεπεν. Præsentia autem, & imperfecta, item aoristi, & futura, habent terminationem passivam: ut, τύπτομαι, ἐτυπτόμενος, ἐτυπάζομαι, ἐτυπάζομαι, τυπώμαι. Item verba media in aliquibus temporibus sumuntur significatione activâ, in aliis verò passivâ: nonnulla etiam in iisdem temporibus utramque significationem obtinent; ut communia apud Latinos. Quale est: βιάζομαι τὸν φίλον, violo amicum: βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, cogor, vel violor, ab amico.

At valdè falluntur, qui censent verba omnia media habere in iisdem temporibus utramque significationem. Unde πέτυπα, ἐτυπάζομαι & ἐτυπάζομαι, interpretantur *verberavi*, vel *verberavi*: ἐτετέλεπεν, *verberaveram*, vel *verberaveram*: τυπώμαι & τυπώμαι, *verberabo*, vel *verberabo*. Hæc enim non passivâ, sed activâ solùm significatione debent exponi.

INDI-

INDICATIVI

Præsens, & Præteritum Imperfectum,

Non tantùm inflectendi ratione ; verùm & voce , in omnibus modis , eadem sunt ac in forma passiva. Eoque hîc illa repetere nihil attinet.

Præteritum perfectum.

S. τέτυπαι, τέτυπας, τέτυπε; verberavi, vel verberatus sum,

D. τελεύπαλον, τελεύπατον,

P. τεύπαμφο, τεύπαλε, τεύπασι.

Præteritum medium fit à præfenti activo*, mutando ω in α , & addendo augmentum præteriti perfecti, $\tauύπηω$, $\tauύπω$, $πέτυπα$. Nam desinentium in $πω$, $κίω$, $λλω$, $μνω$, formativa litera est prior consonans: $τίκω$, $παίω$, $τέκω$, $τέτοκα$: $σείλω$, *mitto*, $σείλω$, $ἔσολα$: $τέμνω$, *seco*, $τέμω$, $τέτομα$: ut dictum est suprà*.

Præterea verba quartæ conjugationis, quorum futurum est ξω, caracteristicon habent γ· ἀλήσω, percussio, ἀλήγω, πέπληγα· sed quorum futurum est σω, caracteristicon habent δ· ut, φράξω, dico, φράξω, πέφραδα· idem quod & in aoristo secundo activo fuit.

Sed verba polysyllaba quartæ conjugationis hoc tempore plurimum destituuntur. Ut, φυλάσσω, *custodio*: βαδίζω, *eo*: & alia multa. Αὐρύσσω, *fodio*, facit αὐρύσσει, & αὐρώρυσσει.

Non pauca etiam verba sextæ carent præ-

* Vel formabis à prætérito activo, collocando figurativam literam præsens pro figurativa prætériti perfecti: τίτυρα, τίτυρα. Vel ab aoristo secundo, mutando ε in α, & ponendo augmentum prætériti pro augmento aoristi, quando id est diversum: ἔτυρον, τίτυρα.
* p. 85 & 109.

terito medio: ut quorum characteristicæ est *αι*, *ω*, vel *ς*. Cujusmodi sunt, *ψαύω*, *tango*, *contrecto*: *παιδῶ*, *instituo*: *κρέω*, *pulso*: *λάω*, *lavo*. Pro *ἤκαα* tamen, quod inusitatum est, Atticè dicitur *ἀκήκα*.

Carent quoque hoc tempore polysyllaba in *ύω* ut, *δῶπύω*, *struo*, *adorno*: *ἰαχύω*, *valeo*. Sed dissyllabum *λύω*, *solvo*, habet *λέλυα*. A *φύω*, *nascor*, poetæ itidem dicunt *πέφυα*.

Verbum *μῖμνω*, *maneo*, facit *μέμονα*, à *μένω*. Fit enim *μῖμνω* per Pleonasmum à *μῆνω*. Et solent hujusmodi vertere ε in ι ut, *πέτω*, *πίπω*, *cado*: *τέκω*, *τίκω*, *pario*: *ρέπω*, *ρίπω*, *projicio*: *ἔπω*, *ἴσσω*, *dico*.

Tria hæc verba, *καλύπω*, *occulo*; *κρύπω*, *occulo*; *βλάπω*, *lædo*; quæ superius diximus in aoristo secundo, & futuro secundo, habere β· *ἐκάλυβον*, *καλυβῶ*· *ἐκρυβον*, *κρυβῶ*· *ἐβλαβον*, *βλαβῶ*· similiter in præterito medio habent β· *κέκαλυβα*, *κέκρυβα*, *βέβλαβα*.

Item *βάπλω*, *tingo*; *θάπλω*, *sepelio*; *σκάπλω*, *foedio*; ut in aoristo secundo, ita hic quoque φ habent: *ἔβαφον*, *βέβαφα*· *ἔταφον*, *τέταφα*· *ἔσκαφον*, *ἔσκαφα*.

Neimpe trium temporum eadem est figurativa: secundi aoristi, secundi futuri, præteriti medii.

Sed penultima interdum diversa est. Ut, *λείπω*, *linquo*, *ἔλιπον*, *λιπῶ*, *λέλοιπα*· *σπείρω*, *semino*, *ἔσπαρον*, *σπαρῶ*, *ἔσπορεν*.

Penultima non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει.

A in-

A interdum mutatur in η· ut κλάζω, *clango*, κέκληθα· θάλλω, *vineo*, τέθηλα· interdum remanet; ut ψάλλω, *fidibus cano*, ἔψαλα².

Αι mutatur in η diphthongum impropriam: ut, μισαίνω, *maculo*, μεμίνηνα· φαίνω, *ostendo*, πέφνηνα· καίω, *uro*, κέκηνα· δαίω, *divido*, ἐπὶ μὲν πρᾶβεο, *comburo*, δέδηνα.

E in dissyllabis cujuscumque conjugationis mutatur in ο· τρέπω, *verto*, τέτροπα· λέγω, *dico*, λέλοχα· νέμω, *distribuo*, νένομα· τέμνω, *seco*, τέτομα. Duo illa τέτελα, *σινίρι*, & μέμελα, vel μέμηλα, *κυγανί*, formantur à τελέω^b, τελῶ· μελέω, *μελω*· quæ Atticè gravantur, τέλω, *σινιο*, *perficio*; μέλω, *κυτο*.

Ei mutatur in οι· ut αλείφω, *ungo*, ἤλοιφα· πείθω, *persuadeo*, πέπειθα. Excipe verba quintæ: quæ si dissyllaba sint, mutant ει in ο; ut σπειρώ, *semino*, ἔσπορα· sin polysyllaba, mutant ει in ε· ut ὀφείλω, *debeo*, ὤφελα.

A præterito medio tria veniunt verbalia, quæ servant augmentum. Οὐρομαι, *video*, ὤπα, & Attica reduplicatione, ὄπωπα· unde ὀπωπή, *conspicetus*, *oculus*. πείθω, *persuadeo*, πέπειθα· unde πεπίθησις, *persuasio*, *fiducia*. ἀντιπάχω, *adversor*, vel *rependo*, ἀντιπέπονθα· unde ἀντιπεπόνθησις, *jussationis*.

Præteritum Plusquamperfectum.

S. ἐπετύπειν, ἐτελύπεις, ἐτελύπεδ, *verbetaveram*,

D. ἐτελύπειρον, ἐτελυπείττω,

P. ἐπετύπειμθ, ἐτελύπειτε, ἐπετύπεισθ.

Fit plusquamperfectum hoc à præterito perfecto ejusdem vocis, mutando α in $\epsilon\iota\nu$, &, si perfectum à consonâ incipiat, præponendo ei ϵ ut, $\omicron\iota\delta\alpha\ \nu\omicron\nu\iota$, $\omicron\iota\delta\epsilon\iota\nu$ $\epsilon\pi\alpha\rho\epsilon\gamma\epsilon$, *seminavi*, $\epsilon\pi\alpha\rho\epsilon\iota\nu$. $\pi\epsilon\tau\upsilon\pi\alpha$, *verberavi*, $\epsilon\pi\epsilon\lambda\acute{\upsilon}\pi\epsilon\iota\nu$.

Aoristus primus.

S. $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\iota\omega$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\omega$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\rho$, *verberavi*,

D. $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\theta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\theta\iota\omega$,

P. $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\theta\epsilon$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\nu\tau\omicron$.

Fit ab aoristo primo activo, addendo ei $\mu\iota\omega$

Crebra $\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha$, $\epsilon\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\iota\omega$.

est in

hoc tem-

pore syn-

cope. Ut

ex $\alpha\iota\nu$ -

$\sigma\acute{\alpha}\mu\iota\omega$,

$\alpha\acute{\omega}\alpha\mu\iota\omega$,

adjutus

fui: ex

$\delta\iota\rho\iota\sigma\tau\acute{\alpha}$ -

$\mu\iota\omega$, $\delta\iota$ -

$\epsilon\acute{\alpha}\mu\iota\omega$,

inveni: ex

$\gamma\eta\upsilon\eta\sigma\alpha$ -

$\tau\omicron$, $\gamma\eta\upsilon\eta\alpha$ -

$\tau\omicron$, quod

Ionicum

pro $\epsilon\gamma\eta\upsilon$ -

$\tau\alpha\tau\omicron$, $\eta\alpha$ -

$\tau\iota\epsilon\beta$.

Vid. &c

P. 113.

Aoristus secundus.

S. $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\iota\omega$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\alpha$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\iota\omicron$,

D. $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\theta\iota\omega$,

P. $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\epsilon\theta\epsilon$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\tau\omicron$.

Fit ab aoristo secundo activo, mutando $\omicron\nu$ in

$\acute{\omicron}\mu\iota\omega$. $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\iota\omega$.

Futurum primum.

S. $\tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\mu\omicron\gamma\iota$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\eta$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\tau\gamma$, *verberabo*,

D. $\tau\upsilon\phi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\theta\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\theta\omicron\nu$,

P. $\tau\upsilon\phi\acute{\omicron}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\theta\epsilon$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\nu\tau\gamma$.

Fit à futuro primo activo, mutando ω in $\omicron\mu\gamma\iota$.

$\tau\acute{\upsilon}\phi\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\omicron\mu\gamma\iota$.

Futurum secundum.

S. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu\gamma\iota$, $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\tau\gamma$,

D. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\theta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\theta\omicron\nu$,

P. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\theta\epsilon$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\nu\tau\gamma$.

Fit à futuro secundo activo, vertendo ω circumflexum in $\acute{\epsilon}\mu\gamma\iota$. $\tau\upsilon\pi\acute{\omega}$, $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\mu\gamma\iota$. Ideoque in quin-

quinta quoque conjugatione primum futurum definit in *ῥμαι*. Nam activum in *ω* circumflectitur: ut à *σπεύρω*, *semurio*; primum futurum activum est *σπεύω*. medium autem *σπεύμαι*. Secundum verò activum *σπαρῶ*. medium *σπαρῆμαι*.

Accidit igitur, ut interdum idem sit utrumque futurum, tam activum, quàm medium:

ψάλλω, *fidibus cano*, *ψαλῶ*, *ψαλῆμαι*.

Tria hæc verba; *ἔδω*, *edo*; *πίω*, *bibo*; *φίγω*, vel *φάγω*, *edo*; præter morem aliorum non circumflectunt futurum secundum: *ἐδομαι*, *πιομαι*, *φάγομαι*. quæ & in secunda persona ha-

bent, *φάγεαι*, *πείσαι**: pro *φαγῇ*, *πιῇ*. Sic in in-

finitivo, *ἔδεομαι*, *πείδομαι*, *φάγεομαι*. pro *ἐδεῖομαι*, *πείδομαι*, *φαγεῖομαι*.

*Luc. 17.
†su 8.

TEMPORA extra Indicativum formantur à temporibus indicativi ejusdem nominis, mutata terminatione Indicativi in terminationem aliorum modorum: ut de activo, & passivo, diximus.

IMPERATIVI.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. *τέτυπε*, *τέτυπέτω*, *verbera*,

D. *τέτυπετον*, *τέτυπέτων*,

P. *τέτυπε*, *τέτυπέτωσαν*.

Aoristus primus.

S. *τύψαι*, *τυψάσθω*, *verberato*,

D. *τύψατον*, *τυψάσθων*,

P. *τύψαθε*, *τυψάσθωσαν*.

Aoristus secundus.

- S. τυπῆ, τυπέω,
 D. τύπεον, τυπέων,
 P. τύπεε, τυπέωσιν.

O P T A T I V I.

Prateritum Perfectum, & Plusquamperf.

- S. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, verberassem,
 D. τετύποιτον, τετυποίτω,
 P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristus primus.

- S. τυψάμην, τύψαι, τυψαιο, verberaverim,
 D. τυψάμεθον, τύψαιθον, τυψαίοθην,
 P. τυψάμεθα, τύψαιθε, τυψαίνο.

Aoristus secundus.

- S. τυποίμην, τύποι, τύποιρ,
 D. τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίθην,
 P. τυποίμεθα, τύποιθε, τύποιρ.

Futurum primum.

- S. τυψοίμην, τύψοι, τύψοιρ, verberem,
 D. τυψοίμεθον, τύψοιθον, τυψοίοθην,
 P. τυψοίμεθα, τύψοιθε, τύψοιρ.

Futurum secundum.

- S. τυποίμην, τυπῶ, τυπῶρ,
 D. τυποίμεθον, τυπῶθον, τυποίθην,
 P. τυποίμεθα, τυπῶθε, τυπῶρ.

Cum Aoristo secundo consentit voce; sed pugnat accentu.

SUBJUNCTIVI

*Præteritum Perfectum, & Plusquamperf.*S. πέλῳ, πέλῃς, πέλῃ, verberaverim,
vel verberavissē,

D. πέλῃτον, πέλῃτον,

P. πέλῳμεν, πέλῃτε, πέλῳσι.

*Aoristus primus.*S. τύψωμαι, τύψῃ, τύψῃται, verberaverim,
vel verberaverē,

D. τυψώμεθον, τυψήσθον, τυψήσθον,

P. τυψώμεθα, τυψήσθε, τυψώνται.

Aoristus secundus.

S. τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃται,

D. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον,

P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπώνται.

INFINITIVI

Præteritum Perfectum, & Plusquamperf.

πέλῃναι, verberavisse.

Aoristus primus.

τύψασθαι, verberavisse.

Aoristus secundus.

τυπέσθαι.

Futurum primum.

τύφεσθαι, verberaturum esse.

*Futurum secundum.*τυπεῖσθαι, per εῖ circumflexum. At secundus
aoristus per ε acutum, τυπέσθαι.

P A R T I C I P I I

Perfectum, & Plusquamperfectum.

τελυκώς, τελυπότΘ, qui verberavit, vel verberaverat, &c.

τελυκῶα, τελυκῶας,
τελυκός, τελυπότΘ.*Aoristus primus.*τυφάμενΘ, τυφάμενς, qui verberavit,
τυφάμενῃ, τυφάμενῆς,
τυφάμενον, τυφάμενς.*Aoristus secundus.*τυπόμενΘ, τυπομενς,
τυπομενῃ, τυπομενῆς,
τυπόμενον, τυπομενς.*Futurum primum.*τυφόμενΘ, τυφομενς, verberaturus,
τυφομενῃ, τυφομενῆς,
τυφόμενον, τυφομενς.*Futurum secundum.*τυπῶμενΘ, τυπῶμενς,
τυπῶμενῃ, τυπῶμενῆς,
τυπῶμενον, τυπῶμενς.

Atque hætenus de Verbis Barytonis.

DE VERBIS CIRCUMFLEXIS.

QUEMADMODUM è quinta declinatione simplicium fiunt nomina Contracta; ita è barytonis sextæ conjugationis, per contractionem fiunt verba, quæ vocantur Circumflexa, ob id, quòd duabus syllabis in unam contractis, accentum possideant circumflexum. Siquidem ex accentu acuto, & gravi, nascitur circumflexus.

Fit autem contractio tantum in præsentì, & imperfecto: idque in omnibus modis, ac participiis. Sùntque contracta in contractis usitatiora.

Reliqua tempora sequuntur naturam barytonorum.

Conjugationes sunt tres, pro tribus vocalibus, quæ cum sequente vocali contrahuntur.

Prima conjugatio est verborum in *έω*: ut *ποιέω, ποιῶ, facio*. Quorum futurum fere desinit in *ήσω*, ac præteritum in *ήκα*, mutando *ε* in *η* ut, *ποιήσω, πεποίηκα*.

Secunda est verborum in *άω* ut, *βοάω, βοῶ, clamo*: quorum futurum itidem fere exit in *ήσω*, & præteritum in *ήκα*, mutato *α* in *η*. *βοήσω, βεβόηκα*.

Tertia est verborum in *όω* ut, *χεύσσω, χεύσω, nauro*: quorum futurum fere est *ώσω*, præteritum perfectum *ωκα*, converso *δ* in *ω*. *χεύσω, κεχέυσωκα*.

Mallem veteres primæ vocali primum dedissent locum: nunc quia secundum dederunt, non tanti id visum, ut idcirco recepti ordinem turbaremus.

K 5

Sunt

Sunt verba, quæ in conjugatione prima, & secunda, eâdem inveniuntur significatione: ut, *μηρέω*, & *μεράω*, *seneo*, *senesco*: *ἐλεέω*, & *ἐλεάω*, *misereor*: *λωφέω*, & *λωφάω*, *cesso*: *ξυρέω*, & *ξυράω*, *tado*: *συλέω*, & *συλαίω*, *spolio*: *αἰονέω*, & *αἰονάω*, *perfundo*.

Quædam verba pertinent ad primam & tertiam: ut, *δηλέω*, & *δηλόω*, *manifesto*: *παθμέω*, & *παθμόω*, *pondero*: *πολεμέω*, & *πολεμόω*, *belligero*.

Quædam sunt secundæ, & tertiæ: ut, *βιάω*, & *βιόω*, *vivo*.

Pauca ad tres conjugationes referuntur: ut *κνυζέω*, *κνυζάω*, & *κνυζόω*, *gannio*.

Sunt etiam non pauca, quæ nunc barytona sint, nunc circumflexa. Ut:

<i>αἰδομαι</i> ,	& <i>αἰδέομαι</i> , <i>αἰδέσμαι</i> , <i>teneant</i> .
<i>βοσκω</i> ,	& <i>βοσκέω</i> , <i>pasco</i> .
<i>γῆθω</i> ,	& <i>γῆφέω</i> , <i>gaudeo</i> .
<i>γράφω</i> ,	& <i>γραφφέω</i> , <i>scribo</i> .
<i>διδάσκω</i> ,	& <i>διδασκέω</i> , <i>docceo</i> .
<i>εἶδω</i> ,	& <i>εἶδέω</i> , <i>scio</i> .
<i>εἰλομαι</i> ,	& <i>εἰλέομαι</i> , <i>capio</i> .
<i>ἐλκω</i> ,	& <i>ἐλκέω</i> , <i>trahio</i> .
<i>ἑπιμέλομαι</i> ,	& <i>ἑπιμελέομαι</i> , <i>curo</i> .
<i>κυλινδω</i> ,	& <i>κυλινδέω</i> , <i>volvo</i> .
<i>κύω</i> ,	& <i>κύέω</i> , <i>utero gesto</i> .
<i>ξύρομαι</i> ,	& <i>ξυρέσμαι</i> , <i>tado</i> .
<i>ρίπτω</i> ,	& <i>ρίπτέω</i> , <i>jacio</i> .
<i>σέρομαι</i> ,	& <i>σερέομαι</i> , <i>privo</i> .
<i>τεύχω</i> ,	& <i>τευχόω</i> , <i>attero, absumo</i> .
<i>τύπτω</i> ,	& <i>τυπτέω</i> , <i>tundo</i> .

Fiunt circumflexa quædam ab aoristo secun-

do: ut,

ἐρείπω, *evertō*; ἤρπον, unde ἐρείπω.
 τέλω, *fabrico, struo*; ἐτύχον, unde τυχώ.
 εἶχω, *vado*; εἶσχον, unde εἶχώ, à quo
 εἶσχω νόο, apud Hom. II. β. v. 92.

Nisi ea formare malis à futuro secundo.

Fiunt etiam à futuro primo: ut,

δέψω, *subigo*; δέψω, unde δέψω.

Modi contrahendi in PRIMA conjugatione sunt tres: nempe

Ex *ee tu binis* & diphthongum dato prima.

Ex *eo contrahis* x. Aufer e de reliquis.

1. ee in ee.

2. eo in x.

3. in ceteris e abjicitur.

In SECUNDA sunt duo modi contrahendi.

Ex *ao, sic & αω, formas ω* subijce *ιῶτα*,
T tenue abjicito. Quod superest, fit in α.

1. Si post α sequatur o, vel ω, contractio fit in α.

2. Aliàs contractio fit in α.

In TERTIA sunt tres modi.

Ex *o, sequente brevi, sive x, tibi crasis in x fit.*
At longâ, fit in ω. Cetera contrahere in oi.

1. Ex o, sequente i, vel o, vel x, contractio fit in x.

2. Sequente x, vel ω,

contractio fit in ω. Intellige tamen hîc x vocale. Si enim post o sequatur x diphthongus impropria, ut fit in secundâ & tertiâ personâ Præsentis Subjunctivi activi, & in secundâ Præsentis, tam Indicativi, quàm Subjunctivi passivi, contractio non in ω fit, sed in oi.

3. Aliàs contractio fit in oi.

EXCEPTIO.

Est infinitivo in οειν prius aufer ιῶτα.

Tum crasis facito. Sic οειν exit in εἵν.

In infinitivo prius abjicitur i, ac deinde oi mutatur in x, juxta primum contrahendi modum.

PRI-

PRIMA CONJUGATIO.

Verbi Activi INDICATIVI

Præsens.

* Etiam
in tertia
singulari
præsen-
tis, &c
imperfe-
cti in
singula-
ri, legas:
ut, *πίει,*
κατάρχει,
δίδωμι,
ιδέτω,
&c.

S. *ποιέω ὦ,* *ποιέεις εἰς,* *ποιέει εἰ,*
D. *ποιέετον εἶτον,* *ποιέειον εἶτον,*
P. *ποιέομεν ὅμεν,* *ποιέετε εἴτε,* *ποιέουσι ὅσι.*

Disyllaba primæ conjugationis, nec in pri-
ma^a præsentis singularis, aut præteriti imper-
fecti; neque in prima, aut tertia pluralis nu-
meri, contrahuntur^b. Itaque dicimus *πλέω, πα-
ρίγο*: *πλέομεν, πλέουσι*, non *πλώ, πλώμεν, πλώσι*,
&c. Eadem ratio in *χέω, fundo*; *ρέω, fluo*; *πνέω, spirō*.

^b Apud
Hesy-
chium
tamen le-
gas *δύσι,*
pro *δύ-
σι* & a-
pud Ari-
stophanē
in *Plutō*,
act. 2,
sc. 5, ὕψυ
30 à
fine,
est *ἀνα-
δών*, pro
ἀναδίων.
^c In pro-
sa tamen
legas,
διαρίειν,
*ἀπλιν-
ειν*, &c.

Nec hujusmodi verba contrahuntur in Optati-
vo, Subjunctivo, & Participio. Sed contrahi-
tur Imperativus; uti & Infinitivus^c.

Imperfectum.

S. *ἐποιέον ἔν,* *ἐποιέεις εἰς,* *ἐποιέει εἰ,*
D. *ἐποιέετον εἶτον,* *ἐποιέειτῶ εἶτῶ,*
P. *ἐποιέομεν ὅμεν,* *ἐποιέετε εἴτε,* *ἐποιέον ἔν.*

Perfectum.

πεποίηκα, πεποίηκας, &c. ut *πέτυφα, πέτυ-
φας, &c.*

Eadem est penultima, ac in futuro, de quo
postea dicemus.

Plusquamperfectum.

ἐπεποίηκειν.

Aoristus primus.

ἐποίησα. Hic quoque eadem est penultima,
ac futuri.

O B S E R V A T I O

*De aoristo secundo, futuro secundo, & præterito
medio, in quavis conjugatione.*

SECUNDUM aoristum, secundum futurum,
& præteritum medium, tertia Conjugatio non
ignoscit. At in duabus prioribus tum demum
reperiuntur, si thema, jam affectum contra-
ctione, desinat in ω non purum. Formatur au-
tem tum à præsentī, more barytonorum; sed
actā prius contractione^a: ut, φιλέω, φιλω, ἀμω; α Nemp-
φιλον, φιλω, πέφιλα. τελέω, τελω, περσicio; ἔπε- talibus
λον, non ἔταλον· τελω, non τελω· τέτελα, non τέ- eadem
ελα. δαπέω, δαπω, σοπω; ἔδαπον, non ἔδοπον· δαπω, est vox
πον δοπω· δέδαπα, non δέδοπα. Sic in secunda, præsentis
ευκάω, μιγιο, ἔμυκον, μυκω, μέμυκα. contra-
cti, & fu-
turi se-
cundi.

Monosyllaba circumflexa iisdem tempori-
bus carent: ut, δράω, δρω, facio, & similia. Ex-
cipe hæc tria: χέω, χω, habeo: σβέω, σβω, ex-
tinguo: σπάω, σπω, evello, traho, sorbeo: quorum
oristi sunt, ἔχον, ες, ε, &c. ἔσβον, ες, ε, &c.
σπον, ες, ε, &c.

Ita φιλω,
ἀμω, &c
ἀμω:
νικω, vin-
co, & vin-
cam: &c
sic in a-
liis.

Futurum primum.

ποιήσω. Nam ε præsentis fit η.

Excipe hæc, quæ ε retinent: αἰδέω, ad reve-
rentiam adduco: ἀρκέω, sufficio: ἀλέω, molo: ἀκέω,
medcor:

medeor: νεικέω, *rixor*: ὀλέω, *perdo*: τελέω, *perficio*: τέω, *trepido*: ξέω, *polio*.

Item quæ ex se formant verba in σκω, vel ννύω· ut, δρέω, sive δρέσκω, *placeo*: ἀμφιέω, seu ἀμφιεννύω, *circuminduo*.

Quædam utrumque habent futurum: ut, αἰνέω, *laudo*, αἰνέζω, & αἰνήζω· καλέω, *voco*, καλέζω, & καλήζω, & per syncopen κλήζω· φρονέω, *sapio*, φρονέζω, & φρονήζω. Sic κορέω, *satio*: φέρω, *fero*: πονέω, *laboro*: δέω, *ligo*.

De futuro secundo superius diximus.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ποίεε εἰ, ποιεέτω εἴτω,

D. ποιέετον εἴπον, ποιεέτων εἴτων,

P. ποιέετε εἴτε, ποιεέτωσαν εἴτωσαν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

ἔποιήκε.

Asiſtus primus.

ποίησεν.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ποίεοιμι οἶμι, ποίεοις οἷς, ποίεοι οἷ,

D. ποίεοιεν οἷτον, ποιεοίτην οἷτιν,

P. ποίεοιμεν οἷμεν, ποίεοίτε οἷτε, ποίεοιεν οἷεν.

Optativi præsens in circumflexis solent Asiſti etiam per *ω* purum inflectere, hoc pacto

S. πω

S. ποιοίλω, ποιοίης, ποιοίη,
D. ποιοίητον, ποιοιήτιν,
P. ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησιν.

Sic φρονοίλω, *saperem*; καλοίλω, *vocarem*. Et in
secunda, βοώίλω, βοώίης, &c. *clamarer*. Item in
tertia, χρυσοίλω, χρυσοίης, χρυσοίη, &c. *inaurarem*:
ριγοίλω, οίης, οίη, &c. *frigerem*, *horrerem*.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

πεποιήκημι.

Aoristus primus.

ποιήσαιμι, & Æolicè ποιήσῃα.

Futurum primum.

ποιήσοιμι.

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ποιέω ω, ποιέης ης, ποιέη η,
D. ποιέηλον ητον, ποιέητον ητον,
P. ποιέωμεν ωμεν, ποιέητε ητε, ποιέωσι ωσι.

Secunda tertiaque singularis, in præsentis
subjunctivi cujuscumque conjugationis, est di-
hthongus: vel impropria; ut, ποιῆς, ποιῇ· βοᾷς,
βοᾷ· vel propria, ut, χρυσῆς, χρυσῇ. Sed in se-
cunda, & tertia duali, & secunda plurali, prima
conjugatio habet η· secunda α· tertia ω· ποιῆτον,
ποιῆτε· βοᾶτον, βοᾶτε· χρυσῶτον, χρυσῶτε.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

πεποιήκω.

Aori-

Aoristus primus.

ποίηω.

I N F I N I T I V I

Praesens, & Imperfectum.

ποιεῖν, ποιεῖν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

πεποίηκέναι.

Aoristus primus.

• ποιῆσαι ποιῆσαι*.

optati-

vum πα-

ροῦμαι.

ποιῆσαι

infiniti-

vum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

ativum

ποιῆσαι

imper-

Futurum primum.

ποιήσεν.

P A R T I C I P I I

Praesens, & Imperfectum.

ποιέων ὢν, ποιεῖντι ὄντι,

ποιέοντι ὄντι, ποιεῖντι ὄντι,

ποιέοντι ὄντι, ποιεῖντι ὄντι.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

πεποίηκός.

Aoristus primus.

ποίησας.

Futurum primum.

ποιήσων.

VER

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens.

- S. ποιέομαι ἔμαι, ποιέῃ ἤ, ποιέετω εἴτω,
 D. ποιεόμεθον ἔμεθον, ποιέεσθον εἴσθον, ποιέεσθον
 εἴσθον,
 P. ποιεόμεθα ἔμεθα, ποιέεσθε εἴσθε, ποιέοντο ὄντο.

Imperfectum.

- S. ἐποιεόμην ἔμην, ἐποιέεσ ἔ, ἐποιέετο εἴτο,
 D. ἐποιεόμεθον ἔμεθον, ἐποιέεσθον εἴσθον, ἐποιέεσθον
 εἴσθην,
 P. ἐποιεόμεθα ἔμεθα, ἐποιέεσθε εἴσθε, ἐποιέοντο ὄντο.

Præteritum Perfectum.

- S. πεποίημαι, πεποίησται, πεποίηται,
 D. πεποιήμεθον, πεποιήσθον, πεποιήσθον,
 P. πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποίηται.

OBSERVATIO

*De Circumflexorum præterito perfecto passivo,
 in quavis conjugatione.*

PRÆTERITUM perfectum passivum cu-
 usvis conjugationis fit ab activo, mutando κα-
 νμαι πεποίηκα, πεποίημαι βεβόηκα, βεβόημαι κε-
 χεύωκα, κεχεύωμαι. Ubi, quia tertia singularis
 lesinit in ται purum, πεποίηται, βεβόηται, κεχεύ-
 ωται ideo in duali, & secunda plurali, inter-
 ponitur σ. quemadmodum fit in barytonis.

L

Quod

Quod si in activò penultima sit brevis, etiam in prima persona adsciscitur σ· ut, *τελέω*, finio, *πέλεκα*, *πέλεσμαι*· *γελάω*, video, *γέλακα*, *γέλασμαι*, &c.

Excipe in prima, *δέω*, ligo, *δέδεκα*, *δέδεμαι*· unde *ἰδέθω*. Dicitur tamen ὁ δεσμός, vinculum, tanquam à *δέδεμαι*.

In secunda excipe, *δράω*, facio, *δέδρακα*, *δέδραμαι*, unde *δράμα*, representatio, actus comicus, aut tragicus. Item ὁράω, video, ὥρακα, ὥραμαι. Similiter κενιάω, de albo: φωράω, deprehendo: θεάομαι, specto: ἰάομαι, medeor: πειράομαι, tento. Utroque autem modo præteritum format *κέραιω*, misceo, *κεκέραμαι*, & *κεκέρασμαι*· & *ἐλάω*, vel *ἐλαύνω*, agito, *ἤλαμαι*, & *ἤλασμαι*.

In tertia excipe *ἄρώ*, *ατο*, *ἤροκα*, *ἤρομαι*, *συ*, *τι*· unde *ἄροτῆρ*, *ατορ*.

Præteritum Plusquamperfectum.

S. *ἔπεποιήμην*, *ἔπεποίησθ*, *ἔπεποίητο*,

D. *ἔπεποιήμεθον*, *ἔπεποίησθον*, *ἔπεποιήθηον*,

P. *ἔπεποιήμεθα*, *ἔπεποίησθε*, *ἔπεποίητο*.

Aoristus primus, *ἔποιήθην*.

Futurum primum, *ποιήσῃσμαι*.

Paullo post futurum, *πεποιήσμαι*.

IMPERATIVI

Præsens, & Præteritum Imperfectum.

S. *ποιέε* ὦ, *ποιέεσθω* εἶσθω,

D. *ποιέεσθον* εἶσθον, *ποιέεσθων* εἶσθων,

P. *ποιέεσθε* εἶσθε, *ποιέεσθωσιν* εἶσθωσιν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. πεποίησθ, πεποίησθω,
 D. πεποίησθον, πεποίησθων,
 P. πεποίησθε, πεποίησθωσαν.
 Aoristus primus, ποιήθη.

OPTATIVI

Prasens, & Imperfectum.

- S. ποιεοίμην οίμην, ποιέοιο οἶο, ποιέοιτο οἷτο,
 D. ποιεοίμεθον οίμεθον, ποιέοιοθον οἶσθον, ποιεοίσθην
 οἶσθην,
 P. ποιεοίμεθα οίμεθα, ποιέοισθε οἶσθε, ποιέοιντο
 οἶντο.

Prateritum Perfectum, & Plusquamperf.

- S. πεποιήμην, πεποιήο, πεποιήτο,
 D. πεποιήμεθον, πεποιήσθον, πεποιήσθην,
 P. πεποιήμεθα, πεποιήσθε, πεποιήντο.
 Aoristus primus, ποιήθειν.
 Futurum primum, ποιήησώμην.
 Paullo pòst futurum, πεποιήσώμην.

SUBJUNCTIVI

Prasens, & Imperfectum.

- S. ποιέωμαι ὦμαι, ποιέηῃ, ποιέη) ἦται,
 D. ποιέώμεθον ὠμεθον, ποιέησθον ἦσθον, ποιέησθον
 ἦσθον,
 P. ποιέώμεθα ὠμεθα, ποιέησθε ἦσθε, ποιέωνται
 ὦνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. πεποιῶμαι, πεποιῆ, πεποιῆται,
 D. πεποιῶμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον,
 P. πεποιῶμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Et in Optativi, & in Subjunctivi passivi præterito perfecto, circumflectitur secunda tertiaque singularis: πεποιῆο, πεποιῆτω· πεποιῆ, πεποιῆται. Ac similiter fit in secunda tertiaque conjugatione.

Aoristus primus, ποιηθῶ.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum, ποιεῖσθαι ποιεῖσθαι.
 Perfectum, & Plusquamperfectum, πεποιῆσθαι, per ἡ circumflexum.

Aoristus primus, ποιηθῆναι.

Futurum primum, ποιηθήσεσθαι.

Paullo pòst futurum, πεποιήσεσθαι.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

- S. ποιεῶντις ἐμὲν, ποιεομένης ἐμὲν,
 D. ποιεομένης ἐμῆς, ποιεομένης ἐμῆς,
 P. ποιεῶντων ἐμῶν, ποιεομένης ἐμῆς.

Perfectum, & Plusquamperfectum, πεποιῆντις ἐμὲν.

Aoristus primus, ποιηθείς.

Futurum primum, ποιηθήσονται.

Paullo pòst futurum, πεποιήσονται.

VERBI MEDII

Præsens, & Imperfectum, eadem sunt, ac in Passivis. Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus secundus, & Futurum secundum, quando reperiuntur, antea diximus.

Restant igitur in Verbis Circumflexis duo tantum tempora, primus Aoristus, & primum Futurum, quæ legem sequuntur Barytonorum, hoc pacto:

Primus Aoristus Indicativi, ἐποίησάμην.

Imperativi, ποίησον.

Optativi, ποιήσαιμεν.

Subjunctivi, ποιήσωμαι.

Infinitivi, ποιήσεσθαι.

Participii, ποιησάμενος.

Primum Futurum Indicativi, ποιήσομαι.

Optativi, ποιήσοιμεν.

Infinitivi, ποιήσεσθαι.

Participii, ποιησόμενος.

Eadem ratio in ceteris Conjugationibus.

SECUNDA CONJUGATIO

CIRCUMFLEXORUM.

Verbi Activi INDICATIVI

Præsens.

S. βοάω ᾧ, βοάεις ᾧς, βοάει ᾧ,
 D. βοάετον ᾧτον, βοάετον ᾧτον,
 P. βοάομεν ᾧμεν, βοάετε ᾧτε, βοάουσιν ᾧσι.

Reperiuntur in hac conjugatione monosyllaba circumflexa: ut, *ῥαίω*, *ῥῶ*, *facio*: *κλάω*, *κῶ*, *frango*: *θλάω*, *θλῶ*, *contundo*. Sed dissyllaba, quæ Atticè abiecerunt, non contrahuntur. Unde

apud Lucianum *, *τί κλάεις*; quid *ploras*? pro *κλαίεις*. Sic à *κᾶω*, pro *καίω*, *ἡτο*, *καίεις*, non *κᾶς*, dicitur.

* in dialogo μενίππου καὶ τασσάλλου, in initio: item in βίων περιόσις, in medio.

Crasis α & ε in α. *βοάεις*, *βοᾶς*. Doricè autem in η, *γελάεις*, *γελῆς*, *rides*: *διψάεις*, *διψῆς*, *sitis*; per η monophthongum, hoc est, nudam vocalem: quem morem in quibusdam Attici quoque servarunt, dicentes, *πεινῆς*, *esuris*; *διψῆς*, *sitis*; *ζῆς*, *vivis*. Sic *ζῆ*, *vivit*; *ζῆτε*, *vivitis*: & imperfectum *ἔζλω*, *ἔζης*, *ἔζη*, à *ζάω*, *vivo*.

Præteritum Imperfectum.

S. *ἰβόαον ὦν*, *ἰβόαες ας*, *ἰβόαε α*,
D. *ἰβόαέλον ᾄπον*, *ἰβόαέτιω ᾄτιω*,
P. *ἰβόαόμεν ᾤμεν*, *ἰβόάετε ᾄτε*, *ἰβόαον ὦν*.

Perfectum.

βεβόηκα, *ἤκα*, *ἤκε*, &c. ut *τέτυφα*.

Plusquamperfectum.

ἔβεβόηκειν, *ἔβεβόηκεις*, &c.

Aoristus primus.

ἰβόησα.

Aoristus secundus

in hoc verbo deficit, ut superius diximus.

Futurum primum.

βοήσω. α præsentis mutatur in η.

Retinetur α, si præcesserit ε, vel ι. Ut εἶω, *sino*, εἶζω· κῆπιάω, *laboro*, κῆπιάζω. Quibus adde ἀκροάομαι, *audio*, ἀκροάσμαι.

Retinetur quoque α in polysyllabis, quæ λ, vel ρ, habent ante α². ut, γελαίω, *rideo*, γελάζω· α Excipe si ante λ, vel ρ, præcesserit consonans: ut, ποδαγείω, *deprehendo*, φωρεῖζω, &c. Sic χαλαίω, *laxo*: ἐλαίω, *agito*: ἐρεῖω, *amo*: ὀρεῖω, *video*: περεῖω, *transseo*: περεῖω, *tento*: φυρεῖω, *misceo*.

Item illa, unde veniunt verba in σπῶ, vel ννύω, seu ρ habeant, seu non. ρ habentia: ut, γηρεῖω, unde γηρεῖσκω, *seneo*, vel *senesco*, γηρεῖζω· κερεῖω, unde κερεῖννύω, *misceo*, κερεῖζω. non habentia; ut, πετάω, unde πετᾶννύω, *rando*, πετάισω.

Item dissyllaba non formantia ex se verba in μι· ut, θλάω, *contundo*, *collido*, θλάζω· κλάω, *frango*, κλάσσω. Sic φλάω, *contundo*, νοτο: δρεῖω, *facio*. At à quibus veniunt verba in μι, mutant α· ut, τλάω, τλήμι, *tolero*, τλήσω· χρεῖω, χρήμι, *commodo*, *do utendum*, χρήσω. Sed φθᾶω, unde φθῆμι, *prævenio*, facit φθᾶσω.

Sunt verba, quæ utroque modo forment futurum: ut, ἀλοάω, *trituro*, ἀλοάσω, & ἀλοήσω. πεινάω, *esurio*, πεινάσω, & πεινήσω.

Attica hæc, κᾶω pro καίω, *πτο*, & κλάω pro κλαίω, *ploro*, assumunt in futuro υ· κᾶύσω, *b* Idque Æolicâ epenthesi γ υ. uti dictum p. 120. κλαύσω^b.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάεω, βοάέτω αἶτω,
D. βοάέτην ἄπην, βοάέτων αἶτων,

P. βοάελε ἄτε, βοάέτωσιν ἄτωσιν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόηκε,
Aoristus primus, βόησιν.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάοιμι ὦμι, βοάοις ὦς, βοάοι ὦ,

D. βοάοιλον ὦτον, βοαοίτῳ ὦτῳ,

P. βοάοιμεν ὦμεν, βοάοιτε ὦτε, βοάοιεν ὦεν.

Atticè βοῶλω, βοῶης &c. ut supra dictum est,

P. 159.

Perfectum, & Plusquamperf. βεβόηκαμι.

Aoristus primus, βοήσασαι.

Futurum primum, βοήσοιμι.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάω ᾧ, βοάῃς ᾗς, βοάῃ ᾗ,

D. βοάῃτον ᾗτον, βοάῃτον ᾗτον,

P. βοάωμεν ὦμεν, βοάῃτε ᾗτε, βοάωσι ὦσι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόηκα.

Aoristus primus, βοήζω.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum, βοάειν βοᾶν.

In Infinitivo hoc, quidam subscribunt ᾶν, βοᾶν, clamare: πεινᾶν, esurire: quidam non subscribunt: βοᾶν, πεινᾶν. ut contractio fiat post abjectum ᾶ.

In nonnullis, more Doricō, λῶ dicitur pro ᾶν, ut, ζῶ, vivere, pro ζᾶν διψῶ, sitire, pro διψᾶν.

Per-

DE VERBIS CIRCUMFLEXIS. 169

Perfectum, & Plusquamperfect. βοηθέναι.

Aoristus primus, βοήσται.

Futurum primum, βοήσιν.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

βοάων ὢν, βοάοντι ὄντι.

βοάσθαι ὥσθαι, βοάσθης ὥσθης,

βοάον ὢν, βοάοντι ὄντι.

Perfectum, & Plusquamperfect. βοηκώς.

Aoristus primus, βοήσας.

Futurum primum, βοήζων.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens.

S. βοάομαι ὦμαι, βοάῃ ᾧ, βοάει ᾧτι.

D. βοαόμεθον ὠμεθον, βοάεσθην ᾧσθον, βοάεσθην ᾧσθην.

P. βοαόμεθα ὠμεθα, βοάεσθε ᾧσθε, βοάοντι ὦντι.

Olim in secunda singulari fuit εσται pro η· unde à καυχάομαι, glorior, remansit, καυχάεσται, καυχᾷται, non καυχάη, ᾧ. Sic ab ὀδυνάομαι, doloribus torqueor, est ὀδυνάεσται, ὀδυνᾷται.

Atticè hîc etiam pro ᾧ ex αἵ, vel ᾧ ex ας contracto, more Dorum, ponitur η· ut à χεράομαι, utor, est χεῖ, uteris, χεῖται, utitur, χεῖσθε. utimini, χεῖσθαι, uti.

Imperfectum.

S. ἐβοάομην ὠμην, ἐβοάῃ ᾧ, ἐβοάετο ᾧτο.

L 5

D. ἐβο-

170 DE VERBIS CIRCUMFLEXIS.

D. ἐβοάόμεθον ὤμεθον, ἐβοάέσθον ᾤσθον, ἐβοάέσθην
ᾤσθην,

P. ἐβοάόμεθα ὤμεθα, ἐβοάέσθε ᾤσθε, ἐβοάοντο ὤντο.

Præteritum Perfectum.

S. βεβόηκα, βεβόηκα, βεβόηκα,

D. βεβόημεθον, βεβόησθον, βεβόησθον,

P. βεβόημεθα, βεβόησθε, βεβόηνται.

Μέμνημαι, quod ἀμνάομαι, *memini*, in secunda persona, pro μέμνηται habet μέμνη, ut superius diximus *.

* p. 129,
& 130.

Plusquamperfectum.

S. ἐβεβόηκα, ἐβεβόησθ, ἐβεβόησθ,

D. ἐβεβόημεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβόησθην,

P. ἐβεβόημεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.

Aoristus primus, ἐβόηθην.

Futurum primum, βοήθησομαι.

Paullo post futurum, βεβόησομαι.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. βοάεω, βοάεσθω ἄσθω,

D. βοάεσθον ᾤσθον, βοάεσθων ᾤσθων,

P. βοάεσθε ᾤσθε, βοάεσθωσιν ᾤσθωσιν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. βεβόησθ, βεβόησθω,

D. βεβόησθον, βεβόησθων,

P. βεβόησθε, βεβόησθωσιν.

Aoristus primus, βοήθη.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. βοαοῖμῃ ὤμῃ, βοάοιο ᾧ, βοάοιτο ᾧτι,
 D. βοαοίμεθον ὤμεθον, βοάοισθον ᾧσθον, βοαοίσθην
 ᾧσθῃ,
 P. βοαοίμεθα ὤμεθα, βοάοισθε ᾧσθε, βοαοιντο
 ᾧντο.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. βεβοήμῃ, βεβοῆο, βεβοῆτο,
 D. βεβοήμεθον, βεβοῆσθον, βεβοήσθῃ,
 P. βεβοήμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῆντο.
 Aoristus primus, βοηθεῖν.
 Futurum primum, βοηθησόμεν.
 Paulo post futurum, βεβοησόμεν.

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. βοάωμαι ᾧμαι, βοάῃ ᾧ, βοάηται ᾧται,
 D. βοαώμεθον ὤμεθον, βοάησθον ᾧσθον, βοάησθον,
 ᾧσθον,
 P. βοαώμεθα ὤμεθα, βοάησθε βοᾷσθε, βοᾶνται
 ᾧνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. βεβοῶμαι, βεβοῆ, βεβοῆται,
 D. βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον,
 P. βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.
 Aoristus primus, βοηθῶ.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum, βοάεσθαι βοᾷσθαι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόησθαι.

Aoristus primus, βοηθῆσαι.

Futurum primum, βοηθήσεσθαι.

Paullo pòst futurum, βεβοήσεσθαι.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

βοαόμενος ὠμῆς, βοαομένης ὠμῆς,
βοαομένη ὠμῆς, βοαομένης ὠμῆς,
βοαόμενον ὠμῆον, βοαομένης ὠμῆς.

Perfectum, & Plusquamperfectum, βεβόη-
μένος.

Aoristus primus, βοηθείς.

Futurum primum, βοηθήσῃς.

Paullo pòst futurum, βεβοήσῃς.

V E R B I M E D I I

Aoristus primus, ἐβοήσαμην, βόησα, βοήσαι-
μην, βοήσωμαι, ἐβοήσασθαι, ἐβοήσασθαι.

Futurum primum, ἐβοήσομαι, ἐβοήσομεν, ἐβοή-
σεσθαι, ἐβοήσεσθαι. De quibus in prima
Conjugatione.

TERTIA CONJUGATIO

CIRCUMFLEXORUM.

Verbi Activi INDICATIVI

Præsens.

- S. χρυσάω ὦ χρυσοῖς οἷς, χρυσόει οἷς,
 D. χρυσοῦντων ὄντων, χρυσοῦντων ὄντων,
 P. χρυσοῦμαι ἔμην, χρυσοῖτε ἔτε, χρυσοῦσι ἔσι.

Imperfectum.

- S. ἐχρυσουνεν, ἐχρυσες ες, ἐχρυσε ε,
 D. ἐχρυσόντων ὄντων, ἐχρυσέτων ὄντων,
 P. ἐχρυσόμην ἔμην, ἐχρυσέτε ἔτε, ἐχρυσονεν ὄντων.

Perfectum, κεχρύζωκα.

Plusquamperfectum, ἐκεχρύζακην.

Aoristus primus, ἐχρύζωσα.

Futurum primum, χρυσώσω. Nam o mutatur

in ω, quando verbum à nomine deducitur. ut,

à χρυσοῦς, aurum, χρυσόω, in αὐτο, χρυσώσω.

à χεῖρ, manus, χειρόω, manuum vi supero, in po-

testatem redigo, χειρώσω.

à στέφανος, corona, στεφανόω, corono, στεφανώσω.

At cum non venit à nomine, retinetur o. Uti

duo hæc, ἀρόω, aro, ἀρόω ὀνόω, vitupero, ὀνόω.

Item o retinent, quæ ex se formant verba in

σκω, & νύω. Ut, βόω, seu βόσκω, pasco, βόω

ὁμόω, seu ὁμνύω, juro, ὁμόω.

a Pro

λαίμην

Atticè

dicatur

λαίμην, à

λαίω, la-

ω. Sed

hæc ve-

rius est

syncope,

quàm

contra-

ctio.

b Boeoti-

cè, sive

Chalei-

dicè, ὡσπερ

ex ὡσπερ.

ut Psal. 5,

in fine

ῥῆσος 10;

& Rom.

9, ῥῆσ. 13,

ἰσθλίσ-

σας, do-

los ne-

stebant.

à δολιγώ.

IMPERATIVI.

Præsens, & Imperfectum.

- S. χρύστε ε, χρυσοῦτω ἔτω,

D. χρυ-

D. *ῥευσέλον ἔτον, ῥευσέτων ἔτων,*P. *ῥευσέλε ἔτε, ῥευσέτωσαν ἔτωσαν.*Perfectum, & Plusquamperfectum, *κεῖναι.*Aoristus primus, *ῥεύωσιν.*

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *ῥευσόιμι οἴμι, σοῖς οἷς, σοῖ οἷ,*D. *ῥευσόιλον οἶτον, ῥευσοίτῳ οἶτῳ,*P. *ῥευσόιμεν οἶμεν, σοῖτε οἶτε, σοῖεν οἶεν.*Atticè *ῥευσίλω, vel ῥεύζωλω, uti dictum.*
pag. 159.Perfectum, & Plusquamperfectum, *κεῖναι.*Aoristus primus, *ῥεύζωμαι.*Futurum primum, *ῥεύζωσι.*

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. *ῥευσῶ, ῥευσῆς οἷς, ῥευσῶν οἷ,*D. *ῥευσῆτον ὦτον, ῥευσῆτον ὦτον,*P. *ῥευσῶμεν ὦμεν, ῥευσῆτε ὦτε, ῥευσῶσι ὦσι.*• sequeute η diphthongo, contrahitur in ο
• sequeute η vocali, in ω. Prius fit in singulari;
posterior in duali, & plurali.Perfectum, & Plusquamperfectum, *κεῖναι.*Aoristus primus, *ῥεύωσω.*

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum, *ῥευσέναι.*

Per-

• Aliqui
contra-
hant in
in or. Sed
rectius
contra-
hantur in
ω.

DE VERBIS CIRCUMFLEXIS. 175
 Perfectum, & Plusquamperf. κεχρυσάμεναι.
 Aoristus primus, χρυσάσῃ.
 Futurum primum, χρυσάσειν.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum, χρυσῶν ὢν, χρυ-
 σῶντι & ὄντι.

Perfectum, & Plusquamperfectum, κεχρυ-
 σάως.

Aoristus primus, χρυσάσας.

Futurum primum, χρυσάσων.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens.

S. χρυσόμαι ἑμῶν, χρυσῶ οἱ, χρυσέῃ ἔτι,

D. χρυσόμεθον ἑμεθον, χρυσέσθον σῶσθον, χρυ-
 σέσθον σῶσθον,

P. χρυσόμεθα ἑμεθα, χρυσέσθε ἑσθε, χρυσόν-
 ται ὄνται.

Imperfectum.

3. ἐχρυσόμην ἑμῶν, ἐχρυσῶ ἔ, ἐχρυσέλο ἔτο,

D. ἐχρυσόμεθον ἑμεθον, σέσθον σῶσθον, σέσθων
 ἑσθῶν,

P. ἐχρυσόμεθα ἑμεθα, σέσθε ἑσθε, σόντο ὄντο.

Perfectum.

1. κεχρύσμαι, κεχρύσασθαι, κεχρύσασθαι,

2. κεχρυσάμεθον, κεχρυσάσθον, κεχρυσάσθον,

3. κεχρυσάμεθα, κεχρυσάσθε, κεχρυσάσθωνται.

Cum

Cum in Futuro est ο, in Perfecto assumitur σ ut, ὁμῶς, juro; ὁμόζω, ὠμοκα. Atticè ὁμῶμοκα, unde ὁμῶμοσμαι.

Plusquamperfectum.

- S. ἐκεχευζάμην, ἐκεχευζάσω, ἐκεχευζάτω,
 D. ἐκεχευζάμεθον, ἐκεχευζάσθον, ἐκεχευζάσθην,
 P. ἐκεχευζάμεθα, ἐκεχευζάσθε, ἐκεχευζάωντο.
 Aoristus primus, ἐχευσάθην.
 Futurum primum, χευζάθήσμεθα.
 Paullo pòst futurum, κεχευζάσμεθα.

I M P E R A T I V I

Prasens, & Imperfectum.

- S. χευσός εἰ, χευσέσθω ἕσθω,
 D. χευσέσθον ἕσθον, χευσέσθων ἕσθων,
 P. χευσέσθε ἕσθε, χευσέσθωσι ἕσθωσι.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. κεχευζάσω, κεχευζάτω,
 D. κεχευζάσθον, κεχευζάσθων,
 P. κεχευζάσθε, κεχευζάσθωσι.
 Aoristus primus, χευζάθη.

O P T A T I V I

Prasens, & Imperfectum.

- S. χευσσοίμην οἴμην, χευσσοίσοιστο, χευσσοίσοιτο οἴτο,
 D. χευσσοίμεθον οἴμεθον, χευσσοίσθον οἴσθον, χευσσοίσθωσι οἴσθωσι,
 P. χευσσοίμεθα οἴμεθα, χευσσοίσθε οἴσθε, χευσσοίσιντο οἴντο.

Per-

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. κεχευζώμην, υζῶ, κεχευζῶτο,
 D. κεχευσάμεθον, κεχευσῶσθον, υσῶσθην,
 P. κεχευσάμεθα, κεχευσῶσθε, κεχευσῶντο.
 Aoristus primus, χευζάθειν.
 Futurum primum, χευζάθησίμην.
 Paullo pòst futurum, κεχευζάσοίμην.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

- S. χευσῶμαι ὦμαι, χευσή οἱ, χευσήσῃ ὦται,
 D. χευσσάμεθον ὠμέθον, χευσήσθον ὠσθον, χευσήσθον ὠσθον,
 P. χευσσάμεθα ὠμέθα, χευσήσθε ὠσθε, χευσσώντων ὧνται.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

- S. κεχευζῶμαι, κεχευσῶ^a, κεχευσῆται,
 D. κεχευσάμεθον, κεχευσῆσθον, κεχευσῆσθον,
 P. κεχευσάμεθα, κεχευσῆσθε, κεχευσῶνται.
 Aoristus primus, χευσάθῃ.

^a Vel, ut
 quidam,
 κεχευσῆ.

I N F I N I T I V I

- Præsens, & Imperfectum, χευσέειν χευσῶν.
 Perfectum, & Plusquamperfectum, κεχευσάσθαι.
 Aoristus primus, χευζάθηναι.
 Futurum primum, χευσάθήσεσθαι.
 Paullo pòst futurum, κεχευσάσεσθαι.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

χευσόμενος ἔμελλεν, χευστομένης ἔμελλεν,
 χευστομένην ἔμελλεν, χευστομένης ἔμελλεν,
 χευσόμενον ἔμελλον, χευστομένης ἔμελλεν.

Perfectum, & Plusquamperfectum, κεχρυσάμην.

Aoristus primus, χερύλωθεῖς.

Futurum primum, χερύσωθι σόμεν.

Paullo pòst futurum, κεχερύλωσόμεν.

VERBI MEDII

Aoristus primus, ἐχερύλωσάμην, χερύλωσαι,
 χερύλωσάμην, χερύλώσασθαι, χερύλωσας, χερύλωσάμεν.

Futurum primum, χερύλώσασθαι, χερύλωσάμεν,
 χερύλώσεσθαι, χερύλωσόμεν. De quibus dictum
 est in prima Conjugatione.

CONTRACTIONS Verborum suprà
 commemoravimus: verùm & aliter^a quoque
 fit contractio: ut, πρῆξέδωκας, πρῆξέδωκας, prodi-
 disti: πρῆξείδῃ, πρῆξείδῃ, proponebat: πρῆξοπλον,
 πρῆξοπλον, prævīsum, manifestum: πρῆξέργον, πρῆξέ-
 γον, operapretium. Sic & τὸ ἀγὰθόν, τὰ γὰθόν, bo-
 num: τὸ ἐναντίον, τὸ ἐναντίον, contrarium: τὸ ὄνομα,
 τὸ ὄνομα, nomen: τὸ ἱμάτιον, τὸ ἱμάτιον, vestis: ἐγὼ
 οἶδα, ἐγὼ οἶδα, ego novi: ἐγὼ οἶμαι, ἐγὼ οἶμαι, ego puto:
 καὶ ἐγὼ, καὶ ἐγὼ, & ego: cujusmodi crasis apostro-
 phi notâ signari solet.

DE VERBIS IN MI.

A Verbis sextæ Conjugationis in *έω, άω, όω*, *ύω*², deducuntur, quæ vocata sunt Verba in *μι*, quòd in *μι* desinant: *θέω, πίθημι, pono*: *παίω, ἵστημι, sisto, constituo*: *δίδω, δίδωμι, do*: *ζέω, ζέωμι, deducunt*: ut à *φίρω, φέρω, ferō*: ab *έχω, έχωμι, habeo*: à *βείδω, βείδημι, ingravesco, onus sumi*: à *δίζω, δίζωμι, quæro*.

Tria verò in eorum formatione sunt consideranda: *ἀναδιπλασιασμός*, sive *reduplicatio*, característica, & terminatio.

Characteristica, & terminatio, sic se habent. Migrat *ω* purum in *μι*. Vocales autem characteristicæ in proprias longas; *ε* & *α*, in *η* *ο*, in *ω* ut in allatis exemplis vidimus. Ceterum *υ*, cum sit anceps, hîc longum censebitur.

Reduplicatio, vel propria est, vel impropria.

Propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur iota breve; *δύω, δίδωμι* in locum autem adspiratæ succedit illius tenuis; *θέω, πίθημι*, mutando *θ* in *τ* non *θίθημι*.

Reduplicatio impropria est, ubi tantum præfigitur iota: ut si Verbum incipiat à vocali; *έω, ἵημι, mitto*: aut à literis *στ*: *παίω, ἵστημι*, cum spiritu aspero; nam *ι* ante *ς* adspiratur.

Quarta conjugatio reduplicationem ignorat: *ζέωμι, jungo*: *ὀμόεργον, abstergo*: *ὀρέγνυμι*,
M 2

μι, *extendo*: κεράννυμι, *misceo*: πεπάννυμι, *pando*: δῶμι, *ingredior*: Φῶμι, *nascor*.

Id in quibusdam aliis quoque accidit.

In prima quidem conjugatione: ut, Φιλέω, Φίλημι, ἀπο: αἰνέω, αἶνῃμι, *laudo*: ὀνέω, vel etiam ὀνάω, ὀνῃμι, *gigno*.

In secunda: ut, ἰλάω, *propitius sum*, ἰλῃμι, Φάω, Φημι, *dico*: γελάω, γέλημι, *rideo*: νικάω, νίχημι, *vinco*: αἰεσιῶ, αἰέσημι, *prandeo*: κῆῶ, *pro κλείνω*, *occido*, unde κῆῃμι· hinc κλᾶναι, *occidete*, *agorist*. ἐκτῶ, *ης, η, &c.* ἑτάω, ἑτήμι, *vulnero*: unde infinitivus ἑτάναι.

In tertia: ut, γινώω, γινῶμι, *cognosco*: ἐλθῆροω, ἐλθῆρωμι, *libero*: δοκιμώω, δοκίμωμι, *probo*.

Nec est reduplicatio, nisi in præsenti, & præterito imperfecto^a; per omnes tamen modos, atque ipsa etiam participia.

Interdum autem reduplicatio non fit per *i*, sed per *e*, more Ionico. Ut, ἀσιῶ, *pro ἴσημι*, quoque dicitur ἑσημι· unde ἑσαμην, ἑσᾶσι· & Opt. ἑσαίλω, ἀφ᾽ ἑσαίλω· & infinitivus ἑσάναι, ἀφ᾽ ἑσάναι, *desistere*, *insistere*; per *α* acutum in penultima. Sic ἀθναίω, vel θνέω, τέθνημι, *morior*: ἀτλάω, τέτλημι, *tolero*: ἀνοέω, νενόημι, *intelligo*: ἀτελέω, πετέλημι, *perficio*. Quod interdum etiam contingit in quarta, et si aliàs careat reduplicatio-
ne: ut, κέκλυθι, & κέκλυθε, ἀκλῶμι, *audio*.

In quibusdam pro reduplicatio-
ne repetuntur primæ duæ literæ thematis: ut, ἀλάω, ἄλη-
μι, ἀλάλημι^b, *erro*: ἀλυκίω, ἀλύκῃμι, ἀλαλύ-
κῃμι, *redigo in angustias*.

^a Inter-
dum ta-
men &
in futuro
inveni-
tur: ut,
διδῶσθε,
dabo, ἀ
διδῶμι·
διδράσκω,
ἀδιδρά-
μι, *fugio*.

^b Unde
Præter-
itum ἀ-
λάληκαμι.

Est cum post ι inseritur μ , barytono reduplicato: ut, $\pi\lambda\acute{\alpha}\omega$, $\pi\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\omega$, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\eta\mu\iota$, impleo: $\pi\rho\acute{\alpha}\omega$, $\pi\mu\pi\rho\acute{\alpha}\omega$, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\rho\eta\mu\iota$, comburo.

Est etiam, cū incepta à vocali, in medio reduplicationem cum ι assumunt. Ut, $\acute{\omicron}\nu\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\nu\iota\acute{\nu}\epsilon\omega$, $\acute{\omicron}\nu\iota\nu\eta\mu\iota$, juno.

Trium temporum hīc solū habenda est ratio, præsens, imperfecti, & secundi aoristi.

Terminationes priorum in activa voce sunt hujusmodi.

Ind. Imp. Opt. Subj. Inf. Part.

Præsens.	{ $\mu\iota$, $\zeta\upsilon$,	$\theta\iota$,	$\iota\omega$,	$\tilde{\omega}$,	$\nu\alpha\iota$,	$\acute{\omicron}$ η $\tau\acute{\omicron}$
Imperf.						ς , $\sigma\alpha$, ν .

In voce autem passiva hæ sunt.

Præsens.	{ $\mu\alpha\iota$, $\zeta\mu\iota\omega$,	$\sigma\alpha$,	$\mu\iota\omega$,	$\tilde{\omega}\mu\alpha\iota$,	$\theta\alpha\iota$,	$\mu\epsilon\lambda\epsilon\theta\iota$,	$\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\eta$, $\mu\epsilon\lambda\iota\omicron\nu$.
Imperf.							

Præsens Indicativi peculiarem sibi vendicavit inflexionem. At imperfectum, & secundus Aoristus; reguntur legibus Aoristi passivi Barytonorum, exceptâ penultimâ, de qua postea. Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus primus, & Futurum, consueto more formantur ab iis verbis, sive Circumflexis, sive Barytonis, unde manant ipsa verba in $\mu\iota$. Ut, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$ Futurum $\theta\acute{\eta}\zeta\omega$, à $\theta\acute{\epsilon}\omega$, vel $\theta\tilde{\omega}$. Sic $\acute{\iota}\varsigma\eta\mu\iota$, Futurum $\varsigma\acute{\eta}\zeta\omega$, Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\varsigma\eta\sigma\alpha$, à $\varsigma\acute{\alpha}\omega$. Item $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, Futurum, $\delta\acute{\omega}\zeta\omega$, Perfectum, $\delta\acute{\epsilon}\delta\omega\kappa\alpha$, Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\delta\acute{\omega}\kappa\epsilon\iota\nu$, à $\delta\acute{\omicron}\omega$.

Proinde hæc tempora, quòd sint ad Barytonorum canones exigenda, nunc minus prosequemur; nisi quid intervenerit, quo defleant à præscriptis legibus.

Verba in μ et si habeant Aoristum secundum, secundo tamen carere Futuro etiam A-

Verba in μ carent futuro secundo^a, & præterito medio; perinde uti circumflexa. Præterea secundum Aoristum passivum ignorant: at ritè formant activum, & medium.

Quarta conjugatio ubique Aoristo secundo destituitur, præterquam in dissyllabis, quibus idem est Aoristus secundus, ac Imperfectum^b: ut, à $\kappa\lambda\upsilon\mu$ i, *audio*, $\delta\upsilon\mu$ i, *subeo*, $\epsilon\kappa\lambda\omega$, $\epsilon\delta\omega$.

pollonius auctor est, $\omega\epsilon\iota\sigma\omega\iota$. lib. 111, sect. 6. ^b Idque propterea, quod illa careant reduplicatione. Quod in quacumque conjugatione fiat, tempora ea convenient; ut infra p. 185 dicetur.

PRIMA CONJUGATIO

IN MI.

Verbi Activi INDICATIVI

Præsens.

S. $\pi\acute{\iota}\theta\mu$ i, $\pi\acute{\iota}\theta\kappa$ s, $\pi\acute{\iota}\theta\sigma$ i,

D. $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$,

P. $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\epsilon$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma$ i. Ionicè, $\pi\theta\acute{\epsilon}\alpha\sigma$ i.

Imperfectum.

S. $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\iota\omega$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\kappa$ s, $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\eta$,

D. $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu$, $\epsilon\lambda\theta\acute{\epsilon}\tau\iota\omega$,

P. $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\epsilon$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\omega$.

Prima præsentis persona μ i mutat in secunda in σ , in tertia in σ i. Dualis terminatio est, $\tau\omicron\nu$, $\tau\omicron\nu$. Plur. $\mu\epsilon\upsilon$, $\tau\epsilon$, σ i.

Im-

Imperfectum sit à præsenti, mutando μ in ν .

Præsentis & Imperfecti singularia activa, penultimam producant, η, ω, υ . $\pi\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota, \acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota, \acute{\delta}\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota, \zeta\acute{\epsilon}\lambda\gamma\eta\mu\iota$. $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\lambda\omega, \acute{\iota}\sigma\eta\nu, \epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu, \epsilon\zeta\acute{\epsilon}\lambda\gamma\omega$. ac similiter in secunda, tertiaque persona. Dualia autem, & Pluralia, corripunt; $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\omicron\nu, \pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\eta, \acute{\iota}\sigma\alpha\lambda\omicron\nu, \acute{\iota}\sigma\alpha\mu\eta$. Sic & passivum præsens, & imperfectum, in quovis numero; $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\eta, \pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\theta\omicron\nu, \pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\theta\alpha, \epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\lambda\omega$, &c.

Tertia pluralis indicativi præsentis, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota, \acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota, \delta\acute{\iota}\delta\alpha\acute{\iota}\sigma\iota, \zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\sigma\iota$. Semper enim in præsenti, & futuro omnium Verborum, similis est dativo plurali Participii ejusdem temporis. Ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega\nu, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\nu\textcircled{\text{C}}, \tau\omicron\acute{\iota}\varsigma \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\iota\sigma\iota$ sic $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\mu\eta, \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\iota\sigma\iota$. Ut, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma, \pi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\varsigma, \tau\omicron\acute{\iota}\varsigma \pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$ sic $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\eta, \pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$. Ut, $\acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\varsigma, \acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\nu\textcircled{\text{C}}, \tau\omicron\acute{\iota}\varsigma \acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota$ sic $\acute{\iota}\sigma\alpha\mu\eta, \acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota$.

^a Sed
 $\acute{\alpha}\eta\mu\iota,$
 $\sigma\pi\iota\tau\omicron,$ fa-
cit $\acute{\alpha}\eta\sigma\iota$
& $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota,$
 $\sigma\kappa\iota\omicron,$ $\acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota$.

In quarta autem receptum est, non $\zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\sigma\iota$, sed $\zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\sigma\iota$. a Barytono $\zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\omega$:

Ionice ^c verò $\pi\theta\acute{\epsilon}\alpha\sigma\iota, \delta\acute{\iota}\delta\acute{\alpha}\sigma\iota, \zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\alpha\sigma\iota$. Expungunt enim subjunctivam vocalem, aut ancipitem corripunt, & interponunt α . $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota, \pi\theta\acute{\epsilon}\alpha\sigma\iota$. $\delta\acute{\iota}\delta\alpha\acute{\iota}\sigma\iota, \delta\acute{\iota}\delta\acute{\alpha}\sigma\iota$. $\zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\sigma\iota, \zeta\epsilon\lambda\gamma\acute{\upsilon}\alpha\sigma\iota$. At $\acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota$ tantum, non $\acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\iota}\sigma\iota$, ob cacophoniam.

^b Apol-
lonius
tamen
Dysco-
lus, lib.
II, c. 18,
utitur
 $\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\epsilon\delta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$.

Imperfectum singulare trium Conjugationum vix est in usu: sed utimur personis Circumflexorum, à $\pi\theta\acute{\epsilon}\omega, \pi\theta\acute{\omega}, \epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\nu, \epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma, \epsilon\pi\acute{\iota}\theta\epsilon$. ab $\acute{\iota}\sigma\alpha\acute{\omega}, \acute{\iota}\sigma\acute{\omega}, \acute{\iota}\sigma\omega\nu, \acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma, \acute{\iota}\sigma\alpha$. à $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\epsilon}\omega, \delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}, \epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\nu, \epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma, \epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon$. Idem judicium esto de ter-

Sed alibi
mavult
 $\omega\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota$.
^c Etiam
Atticè.

tia plurali, ἐίδεν, ἴσαν, ἐίδον. Imò & invenias hanc reduplicationem in verbis circumflexis:

* Odyss. ut, δίδοι, pro δίδωσι· παρῆλθεῖ, & poëtice * παρῆλθεῖ, pro παρῆλθῃσι.

α, ὕλ.
192.

Perfectum, τέθεικα, κας, κε, per diphthongum ει, Bœotorum more, pro τέθηκα, è futuro θήσω. Mutant enim Bœoti η in ει· unde & εἶκα, ab ἴημι.

Plusquamperfectum, ἐτεθείκεν, κεις, κί.

Aoristus primus, ἔθηκα, κας, κε. Per κ effertur: uti & ἔδωκα, ac ἦκα, pro ἔθησα, ἔδωσα, ἦσα. Deflexerunt enim à communi lege, nec retinuerunt consonantem futurorum suorum, θήσω, δώσω, ἦσω. Sunt autem hi aoristi non admodum usitati extra indicativum.

Aoristus secundus.

S.	ἔθλω,	ἔθης,	ἔθη,
D.	ἔθελον,	ἔθέτλω,	
P.	ἔθεμεν,	ἔθετε,	ἔθεσαν.

R E G U L A

*De Formatione aoristi secundi verborum in μι,
idque in omni voce, & modo.*

AORISTUS secundus formatur ab imperfecto ejusdem vocis, & modi, abjectâ reduplicatione. Sed in activi indicativo, in duali & plurali, tum & in imperativo, & infinitivo, pro brevi est longa.

Excipe τίθημι, δίδωμι, & ἴημι, quæ in duali &

li, & plurali indicativi, habent brevem, more imperfecti. Nam ab ἔθλω fit ἔθλον, ἔθρε, &c. ab ἔδων, ἔδοτον, ἔδοτε, &c. ab ἔλω, ἔπον, ἔπε, &c.

Etiam in imperativo pro θέτι, δόθι, ἔθι, dicimus, θές, δός, ἔς· abjecto θι, & addito per pleonasmum ς. Ac par ratio in compositis: ut, ἀνάδω, *redder. ἄφες, dimitte: &c.**

* Vid. &
seq. P.

Etiam in infinitivo, pro θέναι, δόναι, ἔναι, dicimus, θεῖναι, δεῖναι, εἶναι.

Illud præterea observandum, quoties verbum non habet reduplicationem, idem voce esse imperfectum, & aoristum secundum; ut, ἀφίλημι, ἀπο, ἐφίλλω· ἀσκλημι, ἀτεfacio, ἔσκληω· ἀγνώμι, νοσco, ἔγνω.

Futurum primum.

θήσω, θήσεις, θήσῃ, &c. à θέω.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S.	τίθει, τιθέτω,
D.	τίθετον, τιθέτων,
P.	τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit in omni conjugatione à barytono reduplicato, mutando ω in θι. Sed τίθειμι habet τι pro θι, propter θ præcedens: τίθει pro τίθεθι.

Magis autem hîc recepti sunt imperativi secundæ personæ à verbis contractis venientes:

M 5 τίθει,

πίθη, pone: ἵστα, statue: δίδω, da: ἀπιδῶ, ἱσῶ, διδῶ.

Interdum θι solūm abjicitur; ac tum característica longa permanet: ut, πίθη, pro πίθημι, πίπλη, pro πίπλεθι, imple. Sic, abjecto θι, pro ζέγγυθι dicitur ζέγγυ, junge: pro δείκνυθι, δείκνυ, ostende: pro ὀμνυθι, ὀμνυ, jura^a.

* Cum
his jun-
genda
P. 196.

Aoristus secundus.

S.	θές, θέτω,
D.	θέτον, θέτων,
P.	θέτε, θέτωσιν.

* Prae-
pag.

Præter tria illa, θές, δός, ἔς, quæ pro θι habent s, ut superius * dictum, sunt & alia similiter exeuntia: ut, ab ἐνίσταμι, dico, vel sequor, est ἐνίσταες· ἀρχήμι, habeo, ἄρχες· ἀφρῆμι, fero, φρέες.

Στῆθι, στα, & γνώθι, nosce, habent vocalem indicativi in μι exeuntis; quæ & in Infinitivo remanet, σῶμαι, γῶναι.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S.	πιθεῖλω, πιθείης, πιθείη,
D.	πιθείητον, πιθείητω,
P.	πιθείημεν, πιθείητε, πιθείησιν.

Fit à barytono reduplicato, mutando ω in λω· sed vocalis adsumsit subjunctivam ι, ut fiat diphthongus: πιθέω, πιθεῖλω· ἱσῶ, ἱσάίλω· διδῶ, διδοίλω.

Sæpe

Sæpe autem hîc in plurali est syncope: πθῆ-
 μῦ, πθῆτε, πθῆεν· ἰσαῖμῦ, ἰσαῖτε, ἰσαῖεν· διδοῖ-
 μῦ, διδοῖτε, διδοῖεν².

Aoristus secundus.

4 Adi
 etiam
 pag. 140.

S. θείω, θείης, θείη,
 D. θείητον, θείητω,
 P. θείημῦ, θείητε, θείησιν.

Hîc etiam syncope ea in plurali invenitur, de
 quâ dictum in præsentî: θείμῦ, θείτε, θείεν·
 ἰσαῖμῦ, ἰσαῖτε, ἰσαῖεν· διδοῖμῦ, διδοῖτε, διδοῖεν.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. πθῶ, πθῆς, πθῆ,
 D. πθῆτον, πθῆτον,
 P. πθῶμῦ, πθῆτε, πθῶσι.

Fit à barytono reduplicato per contractio-
 nem: πθῆω, πθῶ· ἰσῆω, ἰσῶ· διδόω, διδῶ.

Ac prima quidem conjugatio servat voca-
 lem barytoni: πθῆς, πθῆ. Sic in voce passivâ,
 πθῆ, πθῆται. Sed secunda conjugatio pro ῆ, &
 ῆ, habet ᾱ, & ᾱ· idque itidem in voce & activâ,
 & passivâ: ἰσᾱς, ἰσᾱ· ἰσᾱ, ἰσᾱται. Tertia verò
 habet ῶ & ῶ· διδῶς, διδῶ· διδῶ, διδῶται.

Aoristus secundus.

S. θῶ, θῆς, θῆ,
 D. θῆτον, θῆτον,
 P. θῶμῦ, θῆτε, θῶσι.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

Τιθέναι. Mutat barytoni reduplicati ω in ναι.
 Τιθέω, τιθέναι.

Aoristus secundus.

Θείναι.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

ὁ τιθεὶς, τιθέντι,
 ἡ τιθεῖσα, τιθείσης,
 τὸ τιθὲν, τιθέντι.

Mutat barytoni reduplicati ω in σ, σα, ν· sed
 ante σ, ε assumit ι· ο assumit υ· τιθέω, τιθεὶς, τι-
 θεῖσα· διδῶω, διδῶς, διδῶσα.

Aoristus secundus.

ὁ θεὶς, θεῖντι,
 ἡ θεῖσα, θείσης,
 τὸ θεν, θεῖντι.

VERBUM PASSIVUM.

I N D I C A T I V I

Præsens.

S. τίθεμαι, τίθεσθαι, τίθεται,
 D. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον,
 P. τιθέμεθα, τίθεσθε; τίθενται.

Præsens passivum, ac medium, fiunt à bary-
 tono

tono reduplicato, mutando ω in μαι, σαι, ται.
μεθον, ὄον, ὄον· μεθα, ὄε, νίαι.

Sed pro τίθεσαι, Atticè dicitur τίθῃ, ut πῖπῃ.
Sic & ἵστασαι, Atticè ἵσῃ.

Sunt & quæ communiter habent η· ut, καί-
η, sedes: ὀπίσῃ, scis: δύνῃ, potes: pro καίησαι, ὀπί-
σαι, δύναισαι quæ & ipsa inveniuntur.

Imperfectum.

S. ἐτίθέμεν, ἐτίθεσθαι, ἐτίθεντο,
D. ἐτίθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτίθεσθαι,
P. ἐτίθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Imperfectum mutat μαι præsentis in μιν, σο,
· μεθον, ὄον, ὄιν· μεθα, σθε, νίο.

Sed similiter^a hic secunda persona rejicit σ,
c deinde crasin patitur: ἐτίθεσθαι, ἐτίθῃ, ἐτίθῃ·
· σαι, ἵσαι, ἵσαι· ἐδίδοσθαι, ἐδίδοο, ἐδίδοο.

Perfectum.

S. πέθειναι, πέθεισαι, πέθειναι,
D. πέθειμεθον, πέθεισθον, πέθεισθον,
P. πέθειμεθα, πέθεισθε, πέθειναι.

Perfectum Passivum Verborum in μι corri-
pit penultimam: Activum δέδωκα, Passivum
έδομαι. Sic έστακα, έσταμαι, α· brevi: qua lege à
· θῆμι diceretur πέθειναι, ab Activo πέθηκα· ve-
· nim ut in Activo, ita in Passivo scribitur per ei
· ceoticum, πέθεικα, πέθειναι.

Plusquamperfectum.

ἐπέθειμιν, ἐπέθεισθαι, &c.

^a More
secunda-
rum per-
sonarum
præsen-
tis, τίθε-
σαι, ἵσαι-
σαι. quæ
Ionicè
abjiciunt
σ, τίθει, ἵσαι, ac
deinde
Atticè
contra-
huntur,
τίθῃ, ἵσῃ.

^b Sic
ἐπέθην, ex
ἐπέθην
pro ἐ-
πέθην,
ἐπέθην,
à ἐπέθην-
μιν, ἐπε-
μιν.

Αὐτίκ

Aoristus primus.

ἐπέθλω, ἐπέθης, &c. ut in barytonis. Penultima corripitur. Sic ἐπέθην, ἐδόθλω, à tertia perfecti ἔσπειται, δέδοται. Α πεθείται quidem, correptâ penultimâ, dicendum erat ἐθέθλω. sed prius θ vertitur in tenue τ, ἐπέθλω. Ab ἔειπεν, quoque est præteritum εἶπεν unde, correptâ penultimâ, ἔθλω.

Futurum primum.

πείσομαι.

Paullo pòst futurum.

πειθήσομαι.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S.	τίθεισ, πηθεύω,
D.	τίθεσθον, πηθεύων,
P.	τίθεσθε, πηθεύωσιν.

Fit à barytono reduplicato, mutando ω in σο. πηέω, τίθεισ. Sic ἰσάω, ἰσασο. δίδόω, δίδοσ. Sed, abjecto σ, per crasim Atticam, dicitur τίθειο, τίθῃ· ἰσάο, ἰσώ· δίδοο, δίδῃ· ut in Imperfecto indicativi. Iones enim tollunt σ, deinde Attici contrahunt.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S.	πείμω, πείω, πείρ,
D.	πείμεθον, πείσθον, πείθω,
P.	πείμεθα, πείσθε, πείνρ.

Fit à barytono reduplicato, mutando ω in $\mu\omega$ sed assumit subjunctivam: $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\omega$, $\iota\varsigma\alpha\acute{\iota}\mu\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\mu\omega$.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\omega$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\tau\omicron$,
 D. $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\theta\omicron\nu$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\lambda\omega$,
 P. $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron\theta\epsilon$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\tau\omicron$.

Præteritum passivum verborum in $\mu\iota$ in Optativo, & Subjunctivo, profertur citra circumlocutionem: ac conjugatur, ut præsens. Est enim Optativi præsens: $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\omega$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\tau\omicron$. $\iota\varsigma\alpha\acute{\iota}\mu\omega$, $\iota\varsigma\alpha\acute{\iota}\omicron$, $\iota\varsigma\alpha\acute{\iota}\tau\omicron$. $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\mu\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\omicron$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\tau\omicron$. Perfectum verò: $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\mu\eta\nu$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\omicron$, $\pi\theta\epsilon\acute{\iota}\tau\omicron$. $\epsilon\varsigma\alpha\acute{\iota}\mu\eta\nu$, $\epsilon\varsigma\alpha\acute{\iota}\omicron$, $\epsilon\varsigma\alpha\acute{\iota}\tau\omicron$. $\delta\epsilon\delta\omicron\iota\mu\eta\nu$, $\delta\epsilon\delta\omicron\iota\omicron$, $\delta\epsilon\delta\omicron\iota\tau\omicron$. In utroque penultima est diphthongus continens figurativam conjugationis $\epsilon\iota$, $\alpha\iota$, $\omicron\iota$, ut & in activo. Dux item personæ circumflectuntur, si Optativus sit in usu: alioqui accentus est acutus antepenultima: $\delta\iota\omega\alpha\acute{\iota}\mu\eta\nu$, $\delta\iota\omega\alpha\iota\omicron$, $\delta\iota\omega\alpha\iota\tau\omicron$, *sses*, *posses*, *posset*. $\Delta\iota\omega\alpha\mu\mu\iota$ enim receptum est, non $\delta\iota\omega\eta\mu\iota$.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

1. $\pi\theta\omega\mu\mu\iota$, $\pi\theta\eta$, $\pi\theta\eta\tau\mu$,
 2. $\pi\theta\omega\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\pi\theta\eta\theta\omicron\nu$, $\pi\theta\eta\theta\omicron\nu$,
 3. $\pi\theta\omega\mu\epsilon\theta\alpha$, $\pi\theta\eta\theta\epsilon$, $\pi\theta\omega\eta\tau\mu$.

Fit à barytono reduplicato per contractionem, addendo $\mu\mu\iota$. $\pi\theta\acute{\epsilon}\omega$, $\pi\theta\acute{\omega}$, $\pi\theta\acute{\omega}\mu\mu\iota$. $\iota\varsigma\acute{\alpha}\omega$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\mu\mu\iota$. Sed $\pi\theta\acute{\omega}\mu\acute{\alpha}\iota$, $\pi\theta\eta$,

τιθῆ, τιθῆται, per ἦ, & ἦ, ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται, per
 ᾶ, & ᾶ· διδῶμαι, διδῶ, διδῶται, per ῶ, & ῶ· quo-
 rum accentus est circumflexus. At δύνωμαι,
 possim, acuitur in antepenultima, quòd activum
 δύνημι, non sit usitatum, ut modò dictum est
 in Optativo. Aliqui tamen inflectunt, ἰσῶμαι,
 ἰσῆ, ἰσῆται, & activum ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ, per ἦ & ἦ.
 Quomodo dicitur δύνωμαι, δύνῃ, δύνηται.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται,
 D. τεθώμεθον, τεθῆθον, τεθῆθον,
 P. τεθώμεθα, τεθῆθε, τεθῶνται.

Perfectum, τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται· ἐσῶμαι,
 ἐσᾶ, ἐσᾶται· δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται· prima per-
 sona in ῶμαι, secunda per ἦ, ᾶ, ῶ, & tertia per
 ἦ, ᾶ, ῶ.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

τίθεσθαι.

Ab indicativo τίθεσθε.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

ὁ τιθέμενος,
 ἡ τιθέρη,
 τὸ τιθέμενον.

Mutat ω barytoni reduplicati in μεν· τι
 θέω

ῥέω, ῥέμελυ· ἰσάω, ἰσάμελυ· διδῶ, διδό-
μελυ·

VERBUM MEDIUM.

Perfectum, & Plusquamperfectum, & secundum Futurum, desiderantur. Reliqua sunt tria tempora: primus Aoristus, secundus Aoristus, & Futurum primum.

Aoristus primus, ἔηκάμελυ· sed parum usitatus, praesertim extra Indicativum.

Futurum primum per omnes Modos & Participia, ῥήσομαι, ῥησόμελυ, ῥήσεσθαι, ῥησόμελυ·

Secundus autem Aoristus inflectitur sic.

INDICATIVUS.

S. ἔῤῥεμελυ, ἔῤῥεσσι, ἔῤῥετο,
D. ἔῤῥεμεθον, ἔῤῥεσθον, ἔῤῥεσθω,
P. ἔῤῥεμεθα, ἔῤῥεθε, ἔῤῥεντο.

Fit hic Aoristus ab Imperfecto ejusdem vocis, ut in voce activa: ἔπῥεμελυ, ἔῤῥεμελυ· ἔδιδόμην, ἔδόμελυ. Sed ab ἰσάμελυ, ἰσάμελυ, non est in usu.

Secunda persona, ἔῤῥεσσι, ἔδουσσι & Ionicè, ἔῤῥεσσι, δουσσι· deinde per crasin Atticam, ἔῤῥεσσι, ἔδουσσι. Item in Imperativo, ῥέσσι, ῥέσθω, ῥέσθωσιν· δόσσι, δόσθω, δόσθωσιν.

IMPERATIVUS.

S. ῥέσσι, ῥέσθω,
D. ῥέσθον, ῥέσθων,
P. ῥέσθε, ῥέσθωσαν.

N

OPTA-

O P T A T I V U S.

S. *Θείμω*, *Θείω*, *Θείτω*,
 D. *Θείμεθον*, *Θείσθον*, *Θείσθω*,
 P. *Θείμεθα*, *Θείσθε*, *Θείντο*.

S U B J U N C T I V U S.

S. *Θῶμαι*, *Θῆ*, *Θῆται*,
 D. *Θώμεθον*, *Θῆσθον*, *Θῆσθον*,
 P. *Θώμεθα*, *Θῆσθε*, *Θῶνται*.

I N F I N I T I V U S.

Θείσθαι.

P A R T I C I P I A.

ὁ *Θέμενος*,
 ἡ *Θεμένη*,
 τὸ *Θεμενον*.

Ad primam quoque Conjugationem pertinent hæc verba:

Ἄημι, *spiro*.

Servat longam characteristicam: ut in imperat. *ἄητω*, *spirato*, inf. *ἄηναι*, *spirare*, imperf. pass. *ἄητο*, *spirabat*, part. *ἄήμενοι*, *spirantes*. In tertia tamen plur. habet ἄεισι, retracto accentu. Part. ἄεις analogiam retinuit.

Fit hoc verbum ab ἄέω quod non est in usu. Imò nec ἄημι, præterquam apud poëtas, invenitur.

Δίδημι,

Δίδημι, ligo.

Imperfectum, ἐδίδω, inf. δίδέναι, part. δίδεις.
 Primitivum est δέω, unde fut. δήζω, aor. I.
 δησα, perf. pass. δέδεμυ, aor. I. ἐδέθλω, fut.
 ἐδήσομυ.

Εἶδημι, scio.

Opt. εἰδεῖν, inf. εἰδέναι. Præsens subj. εἰδῶ.
 Im ad εἶδημι possis referre, tum ad εἰδέω^a, un-
 capit fut. εἰδήζω.
 Ἰχθυήμι, quæ ex se formet; quæ aliunde mu-
 etur; parebit ex ἔχω, cum de barytonis de-
 rivatis agemus.
 At major ἀνωμαλία est in derivatis ab ἔω, p. 257.
 , χέω. de quibus iccirco seorsum inferius & 258.
 emus.

SECUNDA CONJUGATIO

IN MI.

Verbi Activi INDICATIVI

MODI.

Præsens.

ἵστημι, ἵστης, ἵστησι, statuo, colloco,
 ἵσταλον, ἵσταλον,
 ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι.

Imperfectum.

^a In plu-
rali ἴσμε-
καί, &
per syn-
copen ἴ-
σμεν.

S.	ἴσμεν, ἴσμε, ἴσμε
D.	ἴσμελον, ἴσμετων,
P.	ἴσμεμεν, ἴσμετε, ἴσμεσιν.

Perfectum.

Unde αἰ-
ἴσμεν, di-
fcessisti.
Qualis &
syncope
in Plus-
quam-
perfecto.
Ut ἴσμε-
καί, &
ἴσμεσιν.
Item in
aoristo
secundo,
ut heic
mox di-
cetur,
ἴσμεν,
ἴσμεν.
^b Æolicè
& Atticè
π pro αθι-
ἴσμεν pro
ἴσμεν.
πῖμπλη,
pro πῖμ-
πλαθι.
ut monēt
Aristo-
phanis
scholia-
stes, &
Etymo-
logus.
Vide &
p. 186.

S.	ἴσμεκα. Et si enim in futuro sit ἴσμεν, tamen dicitur ἴσμεκα, per α, pro ἴσμεκα. idque ad diff-
D.	ἴσμελον, ἴσμετων, rentiam & ἴσμεκα, permansi; quod est præteritum
P.	ἴσμεμεν, ἴσμετε, ἴσμεσιν. medium ab ἴσμεν, permaneo. Servatque ἴσμεν spiritum præsentis ἴσμεν, at non item in aoristis.

Plusquamperfectum, ἴσμεν.

Aoristus primus, ἴσμεν.

Aoristus secundus.

S.	ἴσμεν, ἴσμε, ἴσμε
D.	ἴσμελον, ἴσμετων,
P.	ἴσμεμεν, ἴσμετε, ἴσμεσιν.

Tertia pluralis apud poetas subinde patitur syncopen: ut, ἴσμεν, & absque augmento βῆν, pro ἴσμεσιν.

Futurum primum, ἴσμεν.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S.	ἴσμεν ^b , ἴσμετω,
D.	ἴσμελον, ἴσμετων,
P.	ἴσμετε, ἴσμετωσιν.

Aoristus secundus.

S.	ἴσμεν, ἴσμετω,
----	----------------

D.

D. σῆτον, σήτων,

P. σῆτε, σήτωσαν.

Pro σῆθι in compositione est σαι. & pro βῆθι
θα ut, ἀνάσαι, surge; ἀνάβαι, adscende, similiaque.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ισάιω, ισάιης, ισάιη,

D. ισάιηλον, ισαιήτω,

P. ισαιήμεν, ισαιήτε, ισαιήσω.

Aoristus secundus.

S. σάιω, σάιης, σάιη,

D. σάιηλον, σαιήτω,

P. σαιήμεν, σαιήτε, σαιήσω.

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ισῶ, ισᾶς, ισᾶ,

D. ισᾶτον, ισᾶτον,

P. ισῶμεν, ισᾶτε, ισῶσι.

Hæc Conjugatio, ut superius * diximus, p. 187,
pro η singularis numeri, & pro η dualis ac plu- 192.
ilis, habet α, & α᾽ ισᾶς, ισᾶ, ισᾶτον. Ac simi-
ter in voce passivâ.

Aoristus secundus.

S. σῶ, σῆς, σῆ,

D. σῆτον, σῆτον,

P. σῶμεν, σῆτε, σῶσι.

Aoristus secundus subjunctivi in secundâ, ut in primâ Conjugatione, servat η, more barytonorum, idque in voce, tum activâ, tum mediâ.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

ἰσάναι.

Aoristus secundus.

ἴναι.

Nam in aoristo secundo penultima est longa: uti dictum.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

ὁ ἰσῶς, ἡ ἰσῶσα, & ἰσάνῃ.

ὁ ἰσῶς, ἡ ἰσῶσα, & ἰσῶσθαι.

τὸ ἰσάν, ἡ ἰσάνῃ.

Participium præteriti perfecti, ἑστακώς, ἑστακῆα, ἑστακῆς, & Ionicè, ἑσταώς, ἑσταότ. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripunt: μέμνηκα, μέμνηα, paratus sum. Sic ἑστακα, ἑσταα, & Participium ἑσταώς. deinde per crasim ἑσῶς, ἑσῶτος, ἑσῶσα, ἑσῶσης, τὸ ἑσῶς, ἑσῶτ. à quo compositum ἀεσῶσα, diffusa. Utrumque verò, & Masculinum, & Neutrum, habet accentum acutum, & per ω scribitur. Idem dicendum in γεγῶς, natus: μεμῶς, paratus: βεβῶς, gressus, nixus: à γεγῶς, μεμῶς, βεβῶς. quorum themata sunt γάω, nascor: μᾶω, quati

quero, cupio, βᾶω, gradior: unde γήζω, γέγηκα, γέγαα· μῆζω, μέμηκα, μέμαα· βήζω, βέβηκα, βέβηαα. Fœminina non ampliùs in ῥα, sicut Communiter, sed in ῶσα, moventur; indeque neutra in ῶς.

Aoristus secundus.

ὁ σῶς, σῶντο,
ἡ σῶσα, σῶσιν,
τὸ σῶν, σῶντο.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI MODI.

Præsens.

S. ἴσμεν, ἴσαται, ἴσται,
D. ἴσμεθον, ἴσαθον, ἴσαθον,
P. ἴσμεθα, ἴσαθε, ἴσανται.

Imperfectum.

S. ἴσμεν, ἴσας, ἴσαςτο,
D. ἴσμεθον, ἴσαθον, ἴσαςθον,
P. ἴσμεθα, ἴσαθε, ἴσαντο.

Perfectum, ἔσμεν, ἔσαται, ἔσαι.

Plusquamperfectum, ἔσμεν, ἔσας, ἔσατο,
more consueto.

Aoristus primus, ἔσαςθον, mutato spiritu.

Futurum primum, σαθήσομεν.

Paullo pòst futurum, ἔσαςσομεν.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ἴσας, ἴσαςθον,

D. ἰσάοθον, ἰσάοθων,

P. ἰσάοθε, ἰσάοθωσιν.

OPTATIVI

Præsens, & Imperfectum.

S. ἰσαίμην, ἰσαῖο, ἰσαῖτο,

D. ἰσαίμεθον, ἰσαῖοθον, ἰσαῖοθην,

P. ἰσαίμεθα, ἰσαῖοθε, ἰσαῖντο.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. ἐσαίμην, ἐσαῖο, ἐσαῖτο,

D. ἐσαίμεθον, ἐσαῖοθον, ἐσαῖοθην,

P. ἐσαίμεθα, ἐσαῖοθε, ἐσαῖντο.

SUBJUNCTIVI

Præsens, & Imperfectum.

• De hoc S. ἰσῶμαι, ἰσᾶ, * ἰσᾶται,

P. 192. D. ἰσῶμεθον, ἰσᾶοθον, ἰσᾶοθον,

P. ἰσῶμεθα, ἰσᾶοθε, ἰσῶνται.

Pro ἦ, & ἧ, hic est ᾶ, & ᾷ, ut in activo.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

• Eadem S. ἐσῶμαι, ἐσᾶ*, ἐσᾶται,

P. 192. D. ἐσῶμεθον, ἐσᾶοθον, ἐσᾶοθον,

P. ἐσῶμεθα, ἐσᾶοθε, ἐσῶνται.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum.

ἰσαομαι. Ab indicativo ἰσαοθε.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ ἰσαίμενος,

ἡ ἱσαμένη,
τὸ ἱσαμένον.

VERBI MEDII

Aoristus primus, ἑσταίμεν, ἑστήσῃ, ἑσταίμεν,
ἑστήσωμεν, ἑστήσεσθαι, ἑστήμεν.

Futurum verò primum, ἑστήσωμεν, ἑστήσιμεν,
ἑστήσεσθαι, ἑστήμεν.

Aoristus secundus.

S. ἑσταίμεν, ἑστασθαι, ἑσταίμεν,

D. ἑστάμεθον, ἑστασθόν, ἑσταίμεν,

P. ἑστάμεθα, ἑστασθε, ἑσταίμεν.

Sed in hoc Verbo non est id tempus usitatum.

AD secundam Conjugationem pertinent quoque verba sequentia: quibus & primitiva eorum, & usitata tempora, adiecimus.

Ἀζάμεν, miror, imperfectum, ἡζάμεν. Opt. praes. ἀζάμεν. At fut. ἀζάσομεν, aor. 1. ἡζασίμεν, part. ἀζασθῆς, ab ἀζάομεν, vel ἀζάζομεν.

Βίβημι, gradior, inusitatum pro βαίνω, part. βίβης, apud Hom. * aorist. 2. ἔβην, βαίλω, βῶ, βῆς, βῆ. At à βαίω in Futuro habet βήσω, Aor. 1. ἔβησα, Perf. βέβηκα.

Γήρημι, seneo, inf. μέγναι, unde veteres Att. αἰτᾷ μέγναι. Part. μέγῃς, ἀνί. Est à μέγω, inde & μέγισκω.

Δίδρημι, fugio. aor. 2. ἔδρην, in compos. Opt. ἰποδράίλω, ἀλξοδράιν, Inf. ἰποδράναι, ἀλξοδράναι, part. ἰποδράῖς, ἀλξοδράῖς, receptâ praesentis chara-

N 5

eteri-

* Iliad II.
v. 213.

4 Thomas magister in eclogis linguae Atticae.

6 Non tantum in tertia plurali ἔδραν dicitur pro ἔδρην, sed etiam in prima singul.

ἔδραν, pro ἔδρην, & ἀπ-

ἔδραν, pro ἀνέδρην, ut auctor est idem Thomas in selectionibus suis, quas diximus.

cteristicâ. Fit à δράω, unde & διδρασκω, de quo
 * p. 257. inferius *.

Δύναμαι, possum, imperf. ἰδυνάμην, & Att.
 ἡδυνάμην. Opt. δυνάμην. Subj. δύνωμαι.
 Inf. δύνασθαι. Part. δυνάμεν. Cætera accipit à
 δυνάομαι unde fut. δυνήσομαι, aor. 1. ἰδυνήσην,
 perf. δεδυνήκαμαι.

Ἐραμαι, amo, imperf. ἡράμην. Reliqua ab ἐράω.
 Ἔστημι, sto, in præsentī Indicat. non est in usu.
 Sed in Opt. est ἑσταίην, unde ἀφεσταίην *, abstiste-
 rem. Inf. ἑστάναι, stare. Primigenium est στάω *.

Ἰπταμαι, volo, imperf. ἰπτάμην. aor. 2. med. ἑπτά-
 μην. inf. πτάσθαι. part. πτάμεν. At aor. 2. act.
 ἑπταίην unde inf. πτήναι, part. πτῆς, velut ab ἰπτημι.
 Venit à πτάω, unde fut. 1. πτήσομαι perf. πέπτα-
 καμαι, per α. πτάω autem ex πέταω, per syncopen
 fit. Quâ ipsâ etiam dicitur ἐπτόμεν, πτέσθαι, &
 πτόμεν, à πέτομαι, quod idem significat.

* p. 233. Ἰσημι ut inflectatur, in anomalis * dicemus.
 Κίρνημι, misceo, imperf. κίρηναι, inf. κίρναναι,
 part. κίρνας. At cætera habet à κεράω de qui-
 bus infra ^b.

Κίρηναι, pro quo & κίρῶ dicitur, utendum
 do, commodo, tertia plur. κίρεται part. κίρεται.
 Pass. κίρεται unde part. κίρεται. A κεράω
 autem est fut. κήρω aor. 1. ἑκρησα perf. κέκρη-
 κα. At κερημεύω, qui utendum petit, indigus, &
 κρηθεῖς, ad usum expetitus, à κεράω, vel κήρω.

Κρήνημι, vel κρήμνημι, suspendo, Imp. κρήνη,
 * vid. p. 186, 196. Att. * pro κρήμναθι, vel κρήμνηθι. Pass. κρήμνα-
 καμαι, pendeo, part. κρημνάμεν, pendens. Est à
 κρε-

κρεμάω *, unde fut. κρεμάζω, aor. I. ἐκρέμασα. * Vide
 aor. I. pass. ἐκρεμάσθην. fut. pass. κρεμασθήσομαι. & p. 217.
 Invenitur & in præf. κρέμαμαι, pendeo, unde imperf. ἐκρέμω, pro ἐκρέμασο, pendebas, inf. κρέμασθαι, part. κρεμάμεν. Nec tantum κρέμαμαι legitur, sed etiam κρέμομαι^a nempe ut à πέζω, non πέζομαι tantum, sed πέτομαι quoque, in usu est.

^a Aristoph. in vespis, et κρέμομαι, unde, uti nam suspensi sunt!

Οΐνιμι, juno, infin. οΐνιάσθαι, Pass. οΐνιναμαι, inf. οΐνινασθαι, part. οΐνινάμεν. Item sine reduplicatione, ὀναμαι, ὀναίμεν, ὀνασθαι. Est ab ὀνάω. Unde futurum ὀνήσομαι, junabor, capiam emolumentum.

Πέρνιμι, vendo, inf. περνάσθαι, part. περνάς. Pass. πέρναμαι, inf. πέρνασθαι, part. περνάμεν. Futurum, & alia, mutuatur à περσέω, vel cognato πιπερσέω.

Πίπλημι seu πίμπλημι, impleo, (pro quibus & πιπλάω, ac πιμπλάω dicitur,) imperf. compositi ὀπίμπλεω. inf. simplicis πιμπλάσθαι. Pass. πίμπωμαι, imperf. ὀπιμπλάμεν, inf. πίμπλασθαι, part. πιμπλάμεν. imperat. ἐμπίπλη, Att. pro ἐμπίπλαθι, seu ἐμπίπληθι^b. Est à πλάω, unde fut. πλήζω, aor. I. ἐπλήσα, perf. πέπλημαι, aor. I. ἐπλήθην. Quamquam hæc & à cognato πλήθω possunt derivari.

^b Hom. II. φ. γ. 311. Vid. p. 186, & 196.

Πίπτειμι, seu πίμπειμι, incendo, imperf. ὀπίπτειν, inf. πιμπεσθαι, part. πιμπεός. Pass. πίμπειμαι, imperf. ὀπιμπεάμεν, inf. πίμπεασθαι, part. πιμπεάμεν. Cætera accipit à πείω, in Nubibus act. 5. sc. 3. ἐπεισα.

* Acti-
vum
πείρωμι,
quod E-
tymolo-
gus a-
gnoscat,
non est
in usu.

b Nec
solum in
i nperfe-
cto: sed
etiam in
aor. i. sive
ab ἔπρια,
(sunt e-
nim qui-
dam aor-
isti pu-
ri) sive
pro i-
πείρωμι,
ut
superius
dictum,
p. 112.

Persona
secunda
ἰπείρασθαι,
Ionicè ἰ-
πείρασθαι, &
itali ἰ-
πείρω, e-
tebas.
Impera-
tivus
quoque
πείρω,
eme, ut ἰ-
σω, pro ἰ-
σσεσθαι.

* In In-
vestiga-
tione
thema-
tis, p. 267.

ἔπειρα. perf. pass. πέπεισμαι. aor. i. pass. ἐπέη-
σθην. fut. πεηθήσομαι.

Πείρωμι^a, εἰμι, imperf. ἐπείρωμι^b, opt. πεί-
ραιμι, sub. πείρωμαι, inf. πείρασθαι, part. πεί-
ραν. Est à πείρω. Unde imper. πείρασθαι, &
Att. πείρω.

Σκίδνημι, σπάρο, pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκι-
δνάμι, inf. σκιδνάσθαι, part. σκιδνάμεν. Est à
σκεδάω. unde fut. σκεδάω, aor. i. ἐσκεδάσα, perf.
ἐσκεδάσμαι, aor. i. ἐσκεδάσθην, fut. i. σκεδαθήσομαι.

Quæ & ipsa tempora hinc capit cognatum
σκεδάννυμι.

Σκλημι inusitatum est in præsentī & imperf.;
sed in aoristo 2 est ἔσκλην, exarui, & in compos.
ἀπέσκλην, ab ἀπόσκλημι, unde & optat. ἀπο-
σκλαίω, & inf. ἀποσκληναι. Alii, quia σκλημι in-
usitatum est, malunt ea deducere à σκέλλω, seu
σκάλλω. Verum obstat, quod hoc activè signi-
ficet exsiccō, arefacio: at ἔσκλην, & composita
ejus, absolutè notant exarui. Quare rectius de-
ducas à σκλημι, quod à σκλαίω.

Τέθνημι, μοιρίοι, tertiâ plurali τεθναῖσι, ut ἰσα-
σι. imperat. τέθναθι, ut ἰσαθι. vel τέθνασθαι, ut ἰσα-
σθαι. Opt. τεθναίην, inf. τεθναίειν. Vide de cæteris
temporibus, quæ in θνήσκω * dicemus.

Τέτλημι, sustineo, tertia plur. τετλαῖσι. imp. τέ-
τλαθι, & Att. πέτλα. Opt. τετλαίην. inf. τετλαίειν.
aor. 2. ἔτλην, τλήθι, τλαίην, τλήναι, τλάς. At à
τλάω, habet futur. τλήσομαι, & perf. τέτληκα.

Τίττημι, persforo, à τεάω facit fut. τηήσω, aor. i.
ἔττησα, perf. pass. πέττημαι. aor. i. ἐττήθην.

Φημι

Φημι ut inflectatur, dicemus * in anomalis. P. 234.

Φημι in praesenti & imperfecto non est in usu: sed in aor. 2 est ἐφθλω, praeveni: unde in Opt. φθαίλω, Inf. φθῆναι, Part. φθᾶς. Item in voce media, ἐφθάμεν, φθαίμεν, φθάσθαι, φθᾶμεν. Etiam in subjunct. dicitur φθῶ, φθῆς, &c. Item futurum habet φθάσω, aor. 1, ἐφθασκ, perfect. ἐφθακα, sive à φθάνω, sive à φθᾶω.

TERTIA CONJUGATIO

IN MI.

Verbi Activi INDICATIVI

MODI

Praesens.

- S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι, do, das, dat.
 D. δίδοιον, δίδοιον,
 P. δίδομεν, δίδοτε, δίδουσιν. Ionicè, δίδόασιν.

Imperfectum.

- S. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω,
 D. ἐδίδοιον, ἐδιδότιν,
 P. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδουσιν.

Perfectum, δέδωκα.

Plusquamperfectum, ἑδέδωκεν.

Aoristus primus, ἔδωκα, per x. *

Aoristus secundus.

- S. ἔδων, ἔδως, ἔδω,
 D. ἔδοιον *, ἔδότιν,

P. ἔδο-

* Vide
 p. 184.
 & 112.

* De hoc
 vide sis,
 p. 185.

P. ἔδομην, ἔδολε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δώζω.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδοθι, διδότω,

D. δίδοθον, διδότων,

P. δίδοτε, διδότωσαν.

Aoristus secundus.

S. δός, δότω,

D. δότεν, δότων,

P. δότε, δότωσαν.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δδοίλω, δδοίης, δδοίη,

D. δδοίητον, δδοίητω,

P. δδοίμην, δδοίητε, δδοίησαν.

Aoristus secundus.

S. δδοίλω, δδοίης, δδοίη,

D. δδοίητον, δδοίητω,

P. δδοίμην, δδοίητε, δδοίησαν.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δδῶ, δδῶς, δδῶς,

D. δδῶτον, δδῶτον,

P. δδῶμην, δδῶτε, δδῶσι.

* Non
δδοίς,
δδοί, ut
in cir-
cumfle-
xis.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. δῶ, δῶς, δῶ,

D. δῶτον, δῶτον,

P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoristus secundus ubique habet ω vel ω, in-
 star præsentis: & similiter fit in voce media.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

διδόναι.

Aoristus secundus.

δῆναι.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

ὁ διδῶς, διδόντις,

ἡ διδῶσα, διδῶσας,

τὸ διδὸν, διδόντις.

Aoristus secundus.

ὁ δῆς, δόντις,

ἡ δῆσα, δῆσας,

τὸ δὸν, δόντις.

V E R B I P A S S I V I

I N D I C A T I V I

Præsens.

1. δίδομαι, δίδοσθε, δίδονται,

2. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται,

3. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imper-

Imperfectum.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδεν, ἐδίδοον,

D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοντο, ἐδίδοντο,

P. ἐδιδόμεθα, ἐδίδομεν, ἐδίδοιτο.

• De hoc
videatur
p. 189.

Perfectum, δέδομην. *

Plusquamperfectum, ἐδέδομην.

Aoristus primus, ἐδόθην.

Futurum primum, δοθήσομαι.

Paullo post futurum, δέδοσμαι.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδου, δίδωτω,

D. δίδοντο, δίδοντων,

P. δίδοτε, δίδωσιν.

Perfectum, & Plusquamperfectum.

S. δέδου, δέδοσθαι,

D. δέδοσθον, δέδοσθων,

P. δέδοσθε, δέδοσθωσιν.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδοιμην, δίδοιτο, δίδοιτο,

D. δίδοίμεθον, δίδοισθον, δίδοισθην,

P. δίδοίμεθα, δίδοισθε, δίδοιτο.

Perfectum, & Plusquamperfectum, δέδοι-
μην, δέδοιτο, δέδοιτο, ut præsens.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. δίδωμαι, δίδω, * δίδωται,

D. δι-

• De hoc
p. 191,
192.

D. διδόμεθον, διδόμεσθον, διδόμεσθον,

P. διδόμεθα, διδόμεσθε, διδόμενται.

Perfectum, & Plusquamperfectum, διεδώ-
μαι, διεδώ, * διεδώται, ut præsens.

* Eadem
p. 192.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum.

διδόσθαι. Ab indicativo διδόμεσθε.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ διδόμενος,

ἡ διδόμενη,

τὸ διδόμενον.

VERBI MEDII

INDICATIVUS.

Aoristus primus, ἐδωκάμην, parum usitatus.

Aoristus verò secundus sic inflectitur :

1. ἐδόμην, ἐδοσς, ἐδόλο,

2. ἐδόμεθον, ἐδοσθον, ἐδόσθην,

3. ἐδόμεθα, ἐδοσθε, ἐδοντο.

IMPERATIVUS.

1. δός, δόσθω,

2. δόσθον, δόσθων,

3. δόσθε, δόσθωσαν.

OPTATIVUS.

1. δοίμην, δοῖς, δοῖτο,

2. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην,

3. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Ο

SUB-

SUBJUNCTIVUS.

S. δῶμαι, δῶ, δῶται,
 D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον,
 P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

INFINITIVUS.

δῶσαι.

PARTICIPIIUM.

ὁ δόμενός,
 ἡ δομένη,
 τὸ δόμενον.

Futurum primum per omnes Modos & Participia, δώσμαι, δοσίμεν, δώσεσθαι, δωσόμενός.

Sunt quædam in ωμι, quæ in præsentī, & imperfecto, non sunt usitata: sed tantum in aoristo secundo, atque iis temporibus, quæ sumunt à primitivo.

Hujusmodi est ἄλωμι, cujus aor. 2. est ἤλων, *captus sum*. Att. ἐάλων, quod characteristicam longam semper retinet.

S. ἐάλων, ἐάλως, ἐάλω,
 D. ἐάλωτον, ἐαλώπην,
 P. ἐάλωμεν, ἐάλωτε, ἐάλωσιν.

Hinc Opt. αἰλόιμι, & αἰλώμι. Subj. αἰλῶ, αἰλῶς, αἰλῶ, & plur. αἰλῶμεν, αἰλῶτε, αἰλῶσι. Inf. αἰλῶναι, part. αἰλῶς, αἰλόντιός. Cætera habet ab αἰλόω, fut. med. αἰλώσμαι, *capiat*, perf. ἤλωκα, inf. ἤλωκέναι, part. ἤλωκώς. Atticè autem ἐάλωκα, ἐαλωκέναι, ἐαλωκώς. Sic plusq. ἐαλώκειν, *prehendit*.

Simi

Simile est βίωμι, quod in aoristis 2 habet
 ἐβίω, vixi, βίωμι, βιοίλω, & Att. βιάίλω, βιῶναι,
 βίω, βιῶναι. At à βιῶ habet futura βιώσω, &
 βιώσμεν, item perfecta βεβίωκα, βεβιωκώς, βε-
 βίωκα, βεβιωμένον.

Idem γινῶμι, cuius aor. 2. ἐγνων, cognovi,
 quod in tert. plur. ἐγnows, cognoverunt. Imp. γινῶ-
 μι. Opt. γινώλω, & γινώλω. Subj. γινῶ, γινῶς, γινῶ, &
 plur. γινώμεν, γινώτε, γινῶσι. Inf. γινῶναι. Part. γινῶς.
 At à γινῶ mutuatur cætera, ut fut. γνώσω & γνώ-
 σμεν, perfect. ἐγνωνκα, & ἐγνωνκώς.

4 Totum
 habes p.
 254. &
 seq. sub
 γινῶ-
 στω.

QUARTA CONJUGATIO

IN MI.

Cum in superiori Conjugatione pauca in-
 niantur exempla : in quarta contrà multo
 prima se offerunt. quippe omnia pene bary-
 na in ὦ, promiscuè, nunc per ὦ, nunc per
 α, efferuntur.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI MODI

Præsens.

ζέδινμι, ζέδινς, ζέδινσι, copulo, jungo,
 ζέδιντον, ζέδιντον,
 ζέδινμεν, ζέδιντε, ζέδινσι, & Ion. ζέδινται.

Imperfectum.

ἐζέδινμι, ἐζέδινς, ἐζέδινς,
 ἐζέδιντον, ἐζέδιντον,
 ἐζέδινμεν, ἐζέδιντε, ἐζέδιντον.

IMPERATIVI

Præsens, & Imperfectum.

- S. ζέγνυθι, ζέγνύτω,
 D. ζέγνυθιαν, ζέγνύτων,
 P. ζέγνυθε, ζέγνύτωσαν.

« Ari-
 stoph.
 Eurip.
 * p. 186.

Sed pro ζέγνυθι etiam ζέγνυ* dicitur; ut
 antè expositum*.

Caret hæc Conjugatio Optativo, & Sub-
 junctivo. Herodianus tamen Optativum in a-
 ctivo agnoscit: ζέγνυίω, υἱς, υἱ, &c. At non
 in passivo, quia υ diphthongus non ponitur an-
 te consonantem.

INFINITIVI

Præsens, & Imperfectum.

δ Penul-
 timâ υ
 correptâ.

ζέγνύναι^b.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

- ὁ ζέγνυς, ζέγνωντ^α,
 ἡ ζέγνυσα, ζέγνύσης,
 τὸ ζέγνων, ζέγνωντ^α.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI MODI

Præsens.

- S. ζέγνυμαι, ζέγνυσαι, ζέγνυται,
 D. ζέγνύμεθον, ζέγνυσθον, ζέγνυσθον,
 P. ζέγνύμεθα, ζέγνυσθε, ζέγνυνται.

Imperfectum.

- S. ἐζδγνύμεν, ἐζδγνυσθ, ἐζδγνυτο,
 D. ἐζδγνύμεθον, ἐζδγνυσθον, ἐζδγνύσθην,
 P. ἐζδγνύμεθα, ἐζδγνυσθε, ἐζδγνυσθε.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

- S. ζδγνυσθ, ζδγνύσθω,
 D. ζδγνυσθον, ζδγνύσθων,
 P. ζδγνυσθε, ζδγνύσθεσθω.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

ζδγνυσθαι. Ab indicativo ζδγνυσθε.

P A R T I C I P I I

Præsens, & Imperfectum.

- ζδγνύμεν,
 ζδγνυμένη,
 ζδγνύμεν.

Reliqua tempora deficiunt in hoc verbo.

defectum cum supplet aliunde. Nam à ζδ-

habet futurum ζδξω, aor. 1. ἐζδξα, aor. 2. ἐζδξον, fut. 2. ζυγῶ, præter. med. ἐζυγα. Item
 teritum passivum ἐζδγμαι, unde ζδγμα, a γαρύ-
 σται τα-
 men a-
 pud He-
 sychium
 legitur, à
 γαρύμα,
 vel γαρύ-
 σται, ut
 gaudeo.

atura. Par ratio est in aliis ejus generis. Polyssyllaba enim quartæ in νυμι exeuntia, adiungunt tempora, non à barytonis in νύω², sed a primitivis remotis. Quomodo ζδγνυμι, uti dictum,

dictum, in futuro non habet ζῶγνύσω, à ζῶγνύω· sed ζῶξω, à ζῶγω, unde fit ζῶγνύω. Et δείκνυμι non δεικνύσω facit, à δεικνύω· sed δείξω, à δείκω, unde δεικνύω proficiscitur. Itaque in verbis hujuscemodi sciendum, quæ eorum sint remota primitiva. Id autem hoc modo cognoscitur.

Pleraque eorum fiunt à verbis in έω, άω, έω, inferendo ante ω syllabam ν cum altero ν, vel solam.

Priori modo: ut,

καρέω, καρεννύω, vel καρέννυμι, *satio*.

σβέω, σβεννύω, vel σβέννυμι, *extinguo*.

πετῶ, πετάννύω, vel πετάννυμι, *pando*.

κεράω, κεραιννύω, vel κεραιννυμι, *misceo*.

Sed verba in όω mutant ο in ω· ut,

ζόω, ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

χρόω, χρωννύω, vel χρώννυμι, *coloro*.

Sic à χόω, χωννύω, vel χώννυμι, *aggero*.

à ρόω, ρωννύω, vel ρώννυμι, *roboro*.

Aliqua formantur à dissyllabis secundæ Conjugationis, νυ inferendo tantum: ut,

ζῶγω, ζῶγνύω, vel ζῶγνυμι, *jungo*.

δείκω, δεικνύω, vel δείκνυμι, *ostendo*.

ἀχομαι, ἀχνημαι, *doleo*.

Idem fit in εἰργνυμι, *claudio*, μίγνυμι, *misceo*, μίγνυμι sive ὁμώγνυμι, *tergo*, οἷγνυμι, *aperio*, &c.

Sed quorundam themata in usu esse desierunt: quæ nunc in quarta efferuntur per αω. ut

πήσσω, πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*.

πλησσω, πληγνύω, vel πληγνυμι, *plango*, seu ferio

ρήσσω

ρήσσω, ρηγνύω, vel ρήγνυμι, *rumpo*.

φράσσω, φραγνύω, vel φραγνυμι, *sepio*.

Nempe ab inusitatis thematibus, πήγω, πλήγω, ρήγω, φράγω.

Άγνυμι, tum ab ἄγω deducit Etymologus, tum ab ἄσσω à quo compositum κατάσσειν^a, *anfringere*.

^a Apud Artemidorum.

In quintâ similiter inferitur νυ· ut,

ὄρω, ὀρνύω, vel ὀρνυμι, *concito*.

Interdum insuper è diphthongo extruditur altera vocalis: ut,

κλείνω, κλίννυμι, *occido*:

πταίρω, πτάεννυμαι, *sternuto*: præsupponendo, κληννύω, & πταρνύω.

Aliqua veniunt à verbis contractis, sed mutato accentu, &

Vel inferendo νυ· ut,

σπρέω, σπρῶ, σπέννυμι, *sterno*:

θπρέω, θπρῶ, θπέννυμαι, *salio*:

ὀμώω, ὀμῶ, ὀμνυμι, *juro*. ut præsupponatur σπεννύω, θπεννύω, ὀμνύω.

Vel solum interposito ν, & mutato accentu: ut;

κινέω, κινῶ, κίνυμι, *moveo*: præsupponendo κινύω.

Άγνυμαι, *permutando consequor*, εμο, vel est ab ἄρω, *tollo*; nempe, uti πτάγνυμαι à πταίρω· vel est b αἰρέομαι, αἰρῶμαι, *capio*; puta, ut à θπρῶμαι, θπρῶμαι.

Quæcunque autem hæctenus verba adduimus, ante ῶω habent ν, vel simplex, vel geminum. Pauca verò polysyllaba in hac Conjugatione

tione reperiuntur aliter exeuntia. Ut, ὄλωμι, quod ab ὄλω, *perdo*.

At ἐρύμαι fuerit potius per syncopen factum ex ἐρύομαι, *tutor*; unde futurum ἐρύσομαι.

Ἰδρυμαι autem præteritum videtur: ut non modò significatio est argumento, (nam notat, *situm esse*;) sed etiam, quòd ἰδρῦσθ, & ἰδρυμένῳ, præteriti, non præsentis, accentum habeant.

[His ita expositis, non difficile erit iudicatu de flexione verborum in υμι. Solùm scito opus, quæ tempora eorum potissimùm sint in usu. Quod maxima ex parte cognoscere est ex iis, quæ de verbis ejusmodi hîc adjungemus.

ἄγνυμι, & ἀγνύω, *frango*, tempora desumit ab ἄγω. Unde fut. 1. ἄξω. Aor. 1. Atticè est ἔαξα, pro ἤξα. Sic aor. 2. ἐάην, pro ἤην. Præter. med. ἦξα, & ἔαξα. Similiter compositum ejus κατάγνυμι in part. habet κατεαγμένῳ, & κατεαγώς, *confractus*, pro κατηγμένῳ, & κατηγώς. Etiam, servato augmento, adversus regulam, dicitur κατεαγῶσι, pro κατ'αγῶσι, *confringerentur*, & κατεαγῆναι, pro κατ'αγῆναι, *confractum esse*.

Δείκνυμι, & δεικνύω, *monstro*, fut. δείξω, aor. ἔδειξα, perf. δέδειχα, pass. δέδειγμαι, aor. 1. ἔδειχθην, fut. δειχθήσομαι, à δείκω. Sic ἀποδείκνυμι, *demonstro*: ἀποδείκνυμι, *submonstro*, *suggero*, *submoneo*.

Εἰργνυμι, & εἰργνύω, *claudio*, fut. 1. εἰρξω, aor. 1. εἰρξα, præter. εἶρχα, pass. εἶργμαι, aor. 1. pass. εἶρχθην, ab εἶργω.

ἔννυμι, & ἐννύω, vestio, fut. I. ἔσω, aor. I. εἶσα, aor. I. pass. εἰσάμην, perfect. pass. εἶμαι, indutus sum, unde part. εἰμῶ, fut. pass. ἐσθήσομαι, à primitivo ἔω. Sed usitatius est compositum ejus ἀμφιέννυμι, ἀμφιέννυμαι, & ἀμφιέμαι, ἰνδύω, fut. ἀμφιέσω, & Att. ἀμφιῶ^a, aor. I. ἡμφίεσα, perfect. pass. ἡμφιέσμαι.

Ζέννυμι, & ζεννύω, serueo, à ζέω habet fut. ζέσω, aor. I. ἔξεσα, perfect. ἔξεκα.

Ζώννυμι, & ζωννύω, cingo, à ζώω habet fut. ζώσω, aor. I. ἔζωσα, perf. ἔζωκα, pass. ἔζωσμαι, aor. I. ἐζώσθην.

Κεράννυμι, & κεραννύω, misceo, à κερῶ habet fut. I. κερῶσω, aor. I. ἐκέρωσα, perf. κεκέρωκα, perf. pass. κεκέρωσμαι, aor. ἐκέρωσθην, fut. κερωσθήσομαι. Sed pro κεκέρωκα plurimum dicitur κέκωκα, unde in pass. κέκωμαι, sine σ, aor. I. ἐκέρωθην, fut. κερωθήσομαι^b.

Κορέννυμι, & κερεννύω, satio, in iisdem temporibus à κερῶ habet κερέσω, ἐκώρεσα, κεκώρεκα, κεκώρεσμαι, ἐκώρεσθην, κερωσθήσομαι.

Κρεμάννυμι, & κρεμαννύω, pendeo, suspendo, à κρεμάω habet fut. κρεμάσω, aor. I. ἐκρέμασα, aor. pass. ἐκρεμάσθην*.

Κλίννυμι, & κλιννύω, occido, à κλείνω habet fut. κλένω, aor. I. ἐκλείνα, perf. ἐκτάκα, perf. pass. ἐκτάμαι, unde aor. ἐκτάθην, à quo fut. κταθήσομαι.

Μίγνυμι & μιγνύω, misceo, à μίγω habet fut. μίξω, aor. I. ἐμίξα. Aor. pass. ἐμίχθην. fut. μιχθήσομαι. Aor. 2. ἐμίγην, inf. μιγῆναι, part. μιγείς.

^a Hinc πορταμῶ, ἰν-
super ve-
stiam, a-
pud Ari-
stoph. in
Equiti-
bus, act.
2, sc. 4,
v. 56.

^b Quasi
ab inusi-
tato syn-
copen
passo
κέρω.

* Vide
& pag.
203.

Μόργνυμι, & μοργνύω, *tergo*, fut. μόρξομαι, aor. 1. έμορξάμην, ab inusitato μόργω.

Οἷγνυμι, & οἷγνύω, *aperio*, fut. οἷξω, aor. 1. έώξα, Att. pro ὥξα, perfect. έώγμαι pro ὥγμαι. aor. 1. pass. έώχθην, pro ὥχθην. præt. med. έώγα, pro ὥγα, ab οἷγω unde compos. ἀνοίγω. Futur. medium οἰγήσομαι, quasi ab οἷγέω.

Ὀλλυμι, vel ὀλλύω, *perdo*, ab ὀλέω in futuro habet ὀλέζω, in perfecto ὤλεκα, & Atticè ὀλώλεκα. At tam ab ὀλλω, quàm ὀλέω, deduci potest aor. 2. ὤλον· unde in voce media ὠλόμην, infin. ὀλέσθαι, part. ὀλόμεν. Itidem ad utrumque verbum potest referri perfectum med. ὤλα, sive Att. ὀλωλα.

Ὀμνυμι, sive ὀμνύω, *juro*, ab ὀμός venire diximus*. Unde fut. ὀμόζω, perf. ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα, fut. 2. med. ὀμῶμαι, ὀμῆ, ὀμείτω.

Ὀμόργνυμι, & ὀμοργνύω, *tergo*, habet se, ut μόργνυμι· de quo paulò ante vidimus.

Πετάννυμι, & πετάννύω, *rando*, à πετάω habet fut. πετάζω, aor. 1. επέτασα, perf. pass. πεπέταμαι², & per syncopen πέπιαμαι, aor. 1. επέτασθην, fut. πετασθήσομαι.

* Sed
verbalia
assumunt
ut, πε-
επίτα-
σμα, &
similia.

Πήγνυμι, & πηγνύω, *comprimo*, ab inusitato πήγω, sive à πήσσω, habet fut. πήξω, aor. 1. έπηξα, perf. pass. πέπηγμαι, unde aor. 1. έπήχθην. aor. 2. έπάγην, παγῆναι, παγείς. præt. med. πέπηγα.

Πλήγνυμι, *plango*, *ferio*, ab inusitato πλήγω, sive à πλήσσω, sumit fut. πλήξω, aor. 1. έπληξα, perf. pass. πέπληγμαι, unde aor. 1. έπλήχθην. aor. 2. έπλάγην, πλαγῆναι, πλαγείς.

Πτάρ-

Πτάγνυμι, *sternuto*, à πλάρω mutuatur 4 Dicitur
& πλάρω-
μαι, unde
πλάρναν-
το, apud
Aristot.
aor. 2. ἔπλαρον.

Ρήγνυμι, vel ῥηγνύω, *rumpo*, ab inusitato ῥήσω, sive à ῥήσσω, habet fut. ῥήξω, aor. 1. ἔρρηξα. aor. 2. παρ. ἔρραγλυ, infinit. ῥαγῆναι, part. ῥαγείς. Perfect. med. ἔρρωγα pro ἔρρηγα. Sic in composito διέρρωγα, *diruptus sum*: unde διερρώγως, *diruptus*: ut & ἀρωγός dicitur pro ἀρηγός, *defensor, opitulor*.

Ρώννυμι, & ῥωννύω, *roboro*, à ῥώω habet fut. ῥώξω, perf. ἔρρωκα, pass. ἔρρωμαι. plusq. ἔρρώμην, imperat. ἔρρωσο, ἔρρώθω, *vale, valeat*, infin. ἔρρώθαι.

Σθέννυμι, & σθεννύω, *exstinguo*, ab inusitato σθέω habet fut. σθέσω, aor. 1. ἔσθεςσε, perfect. ἔσθεκα, perf. pass. ἔσθεσμαι, unde aor. ἔσθέσθην, fut. σθεσθήσμαι. Sed in futuro med. est σθήσμαι, unde compositum ἀποσθήσμαι, *exstinguam*. Itidem in præterito per η dicitur quoque ἔσθηκε, unde ἀπέσθηκε, *extinctum est*. Aor. 2. ἔσθην, unde compos. ἀπέσθην, in activa voce fuerit à σθῆμι: sed verius est vocis passivæ ab activo ἔσθον.

Σκεδάννυμι, & σκεδαννύω, *dispergo*, à σκεδάω habet fut. 1. σκεδάσω, aor. 1. ἐσκέδασα, perf. pass. ἐσκέδασμαι, aor. 1. ἐσκεδάσθην, fut. σκεδασθήσμαι.

Στορέννυμι, vel στορεννύω, *sterno*, à στρέω habet fut. στρέξω, aor. 1. ἐστρέεσα. Sed pro στορέννυμι, etiam dicitur σθόννυμι per syncopen: quod iccirco eodem gaudet futuro, & aoristo. Habet & eadem tempora ac σπώννυμι.

Στρέων-

Στεώννυμι, seu στεωννύω, *sterno*, ab inusitato σρώω, habet fut. σρώζω, aor. I. ἐσρωσα, perf. pass. ἐσρωμαι, unde ἐσρώθην.

Τίννυμι, sive πιννύω, *luo*, à primitivo πίω, (unde & πίνω) habet fut. πίζω, aor. I. ἐπισα, perf. τέπικα.

Φερίγνυμι*, & φεργνύω, *serio*, à φερίσσω habet fut. φερίζω, aor. I. ἐφεραξα, perf. πέφεραχα, perf. pass. πέφεραγμαι, aor. I. ἐφερίχθην.

Χεώννυμι, & χεωννύω, *coloro*, à χεώω habet χεώζω, aor. I. ἐχεωσα, perf. pass. κέχεωσμαι, assumpto σ^b.

Χώννυμι, seu χωννύω, *aggero*, à χόω^c, habet fut. χώζω, aor. I. ἐχωσα, perf. pass. κέχωσμαι, aor. I. ἐχώσθην, fut. χωσθήσομαι.

Et hæc de polysyllabis.]

Disyllaba hæc, δῦμι, *subeo*, φῦμι, *nascor*, κλῦμι, *audio*, inusitata sunt in præsenti, & imperfecto. Sed in usu sunt aoristi secundi, ἐδων, δῦθι, δύναι, δύς. Et in compos. ὑπέδων, ὑπόδουθι, ὑποδιδῶναι, ὑποδύς. A δύνω autem habet fut. δύσομαι, & perf. δέδυκα. Sic à φῦμι sunt aoristi 2, ἐφω, φιδῶναι, φύς. Sed à φύω est fut. φύζω, & perf. πέφυκα. Item à κλῦμι est imperat. κλῦθι, & plur. κλῦτε. Nisi malis esse ea à κλύε, addendo θι, & deinde contrahendo : quomodo aliqui ex πίε, & θι, conflatum putant πῖθι, quod ἀναλόγως fuerit ab inusitato πῖμι.

D E

a Pro eo & trajectis literis φάργνυμι, legitur. b Unde κίχρωσμίον, apud Aristotelem; de coloribus, c. 3. At χεῶμαι perdit σ. Henricus tamen Stephanus in Thesau- ro, voce χεῶ, censet, & κίχρωμαι, & κίχρωσμαι dici: illud esse à χεώννυμι hoc à

χεῶζω, inde esse

χεῶμα,

hinc χρωσθῆρ. Verum non puto κίχρωσμαι esse in usu.

χῶμα ἔχεν, quasi dicas, aggerem aggerabant.

Thucyd. lib. 2.

DE ANOMALIS IN MI.

Ac primum de iis, quæ veniunt ab $\epsilon\omega$, vel $\epsilon\omega$.

PLURIMA anomala in $\mu\iota$ fiunt ab $\epsilon\omega$, quod vario spiritu varia significat.

ΕΙΜΙ, τὸ $\psi\alpha\acute{\alpha}\rho\chi\omega$.

Verbum substantivum $\epsilon\iota\mu\iota$ fit ab $\epsilon\omega^a$, pro $\psi\alpha\acute{\alpha}\rho\chi\omega$, hoc est, *sum*. Reduplicationem non habet; nec penultima est η ex ϵ , ne idem sit, ac $\eta\mu\iota$, dico: sed additur iota, ut penultima sit longa; & acuitur ultima, cum dicendum foret $\epsilon\iota\mu\iota$. nam dissyllaba penultimam circumflectunt: ut, $\gamma\acute{\nu}\omega\mu\iota$, *nosco*: $\delta\acute{\upsilon}\mu\iota$, *subeo*: $\kappa\lambda\acute{\upsilon}\mu\iota$, *audio*.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens.

S. $\epsilon\iota\mu\iota$, $\epsilon\iota^b$, $\epsilon\iota\tau\iota$,

D. $\epsilon\iota\sigma\acute{\alpha}\nu$, $\epsilon\iota\sigma\acute{\alpha}\nu$,

P. $\epsilon\iota\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu$, $\epsilon\iota\sigma\epsilon$, $\epsilon\iota\sigma\iota$.

Sic in compositis; sed retracto accentu: $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\mu\iota$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\phi$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\tau\iota$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\sigma\tau\epsilon$, $\pi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\sigma\iota$.

Imperfectum.

S. $\iota\omega^c$, $\eta\varsigma$, $\eta\varsigma$,

D. $\eta\tau\omicron\nu$, $\eta\tau\iota\omega$,

P. $\eta\mu\acute{\epsilon}\nu$, $\eta\tau\epsilon$, $\eta\sigma\omega\iota$.

α Αναλό-
ως effect
 $\iota\eta\mu\iota$.

nunc s
manet,
& i non
præpo-
nitur, sed
postpo-
nitur.

δ Pro $\epsilon\iota$
apud
Home-
rum

quatuor
locis le-
gitur $\epsilon\iota\varsigma$.

Iliad. π.

$\psi\iota$. 515,

& 538;

Il. θ, $\psi\iota$.

150; Il. ω,

$\psi\iota$. 407;

Od. α,

$\psi\iota$. 170,

& 207;

Od. δ,

$\psi\iota$. 371;

Od. ν,

$\psi\iota$. 237;

Od. ξ,

$\psi\iota$. 187;

Od. ο,

$\psi\iota$. 264;

Od. τ,

$\psi\iota$. 105;

Od. ω,

$\psi\iota$. 256,

& 297.

ϵ Alia $\iota\omega$

p. 227,

& 235.

Per-

Personis in c. desinentibus *Æoles* addunt *ῥα*.
ῥα, *eras*: *ἐφῆσθα*, dicebas, vel dixisti: *ἐπήσθα*, di-
xeris, pro *ἐπήης*, aor. 2. Subjunct. ab *ἐπω*.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

^a Est & ἴσθι in ἴσθμυ. p. 233. ^b Ποῦε. ἴσθω. ^c Ἐστῇ, & ἴσῃ, indi- cativi, sunt ἔστω τοῦ α' at ἔσθω & ἴσῃ, im- perativi, sunt βα- ρύντω α' ut moni- tum A- pollonio lib. 3. cap. 27. * p. 140, & 187.	S.	ἴσθι ^a , vel ἔσθω ^b , ἴσῃ,
	D.	ἔσθω ^c , ἴσῃω,
	P.	ἔσῃ, ἴσῃσθω.

In compositione similiter, sed retracto ac-
centu: ut, *πάροισι*, *παρέσω*, &c.

Invenitur etiam *εἰ*, pro *ἴσθι*: unde *παίρῃ*, *ades*:
ite in ἦτω, pro *ἔσω*: à Barytono *ἔω*, *ἔέτω*, & crasi
duorum *εἰ in ἦ*, *ἦτω*. Psal. 104, vers. 31.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S.	εἴλω, εἴης, εἴη,
D.	εἴητον, εἴητλω,
P.	εἴημι, εἴητε, εἴησιν. & εἴμι, εἴτε, εἴεν de

qua syncope supra * dictum est.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S.	ᾧ, ἦς, ἦ,
D.	ἦτον, ἦτον,
P.	ᾧμι, ἦτε, ᾧσι.

I N F I N I T I V I

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

PARTICIPII

Præsens, & Imperfectum.

ὁ ὢν, ὄντι,

ἡ ὄσα, ὄσης,

τὸ ὄν, ὄντι.

Similiter conjugantur composita: ut, ἐνέμι, infum: παρέμι, adsum, &c.

VERBUM MEDIUM.

Habet & è voce media imperfectum^a, ἤμην, ἦτο, ἦτο, &c. Sic παρήμην^b, aderam.

Futurum: ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται & syncope ἔσαι. Sic in compositis, παρέσαι, aderit: ἀπέσαι, ab-erit.

OPTAT. ἐσόμεν. Comp: παρεσόμεν, asforem: ἀπεσόμεν, abforem.

INFINIT. ἔσεσθαι.

PARTICIP. ἐσόμεν.

Præteritum medium desumit à γινώμαι^c ut, γέγονα, fui, ἐγέγονειν, fueram: γεγόνειν, fuisse: γεγώς, qui fuit.

Similiter aoristum secundum: ἐγνώμην, γένοίμην, γνώμαι, γνώσθαι, γνώμεν.

EΓΜΙ, τὸ πορεύομαι, eo, vado, proficiscor.

Ab ἔω, fit poëticum εἶω^c, unde εἶμι, hoc est, o vel ibo^d. nam futurum εἴζω non est in usu.

ACTI-

interdum temporis præsentis: sed oratoribus semper est futuri.

^a Alii

plusquamperfectum statuunt.

Sed potius est imperfectum ab

ἐμαι. Eurip. in Helena,

ὑψ. 937:

Εγώ

ἐγώ

ἤμην

τίκνων,

id est;

ἐγώ, Ego

libero-

rum non

eram pro-

ditor.

^b Demo-

sthen.

^c A quo

apud He-

A C T I V I

INDICATIVI

Praesens.

a Theocritus.
Atque inde ἀ-
πλ, ἀβλ,
vel ἀβ-
ιβλ.

b Aliqui
& ter-
tiam

pluralem
putant
esse ἴσθ.

c Home-
rus pro
eo ἴον,
Od. κ.

ῥf. 251,
& 570;
& Od. λ,

ῥf. 22, ab
εἶω &
dissolutè

ἴιον, nisi
sint aor.

2, ἴον,
εἶον, ἴιον,
ἴον.

d Unde
ἐύνοσαν,
congre-
dieban-
tur, apud

Hesiod.
in scuto
Hercu-
lis, ῥf.

383. Sic
in duali

ἐσώτετλω,
apud

Hom. II.
ῥf.

120.

S. εἶμι, εἶς, vel εἶ^a, εἶσι.

D. ἴτον, ἴτον,

P. ἴμεν, ἴτε, εἶσι^b, & Ionicè ἴασι. Sic πρὸς-
ἴασι, *adeunt*: εἰσἴασι, *ingrediuntur*: πρὸςἴασι, *pro-*
deunt. Utroque autem modo, ἀνῖασι, & ἀνιᾶσι,
ascendunt; καλῖασι, & καλῖασι, *descendunt*; διᾶσι,
& διᾶσι, *transeunt*, *percurrunt*; μελῖασι, & μελῖ-
σι, *persequuntur*.

Imperfectum.

S. εἶν^c, εἶς, εἶ,

D. ἴτον, ἴτλω,

P. ἴμεν, ἴτε, ἴσων^d.

Perfectum inusitatum.

εἶκα. Unde

Plusquamperfectum.

εἶκεν, & Atticè ἤκειν. A quo plurale ἤκειμεν
& per syncopen ἤμεν, ἤμεν, *iveramus*. Sic ἐπεξῆ-
μεν, *eruperamus*, πρὸςῆμεν, *accessseramus*. Item
ἤειτε, ἤτε, *iveratis*, ἐξῆτε, *exiveratis*.

Ab inusitato aoristo primo εἶσα, fit usitata
tertia pluralis εἶσαν & inde ἤσαν, & ἤσαν. Etiam
tertia dualis εἶσάτλω, & Atticè ἐισάτλω.

AORI-

Aoristus secundus.

S. ἴον, ἴες, ἴε, ἀποëtico εἶω^a.
 D. ἴετον, ἴέτῳ,
 P. ἴομεθ, ἴετε, ἴον.

^a Unde
 apud He-
 sychium
 εἶεν, ἴβαν.
 Vid. p.
 præced.

I M P E R A T I V I

Præsens, & Imperfectum.

S. ἴθι, ἴτω,
 D. ἴτον, ἴτων,
 P. ἴτε, ἴτωσιν.

Pro ἴθι etiam dicitur εἶ, ab εἶω. Unde ἴε, &
 crasi, εἶ^b. ἔξει, *exi*: ἀπὸ, *abi*: διδ, *progredere*, &c.^c
 Sic εἶτω, per crasim εἴτω.

^b Apud
 Hesy-
 chium.
^c Sed non
 compo-
 nitur
 cum σὺ
 vel ὦ.

Aoristus secundus.

S. ἴε, ἴετω, &c. Sic ἔξει, *exi*.

O P T A T I V I

Præsens, & Imperfectum, pænè obsolevit.

Aoristus secundus.

ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, ^d &c.

^d Ut a-
 pud Jo-
 seph. εἰ
 ἐπαύεις, *si*
 rediret.

S U B J U N C T I V I

Præsens, & Imperfectum, non est in usu.

Aoristus secundus.

ἴω, ἴης, &c. unde ἀπίωμεθ, *abeamus*.

I N F I N I T I V U S.

εἶναι. unde ἀπεῖναι, *abire*: παρῑναι, *accedere*.
 egitur & ἵναι, sive per aphæresin ab εἶναι, sive
 er syncopen ab ἰέναι. de quo mox * dicemus. * seq. p.

P

P A R-

PARTICIPII

Aoristus secundus, ἰὼν, ab ἰόν. Alii tria statuunt præsentia acuta: ἰὼν, iens: κίων, vadens: & ἑὼν, qui est, pro ὦν, ab εἶμι, sum.

MEDII Perfectum.

^a Hæc persona coincidit cum aor. 2, vel imperf. act.

εἶα, à poëtico εἶω. Atticè autem ἦα, & solutione factâ ἦια, ἦιας, ἦιε². Pluralis, ἦαμεν, & per syncopen, ἦμεν, ivimus: unde ἀπῆμεν, abiimus.

Plusquamperfectum.

ἦεν. tertia pluralis; ἦεισαν, & Atticè ἦεσαν. Sic ἀνῆεσαν, redierant: ἐξῆεσαν, exierant. Item, ἐπανῆεμεν, reversi eramus.

Futurum.

^b Homerus. Il. 7, ὕψ. 90. & Iliad. 8, ὕψ. 285.

A poëtico εἶω etiam est futurum εἶσμεν, ibo. Unde aoristus primus εἶσατο, ivit: & compositum μελεισαίμεν^c, insecutus.

Ἰημι, eo, vado.

^c Hoc, & sequentia pleraque, apud Hesychium reperias.

^d Unde ἀνέμειν, ascendimus, κατέμειν, descendimus, sunt apud Alexandrum Aphrodis.

Etiam ab εἶω, h. e. vado, fit ἰημι, per reduplicationem impropriam. Ab eo in præsentilegas, ἰησι^e, it, ἰέμεν^d, imus: in imperfecto, ἰεσαν, ibant: in opt. ἰείη, iret: in infin. ἰέναι, ire: in partic. ἰείς, ἰένι^e, iens. Ab ἰέναι, recepto infinitivo, sunt ἀπιέναι, abire, μελέναι, persequi, προσιέναι, adire.

Præsens medium est ἰέμεν unde legimus, ἰέτω, proficiscitur; ἰέντω, proficiscuntur; ἰέμεν^e, proficiscens. Affertur & imperat. ἰεσθ, ἰέσθω, ἰτο.

Etiam

Etiam ad ἤμι refertur aoristus secundus
 ctivus λῶ, pro ἰνι: unde παρλῶ, *adveni*, vel *ad-*
veniebam.

ἤμι, τὸ πέμπω, hoc est, *mitto*.

Fit ab ἔω, per reduplicationem impropriam:
 cubique penè conjugatur ut πῆμι.

ACTIVI INDICATIVI

Præsens.

S. ἤμι, ἦς, ἦσι,

D. ἱέλον, ἱέτον,

P. ἱέμεν, ἱέτε, ἱέσι. Ionicè ἱέασι. unde ἱᾶσι.
 compositione dicitur εἰσίασι, *intromittunt*; &
 εἰσάασι, *admittunt*. At ἐνιᾶσι, *immittunt*: σωῖα-
 νται, & σωῖᾶσι, *committunt*.

Imperfectum.

ἤλῳ, ut ἐπὶθῶ. Sed usitatius est imperfectum
 ἱέω. ἱέν, ἱείς, ἱεί, &c. Sic in compositione
 πρίν, ἀφίεις, ἀφίδ, &c. *dimittebam*. A quo &
 ἡφίον.

Perfectum.

ἔηκα, Bæotorum more, pro ἦκα. unde plus-
 quamperfectum εἶκεν. participium εἰκώς. com-
 ἰ. ἀφεικώς, *qui dimisit*; infin. ἀφεικέναι, *dimi-*
si.

Aoristus primus.

ἦκα^a, ἦκας, ἦκε, pro ἦσα. Atticè ἔηκα. Futuri
 consonantem non servat. Sic ἀφῆκα, *dimisi*:
 ἠκα, *reliqui*: & ἀνηκάμην, *remisi*, vel *dicavi*,
 r. i med.

^a In plu-
 rali ἦκα-
 μῶ in
 compo-
 sito, ἀνέ-
 καμῶ, &c
 per syn-
 copen
 ἀνῆκαμ,
 remisi-
 mus.

Aoristus secundus.

S. ἦν, ἦς, ἦ,

D. ἔπον, ἔπλω,

P. ἔμην, ἔπε, ἔσαν. unde παρέσων, *promissurunt*, mutat penultimam : ut, ἔμην, & ἔδων *.

* Vide
p. 185.

Futurum primum.

ἦσω, ἦσεis, ἦσθ, &c.

I M P E R A T I V I

Præsens.

ἔεθι, ἰέτω, &c.

Aoristus secundus.

ἔς, ἔτω, ut θές. Unde composita παρές, *primitte*: ἀφές, *dimitte*: καθής, *demitte*.

O P T A T I V I

Præsens.

ἰέλω.

Aoristus secundus.

εἰλω.

S U B J U N C T I V I

Præsens.

ἰῶ.

Aoristus secundus.

ᾔ, ἦς, ἦ, & interdum ἔω, ἔης. ἔη. deinde εἶω, εἶης, εἶη, unde ἀφείω.

I N F I N I T I V I

Præsens.

ἰέναι.

Aoristus secundus.

εἶναι, ut δεῖναι. Unde composita ἀφείναι, dimittere: καθεῖναι, demittere. Εμπαρῶναι, apud Simplicium in Epiet.* remittere, laxare. Επαφῆναι, immittere, submittere, ap. Achil. Tatium.

* in
Com-
mento
Capitis
L X,
p. 296.

P A R T I C I P I I

Præsens.

εἶς.

Aoristus secundus.

εἶς, ἐνθ' unde ἀφείς, qui dimisit: καθεῖς, qui submitisit, &c. omnia, ut πῆμι.

P A S S I V I

I N D I C A T I V I

Præsens.

εἶμαι.

Imperfectum.

εἶμην.

Perfectum.

εἶμαι. ut πέθειμαι. Tertia plur. est εἶνται, misissunt: unde ἀφείνται, dimississunt: ἀνείνται, remississunt: pro quibus Attici, ἀφέωνται, ἀνέωνται. ut ἀφέωκα, pro ἀφείκα, tollendo subjunctivam, & interponendo ω.

Aoristus primus.

εἶδω, à tertiâ perfecti εἶται, corripiendo penultimam, ut ἐπέδω. Dicimus tamen & εἶδω.

230 DE ANOMALIS IN MI,
item ἀφείην, pro ἀφείην, *dimissus sum*. Etiam ab
analogo præterito ἔμην, pro εἶμην, sive ejus com-
posito ἀφεμην, est verbale ἀφεις, *remissio*: quo-
modo à legitimo præterito πέθεμην (pro quo di-
citur πέθειμην) veniunt verbalia θέμα, & θέεις.
Sic quoque ab εἶμι, eo, ^a pro εἶπεν dicitur ἰπών,
eundem, ε sublatο, & per pleonasmum, ἰπνέον.

^a Heic
singen-
dum
præter.
εἶμην,
σαι, ται,
ex poet.
εἶω.

M E D I U M.

Aoristus primus, ἡκάμην unde ἀνηκάμην,
remisi: προσηκάμην, *admissi*, &c.

Aoristus secundus, ἔμην, ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἔτο.

Imperat. ἔσο, & ἔο, & ἔ, ἔσθω, ἔσον, ἔσων, &c.
unde κάθω, *submitto*: ἀδέσσω, *admittito*: ἀπέ-
pramittito, *emittito* ^b.

^b Con-
tractio
hæc e-
tiam ob-
tinet in
secunda
persona
imperfec-
ti.

Optat. εἶμην, εἶο, εἶτο.

Subjunct. ὦμην.

Infin. ἔσθην.

Particip. ἔμν, unde ἀνέμν, *pramit-
tens*, *emittens*.

Γ Η Μ Ι, τὸ ἐπιθυμῶ, *concupisco*.

Usitatum est in passivo præsentis, ἵεμαι, ἵεσθαι
ut, πέθεμαι, à quo compositum ἐφίεμαι, *desidero*.

Imperfectum, ἵεμην à quo compositum
ἐφίεμην.

Extra autem hæc duo tempora vix inveni-
tur. Sed σπώημι, *intelligo*, eadem tempora
nunc à se habet, nunc à σπώω, circumflexo ex
σπώέω, mutuatur. Nam dicitur in tertiâ singu-
lari præsentis σπώησι, & σπώει in tertiâ plurali
σπώουσιν, & σπώουσιν.

In

In Imperativo *σώεθι, & σώιθι* itidem in participio *σώεις, ἐνὶ Θ· & σώων, ἐνὶ Θ·²*.

Et in aor. pr. est *σώηκα*^b pro quo & *ἐξωήκα* dicitur, augmento tam præpositionis, quàm verbi· ξ autem pro σ· quia composita cum *σώ* Atticè per ξωὲ effertur; ut, *σώοντες, ξιών-κΘ·, contubernalis*.

^a At συν-
ταῖν, ἐν-
τος, con-
veniens,
est à σώ-
ειμι.
^b Eurip.
in Oreste,
ὑψ. 433;
& in An-
dromache,
ὑψ.

H M A I, *sedeo*: quod habet formam
mediam.

Fit ab *ἔω, sedeo*. Unde & *ἔζω*^c, interfirando ζ· à quo compositum *καθέζω*. ab eodem, mutando ε in ι, fit *ἰζω*· unde *καθίζω*. *ἦμαι* fit hoc pacto: *ἔέω, ἔημι, ἔεμαι*, crasi *ἦμαι*. Inflectitur hunc in modum, retento ubique η.

⁹¹⁹.
^c A cujus
aor. 2
ἰδὲν est
Latinum
sedere.

Præsens.

S. *ἦμαι^d, ἦσαι, ἦται,*

D. *ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθον,*

P. *ἦμεθα, ἦσθε, ἦνται*. Sed in compositione retrahit accentum. Ut, *κάθημαι, κάθησαι*, vel etiam *κάθῃ, κάθῃται*, &c. Usurpatur autem hoc tempus pro perfecto.

^d Perf.
ἔομαι,
σαι, ται
& plusq.
ἔομεν,
σθ, σθ
sunt ex
ἔζομαι.
ἔμαι ve-
ro ex *ἔω*
est, sive
induo si-
gnificet,
sive mi-
ro. *ἦσμαι*
denique,
& *ἔομεν,*
ab *ἦδω,*
delecto.

Imperfectum.

ἦμι, ἦσο, ἦτο. Sic *ἐκάθημι, ἐκάθησο, ἐκάθητο*. vel sine præpositionis augmento, *καθήμεν, καθῆσο, καθῆτο*.

Imperativus.

ἦσο, ἦσθω. Κάθησο, καθῆσθω. Etiam *κάθῃ, se-
de*: à *κάθησο*, Ionicè *κάθηο*, & systole *κάθεο*, crasi *κάθῃ*.

Infinitivus.

Ἡ̃ομαι· unde καθ̃Ἡομαι.

Participium.

* Odyss.
α, ὕψ. 26.

Ἡ̃μεν⊙. Sic καθ̃Ἡμεν⊙, παρήμεν⊙ *.

Ε̃ΝΝΥΜΙ, induo.

Etiam ἔω est induo : unde ἔννυμι· & compositum καθ̃έννυμι. de quibus superius * vidimus.

a In verbis quartæ definitivum in μι.
p. 217.

DE ANOMALIS IN MI,

Aliunde, quàm ab ἔω, vel ἔω, venientibus.

ΚΕῖΜΑΙ, jaceo.

b Unde ἀναλόγως esset ἱκέμαι. Sed iota hic postponitur: ut in ἱκίμι, & ἱκίμι.

c A κίωμα est κίονται, apud Homer. Odyss. π, ὕψ. 232.

A κέω^b, κέέω, κέημι, κέεμαι^c, & crasi κείμαι, κείσται, κείται, &c. Servat suum ei in conjugando, ut ἤμαι suum η.

Imperfectum.

Ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειλο, &c.

Futurum medium.

Κείσομαι· velut à κείομαι.

Imperativus.

Κεῖσε.

Infinitivus.

Κεῖσθαι.

Participium.

Κείμεν⊙.

Composita retrahunt accentum ; ut, ἀνάκειμαι, recumbo : ὑπὶκειμαι, incumbo : ἀγείκειμαι, dispositus

positus sum, affectus sum. Sed et si in præsentī indicatīvi retrahunt accentum: tamen in infinitivo secus fit: ut, *ᾤκειμαι*, circumjaceo; infin. *ᾤκεισθαι*.

ἸΣΗΜΙ, scio, cognosco.

Ab ἰσάω.

a Sine reduplicatione. Alii à σάω.

ACTIVI INDICATIVUS.

S. ἴσῃμι, ἴσῃς, ἴσῃσι,

D. ἴσῃλον, ἴσῃλον,

P. ἴσῃμεν, ἴσῃτε, & per syncopen, ἴσμεν,

ἴσῃ^b, ἴσῃσι. accentu in antepenultimâ: ut participium, ἴσῃς, sciens, ἴσῃσι, scientis, τοῖς ἴσῃσι, scientibus: non ἴσῃς, ἴσῃνι, ἴσῃσι. Nec enim servat legem verborum in μι, quæ exigeret ἴσῃς acutum.

b Sic in compositione, ἴσῃσι, scientis.

IMPERFECTUM.

ἴσῃν, ἴσῃς, ἴσῃ· ἴσῃλον, &c.

Tertia plur. ἴσῃσιν, syncope ἴσιν.

IMPERATIVUS.

S. ἴσῃθι, ἴσῃτω,

D. ἴσῃλον, ἴσῃτων,

P. ἴσῃτε, ἴσῃτωσαν.

Syncope.

S. ἴσῃ^c, ἴσῃω,

D. ἴσῃν, ἴσῃων,

P. ἴσῃτε, ἴσῃωσιν, vel ἴσῃων.

c Aliud ἴσῃ in εἰμι habetur, p. 222.

Sic in compositione σῶνιθι dicitur, pro σῶνιθι, conscius esto.

MEDIUM.

a Pleo-
nasmo
literæ τ.

Ἰσαμυ. Unde ἴσαμυ^a. Compositum ἑπί-
μυ, scio. person. 2 ἑπίσαμυ, vel etiam ἑπίσῃ.
perf. 3 ἑπίσαμυ.

Imperfectum.

ἑπισάμην, ἑπίσας, Ionicè ἑπίσαιο, crasi Atti-
ca ἑπίσω· ἑπίσαιο. & cum augmento præpositio-
nis, ἡπισάμην, ἡπίσας, ἡπίσαιο, ἡπίσω· ἡπίσατο.

Futurum.

ἑπισήσομαι. quod commune habet cum ver-
bo ἐπίσταμαι, insisto, incumbo.

IMPERATIVUS.

ἑπίσω, pro ἑπίσας, sicut ἴσας.

ΦΗΜΙ, dico.

Fit à φάω.

A C T I V I

Præsens.

Habet accentus anomaliam. sic enim con-
jugatur.

b Absque
diphth.
est im-
perfe-
ctum, sed
ἐπιμαρ-
μαρον.

S. φημί, φῆς, per η diphth. b φησὶ,

D. φάτον, φατὸν,

P. φάμεν, φαίε, φασὶ· acutâ ultimâ, licet
participium sit φάς, φάνη, τοῖς φάσι, per α
circumfl. Sed in compositione retrahitur ac-
centus: ut, κατάφημι, affirmo, κατάφασι· ὑπόφη-
μι, nego, ὑπόφασι· σύμφημι, assentior, σύμφασι.
Cætera regulariter se habent, ut ἴσημι· nempe
hoc modo.

Imper-

Imperfectum.

Εϕλω, ut ἴσῃν. Dicitur & sine augmento, φῆν, φῆς, φῆ, &c. & per aphæresin, ῆν, ῆς, ῆ^a. Ac similiter in præsentī, ἡμὶ, ῆς, ῆσιν pro φημὶ, φῆς, φησί.

^a Apud Platonem hæc crebra.

Aoristus primus.

Εφησα, ex fut. φήσω.

Aoristus secundus.

Εϕλω. in singulari similis est imperfecto; quod fit, quoties non est reduplicatio: τλήμι, *tolero*, ἔτλω, γνώμι, *nosco*, ἔγνων. In duali autem, ἑφήλον^b, ἑφήτλω & plurali, ἑφημεν, ἑφήτε, ἑφησαν^c. Servatur longa penultima, quam imperfectum corripit: ἑφαλον, ἑφάτλω, ἑφαμεν, ἑφάτε, ἑφασαν.

^b Sed dualis ac pluralis iste rarus videtur.

Præsens, & aoristus secundus, extra indicativum similiter inflectuntur.

^c Est etiam 3 plur. aor. 1.

IMPERATIVUS.

Φάθι. Σύμφαθι, *confitere*.

OPTATIVUS.

Φαίλω, φαίης, φαίη, &c.

SUBJUNCTIVUS.

Φῶ, φῆς, φῆ, &c.

INFINITIVUS.

Φάιναι, per acutum á, ut, ἰσáιναι. nam φαῖναι per α̃ circumflexum, & Atticè φῆναι, est aor. 1. à φαίνω, *appareo*.

PAR-

PARTICIPIIUM.

Φάσ.

At futurum à φάω capit, quod est φήσω à quo φήσεν, φήσων. & aor. I ἔφησα unde φήσαμι, vel φήσεια. & infin. φῆσαι part. φήσας.

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVI Aoristus secundus.

Ἐφάμην, ἔφασα, &c.

IMPERATIVUS.

Φάσ'.

INFINITIVUS.

Φάσθαι.

PARTICIPIIUM.

Φάμεν.

DE BARYTONIS

DEFECTIVIS.

MULTA quoque sunt verba Barytona, quæ non conjugentur ultra imperfectum : aliorum autem temporum defectum suppleant è primitivis, aut thematibus inusitatis, aut verbis synonymis.

Hujusmodi è verbis puris sunt desiderativa in αώ ut, βασιλείαω, regnare cupio, regnaturio : μαθηαίω, discere cupio : ὠνήαω, emturio : στρατηαίω, exercitum ducere cupio : φοναίω, cupio occidere : μαχαίω, cupio pugnare, &c. Item frequentativa

tativa ejusdem terminationis: ut, *πνδυσιάω*, crebro anhelitum duco: *ικταίω*, ventito: *μηλιάω*, consulto, &c. Invenias tamen futurum *βινηλιάσω*, à *βινηλιάω*, *initurio*: & aoristum *ἐφυσίασε*, à *φυσιάω*, *anhelo*.

Desiderativorum & frequentativorum naturam sequi videntur imitativa in *αίω* ut, *μελαινιάω*, nigricō: *χάω*, niveus sum: *χαλλυνιάω*, speciem præfero tranquillitatis.

Adhæc poetica è verbis derivata: præsertim si deriventur à derivatis: ut, *ἐρχατάω*, cohibeo, *concludo*; quod ab *ἐρχαίω*, vel *ἐρχαίω*, septum; uti hoc ab *ἐργω* seu *είργω*, *includeo*: *ἰχανάω*, detineo; quod ab *ἰχναίνω* uti hoc ab *ἰχῶ* istud ab *ἔχω* *δεικανάομαι*, *correctâ manu excipio*; quod à *δεικάνω*, uti hoc à *δείκω*, istoc ab Ionico *δέιγμαι* pro *δέχομαι*.

At dispar ratio est derivatorum à nomine: ut, à *μηχανή*, *machina*, *μηχανάομαι*, *machinor*: quod analogum est.

Item deficiunt verba in *ναιώ*, vel *νέω*, facta per epenthesein literæ ν ut, *πενναιώ*, *vendo*, vel *venum expono*; quod à *πεννέω* *νηνέω*, *stipuo*; quod à *νηέω* *οιχνέω*, *proficiscor*; quod ab *οἶχω* sive *οἶχομαι* *ἰκνέομαι*, *venio*, ab *ἰκῶ* ut compositum *ὑπὶ ἰχνέομαι*, *polliceor*, ab *ὑπὶ ἰχῶ*. Quædam autem ex iis, quæ ν assumunt, mutant ε in ι ut à *πέτω* est *πινέω*, *cado*; ab *ὀρέγομαι* est *ὀεργναιόμαι*, *appeto*.

Quod si veniant à verbis in *αίω*, etiam per μι effertur: ut, à *κείρω* est *κίρναίω*, & *κίρνημι*, *misceo*:

μιῖσσο: à πετάω est πίνάω, & πίτνημι, *πando*: à πελάω est πιλνάω, & πίλνημι, *arproprinquo*: à σκεδάω est σκιδνάω, & σκίδνημι, *dispergo*: pro quo & per aphæresin primæ literæ, κιδνάω, & κίδνημι, dicimus. Α κρεμαίω, *suspendo*, tum κρεμνάω, & κρέμνημι, dicitur, retento ε· tum κρημνάω, & κρήμνημι, ε in η converso: unde κρημνός, *tupes pendula, precipitium*.

Item derivata poëtica in αίω· ut, à κεράω, κεραίω, quod & κεραίρω, *μιῖσσο*: à σκεδάω, σκεδαίω, *dispergo*: à λιλάω, λιλαίομαι, *cupio*.

Adhæc desiderativa in είω, quæ è futuris veniunt: ut, à γαμέω, *uxorem duco*, γαμήζω, γαμηζέω, *nupturio*, vel, si de viro dicatur, *uxorem ducere cupio*: πολεμέω, *bellum gero*, πολεμήζω, πολεμησείω, *bellaturio*: βρώω, seu βρώσκω, edo, βρώσω, βρωσείω, *esurio*: ὄπω, seu ὄπομαι, *video*, ὄψω, ὄψείω, *videre cupio*. Α cuiusmodi verbis distinguere oportet ea, quæ per poëticam epenthesin fiunt à præsentibus in έω· & eandem, ac illa, significationem habent: ut, ρείω, à ρέω, *fluo*: νεικέω, à νεικέω, *rixor*. Sic τελείω, *perficio*, à τελέω· κερταίω, *vinco*, à κερταίω.

Item defectiva sunt polysyllaba in ύω· ut, δεικνύω, *ostendo*: ῥηγνύω, *frango*: σβεννύω, *extinguo*: & alia id genus, è quibus veniunt exeuntia in υμι. De cuiusmodi verbis abunde superius egimus.

Item huc pertinent terminata in ήω· ut, ἀλγύω, *in angustiis versor*: ἀγχύω, *per viam officiosè deduco*: ὀπύω, *uxorem habeo*. Sed ab hoc, ὀπύ-

σιν futuro legitur apud Aristoph. * abjectâ * in A-
subjunctivâ. charmen-
fibus,
act. 2,
sc. 1,
ÿf. 19.

Multa etiam defectiva sunt ex desinentibus
n ω impurum. Ea digeremus pro ratione con-
onantis, quæ ante ω proximè antecesserit. Sunt
utem ista :

Quædam finita in βω impurum. Uti, ῥέμω, β
incumago : φέρω, pascō. Pauca etiam ex se tem-
ora habet σίω, colo : pauciora φέω seu φέω-
γα, fugio.

Quædam exeuntia in δω impurum : ut, λδω, δ
δω, εδω· μέλδω, elixo : ἔλδομαι, desidero : ἀνένδω,
δο : κυλίνδω, volvo : πέδω, pedo.

Verba in ίζω, derivata à circumflexis ejus- ζ
em significationis : ut,

καίω, αἰτίζω, peto, mendico.

ἰτρεμώ, αἰτρεμίζω, intrepidus & immotus maneo.

ἡρεμέω, ἡρεμίζω, quiesco.

κηρυκαίω, κηρυκίζω, rumino.

νεμεσάω, νεμεσίζω, indignor.

πλεμέω, πλεμίζω, belligero.

προκαλέω, προκαλίζω, provoco.

πονάχέω, ποναχίζω, gemo.

Sed à nomine derivata sunt analogâ : ut, ab

ος, domus, οἰκίζω, condo : item profecta à ver-

, sed diversæ significationis ; ut, à πλῆξω, sum

es, πλῆξίζω, dito, opulento.

Derivata poetica in αῖθω, εῖθω, ὕθω, οῦθω & χθω. θ.

αἰμύνω, αἰμυνάθω, defendo.

διώκω, διωκάθω, persequor.

νέμω, νεμέθω, pascō.

Excipe,
cum Eu-
stathio,
ὄμβριζω,
imbre ri-
go : ab
ὄμβρος,
vel ὄμ-
βρία, im-
ber : &
σαθμί-
ζω, pon-
dero : à
σαθμός,
vel σά-
θμιον,
statera.

à φλέ-

à φλέγω, φλεγάθω, *uro*.

à φθίνω, φθινύθω, *corrumpo*.

à μινύω, μινύθω, *minuo*.

ab ἔδω, ἔοθω, *edo*.

ab ἐρείκω, ἐρέχθω, *quaeso*.

Sic ἄχθωμαι, *gravor*: & ἔχθωμαι, *odio sum*: quo-
rum futura, ἀχθήσομαι, & ἐχθήσομαι, velut à pu-
ris in ἐοίμαι.

κ

κω· ut, poëticum ὀλέκω, *perdo*; quod ab ὀλέω,
ὀλέζω· unde esset ὀλέσκω, pro quo dicitur ὀλέκω.

α ἰλᾱδῆ
non re-
fugit
Hom. II.
β, γ. 550.

δ Nam
quæ ante
ε habent
η, vel ω,
melius à
futuro,
quàm
præfenti
forman-
tur.

ε Unde
ἀναβῆναι,
σκηδῆναι,
τενιῖναι
re. apud
Plat. &
Suidam.
δ Unde
apud Pla-
tonem,
Ari-
stoph.
& Sui-
dam ἰξ-
αμελῶν.

Sic ἐρυκᾶκω, & ἐρυκακέω, *inhibeo*; quod ab ἐρύκω·
uti hoc ab ἐρύω· ut inter ea sit, quæ sæpius
deriventur: cujusmodi defectiva esse solere, ex
aliis jam exemplis vidimus.

Verba in σκω, quâvis præcedente vocali.

Præcedente α· ut, ab ἡβᾶω, ἡβᾶσκω, *pubesco*;
γηράω, γηράσκω; *senesco*, *senex sum*; ἰλάω^α, ἰλά-
σκω, *placo*; δαράω, cum reduplicatione, διδά-
σκω, *fugio*.

ε· ut, ab αἰρέω, αἰρέσκω, *placeo*.

η· ut, αἰλθέω, fut. αἰλθήζω· unde^β αἰλθήσκω, *am-
gesco*. μνάομαι, fut. μνήσομαι, cum reduplicatio-
ne, μιμνήσκω, *commonefacio*.

ι· ut, à κυέω, κυῖσκω, *concupio*: cujus futurum
κυήζω· aor. ἐκύησα. Sic οὔρεω, οὔρεσκω, *in-
venio*: σπρέω, σπρίσκω, *privo*: αἰλόω, αἰλίσκω,
capio: πίω, cum reduplicatione, πιπίσκω, *pi-
tum offero*.

ο· ut, à βόω, βόσκω, *pasco*.

ω· ut, à βιόω, cujus futurum βιώζω, βιώσκω^ε,
vivo, νινίσco: ἀμβλώω^δ, fut. ἀμβλώζω, à quo
ἀμ-

DE BARYTONIS DEFECTIVIS. 241

ἀμείνωσκω^a, abortior: βρόω, fut. βρώσω, à quo βρώ- 4 Vide
νω, &, additâ reduplicatione, βιβρώσκω, edo: quoque
ρώω, cum reduplicatione, τιτρώσκω, vulnero. inferius
ἀμεί-
νω, in
cheima-
tum in
vestiga-
tione.
P. 241.

υ: ut, à μείθω, μεθύσκω, inebrio: δύω, cum re-
duplicatione, διδύσκω, induo.

Horum futura sunt eadem, ac primitivo-
um suorum. A διδράσκω tamen, quod est à
ράω, furio, est διδράσω. nam interdum redu-
licatio manet in futuro.

Sunt & quæ syncopen patiantur. Vt, καλέω,
it. καλήσω, & κλήσω; unde κικλήσκω, voco;
εράω, fut. περάσω, & πωράσω; unde πιπράσκω,
endo.

Ac contrà per epenthesisin à φάω, non tan-
tum est φάσκω, vel πιφάσκω: sed etiam πιφαύ-
ω, & πιφραύσκω, dico.

Quædam tamen in-σκω à se ipsis habent fu-
rum. Vt, θνήσκω, morior, fut. θνήξομαι: αλύ-
ω, vito, fut. αλύξομαι. at διδάσκω quidem ha-
t διδάξω, sed ab inusitato διδάχω, doceo.

Finita in βλω, κλω, φλω.

ἀμέλωμαι, cura sum, ex μέλωμαι.

ἐκλωμαι, jubeo, ex κέλωμαι.

φλω, debitor sum, ex ὀφείλω: quorum futura
ελήσομαι, κελήξομαι, ὀφλήσω, à barytonis puris.

Poly syllaba in ἰλλω: ut,

ἐνδῖλλω, oculos huc illuc circumago.

Sic βδύλλω, à βδέω, pecto.

Vnicum λ habentiâ ante ω, idq; purum: θέ-

uolo: μέλω, curam gero: κέλω, jubeo: πέλω, sum.

Sic βύλωμαι, volo: cujus futurum βελήσομαι:

Q

perf.

perf. βεβέλημαι : aor. 1. ἐβελήθην, & Atticè ἐβέληθην : velut à βελέομαι.

μ In τρω : ut, τέτρω, *invenio*.

ν Plurima verba in νω : quorum classes variz.

P R I M A est verborum in άνω : quæ non raro capiunt tempora à verbis in έω, vel άώ : unde derivantur.

έω. Ut, άδέω, *placeo* ; quod fit ab ήδω, *delecto* ; ejus futur. 2. άδω̃ : unde άδέω, à quo άνδάνω *placeo* : ut à λήθω, *lateo, obliviscor*, fut. 2. λαθω̃ ; hinc λανθάνω. Futurum 1. est άδήσω : perfect. med. ήδα : Atticè έαδα.

Sic βλασάνω, *germino*, est à βλασείω ; quæ usus Sophocles. Unde fut. βλασήσω : aor. 2. έβλασον : particip. βλασών.

Κιχέω, κιχάνω, *invenio*.

Αύξέω, αύξάνω, *augeo*.

Άμαρτέω, άμαρτάνω, *pecco*.

Δαρδέω, δαρδάνω α, *dormio*.

Ίζέω, ιζάνω, *sido*.

Όφλέω, όφλάνω, quod & όφλισκάνω, *debitor sum*.

Μαθέω β, μανθάνω, *disco*.

Αἰσδέομαι, αἰσθάνομαι, *sentio*.

Έχθέομαι, έχθάνομαι, *odio sum*.

άω. Vt, κλάω, κλάνω, *frango*.

Φθάω, φθάνω, *prævenio*.

Στάω, ισάνω γ, *sisto*.

Πλάω, πιπλάνω, *impleo*.

Quædam capiunt tempora à verbis non peris : & hæc interdum solum assument α & ενυ

θήγου

α Vide infrà investigationem thematicis. pag. 245.

β Alii à μύθω : sed μάθω comprobat futurum μάθίσσομαι.

γ Itaque futurum ejus γήσω, aor. 1. έγησα, &c.

θήλω, θηλάνω, acio. *cujus futurum θήξω, aor. 1. θήξα, in infin. θήξαι.*

Sic ab ἵκω est ἱκάνω, *venio. Cujus fut. à primitivo est ἱξομαι; aor. 2. ἱκόμην.*

Ab ὀπῶ, seu ὀπῶμαι, est ὀπῶνω, *video. Cujus futura ὀφομαι, & ὀφθήσομαι: aor. 1. ὤφθην.*

Sæpius autem corripunt penultimam, & ræterea assumunt ν; aut, si sequens consona id requirat, γ, vel μ: ut,

à δήκω, *tordeo*, est δαγκάνω; *cujus futurum* λείρω. *Item*

δίγω, διγλάνω, *tango. Cujus futurum* διξομαι: *aor. 2. ἔδιγον.* Sic.

ἤδω, ἀνδάνω, *placeo.*

λήθω, λανθάνω, *lateo.*

λήχω, λαγχάνω, *sortior.*

λήβω, λαμβάνω, *cario.*

πήθω, πανθάνω, *ratio.* Sed hoc in futuro pro πήσομαι habet πείσομαι.

ράζω, χανδάνω, *cario.* Cujus futurum χασθή-
ω, quasi à χασέω, quod à χασῶ, futuro secun-
dæ verbi χάζω.

Aliqua item ex ει, & ευ, amittunt præposi-
tionem. Vt,

λείπω, λιμπάνω, *linquo.*

ρεύω, φυγλάνω, *fugio.*

τεύχω, τυγχάνω, *sum, consequor.*

ερεύω, ἐρυγλάνω, *eructo.*

τεύθομαι, πυνθάνομαι, *sciscitor.* Quorum futura,
ίψω, Φεύξω, τεύξομαι, ἐρεύξομαι, πεύσομαι.

Quædam etiam istorum desumunt tempora
Q 2 à the-

à themate formato è futuro secundo primiti-
vi. Vt,

λήθω, λαθῶ, λαθέω, *lateo, obliuiscor.*

μήθω, μαθῶ, μαθέω, *disco.*

πήθω, παθῶ, παθέω, *patior.*

λήβω, λαβῶ, λαβέω, *cipio.* Inde præteriti

ἡλάθηνκα, ἡμίμαθηνκα, ἡπάθηνκα, & ἡλάβηνκα.

ἥθω, ἁθῶ, ἁθέω, *deleto, placeo.* unde fut.

ἁθήσω. τεύχω, τυχώ, τυχέω. unde fut. τυχήσω.

πράτ. τετύχηκα.

ALTERA classis est verborum in αἰνῶ
quorum pleraque ultra imperfectum tempo-
ra capiunt à primitivis in ἔω, vel ἄω. Vt,

ὀλιθέω, ὀλιθαίνω, *labôr.* Cujus fut. ὀλιθήσομαι.

aor. 1. ὤλιθισα. aor. 2. ὤλιθον. Sic

βάω, βαίνω, *gradior.*

λυασάω, λυασαίνω, *rabie æstuo.*

ὀσφραζομαι, ὀσφραίνομαι, *odoror.* Quorum fu-
tura, βήσομαι, λυασήσω, ὀσφρήσομαι.

Huc referuntur ἐριδαίνω, *contendo*, & ἐρυθαίνω,

ῥυθαινώ, *rubefacio* : quorum prius est ab ἐριδῶ
quod verbum fit à futuro secundo verbi ἐρι-
posterioris venit ab ἐρυθῶ : quod itidem est
futuro verbi ἐρεύθω.

Item adde κροαίνω, *pedibus pulso*, à κρέω, ab-
στον.

Sed φαίνω, *luceo*, & χαίνω, *hio*, licet venia-
à φάω, & χάω, analogæ sunt.

Etiam δραίνω, quod à δράω, *facio*, in futu-
facit δρανῶ.

Quædam etiam reduplicationē admittunt.

a De hoc
plura in-
ferius in
thematibus
investi-
gatione.
p. 259.
b Vñs
Homer.
c Est a-
pud Nō-
num, &
Hesych.

ut, à τάω, vel τείνω, venit τιλάνω, tendo, à τρέμω, tremo. Sed τειγάνω, & τεγάνω, à τζάω, verfero, analogiam sequitur.

Quædam, à verbis in *éw* vel *áw* venientia,
per *ájw* & *áw* efferuntur: ut,

ab ἀλφῶ, ἀλφάνω^a, *invenio*.

ab οἰδῶ, οἰδαίω, & οἰδαίη, tumeo.

TERTIA classis est polysyllaborum in
 inω: ut, φαίνω, luceo: αλείνω, evito, effugio:
 ρείνω, interrogo. quæ poëtica sunt, & tempora
 apiunt à φαίνω, αλεύω, ἔρομαι.

Diffyllaba autem plurimum 6, conjugantur
 αλόγως: ut, *θείνω*, *percussio*; *κτείνω*, *occido*; *τεί-
 νω*, *tendo*; &c.

QUARTUS locus esto plurimorum in
ω, & ιωω: ut, πίνω, bibo: τίνω, luo: φθίνω, tabesco:
τρένω, dirigo: ἰσχύωω, statuo. quæ Futurum ca-
viunt à themate inusitato in ιω, vel υω ε.

Q U I N T U M locum demus derivatis ex-
antibus in *νω* impurum. Ita
à φένω est poëticum πένω, *occido*.

Quædam autem & vocalem mutant. Vt,
 à *ἄνω*, *ἄνω*, mordeo.

ἢ μένω, μέμνω, μαίνομαι.

ἐ γίνω, γίνομαι, *fo.* quorum futura, δέζω, ἐνῶ, γρυῖμαι. Α πέτω similiter est πίτνω: quod πλνέω, cado.

Postremò defectivum etiam est verbum $\pi\acute{\epsilon}\alpha$, *laboro, satago*: cujus præteritum medium gulare fuerit $\pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu\alpha$; unde $\pi\acute{\omicron}\nu\alpha$, *labor*.

Imò a-
pud He-
fych. etiā

ἀλλὰ καὶ
ὁ δὲ λα-
φαισιν
legitur.
ἐ. Τρι

excipit
Antefi-
gnanus:

Beiras,
côto: eĩ-
va, legi,

vestio ;
seivopay;
lado.

c Defectivis in
uivis ad-

Sed vel
dicendū

*dolor
afflicto,
dolor
afflicto:*

vel ad-
vos, par-
turiō,

partus
dolore
crucior.

d. Exempla desiderantur; quædam

Euſta-
thius
occurit.

agnoscat : at *πρωμην* apud Homerum frequenter occurrit.

π In πω vel πομαι exeuntia, atque ante π habentia literam additam σ : ut,

ἔπομαι, ἔπομαι, sequor.

ἐνέπω, ἐνίσσω, dico. quod ex se ipso format
ἐνίψω: ἐνισπῆσω autem habet more circumflexorum, ceu ex ἐνισπῆω.

ε Quæ habent γω ex syncope factum : ut,

ἄρχομαι, ex ἀγείρομαι, congregor.

a Hinc
apud He-
sychium
ἔξέγεγε,
pro ἔξε-
γέρθη.

ἔγχομαι^a, ex ἐγείρομαι, excitor.

Ποῦtica quædam in σω : ut,

παμφάσω, circumspēctō.

ἀνθέσω, insuetus sum.

ἀγνώσω, ignarus sum.

ἀπινύσω, insipiens sum.

b Homē-
rus.

ἐνίσσω^b, pro ἐνέπω, dico.

Derivata in πλω, vel κλω, quæ ē primitivi ver-
terunt in ι : Vt,

πέτω, πίπλω, cado.

τέκω, τίκτω, pario.

ἐνέπω, ἐνίπλω, dico.

Sed ρίπλω, jacio, etsi à ρέπω veniat, analogū est.

χ Ἴχω, habeo, ab ἔχω, ut ἐνίσσω ab ἐνέπω, in-
terjecto σ, & ε in ι, converso. Ex ἴχω est χήω
five χέω, unde χήσω. Compositum ἀμπίχω
ex ἀμφι & ἴχω, φ; ob sequentem non aspira-
tam, mutato in π : ut ab ἔχω est ἀμπέχω : à quo
ἀμπίχω, & futurum ἀμφέξω^c.

c Plura
de hoc
infra,
p. 250.

Haecenus commemoratis adde, quæ factæ
sunt à verbis inusitatis circumflexis. Vt exeun-
tia in ξω, aut ψω. Quomodo ab αὐξέω est αὐξ-
augeo: ab ἐφέω, ἐψω, coquo: ab ἀλέξω, ἀλέξω, ἀν-

ἴνω. Quorum futura iccirco sunt αἰξήσω, ἐψήσω, ἀλεξήσω. Suntque id genus alia non pauca: ut, οἶω, οἰήσομαι, ab οἰέομαι, *existimo*: μάχομαι, μαχήσομαι, à μαχέομαι, *rigno*: ἄχθομαι, ἀχθήσομαι, & ἀχθήσομαι, ab ἀχθέομαι, *gravor*, &c.

Item his junge, quæ è futuris vel præteritis sunt.

E futuris: Vt, ἄξω, *ago*, sive *duco*: unde in præsentī imperatīvī, ἄξε, ἄξέτω: οἶσω, *fero*: unde imperfectum, οἶσον: imperativus, οἶσε, οἶσέτω: ἔρσω, *concito*: passivum, ὀρσομαι: imperfectum, ὀρσόμεν, ὀρσε, & Ionicè ὀρσειο: & imperativus, ἔρσε, *expergiscere*. Veniunt autem hæc à futuris verborum, ἄγω, οἶω, ὄρω; cujus futurum Æolicum ὄρσω, pro ὄρῶ.

Similia sunt, δύσω, βήσω, λέξω; pro δύω, *sub-ro*; βάω seu βαίνω, *eo*; λέγω, *dico*: item τέρσω, pro τείρω, *attero*: δοάσω, vel δοιάσω, à δοάζω, vel δοιάζω, *delibero*. A δύσω est imperfectum, ἔδυνον; & imperfectum medium, ἐδυσόμεν.

E præteritis formata: Vt,

κεκλήγω, *clango*, à κλάζω.

πεφείκω, *horreo*, à φείττω.

ἔρρίγω, *rigeo*, ab ῥιγέω.

ἐρηγορῶ, *vigilo*, à ρηγορέω; cujus præteritum medium, ἐρηγόρεα.

κεκράγω tamen, etsi sit à κράζω, *clamo*, futurum habet κεκράξω; aoristum primum, ἐκέκραξα: ac de præterito arguunt verbalia; κέκραγμα, *clamor*; κεκράκης, *clamator*.

Item πεποιθέω, *confido*, etsi sit à πέποιθα, (quod

248. DE BARYTONIS DEFECTIVIS.

præteritum medium est à πείθω, *persuadeo*, tamen habere ex se quoque præteritum, ostendit verbale, πεποίθησις, *fiducia*.

Etiam εἰσῆκω, *sto*, fit ab εἰσακα : ac plusquamperfectum medium facit εἰσῆκεν ^a.

^a Sed
perf.
med.
εἰσῆκε.
Vid. pag.
96. &
196.

Præterea adde, quorum reduplicatio in li-
quidâ terminatur. Vt,

ἀμαίρω, μαρμαίρω, *niteo*.

ἀβαινω, βαμβαινω, *titubo in sermone, inarticulati
loquor*.

φαίνω, παμφαίνω, *luceo*.

Sic καρκαίρω, & γαργαίρω, *vibro* : μυρμύρω, *mur-
muro* : δαρδάπλω ^b, *vorō*.

^b Apud
Helych.
tamen
legis, δε-
σφραξαι,
coravit.

Denique derivata, in quibus non uno gradu
ad primigenium devenitur. Cujusmodi ple-
raque desinunt in ἄζω. Vt,

ἀλύω, fut. ἀλύσω; à quo ἀλύσκω : unde ἀλυ-
σκάζω, *oberro*.

Sic δράω, δράσω, δράσκω, δρασκάζω, *fugio*.

^c Nisi ab
ἀλάω,
quam
ἐλάω, (ex
quo
ἐλάυνω,
agito,
concito.)
esse ma-
lis.

ἐλάω, ἐλάσω, ἡλάσκω, ἡλασκάζω ^c, *vagor, epi-
bundus circumeo*.

ἔλω, ἔλκω, ἐλκύω, ἐλκυζῶ, ἐλκυζάζω, *traho, tra-
hendo raptō*.

ἔρπω, ἐρπύζω, ἐρπυσάζω, *repta*.

Desinunt quoque in ἴζω : ut,

τρέπω, τροπῶ, τροπαλίζω, ἐντροπαλίζω, *verto,
convertō*.

Vel etiam θω : ut,

^d Pro quo
apud He-
lych. βε-
βιάσω.

βάω, βιβάω, βιβάσω : unde βιβάθω ^d, *gradior*.

Nonnulla etiam exeunt in ἄω, κω, & aliis
modis : ut liquet ex iis, quæ antea diximus.

INVESTIGATIO THEMATIS

BARYTONIA.

QUIA variant crebrò ejusdem Verbi themata; ut κύω, κυέω, concipio; οἶμαι, οἴεομαι, puto: θνήσκω, θείνω, θνέω, θνάω, τέθνημι, morior: aut à diversis omnino pendet formatio receptorum temporum; ut quæ à φέρω, οἶω, ἐνέγω, ἐνέχω, fero: ideò hujusmodi tempora referendus ad thema proprium, licet inusitatum, unde regulariter deduci queat. Φέρω in usu habetur, non tria reliqua: tamen futurum οἴσω ab οἶω; ioristi ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγω; perfectum Medium Atticum ἐνήνοχα ab ἐνέχω: & ita in cæteris. Hæc omnia autem non parum lucis accipiunt ex canonibus de barytonis defectivis, quos superiori capite adduximus.

A.

Ἀγορεύω, concionor, loquor.

Aor. 2. εἶπον, ab ἔπω.

Fut. 1. ἀγορεύσω, ex se ipso. ἐρῶ, ab εἶρω, vel ἐρέω.

Præt. εἶρηκα, in pass. εἶρημαι, & ἔρρημαι, à ῥέω, per apocopen facto ex ἐρέω.

Aor. 1. ἠγόρευσα, ἔρρησα, εἶπα, ab ἀγορεύω, ῥέω, ἔπω.

ἄγω, duco.

Fut. ἄξω^b.

Præt. ἤχα; & Att. ἀήνοχα, interjecto ο, pro ἄγηχα.

^a Vbi & de anomalia verbi imperfecti, si-ve à barytono, si-ve à verbo in *ω* descendat.

^b Vnde præsens ἄξω. A quo Imperativus ἄξιτε, ut dictum pag. 247.

248 DE BARYTONIS DEFECTIVIS.

præteritum medium est à πείθω, *persuadeo*,) tamen habere ex se quoque præteritum, ostendit verbale, πεποίθῃσις, *fiducia*.

Etiam ἐσῆκω, *sto*, fit ab ἐστακα: ac plusquamperfectum medium facit εἰσῆκεν ^a.

^a Sed

perf.

med.

ἐσῆκα.

Vid. pag.

96. &

196.

Præterea adde, quorum reduplicatio in li-

quidâ terminatur. Vt,

à μαίρω, μαρμαίρω, *niteo*.
à βαίνω, βαμβαινῶ, *titubo in sermone, inarticulati loquor*.

Φαίνω, παμφαίνω, *luceo*.

Sic καρκαίρω, & γαργαίρω, *vibro*: μυρμύρω, *mur-*
muo: δαρδάπτω ^b, *vorō*.

^b Apud

Helſych.

tamen

legis, δτ-

δαρδάπτει,

voravit,

Denique derivata, in quibus non uno gradu ad primigenium devenitur. Cujusmodi ple-

raque desinunt in αῖω. Vt,

άλύω, fut. αλύσω; à quo αλύσκω: unde αλυ-

σκάζω, *oberro*.

Sic δράω, δράσω, δράσκω, δρασκάζω, *fugio*.

^c Nisi ab

αἰάω,

quam

ἑλάω, (ex

quo

ἑλαύνω,

agito,

concito,)

esse ma-

lis.

ἑλάω, ἑλάσω, ἑλάσκω, ἑλασκάζω ^c, *vagor, erra-*

bundus circumeo.

ἑλω, ἑλκω, ἑλκύνω, ἑλκυζῶ, ἑλκυζάζω, *traho, tra-*

hendo raptō.

ἑρπω, ἑρπύζω, ἑρπυσάζω, *repta*.

Desinunt quoque in ἴζω: ut,

τρέπω, τροπῶ, τροπαλίζω, ἐντροπαλίζω, *verto, convertō*.

Vel etiam θω: ut,

βάω, βιβάω, βιβάσω: unde βιβάθω ^d, *gradior*.

^d Pro quo

apud He-

ſych. βι-

βιάσω.

Nonnulla etiam exeunt in αῶ, κω, & aliis modis: ut liquet ex iis, quæ antea diximus.

IN.

INVESTIGATIO THEMATIS

BARYTONIA.

¶ Vbi & de anomalia verbi imperfonalis, siue à barytono, siue à verbo in μ descendat.

QUIA variant crebrò ejusdem Verbi themata; ut κύω, κυέω, concipio: οἶομαι, οἰέομαι, puto: θνήσκω, θείνω, θνέω, θνάω, τέθνημι, morior: aut à diversis omnino pendet formatio receptorum temporum; ut quæ à φέρω, οἶω, ἐνέγκω, ἐνέχω, fero: ideò hujusmodi tempora referemus ad thema proprium, licet inusitatum, unde regulariter deduci queat. φέρω in usu habetur, non tria reliqua: tamen futurum οἴσω ab οἶω; aoristi ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω; perfectum Medium Atticum ἐνήνοχα ab ἐνέχω: & ita in cæteris. Hæc omnia autem non parum lucis accipiunt ex canonibus de barytonis defectivis, quos superiori capite adduximus.

A.

Ἀγορεύω, concinnor, loquor.

Aor. 2. εἶπον, ab ἔπω.

Fut. 1. ἀγορεύσω, ex se ipso. ἐγὼ, ab εἶρω, vel ἐρέω.

Præt. εἶρηκα, in pass. εἶρημαι, & ἔρρημαι, à ῥέω, per apocopen facto ex ἐρέω.

Aor. 1. ἠγόρευσα, ἔρρησα, εἶπα. ab ἀγορεύω, ῥέω, ἔπω.

Ἄγω, duco.

Fut. ἀξω^b.

Præt. ἤχα; & Att. ἀνόχα, interjecto ο, pro ἀγῆχα.

^b Vnde præsens ἀξω. A quo Imperativus ἀξέ, ἀξίτω. ut dictum pag. 247.

a Pro quo & ἀγάγας dici, auctor est Hesychius, quasi ex ἀγάγημι.

Aor. 2. ἤγον, & additâ syllabâ γα, ἤγαγον, unde ἀγαγε, ἀγαγοίμι, ἀγάγω, ἀγαγεῖν, & partic. ὁ ἀγαγών ^a.

Ἄδω, placeo.

Præt. med. ἦδα, & solutione ἔαδα.

Particip. ἔαδώς: ut, ἐάγλω pro ἤγλω, fractus sum; ἐάλων pro ἤλων, captus sum; & similia.

Αἰρέω, capio, eligo.

Aor. 2. εἶλον; & in voce mediâ εἰλόμην, ab ἔλω.

A se habet futurum αἰρήσομαι.

Perf. ἤρημαι.

Aor. 1. ἤρεθην, recepto ε: unde fut. αἰρεθήσομαι.

Αἶρω, tollo; ἀναλόγως habet

Præt. ἤρα b.

Aor. 1. ἤρα.

Aor. 2. ἤρον.

Αἰσθάνομαι, sentio.

Fut. med. αἰσθήσομαι.

Præt. pass. ἦσθημαι. Infinit. ἦσθῆναι.

Aor. 2. med. ἦσθόμην. Ab αἰσθέομαι.

Nam verba in ἄνω, vel ἄνομαι, desumunt tempora à verbis in ἄω, vel ἔω, ἄομαι, vel ἔομαι: ut superius * diximus.

Ἄλινδῶ, volo.

Fut. 1. à se habet, ἄλινδήσω, & ἄλίσω ab ἄλιω.

At imperfectum ἔγεν. cum ε, quia necessario formatur à præsenti αἶρω. * p. 242.

ut

ut synonymum κυλινδῶ, vel κυλίνδω, habet κυλινδῆσω, & κυλίσω à κυλίω.

Ἀλίσκομαι, *capior*.

Fut. ἀλώσομαι.

Præt. ἤλωκα, & ἐάλωκα. Pass. ἐάλωμαι : unde verbalia, ἄλωσις, *captivitas* : ἀλώθης, *captivus*. Ab ἀλόω.

Aor. 2. ἤλων, ἐάλων. Infinit. ἀλῶναι. Particip. ἄλῆς, ἀλόντ. Ab ἄλωμι. Suntque hæc omnia vocis activæ, sed significationis passivæ : id quod frequentissimum est in compositis ab ἵσημι : ut, καθεστῶτα, *constituta*.

Compositum ἀναλίσκω, *consumo*, valde variat in augmento præteriti. Dicitur enim ἀνάλωκα, *consumpsi*, sine augmento ; uti & ἀνάλωται : etiam aucto simplici, ἀνήλωκα : & aucta præpositione, ἠνάλωκα. Sic in aor. 1. ἀνάλωσα, ἀνήλωσα, & ἠνάλωσα, &c.

Ἀμβλίσκω, *abortior*.

Venit ab ἀμβλόω, *abortior* ; ut ἀλίσκω ab ἀλόω.

Hinc Fut. ἀμβλώσω. A quo & alterum thema, ἀμβλώσκω. Imò dicitur quoque ἀμβλισκάνω. Vti & ἀμβλύσκω, & ἀμβλυσκάνω per υ, ab ἀμβλῦς, *obtusus*.

Ἀνοίγω, *aperio*.

Fut. ἀνοίξω.

Aor. 1. Attic. ἀνέωξα.

Præt. med. ἀνέωγα, & ἠνέωγα, augmento triplici.

plici. Præter. pass. ἀνέωγμα. Partic. ἀνέω-
γμένον.

Aor. 1. pass. ἀνέωχθην; & tertio augmento
ἠνέωχθην; & illud per syncopen, ἀνέωχθην,
apertus sum.

Ἀπέσκληκα: vide Σκέλλω.

* p. 198.

Ἀπόλλυμι. vide supra Ὀλλυμι. *

Ἀρέσκω, placeo.

Fut. ἀρέσω, ab ἀρέω.

Αὔξω, augeo.

Fut. αὐξήσω.

Aor. 1. ἠύξησα. ab αὐξέω.

Ἀποτέμνω, resecō.

Fut. ἀποτεμῶ, & ἀποτμήσω, ab ἀποτμία.

Ἀπόχρη, sufficit, satis est.

Impersonale per apocopen, pro ἀπόχρησι, ab
inuitato verbo ἀπόχρημι.

Imperf. ἀπέχρη, satis erat.

Fut. ἀποχρήσθ.

Aor. 1. ἀπέχρησε. Ab ἀποχρέω.

Vide infra, χρέη.

B.

Βαίνω, vado.

Fut. βήσομαι, &

Perf. βέβηκα, à βάω.

Aor. 2. ἔβην, à βίβημι. Sic κατὰβαίνω, descendō,
κατέβην. Imperat. κατάβαθι, ut ἀνάβαθι,
ascen-

ἀσconde, per a Atticè; pro κατέβηθι, ἀνά-
βηθι: ut etiam φάθι, dic, & σύμφαθι, confi-
tere. per apocopen autem κατέβα, ἀνάβα,
ut ἀνάστα pro ἀνάσταθι, exsurge. *

* p. 197.

Βάλλω, mitto.

Perf. βέβληκα. Pass. βέβλημαι.

Fut. 1. βληθήσομαι.

Aor. 1. ἐβλήθην. A βλέω, quod per syncopen
factum è βαλέω. Hinc & βλήμι: unde
aor. 2. opt. med. βλείω. βλείς autem fa-
ctum est ex βληθείς.

Βιώνω, vivo.

Fut. βιώσομαι.

Perf. βεβίωκα. Tertia præter. pass. βεβιώται, vi-
ta peracta est, tanquam impersonale: &
participium, τὰ βεβιωμένα, quæ in vitam
peracta sunt. Hæc à βιόω.

At aorist. 2. ἐβίω. Imperf. βίωθι, βιώτω.

Opt. βιόίην, ut δόίην; unde βιόίην, ut

δωίην. Infin. βιώναι, Particip. βίως, βιόν-

τ@. A βίωμι.

Βρώσκω, edo.

Fut. facit βρώσω.

Perf. βέβρωκα, à βρώω.

Aor. 2. ἐβρων, à βρώμι.

Perf. med. βέβρωθα, (quod rarum,) est à
βρώθω.

Γ.

Γαμέω, *duco uxorem.*

Fut. γαμήσω.

Aor. 1. ἐγάμησα, ἀναλόγως. item ἔγημα, ἀγάμω.

Γηράσκω, *senesco.*

Fut. 1. γηράσω, ἀ γηράω.

Sed aor. 2. infin. γηράσαι, *senuisse*, & partic.

γηράς, ἀντ'Θ, *senio confectus*, ἀ γήρημι sunt.

Γίγνομαι, vel γίνομαι, *fit, sum.*

Fit ἀ γήνω; unde γίγνω, per epenthesein literæ γ, & mutationem vocalis; ut ἀ μένω, μέμνω. Sed pro γίγνομαι, κτ' συγκοπὴν etiam dicitur γίνομαι; quomodo & γιγνώσκω, & γινώσκω scribitur. Sumit tempora sua, partim ἀ γήομαι, partim ἀ γηέομαι; quod per resolutionem factum ἀ futuro secundo γηῦμαι verbi γήομαι.

A γήομαι est aor. 2. ἐγήόμην; & Præt. med. γέγονα^a.

^a Alii ἀ γίνω deducunt; de quo mox.

A γηέομαι, est præter. pass. γηθήμαι. & futur. med. γηθήσομαι. & aor. 1. ἐγηθίσάμην. pro quo etiam ἀ γείνομαι dicitur ἐγενάμην; unde γείνατο, pro ἐγείνατο; more Ionum, qui augmentum respuunt. Fit autem γείνομαι ex γήομαι, inserto jota.

Γινώσκω, seu γινώσκω, *nosco, cognosco.*

Fut. med. γνώσομαι.

Præt. act. ἔγνωκα. plusq. ἐγνώκει. Part. ἔγνωκώς.

Præt. pass. ἔγνωσμαι. Part. ἔγνωσμένΘ, *decretus, sancitus.*

Aor. 1

Aor. 1. compos. ἐπεγνώθην, *agnitus sum.*

Fut. pass. γνώσῃσθαι. A γνώ quod per prosthesis, & syncopen, fit à νοέω.

Aor. 2. ἔγνω. Imperat. γνώθι. Opt. γνώσῃ, & γνώῃ. Subj. γνώ. Inf. γνώειν. Part. γνῶς. A γνῶμι. Sic ἀναγινώσκω, *lego, ἀνέγνωκα, ἀνέγνω, &c.*

Δ.

Δάω, & δάομαι, *partior.*

Fut. ἀναλόγως, δάσω, *facit apud poetas. Sed à δάζομαι^a habet fut. δάσομαι.*

Perf. δέδασμαι. unde Aor. 1. ἔδαθην, & Fut. δαθήσομαι.

Δάω, *doceo.*

Fut. habet δάω: unde novum verbum δάέω: à quo Fut. med. δάήσωμαι, &

Perf. pass. δέδαήμεναι.

At aor. 2. act. ἔδάην, à δάημι.

Δάκνω, *mordeo.*

Fut. δήξω.

Perf. δέδηχα. pass. δέδηγμαι.

Aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Δαρδάνω, *dormio.*

A δαρδέω capit tempora, ut dictum *, cūm le verbis in ἀνώ ageremus.

Hinc futur. δαρθήσομαι.

Perf. δέδαρθηκα.

Aor. 2. ἔδαρθον. Inf. δαρθεῖν. Part. δαρθών.

Pro

^a Videtur δάζω, per syncopen fieri è δαίζω.

^b Nisi magis placet, esse aoristum 2. pass. regulariter formatum à δάω, cujus futurum 2. δάω, ut dictum.

* p. 242. c Vnde ἡγλαδάρθῃς, apud Platonē, absque augmento.

256 INVESTIGATIO THEMATIS

Pro quibus poetæ per μετάθεσιν etiam dicunt, ἔδραθον, δραθεῖν, δραθών.

Δεῖ, oportet, decet; impersonale.

A se habet imperfectum ἔδει. Infin. δεῖν, oportere. Part. δέον.

At à δέω accipit Futur. δέησθ. Infin. δέησειν.

Aor. I. ἐδέησε. Infin. δεῖναι.

Δεῖδω, timeo.

Præt. act. δέδεκα. med. δέδοικα^a, pro δέδοικα^b, euphoniæ gratiâ: At Ionicè δέδικα^b Inf. δέδιεναι: Part. δέδιως: tollendo in his consonantem, & corripiendo penultimam. Imperat. δέδιθι, time, & poeticè δείδιθι, tanquam à δέδιμι, vel δέδισι^c.

Δέομαι, indigeo, rogo.

Fut. δέησομαι.

Præt. δέδημαι.

Aor. I. ἐδέηθην. A δέομαι.

Δέω, ligo.

Fut. δέσω, & δήσω.

Præt. pass. δέδεμαι, vel δέδημαι. Ab hoc ἐλ ἀνάδημα, redimiculum: διάδημα, diadema, vitta.

Aor. I. ἐδέθην.

Διδάσκω, doceo.

Fut. διδάξω.

Perf. δίδιδαχα.

Aor. ἐδίδαξα. A διδάχω^d.

^a Plurale διδδίσκα-
μιν, &
per syn-
copen
δίδδισ-
καμιν: ut
δίδδισκα-
μιν, pro δι-
δδίσκαμιν,
videtur:
ἐλδδίσκαμιν,
pro ἐλδδίσ-
καμιν, la-
vaba-
mur.

^b Alii re-
gulare
esse ajunt
à δέω, fu-
gio: vel à
δέω.

^c Aliqui
à δέδιπτο-
μα formant: ut
per syn-
copen
δέδιπτο-
μα, fiat ex
δέδιπτομα.
Sed fal-
luntur,
cum δι-
δδίσκαμιν, aliud valeat: nec ab eo ἐδδίσκω dicatur. ^d juxta Erymologum

Διδράσκω, *fugio*.

Fut. διδράσω, à διδράω. Sic ἀποδιδράσκω, *am-
fugio*; διαδιδράσκω, *diffugio*. Dicitur & δρά-
σω, ac Ionicè δρήσω, à δράω ^a.

A quo etiam perfect. δέδρακα.

At aor. 2. ἔδραν, ἔδρας, ^b & c. Opt. δράίω,

Infin. δράναι, Partic. δράς, sunt à δρῆμι.

Δοκέω, *videor*.

A se habet futur. δοκήσω.

Aor. 1. ἐδόκησα.

Sed præterea facit futur. δόξω.

Aor. 1. ἐδόξα.

Uti & perf. pass. δέδογμαι. Ab inusitato δόκω.

Δυῶ, *subeo*.

Fut. 1. δύσω.

Perf. δέδυκα. à δύω.

Sed aor. 2. ἔδυω, Infin. δύωαι, Part. δύς, δύνῃ, &
sunt ab inusitato δϋμι.

E.

Ἐθέλω, *volo* ^c.

Fut. ἐθελήσω,

Aor. 1. ἠθέλησα. Ab ἐθέλέω.

Εἶδω, *scio*.

Fut. εἶσομαι, vel ἴσομαι, remoto ε.

Præt. med. οἶδα *. Cujus secunda persona οἶ-

δας; & Æol. οἶδαθα; ac per syncopen οἶθα. * Vide

Est autem pleonasmus θα, ut alibi * di-
ctum, ^{256.} ^{p. 222.}

R

ctum,

^a A quo
esset δρῆ-
σῶσι:
sed Ari-
stot. At-
ticè pro
eo dixit
ἀποδρῆν,
aufuge-
ret.
^b Vide-
tur pag.
201.

^c Vide
infra
Θέλω.

* Vide
& pag.
256.
* p. 222.

ctum, familiaris personæ in ς : εἶδα, is, vi-
 ibis: ἦδα, eras: παρῆδα, aderas, vel adfuis-
 interfuisti: ἔφῆδα, dicebas, vel dixisti: ἐπ-
 ἔληδα, eruperis: πῆδα, biberis: ἦδεῖδα, v-
 ἦδῆδα, per η, noveras.

Sed fut. εἰδήσω, ab εἰδέω. Præter. εἶδῃκα, syncopē εἶδα. hinc infin. εἰδέναι^a, pro εἰδῆκέμεν
 & Partic. εἰδώς.

Eadem syncope, in Plusquamperf. pro εἰδ-
 κειν dicitur εἶδεν, Atticè ἦδεν, et in η cor-
 verso^b.

Aor. 2. εἶδον, novi. Poët. ἴδον, vidi, sine:
 quod in reliquis perdurat: ἴδε, vide: ἴδου
 ἴδω, ἴδῃν. Particip. ἴδών.

Opt. præf. εἰδέίλω, ab εἶδημι.

Ἐρομαι, interrogo.

Fut. ἐρήσομαι, ab ἐρέομαι.

Aor. 2. med. ἠρόμην: nam εἰρόμην fit ab ἐ-
 ρομαι, interrogo.

Ἐρρώ, eo perditum.

Fut. ἐρρήσω.

Aor. ἐρρησα^c, tanquam ab ἐρρέω.

Ἐρυγάνω, ruſto.

Ab ἐρεύγω tempora capit, ut superiùs *
 ctum.

Unde aor. 2. ἠρυγον.

Fut. ἐρεύξομαι.

Aor. 1. ἠρευξάμην.

^a Vel po-
 tius citra
 syncopen
 fit ab
 εἶδημι.

^b Vnde
 plurale
 ἦδαμεν,
 ἦδεῖτε,
 ἦδεῖσαν.
 Pro quo
 dicitur
 ἦσμεν, ἦ-
 στε, ἦσαν:
 syncope
 πῦ εἰ, &c.
 in prima
 & secun-
 da δ in σ
 conver-
 so: ut
 contra
 ἴδαμεν pro
 ἴσμεν ex
 ἴσταμεν,
 scimus.
 ε Ari-
 stoph.

* p. 233.

Ἐρυθαίνω, *rubefacio.*

A' se habet Aor. part. ἐρυθύνω ².

Sed à primitivo ἐρυθείω fit verbale ἐρύθημα.

Ut simile sit verbo κερδαίνω, *lucror*, quod κερδανῶ, & κερδήσω facit.

* Apud
Hesychium,
idque
Atticè
pro ἱρυ-
θαίνας.

Ἐρχομαι, *venio.*

Sumit tempora ab inusitato ἐλεύθω.

A' quo fut. ἐλεύσομαι. Part. ἐλευσόμενος.

Perf. med. ἤλευθα. * Att. ἐλήλυθα.

Aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε : & per syncopeν ἤλθον, ες, ε. Unde infin. ἐλθεῖν. Part. ἐλθών.

* Vide
supra p.
101.

Ἐδίω, *comedo.*

Ab ἔδω habet præterit. ἐδήδοκα ; quod per pleonasmum factum ex Attico ἔδηκα , pro ἦκα.

Fut. 2. est ἔδομαι, pro ἐδέσμαι.

At à φήγω habet aor. 2. ἔφαγον.

Et fut. 2. φάγομαι, pro φαγῶμαι.

Εὐρίσκω, *invenio.*

Fut. εὐρήσω, ab εὐρέω.

Aor. 2. εὕρον.

Perf. εὕρηκα.

Aor. 1. pass. εὐρέθην.

† Quia
præterit
debebat
esse ἔχω,
nisi con-
tinuas
aspiratas
syllabas
Græca
lingua
respuer-
et. pag.
119. alia
ratio ha-
betur.

Ἔχω, *habeo.*

Imperf. ἔχον ex se habet. Item Fut. ἔξω, per
aspiratum ^b. Subjunct. Aor. 1. act. comp.

R 2

παρέξω

παρέξῃτε, *attenderitis*, ap. Cebetem in Tbulâ.

Alterum ejus futurum est χήσω. Præt. ἔχον. Aor. 2. ἔχον. Med. ἐχόμεν. unde ἀνεμῶ, *toleravi*. Quorum imperativi iniuntur, ex χὲ quidem πάραχε, *exhuc* κατάχε, *cohibe*: ex χῦ verò, ἀπόχε, *abstine*. Omnia à χέω. At ἰχόμεν, *me reprimebam* seu *repressi*, ab ἴχω, *habeo, teneo*.

Alius Imperat. χές: ἐπίχες, *exspecta*, diff. πρόχες, *intende*, praoccupa: à χῆμι, ἴχνημι: ut, σπές, *dic*, vel *sequere*, à σπῆμι. Φρές, * *fer*, à Φρῆμι: ad morem δῶς τίθημι.

* p. 274.

Verbale ἀσχήλῳ, *intolerabilis*, à σχῆμι, ἴσχημι. nam præter. pass. est ἔσχημαι: *tia* perf. ἔχεται: hinc σχελὸς, *tolerabilis*. comp. ἀσχήλῳ. sic verbale, χέσις, *habit*, ab eodem.

Aor. 1. pass. ἐχέθην: similiter ab ἔχεται.

* Ad
aor. 1.
pass.
ἐτύφθην.
p. 136.

Sic illi aoristi, de quibus superius * diximus, ὤρεθην, ἠρέθην, ἐπῆρέθην, regulariter deduci possunt passivo perfecto verborum in μι. Quippe verbalia, & longam habent vocalem, proficisci solent à circumflexu præterito: contrà, quæ brevem, à verbo in μι. huius præteritum passivum penultimam corripit: ut, μοῖ, *figura*, *forma*, ab ἔχημαι: χέσις, *habit*, ab ἔσχημαι: αἰλωσις, *captivitas*; αἰλωπὺς, *captivus*; ab ἤλωμαι, *sum*: δόσις, *datio*, à δέδωμαι, *dat*, *sum*. & ita in cæteris

H.

Ἦκω, *venio.*

Aor. 2. ἤκον.

Fut. ἤξω.

Præter. med. ἤκα. Cætera tempora capit à synonymo ἴκομαι, uti & ἰκνέομαι.

Θέλω, *volo.*

Per aphæresin factum est ab ἐθέλω. atque ut hoc futurum suum capit ab ἐθελέω: ita θέλω quoque θελήσω facit à θελέω.

Θνήσκω, *morior.*

Fit à fut. 1. verbi θνάω.

A' se habet fut. θνήξομαι.

Et paullo pòst fut. τεθνήξομαι.

Præterea habet fut. 2. θανῶμαι.

Aor. 2. ἔθανον. à θείνω.

Præter. τέθνηκα, à θνάω: & Ion. τέθναα: ut βέβηκα, βέβηα, ἰνι. Atque hinc fortasse est 3. plur. τεθναῖσι, pro τεθνάασι, per crassim: ut etiam infinit. τεθναῖναι, per ᾱ circumflexum, pro τεθναέναι. Præteritum Bæoticum est τέθνεκα, per ει. Partic. τεθνεκῶς, & Ionicè τεθνεῖως, & ablato jota τεθνεῶς: pro quo poëtæ τεθνηῶς, *mortuus.* Imperat. τέθναθι. Opt. τεθνάητω. Infinit. τεθνάαναι. Partic. τεθνάς. A' τέθνημι. quod reduplicatur per ει. unde ἀναλόγως fuerit τεθνάασι, tertia pluralis, ut ἰς ᾧσι. Nisi malis esse tertiam pluralem perfecti, pro τεθνάασι, ut antè diximus.

I.

ἰδρυώω, *statuo.*

Fut. I. ἰδρύσω.

Aor. I. ἰδρύσας.

Perf. ἰδρύκα. A poëtico ἰδρύω.

Sed in aor. I. pass. est ἰδρύθην, & ἰδρυώθην
ut à κλίνω, ἐκλίθην, & ἐκλινώθην.

ἰζάνω, *sido.*

Fut. I. habet ἰζήσω, tamquam ab ἰζῶ: & ἴσα
à primitivo ἰζω.

Sic aor. I. ἰζησα, & ἴσα.

ἰκνέομαι, ἰκνεῖμαι, *pervenio.*

Ab ἴκομαι facit futur. ἴξομαι.

Et aor. secundum med. ἰκόμην. à quo Infir
ἰκέσθαι. Particip. ἰκόμενος.

Præt. pass. ἴγμαι.

Sic ἀφικνεῖμαι, *venio, pervenio*: ἀφίγμαι: ἀφ
κόμην.

ἴχω, *teneo.*

Fut. χήσω.

Perf. ἔχνηκα.

Aor. 2. ἔχον. A χέω, quod à χῶ; uti h
κατ' ἀφαιρεσιν ex ἴχω factum*.

*Vide &
ἔχω, p.
260.

K.

κερδαίνω, *lucror.*

A κερδέω habet perf. κεκέρδηκα: à se aut
κεκέρδακα.

Ac similiter in futuro, & κερδήσω facit, & κέρδανῶ.

Unde aor. I. ἐκέρδανα.

Κικράω, & κιννάω, misceo.

Tempora capit à κιννάω; ut cognatum κινάνυμι; de quo dictum a.

Κιννάω, utendum do.

Fut. I. κρήσω.

Aor. I. ἔκρησα.

Perf. κέκρηκα. A prīmītivo κρήω.

Κράινω, perficio, exsequor.

Fut. κρανῶ.

Aor. I. ἔκρανα, & Att. ἐκρίνω: unde imperat. κρήνον, κρηνάτω. Sed pro eo quoque dicitur κρήλων, quasi à κραιαίνω.

Κυλίνδω, volvo.

Fut. 2. κυλινδῶ, ex se ipso.

Fut. I. κυλίσω, à κυλίω; vel κυλινδήσομαι, à circumflexo κυλινδῶ.

Λ.

Λαγχάνω, sortior.

Λ' λήω capit fut. λήξομαι, & λάξομαι.

Perf. Att. ἐλήχα, pro λέληχα. unde εἰληγμένον, sorte institutus.

Aor. 2. ἔλαχον: unde λαχεῖν, & λαχών.

At præt. med. est λέλογχα b.

Et plusquamperf. ἐλελόγχειν.

a In verbis quorundam in μ. p. 217.

b Λέλογχα à λαλῶ, ut fortasse πύργου à παιδάριον: de quo infra pag.

Habet & alterum futurum, κληρώσομαι, &
synonymo κληρόομαι.

A' λήβω sumit fut. λήψομαι.

Perf. Att. εἴληφα, pro λέληφα; unde εἴλημμαι.

Aor. 2. ἔλαβον, unde λαβεῖν, & λαβών. in voce
mediâ ἐλαβόμεν, λαβέσθαι, λαβόμεν.

Λανθάνω, lateo.

A' λήθω habet futur. λήσομαι.

Aor. 2. ἔλαθον: unde λαθεῖν, λαθών: inque vo-
ce mediâ, ἐλαθόμεν, λαθέσθαι, λαθόμεν.

Perf. pass. λέλησμαι: oblitus sum. poëticè λέ-
λασμαι.

Perf. med. λέληθα.

M.

Μανθάνω, discō.

Fut. μαθήσω.

Perf. μεμάθηκα. A' μαθίω: quod per διάλυ-
σιν factum è futuro secundo μαθῶ verbi
μύθω.

Aor. 2. ἔμαθον: tum à μύθω, tum à μαθίω
esse potest. Sed cū & cætera formen-
tur à μαθίω, nihil opus est, ut ad thema
aliud recurratur.

Μαρτύρομαι, testor.

A' se habet fut. 2. μαρτυρήσω.

Et aor. 1. ἐμαρτυράμην.

At à μαρτυρέομαι (quod ipsum quoque est in
usu) accipit fut. 1. μαρτυρήσω, & μαρτυ-
ρήσομαι.

Μά-

Μάχομαι, *puigno*.

A' μαχέομαι *habet fut. 1. μαχέσομαι, & μαχήσομαι.*

Aor. 1. ἐμαχισάμην, & ἐμαχησάμην.

Perf. est μεμάχημα.

Fut. 2. μαχῶμαι, *potest tum à μάχομαι deduci, tum à μαχέομαι.*

Μέλει, *cura est, impersonale.*

Imperf. ἔμελε, *cura erat.*

Part. τὸ μέλον, *quod cura est.*

Habet à μελέει *futur. μελήσῃ.*

Aor. 1. ἐμέλησε, *cura fuit.*

Ab utroque esse potest, vel etiam ex præterito μεμήλεκε, per syncopen, præteritum medium μέμνηλε, μεμήλει, & μεμνηλώς.

Sic compositum μετὰ μέλει, *prænitet.*

Μιμνήσκω, *in memoriam revoco.*

Capit tempora à primitivo μνάομαι.

Unde fut. μνήσω.

Aor. 1. ἔμνησα.

Præt. pass. μέμνημαι, *memini.*

Aor. 1. ἐμνήσθην.

Fut. 1. μνησθήσομαι.

O.

Ὀδάξω, *mordico.*

Fut. ὀδαξήσω. ab ὀδαξέω; quod & ipsum in usu est.

Ὄζω, *oleo.*

Ex sese habet præterit. med. ὤδα: & Att. ὄδωδα.

Sed ab ὀζέω habet fut. ὀζήσω, vel ὀξέσω.

Unde aor. ὠξέσα.

οἰδαῖνω, vel οἰδάνω, vel οἰδίσκω, *tumeo*.

Fut. οἰδήσω.

Perf. ὠδήκα. Ab οἰδέω. pro quo interdum & οἰδάω invenitur.

οἶομαι, & per syncopen οἶμαι, *puto*.

Imperf. ὠόμην, & per syncopen ὤμην.

Fut. οἰήσομαι.

Aor. pass. ὠήθην. Tanquam ab οἰέομαι.

οἶχομαι, *abeo*.

Fut. οἰχήσομαι. velut ab οἰχέομαι.

ὀράω, *video*.

A se habet fut. ὀράσω.

Item perf. Atticum ἑώρακα, & pass. ἑώραμαι, ut & Fut. ὀραθήσομαι.

At à synonymo εἶδω accipit aor. 2. εἶδον: poëticè ἴδον: quæ mutatio in reliquis permanet: ἴδε, ἴδοιμι, ἴδω, ἴδεῖν, ἴδών.

* p. 257. Præt. med. εἶδα: Atticè οἶδα *; quod notat *vidi, perspectum habeo, scio*.

ὀσφραῖνομαι, *odoror*.

* p. 244. Ab ὀσφράομαι, ut dictum * antè, habet futur. ὀσφρήσομαι.

Unde & aor. 2. med. ὠσφρόμην. & in infin. ὀσφρέσθαι. Part. ὀσφρόμεν.

ὀφεί-

ὀφείλω, *debeo.*

A' se habet aoristum 2. ὤφελον: qui & adverbialiter sumitur: ut, ὤφελον, seu ὄφελον, *utinam ego*^a: ὤφειλες, vel ὄφειλες, *utinam tu*: ὤφειλε, vel ὄφειλε, *utinam ille*: &c.

^aAc pro-
priè, *uti-
nam de-
buissem*:
& ita in
aliis per-
sonis.

Fut. ὀφειλήσω, ab ὀφειλέω.

Perf. ὤφειλῃκα, ab ὀφειλέω.

Pro ὀφείλω dicitur per syncopen ὄφλω.

Unde aor. 2. ὤφλον.

Futur. ὀφλήσω. aor. 1. ὤφλησα. Perf. ὤφληκα.

Velut ab ὀφλέω.

Pro ὄφλω dicitur, & ὀφλάνω, & ὀφλίσκω, & ὀφλισκάνω, *in debitum incurro, dampnor.*

Π.

Πάχω, quod & πανθάνω, *ratior.*

Futur. πείσομαι, *ratior*, pro πήσομαι, *in ei*; à πήθω: at πείσομαι, *rarebo, aut credam*, à πείθομαι.

Aor. 2. ἔπαθον ab eodem πήθω. Infin. παθεῖν.

Partic. παθών.

Præt. act. πεπάρθηκα: à παθέω; quod factum est ex futuro secundo παθῶ.

b p. 263.
Hoc sane
verisimi-
lius, ut a-
beat in
o. nam &
Epichar-
mus a-
pud Ery-
mologū
itidem

Præt. med. πέπονθα, pleonasmō literæ θ, pro πέπονα, à πονέω, *labōro*, πονήσω, πεπόνθηκα.

Part. πεπονθώς, πεπονθότ@. Vel erit πέ-
πονθα à πανθάνω, ut λέλογχα à λαγχάνω^b.

Πέρδω, *perdo.*

Ex se habet aor. 2. ἔπαρδον. Unde Infin. παρ-
δεῖν. Partic. παρδών.

πρότε-
ρο
dixit pro
πάρδα-
στος
passus est.

Item

268 INVESTIGATIO THEMATIS

Item habet à se præt. med. πέπορδα.

At à fut. παρδῶ, fit novum thema παρδέω; à quo accipit fut. παρδήσομαι; unde compositum ἀποπαρδήσομαι *.

* Ari-
stoph.

Πέωω, quod Atticè πέτλω, coquo.

Fut. πέψω.

Unde aor. 1. ἔπεψα.

Præt. pass. πέπεμμαι.

Unde aor. 1. ἐπέφθην.

Fut. πεφθήσομαι. Ab antiquo πέπιω.

Πίνω, bibo.

Fut. πώσω.

Præt. πέπωκα. Velut à πόω. Unde & perf. pass. πέπομαι, per ὁ μικρόν.

Aor. 1. ἐπόθην.

Fut. ποθήσομαι.

At aor. 2. ἔπιον, à πίων.

Fut. 2. med. πίομαι, pro πιῖμαι; ut φάγομαι, & ἔδομαι, edam *.

* p. 149.
272.

Imperat. πῖθι, pro πίε; more verborum in μι; quasi à πῖμι. Sic & πῶθι; unde σύμπωθι, compta: quasi à πῶμι.

Πιπίσκω, potum præbeo, potum offero.

Fut. πίσω.

Aor. ἔπισα: unde πίσαι, & πίσας. A' πίων: more aliorum verborum in σκω.exeuntium; de quibus suprâ * diximus.

* p. 240.

Πιπλάω, vel πιμπλάω, impleo.

Ultra imperfectum capit tempora à πλάω, vel πλήθω. De quo diximus in πίπλημι, seu πίμπλημι. *

* p. 203.

Πίπιω,

Πίπλω, *cado*.

Fut. 1. med. *πέσῃμαι*. Doricè usitatum est pro *πέσομαι*, à *πέτω*. Dores enim futura circumflectunt in omni conjugatione: ut, *πέσῳ*, pro *πέσω*.

Præt. *πέπλωκα*, à *πλώω*.

Aor. 1. *ἐπέσῃσα*: hinc prima & tertia pluralis, *ἐπέσαμεν*, & *ἔπεσαν*, per syncopen, pro *ἐπέσῃσαμεν* & *ἐπέσῃσαν*: ut *ἔσαν* pro *ἔσῃσαν*, *steterunt*. Est autem *ἐπέσῃσα* à *πεσέω* ².

Uti & aorist. 2. *ἔπεσον*.

Πυνθάνομαι, *sciscitor, audio*.

Fut. *πυνθόσομαι*.

Aor. 2. med. *ἐπυνθόμην*. A' *πυνθόμαι*.

Præt. pass. *πέπυσμαι*, pro *πέπευσμαι*: quemadmodum *ἄφικλῃ* pro *ἄφεικλῃ*, *inevitabilis*: elidendo ε ex diphthongo. *

ῥέω, *fluo*.

Assumpto υ facit in fut. *ῥεύσω*,

Aor. 1. *ἔρρευσα*. unde partic. *ῥεύσας*.

Facit & futur. *ῥυήσω*, à *ῥυέω*.

Præt. *ἔρρυνκα*.

Aor. 2. act. *ἔρρύνην*, à *ῥύνημι*; aut secundus pass. à *ῥυέω*; etiamsi *ῥυῶ* circumflexum desinit in ω purum. *

² Vel, ut Pasor dicit in Lexico in Novum Testam. potius à verbo obsoleto *πέτω*, unde fut. *πέσω*, aor. 1. *ἔπεσα*.

* Adi & p. 77. & 272.

* De hoc p. 157.

Com-

* p. 98. Composita sunt, ἐπιρρέω, *influo*, ἀφ' ῥρέω, *diffuso*, per geminum ῥρ. nam ut ε augmentum syllabicum * duplicat ρ; ita & præpositio finita in vocalem. ῥήμω, *verbum*, ἐπιρρήμω, *adverbium*: ῥήγνυμι, *tumpo*, καταρρήγνυμι, *ditumpo*: ῥήξαι, *rupisse*: περιρῆξαι, *circumcidisse*. Proinde καταρράκτης, *cataracta*, fit à verbo ῥάσσω, *tundo*, καταῤῥάσσω, *deturbo*. Sed καταεῤῥάκτης (nam utrumque invenitur) venit ab αῤῥάσσω, *tundo*, καταεῤῥάσσω, *deturbo*: per unum ρ. Pro quo & ἀρράσσω, dicitur: unde συναρράσσω, *confringo*, *collido*: nam συρράσσω, à ῥάσσω.

Σ.

Σπένδω, *libo*.

Fut. σπείσω. ab inusitato σπείδω.

Perf. ἔσπεικα. unde ἔσπειμαι, ἔσπειθῶ, σπειθήσομαι.

Στερίσκω, *privo*.

A στερίω habet fut. στερήσω.

Aor. I. ἐσέρησα.

Perf. ἐσέρηκα. Pass. ἐσέρημαι.

Aor. I. ἐσέρηθῶ.

Fut. στερηθήσομαι.

Σεύομαι, *agito*, *concito*, *fugo*.

Aor. I. ἔσεια, per α purum. *

Perf. ἔσυσμαι, pro σέσυσμαι, à σύω, & σύομαι.

Unde & ἐσυόμην, in tertiâ ἐσύετο; ac per syn-
copen σύτο, absque augmento, Ionicè, &
ἔσυτο, poëticè; vel ἔσυτο est tertia persona
plurq.

Τ.

Τέμνω, *feco*.

Fut. τμήσω, à τμήζω.

Aor.

* Adi
p. 113.

Aor. 2. ἔτμαγον, ἐτμάγην, τμαγείς. Item ex se habet ἔταμον, vel ἔτεμον. Infin. ταμεῖν, & τεμεῖν. Part. ταμών, & τεμών.

Perfecta τέτμηκα, & τέτμημαι, pro τετέμηκα, & τετέμημαι: si malis, esse à τμάω; quod per μετάθεσιν fuerit à fut. 2. ταμῶ.

Τίκτω, pario.

Fut. τέξομαι, à τέκω.

Præt. med. τέτοκα.

Aor. 2. ἔτεκον, per ε. Nam vix unquam secundus aor. vertit ε in α, nisi adsit aliqua immutabilis^a: ut δέξω, ἔδαγον, excorio: πλέκω, ἔπλακον, plico.

^a Intelligitur li-
quida.
Vide p.
115.

Τιτρώσκω, vulnero.

Α τρώω. Sæpè enim barytona quoque habent reduplicationem: δράω, διδράσκω, fugio: μνάω, μιμνήσκω, in memoriam revoco.

Fut. est τρώσω.

Aor. ἔτρωσα.

Perf. τέτρωκα, τέτρωμαι: unde ἐτρώθην, & τρωθήσομαι.

Τρέχω, curro.

Fut. θρέξομαι, per θ^b.

Aor. 1. ἔθρεξα.

Præt. διδράμικα, à δραμέω.

Aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω. Unde & Infin. δραμεῖν.

Et fut. 2. med. δραμεῖμαι.

^b Sicut
in ἔχω.
p. 259.

Τρώγω,

Τρώω, *comedo*.

Aor. 2. ἔφαγον, à φήω.

Fut. med. φάγομαι, pro φαγῆμαι: ut ἔδομαι
& πίομαι, *edam, bibam*: quemadmodum
non semel * diximus.

* p. 149.
268.

Τυγχάνω, *sum, nanciscor*.

Fut. τεύξομαι, à τεύχω, *fabricor, apparo*.

Aor. 2. ἔτυχον.

* Vide
p. 269.

Præt. τέλυνκα, à τυχέω. At τέτυκται, * *est*;
paratus est; tertia præt. pass. pro τέτευκται,
à τεύχω. In significatione autem *substan-*
tivâ pro τετύχκα sæpe dicitur γέγονα *.
Nec τεύξομαι eâ significatione locum ha-
bet: sed ἔσομαι, * *ab εἶμι*; vel γήνησομαι,
* à γίνομαι.

* p. 223.

* p. 223.

* p. 244.

Υ.

Υπιχνῆμαι, *promitto*.

Fut. ὑποχέσομαι.

Perf. ὑπέσχημαι.

Aor. 1. ὑπέσχεθην.

Aor. 2. med. ὑπεχόμην. Ab ὑποχέομαι.

Habet & alterum fut. ὑποσῆσομαι, *promit-*
tam, ab ὑφίσταμαι, *sustineo in me, recipio*.

Unde & aor. 2. ὑπέσλυν.

Φ.

Φάσκω, *dico*.

Α φάω tempora mutuatur, uti cognatum
φημί, de quo dictum. *

* p. 234.

Infinit.

Infin. φαῖναι, *dicere*, per acutum accentum.
 Φᾶναι verò per ᾱ circumflexum, *lucere*, *apparere*, aor. 1, ἀφαίνω, *luceo*, *appareo*. pro
 quo & φλῦναι : ex quo ἀποφλῦναι, *demon-*
strare : ut, μιᾶναι, μιλῶναι, *sedare*.

Φέρω, *fero*.

Α' quatuor verbis capit sua tempora.

Ab οἶω habet fut. οἴσω. Med. οἴσομαι. Pass. οἰ-
 θήσομαι.

Aor. 1. pass. οἰθήναι, & οἰθεῖς : & gerun-
 dium, οἰσέον.

Præt. med. Att. ἐνήνοχα : διενήνοχα, *excellui*.
 ab ἐνέχω.

Unde & præter. pass. ἤνεγμαι.

Α' quo aor. 1. ἠνέχθην, Partic. ἐνεχθεῖς. Sic
 ἀναφέρω, *refero*, *respiro*; *convalesco* : ἀννή-
 χθην : ἀνενεχθεῖς, *refocillatus*.

Hinc item futur. ἐνεχθήσομαι.

Α' aor. 1. activus, ἤνεγκα, ἐνέγκαι, ἐνέγκας :
 medius, ἠνεγκάμην : unde imperat. com-
 positus, ἀπένεγκαι, *defer* : & opt. ἐνέγκα-
 το, *auferat*, *consequatur*, Lucian. & aor. 2.
 ἤνεγκον, ἐνεγκεῖν, ἐνεγκών : sumpta ab ἐνέ-
 κω : quod ab ἐνέχω factum. Qualia apud
 Iones ab ἐνείκω dantur : ἐνεικα, part. ἐνεί-
 κας, med. ἐνεικάμην, &c. & ἤνεικα, &c.

Cæterum, vel ex φέρω, per μετάθεσιν; vel ex
 derivato inde φορέω, per syncopen, fit
 φέρω, *fero*.

Unde fut. φήσω.

Aor. 1. ἔφησα.

Ac ab eodem, more verborum in *μι*, quasi a
φρέω quoque sit *φρήμι*, venit Imperativi
 * p. 260. secundus aor. *φῆς*, * *fer.* unde *εἰσφῆς*, in-
fer, admitte, irrumpe : *ἐκφῆς*, effer, emitte :
 ut *θῆς*, pone.

φθάνω, praevenio, assequor.

Ab inusitato *φθάω*, habet fut. *φθάσω*.

Aor. 1. *ἔφθασα*.

Perf. *ἔφθακα*.

Et aor. 2. *ἔφθλω* ab inusitato *φθῆμι* : de quo
 diximus, cum de verbis secundæ conju-
 * p. 205. gationis in *μι* * ageremus.

φθίνω, tabescio, & tabesco.

Fut. *φθίσω*.

Aor. 1. *ἔφθισα*.

Perf. pass. *ἔφθιμαι*. A' *φθίω*. Complura in *νω*
 dum tempora formant, negligunt v. *φθά-*
 * p. 205. *νω*, * *φθίνω*, *πίνω* : tanquam *φθάω*, *φθίω*.
 * p. 234. *πίνω* : quemadmodum superiori cap. *
 & seq. dictum.

φύω, produco.

Fut. *φύσω*.

Præt. med. *πέφυα*. unde *πεφυώς*.

At aor. 2. *ἔφω*, à *φῦμι*.

X.

χαίρω, gaudeo.

Ex se habet futur. 1. & 2. *χαρῶ*.

Aor. 2. pass. *ἐχάρην*, gavisus sum. Infin. *χαρῆ-*
ναι. Part. *χαρῆς*.

a Mi-
 rum, in
 dubium
 olim vo-
 catum
 utrum
 ἄν &
 ἢ sint
 Adver-
 bia, an
 Verba,
 de quo
 Apollo-
 nius ὁ
 Δύσκο-
 λος lib.
 III,
 cap. 15.
 b per a-
 pocopen
 ex ὑπο-
 χεῖναι.
 Sane &
 ἄν pro
 ἄναι ὡ-
 milititer
 dixit Eu-
 ripides:
 ut obser-
 vat Laf-
 caris.
 Vel est pro ὑποχέειν, (de quo supra, pag. 169.) ut sit ab ὑποχέειν. * Apud
 Hésych.

χεῖν, a oportet, impersonale.

Ἀ' χεῖμι, χεῖς, χεῖσι, per apocopen.

Imperf. ἐχέω, & χέω. Infin. χεῖναι. Χεῖων,
 opera pretium. indeclinabile.

Sic compositum, ἀπόχην, sufficit; ἀπέχην, suf-
 ficiebat; ἀποχέω^b, sufficere.

Sed ἀποχέων, sufficiens, necessario est ab ἀπο-
 χεῖν. Sed futur. ἀποχρήσῃ, sufficiet, & Aor. I.
 ἀπέχηνσε, suffecit, referri etiam possunt ad
 synonymum ἀπόχην.

Ω.

ὠθέω, pello.

Fut. ὠθήσω *, ἀναλόγως. Item ὠσώ.

Aor. I. Atticè ἔωσα.

Præt. pass. ἔωσμαι.

Unde aor. ἔωδιω, Pro ὠσα, ὠσμαι, ὠδιω. Ab
 ὠθω. Ab ὠθεῖς, participio, est ἐξωθεῖς, ex-
 pulsus. Lucian.

Vel est pro ὑποχέειν, (de quo supra, pag. 169.) ut sit ab ὑποχέειν. * Apud

DE THEMATIBUS IN- USITATIS.

QUI CUNQUE thema rimari volent, ne-
 cesse est, ut in promptu & tanquam ob
 oculos habeant Conjugationem verborum,
 τύπω, ποιέω, & τίθημι, ac singulorum tempo-
 rum exactè norint terminationes. Deinde, me-

memores quomodo formentur tempora, sensim ascendant, donec statuendum sit Præsens. Participium ὀφθῆσομαι est à Futuro primo ὀφθῆσω. Ergo Aoristus 1. est ὤφθην, tertia præter. Pass. ὤπην, prima ὤμιμαι. Præter. Activum esset ὤφα. Futur. ὄψω. Igitur Præsens ὀβω, ὀπω, ὀφω, ὀπῶ; ὀβομαι, ὀπομαι, ὀφομαι, vel ὀπῶμαι. Sed adhibitum Lexicon demonstrabit ὀπῶμαι, *video* Quod si in Lexico frustra quaeratur thema: indicio ea res erit, esse thema inusitatum. Cujusmodi multa etiam capite superiori, formationis gratiâ, usurpare coacti sumus. Quamobrem, si thema usitatum ignoretur, recurrendum erit ab tabellam sequentem: ubi inusitata themata secundum seriem literarum digeruntur; & ex adverso collocantur themata, quæ sunt in usu.

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

ἀγάζομαι, & ἀγάζομαι,	ἀγαμαι.
ἄγω, frango,	ἄγνύω, & ἄγνυμι.
ἄδῶ,	ἠδῶ, & ἀνδάνω.
ἀιδέομαι,	ἀιδάνομαι.
ἄλδέω,	ἄλδήσκω.
ἄλίω,	ἄλινδέω.
ἄλόω, & ἄλωμι,	ἄλίσκω.
ἄλφάω,	ἄλφάνω, & ἄλφάνω.
ἄμαρτίω,	ἄμαρτάνω.
ἄμβλόω,	ἄμβλίσκω, ἄμβλισκάνω, & ἄμβλώσκω.

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

Ἀμφιέω,

ἀμφιέννυμι, ἀμφιεννύω, &
ἀμφίσκω.

Ἀναλόω,

ἀναλίσκω.

Ἀρέω,

ἀρέσκω.

Αὐξέω,

αὐξω, αὐξάνω.

Ἀχθέομαι,

ἄχθομαι.

Βάω,

βαίνω, ac poëticè βιβάνω, &
βίβημι.

Βίωμι,

βιόω, & βιώσκω.

Βλασέω,

βλασάνω.

Βλέω,

βάλλω.

Βλόω, & βλώμι,

βλώσκω.

Βυλέομαι,

βέλομαι.

Βόω,

βόσκω.

Βρώω, & βρώμι,

βρώσκω, & βιβρώσκω.

Γάμω,

γαμέω.

Γένομαι & γηρέομαι,

γίγνομαι, seu γίνομαι.

Γήρημι,

γηρόω, & γηράσκω.

Γινώω,

γιννώσκω, seu γινώσκω.

Δαίω,

δαίω, discō.

Δάζομαι,

δαίω, dividō.

Δαρθέω,

δαρθάνω.

Δείομαι,

δέομαι.

Δείκω,

δεικνύω, & δέικνυμι.

Δήκω,

δάκνω.

Διδάχω,

διδάσκω.

Δμέω,

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

Δμέω,	ἴμω.
Δόκω,	δοκέω.
Δόω,	δίδωμι.
Δραμέω, & δρέμω,	τρέχω.
Δράω, fugio,	διδράσκω, & δίδρημι.
Δυνάομαι,	δυναμαι.
Δύω, & δύμι,	δυνώ, & διδύσκω.

Ἐθελέω,	ἔθελω.
Εἶδew, & εἶδημι,	οἶδα, vel ἐπίσμαι.
Εἶρω,	ἀγορεύω.
Εἴω, eo.	εἶμι.
Εἴω, mitto,	ἵημι.
Ἐλάω,	ἐλαύνω.
Ἐλεύθω,	ἐρχομαι.
Ἐλω, seu ἔλλω,	αἰρέω.
Ἐνέγκω,	φέρω.
Ἐνείκω,	
Ἐνέχω,	
Ἐνισπείω,	ἐνίσπω, poëticè.
Ἔομαι,	ἔμαι.
Ἐπω,	ἀγορεύω, poët. ἔπω.
Ἐρέομαι,	ἔρομαι.
Ἐρέω,	ἀγορεύω.
Ἐρρέω	ἔρρω.
Ἐσημι,	ἐσσημαι.
Εὐρέω,	εὐείσκω.
Ἐχθέομαι,	ἐχθρομαι, & ἐχθρομαι.
	Ἐψέω,

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

Ἐψέω, rarum,

ἔψω.

Ἐώ, eo,

ἔωμι.

Ἐώ, sum,

ἔωμί.

Ἐώ, induo,

ἐννυμι, & ἐννύω.

Ἐώ, mitto,

ἔημι.

Ἐώ, colloco,

ἔημι, ἔζω, & ἔζω.

Ζεύγω,

ζευγνύω, & ζεύγνυμι.

Ζόω, cingo,

ζωννύω, & ζώννυμι.

Θελέω,

θέλω.

Θέω, rogo,

τίθηναι.

Θνάω,

θνήσκω.

Θορέω,

θρώσκω.

Ίδρύω,

ίδρυώ.

Ίζέω,

ίζάνω.

Ίθύω,

ιθυώ.

Ίκομαι,

ικνέομαι.

Ίλάομαι,

ιλάσκομαι.

Ίχημι,

ἴχω, & ἔχω.

Κείομαι,

κεῖμαι.

Κεκράζω,

κράζω.

Κελέομαι,

κέλομαι.

Κέομαι,

κεῖμαι.

Κερδέω,

κερδαίνω.

Κιχέω,

κιχάνω, ποτ.

Κλέω,

καλέω, & ποτ. κηλήσκω.

Κλύω,

κλύω.

Κυέω,

Themata inusitata,
vel rara.

Themata usi-
tata.

Κρέω,	κάρνω.
Κορέω,	κορέννυμι, & κοριννύω.
Κράω,	κικράω, κεραννύω, & κεράν- νυμι.
Κρίνομαι, γαγνι,	κρέμαμαι, & κρέμαμαρ.
Λαβέω, & λήβω,	λαμβάνω.
Λαθέω, & λήθω,	λανθάνω.
Λήχω,	λαγχάνω.
Μαθέω,	μανθάνω.
Μαχέομαι,	μάχομαι.
Μελέομαι,	μέλομαι.
Μελέω,	μέλω.
Μήθω,	μανθάνω.
Μίγω,	μιγνύω, μίγνυμι, & μίσγω.
Μνάω,	μυμνήσκω.
Μόρρω,	μορρνύω, & μόρρυνμι.
Νεμέω,	νέμω.
Οζέω,	οζω.
Οϊέομαι,	οϊομαι, & οϊμαι.
Οϊχέομαι,	οϊχομαι.
Οϊω,	Φέρω.
Ολιθέω,	ὀλιθαίνω.
Ὀλλω, & ὀλέω,	ὀλλύω, & ὀλλυμι.
Ὀμόρρω,	ὀμορρνύω, & ὀμόρρυνμι.
Ὀμόω,	ὀμνύω, & ὀμνυμι.
Ὀνάω,	ὀνύνημι.

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

ὀπιομαι,	ὀπιάνω.
ὀρω,	ὀρίνω, poët.
ὀσφράομαι, rarum,	ὀσφραίνομαι.
ὀφειλέω,	ὀφείλω.
ὀφλέω,	ὀφλάνω, & ὀφλισκάνω.

Παθίω,	πάσχω.
Παρθέω,	πέρδω.
Πέπιω,	πέσσω, seu πέττω.
Πεσέω,	πίπιω.
Πετάω, rarum,	πέταννύω, & πετάννυμι.
Πέτω,	πίπιω.
Πεύθομαι,	πυνθάνομαι.
Πήθω,	πάσχω.
Πίμι, & πίνω,	πίνω, & πιπίσκω.
Πλάω,	πιπλάω, πίπλημι, & πλήθω.
Πλώω, & πλώμι,	πλέω.
Πόω,	πίνω.
Πράω, vendo,	πιπράσκω.
Πράω, uro,	πιπράω, & πίπρημι.
Πείμι,	πείαμαι.
Πτάομαι,	πταίω.
Πτάρνομαι, rarum,	πτάρνυμαι.
Πῶμι,	πίνω.
Ρέω, ex χιρέω,	αγορεύω.
Ρήγω,	ρήσσω, ρηγνύω, vel ρήγνυμι.
Ρέω,	ρωννύω, vel ρώννυμι.

Ρύω,

*Themata inusitata,
vel rara.*

*Themata usi-
tata.*

ῥυέω, & ῥύημι,	ῥέω.
σβέω, & σβῆμι,	σβέννυμι.
σκληάω, & σκληῆμι,	σκάλλω, seu σκέλλω.
σώω,	σώζω.
σπείδω,	σπένδω.
στάω,	ίστάω, ισάνω, ίσημι.
στερέω,	σερίσκω.
στορέω,	σορεννύω, & σορέννυμι.
στρούω,	σρωννύω, & σρώννυμι.
συνίω, <i>rarum</i> ,	συνίημι, & σινιῶ.
σχέω, & σχῆμι,	ἴχω, & ἔχω.
τάω,	τιταίνω.
τέθνημι,	θνήσκω.
τέκω,	τίκτω.
τέτλημι,	ὑπομένω.
τεύχω, <i>poët.</i>	τυγχάνω.
τίω,	τίνω, τιννύω, & τίννυμι.
τλάω,	ὑπομένω.
τμάω, & τμήσω, <i>rarum</i> ,	τέμνω.
τράω,	τιτραίνω, τίτρανω, τετραίνω, & τίτρημι.
τρώω, & τρώῃμι,	τιτρώσκω.
τυχέω,	τυγχάνω, & τεύχω.
ὑποχίομαι,	ὑπιχνῆμαι.
φάω,	φάσκω, & φημί.
φῆγω, & φάγω,	ἐσθίω, & τρώγω.
	φθάω,

*Themata inusitata,
aut rara.*

*Themata usi-
tata.*

φθάω, & φθῆμι,

φθάνω.

φθίω,

φθίνω.

φρέω, & φρέμι,

φίρω.

φῦμι,

φύω.

φώγω, & φώζω, ra-
rum,

φωγνύω, & φώγνυμι, tor-
reo, ustulo.

χαίρω, & χαρῶ,

χαίρω.

χόω,

χωννύω, & χώννυμι.

χράω,

κίχράω, & κίχρημι.

χρόω,

χωννύω, & χώννυμι.

ὠθώ,

ὠθέω.

De Verbis, & Participiis, haecenus.

DE ADVERBIIS.

ADVERBIA loci pro varia terminatione variant significationem.

Exeuntia in ϑ , Finita in ϑ_{ey} , Terminatio δ , illa in ϑ_{ey} habent inclusam præpositionem
vel σ , & in qui- notant de vel σ , significat
busdam κ , si loco^a. ad locum.

vel σ , & in qui- notant de   vel σ , significat
busdam ϵ , si- loco^a.   ad locum.

gnant in loco.

ἀπολλόνει ait Apollonius lib. 11. Etiam lib. 14. ait οἴκαθ' αὐτὸν valere ὅς οἱ κα. at
ἡγεθε, εἰς οἶκον. atque οἶκος, ἐν οἴκῳ.

 U_t, a

Μέγαλα, Μεγαρόθι, vel Me-   Μεγαρόθι, ex   Μεγαράθι, in
urbs   γαρόθι, in urbe   urbe Mega-   urbem Me-
Gracia, Megarensi,   rensi,   garensē.

[illegible]

ab ἑβανός, ἑβανόθι, in	ἑβανόθεν,	ἑβανόθεν, vel
cælum, cælo,	è cælo,	ἑβανόσε, in
		cælum.

ab οἶκος, οἶκοςτι, vel οἶκοι, οἶκοςθεν,
domus, domi, domo,

οἰκόνδε, apud
poetas : in
prosa autem
οἴκαδε, do-
mum.

ab ὕψους, ὑψόθεν, & Ho-
altitu- mero ὑψῆ,
do, & per syn-
 ὑψόθεν, *ex* ὑψόσε, *in al-*
also, *sum.*

copen 54,
in also,
Idem

Idem fit in derivatis à pronomibus : ut

ab αὐτός, αὐτόσι,	αὐτόθεν,	αὐτόσε,
is, ibi.	inde.	eò.
ab ἐκεῖνος, ἐκεῖ,	ἐκεῖθεν,	ἐκεῖσε,
ille, illic.	illinc.	illò, per syncopen.

ab ὁμός, quâ va-	ὁμῶς,	ὁμόθεν,	ὁμόσε,
let idem ac ὁ αὐ-	eodem in loco,	ex eodem	eundem
τός, idem, Hesy-	simul, unâ,	loco,	in locum

chio teste,

Idem in his, quæ vulgò nominibus, alii autem pronomibus accensent.

ab ἄλλο, ἄλλοσι,	ἄλλοθεν,	ἄλλοσε,
alius, alibi,	aliunde,	aliò.
ab ἀμφοτέρω, ἀμφοτέρωσι,	ἀμφοτέρωθεν,	ἀμφοτέρωσε.
uterque, utrobique,	utrimque,	utroque- versum.

ab ἐκάτερι, ἐκατέρωσι,	ἐκατέρωθεν,	ἐκατέρωσε,
alteruter, alterutro	alterutro ex	in alternu-
in loco,	loco,	trum locum.

ἀπᾶς, πᾶσι, & ufi-	πανταχόθεν,	πανταχόσε,
omnis, tatius παντα-	undequâ-	quoquover-
χῶς, ubique,	que,	sum.

ab ἕκαστος, ἑκάστω,	ἑκάστωθεν,	ἑκάστωσε,
singulus, singulis	è locis singu-	in unamquam-
locis,	lis,	que partem.

Sed venientia à præpositione, terminatione eadem significant in loco, & ad locum :

Ut, ab

ἀνά,	ἀνω, supra,	ἀνωθεν,
	& sursum,	ἐξ ὑπερνω,

ἀκατά, κάτω, *infra*, κάτωθεν,
vel *deorsum*, ab *inferis*.

Propria derivata à pluralibus nominum secundæ declinationis, terminantur in ησι, ηθεν, αζει; vel ασι, αθεν, αζει. In quibus jota subscriptum alii negligunt. Ut à

Θήβαι, Θήβησι, Θήβηθεν, Θήβαζε,
Thebae, in urbe *The-* ex *Theba-* *Thebas*:
barum, rum urbe,

ab Ἀθήναι, Ἀθήνησι, Ἀθήνηθεν, Ἀθήναζε,
Athene, in *Athena-* ex urbe *A-* *Athenas*.
rum urbe, thenarum,

ab Ὀλυμπία, Ὀλυμπίασι, Ὀλυμπίαθεν, Ὀλυμπίαζε,
locus in *Elide*, in *Olympia*, ex *Olympiâ*, ad vel apud
urbe *Arcadia*, *Olympiam*.

Nec multum abeunt derivata ab appellativo.

Δύρα, Δύραθεν, Δύραδε, Δύραζε, *foras*. In cu-
fores, forinsecus, jussimodi adverbii αζει per
foris, μετάθεσιν factum ex ασδε.

Et articulo.

ὅ, vel ὅδε, ὅθι, ἔ, ὅθεν, ὧδε,
hic, *hicce*; *ubi*; *unde*; *huc*, *heic*.
ὅς, *qui*; οἱ, *quo ubi*.

Interdum loci Adverbia non descendunt à nomine: ut, χαμαί, *humis*; χαμαίθεν, *humo*; χαμαίαζε, *in terram*.

Quædam nomina tantum unum ex se adverbium locale formant: ut à γῆ, *terra*, γῆθεν, *è terra*. ab ἀρχή, *initium*, ἀρχῆθεν, *ab initio*. Atque hæc de adverbii loci.

Temporis verò adverbia sunt, νῦν, *Atticè*
νυν, *punicè*; τότε, *tunc*; ποτὲ, *aliquando*; σήμερον, *hodie*;

die ; αὔριον, *cras* ; μεταύριον, *perendie* ; χθές, *heri* ;
 προχθές, *niidius tertius* ; πάλαι, *olim* ; πρόπαλαι,
jam olim ; παραχθῆμα, *è vestigio* ; &c. δῆτα, *ta-*
dem.

Quantitatis adverbia sunt, πῶσον, *quantum* ;
 τόσον, *tantum* ; πολὺ, *multum* ; ὀλίγον, & μικρόν
parum, &c. Item numeralia : ut πρῶτον, *primum* ;
 δεύτερον, *secundò* ; τρίτον, *tertio*, &c. & in ἀκίς ex-
 cuntia, ut ποσάκις, *quoties* ; τοσάκις, *toties* ; πολλά-
 κίς, *sæpe*, &c. Sic ἅπαξ, *semel* ; δις, *bis* ; τρίς, *ter* ;
 τέτρακις, *quater* ; πεντάκις, *quinquies* : ac similiter
 ἑξάκις, *ἑπτάκις*, *ὀκτάκις*, *ἐννεάκις*, *δωδεκάκις*, *εἰκοσά-*
κις, *τριακοντάκις*, *ἑκατοντάκις*, &c.

Ad adverbia quantitatis pertinent & adver-
 bia intendendi : ut, μάλα, λίαν, *valdè* : ἄγαν, *ni-*
mis ; σφόδρα, *vehementer* ; πάνυ, *omnino*, *vehe-*
menter ; παντάπασιν, *omnino*, *in totum*.

Quibus contraria sunt adverbia remitten-
 di : ut, μόλις, & μόλις, *vix* ; ἡρέμα, *quietè* ; ἥκα,
leniter.

Qualitatis adverbia variè exeunt.

In ως : ut, ὡράως, *leniter* ; κακοήθως, *mali-*
gnè, &c.

In α : ut dativi adverbialiter sumti : velut,
 βίᾳ, *vi* ; παρρησίᾳ, *ore libero* ; ἰδίᾳ, *privatim* ; δη-
 μοσίᾳ, *publicè*.

In η : ut dativi similes : velut, σπουδῇ, *diligen-*
ter ; κοινῇ, *communiter* ; διχῇ, *bisariam* ; τριπλῇ,
trisariam ; ἄλλῃ, *aliter*.

Item quædam non venientia à dativo : quæ
 idcirco per η monophthongum rectius scri-
 bun-

buntur : ut εἰκῇ, temerè; κρυφῇ, occultè; πάντῃ, omnimodis; ἡσυχῇ, quietè.

In ι: ut, ἀνέμῃ, intempestivè, pro ἀνείᾳ; αὐτοχειῇ, συνάμαρ, pro αὐτοχειῇ; πανστράτῃ, cum toto exercitu, pro πανστράτῃ. Quibus similia, ἀναμωτῇ, citra sanguinis effusionem; ἀκονιτῇ, sine pulveris jactu, &c.

In ει: ut, ἀναμει, sine sanguine; ἀθει, sine Deo; αὐτοβοεῖ, ilicò; cum ipso clamore; πανδημει, per populum universum, &c.

In δον: ut, κυνῶδον, more canum.

In δλω: ut, ἐκτάδλω, extento corpore.

In ισι: ut, Θρακισι, more Thracum.

Rariùs in ξ: ut, λαξ, calcibus; ὀδᾶξ, mordicus; ἀπειξ, firmiter adeò, ut nec ferrà refecari possit.

Præter hæc significationes sunt aliæ, quarum nonnullas paucis perstringemus.

Similitudinis: ut, ὡς, cœν, quasi, tanquam, in-
star; ὡσπερ, sicut; καθὰ, καθ' ἅπερ, ὅπως, &c. quem-
admodum; ὅτως & ἔτω, sic; ὡσαύτως, eodem modo;
ὡς, ita; ὥδε, hoc modo; τῇδε, hac ratione.

Ordinis: ut, εἶτα, postea; ἐξῆς, & compositum
ἐφεξῆς, deinceps.

Congregandi: ut, ἀμα, unà, simul; ὁμῶς, unà
cum; συλλήδλω, comprehensim, summam;
ἀθρόως, univèrsè, confertim.

Separandi: ut, ἀνέν, sine; χωρὶς, δίχα, seorsum.

Excipiendi: ut, πλὴν, præterquam.

Optandi: ut, εἰ, si; εἴθε, ὅσι, utinam.

Demonstrandi: ut, ἰδὲ, ecce.

Hortandi: ut, εἴα, ejā.

Affirmandi : ut, ἤτοι, *nimirum* ; ἤ, ἤτοι, γέ, *sanè* ; *quidem*, *sanè*, *profectò*, *certè* ; ὅθεν, *videlicet*, *hand dubiè* ; πάντως, *omnino* ; ὁντως, *verè* ; γῆν, *utique*.

Jurandi : ut, μά, νή, ναί. Att. ναιχι, *ita*, *sic*, *na*, *per*, &c.

Negandi : ut, εἰ, ἐκ, ἐχ, (quorum primum, locum habet ante consonam; alterum, ante vocalem cum spiritu tenui ; tertium, ante vocalem cum spiritu aspero,) Atticè ἐχί, *non* ; ex quo ἔτε, ἔδε ; unde ἐδαμῶς, *nullo modo*.

Prohibendi : ut, μή, *ne* ; unde μήτε, & μηδέ ;

Uti hoc à quo μηδαμῶς ^a, *neutiquam*.

Concedendi vel permittendi : εἰεν, εἰεν δὲ, *age jam*, *jam verò*, *sit ita*, *sit sanè*, *sic fiat*, *esto*, *item*.

Causæ : ut, ἐνεκα, *ergo*, *gratià*, *causà*, *propter*.

Conjecturæ : ut, ἴσως, τάχα ; *forſitan* : τυχὸν, *quasi dicas*, *fieri possit*.

Interrogativa per varias significationum classes vagantur.

Loci : ut πόθεν, ποῖ vel πῆ ; οἶ vel ἔ, *ubi* ; πόθεν, vel ὅθεν, *unde* ; πόσε, *quo* ? πῆ, *qua* ?

Temporis : ut πότε, & πλώκα, *quando* ?

Quantitas : ut πόσον, *quantum* ; ποσάκις, *quoties* ; ποσαχῶς, *quot modis* ; ποσαχῇ, *quotuplici ratione* ?

Qualitatis : ut, πῶς, *quomodo* ? ποτέ πως, *utro modo* ? &c.

ADVERBIIS etiam accensentur interjectiones.

Vocantis : ut, ὦ, ὀ.

Gaudentis : ut, *ἰὲ, hui.*

Laudantis, & gratulantis : ut, *εὖγε, euge.*

Deridentis : ut, *ἰὲ.*

Admirantis : ut, *ὦ, φεῦ, heu; βεβαί, παπαί,*

πάπα.

Consternati : ut, *ἄἄ, au.*

Ridentis : ut, *ἄἄ, ha ha he.*

Dolentis : ut, *αἶ, οἶ, ἰὼ, ἰὲ, hei, heu, eheu, ὀ; &*

composita, *οἶμοι, ὦμοι, hei mihi.*

Indignantis, & exclamantis : ut, *ἰὲ, ὦ, heu,*
ὦ, oh.

Minantis, & execrantis : ut, *εἰ, va.*

Furentis & bacchantis : ut, *εὐάν : evan; εὐό, evae, evohe.*

Reliqua usus ostendet.

De Comparatione Adverbiorum.

Accidit & Adverbiis comparatio. Ac, ut
positivi, ita & comparativi, & superlativi, sæpe
sunt è genitivis pluralibus nominum adjecti-
vorum, mutando *ων* in *ως*. Ut à *σοφός, sapiens,*
& *σοφώτερος, σοφώτατος;* sunt *σοφῶς, sapienter,*
& *σοφωτέρως, σοφωτάτως.* Α *ταχύς, celer, & τα-*
χύτερος, ταχύτατος; item *ταχίων, τάχιστος;*
sunt *ταχέως, celeriter, ταχυτέρως, ταχυτάτως;* &
ταχιόν, τάχισως.

Sæpe etiam adjectiva neutra, & singularis &

ubi idem de φεῦ traditur. Sanè & Suidæ φεῦ vocatur *καταλαστικόν ὀπίρη-*
μα. sed addit, *ὅτι δὲ ἐ δεινμαστικόν.* ut non solum sit dolentis, sed & ad-
mirantis. Quomodo apud Tertullianum sumitur adversus Valentin. ubi
scholastici laudantes Phosphorum rhetorem Latinum, in scholis Carthagi-
nensium φεῦ acclamant. Atque idem quoque Tertullianus jubet familiæ
Ptolemæi similiter φεῦ acclamari, quasi rem benè gessisset.

^a Nisi id
verius
adver-
bium
qualita-
tis. Sane
constat
ex *εὖ, & γε,*
ut so-
net pro-
priè, *re-
dè sanè,*
*probi u-
tique.*
^b *ἰὲ τε-
ρα, ἰὲ ἐκ-
πύτης*
*ἐ γε-
τλια-
σμός,* ut
non mo-
dò ex
Euripide
& aliis
poëta-
rum li-
quet; sed
Irenæus
quoque
firmat
hoc lib.
1. adver-
sus hæ-
reses
Gnosti-
corum,
& ex eo
Epipha-
nius hæ-
resi 31.

pluralis numeri, non in positivo modò, sed etiam in superlativo, at in comparativo singulariter tantùm pro adverbiiis sumuntur. Ita dicitur, εὖ, βέλτιον, βέλτιστα; *bene, melius, optime* ταχὺ, ταχύτερον, τάχιστα; *celeriter, celerius, celerrimè*: item τάχιον, τάχιστα. Sed pro τάχιον etiam θασσον, & Att. θαττον, in usu est. Πολύ, πολλά, *multum, valde*; πλεῖον, πλέον, *magis*; πλεῖστον, πλεῖστα, *primum, maximè* Superlativo articulus interdum accedit; isque sive distinctus, sive in unam vocem compositus. τὸ πρῶτον, vel τοπρῶτον, τὰ πρῶτα, vel ταπρῶτα, *primum*. Sic τὸ πλεῖστον, vel τοπλεῖστον, &c. Atque horum imitatione dicitur, μάλα, *valde*; μᾶλλον, *magis*; μάλιστα, *maximè*; ἥκα, *paullulum*; ἥσσον, vel ἥττον, *minùs*; ἥκιστα, pro quo & ἐλάχιστα, *minimè*; sicut vicissim pro μάλιστα, *maximè*, ἐκ ἥκιστα, dicitur.

Quæ veniunt à præpositionibus, vel adverbiiis, habent τέρω, & τάτω. Ut,

πέραν, <i>ultra</i> ,	περαντέρω,	περαντάτω.
ἐκας, <i>procul</i> ,	ἐκαστέρω,	ἐκασάτω.
ἐγγύς, <i>prope</i> ,	ἐγγυτέρω,	ἐγγυτάτω.
ἄνω, <i>supra</i> ,	ἄνωτέρω,	ἄνωτάτω.

Sic κάτω, *infra*: ἔσω, *intra*: πρόσω, *ante*: πόρρω, *procul*: ἄπω, *procul*.

Sed pro his quoque interdum usurpantur adjectiva neutra: ut,

ab ἄνω, <i>supra</i> ,	ἀνώτερον,	ἀνώτατα.
ab ἐγγύς, <i>prope</i> ,	ἐγγύτερον,	ἐγγύτατα.
& ἐξῆς,	ἐξῆς,	ἐξῆς.

Derivatio Adverbiorum.

Adverbia maximâ ex parte derivantur aliunde.

A nominibus : ut plurima , quæ locum significant : de quorum terminationibus antea vidimus. Item qualitatis adverbia in *ως* : quæ fiunt à genitivis pluralibus , mutando *ων* in *ως*. Ut,

à σοφός, *sapiens*, σοφῶν, σοφῶς, *sapienter*.

à βαρύς, *gravis*, βαρέων, βαρέως, *graviter*.

à πρέπων, *decens*, πρεπόντων, πρεπόντως, *decenter*.

à σαφής, *manifestus*, σαφέων, σαφῶν, σαφῶς, *manifestè*.

Item exeuntia in *δὸν*. Ut,
ab ὁμόθυμοι, *unanimis*, *concors*; ὁμοθυμαδόν, *unanimiter*.

à κύων, *canis*, κυωνδόν, *more canis*.

à βότρυς, *racemus*, βοτρυσδόν, *racematim*.

ab ἀγέλη, *grex*, ἀγεληδόν, *gregatim*.

Sæpe & adjectiva neutra fiunt adverbia : ut εὐθὺ, *rectè*, *statim*; ταχὺ, *celeriter* : pro εὐθέως, ταχέως. Apud poëtas idem in plurali : ut δεινὰ βλέπειν, quod Virgilio est *torva tueri*. Ac similiter in prosa dicitur σφόδρα, *vehementer*, à σφοδρὸς, *vehemens*, retracto accentu.

Sæpe & dativi nominum adverbialiter sumuntur : ut vidimus in adverbiiis qualitatis.

Adverbia etiam veniunt ab articulis, & pronominibus.

Ut à relativo ὅς, sunt, οἱ, αἱ, ποῖ, πῶ, ὅποιοι, ὅπου, *ubi*.

Item ὅθεν, πόθεν, ὁπόθεν, ὁκόθεν, *unde*.

Ab ἔτι, *hic*, ἔτως, vel ἔτιω, *sic*.

Ab αὐτός, & ἐκεῖν, derivata superiùs vidimus.

Adverbia quoque à verbis descendunt : ut, ἐξῆς, & compositum ἐφεξῆς, *deinceps*, *serie continuâ*, ab ἔχομαι, *hæreo* ; μόγεις, *vix*, *magno cum labore*, à μογέω, *laboro* ; ἰδὲ, *ecce*, ab εἶδω *video* ; ἔνι (unde Latinorum *en*) ab ἐνιδε, *inspice*.

Hujusmodi etiam sunt, quæ in δλω exeunt. συλλήδλω, *comprehensim*, à συλλαμβάνω, *comprehendo*.

κρύδλω, *occultè*, à κρύπτω, *occulo*.

ἀρπάγδλω, *raptim*, ab ἀρπάζω, *rapiō*.

χύδλω, *fundim*, à χέω, *fundo*.

βάδλω, *gradatim*, à βίβημι, *gradior*.

Item, quæ in ις terminantur : ut, Σκυθιςι, *more Scythico*; à Σκυθίζω, *Scythas imitor*.

Θρακιςι, *more Thracum*, à Θρακίζω, *Thraces imitor*.

Sic Ἑλληνιςι, *Græcè*, Ῥωμαῖςι, *Latine*, Ἑβραῖςι, *Hebraicè*.

Sunt, quæ tam à nomine, quàm à verbo positis deducere : Ut, χωεῖς, *seorsim*, *loco separato*, à χώρ, *locus*, vel χωερίζομαι, *separo*.

Etiam verba adverbialiter sumuntur : ut illa hortandi, ἄγε, ἄγετε, *age*, *agite* ; Φέγε, *age sis*, *exempli gratiâ*, ἴθι, *cia age* ; imperativi ab ἄγω, *φέγω*,

ῥω,

ρω, εἶμι, ὠφελον, * ὠφελος, ὠφελος, aor. 2. ab ὠφείλω, *debeo*, quasi dicat, *ὁ σὶ debuissēm ! ὁ σὶ debuisses ! ὁ σὶ debuisset !* * Vide supra p. 257.

Cæterum Adverbia etiam ab Adverbiis, & Præpositionibus, venire, ostendunt ea, quæ in Adverbiorum comparatione attulimus.

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIONES Græcis sunt octodecim. Quarum sex sunt monosyllabæ.

εἰς, & Atticè ἐς, *in*, *erga*, *adversus*, *apud*, *cir-
citer*.

ἐν, vel ἐξ, (quorum illud ante consonantem, hoc ante vocalem ponitur.) *e*, vel *ex*.

ἐν, & poëticè ἐνι, *in*, *inter*, *intra*, *cum*, &c.

πρὸ, *ante*, *præ*, *pro*.

πρὸς, *ad*, *à*, *coram*, *prope*, &c.

συν, Atticè ξυν, *cum*.

Diffyllabæ sunt duodecim :

ἀμφι, Ionicè ἀμπι, *de*, *circum*, *circa*, *pro*, *præ-
pter*.

ἀνὰ, *per*, *in*, *adversus*.

ἀντι, *pro*, h. e. *vice*, *propter*.

ἀπὸ, *à*, *ab*, *ex*, *de*.

διὰ, *propter*, *per*, *in*.

ἐπὶ, *super*, *de*, *in*, *propter*, *ad*, *coram*, *versus*, *præ-
ter*, &c.

κατὰ, *de*, *è*, *ex*, *in*, *adversus*, *contra*, *secundum*, *per*, *pro*.

μετὰ, *cum*, *post*, *in*, *inter*.

ἐν, à, ex, apud, contra, prope, juxta, per, in, inter, ultra, præ, &c.

ἐν, de, pro, propter, circa, circum, in, erga.

ὑπὲρ, super, præ, propter, supra, ultra.

ὑπο, sub, ab.

Cum autem pleræque præpositiones pro vario casu significationem varient; quando hujus, quando illius sint notionis, melius in Syntaxi explicabitur.

DE COMPOSITIS CUM

PRÆPOSITIONE.

PRæpositiones in compositis præfixæ vocabulis propriam vocalem ultimam abjiciunt; παρακέω, *perperam audio*, à παρὰ & ἀκέω. Imperf. παρέμενον, à παραμένω, *maneo apud aliquem*.

Quod si verbum incipiat ab adspirata vocali, præpositio mutabit suam tenuem in adspiratam: κατάπλομαι, *attingo*, à κατὰ & ἄπλομαι, *tango*: ἀφαίρῃμαι, *aufero*, vel *auferor*, ab ἀπό, & αἰρῃμαι, *capio*.

Περί & πρὸ non abjiciunt ultimam vocalem. Περιέχω, *contineo*, à περί, & ἔχω, *habeo*: προάγω, *produco*, vel *procedo*, ab ἄγω, *ago* me, vel *eo*.

Sed πρὸ, sequente ε, vel ο, Atticè interdum contrahitur in ε*. Ut, προέχω, *præχω*, *promineo*. προφέρω, *profero*, προέφερον, *præφέρων*.

* De quo
& dictū
p. 178.

Ἀμφὶ interdum retinet *ι*: ut ἀμφιέννυμι, *circum-
induo*.

Ἐν & σὺν variè mutant *ν* in compositione.

Ἐν ante γ, κ, χ, ξ, mutat *ν* in γ: ut, ἐγγράφω, *inſcri-
bo*; ἐγξέω, *inſculpo*.

Ante λ mutat in λ, ante μ mutat in μ: ut ἐλ-
λάμπω, *illuceo*; ἐμμένω, *maneo in aliqua re*.

Item in μ mutat ante β, π, φ, ψ: ut ἐμ-
βάλλω, *injicio*, ἐμψύχω, *frigefacio*, quasi,
frigus ingero.

Iisdem modis mutatur *ν* in σὺν. Sed hoc præ-
terea ante ρ mutat in ρ, ante σ in σ: ut, συρ-
ράσσω, *conſligo*; συσώζω, *conſervo*. Ante σ
& ζ abjicit *ν*: ut, συσέλλω, *contraho*; συζεύ-
γνυμι, *conjugo*.

Ἐκ ſequentē conſonâ, ἐξ ſequentē vocali in eo-
dem verbo: ἐκβάλλω, *ejicio*, ἐξέβαλον. Sic
in ἐν & σὺν redit *ν* ante vocalem: ut, ἐλεί-
πω, *prætermitto*, ἐνέλειπον: συρράπτω, *conſuo*,
συνέγραπτον.

DE CONJUNCTIONE.

CONIUNCTIONUM varia eſt ſigni-
ficatio, ut apud Latinos.

Copulativæ: ut, καί, & τε, *que*.

Disjunctivæ: ut, ἢ, *aut*; & compoſita ejus, ἢτοι, ἢ γὰρ, *ſive*.

Conceſſivæ: ut, καὶν, καίπερ, *etſi*.

Adverſariæ: ut, δὲ, *verò*; (quod respon-
det particulæ μὲν, *quidem*;) ἀλλὰ, *ſed*; ὁμως, *tamen*.

α διαζέ-
κτι καὶ
δοτὶ τῷ
διαζέ-
γνύειν,
Apollo-
nio lib.
III. cap.
28.

Causales. Ut, γὰρ, enim: ὅτι, quod quoniam: & inde composita; διὸ, propterea, ideò: διότι, eo quod propterea quod: καθὼ, quatenus: καθότι, quia ratiōne. Item, ἵνα, ut: ὅπως, quò: & illa ab εἰ, ut, εἴπερ, & ἐπεὶ, siquidem; & hinc factum ἐπειδὴ, & ἐπειδὴ περ, siquidem, quandoquidem.

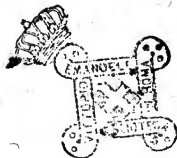
Ratiocinativæ, sive conclusivæ: ut, ἄρα, ἔρ, ergo: διόπερ, quapropter: item, τοίνυν τοιγάρτοι: τοιγαρῶν, igitur.

^a Vel
πληρω-
ματικῇ,
ut Apol-
lonio
lib. 111,
cap. 28.

Conditionales: ut, εἰ, ἂν, si. unde compositum ἐὰν, contractè ἥν.

Completivæ, sive expletivæ, quæ Græcis συμπληρωματικῇ^a: ut, περ, τοι; &, in cæmīne, ῥα, θὼ, aliæque.

F I N I S.

I N.

I N D E X OMNIUM GRÆCARUM

Vocum absolutissimus in

GRAMMATICEN CLENARDI,

A

GERARDO JOANNE VOSSIO

emendatam, & alterâ parte auctam.

A prima est se-	ἀράγμῃ	ibid. ἀγείρωμαι	246
decim litera-	ἀράγμῃ	ibid. ἀγείρω	101, 115
rum, quas è	ἀράγῳ	ibid. ἀγέλη	293
Phœnicia attulit	ἀραγῶν	ibid. ἀγελῶν	ibid.
Cadmus. Pag. 1.	ἀραγῶς	52 ἄγετε	294
vocalis anceps est.	ἀραγῶται	ibid. ἀγήμερα, ἀγήμερα	
2. & præpositi-	ἀγαίμῳ	201	101
va. 3. & ei non ad	ἀγάμα	201, 277 ἀγήμερα	102
latus affigitur, sed	Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέ-	ἀγήμερα, Euphoniæ	
hoc modo & infra	μνον, ὦ Ἀγάμε-	caussa sublato γ.	
subscribitur, nisi	μνον	27 pro ἀγήμερα	102,
fit majuscula fi-	ἀγανόφρον ὦ	ibid.	249
gura. 4. quali	ἀγαν	288 ἀγήμερα, Atticè pro	
etiam, ut cæteris	ἀγάομαι & ἀγάζο-	ῆμα, pleonasmò &	
omnibus, non so-	μαι inusitata	201, ο, pro ἄγημα	249
let adscribi spiri-	277, 288 ἀγήμερα		15
tus. 5. apostropho	ἀγαθεῖς	201 ἄγημα	102, 249
rejjicitur	5, 6 ἀγάομαι, quasi ab	ἀγί, ἀγία, ἄγιον	44
ᾠ, ᾠ	291 ἀγαάομαι vel ἀ-	ἀγί, ἀγί, ἀγί, ἀγί	
ᾠ, ᾠ	ibid. γάζομαι	ibid. σαι	9
& diphthongus im-	ἀγέων	66 ἄγνυμι	102, 115,
propria	3, 4, ἀγέων, ἀγέων	114	122, 216, 225
Ἀβραάμο	43 ἀγέων	2 ἄγνυμι & ἄγνυμι	
ἀγάζας	250 ἀγέων	66	122, 216, 277
ἀγάζε	ibid. ἀγέ, ἀγί, 123, 294	ἀγνώσω, poëticum	
ἀγάζειν	ibid. ἀγέομαι	102	206
			ἀγ-

ἀγροῶν, ἀγροῶν ἄδω	87, 116, 118	Ἀθήνηθεν	287		
249, 279, 282	ἄδω	242, 244	Ἀθήνησι	ibid.	
ἀγροῖεν	285	ἄδω, ἔσω	87	ἀγρός, ἄγρος	55
ἀγροῖσι	285	αἶς	193	ἀγρός	289
ἀγρομαι ex ἀγείρομαι	αἶσι	183, 194	ἄγως, ἄγω	15	
246	αἰπεδός	66	αι diphthongus pro-		
ἀγρόνδε vel ἀγρόσε	αἰπίων	70	pria quomodo		
285	αἰτός	66, 70	vulgò, at malè ef-		
ἀγρός	ibid.	αἶν non est in usu. &	feratur 3. apostro-		
ἀγροῦς pro ἀγρούρεος	ἄημι solum apud		pho rejicitur	6	
35, 36	Poëtas reperitur	αἶ	89, 291		
αἰγών	238	194	αἰάζω, ab αἶ	89	
αἶω duco	3, 102, 115, 116, 122, 249, 296	αἶαν ὦ	26		
αἶω frango, inusita-	currant duo η	93	αἶαντι, αἶας	28	
tum	102, 115, 126, 216, 277	293, 246 format	αἶας, αἶαντος, ὁ	26	
αἶω, ago me, vel eo	Imperf. αἶθεσον,		αἶας pro vocativo ὦ		
294	ne concurrant		αἶα	11	
αἰωνίζομαι, σμα, ἰσ-	duo η	93	αἰδῶ	157	
μαι	119	194	αἰδομαι, αἰδέομαι, αἶ-		
αἰδακρυς, ὁ καὶ ἡ, τὸ αἶ-	αἶμι	183	δαμαι	154	
δακρυ	45	193	αἰδως, ἡ, αἰδῶ	24, 33	
Ἀδαίμ, ὁ	43	αἶμα	123		
αἰδελφάστον	67	αἶμα, ὁ, 320. caret	αἶμα	12	
αἰδελφή	ibid.	duali & plurali	αἶμα, ὁ, αἶμα	20	
αἰδελφιδῶς, φίδες	36	numero	Αἰνίας, & Αἰνεάδης,		
αἰδέω, αἰδέσθω. quod ab	αἶμα	43	pro quo Poëtæ		
ἡδω, ἄδω inusita-	Ἀδλωάα, Ἀδλωά	15, 28, 34	Αἰνείας	11	
tum	242, 244, 250, 277	Ἀθήναζε	Αἰνεάδης	60	
αἰδρασίην	61	Ἀθήνας, pluralis nu-	Αἰνείας Poëticè, pro		
αἰδωῖαι	75	meri tantum	Αἰνίας	11	
αἰδω	250	62, 63, 287	αἰνέω, αἰνέσω, αἰνήσω	158, 180	
αἰδω	109	Ἀδλωαῖ, Ἀθηναῖα	αἰνήμι	ibid.	
αἰδω ratio	109, 118	62, 63	αἰολοῖσι μολπῇ	usuf	

est Pindarus	7	ἀκυστός	75	ἀλεξείω, ἀλεξείν, ἀλι-	
ἐπὶ λικῇ ἀλέλκλι		ἀκυσω	75, 101, 115,	ξῶ	246
quâ usi sunt Al-			134. 135, 296	ἀλεξήσω	247
caus, & Sappho	7	ἀκραγίσσεσθαι, πατο;	51	ἀλέξω	120, 246
αἶον, ab αἶω	93	ἀκρωτής, ἀκρωτίσσεσθαι		ἀλῶ	112, 245
αἰνέω, αἰονάω	154			ibid. αἰώ	157
ἀρετήσμεν	250	ἀκρωτος		ibid. ἀληγής, τὸ, τῷ ἀληγέος	
αἰρέομαι, αἰρεῖσθαι	215	ἀκρωσία	74		21, 30, 45
αἰρέω, αἰρεῖ 94, 102,		ἀκρωσιώνη	61	ἀληγής, ὁ κῆ, ἀληγέος	
136, 250, 260, 279		ἀκρωάομαι, ἀκρωάσο-			22, 30, 45, 71
ἀρεκχε	102	μαί	167	ἀληγίδος	ibid.
ἀρεήσμεν	250	ἀκρωλογία	96	ἀληγῶ	101
ἀρεῖσθαι	296	ἀκρυς	37	ἀλήλεχε	ibid.
αἶρω 93, 215, 250		ἀκτίν, ἀκτίν	18	ἀλήλημαι	180
αἰσθάνομαι, ab inusi-		ἀκτὶς		ibid. ἀλήλιφα	101
tato αἰσθάνομαι		ἀκτοεῖδης	61	ἀλημι	180
242, 250, 277		ἀκτοεῖων		ibid. ἀλῖ, ἀλὶ	28
αἰσθάνομαι	ibid.	ἀκων, ἀκωσκ, ἀκων	45	ἀλινδῶ, ἀλινδήσω	
αἰσθάνομαι tanquam		ἀλαζών, ἀλαζωνίσει-			250, 277
ab αἰσθάνομαι	250	εργ, νίστατος	51	ἀλίσκομαι	251
αἰχλῶν, αἰχλας	50	ἀλαλάζω	89	ἀλίσκω, ab αἰλός	
αἰχλείων ex αἰχλός		ἀλαάλημι	180		240, 251, 277
50, 70		ἀλαλύκτημι		ibid. ἀλίστω, ab αἰλίω	250
αἰπαπκῇ πῶσις	6	ἀλαπαίζω	89	αἰλίω, inuf.	250, 277
αἰπίζω	239	ἀλας, τὸ, τῷ ἀλας	21	ἀλλὰ	297
αἰπ	41	ἀλάω	180, 248	ἀλλᾶς	21
αἰτῶ	239	ἀλδῶ, ἀλδήσω, inufi-		ἀλλᾶσθαι	96
αἶω	93	tatum	240, 277	ἀλλῇ	288
αἰών, αἰών	18	ἀλδήσκω ab ἀλδῶ, ἀλλήλων, ἀλλήλοις,			
ἀκεί, ἀκείρ		ἀλδήσω		ibid. ἀλλήλαις, ἀλλήλας	
Homerum	112	ἀλεείνω poëticum ab	8c.		43, 80
ἀκείω 112, 117, 157		ἀλῶ	245	ἀλλο	14
ἀκῆχε 101, 103, 146		ἀλειφα pro ἀλειφαρ		ἀλλοδαπός	79
ἀκλεις	30		16	ἀλλοι	80
ἀκλιτον	43, 55, 82	ἀλείφω	101, 147	ἀλλοθι	286
ἀκθινι	289	Ἀλεξάνδρεια	62	ἀλλοθι	ibid.
ἀκθινιπής	12	Ἀλεξάνδρως		ibid. ἀλλο	44, 286
				ἀλλο-	

ἄλλοτε	286	ἄλφι pro ἄλφισιν	14	ἀμβλίσκω , ab ἀμ-	
ἄλλυε	80	ἄλφισι, τὰ, caret sin-		βλόω	240, 251
ἄλλων	ibid.	gulari Numero	42		271
ἄλοάω	75, 167	ἄλφῶ	245	ἀμβλόω , inusitatum	
ἄλοάσω & ἄλοήσω	ἄλῶ		210	240, 251, 277	
	ibid.	ἄλφῶ , pro ἄλοίλω		ἀμβλύσκω, & ἀμβλύ-	
ἄλοίλω & ἄλφῶ			210	σκάνω , per u , ab	
	210	ἄλωμι in Præsenti &		ἀμβλὺς	251
ἄλοητης	57	Imperfecto non		ἀμβλώσκω , ab ἀμ-	
ἄλυσ, ἄλόν[τ]	210,	est in usu	210,	βλόω , ἀμβλώσσω	
	251		251, 277	240, 241, 251,	
ἄλῶ & ἄλωμι, inusi-	ἄλῶναι	210, 251			277
tata	210, 240,	ἄλωπηξ, ἡ, ἄλώπεκ[ο]		ἀμείνων	52
	251, 277		19	ἀμετάβολα	92
ἄλς, ἄλδς, ἡ	25, 43	ἄλως	15	ἀμετάβολα σύμφωνε	
ἄλς, ἄλδς, ὁ	25	ἄλωσις	257, 260		4
ἄλυίω	238	ἄλώσσομαι, ab inusita-		ἄμη[τ]	75
ἄλυκίω , ἄλυκίημι	το ἄλῶ	210,		ἀμήτιρ, ὁ κ[α]ὶ ἡ	20
	180		251	ἀμνίς, ἡ	47
ἄλύξομαι	241	ἄλωτὸς	251, 260	ἀμνός, ὁ	ibid.
ἄλυσείδιον	67	ἄμια	5, 289	ἄμφρ[ο]	51
ἄλύσεις	55	ἄμφοτέρω	71, 72	ἄμφς	290
ἄλωσις	67	ἄμφοτός, ἡ	71, 72	ἄμπλιν[τ]	62
ἄλυσκάζω	248	ἄμφοδ[ος]	36	ἄμπελ[τ]	62, 72
ἄλύσκω , ab ἄλῶ		ἄμφοδ[ός]της	72	ἄμπλων	ibid.
	241, 248	ἄμφορ[α]	70	ἄμπέχομαι	96
ἄλῶ , ἄλῶσω	248	ἄμφορ[α]ν , ab ἄμφορ-		ἄμπέχω	216
ἄλφα	16, 60	τέω , quod inusita-		ἄμπε[τ]	295
ἄλφαίει , apud Hesy-		tum	242, 277	ἄμπίχω & ἀμφὶ &	
chium	245	ἄμφορυλλίς, ἄμφορυλλί,		ἴχω , φ ob sequen-	
ἄλφαίνω & ἄλφάινω	ᾠ		72, 70	tem adspiratam	
	277	ἄμφοσεια	62	mutatur in π	246
ἄλφαισις , apud He-		ἄμφοσός	ibid.	ἄμωα[τ]ω , poëticum	
fychium	245	ἄμφοσεώτης	ibid.	ex ἀμωίω	239
ἄλφάτω , ab ἄλφῶ		ἄμώω	75	Ἀμώτας	70
	245, 277	ἀμβλισκάνω	251,	Ἀμώπηχ[τ]	ibid.
ἄλφάω , inusitatum			277	ἄμωώ	239
ibid.				ἀμ-	

ἀμφέξω	246	ἀναιμωπὶ	ibid.	ἀνενιχθεὶς	273
ἀμφὶ	246, 295	ἀνάκειμαι	212	ἀνεχόμεινω	260
ἀμφιέννυμαι & ἀμ-		ἀνακλῖθι, pro ἀναυγς,		ἀνδρ	289
φίεμαι	217	ab ἀναξ	86	ἀνεχάπζον	96
ἀμφιέννυμι	217, 278	ἀναλίσκω	251, 278	ἀνέχουμαι	ibid.
ἀμφιεννύω	158, 278	ἀναλογία	22, 36	ἀνέωγα	102, 151
ἀμφίω inusitatum		ἀναλόγως	20, 27, 40,	ἀνέωγμα	252
	158, 278		52, 53, 220, 221,	ἀνεωγμῶν	ibid.
ἀμφίεσθαι	217		232, 245, 250,	ἀνεφξ	251
Ἀμφίς ex Ἀμφια-			254, 255, 261,	ἀνέφχθην	252
ρά	64, 695			276	ἀνέφνται pro ἀνέφνται
ἀμφισόητων	98	ἀναλογώτερον	47		229
ἀμφίσκω	278	ἀναλόω inusitatum		ἀνέφνται	226
Ἀμφιφελωνίδης vel			278	ἀνέφνται remissi vel	
Ἀμφιφελωνιάδης	60	ἀνάλωκα	251	dedicavi	227, 230
ἀμφιῶ	119, 217	ἀνάλωστα	ibid.	ἀνέφνται	227
ἀμφότερον, ἀμφοτέ-		ἀνάλωστα	ibid.	ἀνέφνται, ἀνέφνται	
ρωσε, ἀμφοτέρωθεν,		ἀναξ, ὁ, ἀνακτῶ	19,		251
ἀμφοτέρωθεν	286		41, 47, 70, 86	ἀνέφνται	273
ἀμῶν Æolicè pro ἡ-		ἀναξίφεια	70	ἀνέφ, ὁ, ἀνέφ, ἀν-	
μῶν	78	ἀναξὼ	ibid.	δρὸς, ὡ ἀνερ	20, 27
ἀν	298	ἀναρραρηκῶς, apud		ἀνέφων	30
ἐν	286, 295	Herod.	102	ἀνέφως, ἀνέφως, ἀν-	
ἐνα ab ἀναξ	41	ἀνασσα	47	ἡφῶν	44, 71
ἐνάβα, pro ἀνάβασι		ἀνάστα pro ἀνάστασι		ἀνθ	ibid.
	197, 253		253	ἀνθρωπάριον	68
ἐνάβασι, pro ἀνάβα-		ἀναφαίρετῶ	76	ἀνθρώπει	64
σι	252	ἀναφέρω	273	ἀνθρωπικῶς	ibid.
ἐναβιώσκεσθαι	240	ἀναχαιτίζω	96	ἀνθρώπιν	ibid.
ἐναγινώσκω	255	ἀνδάνω	242, 243,	ἀνθρώπιον	66, 68
ἐνάδημα	256		277	ἀνθρωπίσκῶ	65, 68
ἐναδιπλασιασμοῦ	99	ἀνδράσι	28	ἀνθρωπ	14, 64,
	179	Ἀνδρέας, pro quo			65, 66, 68
ἐνάδθ	185	Poëtæ Ἀνδρέας	11	ἀνθρωπώδης	64
ἐναδῶν, pro ἀναδῶν		ἀνδριάς, ἀνδριάνθ	21	ἀνίαπ & ἀνιάστ	224
	156	ἀνέγνωκα	255	ἀνίηρ	51
ἐναίμει	289	ἀνέγνω	ibid.	ἀνίλα, ἀνίλας	15
				ἀνίλως	

ἀνοίγω	98, 218	ἀόρασις	75	ἀπεινύσσω, poetice	24
ἀνοίξω	251	ἀόρατον tempus	83,		
ἀνοῖς, ἀνός	35		114	ἀπίωμι	22
ἀνορθῶ	96	ἀόρατος	111, 114	ἀπὸ αἰ κλίσεις	1
ἀντεροστής	66	ἀπαις	21, 27	ἀπλόα, ἀπλόα	3
ἀντεροφυλὶς	ibid.	ἀπαμφιεῖ pro ἀπαμ-		ἀπλόη, ἀπλόη	34
ἀντί	295	φίεσθ, ab ἀπαμ-			3
ἀντιόλοῦ	98	φίεω	119	ἀπλόον, ἀπλόον	3
ἀντιδικέω	ibid.	ἀπαξ	288	ἀπλόος, ὁ, ἡ ἀπλόος	35, 4
ἀντιδοῖς, ὁ, ἔξ τὸ ἀντί-		ἀπαις, ἀπαις, ἀπαις			
δοτον	38		21, 45	ἀπλόος, ἀπλόος	49, 37
ἀντιπύχω	147	ἀπέτωρ, ὁ καὶ ἡ, ἀπά-			
ἀντιπίποινα	ibid.	τορ	20		
ἀντιπεπύθησις	ibid.	ἀπιδραν, pro ἀπιδρῶ	ἀπιδρῶ		292
ἀντίχειρ, ὁ	20		201	ἀπιδρῶν	292
ἀντανυμία	6	ἀπαι	224, 225	ἀπιδρῶν	292
ἀνύσσω	87	ἀπεικονίσματι	43	ἀπιδρῶν	292
ἀνύτω, ἀνύτω, ἡνυκα		ἀπείλαον ἔξ	ἀπιδρῶν	292	296
	ibid.	λαον	98	ἀπιδρῶν	292
ἀνύω	92, 112	ἀπεικονίσματι	43	ἀπιδρῶν	292
ἀνῶ	54, 286, 292	ἀπεινῶ	225	ἀπιδρῶν	292
ἀνῶγμα	139	Ἀπελλέας, ὁ, Ἀπελλῆς	225	ἀπιδρῶν	292
ἀνῶθεν	286		34, 42	ἀπιδρῶν	292
ἀνώμαλία	195	ἀπίνεγκαι	273	ἀπιδρῶν	292
ἀνώχθω	252	ἀπίσθησις	219	ἀπιδρῶν	292
ἀνώχθι pro ἀνώχηθι		ἀπίσθω	ibid.	ἀπιδρῶν	292
ab ἀνώγματι	139	ἀπίσκηκα	252	ἀπιδρῶν	292
ἀνώτερος, ἀνώτερος	54	ἀπίσκημι	204	ἀπιδρῶν	292
292. ἀνώτερον, ἀνώ-		ἀπίσκημι	223	ἀπιδρῶν	292
τέτω	292	ἀπιστοίμω	ibid.	ἀπιδρῶν	292
ἀξάτω	122	ἀπίζη	252, 276	ἀπιδρῶν	292
ἀξί, ἀξίτω, ab ἀζω		ἀπίζησε ab ἀπιδρῶν	ἀπιδρῶν	292	268
	247, 249		252, 276	ἀπιδρῶν	292
ἀξον, ἀξον	122	ἀπὸ λαον	98	ἀπιδρῶν	292
ἀξω	216, 247, 249	ἀπὸ λαον	117	ἀπιδρῶν	292
ἄον, Imperf. ab ἄω, ἀπὸ λαον			226	ἀπιδρῶν	292
ut distet ab ἄον	93	ἀπὸ λαον	ibid.	ἀπιδρῶν	292

ἀσθέντης	22	Αὐλῖς	ibid.	αὖν	ibid.
ἀσθερ, ὁ	20	αὖξω	120, 246, 252,	ἀφαίρεμα	76
ἀσπράγαλιν	64		278	ἀφαίρεσις	76, 262
ἀσπρῖς	ibid.	αὖξάνοι	124	ἀφαιρέω	76
ἄστυ, τὸ ἄστυ	17, 73	αὖξάνω ab αὖξίω, in-		ἀφαιρέμα	296
ἀσχετος	260	usitato.	93, 242,	ἄφαρ, ἀφάρισιν	
ἄστω	87, 109, 118		246, 278	Poëtic.	55
ἀτθῖς	98	αὖξίω	242, 246,	ἀφείδω, pro ἀφείη	
ἀπίζω	90		252, 278		230
Ἀτλασπαίδης, ὁ	61	αὖξήσω ab αὖξίω, in-		ἀφεικέναι	227
Ἀτλασπιδῆς, ἡ	ibid	usitato	242, 247,	ἀφεικῆς, qui dimisit	
ἀτσακλιν	65		252		227
ἀτσακλυλῖς	ibid.	αὖξω	246, 278	ἀφείναι	229
ἀτσακλυλλῖς	ibid.	αὖκιν	4	ἀφείνται	ibid.
ἀτσημῶν	239	αὖρον	288	ἀφῆς	ibid.
ἀτσημίζω	ibid.	αὖτῃ	80	ἀφείω	228
ἄτση ex ἄτση, vel αὖτῃ			79	ἀφειμαί	230
Atticè pro ἄστω	9	αὖτῃ	80	ἄφες	185, 228
ἄτσην ἀφῆκε quā αὖτῃ			14, 80	ἄφεις	230
usi sunt Aristophanes & Demosthenes	7	αὖτῃ	289	ἀφεις αἶλω, ab ἀφειν	180, 202
ἄτσην	17	αὖτῃ	286	ἀφεινῶν	180
ἄτσην	9	αὖτομολέω	ibid.	ἀφεινῶν	196
ἄτσην	ibid.	αὖτον	80, 81	ἀφεινῶν, Atticè pro	64, 296
ἄτσην, ἀτσην	89	αὖτοπαίδεια	80	ἀφεινῶν	229
ἄτσην	97	αὖτοπαθηκῶν	84	ἀφεινῶν, Atticè pro	
ἄτσην	72, 97	αὖτος	54, 79, 80, 208	ἀφεινῶν	ibid.
ἄτσην	72		286, 294	ἀφεινῶν dimisi	227
αὖ diphthongus pro-		αὖτῃ	286	ἀφεινῶν	136
pria quomodo		αὖτῃ	54	ἀφεινῶν, σῶν, τῶν	76, 136
vulgò, at malè, αὖτοχειρ pro αὖτο-		χειρ	289	ἀφεινῶν, ἀφεινῶν	
pronunciatur	3	αὖτῃ	81	ἀφεινῶν	5
αὖλητης	46	αὖτῃ, αὖτῃ, αὖτῃ	81,	ἀφεινῶν	261
αὖλητης	46, 65		82	ἀφεινῶν	ibid.
αὖλητης	46, 65		77	ἀφεινῶν	ibid.
αὖλητης	62	αὖτῃ		ἀφεινῶν	ibid.

ἀφίεν, ἀφίεις, ἀφίει	ta, media	4	Βασίλειον	64
227	βα, pro βῆθι	197	Βασιλός	22, 47, τῆ
ἀφ' ἑ	5	βαβαι	291	Βασιλέος, Βασιλῆος,
ἀφρηέν	97	Βαβυλων	62	Βασιλέως 22. ὡ βα-
ἀφρων	ibid.	Βαβυλωνίς, ἡ, -δε Βα-	σιλός	27, 28, 32,
ἀφροκίον	pro ἀφδ-	βυλωνία	63	47, 54, 64
κίον	77, 269	Βαβυλωνίον	62	Βασιλός 28, 32
ἀφύξω ab ἀφύσσω	βιάδω à βίσημι	294	Βασιλόπερον, Βασι-	
90	Βαδίζω, βαδίσω	89,	λόυματος	54
ἀφύσσω ab ἀφύω	ibid.	118, 145.	Βασιλόω	73, 117
ἀφωνα σύμφωνα quot	ζωμα, βαδίσωμαι,	Βασιλῆον, Βαπλῆι,		
reverâ sint	4	βαδίσωμαι	119	Βαπλῆα, Ionicè
ἀφωνα διφθόγροι	3	Βαίωμαι ἔ βαίν-		32
ἀχαρις	23	κλής	69	Βασιλικός
ἀχθήομαι, ἀχθῶμαι,	βαθύνς, βαθύνω,	Βασιλιννα		47
inusitatum	247,	βαθύνω, βαθύνωτος,	Βασιλὶς	ibid.
278	Βάθιτος	50	Βασιλίσσα	ibid.
ἐχθέομαι vel ἀχθή-	βαίω	201	Βάων pro βαθύν	
ομαι, ab ἀχθῶμαι	βαίω à βάω, βήσω.		50	
240, 247	μαι	201, 244,	Βάωζω	90
ἐχθῶμαι	240, 247,	247, 248, 252	Βάω ἐπίσημον	58
278	Βάκτρα	63	Βάωζω	89
ἐχθῶς, Ἀχίλλης, Βακτρανός, ἡ		31	Βάω 199, 201, 244,	
Ἀχίλλειον	32, 64	Βάκχος	98	247, 248, 252,
ἐχθῶς, Ἀχνας	35	Βαλέω	253	278
ἐχθῶμαι, Ἀχυνῶμαι	214	Βάλλω, βαλῶ βαλῆ-	βδέω	241
ω	93	ω 52, 95, 120, βδύλλω à βδέω		241
ωεί pro αὐεία	289	253, 278	Βέβαια	199, 261
B.	Βαμβαινῶ	248	Βέβαια	146
	Βαν pro βαν	196	Βέβαια à βάω	199,
B	Βάπτιω	117, 146	281, 252, 261	
secunda est li-	Βαρέως à βαρέων	293	Βεβίωμαι	211, 253
terarum, quas	Βαρύνς	5, 85, 293	Βεβίωκός	211
ἐ Phœnicia	Βαρυτία	222	Βεβίωμαι, Βεβίωμιδος	
attulit Cadmus	1. Βασιλεία	73	211, 253	
quomodo rectè	Βασιλεία	47	Βεβίωται	253
pronunciatur. ibid.	Βασιλεία	236	Βεβίωμιδος	253
est consonans mu-	Βασιλεία		Βέβαια	

V 2

Βέβλα-

βέλασθω	146	βέλομαι	52	βειόω	211, 253
βεβλάκδωμα	99, 308	βαίνω, βέθηκα, βέβαια	βιύς, βίοντες	ibid.	
βεβλάσηκα	99	quasi à βάω	199, βιόω	211, 240, 278	
βεβλήκα, ex βαλέω			201	βιόω	211, 253
	253	βηξ, ὁ κῆ, βηχός	19	βιόω	ibid.
βέβληκα	ibid.	βῆκα τὸ, ἔβηκα	16	βίωμι, in presenti &	
βεβόηκα	161, 166	βήσوما à βάω	244,	imperfecto inusi-	
βεβόηκέναι	169		252	tatum	211, 253,
βεβόηχθαι	108	βῆσα	199. pro βάω		278
βεβόηκω	168	. seu βαίνω	201.	βιόω	211, 253
βεβόηκός	169		247	βιόωσκω, à βιόω, βιόω	
βεβόημα	161, 170	βῆτα	16		240, 253, 278
βεβόημι	172	βιάζομαι	144	βιόωσμαι	211, 253
βεβόημι	171	βιάζομαι τὸν φίλον	βιόω		211, 240
βεβόησθαι	172		ibid.	βιόω	253
βεβόησω	170	βιάζομαι ὑπὸ τῷ φί-	βλάω	poëticum.	
βεβόησθαι	171	λε	ibid.		117
βεβόησμαι	170	βία	288	βλαβῶ	246
βεβόησθαι	172	βιόω, βιόω	154	βλακδύομαι	99
βεβόησθαι	ibid.	βιδάς	201	βλακίσθαι	51
βεβόωμαι	171	βιδάω	248	βλαξ	ibid.
βεβήλσκα	99	βιδάσω	ibid.	βλαπῶ, à poëtico	
βεβήληκα	242	βιδάσω, apud Hesy-			117, 146
βεβρέμηκα	110	chium	ibid.	βλαστάνω à βλαστῶ	
βέβρεχα, βέβρεχα, βέ-		βιδάω	248. quod,		242, 278
βρέγμα	111, 132	cum βίβημι, inu-	βλαστήσω		242
βέβρωθαι, rarum, à		sitatum	278	βλαστῶ, inusitatum	
βρώω	253	βίδημι	201, 252,		99, 116, 242
βέβρωκα à βρώω	ibid.		278		278
βεβώς pro βιδάως	198	βιδλίον	8, 66	βλαστῶν	231
βείνω	245	βιδλιοπολέω	96	βλεῖον	253
βέλιερ	52	βιδλιοπάλης	12	βλείς	ibid.
βέλιον, βέλιτα	292	βιδλῶ	66, 68	βλέπειν	29
βελπίων, βελπίων, ὡς		βιδλύθριον	ibid.	βλέπω	11
βέλπον 27. βέλπι-		βιδρώσκω	241, 278	βλέω, inusitatum	
τας, à βάλλω, vel		βινηπάσω à βινηπάω			253, 27
secundum alios à			237	βληθεῖς	21

Βληήσμαι	253	Βοήσας	169	Βοτρυδὶς	67
Βλήμι	ibid.	Βοήσεαδ	172	Βοτρυδὸν	293
Βλώω & βλώμι, inu-		Βοήσεν	169	Βότρυες, βότρυας, βό-	
sitata	278	Βοήσεαδ	172	τρυς	37
Βλώσκω	ibid.	Βοησόμειν	ibid.	Βότρυι, βότρυσι	28
Βόω, interdum, sed		Βοησοίμι	168	Βότρυω, quandoque	
raro, pro βῦν	25	Βοήσμαι	172	apud Poëtas βό-	
Βόας, βόα	167	Βόησον	168	τρυα	25
Βοάειν ἄν	186	Βόησω	ibid.	Βότρυς, βότρυς, ὁ	
Βοάεισθαι, ἄαδ	172	Βοήσμαι	172	25, 37, 67, 293	
Βοᾶν vel βόασ	168	Βοήσων	169	Βότρυς, ὁ, & τὸ βέ-	
Βοησόμειν, ὅμιλιν	171	Βοιωτίδιν ex βοιω-		πυρν	38
Βοάοιμι, ὅμι	168,	τὸς	70	Βεφονία	42
	169	Βοιωτὶς	ibid.	Βόω, inusitatum	173,
Βιόωμι, ὅμιλιν		Βῦν	27	240, 278	
	172	Βύλει	129	Βοώιν, βεώης	159,
Βοάπι	5, 166	Βυλόμαι, ὅμιλιν inusi-			168
Βοάω, ὅ	170	tat. 120, 242, 278		Βουδὶς	50
Βοάω, ὅ, ἦσιν, βεβόηκα		Βυλόμεν	99	Βεβόω	90
153, 165, 166, 168		Βυλήσμαι ἃ βυλέο-		Βεβόω φωνήεντα	2
Βοάωμαι, ὅμαι	171	μαι	120, 241	Βόρυς	50
Βοάων, ὅν	169	Βύλωμαι	52, 112,	Βρέμω	110
Βόες, βῦς, βόας, βῦς	37		120, 241, 278	Βρέπας, caret Geniti-	
Βοηθεῖν	171	Βῦν	25	vō & Dativo, in-	
Βοηθεῖς	172	Βῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ	23,	venitur tamen	
Βοηθῆναι	ibid.	25, 28, 37, 39, 67		Βρέπας, apud He-	
Βοηθῆσεαδ	ibid.	Βυτ	28	zychium	43
Βοηθησόμειν	171	Βεφονία, caret singu-		Βρέφιν	68
Βοηθῆσμαι	170	lari	42	Βεφύλιον	ibid.
Βοηθησόμεν	172	Βορεάδης	60	Βρέχω	111, 132
Βοήθηπ	170	Βορράς, βορρᾶ	12	Βεήθης	179
Βοηθῶ	171	Βοσκέω	154	Βεήτω	197
Βοήσται	172	Βόσκω ἃ βόω. Fut. βό-		Βρώω & βρώμι, seu	
Βοήσται	169	σκω	154, 173,	βρώσκω. Fut. βρώ-	
Βοησαίμεν	172		240, 278	σκω. inusitat.	238,
Βοήσασθαι	168	Βόσων	173	241, 253, 298	
Βοησαίμεν	172	Βότρυς, ὅ	27	Βράχιν	253

βρῶμι	253, 278	ζάμμεα	16	110, 118, 162	
βρωσείω	238	ζάμω, inusitatum		167, 180	
βρώσκω à βρόω, βρώ-		264, 278	ζάλημι	ibid.	
σω 238, 241, 253,	ζάνυμαι	213	ζαλῆς	166	
278	ζανύσεται, apud He-		ζάλας, ὁ, ζάλας & ζά-		
βρώσκω à βρόω	241, sychium	213	λω	15, 24, 39	
353	ζανύσκομαι	ibid.	ζήσσις à ζηθήσεται	76	
Βυζάντιον	62	ζαίρ	298	ζήσας	223
Βυζάντιον	ibid.	ζάσας, ὁ, & τὸ ζάρον	38	ζήσομαι, inusitatum	
Βυζαντιός & Βυζαντία	ζαργαίρω	248	76, 245, 254, 278	ζηθήσομαι	254, 272
63	ζαετήρ, ἡ, ζαετήρ		ζηθήσομαι	254, 272	
βύω	134	ζάσρος	20, 26, 28	ζητική πτώσις	6
βῶ	201	ζάω, γήσω, γέγηκας, γέ-		ζηοίμην	223
βῶμαξ	65	ζαία	108	ζήσομαι, inusitatum	
βωμολόχον	ibid.	ζαετήροι	28	223, 254, 278	
Γ.		ζάσμαι vel ζάσμη	26	ζηοίμην	ibid.
		ζα	290, 291	ζηναίδης	12
Γ	tertia est lite-	ζάα, γῆ	15, 34	ζήνατο, per syncopen	
	rarum, quas	ζάαα	199	pro ζηνήσεται	147
	è Phœnicia	ζαζάαα	88, 110,	ζηνήσεται	148
	attulit Cadmus 1.	ζαζάααα	162	ζηνώμαι	245, 254
	quomodo sonet	ζαζάαααα	ibid.	ζήω	ibid.
	ante γ, κ, λ, aut ε.	ζαζήνημαι	254	ζήωμαι	223
	2. est consonans	ζαζήνησται	76	ζεραϊός	52
	muta, media	ζαζήκω	199	ζεραϊνεία	62
ζαῖ, αῖ plurali nume-	ζαζήνα	223, 254, 272	ζεραϊνείατης	ibid.	
ro, apud Aristote-	ζεραϊνεία	223	ζεραϊνός	ibid.	
lem	43	ζεραϊνός	ibid.	ζεραϊνόν	66
ζαϊάων	ibid.	ζεραφά	99	ζερων	ibid.
ζάλα, ὁ ζάλακας, ab	ζεραφώς ἔσται	126	Γεωμίτρε, Vocativus		
inusitato ζάλαξ, ζαζής	pro ζαζής	198	à Γεωμίτρεως	12	
ζάλακας 4, 19, 41	ζαζήνατο pro ἐζαζήνατο		γῆ, ἡ caret duali &		
ζαλδωιάω	273	254	plurali numero		
ζαμείω 1, 13, 238, 254,	ζαζήνομαι & ζήνομαι	ib.	43, 67, 287		
278	ζαζήνω	ibid.	γῆδιον	67	
ζαμησιείω	238	ζαζαίς	166	γῆτι	287
ζαμύσω	238, 254	ζαζάω, ζαζάσω	88,	γῆτω, γητέω	154
				γεγῆ	

γηράναι	201, 254	γόνω	74, 77, 99, 134,	ῥεαπλίς	ῥα, ῥον, ῥ
γηρῆς, γηράντος, ἄγῃ-			136, 180, 278	ῥιγροπλίαι	76
ρημι	240, 254	γόνω, per Prosthesin		ῥεαῦς, ῥιγροῦς, ῥεαῦν	
ῥήρας, γήρατος	15, 20,	& Syncopen, pro		& Atticè ῥεῖως	21,
	21	ῥοίω	211		25, 66
γηράσκω	167, 201,	γῶν	211, 255	ῥεῖμμα	latius patet,
	240, 254, 278	γῶντι	186, 211, 255	ῥεῖμα	quàm τοιχεῖα
γηράσσω	167, 254,	γῶνι	211, 255	ῥεῖματι	Græco-
	278	γῶνι	180, 186, 211	ῥεῖματι	tum. i. Φωνήν
γηράω	154, 167, 201,		221, 235, 255	ῥεῖμα, ῥεφίω, ῥεφί-	
	240, 278			ῥω, ῥιγροῦς	74
γηρέω	154	& imperfecto in-			87, 99, 154
γήρημι, inusitatum		usitatum.		ῥεῖμα	99, 247
	201, 254, 278	γῶνι	74	ῥεῖμα	89
γῆσω	199	γῶνι	186, 211	ῥεῖμα	Vide ῥεῖμα
γῆρας, γῆραντος	21	γῶνι	99	ῥεῖμα	41
γῆγρομαι vel ῥεῖναι, γῆγρομαι, ἄγῶν	245, 254,		255	ῥεῖμα	38
	272, 278	γῶνι	211, 254		38, 41
γῆγρω, per epenthesin		γῶνι	136, 211	ῥεῖμα	66
literæ, & muta-		γῶνι	77	ῥεῖμα	41, 66
tionem vocalis, è		γῶνι, τῷ γῶνι		ῥεῖμα, ῥ	18
ῥεῖμα, aut ἄγῶνι, ῥεῖ-		metathesi, γῶνι,			Δ.
μιν	254	& τῷ γῶνι, ῥεῖματος			
γῆγρομαι seu γῆγροσκω	17,	unde plurali		Δ	quarta est lite-
	211, 254, 278	ῥεῖματι, & per e-			rarum, quas
γῆγρω pro γῆγροῦν		penthesin γῆγρω			è Phœnicia
	14		40		attulit Cadmus i.
γῆγροῦ, γῆγροῦς, γῆγ-			290		consonans muta,
ροῦ	45, 50	ῥεῖμα vel ῥεῖμα	18,		media
γῆγροῦν, comp. ibid.		quo & γῆγρω dici-			4
γῆγροῦν pro γῆγροῦ-		tur, sive per μετα-			δαγῆναι, ἄγῶν
ιν	ibid.	ῥεῖμα ex γῶνι, sive			δαῖμα
γῆγροῦς vel γῆγροῦ		per syncopen ex			novum ver-
	87	ῥεῖμα			bum & inusita-
γῆγροῦ	211, 255	ῥεῖμα, ῥεῖμα	67		tum
γῆγρο	ibid.	ῥεῖμα	74		255, 278
			V 4		δαῖμα.

δήσομαι	256	δεκαοκτώ	ibid.	δύω	54
δήσομαι	55	δεκάς	57	δέφω	155
δήσομαι	195	δεκατίσaris	56	δέχομαι	237
δεί	286, 276	δεκαταῖ	58	δέψω, δεψῶ	155
δείδω, ποëticum	256	δέκατος	57	δείω 112, 120, 134,	
δείδμι	ibid.	δεκατεῖς	56	158, 162, 195, 256	
δείδω	ibid.	δέχομαι, Ionicum	δη, δηθεν	290	
δεκανόομαι	237	pro δέχομαι	237	δηκω, inusitatum	
δεκάτω, νομαι	ibid.	δέλας, τὸ, δελιάς,	243, 245, 255, 278		
δείκνυ pro δείκνυθι		δέλτης, δέλτη	19,	δηλαδὴ	290
	186		20, 41	δηλίω, δελόω	154
δείκνυμι	214, 216,	δέλτω	16	δηλιακός	64
	278	δελφίν, δελφίν	18	δηλι	63
δεικνύω à δείκω	214,	δελφίς	ibid.	δηλίτης	ibid.
	216, 238, 278	δέμας, τὸ, desinitur	δηλ	62, 64	
δεικνύω	80	genit. & dat.	43	δηλῶν, δηλῶτος	19
δείκω, inusitatum		δέμων	110, 279	δημήτηρ, ὡς δήμητερ	
	214, 216, 237, 278	δενδύλλω	241		20, 27
δείν	256	δέομαι	256, 278	δήμ	71
δείνα	43, 82	δέον	256	δημοσία	288
δεινὰ βλέπειν	293	δέρνω	116	δημοδότης, ὡς δῆν	
δείναπι	82	δέρω	115, 271	Δημόδωτος	22,
δείνατος	ibid.	δεσμός & δεσμός	38		27, 30
δῆν, per omnia ge-		δεσμός 80, & τὸ δεσμὸν	δημότης		71
nra	ibid.	38, 77, 134, 162	Δῶ & Δῶν, Boeot.	41	
δῆν	ibid.	δέποισιν	47	δήξω 243, 245, 255	
δῆξιν	80	δέποισιν	12	δήσω 195, 256	
δῆξω, non δεικνύσω		δεσπορία	72	δῆτε	288
	214, 216	δεσποτής	12, 47, 72	δῆω	86
δῆς, ὁ, Poëticè, τῆ		δεσποτής	47	Δία τῇ κύκλῳ συνελ-	
δῆν	82	δέσω & δήσω	256	δῆν pro Δία κύ-	
δειχθήσομαι	216	δῶς, Boeoticum	41	κῆν συνελθῆν	9
δείω	256	δῶτες	54	Διδοῖς	147
δέκω, δεκαεντία, δεκα-		δῶτερον 114, 288	Διδόβολα	ibid.	
ἐξ, δεκάχης, δεκα-		δῶτερος à δυνότερος per	Διδόβωζ, ἄσιν	119	
πίντε	55, 59, 288	contractionem	54,	Διδόβω pro διαδοβά-	
δεκαεπία	56		57	σω à διαδοβάω ib.	

Διδόμην	256	Διδόμην, διδοῖται, δι-	Διενλώοχα	273	
Διδόδορασκω	257	δοιεν	187	Διέρρωχα	219
Διδόραϊλω	201	Διδόμην	191, 208	Διέρρωγος	ibid.
Διδόραναι	ibid.	Διδόμαι	207, 260	Διεύωται	198
Διδόρας	ibid.	Διδόμην, à διδών	Διζήμε	175	
Διδόσις	84		Διζώ	ibid.	
Διδέμαι	232	Διδόμαι	207	Διηγήσασθαι	112
Διδόρνει	96	Διδόσθαι	209	Διηκόνει	96
Διδόρσοι, Διδόρσαι,		Διδόσο	190, 208	Διδόσιν & διδοῖσι	224
Διδόρσι	56	Διδέ ex διδο, pro δι-	Διπάζω	75	
Διδόροπος	57	δοσα	190	Δικαιώ	51, 72
Διδύσις	264	Διδέ à διδών	186	Δικαιούνη	ibid.
Διδύλετοι, αἰτικὴ, ἰω-		Διδύς	188, 207	Δικαστής	75
νικὴ, δωρετικὴ, αἰο-		Διδύσι	183	Δίμνας	35
λική	7	Διδών, διδών	183, 186, διδ		298
Διδώλειν	156		187, 188, 190,	Διοῦς	42, 69
Διδώρειν	ibid.		191	Διοῦσαι	42
Διδώρειν	72, 270	Διδόρασκω, Διδόρασι	Διόνυσι	69	
Διδώροια	72		157, 180, 202,	Διόνυσος	ibid.
Διδώρες	ibid.		229, 240, 241,	Διόνυσα pro Διόνυσε	
Διδώροπον	76		257, 271, 279	scribebant veteres	
Διδώξω à διδάχω	241,	Διδόρμαι	257	Attici	3
	256	Διδόρημι	180, 201,	Διόπερ	298
Διδώσκω, διδάσκω, δι-			279	Διός, Διί, Δία, à Δις	
δάξω	76, 154, 241	Διδόνσκω à δύνω	241,		41
	256, 278		279	Διόπι	298
Διδώχω, inusitatum		Διδών, διδώνται	186,	Διωπάσι	57
	241, 256, 278		192, 208	Διωπάη, Διωπῆ	34
Διδέει	195	Διδώμαι	191, 192,	Διωπάω	35
Διδέιναι	ibid.		208	Διωπῆς	35, 57
Διδήμε	77, 195	Διδώμι	112, 179,	Δίπαι, τὸ Δίποδος	18
Διδίγησι	256		180, 181, 183,	Δίπαι, Δίποδος & Δί-	
Διδόασιν	183, 205		184, 205, 279	παι	18, 27, 39
Διδόει	206	Διδέει, διδῶ	206	Δίπαις & παι	18
Διδόει, διδοῖ	206	Διδέωσι	184	Δίς	41, 228
Διδόει	184	Διδέωσαν	180	Δισμύλαια	56
Διδόειλω	186, 206	Δίει	225	Δισμύλαιος	57

διγίλοι	56	ras, pro οἱ δὲ ῥοι	δράκωντα	47
διγίλοις	57	invenitur	38	δράκων, ὁ, δράκοντ
διφθογγαὶ αὐφωναί, αὐφωναί, ησφωναί	3	δέρν, δέρν	δέρν	49, 47
διφθερεῖς & δίφθερε	38	δέρν, δέρν	δέρν	162
διφθ	ibid.	δέρν, δέρν	δέρν	271
διχα	280	δέρν, δέρν	δέρν	271, 279
διχῆ	283	δέρν, δέρν	δέρν	271
διχωνά φωνήεντα	2	δέρν, δέρν	δέρν	257
διψάει	166	δέρν, δέρν	δέρν	244
διψῆν pro διψᾷ	168	δέρν, δέρν	δέρν	257
διψῆς	166	δέρν, δέρν	δέρν	248
διώ	256	δέρν, δέρν	δέρν	ibid.
διωκῆν, Poëticum à δέσ		δέρν, δέρν	δέρν	248
διώκω	239	δέρν, δέρν	δέρν	257
διώκω	239	δέρν, δέρν	δέρν	48
δμείν, inusitatum	279	δέρν, δέρν	δέρν	157, 162, 166
δδάσω vel δδίσσω	267	δέρν, δέρν	δέρν	167, 202, 244
δδῆσμαι	208	δέρν, δέρν	δέρν	246, 248, 257
δδίσσω	237	δέρν, δέρν	δέρν	271, 279
δδίσσω	206, 253	δέρν, δέρν	δέρν	271, 279
δδίσσω, δδίσσω, δδίσσω	187	δέρν, δέρν	δέρν	257
δδίσσω	209	δέρν, δέρν	δέρν	42
δδίσσω, δδίσσω	257	δέρν, δέρν	δέρν	257
δδίσσω	279	δέρν, δέρν	δέρν	257
δδίσσω	74	δέρν, δέρν	δέρν	66
δδίσσω	180	δέρν, δέρν	δέρν	37, 66
δδίσσω	ibid.	δέρν, δέρν	δέρν	156
δδίσσω, inusitatum	257	δέρν, δέρν	δέρν	28
δδίσσω	279	δέρν, δέρν	δέρν	ibid.
δδίσσω	173	δέρν, δέρν	δέρν	117
δδίσσω	210	δέρν, δέρν	δέρν	27
δδίσσω	67	δέρν, δέρν	δέρν	57
δδίσσω	ibid.	δέρν, δέρν	δέρν	55
δδίσσω	38	δέρν, δέρν	δέρν	220
δδίσσω	257	δέρν, δέρν	δέρν	6
δδίσσω, πᾶ apud Poë-		δέρν, δέρν	δέρν	244
		δέρν, δέρν	δέρν	182

182, 220, 221,	δύσπεπτος	75	E.
257, 297	δυσπεφξία	74	quinta est lite-
διωάζω	136	95	rarum, quas è
διώαμ	220, 257	ibid.	Phœnicia at-
διωαίμελω, διωαίο, δύ-	δυσπεφξίαν	ibid.	tulit Cadmus r.
ιαστο	191, 202	97	vocalis brevis est
διώαμαμ	73, 75, 129,	ibid.	z. & præpositi-
191, 202, 279	δυσπεφξίαν	95	va 3. rejicitur apò-
διωάμδμ	202	97	stropho
διωάμεις	73	ibid.	ἔαμα 216
διωάομαμ, inusitatum	δύω, δύσω	88, 220,	ἔαγλω pro ἤγλω 216,
202, 279	241, 247, 257,		250
διωάομ	202	179.	Quod sicut ἔαρον
διωατός	75	δύμι, inusitatum.	ἔαδω 242, 250
διωάω	136	δυσπεφξίαν	97 ἔαδον
διώη. pro	διώασμα	δύω & δύο	53 ἔαδώς
129, 189	δύω, δύωιν	ibid.	ἔαλωμα, Atticè pro
διωήμει	192	δύω pro δύμα, mutila-	ἤλωμα, ἑαλωμας
διωήσασμα. à	διωάο-	tum per apoco-	210, 251
μαμ	202	pen, non variatur	ἑαλώκειν pro ἤλώκειν
διωήσω	136	17, 43, 207	210
διώητος	75	δύωδεμα	56 ἑαλωκίμα, ἑαλωκίς
διώω	257, 259	δωδεκαίαιος δαίπλες	58 ibid.
διώωμαμ, διώη, διώη-	δύω	253	ἑάλωμαμ 251.
ται	192, 202	δύωμα	43 ἑάλων pro ἤλων 210,
δύω	24, 43, 55	δύωμαμ	210 250, 251.
δύωιν	ibid.	δωρικὴ δῶλεκετος, quâ	ἑάω contractè ἤν 25,
δύωκαίδεκατος	57	usi sunt Theocri-	26, 208
δύωκαίδεκα pro δύω-		tus & Pindarus;	ἑάξα pro ἤξα 102,
καίδεκα	56	quonquam αἶσα φῆ	218
δύς, διώτος	220, 257	eam vocet Mal-	ἑάσω 267.
δύσπεπτος	95	chus	7 ἑαυτὸν 80
δύσπεφξίαν	ibid.	δύσπεφξίαν	210 ἑαυτὸν 81, 82
δύσπεφξίαν	ibid.	δύσπεφξίαν	ibid. ἑαυτὸν caret Nomina-
δύσι	55	δύσσομαμ	ibid. 80, 81, 82
δύσπολμ	276	δύσπολμ	ibid. ἑαυτὸν, per omnes ca-
δύσσομαμ	220	δύσσω	181, 184, 206
	δύω	88	81
			ἑάω

ἰάω	94, 167	ἰγίσις	55	ἰγροφον	99
ἰεραφον	117, 146	ἰγίαν	ibid.	ἰρετήρως	247
ἰεω pro ἰεήσαν, per		ἰγίρως	297	ἰρετήρως	99
syncorpen	196	ἰγισαλίζω	89	ἰρετήρως à γρηγρέω	
ἰεδομαῖα	58	ἰγισατο	97		247
ἰεδομηγίω	56	ἰγίς	55	ἰγρομα ex ἰγίρως	
ἰεδομηγίως	57	ἰγίτερος, ἰγίτατος	55		246
ἰεδομος	ibid.	ἰγίτερον, ἰγίτατα		ἰγροα	2
ἰεδομήκειν	166	292. ἰγίτιρω, ἰγίτι-		ἰγρυθν	97
ἰεδομήμεν	170	πέντω	ibid.	ἰγὼ Ἄεoles ἰγὼ	78
ἰελεω à βίβημι	201, 252	ἰγισαίνω	97		111, 223
	11	ἰγίση	ibid.	ἰγωρε	78
ἰεησα, quasi à βαλῶ		ἰγίσην	223	ἰγὼ οἶδα	178
196, 201		ἰγεινάμεν	254	ἰγὼ οἶμα	ibid.
ἰεὶ βλιωπάλεν	96	ἰγειρμα	246	ἰγ ὦδα	ibid.
ἰεῖων	211, 253	ἰγειρώ, ἰγερώ	113	ἰγ ὦμα	ibid.
ἰελάβω	117	ἰγρησιμέω	254	ἰδαίνω à δαίημι	255
ἰελαβον	117, 146	ἰγρίνατο	148	ἰδακην à δήκω	ibid.
ἰελακδύμα	99	ἰγρούμεν	223, 254	ἰδαον	103
ἰελαστήκη	ibid.	ἰγρήρηκη	103	ἰδαρθον	255
ἰελασσι	116, 242	ἰγρήκη	113, 254	ἰδαρχον	116
ἰεληθίλω à βλέω		ἰγκλισις	123	ἰδαρχν	115, 271
253		ἰγκωμιάζω	98	ἰδαοίλω	258
ἰεοαομέω, ὠμέω	169	ἰγτωκα	99, 134, 136,	ἰδεοίγλω, non dicitur	
ἰεόαον, ὠν	166		211, 254		256
ἰεοήτην	170	ἰγνώκειν	ibid.	ἰδεομέω	208
ἰεόησα	166	ἰγνώκως	211, 254	ἰδεοώκειν	181, 205
ἰεοησιμέω	172	ἰγνων	185, 211, 235,	ἰδέετο	156
ἰεὶ λώκη	99		255	ἰδεήθλω	ibid.
ἰεελήθλω	242	ἰγνώλεικη	99	ἰδέησα	ibid.
ἰεελόμεν	101	ἰγνώσων	211	ἰδεήθλω	162, 195, 256
ἰεεφάσι	294	ἰγνώσμαι	74, 134,	ἰδει	ibid.
ἰερωκα βρεῖμι	253		137, 254	ἰδεῖν	231
ἰεάμενσα	254	ἰγνώσμενός	ibid.	ἰδεῖσα	216
ἰεεγύηκε	97	ἰγνώσμαι	77	ἰδεῖσθ	149
ἰεεγύησε	ibid.	ἰγνώστω	136	ἰδεῖσθλω	216
ἰεεγίεν, ἰεεγίσα	292	ἰγξέω	297	ἰδεῖσθ	149
				ἰδεῖσα	

ἔδῃα	112	ἔδραμον, δρέμων	271	ἔζαγε	99, 217
ἔδῃδοξα, quasi ab ἔδῳ		ἔδραυ pro ἔδρασαν &		ἔζον	99
effect ἡδονα	101,	ἔδρην. prima & ter-		ἔδρασε	217
per pleonasmum		tia persona Aoristi		ἔζουμαι	213
factum ex Attico		secundi	201,	ἔζούγην	183, 211
ἔδῃα pro ἡκα, ab			257	ἔζούγην	213
ἔδῳ	259	ἔδρας	ibid.	ἔζουξα	ibid.
ἔδῃδομαι	101	ἔδρυφην	117	ἔζω, ης, η.	166
ἔδῃα, Atticum pro		ἔδρυφον	ibid.	ἔζομαι	94, 231
ἡκα	101, 258	ἔδυν	182, 220, 257	ἔζυγα	213
ἔδῃσαι	195	ἔδυνάμην	101, 202	ἔζυγον	ibid.
ἔδῃτης	76	ἔδυνάωδην	136	ἔζωσ	110, 231, 280
ἔδῃδαξα	256	ἔδυνήθην	136, 202	ἔζωσας, ἔζωσαι	217
ἔδῃδην	195	ἔδυσόμεν, Imperf.		ἔζωσθην	ibid.
ἔδῃδόμεν	208	medium à δύω		ἔζωσμαι	ibid.
ἔδῃδα	184, 189, 208	Præsent.	247	ἔηκα, Atticè pro ἡκα	
ἔδῃδαν, ἔδῃδης	183,	ἔδυσον	ibid.		102, 227
	184	ἔδυσήκα	97	ἔημι	231
ἔδῃδαν	183, 205	ἔδυσάποιον	95	ἔηλα	113
ἔδῃδην	190, 208	ἔδυσάφαινον	97	ἔηκον à θείω	261
ἔδῃκασαι	257	ἔδυσάπειον	ibid.	ἔηκτον	102
ἔδῃλαῖσαν	173	ἔδω	76, 101, 149,	ἔηκον	117
ἔδῃμαι	149, 259,		205, 240, 259	ἔηλέω, inusitatum	
	268, 272	ἔδωκα pro ἔδωσαι	112,		257, 261, 279
ἔδῃμέν, ab ἔδῃδόμεν			184, 205	ἔηλυσαι	247
	193, 209	ἔδωκόμεν, parum in-		ἔηλω, ἔηλήσω	52,
ἔδῃμαι	259	usitatum	209		257, 261, 279
ἔδῃξα	257	ἔδων	185, 205, 228	ἔημέν, ab ἐπῃμέν	
ἔδῃπν, ἔδῃτε	185	ἔε & crasi εἰ	225		193
ἔδῃ ex ἔδῳ, pro ἔδῳσο		ἔει	129	ἔηπον, ἔητε	185
	193	ἔειπα	102	ἔηκα pro ἔησαι	112,
ἔδῃπον	116, 157	ἔειπέτιν, Atticè pro			184
ἔδῃω	101	ἔειπέτιν	224	ἔηκόμεν, parum usi-	
ἔδῃραγον, Poëticè pro		ἔειμα	231	tatum extra Indi-	
ἔδῃραγον, per meta-		ἔείτω, & per crasin εἰ-		cativum	193
thefin	256	πει	205	ἔθην	184, 185, 190,
ἔδῃρακην	116	εἶω	251		228
				ἔθην,	

ἔδω, ut ἔτεδω	190,	ἔδηκα, εἰδῆκαίνα	258	εἶχοπ, εἶχοσις, εἶχο-	
	129	εἰδῆκιν	-	ibid.	σίδω 56
ἔθξα	243	ἔδημι: 195,	258, 279	εἶχοσις	57
ἔθην	ibid.	εἰδῆσιν	195, 158	εἶκω	102
ἔδίζω	94	εἰδούμαι	70	εἶκως	227
ἔδω ex ἔτε, pro ἔτεσσιν	ἔδω 116,	258, 266	εἰληγμένος		263
	193	εἰδῶ	68, 73	εἰλημμαι	264
ἔθρεξα	271	εἰδῶτε, Boeoticè pro	εἰληφα pro	λέληφα	
ἔθω	94, 95	εἰδόν	108		103, 264
εἰ diphthongus pro-		εἰδύλλιον	86	εἰληχα pro	λέληχα
pria quomodo vul-		εἰδῶ	70, 73, 101,		263
gò at malè pro-			111, 116, 154,	εἰληχον	116
nunciatur	3		195, 257, 266,	εἰλομαι, εἰλέομαι	154
εἰ	203, 224, 289,		294	εἰλον, εἰλόμεν, ἀβέλων	
	298	εἰδῶ	195		116, 250
εἰ 221, 222. non		εἰδῶς	258	εἶμα	68, 73
componitur cum	εἶεν	140, 223, 225	εἶμαι ab ἔω	73, 95,	
σιν, vel ὡδῶ 225	εἶημι	140, 223,	190, 217, 229,		
εἰ pro ἰδι, ab ἔω, un-		290	230, 231		
de ἔε, & per crasin,	εἶλω	139, 222, 228	εἶμαρμαι	103	
εἰ	222, 225	εἶλω γαργαφῶς	126	εἶμαρμένη	103
εἰ pro ἰδι, unde πα-	εἶησιν	140, 222	εἶμιν, εἶτε, εἶεν, pro		
ρει	222	εἶτε 123, 124, 289	εἶημι, εἶητε, εἶησιν		
εἰα, à poëtico	εἶω	εἶδω pro ἔδω	229		222
	226	εἶχε, inusitatum ab	εἶμνος		217
εἰα, adverbium	289	εἶμι	224	εἶμεν, εἶο, εἶτο	230
εἶδω, per syncopen ex	εἶχε, Præt. Perf. Boe-	εἶμι	78, 221, 232,		
εἶδηκα	258, 266	oticum ab ἶημι,	233, 272, 280		
εἶδαρ	19, 41	pro ἶηκα 227. vide	εἶμι	93, 221, 223,	
εἶδεἶλω ab εἶδημι	195,	pag.	184	224, 230, 279,	
	258	εἶχάζω, εἶχάζον	93,	280, 295	
εἶδεν pro εἶδῆκιν, per			100	εἶν	224
syncopen	101,	εἶκιν ab εἶμι	224	εἶνα	41, 85, 222,
	258	εἶκιν, plusquam perf.			225
εἶδῆκα	195, 258	ab ἶημι	224, 227	εἶνα ut	δεινα, non
εἶδῶ	154, 195, 258,	εἶκη	289	εἶνα	229
	179	εἶχότις	288	εἶναι	ibid.
				εἶναι	

εἶνω	245	εἶσαν, εἰσάτις	224	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν	
εἶον	224	εἶπατο	226	τω	292
εἶπα	102, 112, 249	εἶπται, ab inusitato	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν		
εἶπα τω	123	εἶον	223	ἐκείν, ἐκείν	
εἶπε	95	εἶδα	258		286
εἶπερ	298	εἶσι	224	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν	
εἶπης	222	εἰσάσι	224, 227	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν	
εἶπηθα	ibid.	εἶσμα	231	σε	286
εἶπον ab εἶπω	95, 116,	εἶσμεν	ibid.	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν	
	123, 249	εἶσμεν à Poëtico	εἶω	ἐκείν, ἐκείν	56, 57,
εἶπὸν pro εἶπε	123		226		59, 288
εἶπων	95	εἶσμεν vel ἴσμεν ab ἐκείν			57
εἶργμα	216	εἶδω	267	ἐκείν	297
εἶργνύω, εἶργνυμι	εἶρήκειν	95, 248	ἐκείν		62
	214, 216	εἶσφρω	2	ἐκείν	ibid.
εἶρω	216, 237	εἶσφρως	274	ἐκείν	286
εἶρηθην ab εἶρω	95	εἶπε	289	ἐκείν	112
εἶρηκα, εἶρηκα, ab εἶτω pro εἶπμι			9	ἐκείν	286
εἶρω	95, 49	εἶτω, per crasin ab ἐκείν		ἐκείν, ἐκείν	
εἶρηκα	95, 249	εἶτω	225		232
εἶρξα	216	εἶχον, non ἦχον, ab εἶχω	ἐκείν, ἐκείν		80
εἶρξω	ibid.	94, 116, 259	ἐκείν, ἐκείν		14, 80
εἶρόμεν, fit ab εἶρδμα	εἶω, Poëticum pro εἶ-	ἐκείν			ibid.
	258	μι, ab εἶω	223	ἐκείν	79, 80,
εἶρξα, εἶρχθην	216	εἶω, εἶης. εἶη, inusita-			280, 294
εἶρω, inusitatum	120,	tum	93, 279	ἐκείν	286
	249, 279	εἶω, εἶης, εἶη	228	ἐκείν	100
εἶς	87, 285, 295	εἶωμι	95, 279	ἐκείν	247
εἶς, ἐνός, μία, ἐν	22,	ἐκ	24, 295	ἐκείν	135, 138
	37, 45	ἐκείν	99	ἐκείν	135
εἶς vel εἶ	221, 224	ἐκείν	97	ἐκείν	217
εἶς, εἶπης	22, 229	ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν, ἐκείν			ibid.
εἶς pro εἶ	221	ἐκείν	231	ἐκείν	263
εἶσα, inusitatus	Ab-	ἐκείν	117, 147	ἐκείν	173
risc, ab εἶμι	224	ἐκείν	103	ἐκείν	176
εἶσα	217	ἐκείν	115	ἐκείν	112
εἰσάμι	ibid.	ἐκείν	ibid.	ἐκείν	202
				ἐκείν	

ἐκλάπλω	117	ἐκτείνω	217	τόπε	53
ἐκλαπον	115, 117	ἐκτεμα pro ἐκτεμα	262	ἐλαγόν	262
ἐκλαυσαι	113		100	ἐλαώ, inusitat.	135,
ἐκλίθω δε ἐκλίνθω ἐκτίνω			180	162, 167, 248, 279	
	262	ἐκπομα ἀ κπίζομα ἐλδομα			239
ἐκλινω	114		100	ἐλεγον	6
ἐκλινον	99	Ἐκτόρε	64	ἐλείω, ἐλεάω	74, 154
ἐκλω	182	Ἐκτορ ὦ	26	ἐλεήμων, ὁ καὶ ἡ, ἐλεή-	
ἐκοσμήθησαν	136	Ἐκλωρ, Ἐκτορ	20,	μνος, ὦ ἐλεῆμιν	
ἐκόσμησεν	ibid.		26, 64		26, 74
ἐκόρυσσε	217	ἐκτος	57	ἐλέικτο	138
ἐκορέθω	ibid.	ἐκύνησε	240	ἐλέλιξο	ibid.
ἐκρόσμησεν, ἐκροσμήθη-		ἐκυπον, ἐκύνω	117	ἐλελεῦ	89
σαν	136	ἐκφέρω	100	ἐλελίξω	ibid.
ἐκρύσσει	71	ἐκφρες	247	ἐλελόγχειν	263
ἐκτλω, ἐκτλως	35	ἐκφώνησις	291	ἐλέξα	113
ἐκρύθω	217	ἐκχέω, ἐκχέας, ἐκχεον,		ἐλσύθερος	4
ἐκρωνα	263	ἐκχεῶ	275	ἐλσύθερώ, ἐλσύθερω-	
ἐκρέμασα	203, 217	ἐκὼν 71. ἐκῶσα, ἐκὼν	μι		180
ἐκρεμάθω	ibid.		45	ἐλευῖται, inusitatum	
ἐκρέμω pro ἐκρέμασο		ἐλαῶον, ἐλαῶμιν			92, 101, 103,
	203	114, 115, 264			116, 259, 279
ἐκρῶνα, Atticè	263	ἐλαάδιον	67	ἐλευσμαι δε ἐλσυσ-	
ἐκρωνα	114	ἐλαθον, ἐλαθόμιν	264	μνος	259
ἐκρινον	99	ἐλαιον, caret duali δε ἐλίχθω			136
ἐκρύβω	117	plurali numero ἐλαα, ex antiquo Πο-			
ἐκρυδον	117, 146	43, 67, 72	ta, ἀ λαάω, video		112
ἐκρυφα	99	ἐλαιών	ibid.	ἐλῆθον	114
ἐκρύφω	117	ἐλαάσω	248	ἐληγον	117
ἐκτάθω	289	ἐλάττων pro ἐλαάσων ἐλήλυθε			101, 103,
ἐκτάθω	217		53		259
ἐκταῖ	58	ἐλαύνω	135, 162, ἐληλύθειν		103
ἐκταχθαι ἀ κλείνω	100,		248, 279	ἐλήλυθε, ἐληλύκειν	
	217,	ἐλάχιστος ab ἐλαχύς,			101, 103
ἐκταμα	133, 217	vel ἐλαχός, fit ἐλα-	ἐλθῆ		123
ἐκτὸς	57	χών, unde ἐλάσων, ἐλθῆν, ἐλθών			259
ἐκταται, ἐκταται	133	δε ἐλάχιστος, ἐλαχί-	ἐλιπον		115, 146
			X		ἐλίσσω

ὄν	295	ἔξελα	99	ἐπαρμήνησεν	ibid.
ὄναισ	227	ἐξελαύνω, ἐξελάω,		ἐπαφῆναι	229
ἐνιδε	294	αἶσω	119	ἐπιγνώστω	255
ἐνιθός ἀεθμὸς	6	ἐξελαῶ pro ἐξελάσσω ab		ἐπεῖ	298
ἐνίπτω ab ἐνέπω	246	ἐξελάω vel ἐξελαύνω		ἐπειδὴ, ἐπειδὴ περ	ibid.
ἐνίπτες	186	νω	119	ἐπέστω	136
ἐνισπείω, inusitatum	ἔξεον		99	ἐπιξήμην	224
246, 279	ἔξέφερον		100	ἐπιξήσσω	258
ἐνίστημι	186	ἔξήστω	226	ἐπίπεισο,	138
ἐνιστήσω	246	ἔξηκιστο	56	ἐπίπεισο	ibid.
ἐνίστω, poëticum	ἔξηκιστός		57	ἐπιποιήκειν	156
246, 79	ἔξῃς	289, 294		ἐπιποιήμην	162
ἐνίστω pro ἐνέπω	246	ἔξῃτε	224	ἐπίσταν, per syncopen	
ἐνέψω	ibid.	ἔξις	225	pro ἐπίσησαν, δε	
ἐννατάω	58	ἔξωηκα	231	ἐπίσταν, pro ἐπι-	
ἐννατος	57	ἔξω	55, 119	σήσταν, ἐπίσησε	
ἐννέα	56	ἔξωσθεις.	276		269
ἐννεάκισ	288	ἔξω	119, 295	ἐπίσταν	ibid.
ἐννεακίχλιοι	56	ἔο	230	ἐπίτασσε, ἐπιτάστω	
ἐννεακίστοι	ibid.	ἔοιγμην	256		218
ἐννεαός	57	ἔοικα	102, 103	ἐπίφθην	268
ἐννενηκιστο	56	ἐοίκαμην	256	ἐπιχέειν	98
ἐννενηκιστός	57	ἔολπα	103	ἐπίψα	268
ἐννυμι	217, 232, 280	ἔομαι	129	ἐπηλυσ	24
ἐννύω	217, 280	ἔομαι, inusitatu	279	ἐπηνέθην	136, 260
ἐνοχλείω	96	ἔοργα	103	ἐπῆνημα	136
ἐντοπαλίζω	248	ἔορταζον	95	ἐπηξα	218
ἐξ	56, 285, 295	ἔορτάζω, ἐώρταζον	ib.	ἐπήχθην	ibid.
ἐξάκεις	288	ἔερχεα	102	ἐπὶ	295
ἐξακίχλιοι	56	ἐπάγην	218	ἐπιδημαῶ	96
ἐξακίστοι	ibid.	ἐπαθον	267	ἐπιδημήσκειν	ibid.
ἐξαμεθίστην	240	ἐπαίσα	80, 113	ἐπικείμαι	232
ἐξαμύω	120	ἐπαίσοι	225	ἐπιοι	268
ἐξέσθαιον	297	ἐπαον	115	ἐπιπλάμην	203
ἐξέρχης pro ἐξερέχης	246	ἐπαρδον	267	ἐπιμέλομαι, ἐπιμε-	
ἔξω	225	ἐπαρδον	116	λίσσομαι	154
		ἐπαρῶντες	96	ἐπιμώλην	203
			X 2	ἐπιμε-	

ἐπιμπαρόμην, ἐπίμ-	ἐπλήρη	116	ἐπτάςσε	57	
πέλω	203	ἐπλήρη	ibid.	ἐπλήν, ἐπτόμην 202	
ἐπινήω	86	ἐπλήξω	218	ἐπτόμην	ibid.
ἐπιον	268	ἐπλήσει, ἐπλήρη	203	ἐπύθην	ἐπύθην
ἐπιόρκαω	96	ἐπλήχην	218		269
ἐπιήσι	71	ἐπύθην	268	ἐπύ, inusitatum	94,
ἐπιπώλω	15	ἐπιπώμην, ἔμην	161	.95, 112, 116,	
ἐπίπλωος, 85	35	ἐπίπουν, 85	156	122, 146, 249,	
ἐπιπύρρειω, ἐπιπύρρημα	6,	ἐπιπύρρη	.162		279
	270, 291	ἐπιπύρρη	157	ἐρύω	167, 202
ἐπίπτω	268	ἐπιπύρρη	165	ἐρύμα	ibid.
ἐπίσημα	58	ἐπύμα	94, 246	ἐρύαζω	12
ἐπισημον βαῦ	ibid.	ἐπύμα	116	ἐρύαζομαι	94
ἐπισηματεία	29, 134	ἐπύμα, ἐπύμα	204	ἐρύω	237
ἐπίσταμαι	98, 129,	ἐπύμα vel ab ἔ-		ἐρύω, Poëticum ab	
	234, 279	πύμα, vel per syn-		ἐρύμα	245
ἐπιστάμην	98, 234	copen ex ἐπύμα		ἐρύω	101
ἐπίσταται	129, 234	μην 112, 204		ἐρύω	240
ἐπίστατο, Ionicè ἐπί-	ἐπύμα, Ionicè ex ἐρύμα				155
στατο	234	ἐπύμα	204	ἐρύμα, inusitatum	
ἐπιστάτημα	96	ἐπύμα	ibid.		250, 279
ἐπιστάτω	ibid.	ἐπύμα, per crasin		ἐρύω	90, 118
ἐπίση pro ἐπίσταται	ἐπύμα	189, 204		ἐρύω	38
129, 283, 234	ἐπύμα ex ἐπύμα pro			ἐρύω	ibid.
ἐπισήσομαι	ibid.	ἐπύμα	189	ἐρύω	143, 248
ἐπίσω pro ἐπίστατο, ἐπύμα			56	ἐρύω	244
crasi Atticà ex ἐπί-	ἐπύμα, ἐπύμα			ἐρύω	243, 258
στατο	234	ἐπύμα, τὸ ἐπύμα		ἐρύω ab ἐρύω, Poë-	
ἐπίχες	260	ἐπύμα	39	ticum	240
ἐπιτίμια, caret singu-	ἐπύμα		288	ἐρύω	94, 95, 249,
lari numero	42	ἐπύμα	56		279, 282
ἐπιχέω	98	ἐπύμα	ibid.	ἐρύω	95
ἐπιών	71	ἐπύμα	202	ἐρύω	101
ἐπιώρκαμα	96	ἐπύμα	40	ἐρύω	ibid.
ἐπύμα, ἐπύμα		ἐπύμα, ἐπύμα		ἐρύω	ibid.
116, 218	ἐπύμα	39, 40		ἐρύω	ibid.
ἐπύμα	115, 271	ἐπύμα	219		ibid.
				ἐρύω	

ἐρησθήκηαι	ibid.	ἐρρύνηκε	ibid.	ἐρρατῶν, ἐρρατῶ	
ἐρήσομαι	258	ἐρρύνηκε	269		237
ἐρήτω	120	ἐρρύνηται ἂν ῥύημι, vel ἐρχομαι			259
ἐλα pro ἐλειν	14	ῥύειν	ibid.	ἐρῶ	120, 249
ἐλθαι & ἐλθ	25	ἐρῶ	120, 258, 279	ἐρως, ἐρωίῃ, ἐρω	
ἐλθαίνω	244	ἐρῶντα pro ἐρήνητα			39, 66
ἐλθῶ	ibid.		78, 219	ἐρωπιδός	6
ἐλεῖα, ἐλεῖ	34	ἐρῶντα	88, 219	ἐρωτύλῃ	ibid.
ἐλείζω	101, 244	ἐρῶμαι	134, 219	ἐρωτῶ	101
ἐλειον	14	ἐρῶμι		ἐς	295
ἐλειπῶ	155	ἐρῶμι		ἐς non ἐστ	185
ἐλες, ἐλδός	25	ῥιμῆστος	ibid.		186
ἐρηστος	237	ἐρῶμι	219	ἐς, ἐτω	228
Ἐρμέας, Ἐρμῆς, Ἐρ-		ἐρῶν	ibid.	ἐσται	ibid.
μέας, Ἐρμῆ, Ἐρ-		ἐρῶν	136	ἐσθῆκα, ἐσθῆσαι, ἐσ-	
μέων, Ἐρμῶν	34	ἐρῶν	219	ἔσται, ἐσθῆναι	
ἐρημαι	245, 258,	ἐρῶν	ibid.		219
	279	ἐρῶμαι	134	ἐσθῆκει pro ἐσθῆκει	
ἐρπύζω	94, 248	ἐρῶσο	219		ibid.
ἐρπυσσίζω	ibid.	ἐρῶται	136	ἐσθῆναι	ibid.
ἐρπω	94, 248	ἐρπύζων	243, 258	ἐσθῆον	157, 219
ἐρράγη	219	ἐρπύζων	244, 259	ἐσθῆσαι	112, 270
ἐρράφειν, ἐρράφω		ἐρπύζω	ibid.	ἐσθῆναι	223
	117	ἐρπύζω	ab ἐρπύζω	ἐσθῆναι	230
ἐρρέθη	136, 260		ibid.	ἐσθῆς, ἡ, ἐσθῆτος	22
ἐρρύσκει	269	ἐρπύζων	pro ἐρπύζω	ἐσθῆται ab ἐρῶ	217
ἐρρέω, inusitatum		ῥας	ibid.	ἐσθῆναι	259, 283
	258, 279	ἐρπύζω ab ἐρρύσκει	244	ἐσθῆναι ab ἐρῶ	Poëti-
ἐρρήνη	219	ἐρπύζων & ἐρρῶν	cum		240
ἐρρήνη	136	ab ἐρρῶν, uti hoc	ἐσθῆται		77
ἐρρήμαι	135, 149	ab ἐρρῶν	240	ἐσθῆται	146
ἐρρήξαι	219	ἐρρῶν	ibid.	ἐσθῆται	117
ἐρρήσκει	249, 258	ἐρρῶν	ex ἐρρῶν	ἐσθῆται	117, 146
ἐρρήτω	ibid.		216	ἐσθῆται	204, 219
ἐρρήτω ἂν ῥιζέω	247	ἐρρῶν	120	ἐσθῆται	ibid.
ἐρρίπτον	98	ἐρρῶν	216	ἐσθῆται	ibid.
ἐρρίφω	117	ἐρρῶν	94, 240	ἐσθῆται	185, 204

ἐσκιδνάμεν	204	ἐστέκειται	ibid.	ἐστέχονται	ibid.
ἐσμύνην	117	ἐστακώς, ἤα, ὅς	198	ἐστολα	145
ἐσμευθῶ	116	ἐσταλχα	110	ἐσθον, ἐσέ, indicat.	221
ἐσο	230	ἐσταμα ab ἐσταχε	189	ἐσθον, ἐσε, imperat.	222
ἐσοίμεν	223	ἐσταμην	180	ἐσθρεστα	219
ἐστομα 126, 223, 272		ἐστάμεν, ab ἐστάμεν, ἐστραμμα	132, 136		
ἐστόμην	223	non est in usu	193,	ἐστρεφα	132
ἐσπαρκα 88 99, 110,			199, 201	ἐσρέφθην	136
	132	ἐσταν pro ἐσταν	196,	ἐσρώθην	220
ἐσπαρον 115, 146			269	ἐσρωμα	ibid.
ἐσπαρμα, ἐσπαρται, ἐσάναι			180, 202	ἐσρωσαι	ibid.
ἐσπαρται 76, 132		ἐσταται	196	ἐσῶμα, ἐσῶ, ἐσῶται	
ἐσπείθην	270	ἐσῶσι	180		192, 200
ἐσπεικα	ibid.	ἐστάσσομα	199	ἐσῶς, per crasin exlo-	
ἐσπειμα	ibid.	ἐστατε	296	nicè ἐσταῶς, pro	
ἐσπειρω	113	ἐσταῶς, Ionic. pro ἐστα-		ἐστακώς	45, 198
ἐσπειρῶ	99	κῶς	198	ἐσσύμεν, ἐσύνετο	270
ἐσπομα	246	ἐσειλα	114	ἐχατ	53
ἐσπον	157	ἐσέρηκα, ἐσέρησα, ἐσέ-		ἐχατῆται	53
ἐσπορα, ἐσπῶρειν 146,		ρημα, ἐσπρήθην		ἐχεμα, ἐχεται, ἐχέ-	
147, 148			270	θην	250
ἐστο, poet. pro ἐσο ἐσηκα, ab activo ἐση-				ἐσηκα	260, 262
22	μι		95	ἐσημα	260
ἐσσυμα pro ἐσσυμα, ἐσηκα, Præt. Perf. ἐχόμεν					260
ἀσύν, vel σύεμα Med. ab ἐσῆκω ἐχόν ἀχέω 116, 157,					
270			196, 248		260, 262
ἐσσυτο 270	ἐσῆκω	94, 95, 196	ἐχῶ		195
ἐστα 198			248	ἐσσι	55, 292
ἐστάθην 190, 199	ἐσημι, in præsentī In-		ἐσσι		217
ἐσση 223	dicativi non est in		ἐσῶθην		136
ἐσταίην 180, 202	usu 180, 202, 279		ἐταῖρος		65
ἐσταίμεν 191, 200	ἐσση		196	ἐταίρις	ibid.
ἐστακα pro ἐσηκα 95, ἐσησα 181, 196, 242,			ἐταμην	115, 271	
189, 196, 198,			269	ἐπῶν	72
248	ἐσι	221, 291	ἐπέφην		117
ἐσταλάττε 196	ἐσιῶν		94	ἐπέφον pro ἐπαφον	
ἐστάκην	ibid.	ἐσῆρον	155		117, 146
				ἐπι-	

ἐπιδείκειν	184	ἔπεισα	ibid.	ἀεργατῶ	95
ἐπιδείμω	189	ἔτυγον	103	ἀνδρῶν πῶσις	6
ἐπιμελιώτο	100	ἔτυπε	145	ἀνδρῶν	293
ἐπέθλω, non ἐθήην ἐτύπλω			137	ἀνδρῶν pro ἀνδρῶν ibid.	
ἔτεγον	115, 271	ἐτυπόμην	144, 148	ἀνδρῶν, ἀνδρῶν	93
ἔτελον	157	ἔτυπον	91, 98, 114,	ἀνελκῆς	30
ἔπμην	115, 271		115, 121, 137,	ἀγκυρῆ	123
ἔτερεα	43		143, 148	ἀνδρογῶν, ἀνδρόγυν	97
ἐτέρηφι pro ἐτέρω	43	ἔτυπεν ἀκῆν	ᾧ, ἔτυ-	ἀνδρογῶν	ibid.
ἐτιύμμεν	135	ἔπινεν τῶτον	84,	ἀντα, tantum, non	
ἔτετύπεν	144, 147,		108	verò ἀντα dicitur	
	148	ἐτυπτόμην	130, 144		35
ἐτετύπω	138	ἔτυπτον	91, 98, 108,	ἀντα	72
ἐτιύφην	91, 100, 111		112, 114	ἀντα, ἀντα	35, 72
ἐτέτυψε	138	ἐτύπθοναν	ἀντα, ἀντα		291
ἔτης	71	Βαoticè, pro ἔτυ-	ἀντα		95
ἐτητόμαχα	101	πῶν, ἀντα	ib.	ἀντα	21, 27
ἐπιθίμω	183, 189,	ἐτύφθω	135, 136,	ἀντα non ἀντα	
	193		137, 260		35
ἐπῆν	183, 183, 227	ἔτυγον	155, 272	ἀντα, ἀντα ib.	
ἐπῆ pro ἐπῆσο, ἐπῆ-		ἔτυψα	91, 98, 112,	ἀντα, per synco-	
θεο, per crasin	189		114, 148	pen, pro ἀντα	
ἐπῆν	183, 184	ἐτυψάμην	144, 148	μην	148
ἔπσα	220	ἀντα pro-	ἀντα		123
ἔτλω	204, 235	pria, quomodo	ἀντα	136, 259,	
ἔτμαχον	271	vulgò, at malè pro-		260	
ἔτμαχον	ibid.	nuncietur	3, 291,	ἀντα	76
ἔτο	230		292	ἀντα, inusitatum	
ἐτοιμάζω, ἐτοιμασία	ἀντα, ἀντα		95	76, 116, 101,	
	74, 101	ἀντα	291	240, 259, 270	
ἔτοι, ἔτε	185	ἀντα	ibid.	ἀντα	259
ἔτος, τὸ	39	ἀντα, ὅτι, τὸ ἀντα	ἀντα vel ἀντα,		
ἔτρεπον	115	μην	15, 44	ab ἀντα	76,
ἔτρεπον	ibid.	ἀντα, ὅτι, ἀντα		136	
ἐπῆθω	204	ἀντα, τὸ ἀντα	ἀντα	148	
ἔτρεπα	ibid.	ἀντα	18, 45, 46	ἀντα	259
ἐπῶθω	271	ἀντα, ἀντα	97, 100	ἀντα	124

δείσκω	240, 259,	ἐφίλω, aoristus secund.	χαίνω non χῶ 275
	270.	similis in singulari	ἐχάρην 274
ἔργον	116, 259	Imperf. quod fit,	ἔχα 112, 275
ἐρύς, ῥύπερ, ῥύτα-		quoties non est re-	ἔχον à χῶ 275
τος	49	duplicat.	205, 235 ἐχόσα, Æolicè pro
ἐσέβεια	72	ἐφίνα 113	ἐχόσα 112, 275
ἐσέβης, ἐσέβετε		ἐφίνα 235,	ἐχίμαι 179
ἐσέβετε	48,	236	ἐχέμεν 275
	72, 97	ἐφίνα pro ἐφίς,	ἐχθάνομαι, ab ἐχθό-
ἐσέβειν	ibid.	Æolicè 222, 258	μαι 242, 279
ἐπαξία	74	tamen occurrit 235	ἐχθήσομαι ab ἐχθόμαι
ἐπελής	97	ἐφίνα 205, 274	240
ἐπιλίζω	ibid.	ἐφίνα 205	ἐχθίον, ἐχθίος 50
ἐπυγής, ἐπυγία	72	ἐφίνα 139	ἐχθόμαι 240, 279
ἐφυγής, ἐφύεα, ἐ-		ἐφίνα 205, 274	ἐχθός 48
φυῆ, vel ἐφύα.		ἐφίνα 205, 274	ἐχθός 48
contractio in α est		ἐφίνα, ab inusitato	ἐχθία 275
usitatio	31	ἐφίνα 205, 274	ἐχθία 293
ἐφίνα διφθόροι	3	ἐφίνα à φθίω 205, 274	ἐχθία 293
ἐφίνα, ὁ κῆ, τὸ ἐ-		ἐφίνα 205, 274	ἐχθία 293
φίνα, ἐφίνατος		ἐφίνα 205, 274	ἐχθία 293
	16, 23, 45	ἐφίνα, ἐφίνα 230	ἐχθία 293
ἐφίνα, ἐφίνα 100		ἐφίνα 185	ἐχθία 175
ἐφίνα 95		ἐφίνα 157	ἐχθία 173
ἐφίνα 95		ἐφίνα 96	ἐχθία 176
ἐφίνα 259,		ἐφίνα 234	ἐχθία 173
272		ἐφίνα 113	ἐχθία 178
ἐφίνα, ἐφίνα 236		ἐφίνα 273	ἐχθία 220
ἐφίνα 113		ἐφίνα 115	ἐχθία 275
ἐφίνα 235		ἐφίνα 273	ἐχθία 275
ἐφίνα 236		ἐφίνα 115	ἐχθία 275
ἐφίνα 113		ἐφίνα 220,	ἐχθία 275
ἐφίνα 235		ἐφίνα 274	ἐχθία 275
ἐφίνα ab ἐφίνα 289,		ἐφίνα 280, 283, 296	ἐχθία 220
294		ἐφίνα 237	ἐχθία 220
ἐφίνα, ἐφίνα, ἐφίνα,		ἐφίνα 103	ἐχθία 147
quod tamē rariū 235		ἐφίνα à cognato suo	ἐφίνα 88, 99, 132
			ἐφίνα

ἔφαλλον	99	ἑωσέμεν	102	ζόγνυς, γνῶντος	24.
ἔφαλμαι, ἔφαλται, ἑώδιω	pro ἑώδιω				212
ἔφαλται	74, 132		276	ζόγνυδα	213
ἔφαυχα	88	ἑωσμαι pro ἑωσμαι ib.		ζόγνυσι	183
ἑώω, rarum, ἑήσω		Z.		ζόγνυσσ	213
246, 247, 280				ζόγνυστα	214
ἑήλα	113	Z literam cur, &	ζόγνυν	179, 183,	
ἑήυαν	116	quando Simo-		211, 214, 280	
ἑώ	120, 246, 280	nides reliquis	ζόγω, inusitatum		
ἑώ	93, 195, 217,	adjecerit, & an cā		213, 214, 280	
223, 226, 232,		usi sint Romani in	ζόξω	213, 214	
280		vocibus latinis 1.	ζός, τῷ Διὶ; 4, 41.		
ἑώ, vario significatu		qualis sit conso-	pro eo	Dores &	
73, 94, 95, 110,		nans, & quas lite-	Æoles ducunt		
179, 195, 221,		ras pro ea scribant	ζός	4	
228, 232, 280		Dores	4	ζέω	99, 217
ἑώγα pro ἑώγα	102,	ζᾶς	41	ζῶ, ζηνός, pro quo	
218		ζᾶω	88, 166	dicitur & ζῆς, vel	
ἑώγμα pro ἑώγμα, ζέννυμι			217	ζᾶς, accus. ἢ ζῶ,	
ἑώχθω, pro ἑώχθην		ζέννυω	ibid.	vel ζᾶν	41,
ibid.		ζῆτω	ibid.		168
ἑώχειν	103	ζῶ	41	ζῶ ac ζᾶν	41
ἑώλπειν	ibid.	ζῶγμα	213	ζῶας	69
ἑών pro ὦν, ab εἰμί		ζόγνυ pro ζόγνυθι		ζητόδωρος	69
226		186, 212		ζῆς vel ζᾶς	41
ἑώνημαι, ἑωνήμεω		ζόγνυασι	183, 211	ζῆς, ζῆτε	166
102		ζόγνυν, ἡς, ἡ		ζῶ, inusitatum	134,
ἑωνέμεω	ibid.		212	214, 217, 280	
ἑώξα pro ἑώξα	218	ζόγνυθι	212	ζυγά	38
ἑώρθεος	102, 266	ζόγνυμαι	ibid.	ζυγός 4, 38. pro eo	
ἑώρταμαι	ibid.	ζόγνυν, ἡ	213	Dores ac Æoles	
ἑώρτειν	103	ζόγνυμι	179, 183,	αυγός	ibid.
ἑώρτειν	95		214, 280	ζυγῶ.	213
ἑώρων	102	ζόγνυν τὸ, ζόγνυν		ζῶ	84
ἑώς, ἑώ	15	τος	18, 21	ζῶιλ, ex ζῶος	70
ἑώσε pro ὥσε	103,	ζόγνυνται	212	ζῶνται	214, 214,
276		ζόγνυνται	183		280
			X 5	ζων-	

ζωννύω	214, 217, η̃	290 η̃δ̃μαρ	275
	280 η̃α pro ε̃α, ivi	226 η̃δ̃ν & η̃δ̃ν 115, 116	
ζῶον	68 η̃ῶσιν	240 η̃δ̃, caret Geniti-	
ζῶος	70 η̃ῶσιν	vo, & Dativo 43	
ζῶνφιον	68 η̃ῶσιν	242 η̃δ̃ς, η̃δ̃ν	41
ζῶσω	217 η̃ῶσιν	101 η̃δ̃ν	15
ζῶω	88 η̃ῶσιν	88 η̃δ̃ν	70
	η̃α	216 η̃δ̃ν	
H.	η̃α	115, 116, 201	
H literam cur, &	η̃α	216, 250	
quando, Si-	η̃α	101, 202	
monides re-	η̃α	136	
liquis adjecerit 1.	η̃α	ibid. η̃δ̃ς, ὁ, τὸ η̃δ̃ν, η̃δ̃ν	
quomodo rectè	η̃α	114 17, 24, 37	
pronunciatur ib.	η̃α	97 42, 50, 70	
vocalis longa est	η̃α	ibid. η̃δ̃ν 110, 115, 231,	
2. & præpositi-	η̃α	9 242, 243, 244,	
va 3. litera ε̃ ei	η̃α	113 277	
non ad latus affi-	η̃α	136 η̃ε	226
gitur, sed infrà	η̃α	115 η̃ε	224
hoc modo η̃ ad-	η̃α	101 η̃ε	59
scribitur 4 η̃α	250	cop. ex η̃ε	
η̃, articulus præposi-	η̃α	103 224	
tivus in casibus re-	η̃α	115, 116, 250 H' π̃ων	61, 70
ctis accentū non	η̃α	249 H' π̃ων	61
recipit, singularis	η̃α	297 η̃ diphthongus im-	
puta, & pluralis	η̃α	propria quomo-	
numeri 8 η̃α	242, 250	do vulgò, at malè	
η̃, non tam articulus	η̃α	pronunciatur, &	
postpositivus est,	η̃α	quas literas pro ea	
si accuratè loqui-	η̃α	scripserint veteres	
mur, quam pro-	η̃α	Attici. 3	
nomen relativum	η̃α	101, 258 η̃α vel η̃α, η̃α	
8, 82 η̃α	111	226	
η̃, pronomen posses-	η̃α	ibid. η̃α	
sivum 79, 82	η̃α	101, 258	
η̃	297 η̃α	101 η̃α vel η̃α ib.	
		η̃α,	

ἦεν, ἦσαν	226	ἡλάσκω	248	ἡμεῖς, ἡς, ἡσὶ pro φημί,	
ἦτο	259	ἡλέημαι ab ἐλέω	74	φησ, φησὶ	221,
ἦκαζον pro ἔκαζον		ἡλεῖφω	101		235
	100	ἡλύα	112	ἡμῖσι τε, in plurali τε	
ἦκειν	224	ἡλύθη	101, 259	ἡμῖσι	37
ἦτο	146	ἡλύθησιν	92	ἡμῖσις	24, 45
ἦτον ab ἔω, vel εἶμι		ἡληκτο	1-1	ἡμπερόμην	96
	93, 224	ἡλθον, per Syncopon		ἡμπόληκας	ibid.
ἡρότην 136, 250, 260		pro ἡλυθον	116,	ἡμύνω	101
ἡρημαι	136		259	ἡμφέστα	217
ἡρίσταν	224	ἡλθουσι, Boeoticè pro		ἡμείστωμα	ibid.
ἡδῆμαι, ἡδῆσθαι	250	ἡλθον	108	ἡμφισθέτων	98
ἡδόμεν ab αἰδόμεμαι		ἡλιάδης	60, 61	ἡν & ἦν	185, 298
	250	ἡλίας	ibid.	ἦν, ivi	185
ἦτο	87, 101, 110,	ἡλίηος	10	ἦν, ἦς, ἦ	221, 223,
	261	ἡλοιφω	147		227, 228
ἦτο 102, 109, 110,		ἡλυθη	259	ἦν, ἦς, ἦ, per apha-	
112, 184, 292		ἡλυθεν	116, 259	resin pro φῶν,	
ἦτο 288. ἦσαν, vel ἡλωκτο, ἡλωκέναι, ἡ-				φῆς, φῆ	214
ἦτον, ἦκιστε	ibid.	λακώς	210, 251	ἡνάλωκτο, ἡνάλωσσε	
ἦτοζον	100	ἡλώκεν	210		251
ἡτρώμεν	230	ἡλαμαι	260	ἡνεγκτο, ἡνεγκόμεν,	
ἡκεία	112	ἡλαν	210, 250 251	ἡνεγκον, ab ἐνέγ-	
ἡκηγείν	103	ἡμαι ab ἔω, unde &		κω	112, 116,
ἡκιστε	292	ἔω	231, 232, 279		249, 273
ἡκιστος	53	ἡτο	19, 41	ἡνεγμαι	273
ἡγον	116, 261	ἡμεδαπὸς	79	ἡνεκτο, Ionicè pro	
ἡγον poëticum est		ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡ-		ἡνεγκτο	112, 273
	115, 117	μῶς	78, 81	ἡνεγκόμεν	96
ἡκω	101, 146	ἡμελλον	101	ἡνεγκόμεν	ibid.
ἡκωσσε	80, 117	ἡμῶν	232	ἡνέχθη	273
ἡκωσμαι	134	ἡμέρας τε	38	ἡνέχθη, ἡνέχθην	
ἡκω 110, 116, 261		ἡμέρας, ἡμέρας, ἡμέρας			251
ἡλαμαι & ἡλασμαι			13, 41, 79	ἡνι	294
	135, 162	ἡμέτερον	79	ἡνοιχθῶν	98
ἡλασμαι 135, 162,		ἡμῶν	223	ἡνιπρόκην	ibid.
ἡλασκαίω	248	ἡμῶν, ἦτο, ἦτο	231	ἡνιπρόκην	ibid.
				ἡνυκτο,	

ἔνυκτα, ἡνύκεν	87,	Ἑρεκλῆς, ὁ, Ἑρεκλέ-	ἡσυρτος	51
	111	ε	22 ἡστυ, ἡσεις, ἡσφ	184,
ἡνυον, ἡνυσαν	92, 112	ἡσφύμιλω	202	228
ἡνυστα	ibid.	ἡσφαργν	115 ἡται	231
ἡνώρθεν	96	ἡρέθη	ab αἰρέειν, ὦ ἡτε	126, 222, 224
ἡνώχλεν	ibid.	136, 250, 260	ἡπῶν	9
ἡξᾶ	102	ἡρέμα	288 ἡπς	10
ἡξω	261	ἡρεμέω, ἡρεμίζω	239 ἡτοι	290, 297
ἡοίκειν	103	ἡρεπτα	101 ἡτοίμακτα	101
ἡόλπειν	224	ἡρδύζαμιλω	258 ἡτοίμασται	74
ἡον pro εἶν, ab εἶω τῷ	ἡρημα	136, 250	ἡτορ, τὸ, ἡτορς	20
πορφυόμα	93,	ἡεκα	101 ἡτίον	292
	224	ἡεριντα	70 ἡτω pro ἔτω, à Bary-	
ἡόργειν	ibid.	ἡεραπον	155 tono ἔω, ἔετω	222
ἡπα, τὸ, τῷ ἡπατος, ἡρκα			250 ηυ diphthongus im-	
ab ἡπας	19, 41	ἡεργτα, ἡεργμα	162 propria quomodo	
ἡπειρ	61	ἡρόμιλω	258 vulgò, at malè,	
ἡπειρότης	ibid.	ἡεργ	93, 250 pronuncietur	3
ἡπερ	10	ἡρυγαν	258 ηυδον	100
ἡπισάμιλω 83. ἡπίστα-		ἡρως, ἡρω	vel ἡρω ἡύξαον	92, 100
σο, ἡπίστα, ἡπίτω			24, 59 ηυξήσται	252
	98, 234	ἡρώτηκα	101 ηυπέλιζον	97
ἡπτα	290	ἡσσε	184 ηυχμα	3
ἡρ, τὸ, ἡεργς pro ἔαρ,		ἡσαν	221, 224, 231 ηυτομόλων	96
ἔαρ	36, 70	ἡδία	222, 258 ηυζέμιλω	3, 100
ἡεργ	250	ἡδία	232 ἡφαισίαν	70
Ἑρεκλείος, ἐες, ἔς		ἡδημα, ἡδηαδ	250 ἡφαιστες	ibid.
	30	ἡδιδόμιλω	ibid. ἡφειον	227
Ἑρεκλείϊ, κλείει, κλεί		ἡδον	231 ἡφον	117
	ibid.	ἡσμαι	ibid. ἡφθονεν	97
Ἑρεκλείς, contractè		ἡσμιλν, ἡστε, ἡσαν	258 ἡζα	102, 249
Ἑρεκλείς, Item, ἡσμιλω			231 ἡχέω, ἡχοο	92
per Syncopen alte-		ἡσο, ἡδω	ibid. ἡώς, ἡόος, ἡ	24
rius est Ἑρεκλείς, ἡσεν			292	
Ἑρεκλῆς	30, 51	ἡσων	53	
Ἑρεκλέηος, ἡος	30	ἡςλινος	10	
Ἑρεκλέης, Ἑρεκλῆς ἡσυχη			289	
ibid.				

literam cur, &
quando Pala-
medes

medes reliquis ad-	δείνω 100, 245, 249,	Θούδ᾽ς ex Θεοδύσιος	
jecerit, & quomo-	261		69
do eam Iones scri-	δείς 188	θόσυμα, θόσῦμα	
pferint 1. an eā	δέκλα, δέκλας, δέκλα		120
usi sint Romani	13	θούχαρίλας ex θό-	
ibid. qualis sit con-	θελών, ὧ inusitatum	χαις pro θούχαις	
sonans 4	120, 261, 280		69
κ, paragoge Æolica	θελήσω à θελίω 120,	Θιῶ	6
in secundis perso-	261	Θίω 120, 179, 181,	
nis in ε 222, 257,	θίλω, per aphæresin		280
258	factum ab ἐθίλω	θιῶπερ	54
θαλέας, ὁ, Θαλής 34	52, 119, 241,	θῆῶζε	287
θαλής, Ἔ Θαλῆ, &	257, 261, 280	Θῆῶα, αἱ, plur. num.	
Θάλητος 39	θίμα & θίσις 230	tantum 42, 287	
ἄλλω, θαλῶ 34, 113,	θμελιόομαι 100	θῆῶθεν	ibid.
147	θίμῃ 194	θῆῶσι	ibid.
κῆμα 261	θίμις, θίμιτος & θί-	θηγαίνω à θήγω 243	
έπω 58, 102, 117,	μιδος 23	θηγαλριδῆς, τριδῆος 36	
146	θμις δύνειν	ibid.	298
ῥασον 292	Θεμιστοκλῆς, Θεμιστο-	θῆῶα	243
έσαν pro παχίων 50	κλῆς 31	θῆῶω	243
ῥπον 292	Θιδς 5, 14, 47, 54	θῆῶα	193
αυμάζω 74	θούχαις 69	θισσίμω	ibid.
αυμάσι 292	θιρίπων, ὁ 47	θῆσμαι	ibid.
μασται 69, 74	θιρίπαινα 47, 65	θισσίμῃ 292	ibid.
αυμασιγῆς 291	θισπαίνις	ibid.	
ιὰ 47, 70	θερμαίνω 74	θῆσω 18, 184, 185	
ίαντα 47	θιρίπων, ὁ, θιρίπαινα	θιν, θινός	18
ανῶ 70	ῆ, quod & θισπα-	θῆς	ibid.
έομαι 162	παινίς 47	θῆσμαι	243
αυτῆς 75	θίραψ 47	θλάω, θλῶ, θλάσω	
ίε 185	θῆς non θῆθι 186,		166, 167
ήλω 187	260, 274	θνάω 180, 249, 261	
έμω 194	θῆσται 194	θνίω 180, 249	
έμῃ, θῆτι, θῆτιν	θῆσι, θῆο, θῆ 193	θνήξομαι 241, 261	
187	θισαλός, θῆπιαλός 63	θνώσκω 204, 241,	
ήναι non θῆναι 185,	θῆτις 75	249, 261, 280, 283	
188		θῆ-	

θοιμα'πον	178	θυσία	74	ἰδοιμι, ἰδῶ, ἰδεῖν, ἰδῶν	258, 266
θορέω, θορέω, inusita-		θύψω	119		
tum	215, 280	θυώνυχ	ex θύων, ὁ ἰδόν	116, 258, 266	
θόρυμα	215		70	ἰδ' ab ἰδῶ	9, 289,
θορνύω	ibid. θῶ		181, 187		294
θορυμα	ibid. θῶμα		194	ἰδρυθῶ & ἰδρυθῶν	
θῦ	193	θωμάς, θωμά	12, 42,		262
θραίξ	48		69	ἰδρυκα	134, 262
θεακίζω	294	θώρεξ, ὁ, θώρεως	19	ἰδρυμα	134, 216
θρακισή	289, 284			ἰδρυμῶ	216
θραῖξ, ὁ	48	I.		ἰδρυών	134, 245,
θραυσθ	ἐ θραυ-	I sexta est litera-			262, 280
κλῆς	69	rum, quas ē		ἰδρυῶς	216
θραύω	135	Phoenicia attu-		ἰδρυόσσι, ἰδρυόσσι	262
θρέμμα ἀ πύραμα		lit Cadmus	1. vo-	ἰδρυών	262, 280
	76	calis anceps est	2	ἰδῶν, ἰδῶν	258, 260
θρέζομα	271	ια, pro μία	59	ἰε, ἰεῖται	225
θρέζω	87, 119	ἰακῶς	43	ἰεασσι, pro ἰεῖσι, Ionicē	
θρεπτανελὸ	43	ἰάομαι	76, 162		227
θρέψω	119	ἰᾶσι ex ἰεασσι pro ἰε-		ἰεθι, ἰεῖται	228
θρηῖξ	48	σι, mittunt	227	ἰεῖη	226
θρηῖξ	ibid. ἰαπ		224	ἰεῖην	228
θρηῖσσι	ibid. ἰατῆρ	ab ἰάομαι		ἰεῖς, ἰεῖ	227
θελῖξ, ἡ, τειχὸς	19		76	ἰεῖς 226. ἰεῖς	229
θρυαλίζω	89	ἰατρός & ἰατῆρ	ibid. ἰεῖσι		227
θρώσκω, infilio	280	ἰαύω	117, 121	ἰεμα	229
θύγατερ	20, 27	ἰγμα	262	ἰημα, ἰεσσι ab ἰημα	
θυγάτηρ, ἡ	20	ἰδῶ, ἰδῶ	123, 258,		190, 226
θυγατρίσσι	28		266	ἰεμῶ	226, 227
θύεσσι pro ὁ θύεσσι di-		ἰδῶ	73	ἰεμῶ	226
xere Macedones, ἰδεῖν			ibid. ἰεμῶν		229, 230
& Thesiali	11	ἰδῶ	37	ἰενα	226
θύεσσι	12	ἰδῶ	288	ἰενα	228
θυμῶ	6	ἰδαιῖτερ, ἰδαιῖται			226
θύω	110, 133		52	ἰερός, ἰερεῖα	47, 48
θύρεα, θύρεα, ἰδῶ			ibid. ἰεσσι		226
θύρεα, θεν	287	ἰδῶ pro ἰομῶ	258	ἰεσσι	ibid.
					ἰεσσι

ἴππῳ	226	ἱκπᾶω	237	dixere pro ἱππᾶς	
ἴω	227	ἴω hinc ἱκᾶν	237,		32
ἱκᾶν ab ἱζῶ format			243	ἱππῶω, ἱππῶσω, ἱπ-	
tempora 242, 263,		ἱλᾶομαι, inusitatum	πῶκα	88, 121	
280			280	ἱππηλάτης, ἱππηλάτῃ	
ἱζῶ, inusit. 242, 280		ἴλα	15	in Vocativo	12
ἱζῆσαι, ἱζῆσαι, tan-		ἱλᾶσθαι, apud Home-		ἱππίδιον	68
quam ab ἱζῶ	262	rum	240	ἱππικῶς	71
ἱζῶ 231, 262, 280		ἱλᾶσκομαι, ἱλᾶσκω		ἱππίσκῳ	68
ἱζῶ	262		240, 280	ἱππος	14, 68, 71
ἱζῆμι, analogicè pro		ἱλᾶω	180, 240	ἱπποτείδης	60
εἰμι	221, 226	ἱλῶς	15	ἱπθῆμαι, ἱππέμην	
ἱλῆμι	110, 112, 179,	ἱλῆμι	180		202, 282
184, 226, 227		ἱλιάδης, ὁ	61	ἱρῶάδι	61
ἱλῆμι τὸ ἐπιθυμῶ, in		ἱλιάς, ἡ	ibid.	ἱσα	262
præsenti activo		ἱμάς, ἱμάνθης, ὦ, ἱμάς		ἱσασι, & syncope ἱσᾶ	
non est usitatum			26		233
	230	ἱμάσω	90	ἱσαι	98, 234
	227	ἱμαπδᾶειον	68	ἱσαιμῖν, per syncopen,	
	226, 227	ἱμαπδῖον	ibid.	ἱσαιμῖν	233, 258
ἱσᾶς, ᾤ, ᾤν	14, 42	ἱμάπον	ibid.	ἱσαις, ἱπαντες, non i-	
ἱσᾶ	225, 249	ἱν	18	σαις, ἱσᾶντες, ἱσᾶσι	
ἱσῶν	245, 280	ἱνα	297		233
ἱσῶ, inusitatu	ibid.	ἱνα, sive ab εἶναι, sive		ἱσαισαν, & per Syn-	
ἱσᾶντος, ἱσᾶνότερον, ἱ-		ab εἶναι	225	copen ἱσαν	ibid.
ἱσᾶνότερον	49	ἱνάσῃ	90	ἱσαισι	183, 233
ἱκᾶν	243	ἱξῶω, ἱξῶον	92	ἱσαιτε, per Syncopen	
ἱκᾶλῶν	61	ἱξομαι	243, 262	ἱσι	ibid.
ἱκεμαι	232	ἱνιμι	225	ἱσαιτον	ibid.
ἱκεῖν	262	ἱόν, ἱεῖς, ἱε	223, 225	ἱσημι ab ἱσᾶω, vel se-	
ἱκνέομαι, ἱκνῆμαι ab ἱεῖ & ἱε			291	cundum alios à	
ἱκῶ	237, 261,	ἱεῖδαι, ἱεῖδαι	12	σᾶω	98, 183, 202,
	262, 280	ἱεν, Imperfectum ab			233
ἱκῶμαι, inusitatum		ἱεῖν, usitatus ἱκῶ ab		ἱσην, ἱσης, ἱση, ἱσαιτον	
261, 262, 280		ἱημι	227	ibid.	
ἱκῶμι, ἱκῶμαι, ἱκῶ-		ἱππᾶειον	68	ἱδι, 222. ex ἱσαισι,	
μι	240, 262	ἱππῆς Attici veteres		per Syncopen	233
				ἱσι	

ἴσι	224	ἴση	233	ἰχθύς, ἰχθύς, ὑψ	24
ἴσμεν pro ἴσμεν	233,	ἴση, Æolicè & Atticè,			31
	258	pro ἴσμεν	196	ἰχθύς, ὁ, ἰχθύς	20
ἴσμεν	257	ἴση, Atticè pro ἴσμεν		ἰσ, ἴης	223
ἴσσε	49, 52		189	ἰσ	291
ἰσοσύλλαβοι κλίσις	10	ἴσημι	45, 95, 179,	ἰσ	228
ἰσότης, ἰσότης	49		180, 181, 183,	ἰσν ab ἰσν	226
ἴσσω	146, 279		195, 196, 234,	ἰσνικὴ ἀφ' ἑλκεος, ἡμ	
ἴσσε	183, 186		251, 283	us si sint Herodo-	
ἴσμεν	196, 204	ἴσσω	183, 196, 235	tus, & Hippocra-	
ἴσσε, ἴσσεται	192	ἴσσω, per crasin ex ἴσσε-		tes	7
ἴσσεῖν ab ἴσσεῖν	186,	σσε, & ἴσσεο	189,	ἰσσεται.	155
	197		190, 204, 233		
ἴσσεμεν, ἴσσετε, ἴσσεσιν	ἴσσε	186, 187, 292,			
	187		297		
ἴσσεμεν	191, 200	ἴσσεμεν	191, 192, 200		
ἴσσεμεν ab ἴσσεμεν,		ἴσσε, & dnalis, & plu-			
pleonasmō litteræ		ralis tertia à primâ			
τ	199, 234, 279	personâ ἴσσε	233		
ἴσσεμεν	193, 199	ἴσσε	183, 184	καὶ γὰρ	178
ἴσσεμεν	279	ἰχθαίνω	237	καθ' ἑμὴς	61
ἴσσεμεν ab ἴσσεῖν	193,	ἰχθαίω	ibid.	καθ' ἑμὴς, ἡ	ibid.
	200	ἰχθαίω	195, 260, 280	καθ' ἑμὴς	ibid.
ἴσσεμεν	198, 235	ἰχθαίνω	74, 260	καθ' ἑμὴς	166
ἴσσεμεν, ἴσσεσι	28	ἰχθόμην ab ἰχθω	250	καθ' ἑμὴς	289
ἴσσεμεν à σσεῖν	242, 283	ἰχθύς	118, 146	καθ' ἑμὴς	75
ἴσσεο	190	ἰχθω	237, 246, 260,	καθ' ἑμὴς	289
ἴσσεσι, ἴσσεσαι, ἴσσεσιν	45,		262, 280, 283	καθ' ἑμὴς	296
	183, 198	ἴσσω, ἴσσε	262	καθ' ἑμὴς	99
ἴσσεσι, ἴσσε	197	ἴσσε	290	καθ' ἑμὴς, καθ' ἑμὴς	
ἴσσεται Att. ἴση	189	ἴσσε, ἴσσε	63		75
ἴσσεσι	204, 261	ἴσσε pro ἴσσε	230	καθ' ἑμὴς	229
ἴσσεσο	189, 190, 199,	ἴσσε, per pleonasmū		καθ' ἑμὴς	ibid.
	204	pro ἴσσε	230	καθ' ἑμὴς	231
ἴσσεσι	200	ἴσσε ex ἴσσε	69	καθ' ἑμὴς	232
ἴσσεῖν, ἴσσε	183, 186,	ἰχθόμην	47	καθ' ἑμὴς	228
187, 191, 193		ἰχθόμην	ibid.	καθ' ἑμὴς	251

K.

K septima est litterarū, quas è Phœnicia attulit Cadmus 1. qualis consonans 4.

καὶ ἐξ ὧν	97	σω 158, 241, 280	καταΐσασι pro κατὰ-	252	
καὶ ἡ pro καὶ ἡσυχ		καλίρροο, καλίρρους	ἡσυχ		
129, 189, 231		35	καταΐσιναι	ibid.	
καὶ ἡσυχ	98	καλλίων, quasi à καλ-	καταγχεύειν	201	
καὶ ἡσυχ	ibid.	λὺς	50, 53	καταγχεύει	216
καὶ ἡσυχ, καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμῶν		50	καταδαρθηκώς	255	
καὶ ἡμῶν	129,	καλλιώτερον	53	κατὰ ἴσο, per quo di-	
231, 232		καλλίπτης	12	citur κατὰ ἴσο	6
καὶ ἡρεῖσιν	136	καλοῖσιν	159	κατακείναι	120
καὶ ἡρεῖσιν	ibid.	καλός, ὁ, ἡ καλή, τὸ	κατακτομα	296	
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν		καλὸν 3, 15, 44, 50	καταρράκτις vel κα-		
ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν		καλυβῶν	146	ταρράκτις	270
ἡρεῖσιν 129, 130, 231		καλύπτει	117, 146	καταρράκτις	ibid.
καὶ ἡρεῖσιν	231	καλώδιον	68	καταρράκτις	ibid.
καὶ ἡρεῖσιν	298	καλώς	15, 39, 68	καταρράκτις, καταρράκτις	35
καὶ ἡρεῖσιν, pro κατὰ ἡρεῖσιν	6	καμῖν	103, 110,	καταρράκτις	215
καὶ ἡρεῖσιν	230, 231		281	κατὰ ἴσο	260
καὶ ἡρεῖσιν	55, 112, 291,	καμῖν, ὁ, τὸ καμῖν, τὸ	κατὰ ἴσο	234	
295, 297		καμῖν, τὸν κα-	κατὰ ἴσο	ibid.	
καὶ ἡρεῖσιν	178	καμῖν	42	καταγχεύειν pro κατε-	
καὶ ἡρεῖσιν	ibid.	καμῖν ex καμῖν à τὸ	κατὰ ἴσο	216	
καὶ ἡρεῖσιν	297	καμῖν, καμῖν	36	καταγχεύειν pro κα-	
καὶ ἡρεῖσιν	ibid.	καμῖν, καμῖν	43	κατὰ ἴσο	216
καὶ ἡρεῖσιν 112, 115, 120,		καμῖν vel καμῖν pro κα-	κατὰ ἴσο	216	
147, 166, 167		καμῖν	43	κατὰ ἴσο	216
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν	53	καμῖν	41	κατὰ ἴσο	216
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν		καμῖν à καμῖν	248	κατὰ ἴσο	252
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν		καμῖν	71	κατὰ ἴσο	156
καὶ ἡρεῖσιν	27	καμῖν	ibid.	κατὰ ἴσο	25
καὶ ἡρεῖσιν	288	καμῖν	ibid.	κατὰ ἴσο	25
καὶ ἡρεῖσιν	22, 53, 72	καμῖν	5, 122, 254,	κατὰ ἴσο pro κατὰ ἴσο	6
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν	255, 286, 295, 296	καμῖν	262	κατὰ ἴσο	224
22, 72		καμῖν	262	κατὰ ἴσο	233
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν	3	καμῖν	255	κατὰ ἴσο	289, 292
καὶ ἡρεῖσιν	99	καμῖν	254	κατὰ ἴσο	287
καὶ ἡρεῖσιν	53	καμῖν	253	κατὰ ἴσο	54, 55
καὶ ἡρεῖσιν, καὶ ἡρεῖσιν		καμῖν	253	κατὰ ἴσο	54, 55

καυάζω	89	κέκληγα	147	κέλσῶται δε	κελσῶται
καύσω	120, 167	κεκλήγω ἀ κλάζω	247	κέλσῶτος	38
καυχῶμαι, καυχῶσθαι	κέκλομαι	241	κελεύω	135	
129, 169	κέκλοφα	131	κελήσσωμαι	241	
καυχάομαι, ὦμαι	ibid.	κεκλοφῶς	128	κέλομαι	241, 280
καυχῶμαι	169	κέκλυθι	180	κέλω	241
καυχῶσθαι	129, 169	κέκλυτε	ibid.	κενός, κενότερον, κενό-	
πῶω pro καίω	112,	κέκμηκα pro	κεκμή-	πτως; quandoque	
120, 166, 167	κα	110	reperitur	κενῶτε-	
κῆμα ἀ κῆω, κῆω, κῆ-	κῆροσθαι	77	εἶν	49	
ἡμι, κῆμα	232,	κεκῆρεκα, κεκῆρεσμαι	κῆομαι, inusitatum		
	280	217	280		
κῆρδον	232	κέκρηγα, κρη-	247	κῆονται	232
κῆομαι, inusitatum	κεκρήσθαι	139	κεραίω	238	
232, 280	κεκρήσω, Fut. ξω, ἀ	κεραίρω	ibid.		
κῆρω 77, 100, 115	κρήζω	247, 280	κεκρήνυμι	180, 214,	
κῆσθαι, κῆσαι, κῆσο,	κέκρηκα pro	κεκῆρα-	217, 263, 281		
κῆσσωμαι	232	κρη	217	κεκρήνυω	167, 214,
κῆται	ibid.	κεκρήκτης	247	217, 281	
κῆω	120	κέκρημαι, sine σ	217	κῆρας, τὸ, κῆρας, κῆ-	
κεκῆλυθα	146	κεκρήξω	247	εἶν, κῆρας	151
κεκῆμην, δε per syn-	κέκρηχθαι pro	κεκρή-			33
coron κέκμηκα	110	κηθι, ἀ κεκρήσθαι	κεκῆσθαι	217	
κέκαμην	103	139	κεκῆω, κεκῆσω	162,	
κεκῆρεκιν pro ἐκῆρε-	κέκρηκα	110	167, 214, 237,		
κῆιν	100	κέκρημαι	233	238, 262, 263	
κεκῆρεσθαι, κεκῆρα-	κέκρησθαι	74	κεκῆρῶν	110, 259,	
σθαι	162, 217	κέκρηται	130, 133	262, 280	
κεκῆρακα	ibid.	κεκῆσθαι	138	κεκῆρῶν	65
κεκῆρασθαι	ibid.	κέκρηκα	88	κεκῆρῶν	259, 263
κεκῆρῶκα ἀ κεκῆρῶν	κέκρημαι, κέκρησμαι	κεκῆρῶν, inusitatum			
	110, 262	135	262, 280		
κεκῆρῶκα ἀ κεκῆρῶν	κέκρηθα	146	κεκῆρῶν	30	
262	κέκρηφα	99	κεκῆρῶν	259, 263	
κέκηκα	147	κέκτημαι	100	κεκῆρῶν, κέκρητος	54
κέκλαμμαι	131	κεκλαμῶμαι	237	κέκρηθαι	54, 68
κέκλεμμαι	ibid.	κεκῆομαι, inusitatum	κεκῆνυμι	ibid.	
		280	κεκῆν	κεκῆν	

κέρδω	65	κέαρ	27, 36	κλαίω	113, 120
κέραιον	103	κιδναίω & κιδνημι, pro		κλάτω	242
κέραιηκη	275	σκιδναίω & σκιδνη-		κλάσω	167
κέραιονμύς	6	μι	238	κλαυσῆς	42
κέραιηκη	100	κικλήσκω, poëticum		κλαύσω	113, 120,
κέραιωμα	73		241, 280		167
κέραιωτο	111	κικράω	263, 281	κλάω, ᾧ, pro κλαίω	
κέρηνα seu κέρηνα	275	κιλικία	63		66, 67, 242
κέρηνηκη	202, 263	κίλιξ, ὁ	48	κλείν τινι	22
κέρηνημύς	202	κίλισκε, ἡ, à κιλικία		κλείς, ἡ, τῆς κλειδός	ibid.
κέρηυσῆ	177		48, 63		ibid.
κέρηυσονμύς	178	κίειω, ᾧ	215	κλείς, αἱ	ibid.
κέρηυσῶ vel κέρηυσῆ		κιννάβαρι	17	κλείω	120, 135
	177	κίνυμι	215	κλείω in plurali	κλέω
κέρηύσθηκη	161, 173	κίνυψ, κίνυφ	25		30
κέρηυσωκέναι	175	κινύω	215	κλέπιης	54
κέρηυσώημι	174	κιονάνα	202	κλεπίσται	ibid.
κέρηυσώκω	174	κιονάς	ibid.	κλέπιω	115, 131
κέρηυσωκώς	175	κιονάω	237, 263	κλέψας	128
κέρηύσμαι	161, 175	κίρνημι	202, 237	κλέω, inusitat.	280
κέρηυσῶμαι	177	κιχάνω, poëticum		Κλήμης, Κλήμηρι	
κέρηυσώμιλω	ibid.		242, 280		22, 26
κέρηυσώσεσθ	ibid.	κιχέω, inusitatum		κληρόμαι	264
κέρηυσῶσθ	ibid.			κληρώσμαι	ibid.
κέρηύσωσο	176	κίχραμαι	202	κλήσω	158, 241
κέρηυσωσίμιλω	177	κίχράμην	ibid.	κληπική πλῶσις	6
κέρηυσώσμαι	176	κίχρας	ibid.	κλίνω, κλινῶ	114,
κέρηυσωσόμην	178	κίχρῶσι	ibid.		262
κίχρωμαι	220	κίχρῶω	202, 263,	κλίσσεις ἀπὸ λαῖσσύλ-	
κίχρωσμαι	77, 220		284	λαδοὶ καὶ πειττο-	
κίχρωσμίμ	220	κίχρημι	202, 284	σύλλαδοι; καὶ σπη-	
κίχυμαι ἀχύν	275	κίών	226	ρημύμαι	10
κίχυσμαι	220	κλάγξω	89	κλύε	220
κίω	112, 120, 195	κλάεις pro		κλαίεις κλύει	ibid.
κίως, κέω	15		166	κλύτε	ibid.
κῆρ, ἡ, κηρός	20	κλάζω	89, 247	κλύμι, inusitatum in	
κῆρ, τὸ, κηρός pro κέαρ,		κλαίεις	166	praesenti	180, 182,
			X 2		220,

220, 221, 280	κρυῶ	77	κρεμνάω, κρέμνημι	202, 238
πλύω	280	κρησμάς cx κρύσμι	κρημάω	202, 238
πλώ	166		69	κρέμνημι 202, 238
πλών, ὁ κλωνὶς	18	κρύσμι, ὁ κῆ, τὸ κῆ-	κρέμνιθε	203
κρέω, inusitatū	281	σμιον	44	κρέμματα, rorum
κρυαίω	135	κρυῶ, ἡ	77	203, 281
κρυαζέω, κρυζάω, κρυ-		κράζω	89, 280	κρήλυνον 263
ζέω	154	κρηθήσμαι	217	κρήμναδι 202
κρί	43	κρηθαίνω	263	κρήμαμα ibid.
κρινὰ φωνήεντα	2	κράινω, κράνω	ibid.	κρημνάμην 202
κρινῆ	288	κράμνη, κρημνόςτα-	κρημνάω	238
κρινός	116	τος	54	κρήμνη pro κρήμητι, 202
κρινῶς	17	κρηλείω ἀ κρηλίω	238	vel κρήμναδι 202
κράμι	ibid.	κράπτος ἀ κρηλὺς for-	κρήμνητι	ibid.
κρηναίω	162	tasse est κρηπίων, κρήμνημι	202, 238	ibid.
κρηπιάω	167	unde esset κρησ-	κρημνός	ibid.
κρηπιάω, κρηπιάστω	ibid.	στων	52	κρήνη 65
κρύππο	58	κρητὺς	ibid.	κρήνις ibid.
κρηπυπίας	ibid.	κράω, inusitatum	217	κρήνον, κρήνάτω 263
κρηστόν	67, 68		281	κρηπὶς, ἡ, κρηπιδὺς 23
κρησινύω, κρησινύμι		κρεάδιον	67	κρηῆς, ὁ, contractè pro
214, 217, 281	κρέας, κρέατος, κρέατος,	κρέας	33, 48	
κρησθῆσμαι	217	κρέως 15, 33, 43,	κρηῶσα, ἡ, ἀ κρήτη	48, 63
κρέστω	ibid.		67	κρήτη ibid.
κρηέω, inusitat.	158,	κρηέσων, ὁ κῆ ἢ κρηέσ-	κρηῆτι	126
214, 217, 281	σιν, & Atticè	κρηεῖν		
κρύη	67, 68, 70	κρηέτιον	18, 52	κρήνω 110, 114, 126,
κρηλίδιον	68	κρέμαμα	203, 281	133
κρηλινά	70	κρημνάμην	203	κρηλῶ 114, 119
κρύειον	68	κρημνίνυμι, κρημν-	κρηθαίνω ἀ κρέω, abje-	244
κρηλίστη	ibid.	νύω ἀ κρημάω	217	κρηθῶ 60, 61
κρηλίστιον	ibid.	κρέμαθε	203	κρηθῶν 61
κρύειν, κρύειν, ἡ	24	κρέμαθ	ibid.	κρηθῶν 88,
κρηλυσί	52	κρημνάσμαι	ibid.	117, 135, 144, 146
κρηλυσίταις	ibid.	κρημάτω	203, 217	κρύθω ἀ κρύπλω
κρηλυσί	70	κρημάω	203, 238	294
κρηλύν	ibid.	κρέμαμα	281	κρηλύν

κρυῖω	146	κυλίχνη	66	λάγνης, in vocativo	
κρύπλω 99, 117, 146,		κυλίχνη	65	λάγνα	12
	294	κύον ὦ	26	λαγνίστρε, λαγνίστρε-	
κρυφῇ	289	κυνηγίς, ἡ	47	της	51
κρυφίσσμαι	217	κυνηγός, ὁ	ibid.	λάγνης	ibid.
κτάσμαι	180	κυνηδὺν	289, 293	λαγός	15, 66
κτάομαι	100	κυνώπης, ὡς κυνώπια	λαγράνω	147, 243,	
κτάω	180			12	263, 267, 281
κτείνω	110, 133,	κύπλω	117	λαγρόδιον	68
	180, 215, 217, 245	κύφι	17	λαγῶν	15
κτενῶ	217	κύω, κυέω	154, 249	λαγῶν	ibid.
κτείνω	22	κυών, κυνός	19, 26,	λαγῶς	15, 66, 68
κτῆμι	180		293	λαγροπείδης	60
κτῆσις	70	κῶ	15	λαθῆν, λαθῶν, λαθῆ-	
κτῆσιν	ibid.	κῶμη	68	αῖς, λαθόμυθος	264
κτῆσιν	100	κωμύδριον	ibid.	λαθῆν, λαθῶν	242,
κτῆσιν, κτῆσιν	215,	κῶς	15		244, 281
	217			λαίγξ	65
κρυδίστατος	53	Λ.		λαίλαψ, λαίλαπος	25
κρυδίστος	ibid.			λαῖνα	66
κρύω	154, 240, 249	Octava est lite-		λαίνισθα	ibid.
κρύσω	240	rarum, quas ē		λάκαινα	47
κρύσιον	ibid.	Phœnicia attu-		Λακεδαιμόνων, Λακε-	
κρύκλα & κρύκλας	38	lit Cadmus i-qualis		δαίμονες, ὡς Λακε-	
κρύκλ	ibid.	fit consonans	4	δαίμον	27
κρύκλωψ, κρύκλωπος	25	tractè λαός, λάσσι		λάκων	47
κρύκω	9	21, 40, 65		λαλήσας	128
κρυλινδῶ	251	λάσας, λαός ὁ, ὡς λάσας,		λαλίστρε, λαλίστρε-	
κρυλινδῶσμαι	263	λαός; τῆς λάσσι, λαῖ			50
κρυλινδῶσω	251		36	λάλος	ibid.
κρυλινδῶ		κρυλινδῶ λάσσι, λαῖ	123	λαμδάνω, λήβω	243,
	154, 239, 251, 263	λαβῆν, λαβῶν, λαβῆ-			264, 281
κρύλιξ, ἡ, κρύλικος	19,	αῖς, λαβόμυθος		λαμπύς, πᾶδες	21
	65, 66, 67		264	λαμπύς, λαμπύς	
κρυλίσκειον	ibid.	λαβῆν, λαβῶν, inusi-			28
κρυλίσσω	251, 263	tatum	244, 281	λαμπύς	73, 242,
κρυλίω	ibid.	λαμπύς	66		243, 264, 281
			Y 3	λαῖς	

λαῖξ	242, 289	λέλεξαι	74, 130, 131	λήγω, λαθήω, λαθῶ	
λαίξομαι ἅ λήγω	263	λέλεξο	138		242, 243, 244
λαός	3, 15	λέλεξα	87, 109,		264, 281
λάβ, vel λάα ἅ λάας			131	λησῇ & λησῶ	12
	40	λελέχτω	138	λησῆς, potius mascu-	
λαός, λαός	21, 40, 65	λέληται	164	linum quàm com-	
λαόσω, incertæ vel λέλησμαι			ibid.	mune	11
nullius significa-		λέληθα	103, 164	λήξομαι	263
tionis	90	λέληξα	263	λήσσομαι	264
λαχέιν	73, 263	λέλογα	77, 147	Λητοίδης	60
λαχών	263	λέλογχος	263, 267	Λητώ, ἡ, Λητό, τῷ, τῆς,	
λάχη	73	λέλογχα	131	Ληΐ, τοῖ, Λητιά,	
λάχης pro ᾧ λάχη	11	λέλοιπα	77, 146	Λητώ, ᾧ Λητιῖ	17,
λάχνης, vitiosè pro λέλυα			146		33, 60
λάχνης	12	λέλυμαι	140	λήγω, inusitatum	
λάχης, idem quod λελήμην			ibid.		243, 263, 281
λάχη	73	λέξις	74	λήψομαι	264
λάω	112	λέξω pro λέγω	109,	λίαν	288
λέαινα	47		113, 247	Λίβυς, ὁ	48
λέβης, ὁ, λέβητι	22	λέξω	87	Λίβυσα, ἡ	ibid.
λέβητι, λέβησι	28, 87	λέον ᾧ	26, 108	λίγγω, fictum thema	
λέγω, λέξω	85, 109,	λεοντέα, λεοντή	34		89
	113, 115, 118,	λέοντι, λέεσι	28	λίγξει pro ἔλιγξει	ibid.
	131, 147	λίοντιχος ex λέων	70	λίγξω	ibid.
λείβω	85, 87	λέπαις, τὸ, caret Geni-		λίζω	ibid.
λείπω	77, 115, 146,	tivo & Dativo	43	λίπαξ	65
	243	λεπίδους	15	λιθοβολέω	96, 97
λείψω	87, 243	λεσθόθεν	285	λίθος	65, 72, 128
λεκτέον	76	λύσσω	90	λιγώδης	72
λελάττηκα	244	λέων, λέοντος	26, 47,	λιλαίωμα	238
λελάττηκα	ibid.		70	λιλάω	ibid.
λελαληκώς	128	λεώς	15	λίλογχα	263
λέλασμαι	264	λήω	103, 115, 243,	λιμπάνω	243
λέλεγμαι	131		280	λιπώ	146
λέλεθα	87	λήγω	117	λίσσω	90
λέλεκται	76, 131,	Λήδα, Λήδας, ᾧ Λή-		λογάριον	68
	136	δα	13	λογέδιον	ibid.
				λόγ	

λόγῳ pro λόγῳ scribe-
bant veteres Atti-
ci, ut λόγῳ pro λό-
γῳ 3, 14

λόγῳ 5, 14, 43, 68,

77, 79, 80

λογόδοτον 68

λοιπὸς 77

λῆμα ex λῆομα

129

λῆρμα Atticè pro λῆο-

μα 173

λῆομα 129

λῆοι ibid.

λῆνται ibid.

λῆτερ, τῆς 20

λῆω 146, 173

λὺγξ 2, 19

λὺγξ, λὺγξ ibid.

λὺκαινα 47

λὺκῆς ibid.

λὺκῆρος 112

λὺκῆω 140

λὺσαινω 244

λὺσαίω ibid.

λὺσηται ibid.

λὺχνα & λὺχνης 38

λὺχνη ibid.

λὺω 140, 146

λῶιτερ 53

λῶιων, λῶιτερ ibid.

λῶιων, λῶιτος à λῶ,

quod à θέλω. sy-

næresl autem di-

citur quoq; λῶιων,

λῶιτος 52

λωφέω & λωφάω 154

M.

M nona est litera-
rum, quas è

Phœnicia at-

tulit Cadmus 1. qua-

lis sit Consonans 4

μά 290

μάζω vel μάσσω, μά-

ξω 91

μαθῆω, per dialysin

factum è futuro

secundo μαθῶ, ubi

μήτω inusitatum

est. 242, 244,

264, 281

μαθήσομαι 242

μαθήσω à μαθῆω 264

μαθηπιάω 236

μαθῶ 264

μαίρω 248

μάκκαρος 46

μάκαρ, ὁ, μάκαρ 27

19, 25, 40, 46. ma-

lè generis omnis

statuitur. Pro quo

247, 265, 281

dicitur, μάκαρ, μάκαρ & μαθήσο-

μαθήσει 25, 47.

Item μακάριος, 247, 265

μακαρίε 40

μακαρίτερ, μακαίρ-

πατος à μακάρε 49

μακροφωνήεντα 2

μακροῦς, μακίαν, μή-

κιστος 50

μάλα, 288. μαλῶν, μεγάλε 42

μάλισσι 292

Y 4

μανηνῶ à μαπῶ, se-
cundum alios à

μήτω 242, 264,

281

μάξω 91

μάξω, τις, θα 13

μαρμαίρω à μαίρω

248

μαρπῶ 103, 116

μαρτυρ, ὁ κῆ, & ὁ

μαρτυρός, μαρτύρε

20, 40

μαρτυρεῖ μαρτυροῖ 8

μαρτυρέομαι 264

μαρτυρήσω, μαρτυρή-

σομαι ibid.

μαρτύρομαι, μαρτυρῶ-

μαι ibid.

μαρτυροῖ tantum re-

peritur à μαρτυροῖ

24

μαρτυροῖ 91

μαρτῶν, ὦ 27

μαρτῶ 236

μαρτῶ inusitatum

247, 265, 281

μαρτῶ, μαρτῶ & μαρτῶ

μαι à μαρτῶ 247, 265

μαρτῶ 84, 247,

265, 281

μαρτῶ 265

μαρτῶ, μήτω, μέμνητο,

μέμνητο 198

μέγα 2, 16, 42, 43, 45

μέγαλῶν, μεγάλε 42

μεγάλη ibid.

μεγα-

μεγάλη	pro μέγας μειρακύνδιον	68	μίλων	120, 147, 241,	
41, 42, τὸ μέγαν	42	μεῖραξ, ὃ καὶ ἡ, μεῖρα-		281	
μέγαρος τὰ, pluralis	της	19, 66, 68	μέμνα	pro μέμνηκα.	
numeri tantum	μεῖρμα	103	Ionicè	198, 199	
42, 285	μεῖσος	53	μεμνήθηκα	244, 264	
μεγάροδι	ibid.	μεῖων, μεῖότερος	ibid.	μέμνημα	103
μεγαρόθεν, μεγαρόδι, μελάμπας		27	μέμνηπον	ibid.	
μεγαροῖ	ibid.	μέλαν, τὸ, μέλανος	μεμνήθηκα	265	
μέγας, μεγάλη, μέγα		17, 45	μέμνολομα	241	
accus. Masc: τὸν	μελάντερος, μελάντα-		μέμελα	147	
μέγαν	41, 42, 45, τος	48	μεμέληκα	265	
53, 70	μέλας, ὁ, μέλαν		μεμνήθηκα	110	
μέγαν	70	ὡ μέλα, μέλαινα, μέμνηκα	198, 199		
μεγιστὴν, ὃ	72	μέλαν	21, 26, 45, μέμνηκα	174	
μέγιστος	53, 72	48	μέμνηται, μεμνήλει, με-		
μέζων	pro μεῖζων, μέλδω	239	μελῶς	265	
Boeoticè	53	μελέει	265	μεμνήμεμα δε μεμνί-	
μεθύσκω ἀ μεθύω	2+1	μελέομαι	281	σμαι	133
μεθύω	ibid.	μέλει	120, 265	μεμνήνα	147
μεῖζον τὸ, μεῖζον	μελέω, μελῶ inusita-		μέμνη	pro μέμνηκα	
18, 45, 80	tum	147, 281	129, 130, 170	μέμνημα	73, 100,
μεῖζοτα, μεῖζοτα, μεῖ-	μελήσῃ ἀ μελέει	265	μέμνηται	129, 130, 170, 265	
ζω	37	μελήσμαι ἀ μελέομαι	241	μέμνηται	130, 170
μεῖζονας, μεῖζοτας, μεῖ-			17	μεμνύω	110, 133
ζας, non μεῖζως, μέλι, τὸ, μέλιτος	16,		17	μεμνύωμαι	ibid.
ut τῆς βόας, βῆς,			17	μεμνύωμαι	ibid.
non βῶς	37	μελιτόεις, ὅεσσα, ὅεν	46	μεμνύωμαι	74, 133
μεῖζονες, μεῖζοτες, μεῖ-		μελιτῶς, μελιτῶντος, ex		μέμνηται	146
ζας	37	μελιτόεις, μελιτόεν-		μέμνηται	157
μεῖζον, ὃ καὶ ἡ. Est à		τος, μελιτῶσα, pro		μεμνῶς	pro μεμνῶς
Boeotico	μέζων,	μελιτῶσα, μελι-		198	
quod venit ab in-		τῶν, ex μελιτόεν			
usitato μέσων	37,	36, 46			
45, 53	μέλδω	120	μῆν	9, 56, 297	
μεῖότερ	53	μέλδων	85	μῆνέως	15
μειρακύνδιον	66	μέλομαι	241, 281	μῆν	110, 146, 245,
μειρακύνδιον	ibid.	μέλον	265		254
					μῆν

ἄρῳ	245	μηρυκίζω	ibid.	μιμνήσκω à μνήσμαι	
μερμηρίζω	89	μήσω	199	240, 265, 271, 281	
μέρμις, μέγος	23	μήτε	290	μίμνω à μῆρῳ	146,
μέσση σύμφωνά	4	μητέρα	26		245, 254
μέσση	52	μήτηρ, ἡ, μητέρα, μη-	μινύτω, poeticum à		
μεσότης, ἡτος	144	τῆς, ὡ μήτερ	20,	μινύω	240
μέσων ex μέγας, in-			26, 27, 28	μινύω	ibid.
usitatum	53	μητιάω	237	Μίνως, ὁ, Μίνω	vel
μετὰ	295	μητις	70	Μίνω	24, 39
μεταβολικῶς	92	μητίχη	ibid.	μίξω	217
μεταίθετος	256, 271,	μήτρε, ἡ	26	μίττω	281
	273, 287	μητρολοίας	12	μιχθήσμαι	217
μεταπίθεις	183	μητρῆς ex μητροδω-	69	μιτιά, μιτᾶ	13, 34
μεταμέλει	265	ρ	69	μιτιάσμαι	100, 136,
μετρώειον	288	μητρῶς	28		170, 240, 265
μεταχηματιστήναι	41	μηχανάσμαι	237	μιτιά, inusitatum	73,
μείλειστέμῳ	226	μηχανή	ibid.		74, 281
μεπίασιν & μεπίσι μία			45, 59	μιτιά, μιτᾶ	35
	224	μία, μιᾶς, μιᾶ, μίαν		μήμη	74
μεπίναν	226		55	μνησθήσμαι	265
μετοχή	6	μιαίνω I 113, 133, 147		μνήσμαι	240
μετρώ	12	μιαῖναι	273	μνήσω	265
μὴ	290	μιανῶ	113	μυγίω	294
μηδαμυγί	55	μιγείς	217	μύγισ à μυγίω	288,
μηδαμύς	290	μιγῆναι	ibid.		294
μηδαμυός	ibid.	μίγνυμι 214, 217, 281		μυγεία	72
μηδὲ	290	μιγνύω	217, 281	μυγίς	ibid.
μηδεῖς	22, 55	μίγω, inusitatum	ibid.	μύγισ	288
μηδέτες	55	μῖναι	273	μυλπῆ αἰοληίδι usum	
μήτω, μωτῶ, μωτῶν, μικρὸς			66, 70	se dicit Pindarus	7
inusitatum	242,	μικνύλ	ibid.	μυλῶν	74, 110,
	244, 246, 281	μικνύλ	ibid.		133
μηκίων, μήκιστος	50	μικρὸν 2, 16, 43, 49,		μυλυσμὸς	74
μήκτος	ibid.		268, 288	μυλῶν, Græcis di-	
μήκων, ἡ	18	μικρὸς, μικρότερον, citur σίγμα			5
μλῶς ex μλῶδῳ		μικρότατος 53, 66,		μυλάς, ἡ, μυλάδ	
	69	μικνύλ	70		21, 57,
μηρυκῶ	239		Y 5	μυλῶ-	

μνησῖς λέξεις	86	νεμέω, inusitatum	
μνηστῖς, Græcis dici-		N.	281
tur σῖγμα	5	decima est li-	νέμω, νεμῶ 88, 110,
μνησῖς	30	terarum, quas	131, 133, 147,
μέροξομα	218	è Phœnicia attulit	239 281
μνηγνύω, μέγνυμι		Cadmus i. qualis	νενέμηκα 88, 110, pro
214, 218, 281		fit consonans 4.	νενέμηκα 133
μέρω, inusitatum		negligitur à com-	νενέμηκα 133
ibid.		pluribus verbis in	νενέμηκα 133
μέσσω, μέσσω	18	ω, dum formant	131, 133
μέ, μέ, μέ	78	tempora	274 νενέμηται, νενέμωται
μέσαι	13	καί	290
μεχλά	38	καιχί	ibid. νετόμη 180
μεχλός	ibid.	ναός	15 νίνομα 147
μῦ	16, 27	νάπυ	17 Νέστωρ, ὦ 26
μύδοι	67	νάσσα	90 Νεστορίδης 61
μύκης, μύκω & μύκη-		ναῦν	25 Νέστωρ, ὁ, Νέστωρ 20,
τος	39	ναῦς, ἡ, ναός	21, 25, 16
μυκίω, κῶ	157		30 Νεστορίς, ἡ 61
μυρία	56, 59	ναυσικάα, ναυσικᾶ	νέσω 120
μυριάς, μύριοι	57	13, 34	νέω ibid.
μυρίοι	56	ναύτης	65 νεῶς 15, 21
μυριοστός	57	ναυτίλῳ	ibid. νῆ 290
μυρμύζω	248	νάφθα	43 νῆα 237
μῦς, ὁ, μύς, ὦ μῦ	24,	νέαιτος, ὁ, νεατός, ὁ	75 νηνέω à νῆα, struo
27, 67		νῆλυς, νῆλυδος, ὁ κῆ	237
μωλιῶ, μωλιῶ		ἡ 24, 25. in accu-	νῆσις, νῆσι, ὁ κῆ
	114	sativo, νηλυδα, &	31
μύω	134	νῆλυς	ibid. νῆσι 120
μῶμαρ, τὸ, indeclina-		νικίω 158, 238	νήψ, Ionicè pro ναῦς,
bile	20	νικίω à νικίω	ibid. νῆς 21
μωρίων	66	νέκτωρ, τὸ, νέκτωρ	νῆω 86
μωρός	ibid.		19 νικίω 73, 180
Μωσός, ἐ	40	νέκυς	37 νίκη 70, 73
Μωσῆς, τῷ Μωσῆ	ibid.	νεμέζω à νέμω, Poëti-	νίκημι 180
Μωϋσῆς, Μωϋσός	cum	239	νίκω 70
ibid.		νεμεστέω, νεμεστέω	ib. νικῶ 157
			νίσι-

νίσις, νισίς	62	ορυσσ	74	ὁ articulus postpositivus, non tam est, si accuratè loquimur, quàm pronomen relativū	8,82
νισίτης	ibid.	ξί	16		
νόςω	180	ξόωρον à ξέω	78		
νσίθιον	66	ξύλφιον, ξιλύφιον & ξύλνφιον	68		
νσίζω, νσίσω	119	ξύλον	14,68,79,80	ὁ ὅμοιος	277
νσίω	ibid.	ξύλιν	295	ὁ ὅμοιος	ibid.
νέ, ὁ, νῆς	35	ξύλιν	295	ὁ γὰρ pro ἔπος	9
νῆς τῆ νῆ vel νοός, ut βῆς, βοός	23,35,39,66	ξυλίσκη	102	ὁ γὰρ ἀϊ	58
νῆς pro νόος scribebant veteres Ion.	3	ξυλίσκη	224	ibid. ὁ γὰρ ἀκίχλις	56
νύκτα, quomodo dividatur	6	ξυλίσκη	231	ὁ γὰρ ἀς	57
νύ, νύ	287	ξυλίσκη & ξυλίσκη	154	ὁ γὰρ ἀκίχλις	56
νύξ, ἡ, νύκτος	19,41	ξυλίσκη & ξυλίσκη	154	ὁ γὰρ ἀκίχλις	57
νύξω	90	ὀ		ὁ γὰρ ἀκίχλις, ἡ, ὁ γὰρ ἀκίχλις	44,57
νύχθ' ὅλιν pro νύκτα ὅλιν, quomodo dividatur	6	ὀ Undecima est literarū, quas è Phoenicia attulit Cadmus 1. vocalis brevis est 2. & præpositiva 3. scribebant cum pro diphthongo & veteres Attici, ut contra pro cā diphthongum & Ion.		ὁ δὲ	289
νύ, νύ, νύ, νύ	78	ib. 14.apostropho rejicitur	5	ὁ δὲ pro ἔπος	9
νύ, νύ, νύ, νύ	79	ὀ,articulus prepositivus accentum in singularis & pluralis numeri casibus rectis non recipit 8. ejus officium, & an ab Atticis modò addatur,modò aufertur		ὁ δὲ, Atticè pro ὁ δὲ ib.	
νύ, νύ, νύ, νύ	38			ὁ δὲ	14,38
νύ, νύ, νύ, νύ	ib.			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
Ε.				ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
Ε literam cur, & quando Palamedes sedecim Cadmi literis adjecerit	1			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένος	71			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένος	ibid.			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
Ξενοφών, ὁ, Ξενοφώντος	19			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	78,99,158			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξένω	74			ὁ δὲς, ὁ δὲς, ὁ, ὁ δὲς	24
ξέν					

priaquo modo, at	οἰήσμαι	247, 266	οἶϑ	9
malè, vulgò pro-	οἶχε	120	οἶϑ	94
nunciatur 3. reji-	οἶχεδε	285	οἶσε, οἰσέτω	247
citur apostropho,	οἰκίτης	71	οἶϑα	257
& ejus quantitas	οἰκίζω	93, 239	οἰδιεῖς	273
in extremo loco	οἶκθην	285	οἰδιῶμαι	ibid.
ratione accen-	οἶκθι vel οἶχε	ibid.	οἰδιήσμαι	ibid.
tuum	6 οἰχόνδε	ibid.	οἶτομαι	ibid.
οἶ	291 οἰκρομέω	97	οἶπον	247
οἶ & οἶ	287, 290 οἶχε	71, 239, 285	οἶστον	273
οἶακίζω	94 οἰκτεῖρω	120	οἶστροπλήξ, ἡ 295, ὁ κῆ η	
οἶακρομέω	ibid. οἰκπῶν	50		19
οἶακροφέω	ibid. οἰκτρὸς	ibid.	οἶσϑ	94
οἶαξ	ibid. οἰκρέω	ab οἰκρὸς	οἶσνῶ, οἶσνέω, οἶσνῶ	
οἶζέω	218	94	ab οἶσϑ	94
οἶγήσμαι	ibid. οἰκρὸς	ibid.	οἶσω ab οἶω	88, 247,
οἶγνῶ, οἶγνυμι	214, οἰκπτος	50		249, 273
	218 οἶκω	285	οἶχέμαι	266, 281
οἶω	98, 102, 218 οἶμαι ex οἶομαι	per οἶχέσμαι		266
οἶδα	148, 157, 266, Syncopen	129, οἶχέω		237
	279	130, 266, 281	οἶχμαι	237, 266,
οἶδάνω, οἶδάνω, οἶδῶ,	οἶμῶν ab οἶμῶς	94		281
οἶδίσκω	94, 245, οἶμῶς	84, 94, 291	οἶχω	237
	266 οἶμῶς	94	οἶω, οἶσῶ	88, 135, 147,
οἶδας	257 οἶμῶζον	ibid.		249, 273, 281
οἶδαῶδα pro	οἶδας οἶμῶζω ab οἶμῶς	89, οἶανίζομαι		94
	ibid.	94	οἶανοπολίω	ibid.
οἶδῶν & οἶδέω	94, οἶνίζω, οἶνίζομαι	93	οἶανός	ibid.
	266 οἶνοποτάζω	ibid.	οἶανοσκοπέω	ibid.
οἶδειν	147 οἶνοχέω	ibid.	οἶκθην	294
οἶδέω	266 οἶνϑ	72, 93	οἶκπέκεις	288
οἶδήσω	ibid. οἶνόω	ibid.	οἶκπεκῖσσι	56
οἶδιπες, quod & οἶδι-	οἶνων	72	οἶκτῶ	ibid.
πέδης, οἶδιπόδες	39 οἶξω	218	οἶλέκω; poeticum	240
οἶς	129 οἶομαι ex οἶέομαι	οἶλέαξ		218
οἶέομαι, inusitatum	129, 249, 266, 281	οἶλέσκω		240
246, 247, 266, 281	οἶόμαι ab οἶος	94	οἶλέτης, οἶλείτεις	48
			οἶλέω,	

ὀλίω, ὀλίω, inusita-	ὀμῶμαδον	293	ὄνημι	180
tum 158, 218,	ὀμῶμας	ibid.	ὄνησμαι ab ὀνάω	
240, 281	ὀμολογῶς, ὀμολογίω			203
ὀλιγίστος, ὀλιγίστα-		97	ὀνίκαμαι	ibid.
τες, ὀλίγιστος 51	ὀμῶμας	176	ὀνιανάμην	ibid.
ὀλίγην 51, 288	ὀμῶ 97, 286, 289		ὀνιάσται	ibid.
ὀλιγοπαθῆ 34	ὀμῶμαι, ὀμῆ, ὀμῆται		ὀνιάω	ibid.
ὀλιγοπίπτει 43		218	ὀνιέω	181
ὀλιωαίνω, ὀλιωήσω, ὀμωργνύω, ὀμῶργνυμι	ὀνιήκη	181, 203,		
ὀλιωίηται, ὀλιωίον	179, 214, 218,	281	ὄνομα	6
244, 281		281	ὄνοματικὴ πῖσις	
ὀλιωίω, inusitatum	ὀμῶργω, inusitatum	281		ibid.
11, 61, 244, 281				
ὀλλυμι 216, 218,	ὀμῶς, ὀ αὐτὸς	286	ὀνόματι τελεγοῦν	44
252, 281	ὀμῶσι	ibid.	ὄν	14, 67
ὀλλύω 218, 281	ὀμῶσω 88, 173, 176,		ὀνόω, ὀνόσω	173
ὀλλω, inusitatum 101, -		218	ὄνπια	9
216, 218, 281	ὀμοφρογίω	97	ὄντως	290
ὀλολύζω 89	ὀμόφρων	ibid.	ὄξυ, ὄξ, in vocativo	
ὀλόμην	218 ὀμόω 88, 173, 176,		Mascul.	27
ὀλοπαθῆ 34	215, 218, 281		ὄξω, & quandoque	
ὀλυμπία, ἰασι, ἰαῖν, ὀμῶμας	476, 218		apud Poëtas ὄξια	
ἰαῖς 287	ὀμῶς	297		5, 25
ὀλωλα 101, 218	ὀναίμην	203	ὄξυς, ὄ, ὄξιος	5, 24
ὀλώλειται 218	ὄναμαι	ibid.		25, 27, 37, 45
ὀμβρία 239	ὄνας, τὸ, caret Geni-		ὄξύνται	222
ὀμβρίζω non ὀμβρίω	tivo & Dativo 20,		ὄξυτόως	75
ibid.	43		ὀπείζω	92
ὀμβρ	ibid.		ὄπει	10
ὀμῆν, ὀ ἐν	9 ὄναται	203	ὀπίστε, ὀπίσσει	
ὀμικλάω, ἦσω 167	ὄνάω, inusitatum			55
ὀμικρὸν 268	180, 203, 281		ὀπίσω	ibid.
ὀμνυ pro ὀμνυσι	ὄναις	41	ὀπίεις, ὀπίει	22
186	ὀνείρεται pro ὄναται		ὀπόει	294
ὀμνύω, ὀμνυμι 173,		20	ὄποι, ὄπε	294
215, 218, 281	ὄνέω, inusitatum 180,		ὀπῶ	9
ὀμῶν 286	181		ὀποῖος ἔν	ibid.
			ὄπο-	

Οὐάλης, Οὐάλεντες	267, 282	ὀψοφάγος	ibid.
22, 26	ὀφειλήστω	120, 267	ὀψω 238, 277
ἐδάμυι	55	ὀφείλω	115, 119,
ἐδάμωσ	290		147, 241, 267,
ἐδέ	ibid.		282, 295
ἐδεῖς	22, 55	ὀφελος	267
ἐδέινες	ibid.	ὀφελις	ibid.
ἐδέτερος	84	ὀφελον	115, 267
ἐΐαρ	41	ὀφελου, caret Geniti-	
εσκ	223, 290	vo & Dativo	43
ἐμάλισσε	292	ὀφως, ὀφεα, ὀφραν 32	
ἐν	298	ὀφθαλμοῖ βλέπεσι 7	
ἐρεῖνι	71	ὀφθήσεται 243, 277	
ἐρενόθεν	285	ὀφθισμῶν	ibid.
ἐρενόθι	ibid.	ὀφι, ὠ	27
ἐρενόθε	ibid.	ὀφιν non ὀφει 25, 31	
ἐρενός	71, 285	ὀφεου & ὀφως 23,	
ἐρενόσε	ibid.	31	
ἐρεῖν, ἔρηκα	102	ὀφισ, ὀ, ὀφεου vel ὀ-	
ἐς, ὠτὸς 24, 28, 41, 44		φως 23, 25	
ἔσσε	78	ὀφλάνω, ὀφλίσκω, ὀ-	
ἔσσε	ibid.	φλισκάνω 242,	
ἔπίζω, ἔπιζον	93	267, 282	
ἔπιναι	180	ὀφλίω, inusitatum	
ἔπινω	ibid.	242, 272, 282	
ἔπε	290	ὀφλήστω 119, 241.	
ἔπημι	180		
ἔπος 14, 78, 79, 294		ὀφλω pro ὀφείλω, per	
ἔπος	80	Syncopen	ibid.
ἔπας, ἔπω 289, 294		ὀφομαι 277	
ἔχ, ἔχ	290	ὀφω	ibid.
ἔχῃ κίσει	292	ὀψι	129
ὀφει, ὀφει	32	ὀψείω	238
ὀφεις, ὀφεις, ὀφεις, ὀψι			52
ὀφεις	ibid.	ὀψι	44
ὀφει, ὀφει	ibid.	ὀψομαι 129, 243	
ὀφελίω, inusitatum		ὀψοφάγισται 51	

παλαῖμοι, ὧ	27	πάντες	190	παρήκα, reliqui	227
παλαῖος	51	παῖνυ	288	παρήμυθον	232
παίλασθα	76	παπαῖ	291	παρήμυθον	223
παλαίτατος	52	παῖππα, παῖππας	12	παρῶν, adveni	227
παλαίτερον	ibid.	ωρῶν	41, 296	παρῶντα	258
παλαίω	76	παρεκείμηνον	85	παρ' Θεῶν pro ωρῶν	6
παλιδυαῖον	63	παρακρίτης, ὁ	46	Θεῶν	6
παλινῶ	ibid.	παρακρίτης, ἡ	ibid.	Πάρις, ὁ, Πάριδος	23
παλινῶς	ibid.	παρακρίω	296	παρίδι	222
παλινῶν	ibid.	ωρῶν	86	παριένω	96
παλινῶτης	ibid.	παραμύθον	296	παρξύνεω	5
πυμφαίνω	248	παραπονδῶ	96	παρῶσα	78
πάμφιλον, ὁ ἐξ ἡ, τὸ	44	παρφαγε	260	παρσία	ibid.
πύμφιλον	44	παρφηδεῖ pro παρ-	184	παρῶσιν	288
Πάν, ὁ, τῷ Πανός	17	πῆγμι	288	παρφηδεῖ	184
πάν, τὸ, τῷ παντός	17, 71	παραρῶν	267	παρῶνται	96
παναθήναια	42	παρδῶν, novum the-	17, 21, 49, 286	πᾶς, ὁ, πᾶσα, τὸ πᾶν	65
πανδημεῖ	289	ma à fut. παρδῶ	268, 282	πᾶσαξ	ibid.
πανθάνω à πῆγῳ	147,	παρδῶν	268	πασαργάδα, αἰ, δε οἱ	63
243, 273, 267	6	παρδῶν	267	πασαργάδα	90
πάντα	6	παρδῶν	97	πᾶσιν	90
πανταχόθεν, πανταχό-	186	παρδῶν	5	πᾶσιν pro παχῶν	50
σε, πανταχῶ	186	παρδῶν	221, 222	παχῶν	84, 267, 282
πάντ' ἔλεγον pro πάν-	6	παρδῶν	98	πατάσσω, ξω	90
τα ἔλεγον	6	παρδῶν	ibid.	πατέρω, tantum	26
πανερὰ pro πανερα-	289	παρδῶν	221, 223	πατήρ, ὁ, πατήρ	225
πᾶ	289	παρδῶν	221	πατρός, ὡς πᾶν	20, 26, 27, 28
παντάπειν	288	παρδῶν	296	πᾶς, ἡ	64, 67
πανταχόθεν	286	παρδῶν	221	πάτσα, ἡ	26
παντάχρως	ibid.	παρδῶν	260	πατσοῖας	12
πανταχῶ	ibid.	παρδῶν	223	παλῶν, παλῶσι	28
πάντη	289	παρδῶν	96	παλῶν	67
πάντι	286	παρδῶν	223	παλῶν, παλῶν	64
παντοῖον	71	παρδῶν	223	παλῶν	64
παντοκράτωρ, ὡς παν-	26	παρδῶν	223	παλῶν	64
τοκράτωρ	26	παρδῶν	223	παλῶν	64

παύω	115	πιπύθηκα	244, 267	πιποιήσω	163
παχύνω	50	πίπασηκα	88	πιποιῶμαι	164
παχύνω	ibid.	πίπαισα	90	πίποιητε	147, 247
πεδίεις	63	πιπείτερον, πιπαίτε-		πιποιήσω	ibid.
πέειθμαι	267	τες	52	πιποιήσεις	147, 248
πέειθω	147, 248	πίπαιχα	87, 109	πίπομαι	268
πεινᾶν vcl πεινᾶν		πίπεικα	132	πίπωνα	245, 267
	168	πίπεισμαι, πίπεισαι		πιπόνθηκα	267
πεινάω, πεινάσω &c		ibid.		πίπονητε	147, 263,
πεινήσω	167	πίπεισο, πιπέοθω	138		267
πεινῶς	166	πίπεισαι	132, 136	πιπονῆς, ῥότος	ibid.
πειραδύς, πειραδύς, πέπεμμαι			268	πίπουρα	268
πειραδύς	33	πέπεμφα, Attic.		πί- πίπει pro πίπασχε	
πειράω, ᾠομαι	162,	πεμφα	111		267
	167	πίπει	17	πίπασμαι	73
πέισσμαι pro πήσι-		πίπταμαι	218	πίπασα	74
μαι 243, 267.		πίπηρα	ibid.	πίπασμαι	204
Item pro credam		πίπηγμα	ibid.	πίπταμαι	202, 218
aut parebo, à πεί-		πίπληρα	145	πιπτός	75
θω	267	πίπληγμα	218	πίπιω	75, 268, 282
πιλάω	238	πίπληκα	87, 110	πίπτωκα	100, 269
πίλεκος, ὁ	24	πίπλημαι	203	πίπυσμαι pro πί-	
πιλτωτής	12	πιποιήκα	153, 156,	πόδυσμαι	132, 269
πίλω	241		161	πίπωκα	268
πιμπλαῖ, πειμπτής, πιποικέναι			160	πίπων	52
πίμπλος	57, 58	πιποιήκειαι	159	πιρ	298
πίμπω	111, 227	πιποιήκω	ibid.	πίρων, πειραντέρω, πι-	
πίνης, ὁ	48	πιποικώς	160	ρειντέρω	292
πίνησα, ἡ	ibid.	πιποιήμαι	161	πειρώσω, πρᾶσω	241
πίνομαι	245	πιποικῆμι	164	πειρώω	167, 203,
πινυέκεις	288	πιπειήμι	163		237, 241
πινυέκισθαι	56	πιποιήσαι	74	πέρω	239, 267,
πινυέκισθαι	ibid.	πιποιήσεσθαι	164		282
πίντε	56, 59	πιποιήσθαι	ibid.	πέρω	116
πινυέκισθαι	56	πιποικῆμι	163	πέρω	122, 196
πινυέκισθαι	57	πιποικῆμαι	162	πέρω	296
πίνω	245	πιποικῆμι	164	πέρω	233

πιμωλάνω à	ωλάνω	πίνιάνω	238	ωλέως	15
	242	πίνιένω	237, 245	ωληγνύω, πλήγνυμι	
πιμωλάω	268	πίτνημι	238		214, 218
πίμωλη pro	πίμ-	πίτνω	245	ωλήγω, inusitat.	145,
ωλάει	196	πιφάσκω à	φάσκω,		215, 218
πίμωλημι 181, 203,	φάω	241	ωληθυνηκός	είραθμός	6
	268	πιφάωσκω & πιφραύ-			
πιμωλοίω	ibid.	σκω	ibid.	ωλήτω, ωλήσω, πεί-	
πίμπραμαι	203	πιφραύσκω	ibid.	ωληκός	87, 110,
πιμπράμηνος	ibid.	πίω, inusit.	149, 240,		203, 268, 282
πιμπράναι, πιμπράς		268, 274	ωλήκλης, ωληκπίσταθε		
	ibid.	ωλαγείς	218		54
πίμπραω	ibid.	ωλαγήναι	ibid.	ωλήω	289
πιμπράω	181	ωλάγξω	89	ωλήξω	145, 218
πίμπρημι 181, 203	ωλάζω	ibid.	ωλησίω		52
πίνω 245, 268, 274,	ωλακῶ	27	ωλήσσω	116, 145,	
	282	ωλακῶς, ὁ, ωλακῶντος,		214, 218	
πίομαι pro	πιῶμαι	εχ	ωλακῶς, ωλα-	ωλήσω	87, 203
149, 268, 272	κῆντος	23, 29, 36	ωλόω, πλώω	35, 44	
πίπειρα	17	ωλάσσω vel ωλάττω,	πλεπίζω		239
πιπίσκω	240, 268,	fut. ωλάσσω	87, 90,	πλετώ	84, 239
	282		118	ωλόω, inusit.	88, 282
πιωλάνω	242	Πλάττω, ὁ, Πλάττω-	ωλυεῖν		126
πιωλάω	181, 202,	18, 64	ωλυώω	ibid.	
	268, 282	Πλατίνωειω	64	ωλώμι	282
πίωλη pro	πίωλει	Πλαττωνικός	ibid.	ωλώω	88
	186	ωλάνω, inusitat.	181,	πνέω	120, 156
πίωλημι	203, 268,	203, 242, 268, 282	πνέωμαι	δασύ κῆ ψι-	
	282	ωλεῖν, ωλεῖον	292	λόν	5
πιπράσκω	203, 241	ωλεῖων, ωλεῖσθαι pro	πνέσθαι		237
	282	πολίων, πολίεως	53	ποδαγχεῖω, χεῖω	267
πιπράω	181, 282	ωλεῖσθαι, ωλεῖται	292		
πίπρημι	203, 282	ωλέσκω, ωλέξω, πίνω	Ποδῆς, Ποδῆ, Ποδῆν, &		
πίπρω	44, 146, 246,	χάω	87, 115, 271	Πόδης, Πόδην, Πό-	
	269, 282	ωλόω	120	δηται	42
πίστω, πίστις, πίσω	ωλέω	88, 120, 156,	πόττει	290, 294	
	268		282	πόττει	290
			Z z	πῶ	

ποι	290, 294	ποιήσμαι	165	πολλάκις	288
ποίη	158	ποιήσμενος	ibid.	πολλός, πολλή	41,
ποιέειν	160	ποίησιν	158		42
ποιέεις, ποιείς	29	ποιήσω	153, 157,	πολύ	41, 288, 292
ποιέεσθ, εἶσθ	164		160	πολύ, πολλά	288
ποιεοίμην, οἰμὴν	ποιήσμαι	165	πολυδάμνη	26	
	163	ποιήσαν	160	πολυπαθῆ	34
ποιέομαι	158	ποιήτης	46	πολύπικρος, ὁ κῆρ, τὸ	
ποιέωμαι, ὤμαι	163	ποιήτρα	ibid.	πολύπικρον	27, 46
ποιεόμηνος, ἐμῆρος	164	ποιμὴν, ὁ, ποιμήν	πολύς, ὁ, τὸν πολὺν		
ποιέω, ὤ	162		18		41, 45
ποιέω, ὤ	153, 156,	ποιμνιον ἂ	ποιμνή	πολύς, πλείων, πλεί-	
	159, 276		70	σος	53
ποιέωμαι, ὤμαι	161	ποιοίμην	159	πολύχειρ, ὁ κῆρ	20
ποιέων, ὦν	160	ποιός	9	ποιέω, ποιέσω	158,
ποιηθίμην	163	ποιῶ	5, 89, 153		267
ποιηθεῖς	164	ποιῶν, ὁ, ποιῶντος	19,	ποιησώ	267
ποιηθήναι	ibid.		160	ποιός	245
ποιηθήσεσθ	ibid.	πολέεις, πολέων	42	πορεύομαι	223
ποιηθησόμεν	163	πολεμέω	154, 238,	πέρρω	5, 55, 292
ποιηθήσμαι	162		239	πορρώτερος, πικρὸς	55
ποιηθησόμεν	164	πολεμῶ	238	πορφυρέα, ῥῶ	34
ποιήθητι	163	πολεμήσω	ibid.	πορφυρέα	49
ποιηθῶ	164	πολεμίζω	239	πορφυρέωτερος, πικ-	
ποίησθ	165	πόλεμος	85	πορφυρέωτερος, πικ-	
ποιήσθ	160	πολεμέω	154	τος	50
ποιησαίμην	165	πολέων	42	ποσάκις	288, 290
ποιήσμενος	ibid.	πόλις, τὸ	38	ποσάκις	290
ποιήσαιμι	159	πόλις, τὸ, legitur	ποσάκις	ibid.	
ποίησας	160	apud Isocratem	πόσας	ibid.	
ποιήσεσθ	165		38	ποσειδῶν, ὁ, τῆ ποσει-	
ποιήσεται	259	πόλις, πόλιος	23,	δῶνος, ὡς πόσις	
ποιήσεν	160		38, 66, 68,		27
ποιήσεσθ	165		112	ποσὶ	28
ποίησις	74	πολίχνη	66, 68	πόσιν	288, 290
ποιησόμεν	165	πολίχνη	68	πόσιν	9
ποίησις	159	πολλά	56, 292	ποσὶ	287
				πόσι	

πότε	290	μεινος	180, 204,	119, 217
ποτέρας	ibid.		282	αποσβάλλω, αποσεί-
ποτήρ	76	παραμίδης, ὁ, παρα-		βαλλον 95, 96
ποτήριον	ibid.	μεις, ἡ	61	αποσείπτω 102
πότης	54	πρίσκιον	204	αποσκητίζω 230
ποτίσας	ibid.	πρίσκιον, πρίσκιον	ibid.	αποσκήπτω 224
πῦρ	27, 290, 294	πρίσκιον	119, 204	αποσίσσιν 224, 227
πῦρ, ποδός, ὡς πῦρ	24,	πρίσμι, inusitatum		αποσίσσιν 226
	27, 28, 39, 268,		204, 282	αποσίσσιν 230
	282	πρίσμι pro πρίσκιον ἃ		αποσίσσιν, ὁ, ἡ αποσίσ-
πῦρ, πῦρτος	24	πρίσκιον	119, 204	πρίσκιον 46
πύω, inusitatum	76	πρίσμιον	ibid.	αποσίσσιν 260
πρίσκιον	73	πρίσκιον, ὁ, πρίσκιον	18	αποσίσσιν 55, 292
πρίσκιον	49	αποσίσσιν	55, 295, 296	αποσκητίζω φωνήεντως
πρίσκιον	70	αποσίσσιν	ibid.	3
πρίσκιον	ibid.	αποσίσσιν	223	αποσκητίζω ἄρρητον 8
πρίσκιον, πρίσκιον	49	αποσίσσιν	178	αποσίσσιν 43
πρίσκιον	241	αποσίσσιν	230	αποσίσσιν, αποσίσσιν
πρίσκιον, πρίσκιον	90	αποσίσσιν	178	πρίσκιον, αποσίσσιν
πρίσκιον	ibid.	αποσίσσιν	228	53. & eliso τ, fa-
πρίσκιον, five pro, five		αποσίσσιν	ibid.	elisoque crasi, πρίσ-
venda notet, est		αποσίσσιν	178	πρίσκιον 55
inusitatum	181,	αποσίσσιν	296	πρίσκιον
	203, 282	αποσίσσιν	96	πρίσκιον
πρίσκιον	288	αποσίσσιν	296	πρίσκιον
πρίσκιον	293	αποσίσσιν	6	πρίσκιον
πρίσκιον	293	αποσίσσιν	224	πρίσκιον
πρίσκιον	ibid.	αποσίσσιν	239	πρίσκιον
πρίσκιον, ἡ, poeti-		αποσίσσιν	ibid.	πρίσκιον
cum	48	αποσίσσιν	178	πρίσκιον
πρίσκιον, ὁ	24, 48	αποσίσσιν	230	πρίσκιον
πρίσκιον, πρίσκιον, πρίσκιον		αποσίσσιν	288	πρίσκιον
πρίσκιον	203	αποσίσσιν	5	πρίσκιον
πρίσκιον	204	αποσίσσιν	75	πρίσκιον
πρίσκιον	203	αποσίσσιν	5	πρίσκιον
πρίσκιον	204	αποσίσσιν	112, 295	πρίσκιον
πρίσκιον 113. πρίσκιον		αποσίσσιν		πρίσκιον

πρῶτον	114, 288	Duali & Plurali	ῥάων 50.	ῥαότερον
πρῶτον, πρῶτω	ibid.	numero	20, 43	in neutro genere,
πρῶτος, unde	57	πυρετός τελειῶ	58	Ionicè ῥήιτερον
πλάιω	135	πύρριχος	65	53
πλάιω	215, 219	πύρρος	ibid.	ῥέει 156
πλάιμυ	202	πῶσι	268	ῥέζω 89
πλάομαι, inusitatum	πωλίω		96	ῥείω ἀρέω 238
	282	πωλῶ	12	ῥέμω 239
πλάρνοιντο	219	πῶμι, inusitatum	ῥέπω	146, 246
πλάρομαι, rarum		268, 282	ῥάσας	269
	219, 282	πῶς	290	ῥάσω 120, 269
πλάρνωμαι 215, 219,	πῶσω	268	ῥέω	75, 120, 156,
	282	πῶν, τὸ, πῶσι	17,	249, 269, 275,
πταρνύω	215		37	282, 283
πῶς, velut ab ἰπῆμι				ῥήγνυ
	202	P.		ῥήγιν
πλάομαι	ibid.	P	decima tertia est	ῥήγιν
πλάω ex πετάω	ibid.		literarum, quas	ῥήγιν, inusitatum
πλέομαι	ibid.		è Phœnicia at-	215, 219, 282
πλήται	ibid.		tulit Cadmus 1.	ῥήγνυω 215, 219,
πλήσομαι	ibid.		qualis sit conso-	238, 282
πῆσσω	90		nans 4. quando	ῥήγνυμι 215, 219,
πτόλεμος	85		aspiretur, vel levi-	269, 282
πτόμυ	202		getur	ῥήγιν 219
πτόω	100, 269	ῥα	298	ῥήιδι
πῶσις ὀρθία ἢ ὀρο-		ῥαγείς	219	ῥήιτερον 53
μασική, γλυκὴ, δο-		ῥαγῆται	ibid.	ῥήμα 6, 67, 270
πικρὴ, αἰσθητική, κῆ		ῥαδί	50	ῥήματιστικόν 67
κληδική	6	ῥάζω	89	ῥήξαι 270
πρωχίστατος	51	ῥαότηρον	53	ῥήξω 219
πρωχίστες	ibid.	ῥάσας	50	ῥήσσω 78, 215, 219,
πρωχῆς	ibid.	ῥαίστες	ibid.	282
πυθαγόρας, ρυ, δε ρα		ῥαίω	135	ῥήτωρ, ῥήτορες 28
	12	ῥαίων	50	ῥήτωρ 75
πυθαγόρως	243,	ῥάων	50, 53	ῥιγίω 247
	269, 282	ῥαίπτον	117	ῥιγίσι
πύρ, τὸ, πυρρὸς, caret		ῥάσσω	270	ῥιγίω 261
				ῥιγίω

ῥιγρίλω	159	2. quando fit con-	σῶντῃ, σῶντῃ	80,
ῥιγρς	54	sonans & quomo-		81
ῥιν	18	do vocetur	5 σείω	239
ῥιπίεω	154	σεία, σῆ	36 σείνομαι	245
ῥίπιω 98, 117, 146,		σῆ pro πινά dicebant	σειρῶν, σειρῶν	
154, 246		Megarenscs	9	17
ῥόδαξ	69	σαλαμιν & σαλαμῖς	σείω, σείσω	88
ῥόδιος	ibid.		18 σέλας, τὸ, Genitivo &	
ῥόδουχρος, ῥόδουχρος		σάλπινγξ	38 Dativo destituitur	
	35	σαλπίζω, Fut. σαλ-		43
ῥόϑ, ῥῆς	ibid.	πίσω, commune	σείσικα	88
ῥόω, inusitatum	134,	& usitatum	σαλ- σίσυμαι	270
136, 214, 219,		πίξω, Poët.	90 σέσωμαι	136
	282	σαμφορι	59 σόωμαι	270
ῥυείω	269, 283	σῶν	58 σόω	112
ῥύημι	ibid.	σάξω	90 σήμερον	287
ῥυῖσθαι	269	σῶς, σῶς, σῶν, σῶν	σῆρ, ὁ, σῆρς	20
ῥύω	275		36 σιγῆας	63
ῥωμαῖϑ	62	σῆς, σῶς	ibid. σιδηρῶς	ibid.
ῥωμαῖτῃ	294	σῆπφειρα	69 σῆγμα	58
ῥύμη	5, 62	σαπφορι	59 σῆγμαται, τὰ, ῆ σῆγ-	
ῥυῶ	269	σαπφῶ ex σῆπφειρα	μάτων	43
ῥῶ	16		69, 98 σιδηρῶς	36
ῥώννυμι	136, 214,	σῆπῶ, σῆξω	90 Σιδῶν	18
	219, 282	σῶντῃ, σῶντῃ	81 Σιμέρις, μέντος, ὦ Σι-	
ῥωννύω	ibid.	σῆφῶν, ὦν	293 μέν	22, 26
ῥῶξ	78	σῆφῆς, σῆφῶς	ibid. σῆγῶς	70
ῥῶω, ῥῶσω	88, 136,	σῆννυμι	214, 219, σῆμύλϑ	ibid.
	219		283 σῆμῶς, ὁ	36
		σῆννύω	ibid. σῆνῆπι, τὸ, σῆνῆπιος, τὰ	
Σ.		σῆνῆπῆσμαι	219 σῆνῆπια	17, 31
Σ	decima quarta	σῆσῶ	ibid. σῆς, ὁ	38
	est literarum,	σῆω, σῆω	157, 214, σῆαίρω	77
	quas è Phœ-		219, 283 σῆάλλω	204, 238
	nicia Cadmús attu-	σῆῆμι	ibid. σῆάπῶ	117, 146
	lit 1. quomodo scri-	σῆῆσμαι	219 σῆαρῶς	77
	batur in fine vocis	σῆαῦτις	80 σῆαῖω	238
			Ζ 4	σῆ-

σκεδάννυμι δε σκεδάν- νύω 204, 219	σφῶν σφῶς, ὠτίρως, ὠτί-	293	σῆζω	89
σκεδαδῆσμαι ibid.	ταις 291, 293		σκησμαι	199
σκεδίσω ibid.	σῶν, inusitatum	283	σκημῆ	38
σκεδαίω, σκεδαίω	παρῆμαι	148	σκημέω, σκημέω	154
204, 219, 238	Σπάρτη, Σπαρτιάτης		σκημίζω	239
σκέλλω 204, 252, 283		61	σκημοι	ibid.
σκέλος, σκέλει, σκέλει	παρῶν	146, 149	σκημῶς	38, 239
30	σπᾶω, σπῶ	157	σάλλω	197
σκέπη pro σκέπασμα	σπείδω	270, 283	σάλλω, σάλλω, σάλλω	187
16	σπειρήσμαι	270	σάλλω, τὸ, σπῆτος	21
σκίδναμαι, σκίδνασθαι, σκίδνασθαι	σπείρω 76, 78, 88, 99,		σάλλω	89
σκιδνάμην 204	110, 113, 115, 119,		σάλλω	199
σκιδνάω 238	146, 147, 149		σάλλω	37
σκίδνυμι 204, 238	σπείρω	270	σάλλω, inusitatum	179,
σκλαίω 204, 283	σπένδω 239, 270, 283		(180, 181, 202,	
σκλημί 185, 204,	σπέρμα	76	242, 283	
283	σπέρμα	149	σῆμα, σπῆτος, σπῆ 20,	
σκόρπαινα 47	σπέρω	119		41
σκόρπιον ibid.	σπέρω 88, 113, 119,		σπῆτος	33
Σκύη, in Vocativo		149	σῆμα	155
12	σπῆς	260	σῆμα 110, 114, 145	
Σκύη, ὁ 12, 46	σπῆλαιον	65	σῆμα	145
Σκυήζω 294	σπῆληξ	ibid.	σῆμα	114
Σκύη, ἡ 46	σπῆμι	260	σῆμα	89
Σκυησι 294	σπῆμα	78	σπῆτος	49
σκῶρ, τὸ, τῷ σκατὸς	σπῆμαίτερος, ἐσθλὸς 51		σπῆτος, νότιος,	
21, 41, 44	σπῆμαίον 51, 71		quandoque repe-	
σμύχω 116	σπῆνδῆ	71	ritur σπῆτος, νῶ-	
σῶας 36	σπῆνδῆ	288	πῆτος	49
σῶς, σῆ, σῶν	σπῆ pro σπῆ 197		σπῆτος, inusitatum	
σπῆας	σπῆδοι, item πᾶς σπῆδω	240, 270, 283		
σπῆδος 62, 63		38	σπῆτος, σπῆτος	270
σπῆσιον ibid.	σπῆδον, τὸ, facit οἱ σπῆ-		σπῆτος à σπῆτος ibid.	
Σοφοκλῆς 31	δοι in plurali num.		σπῆτος à σπῆτος 240,	
σφῶς, ὠτίρως, ὠπῆτος	quāvis & πᾶς σπῆ-	270, 283		
49, 291, 293	δω reperitur	38	σπῆτος, σπῆτος 154	

Στέφανος	173	σρατηγία	236	γὰρ καὶ ἀμειψέ- σθαι	ibid.
σεφάνος, νόστος	ibid.	σρέφω	132, 136	λα	ibid.
σηθλίωτον	67	σρόω, inusitatum	220,	σώ	231, 295
σηθι	186, 196,		283	συνάγω	98
	197	σρώννυμι	σρωννύω	συναίρισις	29
σηθως	67		219, 283	συναράσσω	270
σηται	186, 198	σρώσω	220	συναρίσσω	270
σηε, σηρος, τὸ, pro		συφελίζω	89	συνώδισμος	6
είαρ	36	σώ	197	συνωλθῆναι	9
σηλίζω	89, 118	συνύλθω	71	συνώρεπτον	100, 297
σησαι	201	σὺ, σὺ, σοί, σέ	78	συνεργάω	96
σησαιμην	ibid.	συγχεῖν	30	συνέσπρω	100
σήσεα	ibid.	συγκροτῇ	76, 254	συνεπὶς	75
σησαιμνος	ibid.	συγκροφόμενον	1, 4	συνεχής	73
σήσεα	ibid.	συζούγνυμι	297	συνέχω	ibid.
σησαιμην	ibid.	συλέω, συλάω	154	συνήρην	98
σησαιμην	ibid.	συνλαμβάνω	294	συνήκω	231
σησαιμνος	ibid.	συνλαβέντων	289, 294	συνήρην	96
σήσω	181, 196, 242	σύλληψις	122	συνήρημα	κλίσεις
σήσαιμην	201	συμπαίτωρ	90		10, 29
σιγμή	74	σύμπας	21, 45	συνίητος	75
σίζω	74, 89	συνεπληρωματικά		συνίαισι, συνίαισι	227,
σιχῶ	155		298		230
σιχῶ Græcorum i.		σύμπωθι	268	συνίαισι	ibid.
non tam latè pa-		σύμφαθι	235, 253	συνίαισι δε	συνίαισι
tent, quàm γεάμ-		σύμφασι	234	συνίαισι	230
μαται	4	σύμφημι	ibid.	συνίαισι	231
σόμε	71	συνφορῶς	38	συνίαισι, νιέντες	ibid.
συναχίω	239	σύνφωνα γεάμματα,		συνίαισι, ὦ	230
συναχίζω	ibid.	ἄφωνα, ἡμίφωνα,		συνίαισι	75, 230,
σρεννυμι, σρεννύω		ψιλά, μέσα, δια-			283
	219, 283	σέα 4. quæ cognā-		συνίαισι	230
σρέσω	219	ta sint. ibid.		συνίαισι	ibid.
σρέω, ὦ, inusitatum		quæ tamen non		συνίαισι	233
	215, 219, 283	tam literæ, quàm		συνίαισι	ibid.
σρηνυμι	215, 219	literarū sunt com-		συνίαισι, rarum	285
σρηνύω	215	pendia ibid.		συνίαισι	230, 283
				συνίαισι	

συνείων, ἔντος	231	χῆμι	186, 260,	τάμενον	115
σύνιοιχες	ibid.		283	ταμῶ	271
συνον	4	χῆσαν	246, 260, 262	ταμών	ibid.
σύομα	270	χολαῖ	52	τά	15
σὺρράπιω	110, 297	χῆ	260	τὰ πρῶται	292
σὺρράσσω	270, 297	χῶ	157, 246, 262	τα πρῶται	ibid.
συσσίζω	ibid.	σῶζω	76, 136, 283	περαχῆ	72
συσσῆλω	ibid.	σῶν	36	περαχίδης	ibid.
συσρέφω	100	σῶς	ibid.	Τάρταρον, ὁ κῆρ, τὰ	
σύτο pro ἐσύτο	270	σωτήρ, ὡς σῶτερ	27,	Τάρταρα	38
σύω	ibid.		76	ταῦται, ταῦταιν, ταῦ-	
σφάζω, σφάσσω, ξω		σωτήρ, σῶτειρα	48,	τα, ταύταις, ταύ-	
	91		76	τας	79
σφαῖς αὐτῆς	81	σωτηρία	ibid.	ταυταῖ, ταυτηῖ	80
σφῆ	78, 79	σωτήρι	ibid.	ταύτης, ταύτη, ταύ-	
σφεῖς	ibid.	σωφιλίη, σωφιλωνός	τινω		79
σφέπερος	ibid.		62	ταυτησὶ	80
σφιν	ibid.	σωφρονέστερ, νέσπετος	ταυτὶ	ibid.	
σφίσιν αὐτοῖς	81		49	ταυτὸν pro τὸ αὐτὸ	14
σφῶδρα	288, 293	σωφροσύνη	72	τάχα	290
σφωδρός	ibid.	σῶφρων	49, 72	τεχέως, τεχνιέρως, τε-	
σφύζω	89			χυστάως	291
σφωῖ	78			τάχων	292
σφῶϊ, σφῶ	ibid.			τεχνόνως, τεχνίως	291
σφῶϊν, σφιν	78, 79			τεχίων, τάχως	50,
σφῶϊν, σφῶν	78				291
σφῶϊπερ	79			ταχὺ, ταχύπερ, τά-	
σφῶν, αὐτῶν	81			χιστα, adverbiali-	
χῆς	186, 260			ter	292
χῆσις	ibid.			ταχὺ pro τεχέως	293
χετλιασμός	291			ταχὺς	50, 72,
χετλιασμός	89				291
χετλιασμός	291			ταχύπερ, χύπετος	ibid.
χετὸς	260				
χέω	116, 157, 245,			τάλαν, τάλαινα, ταχύτης	72
	262, 283			τάλαν	21, 26, 45
χῆμα	144, 260			ταμεῖν	271
					245, 283
					ταῦς

T.

T decima quinta & penultima est literarum, quas è Phœnicia attulit Cadmus i. qualis sit consonans 4

ταχὺ, ταχύπερ, τάχιστα, adverbialiter 292

ταχὺ pro τεχέως 293

ταχὺς 50, 72, 291

ταχύπερ, χύπετος ibid.

τάλαν, τάλαινα, ταχύτης 72

τάλαν 21, 26, 45

ταμεῖν 271

245, 283

ταῦς

πῶς	15	πέγραμμαι	76	πέζω	87
π	297	πέηκα	110	πέρεινα	44
πέηκα	100	πέημαι	133, 134	πέρειν, τὸ, πέρειν	17.
πεδῶμασσι	74	πέησαι	74, 133, 134		44
πέθεικα pro πέηκα		πέημαι	192	πέρειν	26
184, 189		τῇ pro τῇ scribebant		πέρι, ὁ καὶ ἡ, πέρειν	
πέθειμαι	189, 229,	Attici	3	πέρειν	17, 26, 44
	230	τένω	245	περιπὸς	51
πεθείμην	191	τείρω	247	τέρπνισος	ibid.
πεθείσομαι	190	τείχα, τείχη	29	τερπνότατος	ibid.
πεθεμελίωθ pro ἐπεθε-		τείχεϊ, τέχει	ibid.	τέρπωμα	275
μελίωθ, ἀθεμελιό-		τείχεσσι, τέχεσ	29,	τέρπω, ψω, τίπερα	
ομαι	100		30		87
πέηκα	189	τείχον ἀτέχε	70	τέρσω pro τέρω	247
πέηλα	147	τέχεσ, ε	23, 29,	τέσσαρα, τέσσαρες	56,
πεηίσομαι	190		307		87
πεθλαῖσι	204	τέκτανα	47	τέσσαρα καὶ δέκα	57
πέθναα	261	τέκτων, ὁ	ibid.	τέσσαρα κρηται	56
πέθνασι	204, 261	τέκω	87, 109, 115,	τέσσαρα κῆσοι	ibid.
πεθναίμην	ibid.		145, 246, 271,	τέσσαρα κῆσος	57
πεθναίμαι	ibid.		283	τέπειτα	74
πεθναίμαι, per ἃ cir-		τελείω ἀπλέω	238	τέπειτα	58
cum flexum, pro		τελίσσιν	70	τέπειτα	57
πεθναίμαι	ibid.	τέλειος	ibid.	τέπειτα	146
πεθναῖς	ibid.	τελέω, τέλειω	88,	τέπειτα	147, 157
πεθναῖσι pro πεθναῖσι			147, 157, 158,	τέπειτα	8, 162
204, 261			162, 180, 238	τέπειτα	ibid.
πέθνασο	204	τέλω	147	τέπειτα	180
πέθνεικα, πεθνεικῶς		τέλω	147, 157	τέπειτα	88, 133,
261		τέμειν	271		271
πεθνεῖως, Ionic	ibid.	τέμνω	77, 80, 88,	τέπειτα	133
πεθνεῖως	ibid.		109, 115, 145,	τέπειτα, τέπειτα	
πέθνηκα	ibid.		147, 270, 283		77, 272
πέθνημι	180, 204,	τέμω	109, 145	τέπειτα	132
249, 261, 283		τέμω	88	τέπειτα	87
πεθνήξομαι	261	τέμω	271	τέπειτα	88, 220
πεθνήξω, Poëtic.	ibid.	τέξομαι ἀπένω	271	τέπειτα	204
				τέπειτα	

τέτλαθι	204	141, 143	ηλικῆτος	14	
τετλαίνω	ibid.	πέτυπα 91, 144, 145,	ηλικῆτος	10, 79	
τέτλαια	ibid.	148	τῶν προ τῶν τῶν	9	
τέτληκα	ibid.	πέτυπιναι	151	της δὲ	9
τέτλημαι	180, 204,	πετύποιμι	150	πένυπιναι	166
	283	πέτυπω	151	πένυπιναι	16, 23
τέτλιξ, ἡρς	19	πετυπῶς	152	πένυπιναι	182, 183
τέτμηκα	271	πετυπῶς, ἡα, δς 45, 252	πένυπιναι	186	
τέτμημαι	ibid.	πέτυφα	87, 91, 99,	πένυπιναι	140
τέττω	242	100, 145	πένυπιναι	ibid.	
τέττω	145, 271	πέτυφιναι	126	πένυπιναι	186
τέτομα 77, 142, 147		πέτυφῶς	141	πένυπιναι, πένυπιναι, πένυπιναι	
τετόξομαι	134	πέτυφῶς	138	πένυπιναι	ibid.
τετόξομαι, τετόξομαι		πέτυφοιμι	121, 123	πένυπιναι	190, 191
δὲ	131, 134	πέτυφῶς	23, 45	πένυπιναι, πένυπιναι, πένυπιναι	
τετρώω	245, 283	πέτυφῶς	23, 24	26, 46, 183, 188	
τετρώω	288	πέτυφῶς	125	πένυπιναι	129, 183,
τετρώω, ἡα, δς	56	πέτυφῶς, ἡα, δς	24,	188, 230	
τετρώω, ἡα, δς	57	45, 126, 127, 128	πένυπιναι, πένυπιναι		
τετρώω, ἡα, δς	ibid.	πετυφῶς ὦ	126	183	
τετρώω, ἡα, δς	35	πέτυχηκα	244, 272	πένυπιναι	192, 193
τετρώω, ἡα, δς	ibid.	πέτυψαι	130, 135,	πένυπιναι	188
τετρώω, ἡα, δς	57	πέτυψαι	138	πένυπιναι, πένυπιναι	28
τετρώω, ἡα, δς	87	πέτυψαι	142	πένυπιναι	190
τετρώω, ἡα, δς	204	πέτυψαι	138	πένυπιναι	129, 189
τετρώω, ἡα, δς	147	πέτυψαι	141	πένυπιναι	108, 192
τετρώω, ἡα, δς	77	πέτυψαι	137, 138	πένυπιναι	190
τετρώω, ἡα, δς	243, 272	πέτυψαι	144	πένυπιναι	185
271	77, 132, 155,	πένυπιναι	188, 190, 191, 193		
τέτρωες, τέτρωες	56	243, 244, 272, 289	πένυπιναι	189	
τέτρωες, ὅ, τέτρωες	19	πένυπιναι, τὸ	38	πένυπιναι	25, 141, 189,
τέτρωες	132	πένυπιναι	68	πένυπιναι	191, 192
τέτρωες	77, 272	πένυπιναι	ibid.	πένυπιναι	75, 112, 170,
τέτρωες	103	πένυπιναι	289	πένυπιναι	181, 182, 183, 184,
τέτρωες	131, 135	πένυπιναι	9	πένυπιναι	185, 189, 227,
τέτρωες	139,	πένυπιναι	10, 79	πένυπιναι	229, 260, 276

πῆνυμι	67	πίττειμι	204, 283	τοῖς λένειν ὀκείνοισι	108
πῆνυ	ibid.	πτύσσω	241, 271,	τοῖς, τοῖσδε, τοῖσδε	9, 79
πῆνυ	190	πῶ	283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	14, 79
πῆνυ 183, 186, 187	πῶ 275.	πῶ	74, 88,	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ 191	.	πῶ	220, 283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	τλαίω	τλαίω	204	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
87, 100, 145, 146,	τλαῖς	τλαῖς	ibid.	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
271, 283	τλαῖω	τλαῖω	167, 180, 204,	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ pro πῆνυ scribe-		τλαῖω	283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
bant veteres Att. 3	τλαῖω	τλαῖω	204	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ 5, 13, 74, 79	τλαῖω	τλαῖω	167, 235	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	22,	τλαῖω	204	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ	25	τλαῖω	ibid.	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ	36	τλαῖω	167	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ ex πῆνυ ibid.	τλαῖω	τλαῖω	271	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	τλαῖω	τλαῖω	271, 283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, ex πῆνυ, πῆνυ	τλαῖω	τλαῖω	270, 283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	22,	τλαῖω	270	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ	36	τλαῖω	270,	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, pro quo Mega-		τλαῖω	283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
renses dicebant πῆνυ	τῶ	τῶ	283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
9	τῶ	τῶ	283	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ 220, 283	τῶ	τῶ	223, 227	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ	ibid.	τῶ	16	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ 220, 245, 275,	τῶ	τῶ	178	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
283	τῶ	τῶ	9	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	25	τῶ	9	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	17, 23	τῶ	9	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ, πῆνυ, πῆνυ	9, 23	τῶ	9	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῶ	88, 220	τῶ	ibid.	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῶ 245, 283	τῶ	τῶ	178	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
Τῶν, ὁ, τῶ	Τῶν	Τῶν	298	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
16, 26	Τῶν	Τῶν	14, 30	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
Τῶν, Τῶν	16, 28	Τῶν	298	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πτύσσω & πτύσσω	τῶ	τῶ	178	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
τῶ	245, 283	τῶ	265	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77
πῆνυ	283	τῶ	298	πῶς, τοῖσδε, τοῖσδε	77

91, 98, 99, 108, τυψαίμεν	150	usi sint Romani
109, 112, 114, τυψαμε	123	ibid. quomodo re-
118, 121, 124, τυψάμεν	151	atè pronuncietur.
125, 145, 154, τυψαν, τὸ, τυψαντος	17, 21, 45	ibid. vocalis anceps
270		est 2. ac subjuncti-
τύπωμαι	141	va, nisi in impro-
τύπων, οἷον	183	pria diphthongo η
τύπων, πῖστα, πτον τυψας λίθον	128	3. semper densum
19, 45, 121, τυψάντων pro τυψά-		habet spiritum
127, 128 τωσαν	123	ὕδατος, ὕδατος 92
τύπω 109, 125, 145 τυψαδάη	151	ὕδατος, ὕδατος, ὕδατος 31
τυπῶ 91, 114, 121, τυψάτω	123	ἡδὴς ibid.
142, 148 τυψεία	124	ὕδατος σύμφωντα 4
τύπωμαι	151	ὕδατος 74
τυπῶν, ὁ, τυπῶτος 19, τυψεία	151	ὕδατος ab ὕδατος
127, 128 τυψοίμεν	150	ibid.
τυπῶν, ἔως 19, 127, τυψοίμι	123	ὕδατος ibid.
128 τυψομαι	144, 148	ὕδατος, τὸ, ὕδατος 41
τυφθεῖν	140	ὕδατος, τὸ, ὕδατος,
τυφθείλω	ibid.	quasi ab ὕδατος 21,
τυφθεῖν	ibid.	41, 42, 44
τυφθεῖς, ὁ, εἶσε, ἐν	114, 118, 119	vi diphthongus im-
17, 22, 26, 46, 143 τυψωμαι	151	propria 3. quomo-
τύφθητι, τυφθητι 138, τυψων	127, 128	do vulgò, at ma-
139 τῶ, Atticè pro τὰ		lè, pronuncietur
τυφθήναι	142	38 ibid.
τυφθησοίμεν	141	τῶ ὀφθαλμῶ βλέπειν ἡδὴς 28
τυφθήσομαι	137	7 ἡδὴς pro ἡδὴς ibid.
τυφθήσεδάη	141	τῶ pro ἡδὴς 28, 40
τυφθησοίμεν	143	τῶ ἡδὴς pro τῶ ἡδὴς 6 ἡδὴς ibid.
τύφτω	142	ἡδὴς, ὕδατος, ὕδατος, ὕδατος,
τύφω	119	ἡδὴς, ὕδατος, ὕδατος, ὕδατος,
τυχέω 244, 272, 283		τῶ ἡδὴς 28, 40
τυχήσω	244	ὑμεδαπὸς 79
τυχέν	290	ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑ-
τυχῶ	155, 244	μῶς 78, 81
τύψα	126	Cadmus 1. an ea ὑμέτερον 79
		ὑπαίρ-

Υ.

decima sexta &
ultima est li-
terarum, quas
è Phœnicia attulit
Cadmus 1. an ea

τῶ ἡδὴς 28, 40
ὑμεδαπὸς 79
ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑ-
μῶς 78, 81
ὑμέτερον 79
ὑπαίρ-

ὑπάρχω	221	ὑψόθεν	285	φάρμακον	236
ὑπατ	55	ὑψόθι	ibid.	φάναι, per acutum α,	
ὑπέδω	220	ὑψος	ibid.	à φημί	235, 273
ὑπέρ	55, 296	ὑψόσε	ibid.	φάναι lucere, à φαί-	
ὑπέρλεγε, & per syn-		ὑψε	ibid.	νω	235, 273
copen ὑπατος	55	ὑψά ex ὑψιπύλη	69	φασεῖν	126
ὑπίστω	272			φασῶ	88, 113, 119, 250
ὑπερέδω	272	Φ,		φάω, Imperativus à	
ὑπερχήμα	ibid.	Φ literam cur, &		φημί, apud Ho-	
ὑπερχόμενος	ibid.	quando Pala-		merum	234, 236
ὑπερχόμενος, ἔρχομαι	272, 273, 283	medes sede-		φάργγυμι, trajectis	
ὑπίχω	273	cim Cadmi literis		literis pro φεγγυ-	
ὑπόω, ὑπνώω	88	adjecerit i. quo-		μι	220
ὑπὸ	44, 144, 296	modo eam scri-		φᾶς, φάντος, τοῖς φᾶ-	
ὑποδείκνυμι	216	pserint Iones ibid.		σι	234, 236
ὑποδιδύμι	220	an eā usi sint Ro-		φάσκω à φάω mu-	
ὑποδιώμι	ibid.	mani ibid. qualis		tuatur tempora	
ὑποδύς	ibid.	sit consonans	4		
ὑποκείσκειν ab ὑπο-		φάμεται	129, 149	241, 272, 283	
κείσκειν	64	φάγειν	194	φάσκει	73
ὑποκρίνω	283	φάμεν	194	φάσκειν	236
ὑποκρίσομαι	272	φάγη	ibid.	φάψ, φάσσα, φάττα	25, 47
ὑποκρίσομαι	272, 283	φάγμαι pro φάγη-			
ὑποκρίσομαι	272	μαι	129, 149, 159, 268, 272	φάττω	90
ὑποκρίσομαι	272	φάω, inusitatum		φάτων	234
ὑποκρίσομαι	272		283	φάψ, φάσος	25, 234, 241, 272
ὑποκρίσομαι	3	φασίνω, Poëticum		φάω 180 inusitatum	
ὑποκρίσομαι	quamquam tale	pro φάινω	245	φείω seu φέβομαι	239
ὑποκρίσομαι	proprie loquen-	φάιδι	235, 253	φείνω	245
ὑποκρίσομαι	do non detur.	φάινω, φάινος, φάιν	235	φέρω	239
ὑφα pro ὑφασμα	16	φάινω, φανῶ	88, 100, 118, 119, 126, 133, 147, 244, 245, 248, 250, 273	φέρω	294
ὑφίσταμαι	272			φέρω	179
ὑψι	55, 285			φέρω, à quatuor ver-	
ὑψιπύλη	69			bis sua capit tem-	
ὑψιστος	55	φάρμακον, φάττε, φασί	234	pora	

pora	54, 179,	φθῆμι, non est in pre-	φιλόσφοϙ, ὁ ἐν, τὸ	
	249, 273, 279,	senti & imperfe-	φιλόσφοϙ	44
	281, 284, 294	cto in usu	167, φίλῃτε	11
φᾶ	291	205, 274, 284	φίλπεϙς, φίλπετος	
φάκτος	77	φθῆναι	205	pro φιλόπτεϙς, φι-
φάγω	77, 115, 132,	φθινύτω ἢ φθίνω	240	λώπτετος 52, 65
	243	φθίνω	240, 245,	φιλῶ
φάξω	243		274, 284	φίνπς ex ὁ φίλπετος,
φῆγω	149, 259, 272	φθίσω	274	αὐτὴ ἢ φιλτάτη 64,
φημί	180, 205, 234,	φθίω, inusitatum		65
	272, 283		274, 284	φλάω
φῶ, sine augmento,		φθῶς ex φθῶις; & τῆς	φλεγῆτω, poëticum	
pro ἔφῶ, φῆς pro		φθῶις, ex φθῶις		240
ἔφης	235		43	φλεγμαίνω
φῆναι, Atticè pro φᾶ-		φθορᾶ	77	φλέγω, φλέξω
ναι, ἢ φάινω	235,	φθορός	78	113, 115, 240
	273	φθῶ	205	φλέψ, φλεῖός, ἢ
φῆσαι	236	φιλαίπεϙς, φιλαίπε-	φλόξ	78
φῆσαιμι	ibid.	τος	52	φοινίζω, φοινίσω, φοι-
φῆσαις	ibid.	φιλέω, φιλῶ	157,	νίξω
φῆσαια	ibid.		180	φοινικᾶς
φῆσαιν, φῆσω, φῆσων		φίλη	70	φοινίξ, ὁ, ἢ φοίνισα
	235, 236	φίλημι	180, 185	48
φθαίλω, φθαίμεν	205	φιλῆσαι	124	φονάω
φθαίμεν	ibid.	φιλία, φιλίαι, φιλίαι	φορέω	185, 273
φθαίμεν	ibid.		13	φόρυκω, vel φόρυκς, ὁ
φθάνω	205, 242,	φίλιναι	70	18
	274, 284	φιλῶν	ibid.	Φράγγω
φθίρηθι, φθίρεθι, φθί-		φίλις, Poëticè pro	φραγνύω, φραγνύμι	
ρῶ	139	φίλπετος	52	215, 220
φθίς	205	φιλόπαις, ὁ καὶ ἡ, τῆ	φράγω, inusitatum	
φθαῖ	ibid.	φιλοπαίεδος, τὸ		215
φθίσω	167, 205, 274	φιλόπαις	16, 45	φράδω
φθῶ	167, 205, 242,	φίλῳ	14, 52, 70	φραῖδω & φραῖσδω
	274, 284	φιλῶ	Atticè pro vo-	pro φράζω
φθεῖρ, ὁ, φθειρὸς	20	cativo φίλε	11	φράζω 4, 87, 89, 109,
φθεῖρω	77, 78, 139	φιλοσφείω	96	110, 118, 145
			A a	φράξω

φράξω	220	φυλάινω	243	162, 167
φράσω 4, 87, 89, 109,		φυλάσσω	118, 145	φωρῶται 54
145, 118		φῦμι, inusitatum in		φῶς, φωτός, ὁ, τὸ φῶς,
φράσων	215, 220	Præsenti	180,	φωτὺς 24
φρέαζ, έαζ, tanquam	220, 274, 284			
ἃ φρέας	41	φῦσας	220	X.
φρέαρ, φρητὸς, φρητί		φυσῶ	167	X literam cur, &
20, 41		φύς	220	quando, Pala-
φρενί, φρεσι	28	φύσσει	65, 66	medes sede-
φρές ἃ φρήμι	186,	φυσσάτις	ibid.	cim Cadmi literis
260, 274		φύσιγξ	65	adjecerit i. quo-
φρίω, vel ex φέρω, per		φυσιάω	237	modo eam scripse-
metathesin, vel ex φύσις τῶ			38	runt Iones ibid. an
φορέω	273, 274,	φύσσω	220, 274	cā usi sint Roma-
284		φύω	146, 220, 274,	ni ibid. qualis sit
φρήμι, inusitatum			284	consonans 4
185, 284, 260,		φῶ, φῆς, φῆ	235	χαδῆσω, quasi ἃ χα-
274, 284		φωγνύω & φώγνυμι		δῶ, quod ἃ χαδῶ
φρῶν, ἢ φρενὸς	18,		284	Futur. secundum
		φῶγ & φῶζω, rara		Verbi χαίζω 243
φρήσω	273		ibid.	χαίζω 103, 243
φείσσω, φείξω	91	φωνήεντα	92	χαίνω 73, 224, 275
φείττω	247	φωνήεντα, φωνήενσι; pro		χαῖρε 10
φρονέσω, φρονήσω, ἃ		quotamen in cun-		χαίρεω, inusitat. 284
φρονέω	158	ctis Apollonii edi-		χαίρεσσω 120
φρόνιμω, ὁ κῆ, ἢ, τὸ		tionibus complu-		χαίρεμαι, veteres
φρόνιμον	14, 44	ribus locis con-		non dixerunt 275
φρονοίω	159	stanter φωνήενσι te-		χαίρω 100, 120,
φρονηζω	118	gas	28	274, 284
φσ duplex consonans		φωνήεντα χαίμεναι	2	χαλάω 167
est Grammaticis;		μακροί, βραχέα, χαλδῆς, ἢ, ex χαλ-		
cujus tamen non		κοινὰ, vel διχρῶντα.		δαῖ, ὁ 64
datur exemplum,		ibid. παλαιὰ καὶ χαλκῆ		36
pro ea verò ψ scri-		παλαιὰ καὶ	3	χαλκῶν ibid.
bitur	5	φῶς, φῶδος, ἢ	24	χαλκῶς, ἃ χαλκεος pro
φυλάς, ὁ κῆ, ἢ, φυλά-		φῶρ, φωρὺς, ὁ	20, 54	χαλκεος 35, 36
δος	24	φωρῶν, φωρῶσω χαμαί		287
				χαμα-

χαμᾶζε	287	20, 41, 173	χῆλιος	56	
χαμῶθεν	ibid.	χειρογνώμῃ	96	χῆλιοςτες	57
χανδαίνω ἀ χάζω	243	χεῖρε τῷ	38	χῆτων	65, 68
χανῶμαι	275	χερσὶ περι & χειρὶ πε-	χῆτων ἄρειον	ibid.	
χαρᾶ κλήρ	75	ρην	53	χῆτων ἰοι	ibid.
χαρᾶς ὡς	ibid.	χείεσσις	ibid.	χῆτων ἰοσκῶ	65, 68
χαρεῖς	274	χειρὶ σπλήνῃ apud Hip-	χλαῖνα	69	
χαρεῖω, inusitatum	275, 284	pocratem	ibid.	χλαμύς, χλαμύδος,	
		χειρὶ περι	ibid.	ἢ, ὡς χλαμύς	24, 27
χαρῆναι	274	χειρὶ ὡς, χειρῶν	χλαῖνις	69	
χαρῆσθαι	275		173	χλαῖνισκίον	ibid.
χαρῆσθαι	120, 275	χείρων, χείεσσις	53	χλαῖνισκίδιον	68
χαρείω	26	χελιδὼν, ἢ, χελιδὼν	χλωρὸς	66	
χαρίν, τὸ, χαρίεντος			18	χλωρίων	ibid.
17, 26, ὡς χαρίν	χέλως, χέλυν	24	χρόν	χρῆς	35
ibid.	χρόν, Imperat.	275	χρεῖδιον	67	
χαρείεις, ὁ, ἡ χαρείωσα, χρείων, χρείον	53	χρεῖλ	70		
τὸ χαρίν	22, 26, χρείων, Dativ.	χρεῖο-	χρῆς	67, 70	
45, 49, 71	νι, χρείν, & εἰν	χρῶ	134, 220, 284		
χαρείωστος, περι	n verso	χρήν. iti-	χρᾶσμαι	169	
49	dem	χρήν legas	χρᾶς ἀ χρεῖμι, ἡσται		
χαρίν	70	pro χρείωσα	37.	167, 202, 263, 284	
χάρις, χάρη			53	χρεῖμης, ὡς χρεῖμης &	
tem χάρης, & χρεῖν ἀ χρεῖς, sicut &				χρεῖμης	39, 70
χάρις fecundum	πᾶν χρεῖν	40	χρεῖμύλ	ibid.	
Lascarim	23, 70, χρεῖν pro χρεῖω	120,	χρεῖς, ὁ, ὡς χρεῖς, χρεῖς		
71		275		33	
χαρᾶ 120, 274, 275.	χρεῖν	120, 275	χρεῖω, pro quo & τὸ		
novum. thema ἀ χρεῖ	112, 120, 156,	χρεῖν dicitur	15,		
χαρείω	275	275, 294		276	
χασκῶ	ibid.	χρεῖ, Fut.	275	χρεῖως	15
χασμη	73	χρεῖς	60, 288	χρεῖ	252, 276
χάω	244	χρεῖσιν	60	χρεῖ	169
χάω, χείας, Particip.	χρεῖς, χρεῖς	ibid.	χρεῖμι	276	
265	χάω	273	χρεῖς	202	
χρεῖ, ἢ, τῆς χρεῖς, χρίλια		59	χρεῖν	276	
& Poëticè	χρεῖς χρίλιας	57	χρεῖν	ibid.	

χρησταις, χρησταις	169	χρυσάνω, ὦν	175	χρῶω	77
χρησταις	202	χρυσάινω	174	χσ duplex consona	
χρησταις	14	χρυσωδείνω	177	est Grammatici,	
χρησταις	167, 263	χρυσωδεῖς	178	cujus tamen non	
χρησταις	169	χρυσωδηταις	177	datur exemplum,	
χρησταις	134	χρυσωδησεῖταις	ibid.	pro qua ξ ponitur	
χρῶνος	83, 85, 111,	χρυσωδησοίμηνω	ibid.		4
	114	χρυσωδησομαι	176	χρῶνω ἀ χῶν	294
χρῶος, χρῶς	35	χρυσωδησάμεν	178	χρῶσομαι	275
χρῶς, χρῶς	23	χρυσωδηταις	176	χρῶω	ibid.
χρῶω	134, 214, 222,	χρυσωδῶ	177	χρῶω	275, 220
	284	χρῶσάσθαι	124, 178	χρῶω ἔχων	ibid.
χρῶσά	36	χρῶσάσθαι	175	χρῶνυμι	214, 220,
χρῶσά, χρῶσά	34	χρῶσασαίμηνω	178		284
χρῶσά	36	χρῶσάσθαιμι	174	χρῶνύω	214, 220,
χρῶσά	11	χρῶσασαίμεν	178		284
χρῶσά	70	χρῶσάσθαι	175	χρῶσάφειον	67
χρῶσά, *	173	χρῶσάσθαι	178	χρῶσάζομαι	294
χρῶσά, *	174	χρῶσάσθαι	175	χρῶσά	289, 294
χρῶσά, *	177	χρῶσάσθαι	178	χρῶσά	67, 294
χρῶσά	159, 174	χρῶσασοίμηνω	ibid.	χρῶσά	220
χρῶσά	15	χρῶσάσθαιμι	174	χρῶσά	ibid.
χρῶσά	176	χρῶσάσθαι	178		
χρῶσά	174	χρῶσάσθαι	174	Ψ literam cur, &	
χρῶσά	175	χρῶσάσθαι	173, 174	quando; Simo-	
χρῶσά	177	χρῶσάσθαι	178	nides reliquis	
χρῶσά	178	χρῶσάσθαι	ibid.	adjecerit i. qualis	
χρῶσά	220	χρῶσάσθαι	220	fit consonans	4
χρῶσά	70, 173	χρῶσάσθαι	77, 220	ψάλλω	74, 88, 99,
χρῶσά, *	176	χρῶσάσθαι	214, 220,		109, 113, 118,
χρῶσά	36	χρῶσάσθαι	284		147, 149
χρῶσά	214, 220,	χρῶσάσθαι	284	ψαλμός	74
χρῶσά	35, 36	χρῶσάσθαι	284	ψαλμός	149
χρῶσά, σῶ, ὦσῶ, κῶ	24	χρῶσάσθαι	24	ψάλλης, ὁ	46
χρῶσά	153, 173, 174	χρῶσάσθαι	220	ψάλλειν	ibid.
		χρῶσάσθαι	ibid.	ψαλλῶ	88, 109,
		χρῶσάσθαι			113,

113, 118, 149	ᾠδήκτος	94	ἀνέομαι	102	
ψαε, ψαετος	19	ᾠδίνω	245	ἀνημα	ibid.
ψαύω, ψαύσω	88,	ᾠζεσσα ab ὀζέω	266	ἀνησταίμελω	148
	146	ᾠθίαν, ᾠθήσω	276,	ᾠνηπαίω	236
ψαυδής, ψαυδίστατος			284	ᾠόμελω & per synco-	
	52	ᾠθω, ᾠθον	92, 102,	pen ᾠόμελω	266
ψίθυρ, ψίθυρος, ὁ 20.			103, 276, 284	ᾠῆτος	78, 79
& ὁ ψίθυρος, & ε	ᾠήθην, tanquam ab οἰ-			ᾠθι	67
	40	έομαι	266	ᾠπτα	147
ψιλὰ σύμφωντα	4	ᾠκίζον	93	ᾠπταζον	92
ψιλόν 2, 5, 16, 43		ᾠμωζον	94	ᾠπταγ	277
ψύχω	i 16	ᾠκτα	88,	ᾠπηκτα	88
ψοφάγος, γίστατος 51		ᾠκεαίνω	61	ᾠρεκτα	102, 162
		ᾠκίων ab ᾠκός	53	ᾠρταμαι	ibid.
Ω.		ᾠκός	24, 50	ᾠρτασται	74
Ω literam cur, &		ᾠλα	101, 218	Ωρέτης	12
quando, reli-		ᾠλεκτα	ibid.	ᾠρετα	117
quis adjecerit		ᾠλίωησται	244	ᾠρσο, ᾠρσα	247
Simonides 1. vo-		ᾠλιωθον	116, 244	ᾠροσόμελω	ibid.
calis longa est 2.		ᾠλόμελω	218	ᾠρυχα	145
& præpositiva 3		ᾠλον	ibid.	ᾠρυγμα	131
ᾠ, adverbium vocan-		ᾠμαι	230	ᾠρυκται	ibid.
di 8, 290, 291		ᾠμην	126	ᾠρυξαι	131
ᾠ dativus casus arti-		ᾠμέλω	130	ᾠρυξε	138
culi postpositivi		ᾠμμαι	277	ᾠρυχα 87, 109, 131	
ὄς, κῆ, ὅ	8	ᾠμγι	291	ᾠρηγμα	77
ᾠ, ἦς, ἦ	126, 141,	ᾠμκτα, Atticè	ὀμώ-	ᾠρωρύχειν	103
	222, 228	μγκτα	88, 176,	ᾠς & ᾠς	275, 289
ω, diphthongus im-			218	ᾠσται	103, 276
propria	3	ᾠμοφρένιν	97	ᾠσάμελω	102
ᾠάειον	67	ᾠμωζον	94	ᾠσώτως	289
ᾠχα	102	ᾠν, Doricè pro	87	ᾠσθεις	276
ᾠ, γαθῆ pro ᾠ, ἀγαθῆ			24, 44	ᾠσθίλω	ibid.
	6	ᾠν	78	ᾠσι	126
ᾠθια	265	ᾠνάμελω, per synco-		ᾠσμαι ab ὀζω	73,
ᾠθι, ᾠθι	287, 289	pen pro ᾠνησά-			102, 276
ᾠθιηκτα	266	μέλω	148	ᾠσσει	289
			Αα 3	ᾠσφρο-	

ὠσφρῶμιλλ	266	ὠν diphthongus im-	λε	115, 123,
ὠστὶ, ὠτὶ	28	propria quomo-		267, 295
ὠστω	276	do vulgò, at ma-	ὠφθην	243, 277
ὠτ' ἔπειν pro ὠτ' ἐπείν		lè, pronuncietur 3	ὠφληκτα	ab ὠφλέω
	72	ὠφασ	277	267
ὠν τὸς pro ὠν τὸς scri-		ὠφείληκτα	267	ὠφλησσε
bebant Iones	3	ὠφείλω	147	ὠφλον
ὠπνι	9, 23	ὠφελαι	ibid	ὠψ, ὠπὸς, ἡ
ὠτρυμνα	114	ὠφελον, ὠφελος, ὠφε-		25

FINIS GRÆCI INDICIS.

I N D E X

LATINARUM VOCUM.

Græcis redditarum.

A	A.	Achilles	32, 60, 64	admissi	230
		Achilleus	32, 64	admitte	274
a quo	Pag. 295, 296	acquirō	110	admittito	230
ab		6 acquisitio	70	admittunt	227
ab inferis		<i>ibid.</i> actio	70, 73, 84	adolescens	19, 66, 68
ab initio		287 activa verborum forma		adolescentula	66
abeamus		<i>ibid.</i>	84	adolescentulus	66, 68
abeo		225 activum per se	<i>ibid.</i>	adorno	146
aherit		266 actoris filius	61	Adraſti	61
abforem		223 actus comicus vel tra-		Adraſti filia	61
abi		<i>ibid.</i> gicus	162	ad reverentiam adduco	
abimus		<i>ibid.</i> acuo	243		157
abire		226 acutulus	66	adſcende	197
abis vel abibis		<i>ibid.</i> acutus	5, 24, 25, 27, 37,	adſpectus tener	44
ablatio		224		adſpergo	89
ablatus ſum		76 ad	11, 295	adſum	223
ablatus ſum furto		136 adaptatus	75	advena	24, 25
abortior	241, 251	131 adapto	<i>ibid.</i>	adveni	217
absens		ad vel apud Olympiam		adveniebam	<i>ibid.</i>
absentia		78	287	adverbium	6, 270
abſiſterem		<i>ibid.</i> adduco ad reverentiam		adverſor	<i>ibid.</i>
abſtergo		202	157	adverſus	295
abſtine		179 adeò firmiter, ut nec ſer-		adulter	72
abſtracta numeralia		260 rā reſecari poſſit	289	adulterium	<i>ibid.</i>
abſumo		57 adeps	20, 41	ad uſum expetitus	202
abſumtus ſum		154 aderam	223	agre fero	97
accedere		117 aderas	258	Æneadz	11
accendo	112, 191	aderit	223	Æneaz	60
accentus		ades	222	Æneades	<i>ibid.</i>
accentus ſyllabicus		5 adcunt	224	Æneas	11
accepi detrimentum		85 adſuiſti	258	Æolica	7
acceſſeramus		117 adjicio	95	æqualis, lior	49, 52
accuſati erant		224 adire	226	æſtuo rabie	244
accuſativus		135 adjutus fui	148	ær	5, 20, 43
accuſatus erat		6 adjuvo in opere	56	Actio	70
accuſo	110, 119	135 ad majorem demonſtrationem		æreus	36
acerbus		37 adminiſtro	80	æther	20
			57	ævum	18
			A a 4	adfectus	

affectus sum	233	aliunde	286	anhelitum crebrò duco	
afficio, eam contume-		alius, alii	44		237
lia	92	alius, aliorum	43	anhelo	<i>ibid.</i>
afficio ignominia	90	alios	286	anícula	67
afficio pudore	95	allocutus sum	102	animal	68
afforem	223	altè	55	animalculum	<i>ibid.</i>
affirmo	234	alter, alterius, altera	43	animulus	66
Africa fluvius		alteruter	285	animus	20
age	290, 294	alteruero ex loco	286	anni superiores	60
age eia	<i>ibid.</i>	alterutro in loco	<i>ibid.</i>	anno superiore	<i>ibid.</i>
agellus	67	alterutrum in locum		annus	39
ager	67, 285		<i>ibid.</i>	ante	55, 60, 292, 295
age lis	294	alissimus	55	antidotum	38
aggerem		altitudo	285	antiquus	51
aggerabant		alvens navis	26	anus, vetula	21, 25,
aggero	134, 214, 220	amabo	157		167
aggredior	98	Amaryllis	70	Aoristus primus & se-	
agite	294	Amasienfis, Ponti		cundus	83
agito	112, 162, 167,	urbis	62	Apelles	34
	248, 270	amavisset	124	aperio	98, 102, 214, 218,
agnitus sum	255	amathus	36		251
agnus, agna	18, 47	amatorculus	66	apertus sum	252
ago	90, 116, 247	amens	35	apostrophus	5
ago me vel co	296	amica	65, 70	appareo	133, 235, 273
ago contra adversarium		amicitia	13	apparere	273
	98	amiculus carissimus, vel		apparo	103, 272
ago contra foedus	36	amicula carissima	67	appeto	237
ago retro	<i>ibid.</i>	amicus, magis		amicus, appropinquo	238
Ajaci, Ajacibus	28	amicissimus	52	apto	115
Ajax	26	amicus omnibus	44	aptus, magis aptus	49
ajo	90	amo	157, 167, 180,	apud	295, 296
alala clamo	89		202	apud aliquem maneo	
ales	23	amor	39, 66		296
Alexandria		ambraculus	66	apud Deum	6
ostodecim	62	Ampelus, Ligurum urbs		apud vel ad Olympiam	
numerantur	<i>ibid.</i>		62		287
Alexandripus		Amphiaraus	64, 69	aqua	21, 41, 44
alibi	286	Amphis	<i>ibid.</i>	aquatilem	11
alio natus solo	79	Amphitryonis		aquila	66, 70
aliquando	287	tryonius	60	aquosus & tenuius illud	
aliqui	9	amynticus	70	in sanguine	20
aliquid vel aliquod	17	amyntas	<i>ibid.</i>	Arabs	25, 28
aliquis, aliqua, aliquid		ancilla	65	aratio	<i>ibid.</i>
	16, 17, 23, 290	ancillula	<i>ibid.</i>	arationis tempus	75
alio	286	Andrae	11	arator	162
aliquod vel aliquid	17	angustus, tior, tiffimus		arceo	120, 246
aliter	288			ardeo	78, 115
aliud	14				arct

area	15	audio 76, 93, 101, 115,	Bactra	63	
arefacio	185, 204	117, 132, 134, 135,	Bactriana	<i>ibid.</i>	
arena	71, 72	167, 180, 182, 220,	basis	23	
arenosus	<i>ibid.</i>	221, 269	barytona	85	
argentea	34	audio perperam	<i>ibid.</i>		
argenteus	35	audiri qui potest	75	bathycles	69
argentum	71	audivi	103, 115	bazhyllus	<i>ibid.</i>
aristycles	69	aversio	5	baubor	89
aristyllus	<i>ibid.</i>	auferat	273	beatus, tissimus	19, 25,
aristophanes	39	aufero	76		40, 46, 49
aro	162, 173	aufero vel auferor	296	bellaturio	238
ars parvula	68	auferri non potest	76	bellicosior	52
ars	<i>ibid.</i>	aufugio	257	belligero	154, 239
articulus	6, 8	augebam	93	bellum	85
ascende	197, 252, 253	augeo	93, 120, 242, 246,	Bellum gero	238
ascendimus	226		252	benè	292
ascendunt	224	augeret	124	bene dico	97
asellus	67	augeſco	240	beneficio officio	95
Asiaticus	64	augmentum	85, 91, 254	benè sonantes	3
ars saltandi	76	augmentum syllabicum		benevolentia	72
asinus	14, 67		98	benevolus	35, 46, 72
aspectus tener	44	augmentum temporale		bibacissimus	54
asper sive densus	5		92	biham	272
aspernor	90	augurium	94	biberis	258
aspiratz 4. sive densa	<i>ib.</i>	auguror	<i>ibid.</i>	bibliopola	12
assentior	234	avi, avibus	28	biho	7, 149, 245, 268
assequor	274	avis	23	bisariam	288
assimilo, abam	93, 102	aulide natus	62	biga	38
assorium	62	aurea	15, 34	bipes	18, 39
Athenæ	42, 62, 63, 287	aurea habens cornua	15	biremis	30
Athenas	287	aureus	35	bis	288
Atheniensis	62	auris	24, 28, 41, 44	bis mille	56, 59
Arhos, sive Athon mons		aurora	15, 24	bis millesimus	57
Græciæ	15	aurum	71, 173	bituminis	
Atlantis filius, filia	61	aut	297	Babylonici flos	43
atramentum	37	autem	9	blandiri verbis	64
attenuo	74	auxilior	120	boalia	42
attero	154, 247			boeotiz urbs	62
Artica	7, 63, 98			boeotidium	70
Attricæ populus Palle-		B.		boeorus	<i>ibid.</i>
nens.	93	Babylon	62	bonus, melior, optimus,	
atingo	296	Babylone orta	63	a, um	52
au	291	Babylonici		Boreas	12
auceps	12	flos	43	boreæ, boreades	60
auctore	112	Babylonius,	61	bonum	178
aucupabor	92	Bacchicus	69	boreades	60
aucupor	<i>ibid.</i>	Bacchulus	42	bos	23, 25, 27, 28, 379
		Bacchus	69, 98		39, 67
			A a 5	brassii-	

brassica	54	150, 215, 240, 242,	certè	290	
brassicæ olentissimus	<i>ib.</i>	244, 250, 264, 296	certo	119	
brassicissimus	<i>ibid.</i>	capior	251	cesso	154
brevis	50	capiti tuo	43	œtratus, seu peltatus	12
buccino	90	captivitas	251, 260	ceu	289
bucula	67	captivus	<i>ibid.</i>	characteristica	85
bullio	90	captura	20	charinus	70
butyrum	38	captus sum	210, 250,	chelys	24
Byzantio, & Babylone			260	chlamys genus vestis	
orto	63	caput	41, 43		24, 25
byzantium	62	Cardinalia	55	Chaldeæ, Chaldæus	64
Byzantius	<i>ibid.</i>	carens filiis seu liberis		Chœrulus	73
			21	Chremes	<i>ibid.</i>
		carens liberis	27	Chryses	11
		carens matre	20	cibi	41
		carens parte	<i>ibid.</i>	cibus è frumento	38
		carens pedibus	24	cicada	19
		carina	26	Cilicia, <i>Asia regio</i>	63
		carnem habens suavem		cilissa	48, 63
			15	cilix	48
		caro	15, 33, 43, 67	cingo	134, 214, 217,
		caruncula	67		280
		casus	6	cinnabaris	17
		cataracta	270	circulus	38
		catena	67	circumcidisse	270
		catenula	<i>ibid.</i>	circumflexus	5
		Cea sive Ceos insula		circa	295, 296
			15	circiter	295
		cecini	99	circulus	38
		cede	122	circum	295
		celebro	98	circumago	239
		celebro convivium	94	circumago oculos huc	
		celer 45, erior	50, 53,	illuc	241
			72, 291	circumcidisse	270
		celeritas	72	circumceo	96
		celeriter	291, 292, 293	circumceo errabundus	
		celerrimè	292		248
		celerius	<i>ibid.</i>	circumjaceo	233
		cella vinaria	72	circuminduo	158, 297
		centenarius	57	circumspecto	246
		centesimus	<i>ibid.</i>	cista	69
		centum	56, 59	cistula, cistella, cistellu-	
		centum millia	<i>ibid.</i>	la	<i>ibid.</i>
		Ceos, sive Cea Insula		cithara	24
			15	citharæ sonus	43
		cepi	115	citior	55
		Ceres	20, 27	cito	<i>ibid.</i>
					6112

citra sanguinis effusio-	collusor	90	confligo	297	
nem	289	colo	239	confractum esse	216
civitas	38, 112	colo pietatem	97	confractus.	ibid.
civitas Cariz, & cives		color,	77	confringere	215
ejus	63	colorem roseum habens		confringerentur	216
civitas Persiz, & cives		coloro	77, 134, 214,	confringo	270
ejus	ibid.			congius	33
clamare	168		220.	congredebantur	224
clamarem	158	columen	25	congregati sunt	136
clamatis	5	colus	65	congregavi	103
clamator	247	comburo	147, 181	congrego	101, 105
clamo	89, 139, 153,	comedo	115	congregor	246
	247	comedi	115, 259, 272	conjugatio	84
clamo alala	89	comicus vel tragicus a-		conjunctio	6
clamo eleleu	ibid.	ctus	162	conjungo	297
clamo minaciter	167	commisi	102	consciusesto	233
clamor	247	committunt	227	consentaneus rationi	97
clango	89, 147, 247	commixtio	29	consentiens, consensio	
claudico	89	commodo	167, 202		97
claudio	134, 135, 214,	commonefacio	240	consequor	243
	216	communiter	288	consequarur	273
clavis	22	compingo	214, 218	consequor permutando	215
Claustylus	42	complano	90	conferi qui solet	78
clemens	22	compositus	75	confero	297
cnico similis spina	65	compota	268	considero	118
coctus vel coctibilis	75	comprehendo	294	consilium	70
cœlestis	71	comprehensum	289,	consonantium divisio	4
cœlum	ibid.		294	conspasco, abo, avi	114
cœnæ	38	concavum vasis	26	consternatus sum animo	
coëo	245	concedo	98		116
cogito	89	concior	249	consterno	89
cognata tempora.	91	concipio	240, 249	conspicuis	147
cognati	30	concito	119, 215, 247,	consterno	89
cognitu facilis	77		218, 270	constituo	179
cognitus	ibid.	concludo	237	constituta	251
cognosco	180, 233, 254	concoctus difficilis	75	consuefacio	94
cognovi	211	concois, sive ejusdem			94 bis
cognoverunt	211	sententia	97, 253	consulo	59
cogo	98	concois sum	ibid.	consulto	237
cogor ab amico	144	concupisco	230	consumo	251
cohibe	260	condo	239	consumpsi	ibid.
cohibeo	237	condor	100	consuo	297
collido	167, 270	confectus senio	254	consutus sum	117
colloco	94, 95	confertim	289	contendo	101
colloco	110. bis	confido	247	contentio	25
	193,	confitere	235, 253	contero	89
collum	280	confiteor	97		
	38				

contineo	73	cras	288	costos domus	34
continuus	<i>ibid.</i>	crasis	29	cutis	23, 24, 35
contra adversarium ago	98	crassius, crassior	50	cutis, aut corpus am-	
		crebro anhelitum, duco		ctum cute	35
contra	295		237	Cycladum insularum una	
contra foedus ago	96	credam	267		62
contractio	29	credere	9	Cyclops	25
contractorum	20	credo difficulter	95		
contractum	29	crepida	23		
contraho	297	creffa	42, 63		
contra quem	6	Creta, vel Candia Cre-		D	
contratium	178	ta	18, 63	dabo	186
contracto	46	Cretenfis	48	Damon	180
contubernalis	231	crucior dolore partus	245	Damnor	26
contumeliâ afficiebam,				Dares	267
contumeliâ afficio	92	crus	30	Datio	39
contundo 166, 167.	bis	crefylla	70	Dativi pluralis penulti-	260
convalesco	273	cubium ibitis	120	ma nequit esse mi-	
conveniens	231	cubitus	24	nor, quam dativi sin-	
conveniens sum	102	cubo	112, 117, 120	gularis.	28
convergo	100	cui	9	Dativus	6
converto	100, 248	cui gratia inest	22	dator, datrix	48
conviviô excipio	95	cujus	9	datus sum	260
convivium	21	cum	295	de	295, 296
convivium celebros	94	cum clamore	289	Dea	47, 76
coquo 72, 90, 120, 146.		cum exercitiu toto	<i>ibid.</i>	dealbo	162
		cum ipso clamore	<i>ibid.</i>	debebam	101
cor	20, bis	36 cum percussissem	128	debeo, ui	151, 119, 147,
coram	295	cum toto exercitiu	230		167, 295
Corinna	70	cunctus	21	debitor sum	241, 242
cornu	15, 133	cupio	199	debitum	15
cornua habens aurea	15	cupio discere	236	deceni	56, 59
corona	173	cupio exercitum ducta-		decem millia	<i>ibid.</i>
corono	<i>ibid.</i>	te	<i>ibid.</i>	decens	293
corpore extento	289	cupio occidere	<i>ibid.</i>	decenter	<i>ibid.</i>
corpus	43	cupio pugnare	<i>ibid.</i>	decet	256
corpus amictum	cute	cupio regnare	<i>ibid.</i>	decies mille	56
	35	cura est	120, 265	decies millenarius	57
corrigo	96	cura fuit	<i>ibid.</i>	decies millesimus	<i>ibid.</i>
corrumpo	77, 78, 139,	cura sum	241	decimus	<i>ibid.</i>
	bis 45, 240	curam gero	241	decimus tertius	<i>ibid.</i>
corrupti	77	cravi	147	decimus quartus	<i>ibid.</i>
corruptio	<i>ibid.</i>	curo	147, 154	decretus	254
corruptor	78	curro	87, 191, 120,	deduco officiosè per	
cocyto parva	70		271	via	238
Cos insula	15	cursor	28	defectus, eta, etum	73
cosmas	69	custodio	118, 145	defendo	239
				defectu	

defensor	219	Deus, Dea	47	dirigo, eam	93, 245
defer	273	Deus pastorum, Pan	17	disumpo	270
definitum	83	diadema	256	diruptus, diruptus sum	
desleo	89	dialektus	7		219
deficere	73	dic	95, 123, 253, 260	discere cupio	236
deflexus	35	dicam	113	disceipo	90
defunctus sum	117	dicavi	227	discessisti	196
dehisco	275	dicebas	222, 258	disco	103, 242, 244, 264, 278
deinceps	112, 289, 294	dicendum est	76	dispergo	219, 238
delecto	87, 110, 115, 231, 242, 244	dicere	273	dispositus sum	232, 233
Deliacus	64	dico	75, 77, 85, 87, 89, 90, 94, 95, 112, 113, 115, 116, 118, 131, 145, 146, 147, 186, una	distia	198
delibero	247			distinctioncula	10
Delius	63			distrahent	120
Delos, Cycladum	64		221, 234, 241, 246, 247, 272	distribuo	88, 147
delphin, piscis	18	dictio	76	ditesco	84
demitto	228	dictum est	ibid.	dito	239
demittere	229	dictus	136	diversor	117, 121
demonstrare	273	dictus es	74	dives sum	239
Demosthenes	22, 27	dictus est, dictus fui	136	divido	90, 147, 287
demonstro	216	dictus sum	132, 135	divinior	54
dena millia	59	didicerant	108	divisio consonantium	4
denarius	57	dies	13, 19, 41, 79	dixeris	222
denominativa	60, 71	differ	260	dixi	77, 95, 102, 113
dens	24, 27	difficilis	97	dixi omnia	6
densa sive aspirata	4	difficulus credo	95	dixisti	255
densus sive asper	5, 35	diffido	95	dixit	98
deorsum	287	diffuso	72, 270	do	88, 112, 179, 205
deploro, abo, avi	113	diffugio	257	doceo	76, 241, 255, 256
depone	6	digitis pulso	113	doctus psallere	46
deprehendo	162, 167	dignissimus regno	54	doliolum	66
descendimus	226	diligenter	288	dolium	ibid.
descendo	252	dimidiis duobus	24	doleo	214
desidero	233, 239	dimidium	37	dolor afficio	245
desino	117	dimidius	45	dolore partus crucior	ibid.
desistere	180	dimissi	227	doloribus torqueor	169
destructus sum	136	diminutiva	64	dolos necebant	173
deterior	37, 54	qui dimisit	229	domi	285
deteriori viro	37	dimississe	227	dominatus	72
detineo	237	dimissi sunt	229	domina	47
detrimentum	accepi	dimissus sum	230	dominus	12, 47, 72
	117	dimitte	185, 228	domo	285
deturbo	270	bis dimittebam	227	domum	ibid.
deorum potus, nectar	19	dimittere	229	domum custodio	94
devenio	98	Dionysius	69	domus	43, 71, 239, 285
Deus	5, 14, 47, 54	Dionysus	ibid.	Dorica	7
				dor-	

dorsum	38	edo	76, 81, 149, 238,	eodem modo	289
draco	19		240, 241, 253	Epirus, Epirota	61
draco mas & foemina		edo in lucem	113	epulum praebeo	47
	47	eundem in locum	286	equestris	71
dres	42	effere	274	equitator	12
do utendum	167, 202,	effero	100	equito	88, 121
	63	effugio	245	equus	14, 68
duz	55	effunde	275	eram	223
dormio	88, 100, 245,	effundam	ibid.	eras	222, 258
	255	egi	73	erga	295, 296
dormito	90	egisti	74	ergo	290, 298
dualis	6	ego	5, 78, 178	Erinna	79
duarum minarum	35	ego liberorum non e-		errabundus	circumeq
dubito	98	ram proditor	213		248
ducenti ducentæ	du-	ego novi	170	erro	180
centa	56	ego puto	178	eructo	243
duco	3, 102, 115, 141,	cheu	291	eruperamus	224
	247, 249	Eja	289	eruperis	258
dhcere cupio	238	eja age	294	es	129
duco manu	96	ejicio	297	esca	13, 19, 41
duco uxorem	113	ejulo	89	esca, quâ animalia ca-	
duitas	57	ejusdem sententiæ	97	piuntur	20
dulcis	45, 109	elementa	1	escas Latini veteres dixe-	
duo	55	eligo	250	re pro esca	13
duo oculi vident	7	elixo	239	essent	140
duobus dimidiis	24	eme	204	essentia	78, 85
duodecim	56	emebam	102	esurio	167, 238
duodecimus	57	emebas	189, 204	esurire	168
duodecimo ab interitu	emi		102, 112	esuris	166
die sepelitur	58	eminens	52	&	297
duplex	34, 35, bis	emitte	274	& ego	178
duplicatio	99	emittens	230	& iussit eum, nempe	
duplices	4	emittito	ibid.	Paulum, vinciri cate-	
duplus	57	emo	102, 119, 189, 204,	nis duabus	55
			215	etfi	257
E.		emolumentum capiam	203	esto	250
E					
è cælo	291	empturio	236	evæ	291
Ecbatanenus	285	enavigatio	31	evan	291
Ectionis filia	62	enim	298	evasi	117
è locis singulis	61	eo	93, 145, 223, 226,	evohe	291
è supernis	286	eo	230, 247, 279, 280,	evello	157
è terrâ	ibid.	eo perditum	296	evertio	155
è vestigio	287	eo	286	evito	112
ecce	9, 289, 294	ed quod	298	eundem	230
edam	29, 268, 272	eodem in loco	286	eundem in locum	286
				ex	295, 296
					ex

ex agro	285	exsurge	253	fero agrè	97
ex alio	<i>ibid.</i>	extendo	180	feror impetu	110
ex Athenarum, Theba-		extento corpore	289	ferreus	36
rum urbe	287	extorris	23	fertile	15, 44
ex eodem loco	286	extra	55, 119	fertilis	<i>ibid.</i>
ex Olympia	289	exul	21, 23	fervebam	99
exi	225. & 226	exuo vestibus	119	ferveo	90, 99, 217
exarui	204 bis.			fibracl	18
excellui	273	F.		fidibus cano	88, 113,
excipio convivio	95				149
excipio manu porrecta	237	Faber, fabricatrix	47	fiducia	147, 248
	237	Fabrico	77, 155	fieri possit	290
excito	119	Fabricor	132, 272	figura	260
excitavi	103	faciens	19	figurativa	85
excitor	246	facilior	35	filia	20, 27
excorio, avi	115, 271	facilis, ior, illimus	50	filiabus	28
exempli gratiâ	294	facilis navigatu	35	filiis carens	21
exercitator puerorum	12	facio	51, 85, 89, 153,	filius	28, 40
			157, 162, 166, 176,	filix filius	21
exercitum ducere	236		244	filius fratris	<i>ibid.</i>
pio	236	factus es	74	fingo	87, 90, 118
exhibe	260	famulus, famula	47	finio	88, 147, 162
exi	225	fallo fefelli	99	finivi	147
exierant	226	farcimen	21	fio	76, 245, 254
existens	78	farciminis genus	<i>ibid.</i>	firmiter adeo, ut nec ser-	
existimo	247	fas	23	râ refecari possit	289
exiveratis	224	farina aquâ subacta	211	firmiter	89, 101
exoro	95, 97	farina hordeacea	42	flamma	78
expecta	260	fallidio	93	flecto	95
expello	119	fatum	20, 103	flecto pudore	57
expergefacio	113	fax	21	fleo	120
expers	35	febris tertiana, quartana,		floridus, da, dum	44, 71
expergiscere	247	quintana	58	florum	30
expers senii	15	Feci	103	flos	71
expetitus ad usum	202	fefelli	99	flos bituminis Babylonii	
exploratio	74	felicitas	72	ci	43
exploratus es	<i>ibid.</i>	felix	18, 45, 72	fluente habens pulcra	35
exponam	112	felix liberis, seu bonos		fluor	120, 156, 238, 269
exponere	<i>ibid.</i>	habens liberos	21, 27	fluxus	35
expono venum	237	fer	260, 274	fluvius Africae	25
expulsus	276	fera	2	fluvius Simois	36
exsequor	263	ferbui	99	fodi	103
exsicco	204	ferio	88, 115, 214, 218	fodio	87, 103 bis 90,
extinctum est	219	ferior	95		109, 117, 145, 146
extinguam	<i>ibid.</i>	fero	54, 88, 115, 116,	foedare	273
extinguo	157, 219,		135, 158, 179, 186,	foedo	113, 133
	238		247, 249, 273	foemina sacerdos	48
				sons	

fontes	65	furor	115	244, 248, 294
fonticulus	<i>ibid.</i>	furto ablatum sum	131	gradus 16
foras	287	fusim	294	Græcè 294
fores	<i>ibid.</i>	fusulum	65	Græcorum literæ 1
forissecus	<i>ibid.</i>	fusus	<i>ibid.</i>	Græcus 17
foris	<i>ibid.</i>	futura	Dores circumfle-	gratia 23, 70, 71
forma	260	ant in omni conju-	gratiâ 290	
formæ verborum	84	gatione	269	gratiosus 16, 22, 26, 45,
forſitan	290	futura quæ prædicit	46	71
fortis, tior	52	futurum	85	gratiosus magis . maxi-
fossa	70	futurum primum & ſe-		me 49
foſſus ſum	117, 131	cundum terminatio:		gratiosum 45
fractus ſum	250	ne, non ſignificatione		gravis, ſive cui gratia
frango	102, 115, 121,	differunt	83	ineſt 17
135, 166, 167, 216,		futurus ſum	120	gratum <i>ibid.</i>
238, 242, 277				gratus 17, 23
fratris filius	36	G.		gravis 5, 293
fremo	110	Galea	24	graviter 293
frequens	35	Gannio	154	gravor 240, 247
frigeracio	297	garnum	38	gregatim 293
frigus ingero	<i>ibid.</i>	gaudeo	100, 120, 154,	greſſus 198
frigerem	159		213, 274	grex 293
fructus	71	gaviſus ſum	100, 274	grex ovium 17, 37
frugifer	<i>ibid.</i>	gemo	89, 239	grunnio 89
fruor	98	generatio	76	gubernaculum navis 94
fueraſſam	223	generoſus homo	12	gubernaculum navis re-
fugo	270	geniculum	17	go 94
fugio	115, 132, 180, 201,	genitivus	6	guberno : <i>ibid.</i>
240, 241, 243, 248,		gentilia	61	gummi 17
238, 239, 271, 279		genu	17, 40	H.
fugito	248	genus ſarciminis	21	Habens aurea cornua
fui, fueram	213	genus veſtis, chlamys	24	15
fuiffe	224			habens fluentia pulchra
fulgor	43	Geometra	72	35
fumum excito	119	Geraniensis	62	habens roſeum colorem
fundamentum	23	germino	84, 156, 240	15, 35.
fundo	87, 112, 120,	Gigas	21	habens ſuavem carnem
156, 275, 294		glomerio	86	15
fundo in ſacris	85	gloria	67	habens tenuem terram
fundor, fundaris	100	gloriola	<i>ibid.</i>	<i>ibid.</i>
fungus	39	glorior	129, 169	habeo proſpectum 26
funiculus	23, 68	glorioſus	30, glorioſior,	habeo 94, 116, 119
funis	39, 68	glorioſiſſimus	49	157, 179, 186, 246,
fur	20, 54	gortyn	18	259, 260, 296
ſaraciſſimus	54	gradatim	294	habito, abam 93
ſuratus	128	gradior	118, 129, 201,	ha-
ſuratus ſum	117			

habitus	260	honoratus	22, 36, 45	Icarii	61
hædus	79	honoro	74, 88	Icarii filia	<i>ibid.</i>
hæc	79, 80	honos	80	idem	14, 80
hæreo	101, 294	horrendus maximè	54	idem sentio	97
ha ha he	291	horreo	247	idèd	289
hac ratione	289	horrerem	159	Ido	70
hanc	9, 79	horridior	54	Idothea	<i>ibid.</i>
hasta	2, 40	horror	<i>ibid.</i>	jecur	19, 41
haurio	90	horum duorum	79	jejunus	31
haud dubiè	290	huc	287	lens	226
Hæctor	20, 64	huc illuc oculos circum-		Iesus	42
Hæctoreus	64	ago	241	igitur	298
Hebraice	294	huic	79	ignarus sum	246
hedulus	70	hui	239	ignis	20, 43
hei	291	hujus	291	ignominia afficio	90
hei mihi	<i>ibid.</i>	humanus	64	Iliades, Ilias	61
heic	287	humectatio	74	illa	80
Heliades	60	humecto	<i>ibid.</i>	ille 9, 79, 80, 82, 286	
helii	<i>ibid.</i>	humi	287	ille autem	9
hepar	19	humo	<i>ibid.</i>	illecebra	20, 41
Hephæstion	70	hunc	9, 79	illi	82
Hercules	22	hunc quidem	9	illic	286
heri	60, 288	Hymnus imprimis	17	in illico	289
heros	24, 39	laudem Apollinis	10	illis leonibus	286
hesternus	60	hypodiatole	69	illò	208
heu	291	Hypso		illuceo	286
heus tu	14	Hypsipule altæ portas		illud	297
hiatus	73	habens	<i>ibid.</i>	illum verò	14, 80.
hic	79, 294			illustrissimus	9
hic quidem	9	I.		imber	53
hi duo	79			imbre rigo	239
hic	287	I Aceo	232	imitor Thraces	<i>ibid.</i>
hicce	<i>ibid.</i>	jacio 95, 110, 117, 120,		imitor Scythas	294
hio	73, 244, 275	154, 246		imminxi	102
Hippotades	60	jacio lapides	97	immittere	<i>ibid.</i>
hirundo	18	jaeto modò huc, modò		immittunt	229
hippotæ	60	illuc	89	immutus & intrepidus	227
hoc	14, 80	jaculator	12	maneo	229
hoc modo	289	jaculispeto	134	immitabiles	4
hodie	287, 288	jaculor	131	inmutato	96
hominum	11	jam	290	imparisyllabæ	10
homo generosus	12	jam olim	288	impello, impellebam	
homo	12, 14, 64, 65, 66,	jam verò	290		
		ibant	226		
homulus	68	ibat	225		
homuncio	65, 66, 68	ibi	286		
honor	15, 13, 74, 79	ibo	213		
			B b		

impingo	135	inclemen	15	inglorius	30
imple	185	inclinabam	99	ingero frigus	297
impleo 87, 110, 181, 209,		inclino, abo, avi	101,	ingratus	23
	242, 268		114	ingraveſco	179
impudens	12	inclino me pronom.		ingredior	180
impuli	102		117	ingrediuntur	224
imus	226	includo	237	inhibeo	240
in	295	incumbo	232, 234	injicio	297
in alterutrum locum		incurro in debitum	267	inimicus, ior, iſſimus	54
	286	inde	286	initium	287
in alto	285	indeclinabilia	43	inſurio	237
in aliquâ re maneo	297	index	74	in memoriam	revoco
in altum	285	indigeo	120, 256		271
in agro	ibid.	indignor	239	in me ſuſtineo	272
in agrum	ibid.	indigus	202	in Olympia	287
in anguſtiis redigo	180	in dimidia	37	in penultima	5
in anguſtiis verſor	238	indiscretio	74	inquinatio	74
in antepenultima	5	indumentum	68	inquino	374, 110
in cœlo	285	induo 94 95, 110, 217,		inſcribo	297
in cœlum	ibid.	231, 232, 241, 280		inſecutus	226
indeclinabile	42	induo inſuper	119	inſculpo	297
in lucem edo	113	induoſ	96	inſpiens	97
in memoriam revoco		indutus ſum	73, 95,	inſpiens ſum	97, 246
	265		217	inſistere	189
in opere adjuvo	96	inebrio	241	inſiſto	234
in poteſtatem redigo		ineo	88	inſomnis	4
	173	inevitabilis	77, 269	inſpergo	90
in ſermone titubo	248	infans	68	inſpice	294
in ſomnis	4	infantulus	ibid.	inſtar	289
in terram	287	infelicitas	72	inſtigo, abo, avi	114
in totum	288	infelix	27, 72, 97	inſtituo	117, 146
in vinum verto	93	infelix ſum	97	inſtitutus ſorte	263
in unamquamque par-		infelicitas in rebus ge-		inſuetus ſum	89, 246
tem	286	rendis	74	inſam	223
in urbe Athenarum vel		infer	274	inſuper induo	119
Thebarum	287	inferior	45, 55	inſuper veſtiam	217
in urbe Megarenſi	285	infero	2	integer	36
inarticulatè loquor	248	inſimus	55	intellexi	102
inauro	153, 173	inſiniti	56	intelligens	75
inaurarem	159	inſinitum	83	intelligo	75, 180, 290
inauraviſſet	124	inſinitum tempus	111	intemperans, antiſſimus	
incedo rectus	96	inſlammo	74		51
incendam	113	inſluo	270	intempeſtivè	289
incendi	ibid.	inſormis	51	intende	260
incendo	113, 203	infra	54, 287, 292	inter	112, 290, 265
incidens	77	inſundo vinum	93	interemptor, interemtrix	
incilio	ibid.	ingenioſus	31		48
				inter	

inter se mutuo	43	ito	226	167, 245, 267, 294
interfuiſti	258	jubeo	135, 130, 241	bis laboro podagra 167
interficio	133	jubilo	89	lac 41
interimo	110	jucundus, da, dum	17, 51, 70	laceratus ſum 117
interrogo	94, 101, 245, 258	bis judex	75	lacero unguibus <i>ibid.</i>
inter ſe mutuo	43	judicabam	99	Lacon, Lacœna 47
intolerabilis	260	judicatus es	74, 130	Laconicæ urbs 61
intra	55, 292, 295	judicii neglectus	74	lacryma 40
intrepidus & immotus		ludico, abo, avi	78, 110, 114, 119, 126, 133	Laetriades 60
manco	239	jugulo	91	lado 117, 146, 245
intromittunt	227	jugum	38	læna 66, 69
inveni	123, 145	junctura	213	lænula 66
inveniam	86, 120	junge	186	læta nuntio 95
invenio	79, 112, 116, 120, 242, 245, 259	jungens	18, 24	lampas 21
inveniret	124	jungo	179, 214	lana 74
inventum	76	lupiter	41	lanea 34
inventus ſum	136	jura	186	lanuginis expers 35
invidiæ expers, magis expers, maximè expers	51	juro	18, 173, 176, 215, 218	lanugo <i>ibid.</i>
invisibilis	75	juro ſanctè	95	lapide percuffio 128
invitus	45	iveramus	224	lapides jacio 97
lonica	7	iveratis	<i>ibid.</i>	lapidets 72
lovem cum cygno congreſſum	9	ivi	227, 261	lapillus 65, bis.
lphianafſa	96	ivimus	226	lapis 21, 36, 40, 65, bis. 72
lphis	<i>ibid.</i>	ivit	<i>ibid.</i>	largus, gior, giſſimus 51
ipſe	54, 80	jus	23	laſcivus 12
ipſe ego	<i>ibid.</i>	jus talionis	147	lateo 242, 243, 244, 264
ipſe tu, ipſe ille	<i>ibid.</i>	juſtitia	72	Latinè 294
ipſi, ipſæ, ipſa	79	juſtus	<i>ibid.</i>	Latona 13, 17, 33
ipſiſſimus	54	juvabor	203	Latonz 60
ipſum	14	juvenca, juvencula	67	Latonas Latini veteres
ire	226	juvo	180, 181, 209, 246, 247	dixerè pro Latonz 13
iret	<i>ibid.</i>	juxta	256	Latonius 60
irrigo	III, 132			latro 11, 14, 89
irrumpe	274			latus, ior, iſſimus 49
irruo	117			lavabamus 256
is	78, 286			lavamini 129
is vel ibis	258			levantur <i>ibid.</i>
it	226			lavatur <i>ibid.</i>
ita	290			laudabo 120
Itala	63			laudatus ſum 136
Italus	<i>ibid.</i>			laudo 98, 158, 180
item	250			lavo 126, 146, 173
				lavor 129
				lauretum 72
				laureus 22

laurus	72	linquo 77, liqui 115,	quæ igne inusta 24
laxare	229	146, 243	maculo 147
lego	255	liquidæ 4	magis 292
Leda	13	littus 18	magis regius 54
lego summas spicas	96	loco separato 294	magno cum labore 294
laxo	167	locus <i>ibid.</i>	magnanimus 20
lebes	22	locus in Elide, urbe Ar-	major, maximus 36
leberi, leberibus	28	cadia 287	magnus 42, 45, 53
lenis sive tenuis	5	locutus 128	major 37, 68
leniter	288	longè 5, 55	major, majus 45
leo	26, 70	longitudo 50	majus 78
leo, leona	47	longus, ior, issimus 50	male sonantes 3
leoni, leonibus	28	loquax, acior, acissimus	maligne 288
leonibus illis	108	50, 71	malitia 22, 72
leonina	34	loquor 109, 110, 118,	malus 22, pejor, pessim-
Leontichus	70	249	mus 53, 72
lepus	15, 66	loquor inarticulatè 248	mammæ in bestiis 41
lepusculus	66, 68	loris cædo 50	maneo 110, 146,
levir	20, 27	lubens 45	245
lex	23	lucellum 68	manere apud aliquem
libellus	66, 68	luceo 100, 110, 244,	296
liber, libri	<i>ibid.</i>	245, 248, 273	maneo in aliqua re 297
liberalia	42	lucere 273	maneo intrepidus &
liberatus sum	117	lucerna 21, 38	immotus 239
liberis carens, felix	21	lucernæ, lucernis 28	manifestus 19
liberis felix, liberis ca-	21, 27	lucror 96, 259, 262	manifestatus sum 133
rens	21, 27	lucrorum 30	manifestè 293
libero	189	lucrosior 54	manifesto 154
libero ore	288	lucrosissimus <i>ibid.</i>	manifestum 178
liberos habens bonos	21	lucrum 54, 68	manifestus 293
libidinosus, sior, sissimus	51	luctæ locus 76	manu duco 96
libo	85, 87, 239, 270,	luctor <i>ibid.</i>	manu porrectâ excipio
libra	38	ludo 87, 90, 109, 118	237
libros vendo	96	lumbicus 25	manus 20, 38, 40, 173
librum reddere mihi	8	lumen 24	manu suâ 289
Libycus	64	luo 220, 245	manuum vi supero 173
Libys, Libya	48	lupus, lupa 47	mare 25, 43
ligillum	68	lux 24	maritus, ta 46
lignum propugnacu-	18	luxi 100	Mars 39, 52
lum, turris	18	Lycurgus 112	Martha 13
lignus	40	Lynx fera 2, 19	martialis, magis 52
lignum	14, 40, 68	M. 5	mas 18
ligo	79, 80, 158, 162,		masculus, la, lum 44
	195, 256		mas, sacerdos 48
linea	74	Machina 23	mater 20, 26
lingua	87	machinor 237	matre carens 20
		macula rubens, quales	matribus 28
			ma-

matricida	12	mens	11, 23, 25, 39,	Miserabilis, ilior, issimus	
matrix	26		66		50
mature	55	menti	28	mifereor	74, 154
matutior	55	menfuræ genus	76	mifericors	26, 74
matutrimus	<i>ibid.</i>	me pronum	inclino	miferor	120
maturus, ior, issimus	52		117	mifetum	45
maximè	292	merces quæ Doctori	nifi		102, 114
maximè horrendus	54	debetur	76	niffi funt	229
maximus	53, 72	Mercurius	34	mitis	27, 49
me ago	296	merda	21, 41, 44	mitis, rior, tiffimus	49
meatus	70	me reprimebam	260	mittam	114
medeor	76, 157, 158,	meretricula	65	mitto	110, 111, 112,
	162	merus, non mixtus, ni-			114, 143, 227, 279,
media verba	144	nus mixtus, minimè			280
media verborum, forma	84	mixtus	51	moderatus	44
media verba in iisdem		messis; & messis tem-		modestus	49
temporibus utram-		pus	75	modestus, tior, tiffimus	<i>ibid.</i>
que fignificationem		Meriche	70	modi	83
non habent	144	metior	12	modis quot	290
Medix	4	meto	75	modo eodem	289
Medix metropolis	62	mens, a, um	79	modo hoc	<i>ibid.</i>
Megara urbs Græciæ		Metrodorus	69	modo huc, modo illuc	
	285	Micyllus	70		89
Medicus	76	mille	56, 59, bis.	modo nullo	290
medius	52	millenarius	57	modo utro	<i>ibid.</i>
Megara	42	milliesimus	<i>ibid.</i>	morem adferens	51
Megillus	70	mina	13, 34	molo	101, 157
Megiftan	72	in acriter clamo	167	monas	21
mei ipfius	80, 81	minærum duarum,		moneo	74
mejo	102	trium, quatuor	35	monftro	216
meipfam	81	Minerva	34	montium	30
meipfum	<i>ibid.</i>	ministro	56	mordeo	243
mel	16	minime	292	mordeo	245
melior	18, 27, 52, 73	minimus	53	mordico	265
melius	292	minor	<i>ibid.</i>	more canis	293
melleus a, um	23, 46	Minos	24, 39	more canum	289
mellitus	36	minuo	240	more Thracum	289,
memini	110, 129, 130,	minus	252		294
	136, 170, 265	minutum oppidulum,			204
memoria	74		89	more Scythico	204
Menas	69	mirabilis	69, 74	mordicus	289
mendax, daciffimus	51	miror	74, 201	morior	180, 204, 241,
mendico	239	misceo	162, 167, 180,		249, 268
mendicus, iffimus	51	bis. 214, bis. 237, bis.		morofus	95
Menelaus	16		262	mortuus	37, 261
Menodorus	69	mifer	21, 26, 45	Mofes	40
		mifera	45		mo-

moveo	135, 216	navis	21, 25, 30	nosco	74, 77, 99, 101, 134, 185, 222,	
mox verberabor	144	nausicaë	13, 34		254	
mox verberatum		jri nauta	65	290	noster	79
	112	ne	290	noster duorum	ibid.	
mulgio	157	nectar, potus Deorum	19	nostra duorum	ibid.	
multa	42		173	nostras	ibid.	
mulier	38, 41, 66	nectebant dolos	117	nostrum	81	
molier à Scythiâ	46	necto	234	nota insculpta	75	
muliercula	66	nego	73	notum reddo	99	
mulionica penula	64	negotium	120	novalis ager, vel ipsa tel-		
mulionicus	ibid.	neo		lutis renovatio, tem-		
multimanus	20	Neptuni filius, & Me-		pus renovandi agrum		
multipes	46	dusæ pater, Phœcyx	18		76	
multum	288, 292		27	novem	56	
multus	41, 45, 53	Neprunus		novenarius	57	
murmuro	90, 240	nescio, cui oporteat cre-	9	novendecim	56	
muro	29	dere	82	noveram	101	
murius	23, 29, 30, 71	nescio quis	20	noveras	158	
mus	24, 27, 67	Nestor	61	noverunt	108	
musca	13	Nestoris filius, filia	290	novi	148	
musculus	67	neutiquam	48	novi	248	
mutæ	4	niger	21, 26, 46, 48	novi ego	178	
mutu	96	nigrior, nigerrimus	48	novies mille	56	
mutuò inter se	43	nigra	237	nox	19, 41	
myrias, decies millena-	57	nigrico	17, 45	nudiustertius	288	
rius		nigrum	290	nulli	55	
		nimirum	288	nullo modo	290	
		nimis	20	nullus	22, 55, 290	
		Nisibe natus	248	numeralia	55	
NÆ	290	niteo	70	numeralia abstracta	57	
Nancisco	272	nicylla	84	NUMERI	6, 82	
naris	18	neutra	237	numeratorum notæ	58,	
nascor	46, 110, 198,	niveus sum	198,		59	
	220	nixus	6	nunc	112, 287	
nato	120	noctem totam	6, 178	nuncio	95, abo, avi	
natus	198	nomen	6		114	
natus Aulide	62	nominativa	57	nuncium bonum affero		
natus ex Ligurum civi-		nonagesimus	56		95	
tate quæ (i Aµπε-		nonaginta	290	nuntius	2	
λσ) Ampelus dicta		non	56	nuptio	238	
	62	non genti	76	nuto	90	
natus est	148	non potest auferri	3	nutricula	67	
navigatio	15, 35	non sonantes	57	nutriens	14	
navigatio adversus ali-		nonus	45	nutrimentum	77	
quem	35	non lacrimans	81	nutrio	76, 77, 195, 119	
navigatu facilis	ibid	nos	186	nutrix	67	
navigo	88, 120, 156	nosco				

nutriri	77	œstro percitus	19	oro	98
Nympha Themista	23	œstrum	49	orta Byzantio & Baby-	
		offero potum	240, 268	lone	63
O.		officiose per viam de-		os, oris	71
		duco	238	os, ossis	36
O ^s	290, 291	oh	291	ostende	186
ô amice	72	oleo	75, 262	ostendo	88, 119, 133,
ô bone	6	oleolum	67	145, 147, 214, 238	
ô rex, bos, placenta	27	oleum	43, 67, 72	ostensum	133
ô si	289	olim	288	ô tu	78
ô si debuisssem	295	olivetum	72	ovile	17
oberro	248	omnia dixi	6	ovium grex	ibid.
obliſo	90	omnibus amicus	44	ovum	67
oblitus sum	264	omnimodis	289		
oblivifcor	242, 244	omninò	288 bis 290	P.	
obturo	134	omnipotens	26		
obtus	251	omnis, omne	17, 145,	Pacta	112
occider	180		286	Pæan	17
occidere cupio	236	omnium ptimus	55	Pallas	13
occido	245	onero	90	Pallenensis, Atticæ po-	
occido	100, 186, 215,	onustus sum	179	pulus	63
	217, 245	operæ precium	178, 276	palumba	13, 47
occulo	117, 146, 294	operor	94	palumbus	25, 47
occultatus sum	117	opitulator	219	palpito	89
occultè	289, 294	oportet	256, 276	Pan, Deus pastorum	
oculto	99	oportere	256		17
Oceanus	61	oppidum	66, 68	pando	167, 110, 214,
Oceani filia	ibid.	oppidulum	ibid.		218, 238
Octavus, va, vum	44	oppignoro	97	Papa	52
octavus	57	oploniorum amans o-		papæ	291
octies mille	56	ploniorum amantiſſi-		paratus	198
octingenti	ibid.	mus	51	paratus eſt	272
octo	ibid.	optimè	292	paratus sum	198
octodecim	ibid.	optimus, ab optando	52	parebo	267
octogefimus	57	opulento, tas	239	pario	87, 109, 115, 145,
octoginta	56	Opus. Opuntis, civitas in			146, 246, 271
octonarius	57	Locris	22, 24, 36	Paris	23
oculi	30	opus habeo	120	pariſyllabæ	10
oculos huc illuc circum-		oratio	77	paro	77, 101
ago	241	orator	75	participium	6
oculus	25, 147	ordinalia	57	partior	255
odio sum	240, 242	ordinatus es	74	parturio	245
odor	73	ordo decens	ibid.	partûs dolore afficior	
odoror	244, 266	ore libero	288	ibid.	
œdipi & œdipodis	39	Orefles	12	parum	288
œdipus	ibid.	ornati ſunt	136	parva Coryto, Deatur-	
œſtro concitor	94	ornatus	44	pitudinis	70

Pars refecta	77	pedibus pulso	244	perfectum prateritum	
Parvulus	66, 70	pediculus	20		85
Parvus, minor, minimus		pedo	239, 241, 267	perficiam	120
		<i>ibid.</i> pejero	96	perficiebam	92, 112
pasco 110, 131, 154, 173		peior	53	perficio 87, 92, 112, 147,	
	230, 239, 240	pejus	<i>ibid.</i>	158, bis, 181, 238, 263	
passio	73, 84	Pelei, Pelides, <i>sive</i> Pe-		perforo	204
passiva Verborum forma		lei filius Achilles	60,	perfundo	89, 90, 154
	84		61	permaneo	95, 196
passivum per se	<i>ibid.</i>	pello 103, 119, 135, 276		permanſi	196
passum esse	73	peltratus seu cetratus	6	permutando consequor	
passus est	267	pelvis	20		215
passus sum	133	pendebas	203	perperam audio	290
pastor	18	pendens	202	per se activum	84
pastorum Deus Pan	17	pendeo 201, 203, 217		per se passivum	<i>ibid.</i>
Pater 12, 20, 26, 27, 28,		penultima dativi plura-		persequi	226
	64, 67	lis nequit esse minor,		persequor	239
pater familias Latini Ve-		quam dativi singula-		persequuntur	224
teres dixere pro pater		is	28	Perſes	32
familia	13	pene jam verberatus		Perſeus	<i>ibid.</i>
paterculus	67	sum	138	Perſia civitas, & cives	
paternus	64	pepigi	99	ejus urbs	63
patiar	267	pepuli	<i>ibid.</i>	perſpectum habeo	266
pator 84, 96, 147, 242,		per	260, 295, 296	perſto	95
	244, 267	peracta est vita	253	perſuadeo	147, 248
patravi	103	per populum univerſum		perſuaſio	147
patre carens	20		289	perſuaſus ſum	132
patria	26	percitus caſtro	19	perſuaſus fui	136
patricida	12	per viam officioſe dedu-		pervenio	262 bis.
patria ſtudioſus	16, 45	co	238	pes	24, 27, 28
patrius	64	per se activum	84	peſſimus	53.
patronymica	60	per se passivum	<i>ibid.</i>	peto	239
paucus, cior, ciſſimus	51	percurrunt	224	peto jaculis	134
paululum	292	percuſſi	113	Philinna	10
pavo	15	percuſſo lapide	128	Philinus	70
pauper, aliqua pauper.		percuſſor	54	philophor	96
	48	percutiam	113	Phoenicia urbs, Sidon	
paxillus	65	percutio 89, 90, bis, 113,			18
pecco	135, 242	116, 145, 245		Phoenix, Phoeniſſa	48
pecco vinolentia	96	perditum eo	120, 250	Phocorys, Neptuni filius	
peſcen	22	perdo	101, 158, 216,	& Meduſa pater	18
peſtus	19, 67		240	Phrygia civitas	62
peſcuſculum	67	perdo	101, 218	pietas	72
pecunia	41	peregrinor	96	pietatem colo	97
pecus altile	76	perendie	288	pignus	<i>ibid.</i>
pedes ſeptem habens	40	perſeci, perſeceram	111	pinguedo	16
pedibus carens	24	perſectio	70	pinſo	90
				pipet	

piper	17	ponenti	ponentibus	præfero speciem tran-	
piscator	11		28	quillitatis	237
Piræus	33	ponere	108	præmiserunt	28
piscis	24, 37	Ponti urbs	62	præmitte	228
piscis, delphin	18	pono 75, 100, 112, 179,		præmittens	230
piscis, scorpana	47		258	præmittito	ibid.
piscium venditor	ibid.	populor	89	præoccupa	260
pius, iſſimus	48, 72, 97	populus	3, 15	præpoſitio	6
pius in agis	48	porcellus	67	præpoſitivus	8
placenta	23, 27, 29, 36	porcus	67, 70	præſens	78
placentæ genus ex ſili-		porrectâ manu excipio		præſentia	ibid.
gine & caſeo cribra-			237	præſtantior	54
to	43	porto	90	præſtantiſſimus	ibid.
placeo	158, 240, 242,	poſitus	75	præſumo	96
243, bis. 244, 250, 252		poſſem	191	præter	5
placo	240	poſſeſſiva	64	P R A E T E R I T U M	83
plango	214, 218	poſſideo	100	præteritum perfectum	
plato	18, 64	poſſim	192		85
Platonicus	ibid.	poſſit fieri	290	prætermitto	297
Plebejus	71	poſſum 73, 75, 129, 136,		præterquam	289
plectro mihi luſum eſt			202	præveni	205
	132	poſt	295	prævenio	167, 252, 274
plenum	15	poſtea	289	præviſum	178
plico	87, 110, 115, 276	poſterior	55	prandeo	180
ploro	89, 90, 94, 167	poſt poſitivus	8	praxilla	70
pluralis	6	poſtremus	54, 55	precor	100
plurimus	53	potens ſum	136	prehendo	103, 116
plurimum	292	potentia	73	premo	90
poculum	19, 77	poteram	101	pretioſus	45
podagrâ laboro	167	potes	189	Priami filius, filia	61
podes	42	potis vel poſſibilis	75	primum	288
pœna	ibid.	potor	54	primus	55, 57
pœnitet	265	potum offero	246, 268	primus & ſecundus aori-	
poëmatrium, ſpecies poë-		potum offero ſeu præ-		ſtus	83
matris	68	beo	268	primus omnium	55
poëſis	74	poiſus Deorum, nectar		prior	ibid.
poëra	46		19	prior ſyllaba vocis	43
poliebam	99	præ	293, 256	privatim	288
poëtria	ibid.	præbebam	92	privo	154, 240, 270
polio	99, 158	præbeo	89, 92	pro	235, 225, 296
polivi	99	præbeo epulum	147	probè utique	190
pollex	20	præbeo potum	268	probo	18
pollicor	237	præcipitatus ſum	117	procedo	196
pollutus ſum	133	præcipitium	238	procella	25
pondero	154, 239	præda	20	præcul	292
pone	186, 274	prædam	11	prodeunt	224
ponens	45	præfectus, præfecta	46	prædiſſi	178
		B b 5		pro-	

produco	274, 256	proximus	55	quadragesimus	57
profecto	290	prudens	14, 27, 44	quadraginta	56
profero	226	psallere doctus	46	quadragesimismus	57
Propheta	12	psallo	74	quadringenti	56
proficiens	266	Psalmus	<i>ibid.</i>	quadruplex	35
proficiscitur, profici-	<i>ibid.</i>	Psalteria	46	quadruplus	57
scuntur	<i>ibid.</i>	pubesco	88, 240	quæ	8, 9, 23
proficiscor	223, 237	publicè	288	quæ in vita peracta sunt	253
profluo	72	pudor	24, 33	quæ pisces vendit	47
profluvium	<i>ibid.</i>	pudore afficio	95	quæ prædicit futura	46
profugus	21	pudore flecto	97	quæcunque	9
profundus, ior, issimus	50	puella	4, 21, 37, 67	quæro	172, 193, 199
progressere	225	puellula	67	qualis	9
projicio	98, 146	puellus	66, 69	qualiscunque	<i>ibid.</i>
promineo	296	puer	4, 21, 27, 36, 65, 66, 69	quàmegodelector, quàm	
promittam	272	puerorum exercitator	12	exhilaror, quàm lætor	275
promitto	<i>ibid.</i>	pugnare cupio	286	quando	290
promontorium	43	pugno	84, 247, 265,	quandoquidem	298
promptè parasti	74	pulcher	3, 44, 50, 53	quantulus	63
promptitudo	<i>ibid.</i>	cherrimus	50, 53	quantum	288, 290
promptissimus ad per-	54	pulcrifluus pulchra ha-		quantus	9, 10, 65
cutiendum	54	bens fluente	35	quantuscunque	9
pronomen	6	pullulo, abi, avi	113	quâ ratione	298
PRONOMINA	78, 79, 80, 81, 82	pulso	88, 107, 135, 146	quartanus	58
Tronum me inclino	117	pulso digitis	113	quartus	57
propè	55, 292 bis, 295, 296	pulso pedibus	244	quartana febris	38
Propheta	12, 46	pustula	24	quasi	289
Prophetissâ, quæ prædi-	46	punctum	74	quassio	240
cit futura	46	pungo	74, 89	quatenus	298
propheto	96	puniceus	36	quater	288
proprior	55	purgandi vim habens	75	quater mille	56
propinquus	52	purgator	<i>ibid.</i>	quaternitas	57
propitius	15	purgo	76, 99	quatio	88
propius sum	180	purpurei	34	quatuor	56
proponebat	178	purpureus	49	quatuordecim	56
proprius, magis pro-		pureus	58	quatuor minarum	35
prius, maximè pro-		pustula	24	que	297
prius	52	puteus	20, 41	quemadmodum	289
propter	290, 295, 296	puto	88, 119, 129, 130,	quem primus post se re-	
propterea	298	puto ego	249, 266	linquit	54
propterea quod	<i>ibid.</i>			quercus	27
propugnaculum ligne-				qui	80, 287
um turris	18			qui, quæ, quod	8, 23
provoco	239			qui audiri potest	75
				qui decem dierum est	58
				quibus	

QVÀ
Quâ ratione

quibus	9	portare ?	34	redierant	226
quicumque	<i>ibid.</i>	quintanus	58	redigo in angustias	120
quidam	8	quo	287, 290, 298	redimiculum	256
qui dedit	24	quod	8, 23	rediret, si	225
quidem	290	quodd	298	reduplicatio	179
qui demisit	227, 229	quod aufertur	76	refero	273
qui e Sunio est	62	quodcunque	9	refocillatus	<i>ibid.</i>
qui est	226	quod curæ est	205	refrigo	116
qui est anni superioris		quod verberavit	17, 23	regalis	64
	60	quomodo	250	regina	47, bis.
qui facere vel fieri non		quoniam	298	regis uxor, vel filia vel	
potest	76	quoquò versum	286	foror	45
qui novem dierum	58	quorum	9	regius	64
qui nuper venit	24	quot modis	290	regius magis	54
qui fuit	223	quoties	288, 290	regnaturio, regnare cu-	
qui petiit utendum	262	quotuplici ratione	290	pio	236
qui recens advenit	25			regno	73
qui octo dierum est	58	R.		regno dignissimus	54
qui vapulavit	46			regnum	73
qui verberavit	19, 24,	R Abie ætuo	244	rego	117
ib. 128 vel verbera-		racematim	253	relinquo	54, 100
verat	152	raceme	27	reliqui	77.
quidam	23, 82	racemis	28	reliquus	<i>ibid.</i>
qui, quæve auferri non		racemo	<i>ibid.</i>	rein gessisti	74
potest	76	racemulus	67	remigo	90, 118
quidam	23, 82	racemus	25, 37, 67, 293	remissi	227, 230
quid ploras ?	166	radius	18	remissimus	227
quidem hic	9	rado	154	remissi sunt	229
quidem hunc	<i>ibid.</i>	ramus	18	remissio	230
quiesco	239	rapax	19, 28, 46	remittere	229
quiere	288, 289	his. rapio	90, 294	remotior, remotissimus	
quietus	52	raptim	294		55
quinarius	57	raptio trahendo	248	remus	38
quinctana febris	58	ratione hac	298	rependo	147
quindecim	56	ratione qua	<i>ibid.</i>	representatio	162
quingenti	<i>ibid.</i>	ratione quotuplici ?	290	reprossi	260
quingagesimus	57	rationi consentaneus	97	reprimebam me	<i>ibid.</i>
quinquatria	42, 56	recedo	103	repto	248
quinque	56, 59	recens qui advenit	25	releco	252
quinquies	288	recipio in me	272	resecta pars	77
quinquies mille	56	recta	293	resono, resonabam	62
quintus	57	recte	291	respiro	273
qui submitit	229	rectus incedo	96	rete	37
qui utendum petiit	202	recumbo	232	retro	55
qui solet conferi	78	redde	185	retro ago	56
quis, quæ quod	23	redde mihi librum	8	revereor	154
qui plus possit ferre seu		reddo notum	99	reverseramur	226

reviviscere	240	sacrificatus es	74	scalpo	78
revoco in memoriam	sacrificium	<i>ibid.</i>	scalptum	simulacrum	
	265, 271	sacrifico	89		78
rex	19, 22, 27, 28, 32, 41, 47, 64, 70	sape	288	scindens	77
Rhegio, Italiæ natus	sal	Sagittarius	12	scindo	88
oppido	62	salamin	21, 25	sciens	233
rhetori	28	fali	18	scientibus	<i>ibid.</i>
Rhodiolus	69	salio	28	scimus	258
Rhodius	<i>ibid.</i>	saltandi ars	77, 89, 215	scio	98, 101, 111, 129, 196, 233, 234, 257, 266
rideo	88, 110, 118, 162, 167, 180	saltatio	76	sciscitor	132
		saltatrix	65	sciscitor	243
rides	166	salto	76, 77	sciscitor	269
regio	247	saltus	<i>ibid.</i>	scorpana, piscis	47
rigo imbre	239	salus	76	scorpius	<i>ibid.</i>
rigor	34	salvas	36	scribam	99
risus	15, 24, 39	salutaris	76	scribendum est	76
rivalicula	66	salvus	36	scribendus, da, dum	<i>ibid.</i>
rivalis	<i>ibid.</i>	sancitus	254	scribo	74, 87, 154
rixor	158, 238	sancite juro, vel jura	scripsero		126
roboro	88, 214, 219	mentum	religiosè	scripsi	99
robur	5	servo	95	scripsissem	126
rogo	256	sancus, sancta, sanctum	scriptum est		76
Romæ	62		sculpo		57
Romanus	<i>ibid.</i>	sane	290, 291	sculptum simulacrum	
rosaceus	23	sanies	20		78
rotundum	24	sanies tenuior, vel aquo-	scurra		65
roseum habens colorem	35	sus illud in sanguine	Scythia		12, 46
			20	Scythas imitor	294
rubefacio	97, 244, 259	sano	112	Scythico more	<i>ibid.</i>
rueto	258	sampi	58	sebum	36
rudens	15, 39	sanus	31	seco	77, 88, 109, 110, 120, 135, 145, 147, 270
rusulus	65	saperem	159	sectio	77
rufus	<i>ibid.</i>	sapiens, entior, entissi-	sectus sum		133
rumino	239	mus	249, 29, 293	secui	77
rumpo	78, 215, 219	sapienter	251, 293	secundo	288
		sapientia, studiosus	44	secundum	295
ruo impetu	54	sapio	158	secundus	54, 57
rupes	43, 238	sappho	98	secundus & primus ao-	
rupes pendula	237	sarago	245	rictus	83
rupisse	270	satio	109, 118, 158, 217	securis	24
ruptura	78	satis est	252	sed	298
		Saturni	60, 61	sedecim	56
		Saturni filia	<i>ibid.</i>	sedeo	94, 129, 231
		Saturnius	60, sive Satur-	sedere	231
Sacerdos, foemina	48	ni filius	61	sedere jubeo	95
sacerdos, imas	<i>ibid.</i>	scalz	25	sedes	

sedes	189	sequere	266	simplicium	10
sedī	95	sequor	94, 186, 247	simul	5, 197, 286, 289
sedo, avi	115	Ser, unus è Serum po-		simulacrum	43
seduco	89	pulo, & vermis nens		simulacrum sculptum	4
se ipsa	81	sericum	20		78
se ipsum	ibid.	sericum nens vermis		simulus	70
se ipsos	ibid.		ibid.	simus	ibid.
semel	288	serie continuā	294	sinapi	17, 31, 58
semen	76	sermo	5, 14, 68, 79	sine	289
semetipsam	81		80	sine Deo	ibid.
seminabam	99	sermunculus	68	sine liberis	21
seminatus sum	132	sero	78, 88, 119	sine pulveris jactu	289
seminavi	99, 143	serpens	23, 25, 31	sine sanguine	ibid.
semino 76, 88, 99, 113,		serpo	94	singularis	6
116, 119, 146, 147		serra	18	singulis locis	286
semita	94	servator, servatrix	27,	singultus	2, 19
senarius	57		76	singulus	286
senecio	66	servo	76, 136	Sinen, fabulosarum mu-	
senectus	15, 21	serus	52	lierum una	17
seneco	154, 167, 201	servus, serva	47, 71	sino	94, 167
senesco	154, 167, 240	sex	56	siquidem	298
senex	24, 48, 52, 66	sexaginta	ibid.	siren, insecti genus non	
senex sum	240	sexagesimus	75	diffimile api	17
senii experts	15	sexcenti	56	si rediret	225
senio confectus	254	sexies mille	ibid.	sistens	45
sententia ejusdem	97	si	9, 125, 289, 298	sisto	179
sentio	242, 250	sextarius	58	sitre	168
sentio idem	97	sextus	57	sit ita	290
senuisse	254	sibi ipsi	81	sitis	166
seorsim	289, 294	sibi ipsis	ibid.	sit sane	290
separato loco	294	si cui	9	situm esse	216
separo	ibid.	sic	290, 294	sive	297
sepelio	102, 117, 146	siccatio	74	si verberem	125
sepio	215, 220	sicco	74, 77	focius	72
septem	56	Sicilia oppidum	62	Solis filia, filius	61
septenarius	57	sic fiat	290	solium	79
septuagesimus	ibid.	sicut	289	solva	140
septendecim	56	sido	242, 262	solus	94
septuaginta	ibid.	Sidon urbs Phœnicia	18	solus ago	ibid.
septies mille	ibid.	similis sum	102, 103	somnium	20, 43
septimanus	58	similo	190	sonantes bene	3
septimus	57	Simois, Simoëntis, no-		sonantes malè	ibid.
septingenti	56	men fluvii in Phrygia		sono	89, 116, 157
septennis	39		22, 26, 29, 36	sonus citharæ	43
septipes	39, 40	simplex	34, 35 bis, 44,	Sophenenus	62
septum	237	plicior, icissimus	49,	sorbeo	157
sepultus sum	117		57	soror	67
				so-	60

forocula	<i>ibid.</i>	steterunt	269	Sunium	<i>promontorium</i>
fois	20, 73	stillo	89	Attica	62
forte institutus	263	stimulo, avi	100	sum potens	136
fortior	73, 103, 147, 243, 283	stio	94, 95, 199, 202, 248	suo	117
fortitum esse	73	stideo	90	super	55, 225, 296
spargo	204	struo	110, 146, 155, 237	superbus, bior, illinus	51
Spartanus	47	studiosus, ior, issimus	51	superior	54, 55
Spartata	61	studiosus patriz	16, 45	superiore anno	60
speciem præfero	trans-	studium	71	supero vi manuum	173
quillitatis	237	stululus	66	supplicio	90, 98
species	73	stultus	20, 66	suprà	54, 286, 292 bis.
spedator	75	stupidus, dissimulus	51		296
specto	162	sturnus	19	supremus, a, um	54, 55
spelunca	65	suâ manu	289	surge	197
speravi	103	suavem habens carnem		sursum	286
spica	37		15	suspendo	202, 217, 238
spicas summas lego	96	suavis	24, 37, 50, 70	sustineo	204
spina enico similis	65	suavis & suave	17, 76	sustineo in me	272
spirabat	194	suavitas	41, 43	susurro	20, 40
spirantes	<i>ibid.</i>	sub	296	suus, sua, suum	79 bis
spirare	<i>ibid.</i>	sub eo	88, 182, 220, 221,	syllabicum augmentum	98
spirato	<i>ibid.</i>		247, 259		98
spiro	93, 120, 183, 194	subigo	91, 155	syllabicus accentus	85
spolio	154	qui submisit	92, 155	synæresis	29
sponsio	97	submittere	229		
sponsio venio	96	submitto	230		
squallor, ex siccitate	77	submitto	<i>ibid.</i>		
sta	186, 204	submoneo	216		
stabilio	89	submonstro	<i>ibid.</i>		
stabilio	118	suffecit	276		
stadium	38	sufficere, sufficet, suffi-			
stare	202	ciens	276		
statera	239	sufficiebat	<i>ibid.</i>		
statim	293	sufficio	157		
statio	38	sufficit	252, 276		
statua	21	suggero	216		
statue	186	sui, à suis	78, 79		
statuens	45	sui ipsius	80, 81		
statuenti, statuentibus	28	sui ipsarum	81		
		sui ipsorum	<i>ibid.</i>		
statuo	134, 195, 245, 262	sum	78, 93, 129, 221,		
statutum	23		241, 254, 262, 280		
stella	20	sum dives	239		
sterno	215, 219, 220	summatim	289		
sternuto	215, 219	summas spicas lego	96		
steteram	95	sumo	103		

T.

Tabefacio 274

tabesco 245, 174

tadio afficior 93

tale 14

talionis jus 147

talis 9, 79

talus 64

tam grande natu 14

tamen 297

tandem 288

tango 88, 243, 296

tanquam 289

tantum 14 bis. 288

tantus 9, 10

tardus 50, 52

Tartarus 38

taxillus 64

tegumentum 16

tego 245

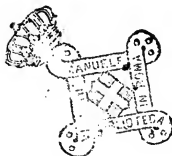
te ipsam	81	tetuli	99	torqueo	89
te ipsum	<i>ibid.</i>	textura	16	torqueor doloribus	169
Telecilla	70	Thales	34, 39	torreo	284
temere	289	Theano	70	torva tueri	293
temo	94	Thebæ	42, 287	totam noctem	6
temperans	72	Thebas	287	toties	288
temperantia	<i>ibid.</i>	Themista, nymphe	2	toto cum exercitu	289
templum	15	thecla	13	totondli	77
tempora cognata	91	themata inusitata & usi-		tragicus vel comicus a-	
temporale augmentum		tata 277. usque ad		ctus	162
	92		285	trahendo rapto	248
temporis	114	Themistius	23	traho 54, 116, 134, 154,	
Т Е М П У С	83	Thesaliæ conditor seu		247, 248	
tempus infinitum	111	indigena	63	tranquillitatis speciem	
tempus quid	92	thorax	19	præfero	237
tendo	245	his Thracæ imitor	294	transcunt	224
teneo	260, 262	Thraciæ civitas	63	transco	167
tenellus, tenellulus	69	tranquillitatis speciem		transigo	117
tener, tenera	18, 26, 44,	præferre.	237	transmitto	119
	69	Thracum more	229	trecentessimus	57
tener aspectus	44		294	trecenti	56
tenerum	17, 44	Thrasycles	69	tredecim	<i>ibid.</i>
tento	162, 167	Thrax	48	tremo	245
tenuis sive lenis	5	Thressa	<i>ibid.</i>	trepido	158
tenuem habens terram		Thuo	70	tres	42, 56
	15	Thuonichus	<i>ibid.</i>	tria	<i>ibid.</i>
tenues	4	Thyestes	12	tribunal	16
ter	288	tibicen	46	tricesimus	57
tergo	214, 218	tibicina	46, 65	trices mille	<i>ibid.</i>
ter mille	56, 59	tibi ipsi	81	trices millesimus	<i>ibid.</i>
terminatio	84, 85, 104,	time	256	trifariam	288
	105, 106, 207	timeo	<i>ibid.</i>	triginta	56
tero	12, 75	tingo	117, 146	Trinitas	57
terra	13, 15, 34, 43,	Tiryns, oppidum Laco-		tripes	39
	63, 287	nicæ	125	triplex	35, 57
terram tenuem habens		Titan	16	tripus	<i>ibid.</i>
	57	Titani, Titanibus	28	triremis	23, 30
terras Latini veteres di-		Titanem	25	tritura vel tritura tem-	
xere pro terra	13	titubo in sermone	248	pus	75
terribilior	54	tolerabilis	260	trituro	67
tertiana febris	58	toleravi	<i>ibid.</i>	trium minarum	35
tertianus	<i>ibid.</i>	tolero 96, 167, 180, 235		Trojanus, Tros	24, 63
tertius	57	tollo, tollebam	93, 215	tu, vel heus tu	78
tertio	288		250	tueri torva	363
teſti	28	tondeo	77, 100, 115	tui ipsius	80, 81
teſtis	20, 40	tonſura	77	tumco	94, 245, 266
teſtor	264	torpeo	99	tumultuosus	72
				tumul-	

tumultus	<i>ibid.</i>	velox	24 bis. 50	verberant ipsum	<i>ibid.</i>
tunc	287	vena	25	verberatam ego	111
tundo 90, 154, 270.	bis.	venator, venatrix	47	verberare	138
tunica	65, 68	venditor piscium	<i>ibid.</i>	verberaret	123, 139, 141
tuo capiti	43	vendo	12, 90, 96, 203,	verberari	142
turba	72		237, 241, 282	qui verberatur	141
turbo	96	vendo libros	96	verberatum	181
turbulentus	72	veneram	103	verberato	149
turpio	70	venerunt	108	verberaturum	18, 126
turpis, ior, issimus	30,	veni	123	verberaturum esse	151
	70	veniebam	92	verberaturus	19, 15
turris, propugnaculum	venio 92, 101, 103, 110,			verberatus, verberatum	
lignum	18		116, 237, 243, 259, 262		17, 22, 143
tussis	19		261	verberatus esto	138
tutor	216	venio sponte	96	verberatus fui	135, 136,
tuus, a, um	79	venter	20, 26		137
Tyndari filius, filia	61	venter	26, 28	verberatus sim, fuerim,	
		ventito	237	essem, fuisset	139,
		venturus perpetuo non.			140, 141
V acuus, magis vacuus;		interiens	71	verberatus sim, vel fue-	
vacuissimus	49	venturus	<i>ibid.</i>	rim, ero, vel fuero	
vadens	226	venum expono	237		174
vado 89, 119, 155, 223		venustus	17, 22	verberatus sum	130,
	226, 252	ver	36, 70		145
vx	291	verax	71	verberaveram	109, 144,
vagor	248	V E R B A à p. 81 ad	285		147
valde	288, 292	verba media	144	verberaverim	123, 124,
vale, valeat	219	verba in <i>ἀνα</i> vel <i>ἀνωμα</i> ,			150, 151
valens	22	desumunt tempora à		verberavero	125, 126
valeo 118, 134, 136, 146		verbis in <i>ἀνα</i> vel <i>ἐα</i> ,			151
validus, ior, issimus	54	<i>ἀωμα</i> vel <i>ἐωμα</i> ,	250	verberavi	99, 109, 112,
vapulabo	144	verbera	122, 149		114, 144, 145, 148
vapulavegam	<i>ibid.</i>	verberabam, as, at, a-		verberavisse	151, <i>ibid.</i>
vapulavi	137, 144	mus, atis, ant	108,	verberavisset	142, 125
varius	71		112	verberaret	141
vas	66	verberabant hunc	108	verberer	141
vasculum	<i>ibid.</i>	verberabat ille	<i>ibid.</i>	verberem	123, 124, 150
vasis concavum	26	verberabo	118, 119,	verberemus	121
vasto	116		144, 148	verbero	82, 99
vber, mamma in bestiis		verberabor	137	verbero, beras, verberat	
	41	verberamus	5, 108		82, 85, 87, 108, 112
vbi	287, 290, 294	verberandus	143, 108	verberor	129
vbiqve	286	verberandus	244, <i>ibid.</i>	verbis blandiri	64
vestis	38	verberans	18, 19, 45, 128	verborum formæ	84
vehemens	293	verberant	108	verbulum	67
vehementer	288, bis.	verberant, vel verbera-		verbum	6, 67, 270
	293	bat hunc	108	verè	290

verna		71	videor	257	vivitis	<i>ibid.</i>
vernula		70	videre cupio	238	vivo	84, 154, 240, 252
verò		9, 197	vidi	102, 258, 266	vivus	70
versor in angustiis		238	vidisse	73	vix	288, 294
versus		295	vigilo	99, 247	vixi	211
verto		132, 136, 147, 248	viginti	56	ulrimus	53
		248	viginti duo	<i>ibid.</i>	ultra	292, 296
verum		21, 30	viginti & unus	<i>ibid.</i>	ululo	89
verus, vera		23, 30, 45	vilipendo	97	Vlyſſes	32
		78	vilis	<i>ibid.</i>	unà	59, 286, 289
vestis		32	vim habens videndi	75	unà cum	289
verticalis		52	vina comparo	93	unanimis	293
vesica		65, 66	vincam	157	unanimiter	<i>ibid.</i>
vesicula		<i>ibid.</i>	vi manuum supero	173	unde	287, 290, 294
vester		79	vincio	134	undecim	56
vester duorum		72	vinco	73, 157, 238	undecimus	57
vestimentum		68	vinculum	38, 77, 134, 162	undequaque	286
vestiam in super		217			ungo	101, 134, 147
vestibus exuo		119	vinca	72	unguibus lacero	117
vestio		217	vino modicè repleo	193	uniremis	30
vestis		22, 178	vinolentià pecco	96	unitas	21, 57
vestis genus, chlamys		24	vinum	72	universè	289
vestrum		81	vinum infundo	93	universum	71
vetula		21, 25, 48	vinum pote	<i>ibid.</i>	universus	45
vetus		51, 52, 71	vinum resipio vel redo-	unus	22, 55, 290	
vi		288	leo	<i>ibid.</i>	vocarem	159
via		14, 38	bis violo amicum, violor ab	vocativus & nominati-		
vibro		242	amico	144	vus idem in Partici-	
vice		295	vipera foemina	48	piis quintæ declina-	
viceſimus		57	vipera mas	<i>ibid.</i>	tionis	6, 26
viceſimus primus, se-		57	vir	20, 24, 27	voco	158, 241
cundus		57	vireo	99, 147	volcham	101
vicies mille		<i>ibid.</i>	viridis	66	volens	71
vicies millesimus		56	viris	28	volo, las	202
victoria		71, 73	viro deteriori	37	volo	52, 112, 119, 120
victus		42	visibilis	74, 75		129, 141, 250, 291
viculus		68	visum	73	voluntarius	71
vicus		<i>ibid.</i>	visus	25	voravit	248
vide		123, 258	vita peracta est	253	voro	167, 248
videbam		109	vitis	72	vos	81
videbo		122	vito	241	vox suilla	43
videlicet		<i>ibid.</i>	vitta	256	urbanitas	22
videmur		256	vitupero	173	urbanus	17, 22
videndi vim habens		75	vivere	168	urbs	17, 23, 31, 37
video		73, 74, 75, 90, 102, 111, 112, 116, 147, 162, 167, 230, 266, 277, 249	vivis	5, 166	urbs Berothæ	62
			vivisco	240	urbs Laconicæ	61
			vivit	166	urbs Phœniciz, Sidon	18
				C c	ure	

uro	115, 116, 120, 137,	utinam	124, 289	vulpes	19, 65
	166, 167, 240, 242	utinam ego, utinam tu,	uxor		19, 41, 46
ussi	115	utinam ille	267	uxorem duco & ducere	
ustulo	284	utinam debuisssem	<i>ibid.</i>	cupio	238
ut	298	utinam suspensū sitis	203	uxorem habeo	118, 238
utendum do	167, 202	utinam verberarem	124		
utendum qui petiit	<i>ibid.</i>	utique	290, 291		X.
uteris	169	utor	169		
utero gesto	154	utrimque	286	X Anthias	71
uterque	286	utro modo?	290	Xanthidium	<i>ibid.</i>
uti	169	utrobique	286	Xenophon	19
utilis	14	utroque versum	<i>ibid.</i>		Z.
utilitas	41, 43	Vulcanus	70		
utilitas cibi,		pecuniz vulnere, abam	180, 241,	Z Enas	69
	41		271	Zenodorus	<i>ibid.</i>
utimini	169	vulpecula	65, 93	Zoilus	70

F I N I S.

HH.d

HH.d. 19

